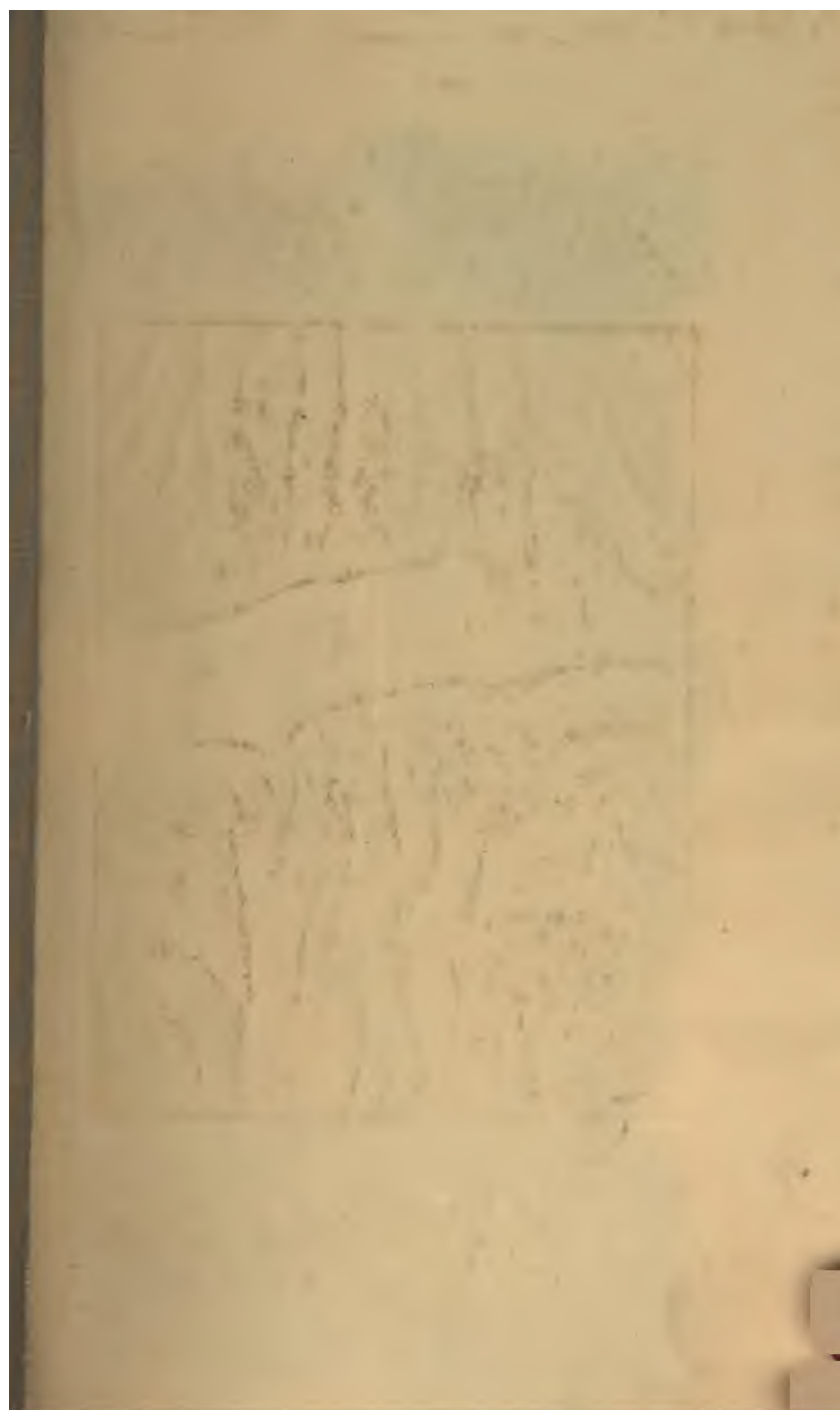

THE

PUBLICATIONS

OF THE

SURTEES SOCIETY.

VOL. LXXXVIII.

THE

PUBLICATIONS

OF THE

SURTEES SOCIETY.

ESTABLISHED IN THE YEAR

M.DCCC.XXXIV.

VOL. LXXXVIII.

FOR THE YEAR M.DCCC.XC.

At a Meeting of the Council of the Surtees Society, held in Durham Castle on Tuesday, December 6th, 1887, Mr. Greenwell in the Chair,

It was ordered,

That a volume of Early Assize Rolls for the County of Northumberland should be edited for the Society by Mr. Page.

JAMES RAINE,
Secretary.

Gt. Brit. Justices of assize.

THREE

EARLY ASSIZE ROLLS

FOR

THE COUNTY

OF

NORTHUMBERLAND,

SÆC. XIII.

Published for the Society
BY ANDREWS & CO., DURHAM;
WHITTAKER & CO., 2 WHITE HART STREET, PATERNOSTER SQUARE;
BERNARD QUARITCH, 15 PICCADILLY;
BLACKWOOD & SONS, EDINBURGH.
1891.

CONTENTS.

YE WARDOUR PRESS
ESTABLISHED 1797

PREFACE.

WITHOUT attempting to solve the involved question of the origin of the various Courts of Justice in this country, it may be well to trace the administration of justice in the county of Northumberland from a date a little previous to that of the Assize Rolls here dealt with. The earliest mention we have of any court held in the country north of the Tees is that in which the *Placita Comitatus* were heard in 1080 at Gateshead, when Bishop Walcher, then Earl of Northumberland, was murdered.

This Shire-gemot, or County Court, at which the *Placita Comitatus* were brought forward, was, till the forfeiture of Robert de Mowbray and during the time the Earldom of Northumberland was in the hands of Henry and Malcolm of Scotland, probably the highest, if not the only, court held in the county. From the Pipe Rolls we learn that pleas were held before Walter Espec and Eustace Fitz John in 1129, and pleas of the forest in 1158. The Assize of Clarendon, which remodelled the provincial administration of justice, was held in 1166, and almost immediately afterwards pleas for the county of Northumberland were heard before Earl Geoffrey de Mandeville and Richard de Lucy, the justiciar.[1] Excepting the inquest of sheriffs in 1170, the next visitation of the justices to the county was in 1176, when pleas were held before Ranulph Glanvill and his fellow-justices, described as *Justiciarii Errantes;* at this assize the articles of the eyre appear to have been very rigidly carried out, judging from the long list of heavy fines then levied.[2] The King's justices

[1] *Pipe Roll,* 12 *Hen. II.*

[2] *Ibid.,* 22 *Hen. II.*

visited Northumberland at intervals varying from seven to ten years, from this time till the reign of King John, when the interval was reduced to about three years. Whether these early visitations were those of the *Curia Regis*, the King's Bench, or of justices specially directed to hear pleas in the county, from what is at present known of the history of the English Courts, it is impossible to say: when the early plea rolls have been further examined some conclusions may be more safely arrived at. All that is as yet known on this subject has been ably dealt with by Dr. Stubbs and Professor Maitland.

With the accession of Henry III. the procedure of the various courts became settled, and from this date we have an almost unbroken chain of records of all the courts; the system of enrolling writs and charters, legal proceedings and judgments, and the revenue accounts, was also enforced. At the commencement of the reign eyres were held throughout England; and on 3 November 1218 a writ was issued to the sheriff of the county of Northumberland commanding him to be attendant upon Richard, Bishop of Durham, Robert de Vipont, and others, the King's justices itinerant, who were about to visit the county.[1] Later visitations also occurred in the eleventh, the nineteenth, the twenty-fifth, the thirtieth, the fortieth, and the fifty-third years of King Henry III.; the proceedings at the two last of which are here printed, they being the earliest Assize Rolls for the county of Northumberland as yet known to exist.

The life of an assize judge in the thirteenth century was certainly an active one; as Professor Maitland points out[2] in speaking of the Judge Martin Pateshull, "the amount of hard riding, let alone justice, that he had done is almost beyond belief." The same words may be equally applied to many other judges of the same century, whom we find holding pleas in one place after another in an incredibly short

[1] *Pat. Roll*, 3 *Hen. III.*, p. 1. This is the first time justices visiting Northumberland are described as *justiciarii itinerantes*.

[2] *Pleas of the Crown for the County of Gloucester*, Introduction, p. xii.

time, considering the means of locomotion and the condition of the country. Roger Thurkelby, a senior justice at the first of the assizes of which the records are here printed, was a very hard-working judge, and evidently died in harness, for there was a writ addressed to him to hold an assize at York on 11 June 1260, and on 7 July following another writ was issued to the Prior of Kirkham to deliver Thurkelby's goods to the executors of his will. The office of justice itinerant was held by both ecclesiastics and laymen, each class being about equally represented on the bench at Newcastle during the thirteenth century.

It must have been a busy time during the fortnight that the justices were at Newcastle. Here were present representatives of the whole county, the sheriff, the coroners, the head bailiffs, and jurors of the bailiwics citra-Coket and ultra-Coket, and the bailiffs and jurors of every township, together with the knights and freeholders of the county, besides the litigants, their pledges and attorneys. The King of Scotland, the Archbishop of York, the Bishop of Durham, the Prior of Tynemouth, and Gilbert de Umfravill, as holders of franchises, or their bailiffs, went out to meet the justices as they approached the county, if they came from York, at a well in Gateshead called Chille, and if they came from Cumberland, at Fourstanes; and there the same barons pleaded their liberties.[1] On the first day of the eyre, when all the knights and freeholders of the county had to be present or were fined for default, the chief of the justices opened the proceedings by reading out the commission directed to himself and fellow-justices to hold the eyre and declared the occasions and advantages of their coming into the county.[2] Next the essoins were taken and the *capitula itineris*, or articles of the eyre, delivered to the bailiffs of the townships,[3] who with the jurors made presentments thereupon. After this followed the regular business of the assize. Each justice had his clerk, who took notes of the proceedings and entered them on a roll, which

[1] P. 358.

[2] Britton's *Pleas of the Crown* (Kelham), p. 28.

[3] Examples of these articles will be found in Bracton and *Statutes of the Realm* (Record Com.), vol. i.

was sent into the Exchequer together with a roll for the King called the Rex Roll. In the first two of the eyres, of which the rolls for Northumberland are here printed, there is only one roll of that county for each, now extant at the Public Record Office,[1] but for the third, there exist four rolls, namely, the roll of John de Vallibus[2] (which is the one here printed), and the rolls of William de Saham, Roger Loveday, and John de Metingham. Each of these four rolls differs from the others in the wording of the proceedings and the arrangement of the cases, but the difference is very slight. The roll of John de Vallibus is the one chosen, because he was the chief of the justices whose rolls are extant, and it is also the fullest; those of Mettingham and Loveday contain rather more foreign pleas. The rolls are made up in what is termed Exchequer fashion, that is, they are composed of long strips of parchment all bound together at the top; on the left-hand side of each membrane is a margin in which is entered the result of the plea or presentment, and the amount of the fines, amercements, deodands, etc. These marginal notes have not been printed, except in cases where additional information is given, as they are only a repetition of what is contained in the body of the membrane.

The assize court appears to have been held in the most central and convenient part of the town. In the summer time it was probably held in the open air, usually at the market cross. In 1231 pleas were heard for the liberty of Ripon at the cross of Ripon,[3] and in 1268 they were heard at the stone cross of the Strand, London.[4] In May 1271 there is mention of assizes being taken in the common hall at Bristol,[5] and in 1295 at the bridge of Amot in Westmoreland.[6] When the pleas concerned the possessions of some religious liberty we find they were heard, for the convenience of the canons, either at the entrance of the church of such religious body or within the church itself. In July 1278

[1] *Assize Rolls*, Nos. 642 and 643.
[2] *Ibid.*, No. 648.
[3] *Ibid.*, No. 1043.
[4] *Ibid.*, No. 1201.
[5] *Ibid.*, No. 160.
[6] *Ibid.*, 1306, m. 11.

pleas were taken in the Abbey of St. Mary of York, and later in the same month in the porch of the Church (*in hostio ecclesiæ*) of the Blessed Peter of York, and in the colder month of October the assize court was held within the Cathedral Church (*infra ecclesiam*) of the Blessed Peter of York.[1] In June of the same year an assize was taken without the walls of the Friars Preachers of Newcastle within the liberty of the Prior of Tynemouth.[2] It was a common thing to take assizes, inquisitions, etc., on a Sunday, and we find that the courts at Westminster sometimes sat on this day.[3]

Besides the justices commissioned to take all pleas, there visited the county justices for hearing Common Pleas only, as in the case of the second of the rolls here printed. The gaol of Newcastle was also periodically delivered, sometimes by the sheriff and sometimes by judges specially commissioned.[4] We get a little information from the rolls here printed of the *comitatus* or county court, which was held at Newcastle; we learn that the *comitatus* was present at the assize court and recorded the customs of the county; it also gave consent to provisions for the preservation of salmon.[5] We find also that the owners of several baronies within the county did suit at this court,[6] and there are instances of appeals of all kinds in the same court, at which the appellant had to follow at the three county courts next after the deed complained of was committed, otherwise his appeal failed. A case illustrative of the county court will be found on p. 195. Upon the complaint of a certain Geoffrey de Bollesden the record of the proceedings of a county court was ordered to be produced, from which it appears that Henry de Beringdon claimed Geoffrey de Bollesden as his native and fugitive, and said that his father was seized of the grandfather of the said Geoffrey, and he produced a son of

[1] *Assize Roll*, 1238, m. 21 and 41.
[2] *Ibid.*, m. 15.
[3] Bracton's *Note Book*. Instances of assizes taken on Sunday will be found on all the rolls mentioned in the previous footnotes except the first. See also p. 167.
[4] P. 319, 346, etc.
[5] P. 44, 79, 209, 312.
[6] P. 327.

an uncle and a son of an aunt of the same Geoffrey, who acknowledged themselves his villeins and natives. And Geoffrey came, the record alleged, and acknowledged that his grandfather and father were natives of the said Henry's father, but he said the same Henry had freed him; and because he could shew no manumission it was considered by the county court that Henry should recover Geoffrey as his native and fugitive, with his goods and sequels. And Geoffrey and the suitors of the whole county came before the justices, and the suitors avowed the record. And Geoffrey said that they had made a false judgment and falsely recorded the plea, and that they withheld what was in his favour and recorded that which was against him, because, he said, he never acknowledged that his grandfather or father were villeins, but said they were free men. And because it appeared that the county erred in the aforesaid process in admitting Henry's narrative, in which he made no mention of the name of Geoffrey's grandfather, and also because it admitted the proof of Henry from the son of an uncle of Geoffrey without saying whether the son of Geoffrey's uncle was on the mother's or father's side, and gave no names, and because they assumed to themselves power of adjudging of the liberty of a man, in that by reason Geoffrey could shew no manumission, they adjudged him to Henry as his villein, of taking which proof they had no power, and likewise because Geoffrey had obtained a writ *de libertate sua probanda* fifteen days before the county court pronounced judgment, it was considered that the aforesaid county court gave a false judgment, and therefore that Geoffrey should be in the same state as he was at the time the judgment was made, and the whole county court was amerced.

The King's justices had not visited Northumberland for ten years previous to the date of the first Assize Roll here printed. During that time Henry had been constantly at variance with his subjects, the result of which differences was the solemn confirmation of the Great Charter in 1253.

The laws of the Marches were settled in 1249, but, notwithstanding their provisions, raids on either side of the border seem to have been frequent, and the evil of the escape of felons from one kingdom into the other to have remained unremedied, as will be seen from a study of the entries on the rolls here printed. But what perhaps affected the county of Northumberland at this time as much as anything was the marriage between the young Princess Margaret of England with the youthful King Alexander of Scotland, which took place at Christmas 1251, and appeared at the time to be so beneficial to both countries, but the result of which was so disastrous to Scotland. It was possibly on the return of the bridal pair to Scotland after the gorgeous marriage ceremonial and festivities at York that the robbery of the Queen of Scotland's carts recorded in the first of these rolls occurred. It is needless to enter here upon the various intrigues among the Scottish nobility for the control of the person of their King. Henry was too engaged with the affairs of England and France to pay much attention to what took place in Scotland till rumours reached him of the growing strength of the anti-English party. He thereupon sent Simon de Montfort and Gilbert de Segrave on an embassy to advise the young King, and these were followed in August 1255 by the Earl of Gloucester and others, and, almost immediately afterwards, by Henry himself. On 4 August a writ was issued to Robert de Ros commanding him to lend his castle of Wark for depositing of wine and victuals, preparatory to the King's visit to Scotland. Large stores of provisions were laid up at Wark by William Heron, the Sheriff of Northumberland, and in order that the King and his retinue might be well provided, it was ordered that no market should be held in the counties of York, Cumberland, Westmoreland, and Northumberland while the King should be in Scotland, but all persons having goods for sale should bring them to the King. Henry arrived at York on 12 August, and here he issued an order that all knights and others owing him service should attend with horses and arms,

and proceed with him to Scotland for the reformation and amelioration of the state of the King and Queen of Scots. On the 22nd the King was at Durham and on the 25th at Newcastle, where he issued a proclamation that he had no intention to detract from the liberties of the Kingdom of Scotland. Henry remained at Newcastle till the end of August, and arrived at Alnwick on 2nd September; on the 4th and 5th he was at Chillingham, and arrived at Wark on the 7th. At Wark, Carham, and Kelso the English and Scotch courts conferred and came to an agreement regarding the Scotch regency. The gathering at Wark was a very large one; here were Geoffrey de Lusignan and William de Valence, the King's brothers, the Earls of Gloucester, Norfolk, Albemarle, Lincoln, Warwick, and Surrey, John de Balliol, John de Maunsel, Provost of Beverley, and many others, with their retinues; and the expenses as returned on the Pipe Rolls are very heavy. Henry left Wark on the 21st September, and was at Alnwick on the 23rd; at Newminster on the 24th, and at Newcastle on the 25th, from whence he hastened back southwards.[1] While in Northumberland Henry granted letters of exemption from serving on juries and being made coroner or sheriff to a large number of knights and others, amongst whom we find William de Upsale, William de Colevyle, Sampson de Coupland, Thomas de Oggele, and many others whose names appear on the rolls here printed. It is probable that the knights and others of the county petitioned the King, when he was with them, that, as the King's judges had not visited them for ten years, an eyre of the justices might be made into the northern counties, as we find from the Parliament Rolls was done two or three times in the reign of Edward I. Five months after the King left Northumberland the writ was issued for holding the first of the assizes of which the proceedings are here printed, and two months after that the judges commenced proceedings at Newcastle. Although the visitation of the

[1] The above dates have been taken from the *Testes* to writs and charters enrolled on the Patent and Close Rolls.

justices was doubtless for the purpose of dispensing justice, yet it also formed a considerable addition to the revenue of the Crown, which in this particular case, from the fines, amercements, deodands, goods of felons, etc., from the county of Northumberland, amounted to the large sum for that time of 556 *li.* 3*s.* 10*d.* We learn from the Pipe Rolls that the whole of this sum was not collected till the reign of Edward I. Out of this the King ordered to be paid the pension of 94 *li.* 16*s.* 8*d.* due to Alan Durward,[1] and the debts which the King had contracted by purchases at Boston Fair,[2] and also, failing other sources, the Countess of Leicester's dower was to be made up out of the issues of the whole eyre.[3]

Between the wars with Llewellyn, Prince of Wales, and the disturbances in Scotland the knights of Northumberland were fully occupied from 1256 to 1259. In March 1258 Hugh de Bolebeck, Roger Bertram, William de Graystock, William de Ros, the Earl of Strathern, Henry de Percy, Nicholas de Boltby, William de Scrutevill, John de Balliol, Peter de Percy, Roger de Merlay, and William de Huntercumb[4] were ordered to meet the King at Chester, with forces, against Llewelyn, unless summoned to aid the King's friends in Scotland, winter having previously prevented the expedition.[5] The Northumbrian knights were called upon to render assistance to the King in the civil war between the Crown and Simon de Montfort. The two parties seemed to have been pretty evenly divided in the county; probably Simon de Montfort had some influence by reason of his holding the wardship of the large estates of young Gilbert de Umfravill. Amongst those for the King were John, Eustace, and Hugh de Balliol, John and Richard Cumyn, Robert de Bruce, Adam de Gesemue, and John de Ledegreynes, while William de Vesci, Robert de Hilton, Robert de Ros, Roger Bertram, and William Cumyn sided with the Earl of Leicester. We have a mention on the roll for 53

[1] *Librate Roll*, 40 *Hen. III.*, m. 13.
[2] *Close Roll*, 40 *Hen. III.*, m. 10 *d.*
[3] *Pat. Roll*, 40 *Hen. III.*, m. 5.
[4] William de Huntercumb was for some time a prisoner with Llewelyn.
[5] *Close Roll*, 42 *Hen. III.*, m. 10 *d.*

Henry III. of the siege of Alnwick in connection with a curious story about young Gilbert de Umfravill, Earl of Angus, and William de Douglas, father of Sir William de Douglas, the abductor of Alianora de Ferrars. The story which has been noted by Fraser and Bain is briefly this: the young Earl accused Douglas of being against the King, and asked Prince Edward at the siege of Alnwick Castle for Douglas's manor of Faudon, which he held of the Earl. Prince Edward consented upon condition that the accusation was true, but upon inquiry being made, it was found that Douglas never was against the King, consequently he was re-seized of his lands. Thereupon Gilbert made a raid on Douglas's lands and burnt his house, wounded his son, the famous Sir William, and his attendants. Douglas first brought an action against Gilbert in the County Court, then before the King at Westminster, both of which suits failed on technical points, and it was not till he brought his action before the the justices of assize that he recovered seizen of his lands, and damages from Gilbert. This is not the only instance of the Earl of Angus's indiscreet zeal in the royal cause, as we find he made a similar accusation against his steward, Walter de Swethope, imprisoned him at Harbottle, and extorted from him 100 marks.[1] There is little from this date till after the time of the last of the three Assize Rolls here printed which bears particularly on the history of the county of Northumberland.

The most important aspect of these rolls to the historian is the picture they give us of the social life in Northumberland during the period they cover. The inefficiency of the criminal law at this time, to which Professor Maitland has called our attention,[2] is well exemplified by these rolls. In the Pleas of the Crown for 40th Henry III. there are recorded 77 murders, for only four of which did the murderers receive their just punishment; in one case the murderer abjured the realm, and in the remaining 72 cases the murderers

[1] See Bain's *Calendar*, vol. ii., p. 13.

[2] *Select Pleas of the Crown* (Seldon Society), p. xxiv.

escaped with the slight punishment of outlawry. On the same roll we find 78 cases of burglary, theft, etc., in twelve of which cases the felons were hanged, in fourteen they abjured the realm, and in the remaining 52 they escaped with only the punishment of outlawry. In the Pleas of the Crown for 7 Edward I. there are recorded 68 cases of murder; in which one murderer abjured the realm, two were hanged, and 65 escaped with outlawry. On the same roll are 110 cases of burglary, theft, etc., in 15 of which the felons abjured, in 20 they were hanged, and in the remaining 75 they escaped with outlawry. The enormous percentage of unpunished crime which these figures shew is to be largely accounted for by the peculiar position of the county, from which it became a matter of comparative ease for a felon to escape to some place where the King's writ did not run. On the north was the Kingdom of Scotland, on the south the Palatinate of Durham, and between these were the small liberties of Hexham, Tynemouth, Tynedale, Carham and Norhamshire, Islandshire and Bedlingtonshire. Of all these "the Grithcros of Tynemouth" was the worst offender in receiving fugitive felons; there were received here not only malefactors from the county, but those fleeing for their misdeeds from other liberties.[1] The existence of such franchises rendered the suppression of felony in the county extremely difficult, if not impossible, and looking at these small liberties in this light, it is not surprising that the legislative mind of Edward I. should have endeavoured to curtail their power by the Statutes of Westminster and Gloucester. This ease of escape for felons necessitated a ready means of punishing felony, somewhat after the style of Lynch law. There are several instances on these rolls of felons, caught as it were red-handed, being beheaded on the spot without any attempt at a trial. From one of these it appears that a stranger, named Gilbert de Niddesdal, while walking across a certain moor with Semanus de Bottelesham, a hermit, attacked and robbed him, and left him there stunned and

[1] P. 88.

naked; but as Gilbert was fleeing away he was taken on suspicion by a King's serjeant and carried to Alnwick. Upon the hermit recovering consciousness he went to Alnwick, where he found Gilbert and accused him of robbery, and, as Gilbert made confession, the serjeant caused the hermit to cut off his head, in reward for which he received Gilbert's clothes.[1] The sheriff and coroner both attested to this being the custom of the county. Another summary punishment was when a person, suspected of felony, was taken and escaped from custody; if he then happened to be retaken, he was hanged at once without any form of trial. This latter custom, however, does not seem to have deterred prisoners from escaping from gaol, which was apparently by no means a difficult task. Notwithstanding that the gaol of Newcastle was just rebuilt,[2] there are constant references to persons escaping therefrom to one of the churches and abjuring the realm, or else obtaining sanctuary in Durham or Tynemouth.

There are frequent and universal complaints both on the rolls here printed and the Hundred rolls[3] for Northumberland of the extortion and arbitrary conduct of the sheriffs; that they imprisoned innocent people and allowed felons to escape, for the cause of gain, took gifts from divers persons that they might not be made knights, and appropriated public moneys. According to the complaints it would seem that William Heron was the most unscrupulous. It was particularly brought to his charge, that whereas the county, before he was sheriff, was quit of sheriff's turns, he caused the free tenants and townships to attend two turns by the year, and those who did not come he heavily amerced as he pleased; however, upon an appeal to Henry III. the county was relieved of this service. Extortion, equal to that of the sheriffs, is complained of against the great lords of the county and their bailiffs. William de Houton, bailiff of

[1] P. 70. Other similar cases will be found on pp. 73, 79, 80, 84, 320, 360.

[2] See *Pipe Roll*, 40 *Hen. III.*

[3] *Hundred Rolls* (Record Com.), vol. ii., p. 19 *et seq.*

William de Valence, took a man who wished to replevy some cattle, and put him in a cell until he had made a fine for his release, and took another man and tied him to a post, and refused to let any one replevy him until the man's master had made a fine for four marks; the jurors conclude by saying that many other horrible prises he took from the men of the county whereof there is no number.[1] Similar complaints were also made against Gilbert de Umfravill and his bailiffs. A case of extraordinarily arbitrary conduct occurs in the roll for 40 Henry III.[2] Two women complained that Thomas de Bikerton took them and another woman on suspicion of theft, and kept them in a cell at Bikerton for four days without food or drink, and then sent them to Newcastle gaol, where one woman and a suckling child of another died. Thomas acknowledged the imprisonment, but said the women had robbed him; the jurors, however, said that the two complainants were innocent, but they suspected the woman who died in prison. Thomas de Bikerton got off by making a fine with the King for sixty marks, for which he had to give twenty pledges. Raids of Scotch robbers (*malefactores ignoti de Scotia*) are constantly mentioned on these rolls. The usual method of these raiders appears to have been, probably when opposition was not offered to them, to take all the members of a household, bind them hand and foot, and then ransack the house. There was little chance of their being caught, but even should they not see their way of immediately escaping back into Scotland, there was generally a church near by, at which they could take sanctuary, and as soon as the coroner could be brought to them they abjured the realm and made the best of their way to their native country.

These rolls give us an idea of some of the industries and trades of the inhabitants of Northumberland during the period they cover. The trade of Newcastle at this time has been ably noted by Mr. Hodgson Hinde,[3] and it will be found that these rolls exemplify many of his statements as to the

[1] P. 123. [2] P. 108. [3] *Proc. Arch. Inst.*, 1852, vol. i.

importance and large trade of the town, such as the import of timber from Norway and wine from different parts of France, and also the concourse of foreign merchants here, some of whom, as John le Fleming, William le Fraunceys and Henry le Scot, rose to be bailiffs. In other parts of the county we find mention of persons of all kinds of occupations, with a predominance perhaps of fishermen and mariners. Tanning both of leather and nets must have been a trade very largely practised, judging from the great number of accidents recorded of people falling into tan-pits. Coal mines were being worked at Buteland in Chollerton Parish in 1256, insomuch that in a plea concerning them a custom was set up that the tenants and their ancestors had been accustomed to make mines in a common there.[1] The roads between Newcastle and Corbridge were so damaged by the coal mines that travelling by night is said to have become very dangerous.[2]

There are many cases of pleas of clergy in which the accused was handed over to the ordinary for trial in the ecclesiastical courts, but we also find instances where clerks, chaplains, and deacons are dealt with in the secular court.[3] A curious case touching upon the condition of clerics will be found on the roll for 7 Edward I.[4] From this it appears that a merchant of Newcastle named James Fleming went out one day early in October 1272 to collect some money for a Gascon wine merchant, and on returning he was met by Robert de Sautemareis, a clerk, with three attendants, named Robert de Virili, Simon de Ripun, and William de Punsland. These attendants were ordered to attack the merchant, which they did to such effect as to break his head and then threw him half dead into a stream. Here he was found by his friends, who carried him to the house of John le Flemeng, a bailiff of Newcastle, where he shortly after died. In the proceedings it is stated that no inquest was held from the date of death till 1274, notwithstanding that the felony was done in the daytime and was well known, nor was any one

[1] P. 34. [2] P. 103. [3] P. 316, 346, etc. [4] P. 366.

attached or taken; from which it appeared that the whole community of the borough was consenting to the murder, therefore the mayor, bailiffs, and coroners had to answer for this neglect of duty, and the liberties of the borough were taken into the King's hands. The mayors and bailiffs had also to answer for that Robert de Sautemareis remained and was conversing in the borough from the day of the felony till the coming of the justices and was not attached. And Robert de Virili and Simon de Ripun were taken and imprisoned, and afterwards found guilty by the coroner's inquest, nevertheless the Mayor of Newcastle permitted Simon to be at large on bail without a precept from the King, and Simon withdrew himself and was outlawed on suspicion. Robert de Virili remained in prison till Hugh de Berewik, clerk, Robert de Seghal, clerk, Thomas de Wodeslak, deacon, and Bartholomew Russel, chaplain, by procurement of Robert de Sautemareis, went one night and broke into the prison and took him away to the chapel of Jesmond, from whence he escaped to the liberty of Tynemouth. The prison breakers were caught and handed to the sheriff, but being clerics they were demanded by and delivered to the Bishop of Durham. Upon Robert de Sautemareis being brought before the justices he pleaded he was a clerk, and therefore that he need not answer there to the charge; whereupon he was delivered to the agents of the Bishop of Durham, but the jurors first inquired as to how he was delivered to the ecclesiastical authorities. And the jurors said upon their oath that he was guilty of the death of the same James Flemeng. And in accordance with the Statute of Bigamy the jurors inquired if he was a bigamist, for by the statute if he had been twice married he would have been debarred the privilege of clergy in accordance with the Pope's ordinance at the Council of Lyons; they found, however, that he had married a widow who died eight years previously, which was before the date of the Council. He was therefore delivered to the Bishop with the prohibition that he should not take purgation until he received a special

licence from the King; and his goods were forfeited because he withdrew himself. This case is a good example of the laxity which had existed in the punishment of clerics, and which called for the provisions of the Statute of Westminster the First, dealing therewith.

A case illustrative of the superstition of the period will be found on the same roll as the foregoing.[1] It recounts how that an unknown woman, a witch, entered the house of a certain John de Kerneslawe at the hour of vespers, and assaulted the same John because he signed himself with the sign of the cross as was done when *Benedicite* was said, and, in defending himself as from a devil, he hit the woman and killed her. Afterwards by judgment of all the clergy the body of the poor woman was burnt as that of a witch. And it is said that John after he had killed the woman went mad, and when he came to his senses took sanctuary in the Bishopric of Durham, fearing he might be punished, but as he was not suspected of any felony he was allowed to return, but his goods were forfeited for his flight.

A curious custom with regard to the collection of debts existed at Bamburgh and Warnmue which the justices might well say was contrary to all law.[2] If a burgess wished to recover a debt from a stranger either justly or unjustly, he could distrain upon the goods of any other stranger coming from the same place as the debtor. This was not so very different from the system of withernam, which was practised in the Cinque Ports and elsewhere. There are many other cases worthy of notice which may be found on these rolls, such as asking in church who committed a felony[3] instead of raising hue and cry, of dowering a lady at the door of the church,[4] of a man being drawn and hanged for murder,[5] of an appeal by battle,[6] of the mention of the hour of curfew (*hora ignitegii*) as though the curfew was then in use,[7] of Tynedale being described as in the kingdom of Scotland,[8] and of a curious custom as to moving weirs in the Tyne.[9]

[1] P. 343. [2] P. 353. [3] P. 128. [4] P. 55, 408. [5] P. 319.
[6] P. 306. [7] P. 239. [8] P. 365. [9] P. 14.

An almost romantic story of abduction occurs in the last of these rolls.[1] A certain lady, who is called both by the name of Dionisia de Bechfeld and of Dionisia de Ba, while returning from Newcastle, where she had been in pledge before Master de Seyton, accompanied by her uncle, Master John de Papingham, when on Milburn Moor, near a bridge called Opinetheleche, was met by a band of young men, who carried her off to a place called Illyscaghe in the Liberty of Redesdale, where Walter de Swethop was steward; and there they tried to compel her to accept Richard, son of the said Walter de Swethop, for her husband. Upon her determined refusal they carried her off to Gedworth in Scotland. In the meantime her uncle, Master John de Papingham, went to Walter de Swethop and complained of his son's behaviour, but Walter entirely denied having anything to do with the matter. John de Papingham thereupon collected his friends together and made pursuit after Dionisia, and rescued her at Gedworth after she had been kept a prisoner there a day. She first indicted the Swethops in the Scottish court, where they were acquitted. Fearing an attack in returning through Redesdale, she made an agreement with the forester of Redesdale for her safe conduct through the Liberty; however, when she got to Harbottle, she was attached by Walter de Swethop for coming into the Liberty with force and arms, and he compelled her to enter into pledge for 10 *li.* to answer for the same in the Court of Redesdale, which sum she forfeited by default. By reason of all this, she pleads, she was damaged to the extent of 200 *li.* The matter in the end appears to have been settled by the Swethops making a fine with Dionisia for 20 marks, and with the King for 100*s.* I have been unable to ascertain who this Dionisia de Bechfeld or Ba was. From her pledges, viz., John de Herle, Walter de Tynedale, and John de Lethgreyns, it would appear she was a person of some standing in the county. The only additional information I have found about her is that she was assessed for 44*s.* 4*d.* on goods in Bechfeld for the subsidy in

[1] P. 350, 369.

24 Edward I., from which entry it seems that Richard de Swethop did not afterwards gain her hand either by force or persuasion.

The thanks of the Society are greatly due to his Grace the Duke of Northumberland for the loan of his transcripts of these rolls, from which a copy in extended Latin has been made, and examined, in all cases of doubt, with the original rolls at the Public Record Office. I cannot too strongly express my gratitude to our Secretary for his ever ready assistance and advice in passing these sheets through the press. My thanks are also due to Mr. Scargill-Bird and Mr. Overend of the Public Record Office for their assistance in the deciphering of faded words and the extension of obscure passages. In conclusion, let me ask the indulgence of the members of the Society for any mistakes which may be found in this volume, it being the first work of the nature which I have undertaken; it may be borne in mind, however, that all the errors are not those of the Editor, for in many instances they will be found to have been committed by the judge's clerk who wrote the original rolls.

WILLIAM PAGE.

22 Old Buildings,
Lincoln's Inn, London.

THREE EARLY ASSIZE ROLLS

FOR THE

COUNTY OF NORTHUMBERLAND.

ASSIZE ROLL, NORTHUMBERLAND, 40 HENRY III., A.D. 1256.

PLACITA DE JURATIS ET ASSISIS DE COMITATU NORTHUMBERLANDIÆ APUD NOVUM CASTRUM SUPER TYNAM, CORAM R' DE THURKELBY ET SOCIIS SUIS[1] JUSTICIARIIS ITINERANTIBUS, IN CRASTINO CLAUSI PASCHÆ[2] ANNO REGNI REGIS HENRICI FILII REGIS JOHANNIS, XL° XL° (*sic*).

Assisa venit recognitura si Prior de Kyrkeham et Hugo de Karham[3] injuste, etc., disseisiverunt Willelmum de Coupeland et Angnetem uxorem ejus, de libero tenemento suo in Holtham,[4] post primam, etc. Et unde queritur quod disseisiverunt eum (*sic*) de quarta parte unius rodæ terræ cum pertinentiis, etc. Et Hugo, qui modo est Prior de Kirkeham, venit, et dicit quod non disseisivit eos de prædicta terra, quia dicit quod si aliqua disseisina eis inde facta fuit, facta fuit per quemdam Rogerum,[5] quondam Priorem de Kirkeham, predecessorem ipsius Prioris, et non per ipsum. Et Willelmus et Agnes hoc idem congnoscunt. Ideo consideratum est quod prædictus Prior inde sine die. Et prædicti Willelmus et Agnes in misericordia pro falso clamore, et perquirant sibi per aliud breve si voluerint. Plegii de misericordia, Sampson de Coupeland et Alanus de Holtham.

Nicholaus Corbet,[6] qui tulit breve versus Priorem de Kirkham de quodam stangno injuste, etc., levato in Hotham et ad nocumentum liberi tenementi sui in Langeton',[7] venit

[1] The writ under which this assize was taken is as follows: The King to the Archbishops, Bishops, etc., and all other faithful subjects of the counties of Northumberland, Cumberland, Westmoreland, and Lancaster, Greeting, Know ye that we have constituted our well beloved and faithful the Abbot of Peterborough, Roger de Thurkelby, Nicholas de Hadlon, and John de Wyvyle, our Justices Itinerant, this time to take common pleas in the counties aforesaid, etc. Witness the King at Woodstock the twentieth day of Feb. (*Pat. Roll*, 40 *Hen. III.*, *m.* 15 *dors.*)

[2] The close of Easter, *i.e.* the Sunday after Easter.

[3] At Carham was a cell subordinate to Kirkham Abbey.

[4] Holtham, possibly Howtell in Kirknewton Parish.

[5] This Roger is not given in Dugdale's *Monasticon*.

[6] Nicholas Corbet, cousin of Alexander III., King of Scotland (Bain's *Cal.*, vol. i., No. 2325), married Margaret, one of the daughters and coheirs of Hugh de Bolbek (*Ibid.*, No. 2327).

[7] Landon in Glendale Ward.

et retraxit se. Ideo Prior inde sine die, et Nicholaus et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Robertus de Manerio et Sampson de Coupeland.

Hawisia de Neweham dat xx *s'* pro licentia concordandi cum Willelmo de Redewode de placito terræ, per plegium ipsius Willelmi,[1] etc. Et Willelmus de Faudon apponit clameum suum in eadem terra, scilicet, in quater viginti acris terræ cum pertinentiis in Redewode, etc.

Assisa venit recognitura si Thomas de Wetewude,[2] injuste, etc., disseisivit Willelmum Brun et Emmam uxorem ejus, de libero tenemento suo in Wetewude post primam, etc. Et unde queritur, quod disseisivit eos de tertia parte xij acrarum terræ cum pertinentiis. Et Thomas venit et nichil dicit quare assisa remaneat, etc.

Juratores dicunt quod prædictus Thomas disseisivit prædictos Willelmum et Emmam de prædicta terra, quam posuit in visu suo, injuste, etc. Et ideo consideratum est quod prædicti Willelmus et Emma recuperent seisinam suam per visum recognitorum. Et Thomas in mis', et finem fecit pro j *m'*, per plegium Willelmi de Eselrig et Simonis de Cressewell. Dampna ij *s'*.

Assisa venit recognitura si Robertus de Colewell', pater Willelmi de Colewell', fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de xij acris terræ cum pertinentiis in Thokerinton,[3] die quo, etc. Et si, etc. Quam terram Johannes le Fossur tenet, qui venit et vocat inde ad warrantum Ricardum de Colewell', qui præsens est, et ei warrantizat, et vocat ad warrantum Johannem filium Eliæ.

Postea concordati sunt, et Willelmus dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi, etc. Et pro hac, etc., prædictus Ricardus de Colewell' concessit prædicto Willelmo tres acras prati in Hillidale, tenendum eidem Willelmo et heredibus suis, per servitium unius paris cyrothecarum vel unius *d'* per annum pro omni servitio. Et idem Ricardus et heredes sui warrantizabunt, etc. Et præterea idem Willelmus dat eidem Ricardo j *m'*.

Willelmus de Maddeleg'[4] cognoscit quod debet Willelmo de Haumvil' iiij *m'* de fine inter eos facto, unde reddet ei

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 125.

[2] Bamburgh Castle repaired by view of Thomas de Wethwude 21 Hen. III. (Bain's *Cal.*, vol. i., No. 1322). Wetwood held by Hugh de Bolbec of the Barony of Vescy (*Testa de Nevill*, p. 384).

[3] Throckrington in Tindale Ward.

[4] Probably for Willelmus le Masle

unam *m'* ad Pentecosten anno xl°, et tres *m'* ad festum Sancti Petri ad Vincula proximo sequens, et nisi fecerit, concedit quod vicecomes faciat de terris, etc.

Rogerus Bertram de Bottehale[1] dat j *m'* pro licentia concordandi cum Willelmo filio Willelmi le Wyur, de placito terræ. Et habeant cyrographum.

Walterus de Kirkeland, qui tulit breve warrantiæ cartæ versus Walterum de Staynesby et Mabiliam uxorem ejus de uno tofto et sex acris terræ cum pertinentiis in Hameldon, non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Rogerus de Bewyk et Johannes filius Adæ de Titlington.

Willelmus de Valoynes[2] dat ij *m'* pro licentia concordandi cum Alexandro de Butteldesdon, de placito terræ, per plegium ipsius Alexandri. Et habeant cyrographum.

Walterus le Clerk de Luk', qui tulit assisam novæ disseisinæ versus Willelmum de Valoynes de communa pasturæ in Newenham,[3] quæ pertinet ad liberum tenementum suum in Luk',[4] venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Robertus de Tykelton' et Radulphus de Caledmerton'.

Willelmus, filius Radulphi de Colewell' petit versus Henricum le Pestur et Hawysiam uxorem ejus, Ricardum filium Alani et Amabiliam uxorem ejus, Hugonem le Butiler, Allanum de Holdernesse et Editham uxorem ejus, unum messuagium cum pertinentiis, in Corebrige, ut jus suum, etc., per breve de ingressu.

Et Henricus et omnes alii veniunt, et concordati sunt per licentiam. Et Willelmus dat dimidiam marcam pro licentia concordandi. Et est concordia talis quod prædicti Henricus et Hawisia et omnes alii recognoscunt prædictum messuagium esse jus ipsius Willelmi. Et medietatem prædicti messuagii reddiderunt prædicto Willelmo et remiserunt, etc. Et pro hac, etc., idem Willelmus concessit eisdem Henrico et Hawisiæ et aliis, medietatem prædicti

or Male, as there is a licence to agree entered further on, between him and William de Hauville.

[1] Roger Bertram of Bothall died in 1261, Robert his son and heir (*Cal. Gen.*, i. 99). The fine was as to land in Whiteweth (*Feet of Fines, Hen. III., Northumb.*, No. 133).

[2] William son of David Comyn and Isabella Valoynes. The fine was as to lands in Newham (*Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 126).

[3] Newham, which David Comyn held (*Testa de Nevill*, p. 384).

[4] Lucker in Bamburgh Ward.

messuagii cum pertinentiis versus orientem, tenendum sibi et heredibus ipsarum Hawisiæ, Amabiliæ et Edithæ de prædicto Willelmo et heredibus suis per servitia quæ ad medietatem ejusdem messuagii pertinent, etc.

Walterus le Clerk de Luk', qui tulit breve warrantiæ cartæ versus Priorem de Sancto Oswaldo[1] de tribus bovatis terræ cum pertinentiis in Luk', venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Radulphus de Clodemerton et Willelmus de Rodon'. Plegius de mis' Simon de Lucre.

Thomas de Akild[2] et Lucia uxor ejus dant dimidiam *m'* pro licentia concordandi cum Priore de Sancto Oswaldo, de placito debiti. Et habeant cyrographum.

Prior de Sancto Oswaldo ponit loco suo fratrem Johannem de Premenham, canonicum suum, versus Simonem filium Ingrami, de placito terræ; et Magistrum Ospitalis de Bambur'[3] de placito redditus, etc.

Wydo de Areynes[4] et Willelmus de Menehermer[5] et similiter Hugo de Herle[6] milites, electi in quadam mangna assisa, in mis' quia non venerunt.

Eva, uxor Alani de Menyl, ponit loco suo ipsum Alanum virum suum versus Ricardum Bochard de Faxeflete et Sibillam uxorem ejus de placito terræ, etc.

Isabella, uxor Ricardi Moryn,[7] ponit loco suo ipsum Ricardum Moryn, virum suum, versus Henricum[8] de Harekars et Agnetem, uxorem ejus, de placito quod permittat, etc.

Rogerus Bertram ponit loco suo Hugonem Vigerum vel Walterum le Sauvage versus Willelmum Hayru', de placito warrantiæ cartæ.

Assisa venit recognitura si Johannes de Sutherner, pater Roberti de Sutherner, fuit seisitus in dominico suo ut de

[1] An Austin cell at Bamburgh belonging to the Priory of Nostal in Yorkshire. At the dissolution it was granted to John Foster (Tanner).

[2] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 153.

[3] The Hospital of Bamburgh dedicated to S. Mary Magalene.

[4] Wydo de Areynes held Hydewin of the Barony of Bolbec (*Testa de Nevill*, p. 382).

[5] William de Menehermer held Tunstal of the Barony of Bolum (*Ibid.*, p. 386).

[6] Hugh de Herle held a moiety of Herl of the Barony of Umfraville (*Ibid.*, p. 383).

[7] Isabella, widow of Robert de Muschamp, mar. Richard Moryn.

[8] Probably a mistake for Alan, see p. 16.

feodo de sex acris terræ et tertia parte unius tofti cum pertinentiis in Melleburn',[1] die quo, etc. Et si, etc. Quam terram et quam tertiam partem, Julia quæ fuit uxor Eustacii de Dalton, tenet, quæ venit. Et concordati sunt per licentiam, pro paurpertate. Et est concordia talis quod prædicta Julia recognovit prædicta tenementa cum pertinentiis esse jus ipsius Roberti. Et pro hac, etc., idem Robertus concessit eidem Juliæ prædictam terram et tertiam partem prædicti tenementi cum pertinentiis, tenendum sibi et heredibus suis, de prædicto Roberto et heredibus suis, imperpetuum, reddendo inde per annum xij *d'*. Et idem Robertus warrantizabit, etc.

Prior de Extilsham dat vinginti solidos pro licentia concordandi cum Thoma filio Adæ de Nesebite et Waltero filio Walteri, de placito warrantiæ cartæ, et habeant cirographum,[2] etc.

Assisa venit recognitura si Aylmer' de Alnewyk fuit seisitus, in dominico suo ut de feodo, de uno tofto cum pertinentiis in Alnewyk, die quo, etc. Et si, etc. Quod toftum Alicia, quæ fuit uxor Rogeri de Hatehawes, tenet; quæ venit. Et concordati sunt per licentiam pro paupertate. Et est concordia talis quod prædictus Johannes remisit et quietum clamavit de se et heredibus suis, prædictæ Aliciæ et heredibus suis, imperpetuum. Et pro hac, etc., prædicta Alicia dat ei sex sol'.

Assisa venit recognitura si Alicia de Quenton', mater Johannis filii Roberti, fuit seisita in dominico suo, etc., de duabus bovatis terræ cum pertinentiis in Quenton'[3] die quo, etc. Et si, etc. Quam terram Gilbertus de Quernton tenet, qui venit. Et concordati sunt per licentiam. Et Johannes dat j *m'* pro licentia concordandi per plegium ipsius Gilberti. Et est concordia talis, quod prædictus Gilbertus recongnovit prædictam terram, cum pertinentiis, esse jus ipsius Johannis et illam ei reddidit, etc. Habendum et tenendum eidem Johanni et heredibus suis de prædicto Gilberto et heredibus suis, per servitium quod ad prædictam terram pertinet, etc.

Henricus de Neketon',[4] qui tulit assisam novæ disseisinæ versus Willelmum de Colevil', Robertum de Clifford'[5] et alios

[1] Milburn in Ponteland Parish.

[2] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb.*, *Hen. III.*, No. 122.

[3] Possibly Kenton in Gosforth Parish.

[4] Keeper of Bishopric of Durham after the death of Richard le Poor in 1237. Sheriff of Cumberland in 1241. William de Neketon his s. and h. (*Cal. Gen.*, i. 104).

[5] Robert de Clyfford heir to Ralph de Gaugy (*Ibid.*, i. 283).

in brevi de tenement' in Berewyk, non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Ranulphus de Pleset' et Johannes de Bremton'.

Assisa venit recognitura si Nicholaus de Bolteby[1] injuste, etc., obstruxit quamdam viam in Langeley[2] ad nocumentum liberi tenementi Thomæ de Leyes et Hawisiæ, uxoris ejus, Uttredi de Porsete et Margeriæ, uxoris ejus, Cristianæ de Leyes et Evæ, sororis ejus, in Leyes, post primam, etc. Et unde queritur quod cum ipsi semper habere solebant liberum chiminum suum ubi ire solebant ad mercatum de Corebrig', et etiam ad ecclesiam de Heiden',[3] et alibi ultra terram prædicti Nicholai, et etiam per medium boscum ipsius Nicholai, idem Nicholaus includere fecit prædictum boscum et inde fecit quendam parcum et similiter includere fecit prædictam terram ita quod nullum chiminum ibi habere possunt, sicut habere solebant.

Et Nicholaus venit et nichil dicit quare assisa remaneat, nisi tantum quod dicit quod prædicti Thomas et alii sunt homines villani[4] sui et quod nullum chiminum uncquam ibi habere consueverunt nisi de voluntate et permissione ipsius Nicholai, et de hoc ponit se super assisam, etc. Juratores dicunt, super sacramentum suum, quod quidam Adam de Tindal', antecessor ipsius Nicholai, tenuit prædictum boscum et prædictam terram ut suum separale absque hoc quod prædicti Thomas et alii aliquam communem viam ibi habuerunt, nisi de voluntate et permissione ipsius Nicholai et etiam prædicti Adæ. Dicunt etiam quod idem Nicholaus fecit eis aliud chiminum competens, ex utraque parte prædicti parci, ubi ipsi habere possunt chiminum suum ad mercata et ecclesiam et alibi ad itinerandum, cariandum et chaciandum adeo commode sicut consueverunt. Et ideo consideratum est quod prædictus Nicholaus inde sine die, et prædicti Thomas et alii in mis' pro falso clamore.

Ricardus Bochard de Fakefle' et Sibilla, uxor ejus, petunt versus Eliam de Stokesfeld' et Emmam, uxorem ejus, decem acras terræ cum pertinentiis in Falderleg',[5] et versus Alanum de Menil' et Evam, uxorem ejus, unum messuagium et decem acras terræ cum pertinentiis in eadem villa, ut jus ipsius Sibillæ et in quæ iidem Elias et Emma, Alanus et Eva

[1] Nicholas de Bolteby married Phillippa daughter and heir of Adam de Tyndale, Adam Boltby his son and heir (*Inq. P.M.* 37 *Hen. III.*, No. 3).

[2] Nicholas de Bolteby held Langley (*Testa de Nevill*, p. 381).

[3] Haydon.

[4] See Bracton, vol. iii., p. 227.

[5] Fotherley in Bywell Parish.

non habent ingressum, nisi per Walterum de Falderleg', cui Alanus, filius Wydonis, quondam vir ipsius Sibillæ, illa dimisit cum ipse in vita sua, etc.

Et Elias et alii veniunt et bene defendunt quod non habuerunt ingressum in prædicta messuagium et terram per prædictum Walterum, immo per quemdam Rogerum filium Walteri qui tenementa illa dimisit. Et Ricardus et Sibilla hoc idem cognoscunt. Ideo consideratum est quod prædicti Elias et alii inde sine die, et Ricardus et Sibilla in mis' pro falso clamore.

Assisa venit recognitura si Isabella de Muschaump', uxor Richardi de Moryn,[1] injuste disseisivit Alanum de Harecarres[2] et Agnetem uxorem ejus de communa pasturæ suæ in Lowyk, quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa, post primam, et unde queritur quod disseisivit eos de communa sua in quodam bosco qui continet circiter ducentas acras, in quo communare solebant per totum annum cum omnibus averiis suis, etc. Et Isabella venit et nichil dicit quare assisa remaneat, nisi tantum quod dicit quod non disseivisit eos de prædicta communa, eo quod ipsa tenet boscum illum in eodem statu in quo Robertus de Muschaump' quondam vir ejus eum tenuit die quo idem Robertus obiit. Et de hoc ponit se super assisam, etc.

Juratores dicunt quod revera Robertus de Muschaump', quondam vir ipsius Isabellæ, per unum annum ante mortem ipsius Roberti disseisivit ipsos Alanum et Agnetem de prædicta communa, ita quod ipsi, anno nec die quo idem Robertus obiit, nullam communam habuerunt in prædicto bosco. Et post mortem ipsius Roberti venerunt escaetores domini Regis et seissiverunt manerium illud in manum domini Regis, et dum idem manerium fuit in manum domini Regis permiserunt escaetores ipsos Alanum et Agnetem habere communam in boscum illum, sed statim postquam manerium illud assignatum fuit eidem Isabellæ in dote per dominum Regem, ipsa tenuit illud et tenuit boscum illum in eodem statu in quo Robertus vir suus illum tenuit die quo obiit. Et ideo consideratum est quod prædicta Isabella inde sine die, et Alanus et Agnes in mis' pro falso clamore. Et perquirant sibi per aliud breve si voluerint.

Robertus le Lung, qui tulit assisam novæ disseisinæ versus Rogerum Bertram et alios in brevi de tenemento in

[1] See p. 4.

[2] Alan de Harkare, executor of the will of Patric, Earl of Dunbar (Bain's *Cal.*, i. 1969).

Heburn,[1] venit et retraxit se. Ideo Rogerus et alii inde sine die et Robertus et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet Johannes de Benton' et Robertus Brun de Shafhou, plegii Roberti de mis' sua, Willelmus le Ruter et Fulco de Tybenham.

Rametta, quæ fuit uxor Eborardi le Tyeis,[2] quæ tulit breve de ingressu versus Patricium Harag' de tribus messuagiis et quater viginti acris terræ cum pertinentiis in Staunford'[3] non est prosecuta. Ideo ipsa et plegii sui de prosequendo [in mis'], scilicet, Johannes de Neweton' et Willelmus de Alwenton'.

Assisa venit recognitura si Nicholaus de Byker[4] injuste, etc., disseisivit Robertum de Faudon' de libero tenemento suo in Biker, post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eum de duodecima parte unius molendini aquatici cum pertinentiis, etc.

Postea venit prædictus Robertus et retraxit se de brevi suo. Ideo prædictus Nicholaus inde sine die, et Robertus et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes de Middleton' et Robertus de Farmlawe, plegius de mis' sua Nicholaus de Byker.

Assisa venit recognitura si Philippus de Brekelfeld[5] et Ricardus de Doxeford injuste, etc., disseisiverunt Adam de Doxeford de communa pasturæ suæ in Elingeham[6] quæ pertinet ad liberum tenementum suum in Doxeford'[7] post primam. Et unde queritur quod disseisiverunt eum de communa pasturæ suæ in quadam mora quæ continet circiter centum acras, ubi communicare solebat cum omnimodis averiis suis per totum annum. Dicit enim, quod frussire fecerunt quamdam partem prædictæ moræ et quamdam partem incluserunt fossato et haya et omnino detinent eum extra prædictam communam, etc.

Et Philippus et Ricardus veniunt et nichil dicunt quare assisa remaneat, nisi tantum quod dicunt quod ipse nuncquam fuit in seysina de prædicta communa in prædicta mora, ita quod potuit inde disseisiri.

Juratores dicunt quod prædictus Philippus et Ricardus

[1] Hebburn in Barony of Bothall (*Testa de Nevill*, p. 383).

[2] Rametta, wife of Everard Teutonicus or le Tyeis, was the dau. and h. of John le Viscount (*Cal. Gen.*, i. 8).

[3] Stamford in Embleton Parish.

[4] Nicholas de Byker's daughters Margaret and Ladranya were heirs to their uncle John de Byker (*Inq. P.M.* 15 *Edw.* I., No. 32).

[5] Brocksfeld in Embleton Parish.

[6] Ellingham in Bamburgh Ward.

[7] Doxford in Ellingham Parish.

non disseisiverunt prædictum Ricardum[1] de prædicta communa pasturæ quam posuit in visu suo injuste, etc., quia dicunt quod ipse nuncquam fuit in seysina. Ideo consideratum est quod prædicti Philippus et Ricardus inde sine die, et Adam nichil capiat per assisam istam, et sit in mis' pro falso clamore per plegium Radulphi filii Rogeri de Gerleton'.

Assisa venit recognitura si Adam de Flokt pater Dianæ fuit seisitus in dominico suo, etc., de duodecim acris terræ cum pertinentiis in Lucre die quo iter arripuit, etc. Et si, etc. Quam terram Simon de Lucre[2] tenet, qui venit et dicit quod assisa inde non debet fieri, quia dicit quod non tenet de prædicta terra quam posuit in visu suo nisi decem acras terræ. Præterea dicit quod prædictus Adam, pater prædictæ Dianæ de cujus morte assisa arrainata est, non fuit in seisina de prædicta terra die quo prædictus (*sic*) iter arripuit. Et de hoc posuit se super assisam. Et Diana similiter. Et Johannes le Eyr et Johannes de Emeldon' juratores non venerunt, ideo in mis'.

Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Simon de Lucre voluit promovere prædictum Adam, eo quod fuit in servitio suo, de uno tofto et prædictis xij acris terræ, et fecit ei cartam suam de feoffamento de prædictis tofto et terra set nullam seisinam ei inde fecit, immo ipsemet semper remansit in seisina de prædictis tofto et terra. Et præcise dicunt quod prædictus Adam die quo iter suum arripuit, nec unquam antea, fuit inde in seisina. Et ideo prædictus Simon inde sine die. Et Diana in mis' pro falso clamore, pauper est.

Assisa venit recognitura si Elizabetha filia Margeriæ mater Johannis filii Henrici fuit seisita in dominico suo ut de feodo, de sexaginta acris terræ cum pertinentiis in Cresterne,[3] die quo, etc. Et si, etc. Quam terram Johannes de Crestern'[4] tenet, qui venit et dicit quod ipse nichil juris clamare potest in prædicta terra, set dicit quod ipse aliquando tenuit prædictam terram dum idem Johannes fuit infra ætatem et in custodia sua. Et quam cito ipse fuit plenæ ætatis ipse reddidit eidem Johanni prædictam terram suam et ipsum inde in plenaria seisina posuit. Et Johannes

[1] *Sic*, mistake for Adam.

[2] Simon de Lucre held Lucker of the Barony of Vescy (*Testa de Nevill*, p. 384).

[3] Probably Caistron in Rothbury Parish.

[4] John de Kerstern held Kerstern of the Barony of Graystock (*Testa de Nevill*, p. 382).

hoc idem recognovit. Ideo Johannes de Crestern' inde sine die. Et Johannes in mis'.

Frater Petrus, Prior fratrum ordinis Sanctæ Crucis in Anglia, petit versus Hugonem capellanum de Warneford' unum molendinum, unum mesuagium et unam carucatam terræ cum pertinentiis in Warneford' ut jus fratrum suorum, etc. Et in quæ idem Hugo non habet ingressum nisi per Walterum[1] Dunholmensem Episcopum qui inde injuste, etc., disseisivit fratrem Thomam quondam Priorem prædicti ordinis in Anglia, prædecessorem ipsius Prioris, post primam, etc. Et Hugo venit et defendit jus suum, quando, etc. Et dicit quod non potest ei ad hoc respondere, quia dicit quod ipse nullum jus clamare potest in prædicto tenemento, nisi ad voluntatem Episcopi Dunholmensis qui tradidit ei custodiam prædictorum mesuagii, molendini et terræ ad opus cujusdam leprosi. Et Prior non potest hoc dedicere. Et ideo Hugo inde sine die. Et Prior in mis' pro falso clamore, pauper est.

Adam de Palleston', qui tulit assisam novæ disseisinæ versus Robertum de Ros[2] et Adam de Katelef de libero tenemento suo in Palleston',[3] venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet Alanus de Hokehall et Willelmus filius Amfrid', plegius de mis' Robertus de Hedon'.

Gilbertus Piteman, qui tulit assisam novæ disseisinæ versus Johannem filium Simonis de communa pasturæ in Rustok' quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa, venit et retraxit se. Et ideo ipse et plegii sui de prosquendo in mis', scilicet Johannes filius Radulphi de Rustok' et Rogerus Staceby, plegii de mis' Willelmus de Milleburne et Adam de Wytton.

Idem Gilbertus, qui tulit breve assisæ novæ disseisinæ versus eundem Johannem[4] de communa pasturæ in Meldon[5] quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa, venit et retraxit.[6] Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet Willelmus filius Henrici de Torenton' et Walterus de Tyndal' in Wotton'.

[1] Walter de Kirkham, Bishop of Durham 1249—1260.
[2] Robert de Ros of Wark.
[3] Plaston in Kirknewton Parish.
[4] John son of Simon held Meldon of the Barony of Mitford (*Testa de Nevill*, p. 383).
[5] Meldon in Castle Ward.
[6] *se* omitted.

Idem Gilbertus, qui tulit breve versus prædictum Johannem de medietate quadraginta acrarum terræ et quatuor acrarum prati cum pertinentiis in Milden',[1] venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Robertus le Chauser et Edwardus de Treppell'.

Ivo filius Radulphi, qui tulit breve assisæ mortis antecessoris versus Johannem filium Willelmi de una roda terræ cum pertinentiis in Newebigginge,[2] venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet Robertus Tod de Newebigginge et Willelmus filius Rannulphi de eadem. Plegii Ivonis de mis', scilicet, Johannes filius Mawe et Willelmus filius Roberti de Newebigginge.

Assisa venit recognitura si Cristiana filia Elyæ de Hetpol' mater Willelmi Curuinans fuit seisita, in dominico suo ut de feodo, de duodecim acris terræ et una acra prati cum pertinentiis in Hetpol',[3] die quo obiit, etc. Et si, etc. Quæ Patricius de Lonnes et Agnes uxor ejus tenent. Qui veniunt et vocant inde ad warentum Robertum filium Thomæ de Hetpol', qui præsens est et eis warantizat, et dicit quod assisa inde non debet fieri, quia dicit quod prædicta Cristiana, de cujus morte assisa arrainata est, non obiit seisita de prædictis terra et prato in dominico suo ut de feodo. Immo dicit quod ipsa tenuit prædictam terram et pratum ex dimissione cujusdam Thomæ fratris ipsius Cristianæ ad terminum vitæ ipsius Cristianæ tantum, et quod ita sit ponit se super assisam.

Juratores dicunt quod prædicta Cristiana obiit seisita, in dominico suo ut de feodo, de prædicto tenemento et post terminum, etc. Et quod prædictus Willelmus propinquior heres est, etc. Et ideo consideratum est quod prædictus Willelmus recuperet seisinam suam versus prædictum Robertum de prædicto tenemento. Et prædictus Robertus in mis', et facit escambium prædictis Patricio et Agnete ad valentiam, etc. Plegius Roberti de mis' Patricius de Lonnes.

Prior de Hakyland'[4] dat xx^li *s*' pro licentia concordandi cum Willelmo de Copeland' et Agnete uxore ejus, de placito terræ, etc. Et habeant cyrographum.

[1] Meldon.

[2] Newbiggin in Woodhorn Parish.

[3] Heathpool in Kirknewton Parish.

[4] A mistake for Halyland or Holy Island. The fine is as to lands in Bolesdon between William de Coupland and Thomas, Prior of Halieland. See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 127.

Ricardus le Cornwales dat j *m'* pro licentia concordandi cum Martino filio Eustachii, de placito assisæ mortis antecessoris et de placito terræ per plegium ipsius Martini. Habeant cyrographum.

Emma filia Andreæ filii Gilberti petit versus Thomam filium Baldewyni unum messuagium cum pertinentiis in Cornbrig',[1] in quod non habet ingressum nisi per prædictum Andream qui prædictam Emmam inde injuste et sine judicio disseisivit post primam, etc. Et dictus Thomas venit et concordati sunt. Et Thomas dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi. Et est concordia talis quod prædictus Thomas recognovit prædictum messuagium esse jus prædictæ Emmæ et illud ei reddidit, etc. Et remisit et quietum clamavit de se et heredibus suis prædictæ Emmæ et heredibus suis totum jus et clameum, etc.

Johannes filius Hugonis de Cornhull' dat dimidiam marcam pro licentia concordandi cum Stephano le Fevere et Cristiana uxore ejus, de placito assisæ mortis antecessoris, per plegium ipsius Stephani. Habeant cyrographum.

Assisa venit recognitura si Ricardus de Rybef, Emma uxor ejus, et Ricardus le Provost injuste et sine judicio disseysiverunt Ricardum de Keneboll'[2] de communa pasturæ suæ in Keneboll', quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa, post primam, etc. Et unde queritur quod disseysiverunt eum de communa pasturæ suæ in quadam cultura quæ continet circiter sexaginta acras terræ, ubi ipse semper communicare solebat post blada asportata quousque iterato seminata fuerit, etc. Et Ricardus et Emma veniunt et nichil dicunt quare assisa remaneat, nisi tantum quod quidam Willelmus Keneboll',[3] pater prædicti Ricardi, quando ipse tenuit prædictam culturam, ipsa fuit tunc vestita bosco, et fuit boscus, ita quod ipse vendidit boscum illum cuidam Roberto de Wycestr', qui boscum illum tenuit tota vita sua, absque hoc quod prædictus Ricardus vel prædictus Willelmus pater ejus aliquam communam in eo habuit. Et postea quidam Rogerus de Wycestr' filius prædicti Roberti,[4] absque hoc quod ipse aliquam communam in eo habuit, quousque ipse inde dotavit prædictam Emmam quondam uxorem prædicti Roberti. Et ipse Ricardus, Emma usque nunc (*sic*).

[1] Corbridge.

[2] Richard de Kenebell held a moiety of Kenebell of the Barony of Bolbec (*Testa de Nevill*, p. 382).

[3] Andrew son of William de Kenebell (*Excerpta e Rot. Fin.*, ii. 435).

[4] Supply *tenuit eam.*

Et quod ita sit ponunt se super assisam. Et prædictus Ricardus de Keneboll' dicit quod revera prædictus Willelmus pater suus vendidit prædicto Roberto prædictum boscum, set dicit quod ipse retinuit ei communam semper in eo, et inde fuit in seysina, et inde obiit seisitus, et ipsemet semper post mortem patris sui extitit in seisina de prædicta communa usque quod prædicti Ricardus et alii inde ipsum injuste, etc., disseisiverunt, etc. Et de hoc ponit se super assisam.

Juratores dicunt quod prædicti Ricardus et alii non disseisiverunt prædictum Ricardum Kyneboll' de prædicta communa pasturæ in prædicta villa injuste, etc. sicut breve dicit, quia dicunt quod postquam prædictus Willelmus vendidit prædictum boscum, ubi prædicta cultura terræ nunc est, nuncquam ipse in eo communicavit nec prædictus Ricardus. Et ideo consideratum est quod prædictus Ricardus et alii inde quieti. Et prædictus Ricardus nihil capiat per assisam istam, set sit in mis' pro falso clamore, per plegium Roberti de Hydewyn et Adæ de Benewell'.

Assisa venit recognitura si Ricardus de Houton' et Willelmus de Malle[1] injuste, etc., disseisiverunt Willelmum Hauvill'[2] de libero tenemento suo in Ripplinton, post primam, etc. Et unde queritur quod disseisiverunt eum de xxx^ti acris terræ cum pertinentiis, etc. Postea venit prædictus Willelmus et retraxit se de brevi suo. Ideo ipsi et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Gilbertus præpositus de Brodewyk'[3] et Gilbertus filius Mabiliæ de eadem. Plegius prædicti Willelmi de mis' sua, prædictus Willelmus de Male.

Willelmus de Hauvill'[4] dat dimidiam marcam[5] cum Willelmo Male de placito assisæ mortis antecessoris. Et prædictus Willelmus de Male dat dimidiam marcam pro eodem. Habeant cyrographum.

Juliana, quæ fuit uxor Roberti Hendeman, ponit loco suo Rogerum filium Ricardi vel Laurencium Fabrum versus Matillidem filiam Gundred' et alios nominatos in brevi de placito assisæ mortis antecessoris, etc.

[1] William le Male held a moiety of Ripplington of the Barony of Walton (*Testa de Nevill*, p. 382).

[2] William de Hauvile, son of Avicia dau. of Richard le Masle, was heir of the said Avicia (*Cal. Gen.*, i. 41).

[3] Brotherick in Warkworth Parish.

[4] Geoffrey son and heir of William de Hauvill (*Inq. P.M.* 4 *Edw. I.*, No. 17). See Appendix, *Feet of Fines, Northumb.*, *Hen. III.*, No. 128.

[5] *Pro licentia concordandi*, omitted here.

Isabella, uxor Ricardi de Escrutevill', ponit loco suo Adam de Favenesworth' vel Galfridum de Kyllesworth' versus Johannem de Bonton' et Johannem de Balloyl',[1] de placito warrantiæ cartæ et de placito assisæ novæ disseisinæ, unde queritur.

Cristiana, uxor Ranulphi de Bradefen, ponit loco suo ipsum Ranulfum virum suum versus Nicholaum Cusin de placito terræ, etc.

Maria, uxor Willelmi de Craystok, ponit loco suo ipsum Willelmum virum suum versus Hugonem de Bolebek de placito dotis, etc.

Prior de Kirkeham ponit loco suo Alexandrum de Titelington' vel fratrem Nicholai (*sic*) de Karham canonicum suum versus Robertum de Ros de placito detentionis averiorum, et de placito debiti, et de placito terræ, etc.

Assisa venit recognitura si Robertus de Nevill',[2] Robertus de Wautham, Johannes de Grusor', Adam de Divelyn, Everardus de Bladene[3] et Willelmus frater ejus, Ricardus filius Gunildæ, Radulphus filius Ricardi, Walterus Sleg', Ricardus Deriket, Robertus Stalbe, Ricardus de Kewes et Willelmus Rasket injuste, etc., disseisiverunt Johannem de Ridel' de libero tenemento suo in Denton',[4] post primam, etc. Et unde queritur quod disseisiverunt eum de quadam gurgite in Tyne, inter filum aquæ de Tyne et terram suam, et de qua gurgite avus ipsius Johannis et pater ipsius Johannis et ipse Johannes semper fuerunt in seysina quousque prædictus Robertus et alii prostraverunt prædictam gurgitem, etc. Et prædictus Robertus de Wautham et omnes alii non veniunt nec fuerunt attachiati, quia non fuerunt inventi, eo quod fuerunt in libertate Episcopi Dunelmensis. Ideo procedat assisa versus eos per defaltum, set Ricardus de Thorny, ballivus prædicti Roberti de Nevill', venit et respondit pro eo. Et nichil dicit quare assisa remaneat. Et Robertus de Sandon', Lucas de Trokelawe, duo recognitores, non veniunt, ideo in mis'.

Juratores dicunt quod prædicti Robertus et omnes alii injuste, etc., disseisiverunt prædictum Johannem de prædicta

[1] John Balliol m. Dervoirguil niece and coheir of John, E. of Chester, and was father of John Balliol, King of Scotland.

[2] Robert Nevill of Raby. He probably disputed John de Ridel's claim to a weir as interfering with the rights in the Tyne pertaining to the manor of Winlaton, which manor, it appears by Bishop Hatfield's Survey (p. 93), his descendant held.

[3] Blaydon in Durham.

[4] Denton in the Tyne near Benwell.

gurgite in prædicta villa, post terminum, etc., quia dicunt quod revera consuetudo patriæ est talis quod omnes qui habent gurgites in prædicta aqua de Tyne, ipsi possunt gurgites suos[1] amovere de uno loco in alium quantum tenementum ipsorum durat et aliquando ponere gurgites suos prope filum aquæ aliquando prope terram. Et dicunt quod omnes antecessores ipsius Johannis semper fuerunt in seisina habendo prædictum gurgitem in prædicta aqua. Et prædictus Johannes similiter, ita quod ipse Johannes jam quatuor annis elapsis amovit prædictam gurgitem de uno loco in quemdam alium locum in tenemento suo, sicut alii de patria fecerunt cum necesse fuerit, scilicet quando prædictæ gurgites obstruuntur per arenam aquæ. Et tunc venerunt prædicti Robertus et omnes alii, et quamplures alii qui non nominantur in brevi, cum arcubus et sagittis, hachiis et aliis armis et prostraverunt prædictam gurgitem. Et ideo consideratum est quod prædictus gurges reficiatur ad custum prædicti Roberti et aliorum, per visum recognitorum. Et prædicti Robertus et alii in mis'. Dampna xl *s*'.

Et quia juratores testantur quod prædicta dampna xl *s*' sufficiunt ad reficiendum prædictam gurgitem et similiter ad satisficiendum ei de dampnis suis quæ ipse habuit occasione prædictæ prostrationis prædicti gurgitis usque nunc. Ideo reficiatur prædictus gurges ad custum prædicti Johannis, etc., et non ad custum prædicti Roberti et aliorum, etc.

Simon de Grescewell'[2] summonitus fuit ad respondendum Priori de Tynemue de placito quod warrantizet ei unam acram terræ cum pertinentiis in Grescewell',[3] quam tenet, etc. Et unde cartam Roberti de Gresewell', patris prædicti Simonis cujus heres ipse est, etc., habet. Et unde dicit quod prædictus Robertus de Gresewell', pater prædicti Simonis, feoffavit Priorem prædictum de prædicta acra terræ, tenendum sibi et successoribus suis in puram et perpetuam elemosinam, ad ædificandum et ad blada sua colligendum et reponendum, cum liberis introitibus et exitibus, etc. Et quod ipse et heredes sui prædictam placiam cum prædictis suprascriptis warrantizaverint, etc. per quandam cartam quam proffert et quæ hoc testatur. Quidam Johannes de Haydon' tulit quandam assisam novæ disseisinæ de communa pasturæ suæ in prædicta placia, coram domino Rege et Henrico de Wyngham cancelario domini Regis et

[1] The gender of gurges is confused.

[2] Simon de Cresswell of the county of Roxburgh, an adherent to John Balliol, did fealty to Edward I. at Berwick, 28 Aug. 1296 (Bain's *Cal.*, ii., No. 823).

[3] Cresswell in Woodhorn Parish.

Johanne et Lexyngton'[1] versus prædictum Priorem, idem Prior hoc audito statim perquisivit breve domini Regis de warentia versus prædictum Simonem antequam prædicta assisa capta esset. Et prædictus Simon noluit ei ad illud breve inde coram eis respondere, eo quod non habuit rationabilem summonitionem, ita quod datus fuit ei dies coram Justiciariis nunc ad warrantizandum, etc. Et prædicti Henricus et Johannes ceperunt prædictam assisam. Et per prædictam assisam convictum fuit quod prædictus Prior injuste disseisivit prædictum Johannem de communa sua in prædicta placia. Ita quod consideratum fuit coram eis quod muri circum placiam illam facti et domus quæ in ea ædificatæ fuerunt prosternerentur, unde dicunt quod per defectum warrantiæ ipsius Simonis deterioratus est et dampnum habet ad valentiam xxx *m*'.

Et Simon venit et defendit vim et injuriam quando, etc. Postea prædictus Prior et Simon veniunt et concordati sunt. Et Simon dat j *m*' pro licentia concordandi, per plegium Eustachii de la Wall'. Et habeant cyrographum.[2]

Alanus de Harekarres et Agnes uxor ejus, qui tulerunt breve versus Ricardum Morin et Isabellam uxorem ejus de placito quod permittant ipsos Alanum et Agnetem habere communam pasturæ in Lowyk quam in eo habere debent, etc., venerunt et retraxerunt se. Ideo ipsi et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Radulphus filius Walteri de Woderington'[3] et Ricardus Scherewyn de Woderington'.

Ricardus filius Walteri qui tulit assisam mortis antecessoris versus Willelmum de Huntercumb'[4] de uno messuagio cum pertinentiis in Wllovere[5] venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Ricardus de Kynton' et Robertus de Mora.

Willelmus de Duglasse cognoscit quod dedit et concessit et carta sua confirmavit, Willelmo filio suo pro homagio et servitio suo unam carucatam terræ cum pertinentiis in Warentham, et quadraginta acras terræ cum pertinentiis in eadem villa, per duas cartas sicut plenius continetur in eisdem, etc. Et Johannes de Haulton[6] et Johanna de

[1] This plea would probably be heard at Westminster *coram Rege*. Henry de Wengham was Chancellor from Jan. 1255 to Oct. 1260; he was afterwards made Bishop of London (Hardy's *Lord Chancellors*, p. 9).

[2] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 124.

[3] Widdrington in Morpeth Ward.

[4] William de Huntercumb m. Isabella dau. and coheir of Robert de Muschamp, Walter their s. and h.

[5] Wooler in Glendale Ward was part of the Barony of Muschamp.

[6] Sheriff of Northumberland for 50 and 51 Hen. III.

Faudon' remanent custodes prædicti Willelmi et prædictæ terræ eo quod prædictus Willelmus est infra ætatem, etc.

Alexander la Wathe,[1] qui tulit breve versus Walterum Corbet[2] et Johannam uxorem ejus de placito quod faciat rectas consuetudines, servitia, quæ ei facere debent de libero tenemento suo quod de eo tenuerunt in Leverichull',[3] venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Simon de Kercewell[4] et Carbunell' et[5] Swynebr'. Finem[6] pro se et plegiis suis per j *m*' per plegium Walteri Corbet.

Robertus de Clyfford cognoscit quod dedit et concessit et carta sua confirmavit Waltero filio suo, totam villam de Eton'[7] cum omnibus pertinentiis suis, sine aliquo retenemento, habendum et tenendum prædicto Waltero et heredibus suis de corpore suo procreatis, sicut plenius continetur in carta quam ei inde fecit, et cognovit quod cepit homagium prædicti Walteri. Et sciendum quod prædictus Walterus et terra sua remanerent in custodia Willelmi Hayrum eo quod fuit infra ætatem.

Assisa venit recognitura si Willelmus Batayle, awnculus Roberti Batayle,[8] fuit seysitus in dominico suo ut de feodo de uno tofto et duodecim acris terræ cum pertinentiis in Manylawe,[9] die quo, etc. Et si, etc. Quam terram et toftum Johannes Prendelate[10] tenet. Qui venit et concordati sunt per licentiam, et Johannes dat dimidiam marcam pro licentia concordandi. Et est concordia talis, quod prædictus Robertus remisit et quietum clamavit de se et heredibus suis prædicto Johanni et heredibus suis, totum jus et clameum quod habuit in prædictis tofto, etc., cum pertinentiis in perpetuum. Et pro hac, etc., idem Johannes dedit prædicto Roberto vinginti *s*', etc.

[1] Or Alexander de la Wage. See p. 23.

[2] Probably a mistake for Thomas Corbet (see p. 23), who married Joan, daughter of Alan Plunkenet (*Cal. Gen.*, ii. 587).

[3] Levericheld (possibly Learchild in Edlingham Parish), held by Roger de Merlay of the Barony of Earl Patric of Dunbar (*Testa de Nevill*, p. 385). In 31 Hen. III. held by Walter, son of William and Joan his wife (*Inq. P.M.* 31 *Hen. III.*, No. 38).

[4] Simon de Cressewell.

[5] A mistake for *de*.

[6] *Fecit* omitted.

[7] Heaton in Castle Ward, held by Ralph de Gaugy (*Testa de Nevill*, p. 282), Robert de Clifford his heir (*Inq. P.M.* 7 *Edw. I.*, No. 29).

[8] Robert Batayl, son and heir of Constance de Flanvell (*Cal. Gen.*, i. 91).

[9] Moneylaws in Glendale Ward.

[10] Joan, wife of John Wischard, daughter of Nicholas de Prenderlath', held a tenement in Monilaw 20 Edw. I. (*Cal. Gen.*, i. 451).

Assisa venit recognitura si Johannes filius Simonis, avunculus Roberti de Clyvedon', fuit seisitus in dominico suo ut de feodo, de tribus bovatis et xij acris terræ cum pertinentiis in Hilleburn' et Burton[1] die quo, etc. Et si, etc. Unde Thomas de Havenham tres bovatas terræ et Ricardus de Wydeslade et Alicia uxor ejus xij acras terræ, tenent. Qui veniunt, et Thomas, de terra versus eum petita, vocat ad warrantum Robertum patrem suum qui præsens est et ei warrantizat. Et de terra, ille simul cum prædictis Ricardo et Alesia, de terra versus eos petita, vocant ad warrantum Herewardum de Mareys et Ramettam uxorem ejus, si prædictus Herewardus eam desponsavit. Et si non desponsavit eam vocant ad warrantum ipsam Ramettam. Habeant eam a die Paschæ in tres septimanas, etc. Ad diem illum non venerunt prædicti Herewardus et Rametta. Et fuerunt summoniti. Et præterea resummoniti. Ideo capiatur assisa versus eos per defectum.

Juratores dicunt quod prædictus Johannes de cujus morte, etc., obiit seisitus de prædictis tribus bovatis terræ cum pertinentiis in Hilburn' ut de feodo, etc. Et quod prædictus Johannes de Elmedon'[2] propinquior ejus heres est. Et ideo consideratum est quod idem Johannes recuperet seisinam suam per visum juratorum. Et Herewardus et Rametta in mis'. Et faciunt escambium prædicto Thomæ ad valentiam. Dicunt etiam quod idem Johannes de cujus morte, etc., non obiit seisitus de prædictis xij acris prati ut de feodo. Ideo consideratum est quod prædicti Herewardus et Rametta inde sine die. Et Johannes in mis' pro falso clamore, etc.

Prior de Brinkeburn' ponit loco suo Robertum de Steynington', versus Rogerum Bertram de placito assisæ novæ disseisinæ.

Prior de Halieland cognoscit quod debet Willelmo de Coupeland et Agneti uxori ejus de fine inter eos facto[3] et quod eis reddat die Dominica, scilicet, a die Paschæ in xv dies; et nisi fecerit, concedit quod vicecomes faciat de terris, etc.

Alicia uxor Ricardi de Wyteslade ponit loco suo Galfridum de Wyteslade, versus Johannem de Everdon'[4] de placito assisæ mortis antecessoris, etc.

[1] Possibly Hebburn in Chillingham Parish, and Burton in Bamburgh Parish.

[2] Laderna, widow of Roger Bertram, claimed against John, son of John de Elmedon, lands, etc., in Hebburn as her dower 47 Hen. III. (Bain's *Cal.*, i., No. 2331).

[3] *Sic*, a sum of money omitted.

[4] For Elmedon.

Prior de Hetlesham[1] ponit loco suo Alanum clericum vel Henricum de Ingeham versus Ricardum de Emmers de placito warrantiæ, et versus Juliam, quæ fuit uxor Roberti de Cunieryes,[2] de placito dotis, etc, et versus Marsilam de Milneburn de placito dotis, etc.

Ricardus de Scrutevill'[3] ponit loco suo Eliam de Bratsford' versus Johannem de Bolton' de placito warrantiæ cartæ, etc.

Robertus de Insula ponit loco suo Michaelem de Bayfeld' versus Ricardum de Buteland' et alios in brevi de placito terræ, etc.

Assisa venit recognitura si Johannes de Dalton', pater Henrici de Dalton', fuit seisitus in dominico suo, etc., de una acra terræ et dimidia cum pertinentiis in Dalton' die quo, etc. Et si, etc. Quam terram Willelmus filius Gilberti de Dalton' et Rogerus filius Davidis de Dalton' tenent, qui veniunt et Rogerus dicit quod ipse tenet dimidiam acram terræ de prædicta terra, et scit separale suum, et quod est villanus Prioris de Hextildisham, et tenet terram illam in villenagio de eodem Priore. Ideo ipse Rogerus inde sine die. Et Henricus in mis' pro falso clamore. Et perquirat sibi versus prædictum Priorem si voluerit,[4] etc. Et Willelmus filius Gilberti, de prædicta acra terræ, vocat ad warrantum Johannem le Provost, qui præsens est et ei warrantizat, et vocat inde ad warrantum Nicholaum de Dalton', qui præsens est et ei warrantizat. Et nichil dicit quare assisa remaneat nisi tantum quod dicit quod prædictus Johannes, de cujus morte assisa arainata, non obiit seisitus de prædicta terra. Et de hoc ponit se super assisam.

Juratores dicunt quod prædictus Johannes, de cujus morte, etc., obiit seisitus de prædicta terra, etc., et post terminum, etc. Et quod prædictus Henricus propinquior heres ejus est. Ideo consideratum est quod prædictus Henricus recuperet seisinam suam versus prædictum Nicholaum de prædicta terra per visum recognitorum. Et Nicholaus in mis'. Et facit escambium prædicto Johanni, etc. Et idem Johannes facit escambium prædicto Willelmo ad valentiam, etc. Plegius Nicholai de mis', Robertus de Ryhull'.

[1] For Hextildesham or Hexham.

[2] For Conyers.

[3] Richard de Scrutevill held land of the Sergeantry of Matfen (*Testa de Nevill*, p. 394).

[4] As to a villein pleading in the King's Court. See Bracton, vol. iii., p. 227, etc.

Gilbertus Pyteman, qui tulit breve versus Johannem filium Simonis de hoc quod distringat ipsum ad redemptiones dandas pro averiis suis habendis in communa pasturæ de Meldon', quæ in ea habere debet quiete per cartam Johannis filii Semanni, avi prædicti Johannis, cujus heres ipse est, quam inde habet, etc., venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Ricardus de Swarland et Willelmus de Scauceby. Plegii de mis' prædicti Gilberti, Willelmus de Milleburn' et Adam de Wytton'.

Assisa venit recognitura si Johannes de Baylol',[1] Adam le Forester de Bromeley, Elias de Farenhull' et Nicholaus le Forester de Acum injuste, etc., disseisiverunt Johannem filium Johannis[2] de communa pasturæ suæ in Shilvesdon'[3] quæ pertinet ad liberum tenementum suum in Thorneburn',[4] post primam, etc. Et unde queritur quod ubi ipse et omnes antecessores sui communare solebant in quadam placea brueræ quæ vocatur Chelvedon, quæ continet circiter quinquies centum acras, prædicti Johannes, Adam et alii impediverunt ipsum quominus potuit uti seysina sua, etc.

Eadem assisa per eosdem recognitores venit recognitura si prædictus Johannes de Bayloll', Adam, Nicholaus et Elias injuste, etc., disseisiverunt Ricardum filium Johannis et Aliciam[5] uxorem ejus de communa pasturæ suæ in eadem placia quæ pertinet ad liberum tenementum suum in Thorneburn', post primam, etc. Et unde queritur quod ubi ipsi et omnes antecessores sui semper communare solebant in prædicta placia brueræ, prædicti Johannes et alii disseisiverunt ipsos quominus ipsius (*sic*) communicare possent sicut solebant, etc. Et Adam, Elias et Nicholaus veniunt, et Johannes de Bayloll' non venit, sed Adam Baret, ballivus ejus, venit et respondit pro eo. Et nichil dicunt quare assisa remaneat nisi tantum quod dicunt quod quædam perambulatio facta fuit inter prædictum Johannem de Bayloll' et quemdam Johannem de Houton' inter feoda ipsorum. Ita quod Johannes, pater prædictorum Ricardi et Johannis, tunc tenuit manerium de Thornebur' ad quod clamant prædictam pasturam pertinere, ita quod per perambulationem illam remansit tota prædicta pastura de Chelmendon' eidem Johanni de Bayloll' ut suum separale. Ita quod prædictus

[1] John de Bailliol held the Barony of Bywell.

[2] John de Middleton, Richard, brother of the said John, and Alina his wife, held Thorneburg of the Barony of Bolum (*Testa de Nevill*, p. 382^{b}).

[3] Shildon, near Newton, in Bywell St. Peter's Parish.

[4] Thornborough in Corbridge Parish.

[5] In *Testa de Nevill* and elsewhere on this roll she is called Alina.

Johannes, pater prædicti Johannis et Ricardi, nuncquam post perambulationem illam, aliquam pacificam seysinam inde habuit, nec etiam prædicti Johannes, Ricardus et Alicia nisi per vim et eskottum. Et de hoc ponunt se super assisam. Et Johannes, Ricardus et Alicia similiter.

Juratores dicunt quod prædicti Johannes et alii disseisiverunt prædictos Johannem, Ricardum et Aliciam de prædicta communa pasturæ injuste, etc., sicut breve dicit. Ideo consideratum quod prædicti Johannes, Ricardus et Alicia recuperent seisinam suam per visum recognitorum, et Johannes de Baylol' et alii in mis'. Plegii prædictorum Adæ, Elyæ et Nicholai de mis' sua, Willelmus de Colewell' et Willelmus de Uppeton'. Postea veniunt prædicti Adam, Elyas et Nicholaus et dant xl solidos pro habenda attincta per plegium Henrici de Seton. Dampna xx *s'*.

Assisa venit recognitura si Johannes filius Ricardi de Wllemers injuste, etc., disseisivit Ricardum de Bulteldesdon' de communa pasturæ suæ in Quinteleg' quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eum de communa pasturæ in quadam mora quæ continet circiter sexaginta acras terræ, ubi communicare solebat per totum annum cum omnimodis averiis suis. Et Johannes venit et nichil dicit quare assisa remaneat, nisi tantum quod dicit quod tempore aperto nuncquam impedivit ipsum communicare ibidem, set dicit quod quocienscumque unus campus, qui est ex parte illa, seminatur, non debet ibidem communicare. Et de hoc petit assisam. Et Ricardus filius Willelmi de Wydon', Johannes le Waleis de Morley, Adam de Hynterles, Walterus de Hynterles, et Andreas de Whytewas, juratores ejusdem assisæ, non veniunt, ideo in mis'.

Juratores dicunt quod prædictus Johannes disseisivit prædictum Ricardum de prædicta communa sua, quam posuit in visu suo, injuste, etc., sicut breve dicit, quia dicunt quod ipse antequam prædictus Ricardus, pater prædicti Johannis aliquam terram habuit in prædicta villa, solebat idem Ricardus de Butleston communare per totum annum in prædicta mora. Postea dicunt iidem juratores super sacramentum suum quod prædictus Johannes filius Ricardi tenet moram illam in eodem statu in quo Ricardus pater ejus eum (*sic*) tenuit et non aliter, quia dicunt quod nuncquam tempore ipsius Johannis solebat ibi communare nisi tempore aperto et post blada asportata, scilicet, quando vestitura campi ex parte illius moræ asportatur. Et ideo consideratum est quod

prædictus Johannes inde sine die. Et Ricardus nichil capiat per assisam istam set sit in mis' pro falso clamore, etc. Et xij juratores committantur gaolam pro transgressione, scilicet, Adam de Algaresheles, Willelmus de Kellawe, Willelmus de Bosco, Thomas de Leyes, Robertus Caperun, Utredus de Lyppewode, Hugo de Lyppewode, Thomas filius Walteri de eadem, Willelmus Grey de Langel' et Radulphus de Brymmescote.

Postea venerunt prædicti juratores et finem fecerunt pro xv marcis per [plegium] Nicholai de Bolteby et Galfridi Upsehale.

Johannes de Herleston dat dimidiam marcam pro licentia concordandi cum Olivero de Glenhull', de placito conventionis.[1] Et habeant cyrographum.

Ricardus de Forde[2] dat j *m'* pro licentia concordandi cum Willelmo de Muschaump', de placito assisæ mortis antecessoris, etc.

Assisa venit recognitura si Magister Miliciæ Templi in Anglia injuste, etc., disseisivit Johannem de Wutton' de libero tenemento suo in Wutton'[3] post primam transfretationem, etc. Et unde queritur quod disseisivit eum de quadam pecia moræ quæ continet octo perticas terræ in longitudine et quatuor perticas in latitudine. Et Magister non venit, set frater Nicholaus de Hida, præceptor de Thorneton',[4] venit et respondet pro eo. Postea venit prædictus Johannes et retraxit se de breve suo. Ideo prædictus Magister inde sine die et Johannes et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Burneton' et Jacobus de Bolu', plegius Johannis de mis', Gilbertus de Oghyll'.

Postea venit prædictus frater et bene cognovit quod prædicta pecia moræ est liberum tenementum ipsius Johannis et eam ei concedit et reddit. Ideo habeat seisinam suam. Et pro hac, etc., idem Johannes concessit prædicto Magistro et fratribus prædictæ Miliciæ Templi communam in eadem pecia moræ, et concessit quod non blestabit neque fodiet in prædicta pecia moræ, etc.

Ricardus filius Ricardi de Hereford'[5] et Alicia uxor ejus dant duas marcas pro licentia concordandi cum Thoma le Marscall' et Agnete uxore ejus de placito assisæ mortis

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 136.

[2] Richard de Ford was uncle and heir of Isabella, daughter of Odinellus de Forde, who married Cecilia, daughter of Robert de Muschamp (*Cal. Gen.*, i. 66).

[3] Probably Witton in Tindale Ward.

[4] Thornton in Tindale Ward.

[5] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 151.

antecessoris per duo brevia, per plegium Willelmi de Colewell' et Roberti de Clyvedon'. Et habeant cyrographum.

Ela, uxor Johannis de Rydale, ponit loco suo ipsum Johannem virum suum versus Simonem le Paumer et Aliciam uxorem ejus de placito terræ, etc.

Johanna, uxor Thomæ Corbet,[1] ponit loco suo Willelmum de Colewell' vel Duncanum de Wodelington' versus Alexandrum de la Wage de placito consuetudinum et servitiorum.

Walterus de Aton' ponit loco suo Walterum le Sauvage vel Willelmum Sauvage versus Abbotem de Eggleston[2] de placito transgressionis unde queritur (*sic*).

Dionisia, uxor Fulconis de Tibenham, ponit loco suo ipsum Fulconem virum suum versus Willelmum Tatebaud' de placito nativitatis, etc.

Alina, uxor Ricardi Midelton,[3] ponit loco suo ipsum Ricardum virum suum vel Adam de Trewyk versus Johannem de Baylol' et alios in brevi de placito novæ disseisinæ, unde iidem Ricardus et Alina sunt querentes.

Assisa venit recognitura si Rogerus Samps', avunculus Rogeri filii Wydonis, fuit seisitus in dominico suo, etc., de tribus messuagiis cum pertinentiis in Westgate[4] die quo iter suum arripuit versus Terram Sanctam, in quo itinere obiit, etc. Et si, etc., Quæ messuagia Ricardus de Extildesham[5] qui venit et dicit quod feofatus est de uno messuagio quod continet prædicta tria messuagia per quemdam Simonem, custodem Hospitalis Sanctæ Mariæ[6] in Westgate, et per fratres ipsius Hospitalis. Qui custos obiit et vocat ad warrantum custodem ejusdem Hospitalis, cum custos ibi fuerit, per cartam ipsorum fratrum de feofamento quam profert, etc. Ideo inde sine die quousque ibi fuerit custos, etc.

Emma filia Danielis Bondrik', quæ tulit assisam mortis antecessoris versus Patricium filium Thomæ de Holtele et Christianam, quæ fuit uxor Thomæ de Holtele, de uno messuagio et quatuor acris terræ cum pertinentiis in Holtele,[7] non est prosecuta. Ideo ipsa in mis', non invenit plegium nisi fidem, etc.

[1] See p. 17.

[2] The Abbey of St. Mary and St. John the Baptist of Eggleston, near Rokeby, in the county of York.

[3] See p. 20.

[4] Westgate in St. John's Parish, Castle Ward.

[5] Supply *tenet*.

[6] The Hospital of St. Mary the Virgin, near the west gate of Newcastle, consisting of a master and six brethren. (*Tanner*.)

[7] Probably Howtell in Kirknewton Parish.

Alicia quæ fuit uxor Waldef' de Claverdon' petit versus Walterum filium Roberti et Agnetem uxorem ejus, Patricium filium Philippi et Is' uxorem ejus, tertiam partem dimidii carucatæ terræ cum pertinentiis in Bradeford', ut dotem suam, etc. Et Walterus et alii veniunt et concordati sunt per licentiam. Et est concordia talis quod prædicta Alicia remisit et quietum clamavit totum jus et clameum quod habuit in prædicta tertia parte nomine dotis. Et pro hac, etc., prædicti Walterus et Agnes concesserunt pro se et heredibus suis quod ipsi reddent ei per annum x et viij *d.* tota vita ipsius Aviciæ (*sic*). Et prædicti Patricius et Is' similiter reddent ei per annum xviij *d.* tota vita ipsius Aviciæ nomine dotis. Et unde reddent ei medietatem ad Pentecosten et alteram medietatem ad festum Sancti Martini, etc.

Hawisia quæ fuit uxor Willelmi Pistor' de Dunstan', quæ tulit breve versus Johannem de Crauecestr'[1] de rationabili dote sua in Dunstan',[2] non est prosecuta. Ideo ipsa et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Adam de Dunstan' et Ricardus de Camera.

Johannes de Estlington',[3] dat v *m'* pro licentia concordandi cum Thoma Bryan, Ada Hiring' et Matillide uxore ejus, Hugone de Berewyk' et Isabella uxore ejus de placito terræ. Et habeant cyrographum.

Utredus de Pottergate et Margeria uxor ejus, Thomas de Leyes et Hawisia uxor ejus, Eva de Playnmalevere et Cristiana sorores ipsarum Margariæ et Hawisiæ, qui tulerunt breve novæ disseisinæ versus Nicholaum de Bolteby de communa pasturæ in Langel'[4] quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa, non sunt prosecuti, ideo ipsi et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Ricardus de Huntersclase et Walterus filius Ricardi de eadem.

Magna assisa electa in Curia Regis coram Justiciariis apud Westmonasterium inter Johannem Bayard[5] petentem et Wallranum de Horton[6] tenentem de septies viginti et

[1] Craster in Embleton Parish.

[2] Dunston in Embleton Parish.

[3] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 154.

[4] Nicholas de Bolteby held Langley (*Testa de Nevill*, p. 381).

[5] On an Assize Roll for Leicester (Hilary, 31 Hen. III.) there is a plea: Northumberland.—Walleran de Horton claims against John Baard 150 acres of land in Horton. John essoined himself, and his attorney called to warrant Margaret Baard, mother of the said John. It is ordered that the land be taken into the King's hands and John summoned to hear judgment at Warwick (Bain's *Cal.*, vol. i., No. 1710).

[6] When the Normans were disseized of their lands in England, Walran de Horton demised to his eldest son Walran his lands in Normandy, and as an Englishman he himself held his lands in Northumberland, which he enjoyed till his death. Whether the lands should escheat to the King the jury knew not. Agnes his widow. He had

septem acris terræ cum pertinentiis in Horton',[1] unde idem Walranus, qui tenens est, in præfata Curia domini Regis posuit se in magnam assisam domini Regis, et petit rectum fieri utrum ipse majus habeat [jus] tenendi prædictam terram in dominico, an prædictus Johannes tenendi eam de prædicto Walrano. Veniunt recognitores per Thomam de Bikerton', Wydonem de Araynes, Willelmum de Calule, Johannem de Eselington', Robertum de Ulecestr', Johannem Harang', Hugonem de Herleg', Hugonem Gubyn', Simonem de Louke, Henricum de la Val, Hugonem de Hayfeld et Robertum de Insula, qui dicunt super sacramentum suum quod prædictus Walranus majus habeat tenendi prædictam terram in dominico quam prædictus Johannes tenendi eam de prædicto Walrano. Ideo consideratum est quod prædictus Walranus teneat in pace prædictam terram sibi et heredibus suis quiete de prædicto Johanne et hæredibus suis in perpetuum, et Johannes in mis'. Et super hoc venit Walterus filius Walteri de Seleby et apponit clameum suum in prædicta terra, etc.

Rogerus de Gray et Beatrix uxor ejus optulerunt se iiij^{to} die versus Willelmum de Chatton' quem ipsi clamaverunt in Comitatu ut nativum et fugitivum suum. Et ipse non venit, etc. Et alias tulit breve de libertate sua probanda, et modo non prosequitur breve suum. Ideo dictum est vicecomiti quod si idem Willelmus decetero deferat breve versus eosdem Rogerum et Beatricem de libertate sua probanda, non audiatur. Et Willelmus in mis', non invenit plegium.

Juliana, quæ fuit uxor Gilberti de Coyners,[2] petit versus Simonem de Scayton' tertiam partem dimidii carucatæ terræ cum pertinentiis in Clifton', et tertiam partem quatuor bovatarum terræ cum pertinentiis in Caldewell' ut dotem suam, etc. Et unde prædictus Gilbertus, quondam vir ejus, dotavit, etc.

Et Simon venit et vocat inde ad warrantum Rogerum de Merlay, qui præsens est et ei warrantizat. Et de tertia parte trium bovatarum terræ vocat ad warrantum Ricardum filium ejusdem Gilberti de Coyners, qui est infra ætatem et in custodia Johannis de Lexinton' per cartam prædicti Gilberti quam profert de feofamento. Ideo summoniatur prædictus custos quod sit in crastino Adscensionis Domini apud Karl'

two sons and one daughter besides the son in Normandy (*Cal. Gen.*, i. 76). The lands of Walran de Horton, the Norman, in Northumberland granted to William de Valencia 24 Oct. 41 Hen. III. (*Excerpta e Rot. Fin.*, ii. 264).

[1] Walran de Horton held Horton, Stikelawe, and Herford of the Barony of Walton (*Testa de Nevill*, p. 382).

[2] William de Koynere held Clifton and Caldewell of the Barony of Merley (*Testa de Nevill*, p. 383).

et ibi habeat prædictum heredem. Et de tertia parte prædicti dimidii carucatæ terræ in Clifton', et de tertia parte unius bovatæ terræ cum pertinentiis in Caldewell', vocat ad warrantum Priorem de Extildesham, qui præsens est et (*sic*) per attornatum suum et ei warrantizat, et vocat ad warrantum prædictum heredem, qui est in custodia ejusdem Johannis per cartam prædicti Gilberti quam profert de feofamento. Ideo summoniatur prædictus custos quod sit ad prædictum terminum et ibi habeat prædictum heredem, etc.

Assisa venit recognitura si Bernardus filius Walteri, awunculus Aliciæ uxoris Johannis filii Ricardi, fuit seisitus in dominico suo, etc., de duabus acris terræ cum pertinentiis in Gesemue[1] die quo, etc. Et si, etc. Quam terram Johannes filius Walteri de Botehale tenet, qui venit et dicit quod non tenet prædictam terram nec tenuit die quo breve suum fuit inpetratum, immo Alicia mater ejus tenet, et quod ita sit ponit se super assisam, etc. Et juratores super sacramentum suum hoc idem testantur. Ideo prædictus Johannes inde sine die et Alicia in mis' pro falso clamore. Et perquirat sibi per aliud breve si voluerit, etc.

Eva, quæ fuit uxor Patricii Dring', petit versus Henricum filium Patricii[2] tertiam partem xxiiij acrarum terræ et quatuor acrarum prati cum pertinentiis in Hethpol,[3] et versus Thomam filium Patricii tertiam partem duodecim acrarum terræ et unius acræ prati cum pertinentiis in eadem villa, et versus Johannem filium Johannis de Midelton' tertiam partem sex acrarum terræ et unius acræ prati cum pertinentiis in eadem villa, ut dotem suam, etc., per breve de recto, etc.

Et Henricus et alii veniunt. Et Henricus et Johannes de tertiis partibus versus eos petitis vocant ad warrantum prædictum Thomam filium Patricii qui præsens est et ei (*sic*) warrantizat, et tam de terra et prato quæ ipse tenet quam de tenementis quæ warrantizat prædictis Henrico et Johanni, reddendo eidem Evæ tertiam partem in dote. Ideo consideratum est quod prædictus Johannes et Henricus teneant in pace, et Eva habeat de terra prædicti Thomæ ad valentiam, etc. Et Thomas in mis' quia prius non reddidit, etc., per plegium Willelmi filii Patricii.

Radulphus Freman petit versus Rogerum de Tokesden'[4]

[1] Jesmond in St. Andrew's Parish, Castle Ward.

[2] Ralph and Patrick hold the moiety of Hetpol for 8s. of the Barony of Muschamp (*Testa de Nevill*, p. 388).

[3] Heathpool in Kirknewton Parish.

[4] Roger de Toggisden held of the Barony of Roger, son of Ralph (*Testa de Nevill*, p. 384^b).

quinque acras terræ cum pertinentiis in Scotton', de quibus Isolda, filia Willelmi Godewyn, consanguinea prædicti Radulphi, etc., fuit seisita in dominico suo, etc., die quo, etc.

Et Rogerus venit et dicit quod non potest ei respondere sine quadam Agnete, uxore sua, quæ feofata fuit simul cum eo de prædicta terra et quæ non nominatur in brevi. Et Radulphus non potest hoc dedicere. Ideo Rogerus inde sine die, et Radulphus in mis' pro falso clamore. Et perquirat sibi per aliud breve si voluerit, etc.

Walterus filius Rogeri de Slaveleya summonitus fuit ad respondendum Thomæ filio Manselli de placito quod faciat ei sectam ad molendinum suum in Slaveleya[1] quam ad illam facere debet, etc. Et unde idem Thomas queritur quod cum quidam Robertus de Flemeg' tenuit de eo septem acras terræ et dimidiam cum pertinentiis in prædicta villa pro tribus *s'* et viij *d'* per annum et per sectam faciendam ad prædictum molendinum, scilicet, ad molendum in eodem molendino ad tertium decimum vas. Ita quod idem Thomas fuit in seisina percipiendi prædictam sectam de ipso Roberto de ipso Roberto (*sic*) ratione prædicti tenementi in dominico suo ut de feodo et jure tempore Regis nunc, capiendo inde exples ad valentiam, etc. Prædictus Walterus qui tenet prædictam terram ex venditione prædicti Roberti de Flemeng', semper postquam habuit prædictam terram, dedixit facere ei prædictam sectam, unde dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valentiam xx *s'*, etc.

Et Walterus venit et concordati sunt per licentiam. Et Walterus dat dimidiam marcam pro licentia concordandi. Et est concordia talis quod prædictus Walterus recognovit et concessit pro se et heredibus suis quod ipsi de cetero facient sectam ad prædictum molendinum ad molendum omnia blada sua de eadem terra provenientia ad tertium decimum vas. Et pro hac, etc., idem Thomas remittit ei dampna sua, etc.

Martinus filius Eustacii et Adam filius Hawisiæ petunt versus Willelmum filium Rogeri duas partes unius messuagii cum pertinentiis in Alnemue ut jus et rationabilem partem ipsorum Martini et Adæ, quæ eis contingeret de hereditate quæ fuit Wymark' filiæ Radulphi, consanguineæ prædictorum Martini et Adæ et Willelmi, cujus heredes ipsi sunt, qui nuper, etc. Et Willelmus venit et concordati sunt. Et Willelmus dat dimidiam marcam pro licentia concordandi. Et est concordia talis quod prædicti Martinus et Adam

[1] Slaley in Shotley Parish.

remiserunt et quieti clamaverunt de se, etc., prædicto Willelmo, etc., totum jus, etc., quod habeant in prædicto messuagio, etc. Et pro hac, etc, idem Willelmus dedit prædictis Martino et Ada dimidiam marcam argenteam, etc.

Johannes Wynt et Alicia uxor ejus petunt versus Matillidem quæ fuit uxor Galfridi filii Utredi medietatem unius messuagii in Corbrigg' ut jus ipsius Aliciæ, et in quam non habet ingressum dicta Matillis, nisi per Gilbertum filium Utredi, cui Sussanna, quæ fuit uxor Gilberti de Corbrigge avia ipsius Aliciæ, cujus heres ipsa est, illam dimisit ad terminum quinque annorum, etc.

Et Matillis venit et dicit quod non debet eis ad hoc breve respondere, quia dicit quod ipsa nichil clamat in prædicta terra quia prædictus Gilbertus, quondam vir suus, obiit seisitus de eadem medietate ejusdem messuagii, et jus illius medietatis descendit cuidam Ricardo ut filio et heredi, qui modo est inde in seisina, et eadem Matillis nichil clamat in eadem medietate nisi ratione custodiæ prædicti Ricardi qui est infra ætatem. Et prædicti Johannes et Alicia non possunt hoc dedicere. Ideo consideratum est quod prædicta Matillis inde quieta, et Johannes et Alicia nichil capiant per breve istud, set sint in mis' pro falso clamore, et perquirant sibi versus prædictum Ricardum, cum ad ætatem pervenerit, si voluerint, etc.

Ricardus Bule et Wymarc' uxor ejus, qui tulerunt breve mortis antecessoris versus Stephanum filium Ranulphi, Godefridum de Grosemue et Aliciam uxorem ejus, Willelmum filium Godefridi, Cristianam de Forestanes, Robertum filium Willelmi Atteburn', Johannem Belle de Novo Castro et Priorissam de Novo Castro, non sunt prosecuti. Ideo ipsi et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Adam de Allebray de Novo Castro et Walterus Gripe de eadem.

Johannes le Waleys et Agnes uxor ejus, qui tulerunt breve assisæ mortis antecessoris versus Johannem de Brompton', non sunt prosecuti. Ideo ipse (*sic*) et plegii sui de prosequendo in mis': non invenerunt plegium nisi fidem.

Robertus de Clifford dat dimidiam marcam pro licentia concordandi cum Waltero de Clifford' de placito terræ,[1] etc. Et habeant cyrographum.

Alicia, quæ fuit uxor Petri Plumber, quæ tulit breve de ingressu versus Adam filium Elyæ et Emmam uxorem ejus,

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 147.

non est prosecuta. Ideo in mis' et plegii sui de prosequendo in mis', non invenit plegium nisi fidem.

Johannes de Casterne, qui tulit breve conventionis versus Willelmum de Sumervill' de manerio de Hulneby juxta Tyne, venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes de Tyrwyt, Adam de eadem: plegii prædicti Johannis de mis' sua, Willelmus de Faudon' et Willelmus de Alventon'.

Ricardus filius Roberti de Sancto Petro summonitus fuit ad respondendum Ricardo de Sancto Petro[1] de placito, quod caperet homagium et rationabile relevium prædicti Ricardi de Sancto Petro de libero tenemento suo quod de eo tenere clamavit in Blakeden'.[2] Et unde idem Ricardus de Sancto Petro dicit quod cum debeat tenere dimidiam carucatam terræ cum pertinentiis in Blakeden' de prædicto Ricardo filio Roberti per servitium unius paris calcarium vel trium denariorum et per servitium forinsecum quantum pertinet ad tantam terram in eadem villa pro omni servitio, et quam terram prædictus Ricardus de Sancto Petro habuit de dono prædicti Roberti, patris prædicti Ricardi, cujus heres ipse est, et inde fecit homagium prædicto Roberto, prædictus Ricardus filius Roberti dedixit capere homagium prædicti Ricardi de Sancto Petro, unde dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valentiam, etc.

Et Ricardus filius Roberti venit et defendit vim et injuriam, quam, etc., et non potest dedicere quin prædictus Ricardus de Sancto Petro debeat tenere prædictum tenementum de eodem Ricardo filio Roberti, nec quin debeat capere homagium suum. Ideo consideratum est quod prædictus Ricardus filius Roberti capiat homagium ipsius Ricardi de Sancto Petro. Et sit in mis' quia prius non cepit. Et prædictus Ricardus de Sancto Petro fecit ei homagium in curia, etc. Plegii Ricardi filii Roberti de misericordia, Robertus de Throckelawe, et Wychard' de eadem.

Willelmus Blod dat dimidiam marcam pro licentia concordandi cum Fulcone de Tybenham et Dionisia uxore ejus de placito nativitatis. Et habeant cyrographum.

Assisa venit recognitura si Thomas Mansel de Slavelye injuste et sine judicio disseisivit Henricum de la Val[3] de

[1] Richard de Sancto Petro held land in Killingworth of the gift of Roger de Merlay (*Hundred Roll, 3 Edw. I.*, vol. ii., p. 23).

[2] Blagdon in Stannington Parish.

[3] Henry, brother and heir of Eustace de la Val (*Excerpta e Rot. Fin.*, ii. 274).

communa pasturæ suæ in Slavelye post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eum de communa in quodam bosco qui continet circiter sexaginta acras terræ, ubi ipse communiare solebat per totum annum cum omnibus averiis suis, quousque idem Thomas ipsum injuste disseisivit, etc. Et Thomas venit et nichil dicit quare assisa remaneat, nisi quod prædictus Henricus nunquam fuit in seisina de prædicta communa, ita quod inde disseisiri potuit.

Eadem assisa per eosdem venit recognitura si Henricus de la Val' injuste, etc., disseisivit Thomam Mansell' de Slavel' de communa pasturæ suæ in Slavel', quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eum de communa pasturæ suæ tam in terra et prato quam in bosco quæ continet circiter quater viginti acras terræ, etc.

Et Henricus venit et dicit quod assisa non debet inde fieri quia dicit quod quidam Gilbertus de Slavel'[1] capitalis dominus ipsius Thomæ, de quo idem Thomas tenuit, fecit proficuum suum de prædicta pastura per provisionem de Merton'[2] quia sufficiens pastura remanserit eidem Thomæ. Et postea vendidit prædictam terram, pratum et boscum eidem Henrico. Et idem Henricus postea dedit prædicto Thomæ viginti solidos pro remittenda ei prædicta communa. Et Thomas hoc idem cognoscit. Ideo consideratum est quod prædictus Henricus inde sine die. Et prædictus Thomas nichil capiat per assisam istam et sit in mis' pro falso clamore per plegium Roberti filii Gilberti de Slavel' et Willelmi filii Matillidis de eadem.

Juratores primæ assisæ dicunt quod prædictus Thomas disseisivit prædictum Henricum de prædicta communa sicut breve dicit. Ideo consideratum est quod prædictus Henricus recuperet seisinam suam versus eum per visum recognitorum, et Thomas in mis' per prædictam plevinam. Dampna v *s*'.

Prior de Sancto Oswaldo summonitus fuit ad respondendum Magistro domus leprosorum de Banburgh' de placito quod reddat ei unam marcam quæ ei aretro est de annuo redditu unius marcæ quem ei debet, etc. Et unde idem Magister dicit quod cum prædictus Prior et omnes prædecessores sui postquam fuerunt parsonæ ecclesiæ de Banburgh', usque jam uno anno elapso, reddiderunt eidem Magistro, prædecessoribus suis et fratribus prædicti hospitalis singulis

[1] Gilbert de Slaveley held Slavely of the Barony of Bolbec (*Testa de Nevill*, p. 382).

[2] Statute of Merton, cap. 3. See *Statutes of the Realm*, vol. i., p. 1; and *Glossary communa pasturæ*.

annis unam marcam vel precium unius marcæ, prædictus Prior detinet ei prædictum redditum per unum annum unde dicit quod deterioratus, est dampnum habet ad valentiam xx^ti^ *s*', etc.

Et Prior per atornatum suum venit et defendit vim et injuriam, quando, etc. Et bene defendit quod prædictus Magister nec prædecessores sui nunquam fuerunt in seisina de prædicto redditu percipiendo per manum prædicti Prioris vel alicujus prædecessorum suorum, et de hoc se ponit super patriam. Et prædictus Magister similiter. Ideo fiat inde jurata.

Juratores de consensu partium electi dicunt super sacramentum suum quod prædictus Prior et prædecessores sui per multum tempus quolibet anno reddiderunt prædicto Magistro et prædecessoribus suis et prædictis fratribus unam marcam vel precium unius marcæ, postquam Priores fuerunt parsonæ prædictæ ecclesiæ, de quadam elemosina quam quidem Rex, qui dedit prædecessori prædicti Prioris prædictam ecclesiam de Bamburg', concessit fratribus prædicti hospitalis, usque jam duobus annis elapsis quod prædictus Prior eis detinuit prædictum annuum redditum. Ideo consideratum est quod prædictus Prior et successores sui decetero reddant prædicto Magistro et successoribus et prædictis fratribus, prædictum annuum redditum, et satisfaciant prædicto Magistro pro arreragiis et dampnis suis de tribus marcis. Et sint in mis' pro injusta detentione, etc.

Robertus de Hilton' ponit loco suo Willelmum Ketelberg' versus[1] Phillippum clericum versus Alanum Trenchard' de placito warrantiæ cartæ, etc.

Robertus de Ins' ponit loco suo Michaelem de Bayflet versus Ricardum de Boteland' et alios in brevi de placito terræ, etc.

Ricardus de Srotevill'[2] ponit loco suo Elyam de Bratford versus Johannem de Boulton' de placito warrantiæ cartæ, etc.

Walterus de Fenton', qui tulit breve versus Robertum filium Willelmi de Trokeland' de placito quod capiat homagium et rationabile relevium suum de libero tenemento suo quod de eo tenet et de eo tenere clamat in Fenton, venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes de Newton' super moram et Willelmus de Alwenton'.

[1] A mistake for *vel*.

[2] Scruteville.

communa pasturæ suæ in Slavelye post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eum de communa in quodam bosco qui continet circiter sexaginta acras terræ, ubi ipse communiare solebat per totum annum cum omnibus averiis suis, quousque idem Thomas ipsum injuste disseisivit, etc. Et Thomas venit et nichil dicit quare assisa remaneat, nisi quod prædictus Henricus nunquam fuit in seisina de prædicta communa, ita quod inde disseisiri potuit.

Eadem assisa per eosdem venit recognitura si Henricus de la Val' injuste, etc., disseisivit Thomam Mansell' de Slavel' de communa pasturæ suæ in Slavel', quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eum de communa pasturæ suæ tam in terra et prato quam in bosco quæ continet circiter quater viginti acras terræ, etc.

Et Henricus venit et dicit quod assisa non debet inde fieri quia dicit quod quidam Gilbertus de Slavel'[1] capitalis dominus ipsius Thomæ, de quo idem Thomas tenuit, fecit proficuum suum de prædicta pastura per provisionem de Merton'[2] quia sufficiens pastura remanserit eidem Thomæ. Et postea vendidit prædictam terram, pratum et boscum eidem Henrico. Et idem Henricus postea dedit prædicto Thomæ viginti solidos pro remittenda ei prædicta communa. Et Thomas hoc idem cognoscit. Ideo consideratum est quod prædictus Henricus inde sine die. Et prædictus Thomas nichil capiat per assisam istam et sit in mis' pro falso clamore per plegium Roberti filii Gilberti de Slavel' et Willelmi filii Matillidis de eadem.

Juratores primæ assisæ dicunt quod prædictus Thomas disseisivit prædictum Henricum de prædicta communa sicut breve dicit. Ideo consideratum est quod prædictus Henricus recuperet seisinam suam versus eum per visum recognitorum, et Thomas in mis' per prædictam plevinam. Dampna v *s*'.

Prior de Sancto Oswaldo summonitus fuit ad respondendum Magistro domus leprosorum de Banburgh' de placito quod reddat ei unam marcam quæ ei aretro est de annuo redditu unius marcæ quem ei debet, etc. Et unde idem Magister dicit quod cum prædictus Prior et omnes prædecessores sui postquam fuerunt parsonæ ecclesiæ de Banburgh', usque jam uno anno elapso, reddiderunt eidem Magistro, prædecessoribus suis et fratribus prædicti hospitalis singulis

[1] Gilbert de Slaveley held Slavely of the Barony of Bolbec (*Testa de Nevill*, p. 382).

[2] Statute of Merton, cap. 3. See *Statutes of the Realm*, vol. i., p. 1; and *Glossary communa pasturæ*.

annis unam marcam vel precium unius marcæ, prædictus Prior detinet ei prædictum redditum per unum annum unde dicit quod deterioratus, est dampnum habet ad valentiam xx^ti s', etc.

Et Prior per atornatum suum venit et defendit vim et injuriam, quando, etc. Et bene defendit quod prædictus Magister nec prædecessores sui nunquam fuerunt in seisina de prædicto redditu percipiendo per manum prædicti Prioris vel alicujus prædecessorum suorum, et de hoc se ponit super patriam. Et prædictus Magister similiter. Ideo fiat inde jurata.

Juratores de consensu partium electi dicunt super sacramentum suum quod prædictus Prior et prædecessores sui per multum tempus quolibet anno reddiderunt prædicto Magistro et prædecessoribus suis et prædictis fratribus unam marcam vel precium unius marcæ, postquam Priores fuerunt parsonæ prædictæ ecclesiæ, de quadam elemosina quam quidem Rex, qui dedit prædecessori prædicti Prioris prædictam ecclesiam de Bamburg', concessit fratribus prædicti hospitalis, usque jam duobus annis elapsis quod prædictus Prior eis detinuit prædictum annuum redditum. Ideo consideratum est quod prædictus Prior et successores sui decetero reddant prædicto Magistro et successoribus et prædictis fratribus, prædictum annuum redditum, et satisfaciant prædicto Magistro pro arreragiis et dampnis suis de tribus marcis. Et sint in mis' pro injusta detentione, etc.

Robertus de Hilton' ponit loco suo Willelmum Ketelberg' versus[1] Phillippum clericum versus Alanum Trenchard' de placito warrantiæ cartæ, etc.

Robertus de Ins' ponit loco suo Michaelem de Bayflet versus Ricardum de Boteland' et alios in brevi de placito terræ, etc.

Ricardus de Srotevill'[2] ponit loco suo Elyam de Bratford versus Johannem de Boulton' de placito warrantiæ cartæ, etc.

Walterus de Fenton', qui tulit breve versus Robertum filium Willelmi de Trokeland' de placito quod capiat homagium et rationabile relevium suum de libero tenemento suo quod de eo tenet et de eo tenere clamat in Fenton, venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes de Newton' super moram et Willelmus de Alwenton'.

[1] A mistake for *vel*.

[2] Scruteville.

Assisa venit recognitura si Rogerus de Mileburn', pater Willelmi de Mileburn', fuit seisitus in dominico suo, etc., de viginta et quatuor acris terræ cum pertinentiis in Walkeston' die quo, etc. Et si, etc. Quam terram Lypet et Alienora uxor ejus tenent, qui veniunt et dicunt quod non tenent integre prædictam terram quia quædam Agnes, quæ fuit uxor Petri de Dunholm', duodecim acras terræ inde tenet. Et juratores hoc idem testantur. Ideo consideratum est quod prædicti Rogerus (*sic*) et Alienora inde sine die, et prædictus Willelmus nichil capiat per istud breve set sit in mis' pro falso clamore, per plegium Ricardi Lulles, Duncani de Wyddeslade.

Thomas Brian petit versus Mildredum filium Johannis dimidiam acram terræ cum pertinentiis in Framelington ut jus et hereditatem suam, et in quam idem Mildredus non habet ingressum nisi per Margeriam filiam Willelmi cui Agnes Briam mater prædicti Thomæ, cujus heres ipse est, illam dimisit ad terminum qui præteriit, etc.

Et Mildredus venit et dicit quod si aliquis alius inplacitaret ipsemet tenetur ei eandem terram warantizare, quia dicit quod prædicta Margeria antecessor ipsius Thomæ, ipsum de prædicta terra feoffavit per cartam suam quam profert, et quæ hoc testatur, et quod prædicta Margeria et heredes sui warrantizaverint, etc. Et dicit quod prædictus Thomas habet de hereditate prædictæ Margeriæ ad sufficientem unde petit warrantizare, etc. Et Thomas non potest hoc dedicere. Ideo consideratum est quod prædictus Mildredus teneat in pace, et Thomas nichil capiat per breve illud set sit in mis' pro falso clamore per plegium Roberti de Alnham in Fralingham et Adæ Hirring de eadem.

Willelmus de Madle[1] summonitus fuit ad respondendum Rogero filio Ricardi de placito quod ei teneat conventionem inter Simonem filium Willelmi, consanguineum ipsius Willelmi, cujus heres ipse est, et Ricardum de Oggel' patrem prædicti Rogeri, cujus heres ipse est, de uno tofto et duabus bovatis terræ cum pertinentiis in Riplington', etc. Et unde dicit quod cum prædictus Simon dimisisset prædicto Rogero patri prædicti Rogeri, prædictum toftum et duas bovatas terræ cum pertinentiis ad terminum viginti et novem annorum, etc., prædictus Ricardus pater prædicti Rogeri, obiit jam tribus annis elapsis, et prædictus Willelmus statim postea, contra prædictam conventionem, intrusit se in prædictis tofto et terra et ea detinet, unde dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valentiam, etc.

[1] Probably a mistake for Masle.

Et Willelmus venit et dicit quod non potest inde respondere prædicto Rogero eo quod est infra ætatem. Ideo prædictus Willelmus inde sine die usque ad ætatem, etc.

Dominus Rex[1] mandavit Justiciariis Itinerantibus hic quod providit et ordinavit et providit quod dilectus et fidelis suus Petrus de Percy, quem una cum eidem (*sic*) assingavit ad itinerandum in Comitatu prædicto et aliis Comitatibus, habeat custodiam tertii rotuli prædicti itineris. Et assingatum est ei custodire tertiam rotuli (*sic*) prædicti itineriis (*sic*) secundum idem mandatum, etc.

Nicholaus de Midelton', qui tulit breve mortis antecessoris versus Robertum de Ros[2] de tertia parte manerii de Dunhum, non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Thomas de Midelton' et Willelmus de Rithum.

Alanus Trenchard, qui tulit breve warrantiæ cartæ versus Robertum de Hilton'[3] de uno messuagio et sexdecim acris terræ cum pertinentiis in Fliterbodon', venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes de Neuton' super moram et Walterus de Pridewyk'. Plegius de mis' Alani, Hugo de Rus.

Robertus Stel', qui tulit breve versus Alanum Trenchard de prædictis tenementis, non est prosecutus. Ideo ipse in mis' per plegium Walteri de Wytehull', non invenit plegios quia per breve de pone.

Thomas Brian petit versus Adam de Hegelegh' unum messuagium et duas acras terræ cum pertinentiis in Framlington. Et Adam venit et concordati sunt per licentiam. Et est concordia talis quod prædictus Adam recognoscit prædicta messuagium et terram cum pertinentiis esse jus ipsius Thomæ. Et pro hac, etc., idem Thomas concessit eidem Adæ prædicta messuagium et terram cum pertinentiis, habendum, etc., usque ad terminum xv annorum, reddendo inde per annum duos solidos. Et post terminum prædictorum xv annorum prædicta messuagium et terra cum pertinentiis revertentur ad prædictum Thomam et heredes suos quiete, etc.

Assisa venit recognitura si Ricardus de Bocland et Robertus filius ejus, et Ricardus Knyht, Stephanus Draper, et Walterus Curtesambe injuste, etc., disseisiverunt Robertum

[1] See Close Roll, 40 Hen. III., m. 4.

[2] Robert de Ros held Dunhum of William de Ros (*Testa de Nevill*, p. 384).

[3] Robert de Hilton married Joan, dau. and coheir of William le Bretun, and did homage and had seisin of her inheritance (*Close Roll*, 42 *Hen. III.*, m. 14).

de Insula[1] de communa pasturæ suæ in Blocland, quæ pertinet ad liberum tenementum suum in Bronhop'[2] post primam, etc. Et unde dicit quod prædicti Ricardus et alii faciunt diversas mineras in prædicta communa sua et fossata profunda, in quibus averia sua decidunt, etc.

Et Ricardus et alii veniunt et nichil dicunt quare assisa remaneat, nisi tantum quod revera mineras in prædicta communa faciunt, et bene dicunt quod omnes antecessores sui et omnes liberi tenentes in prædicta villa solebant facere mineras in prædicta pastura, et de hoc ponunt se super assisam. Et juratores super sacramentum suum hoc idem testantur. Ideo consideratum est quod prædicti Ricardus et alii inde quieti, et Robertus in mis' pro falso clamore per plegium Michaelis de Beynflet.

Robertus de Trukelawe,[3] qui tulit breve de ingressu versus Walterum Episcopum Dunelmensem de una acra terræ et dimidia cum pertinentiis in Trokelawe, venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Rogerus filius Elyæ de Trukelawe, Willelmus filius Lougok' de eadem. Plegii Roberti de mis' sua, Wiscardus de Trukelawe et Willelmus de Nerburn'.

Galfridus de Wodeslad petit Willelmum de Killingworth' ut nativum et fugitivum suum qui fugit de terra sua post ultimum redditum Johannis Regis, etc. Et Willelmus venit et cognoscit se esse villanum suum. Ideo ei deliberatur cum omnibus catallis suis et totis sequelis suis. Et Galfridus fecit finem pro mis' prædicti Willelmi per j *m'* per plegium Gilberti de la More.

Priorissa Sancti Batholomæi de Novo Castro ponit loco suo Willelmum de Schipewyke vel Rogerum le Moyne versus Rogerum de Wycestr', de placito terræ.

Willelmus de Folbir', qui tulit breve versus Walterum Episcopum Dunelmensem de habenda libera piscaria sua in aqua de Welk'[4] et Welk' (*sic*), venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Ranulphus le Bru' et Willelmus de Stanesby, plegius prædicti Willelmi de mis' sua, Henricus de Camera de Warnham.

[1] Robert, son and heir of Robert, son and heir of Peter de Insula (*Iter. of Wark*, p. xvi).

[2] Buteland and Broomhope in Chollerton Parish.

[3] Robert de Trokelawe held Trokelawe (*Testa de Nevill*, p. 386).

[4] Geoffrey de Wydeslad held Wydeslad de Suth of the Barony of Merlay (*Ibid.*, p. 183[b]).

Johannes de Estlington' ponit loco suo Willelmum de Foudon' vel Johannem de Middelton' versus Adam de Hering' et Matillidem uxorem ejus, et versus Hugonem de Berewyk et Isabellam uxorem ejus et alios, in brevi de placito terræ, etc., et versus Willelmum de la Sale de placito warrantiæ, etc., et versus Petrum de Monteforti et alios in brevi novæ disseisinæ, unde querentes, et versus eosdem de quodam stagno levato, etc.

Henricus de la Val, missus ad Willelmum de Monhermer ad videndum quem ipse vellet atornare loco suo versus Ricardum de Gosbeke et Margeriam uxorem ejus de placito finis facti, et versus Ricardum de Birlowe de placito mortis antecessoris, et versus Episcopum Dunholmensem de placito quod aquietet, venit et dicit quod atornat loco suo versus eos Ricardum le Curur et Nicholaum de Heddon', etc.

Juliana, quæ fuit uxor Gilberti de Coyners, ponit loco suo Ricardum le Curur vel Alexandrum le fiz Alden versus Simonem capellanum, de placito dotis.

Assisa venit recognitura si Johannes de Estelington' injuste, etc., disseisivit Adam Hyring' et Matillidem uxorem ejus, Hugonem de Berewyk' et Isabellam uxorem ejus de communa pasturæ suæ in Fremelington' quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa, post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eos de communa pasturæ suæ in quadam mora quæ continet circiter septies vinginti acras in quibus communare solebant cum omnimodis averiis suis per totum annum, etc.

Et Johannes venit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia dicit quod tota villa de Framelington' est de feodo Rogeri Bertram, et [Adam et] alii, qui modo queruntur, tenent de eodem Rogero. Et Rogerus Bertram, pater prædicti Rogeri, per provisionem de Merton' appropriavit de prædicto vasto in prædicta villa, et inclusit prædictas septies vinginti acras, et dedit easdem prædicto Johanni. Et dicit quod prædicti Adam et alii habent sufficientem pasturam in eadem villa, quantum pertinet ad tenementa sua, etc.

Et Adam et alii dicunt quod prædictus Rogerus nichil habet in prædicta villa. Et dicunt quod solum ejusdem pasturæ, unde queruntur disseisinam, est solum ipsorum et quorumdam participum suorum in eadem villa. Ideo consideratum est quod prædictus Johannes inde sine die, et prædicti Adam et alii nichil capiant per assisam istam et sint in mis' pro falso clamore. Et perquirant sibi per breve novæ disseisinæ si voluerint de tenemento, etc.

Assisa venit recognitura si Willelmus de Byrlawe, pater Ricardi de Byrelawe, fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de tertia parte manerii de Byrlawe cum pertinentiis, exceptis sex acris terræ cum pertinentiis in eodem manerio, die quo, etc. Et si, etc. Quam tertiam partem Willelmus de Monehmere[1] tenet. Qui venit per attornatum suum, et dicit quod assisa non debet inde fieri quia dicit quod prædictus Willelmus de cujus morte, etc., non obiit seisitus in dominico suo ut de feodo de prædicta tertia parte eo quod villanus, nec etiam iste Ricardus, qui tulit assisam istam, aliquid clamare potuit in prædicta tertia parte eo quod villanus est. Et si quid juris clamare potuit in prædicta tertia parte, ipse illud remisit et quietum clamavit de se et heredibus suis eidem Willelmo et heredibus suis in curia ejusdem Willelmi. Et de hoc ponit se super assisam. Juratores dicunt quod prædictus Willelmus, de cujus morte assisa arainata, etc., obiit seisitus in dominico suo, etc. Et post terminum, etc. Et quod prædictus Ricardus propinquior heres ejus est. Et ideo consideratum est quod prædictus Ricardus recuperet seisinam suam, et Willelmus in mis'.

Assisa venit recognitura si Hugo filius Nicholai, avunculi Henrici filii Henrici, fuit seisitus in dominico, etc., de uno messuagio et xij acris terræ cum pertinentiis in Stikelawe et quinque acris terræ cum pertinentiis in Kinton' die quo, etc. Et si, etc. Quod messuagium et quam terram Priorissa Sancti Bartholomæi de Novo Castro[2] tenet. Quæ venit et de messuagio et xij acris terræ vocat ad warrantum Willelmum filium Nicholai. Postea venit prædicta Priorissa et remittit prædictis Willelmo et Willelmo (*sic*) warrantiam prædictam. Et concordati sunt per licentiam. Et est concordia talis quod prædicta Priorissa recognoscit prædicta messuagium et terram esse jus ipsius Henrici et illa ei reddit. Ideo habeat seisinam suam, etc.

Maria, quæ fuit uxor Johannis filii Alexandri de Trewyt, petit versus Priorem de Brinkeburn' xij acras terræ cum pertinentiis in Tyrewyt[3] ut dotem suam, unde prædictus Johannes, quondam vir ejus, ipsam dotavit ad hostium ecclesiæ, de assensu et voluntate prædicti Alexandri patris sui, etc.

[1] William de Monhermer held Tunstal (*Testa de Nevill*, p. 386).

[2] A Priory of Benedictine nuns in Newcastle; at the Dissolution it was granted to William Barantyne and others (*Tanner*).

[3] Trewick in Bolam Parish, Castle Ward.

Et Prior per atornatum suum venit, et dicit quod ipsa non debet inde dotem habere, quia dicit quod prædictus Johannes, quondam vir ipsius Mariæ, die quo eam disponsavit nec unquam postea tenuit prædictam terram in feodo ita quod eam inde dotare potuit. Dicit etiam quod prædictus Johannes nunquam de assensu prædicti Alexandri patris sui prædictam Mariam dotavit de prædicta terra. Et de hoc se ponit super patriam. Et Prior similiter. Ideo fiat inde jurata.

Juratores de consensu partium electi dicunt super sacramentum suum quod prædictus Johannes, filius et heres prædicti Alexandri, de assensu et voluntate ejusdem Alexandri, ipsam dotavit de prædicta terra, etc., pro xij *m*' quas pater prædictæ Mariæ dedit prædicto Alexandro. Ideo consideratum est quod prædicta Maria recuperet seisinam suam versus prædictum Priorem de prædicta terra, et Prior in mis' pro injusta detentione.

Prior de Brinkeburn', qui tulit breve novæ disseisinæ versus Rogerum Bertram de Mitfort et Petrum de Monteforti[1] de communa pasturæ suæ in Ovegares,[2] venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis'. Et Rogerus inde sine die. Plegii prædicti Prioris, Willelmus de Ulveston in Framelington' et Adam de Aldeweth in eadem.

Idem Prior, qui tulit assisam novæ disseisinæ versus eundem Rogerum de communa pasturæ suæ in Felton', quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa, venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Pykedon' et Johannes de Wodrinton'.

Thomas filius Agnetis petit versus Willelmum de la Sale unum messuagium et quatuor acras terræ cum pertinentiis in Framelington' ut jus suum, etc. Et in quæ idem Willelmus non habet ingressum nisi per Margaretam de Framelington', cui Agnes Brian, mater ipsius Thomæ cujus heres ipse est, ea dimisit ad terminum qui præteriit. Et unde dicit quod dimisit ei unum messuagium et quatuor acras terræ ad terminum vitæ ipsius Margaretæ. Et Willelmus venit et bene recognoscit quod habet ingressum per prædictam Margaretam in prædicta messuagium et terram, et dicit quod ipse Thomas

[1] Peter, Baron de Montfort, son of Thurstan de Montfort, was killed at the Battle of Evesham; Peter his eldest son.

[2] Overisgars a member of the manor of Felton (*Testa de Nevill*, p. 183).

Assisa venit recognitura si Willelmus de Byrlawe, pater Ricardi de Byrelawe, fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de tertia parte manerii de Byrlawe cum pertinentiis, exceptis sex acris terræ cum pertinentiis in eodem manerio, die quo, etc. Et si, etc. Quam tertiam partem Willelmus de Monehmere[1] tenet. Qui venit per attornatum suum, et dicit quod assisa non debet inde fieri quia dicit quod prædictus Willelmus de cujus morte, etc., non obiit seisitus in dominico suo ut de feodo de prædicta tertia parte eo quod villanus, nec etiam iste Ricardus, qui tulit assisam istam, aliquid clamare potuit in prædicta tertia parte eo quod villanus est. Et si quid juris clamare potuit in prædicta tertia parte, ipse illud remisit et quietum clamavit de se et heredibus suis eidem Willelmo et heredibus suis in curia ejusdem Willelmi. Et de hoc ponit se super assisam. Juratores dicunt quod prædictus Willelmus, de cujus morte assisa arainata, etc., obiit seisitus in dominico suo, etc. Et post terminum, etc. Et quod prædictus Ricardus propinquior heres ejus est. Et ideo consideratum est quod prædictus Ricardus recuperet seisinam suam, et Willelmus in mis'.

Assisa venit recognitura si Hugo filius Nicholai, avunculi Henrici filii Henrici, fuit seisitus in dominico, etc., de uno messuagio et xij acris terræ cum pertinentiis in Stikelawe et quinque acris terræ cum pertinentiis in Kinton' die quo, etc. Et si, etc. Quod messuagium et quam terram Priorissa Sancti Bartholomæi de Novo Castro[2] tenet. Quæ venit et de messuagio et xij acris terræ vocat ad warrantum Willelmum filium Nicholai. Postea venit prædicta Priorissa et remittit prædictis Willelmo et Willelmo (*sic*) warrantiam prædictam. Et concordati sunt per licentiam. Et est concordia talis quod prædicta Priorissa recognoscit prædicta messuagium et terram esse jus ipsius Henrici et illa ei reddit. Ideo habeat seisinam suam, etc.

Maria, quæ fuit uxor Johannis filii Alexandri de Trewyt, petit versus Priorem de Brinkeburn' xij acras terræ cum pertinentiis in Tyrewyt[3] ut dotem suam, unde prædictus Johannes, quondam vir ejus, ipsam dotavit ad hostium ecclesiæ, de assensu et voluntate prædicti Alexandri patris sui, etc.

[1] William de Monhermer held Tunstal (*Testa de Nevill*, p. 386).

[2] A Priory of Benedictine nuns in Newcastle; at the Dissolution it was granted to William Barantyne and others (*Tanner*).

[3] Trewick in Bolam Parish, Castle Ward.

Et Prior per atornatum suum venit, et dicit quod ipsa non debet inde dotem habere, quia dicit quod prædictus Johannes, quondam vir ipsius Mariæ, die quo eam disponsavit nec unquam postea tenuit prædictam terram in feodo ita quod eam inde dotare potuit. Dicit etiam quod prædictus Johannes nunquam de assensu prædicti Alexandri patris sui prædictam Mariam dotavit de prædicta terra. Et de hoc se ponit super patriam. Et Prior similiter. Ideo fiat inde jurata.

Juratores de consensu partium electi dicunt super sacramentum suum quod prædictus Johannes, filius et heres prædicti Alexandri, de assensu et voluntate ejusdem Alexandri, ipsam dotavit de prædicta terra, etc., pro xij *m*' quas pater prædictæ Mariæ dedit prædicto Alexandro. Ideo consideratum est quod prædicta Maria recuperet seisinam suam versus prædictum Priorem de prædicta terra, et Prior in mis' pro injusta detentione.

Prior de Brinkeburn', qui tulit breve novæ disseisinæ versus Rogerum Bertram de Mitfort et Petrum de Monteforti[1] de communa pasturæ suæ in Ovegares,[2] venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis'. Et Rogerus inde sine die. Plegii prædicti Prioris, Willelmus de Ulveston in Framelington' et Adam de Aldeweth in eadem.

Idem Prior, qui tulit assisam novæ disseisinæ versus eundem Rogerum de communa pasturæ suæ in Felton', quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa, venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Pykedon' et Johannes de Wodrinton'.

Thomas filius Agnetis petit versus Willelmum de la Sale unum messuagium et quatuor acras terræ cum pertinentiis in Framelington' ut jus suum, etc. Et in quæ idem Willelmus non habet ingressum nisi per Margaretam de Framelington', cui Agnes Brian, mater ipsius Thomæ cujus heres ipse est, ea dimisit ad terminum qui præteriit. Et unde dicit quod dimisit ei unum messuagium et quatuor acras terræ ad terminum vitæ ipsius Margaretæ. Et Willelmus venit et bene recognoscit quod habet ingressum per prædictam Margaretam in prædicta messuagium et terram, et dicit quod ipse Thomas

[1] Peter, Baron de Montfort, son of Thurstan de Montfort, was killed at the Battle of Evesham; Peter his eldest son.

[2] Overisgars a member of the manor of Felton (*Testa de Nevill*, p. 183).

est unus heredum ipsius Margeriæ; et ipse Thomas vocat ad warrantum Johannem de Eselington',[1] Adam Hyring' et Matillidem uxorem ejus, Hugonem de Berewyk et Isabellam uxorem ejus, tamquam heredes ipsius Margeriæ. Qui præsentes sunt. Et ei warrantizant. Et prædicti Johannes, Adam et Matillis, Hugo et Isabella bene defendunt quod prædicta Margareta non habuit ingressum per prædictam Agnetem, immo dicunt quod habuit ingressum per quemdam Willelmum patrem suum et non per prædictam Agnetem. Et Thomas non potest hoc dedicere. Ideo consideratum est quod prædicti Johannes et alii inde sine die. Et Thomas in mis' pro falso clamore. Finem fecit pro j *m*' per plegium Willelmi de Mulesfen'.

Willelmus filius Hamonis de Brotherwyk, qui tulit breve de libertate sua probanda versus Willelmum de Haumvil', qui petit eum in Comitatu ut nativum et fugitivum suum, non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Robertus filius Willelmi de Bitton', etc.

Petrus de Monte forti, qui tulit breve versus Hugonem Page et Thomam le Provost et alios in brevi de placito quare vi et armis venerunt ad molendinum ipsius Petri in Oversgare et stangnum ejusdem molendini fregerunt et prostraverunt, et homines ipsius Petri verberaverunt, etc., non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Radulphus de Horsleye et Willelmus de la Lawe.

Silvester Magister Hospitalis Sanctæ Mariæ Magdalenæ de Novo Castro[2] petit versus Gilbertum de Mora quinque acras terræ cum pertinentiis in Neweburgh'[3] ut jus ipsius Hospitalis, et in quas non habet ingressum nisi per Radulphum de Assewyk', quondam Magistrum ipsius Hospitalis, prædecessorem suum, qui illas ei dimisit ad terminum qui præteriit, etc. Et Gilbertus venit et vocat ad warrantum Hawisiam de Newenham qui præsens est et ei warrantizat, et recognoscit prædictam terram cum pertinentiis esse jus ipsius Magistri et fratrum ipsius Hospitalis. Et pro hac, etc., idem Magister, ad petitionem ipsius Hawisiæ, concessit prædicto Gilberto prædictam terram. Tenendum sibi et heredibus suis in perpetuum. Ita quod prædictus Gilbertus

[1] As to the settlement of the manor of Framlington (see *Feet of Fines, Northumb., Rich. I.*, Nos. 3, 4, 5, and 6).

[2] The Priory Hospital of St. Mary Magdalene at Newcastle, founded, as Speed saith, by King Henry I. (*Tanner*).

[3] Newbrough in N.W. Division of Tindale Ward.

reddat per annum eidem Magistro et successoribus suis et prædictis fratribus tota vita sua xij *d'*. Et post mortem ipsius Gilberti, heredes sui, vel quicumque terram illam per eum tenuerint, reddent eisdem duos solidos et sex denarios. Et prædictus Magister, et successores sui, et prædicti fratres warrantizabunt, etc.

Marsila, quæ fuit uxor Gilberti de Milleburn', quæ tulit breve de dote versus Priorem Sancti Andreæ de Exteldesham et alios in brevi de tenemento quod fuit prædicti Gilberti, viri sui, in Dalton', non est proscuta. Ideo ipsa et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Milleburn' et Willelmus Præpositus de eadem, etc.

Johannes de Bradeford' summonitus fuit ad respondendum Johanni de Middelton' de placito quod teneat ei conventionem factam inter Alexandrum de Bradeford, fratrem ipsius Johannis, cujus heres ipse est,[1] et Johannem de Midelton patrem prædicti Johannis cujus heres ipse est, de duabus bovatis terræ cum pertinentiis in Bradeford', etc. Et Johannes venit et concordati sunt. Et Johannes dat dimidiam marcam pro licentia concordandi, per plegium Johannis de Belleshou. Et est concordia talis quod prædictus Johannes de Midelton recognoscit prædictam terram cum pertinentiis esse jus ipsius Johannis de Bradeford. Et pro hac, etc., idem Johannes de Bradeford concessit eidem Johanni de Midelton eandem terram, tenendum sibi et heredibus suis vel assignatis, etc.

Simon de Lucre summonitus fuit ad respondendum Simoni filio Valentini de placito quod reddat ei quamdam cartam quam ei injuste detinet, etc. Et unde queritur quod cum ipse ad ultimas assisas hic, tradidisset prædicto Simoni prædictam cartam custodiendam ad placitum ipsius Simonis filii Valentini, per quam ipse Simon feofatus fuit de Abbate de Alnewyk, de tribus bovatis terræ cum pertinentiis in Lucre. Et ipse Simon pluries postea requisivit ipsum Simonem quod redderet ei prædictam,[2] prædictus Simon dedixit reddere ei prædictam cartam, et adhuc cartam illam detinet, unde dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valentiam xx^{ti} *s'*. Et inde producit sectam, etc.

[1] John de Bradford had a son and heir Alexander, born in 42 Hen. III. (*Cal. Gen.*, i. 120). He held the vill of Bradford of the King in chief in baronage and the service of finding a sergeant-at-arms in the army of the King. Alexander, uncle of Alexander, alienated certain lands (*Hundred Roll*, 3 *Edw. I.*, ii. 18). Alexander, brother of John de Bradford, left Sibilla his daughter and heir (*Cal. Gen.*, i. 181).

[2] Supply *cartam*.

Et Simon venit et defendit vim et injuriam quando, etc. Et bene cognoscit quod habet prædictam cartam sed dicit quod ad ultimas assisas hic conventum [fuit] inter Abbatem de Alnewyk et ipsum Simonem filium Valentini quod idem Abbas daret eidem Simoni tres bovatas terræ cum pertinentiis in [1] pro aliis tribus bovatis terræ quas prius de eo tenuit, et per assensum eorumdem Abbatis et Simonis tradita fuerit eidem Simoni de Lucre custodienda et reddenda eidem quam cito idem Abbas feofaret ipsum alibi de tribus bovatis terræ. Et dicit quod nondum constat ei utrum prædictus Abbas alibi dedit ei excambium pro prædicta terra, vel non. Et paratus est reddere prædictam cartam cuicumque curia Regis consideret esse reddendam, sed dicit quod non habet cartam illam hic. Ideo dictum est ei quod habeat eam die Jovis, etc. Ad diem illum protulit prædictus Simon prædictam cartam et liberatur prædicto Simoni filio Valentini, etc.

Thomas de Haliwell' summonitus fuit ad respondendum Ranulpho Grindelove et Idoneæ uxori ejus de placito quod teneat conventionem factam inter eundem Thomam et Agnetem de Haliwell, matrem prædictæ Idoneæ et Matillidis sororis ejusdem Idoneæ, cujus heredes ipsæ sunt, de duabus bovatis terræ, exceptis sex acris terræ cum pertinentiis in Haliwell',[2] etc.

Et Thomas venit et concordati sunt. Et Thomas dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi per plegium Simonis de Haliwell'. Et est concordia talis quod prædictus Ranulphus et Idonea remittunt pro se et heredibus ipsius Idoneæ, prædicto Thomæ et heredibus suis, totum jus et clamium quod habuerunt in una earundem bovatarum terræ ad ipsam Idoneam per prædictam conventionem pertinentium, pro decem *s'* quos idem Thomas dabit a die Paschæ in unum mensem anno xl°, et nisi fecerit concedit quod vicecomes faciat de terris, etc. Et sciendum quod prædicta Matillis soror ipsius Idoneæ non sequitur pro parte sua, etc.

Adam de Doxeford summonitus fuit ad respondendum Ricardo de Doxeford de placito quod permittat ipsum habere liberam multuram ad molendinum ipsius Adæ de Doxeford, sicut habere debet et solet. Et unde prædictus Ricardus queritur quod cum ipse fuisset in seisina molendi libere blada sua in Doxeford ad prædictum molendinum ex assingatione cujusdam Willelmi de Doxeford, cui idem Adam

[1] Blank in original.

[2] Holywell in East Division Castle Ward.

libere concessit molere omnia blada sua de terris suis provenientia in eadem villa ad prædictum molendinum, quas terras idem Ricardus tenet de dono ejusdem Willelmi, prædictus Adam jam dimidio anno elapso non permisit ipsum libere molere ad prædictum molendinum sicut consuevit, unde dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valentiam xl *s*'. Et inde producit sectam, etc. Et Adam venit et defendit vim et injuriam quando, etc. Et bene defendit quod idem Ricardus nullam liberam milturam (*sic*) habere debet in prædicto molendino nec uncquam fuit in seysina libere molendi ad prædictum molendinum. Et de hoc ponit se super patriam. Et Ricardus similiter. Ideo fiat inde jurata.

Et juratores, de consensu partium electi, dicunt super sacramentum suum quod nec prædictus Willelmus de Droxeford qui feofavit prædictum Ricardum de terris suis in prædicta villa, nec idem Ricardus postquam tenuit prædictas terras, uncquam habuerunt aliquam liberam multuram ad prædictum molendinum. Ideo consideratum est quod prædictus Adam inde sine die, et Ricardus nichil capiat per assisam istam, et sit in mis' pro falso clamore per plegium vic'.[1]

Willelmus filius Ricardi optulit se iiij^{to} die versus Johannem filium Rannulphi de placito unius messuagii, xij acrarum terræ et unius acræ prati cum pertinentiis in Hethpole, quæ clamavit ut jus suum versus eum per breve ingressus. Et ipse non venit, etc. Et alias fecit defaltam in crastino Clausi Paschæ. Ita quod præceptum fuit vicecomiti quod caperet prædicta messuagium, terram et pratum in manum domini Regis. Et quod die, etc. Et quod summoniret eum quod esset ad hunc diem. Et vicecomes testatur summonitionem et diem captionis. Ideo consideratum est quod prædictus Ricardus recuperet seisinam suam et Johannes in mis'.

Simon Giffard petit versus Willelmum de Stikelawe unum messuagium et duas bovatas terræ cum pertinentiis in Stikelawe ut jus suum per breve de ingressu, et in quæ non habet ingressum nisi per Ricardum de Dalton' et Adam de Hereford, quibus prædictus Simon illa dimisit ad terminum, etc. Et Willelmus venit et dicit quod non tenet prædictam terram, nec tenuit die quo breve suum fuit inpetratum, quia dicit quod Ricardus filius ejus eam tenet. Et Simon non potest hoc dedicere. Ideo Willelmus inde sine [die]. Et Simon in mis' pro falso clamore. Et perquirat sibi versus prædictum Ricardum si voluerit, etc.

[1] This might be extended to *vicecomitis* or *vicinorum*, more probably the former.

Agnes Bertram summonita fuit ad respondendum Galfrido de Wydeslade de placito quo jure exigit communam pasturæ in terra ipsius Galfridi de Wydeslode desicut idem Galfridus nullam communam habet in terram ipsius Agnetis nec eadem Agnes aliquod servitium ei facit per quod communam habere debeat in terra sua, etc.

Et Agnes per attornatum suum venit et dicit quod non potest ei ad hoc breve respondere sine Rogero Bertram, quia dicit quod tenet tenementum suum, ad quod communa illa pertinet, in dotem de libero tenemento quod fuit Rogeri Bertram quondam viri sui, de qua communa idem Rogerus, vir suus, obiit seisitus. Et prædictus Rogerus, filius et heres ipsius Rogeri, ipsam dotem post mortem prædicti Rogeri, etc. Et vocat ad warrantum prædictum Rogerum, filium et heredem prædicti Rogeri, etc.

Postea concordati sunt,[1] et Rogerus dat xx *s*' pro licentia concordandi. Et habeant cyrographum.

Johannes de Boulton'[2] dat j marcam pro licentia concordandi cum Ricardo de Scrutevil' et Isabella uxore ejus, de placito warrantiæ cartæ, etc.

Alicia, quæ fuit uxor Laurentii filii Edmundi, petit versus Ricardum de Baumburg' unum toftum cum pertinentiis in Alnemue ut jus et maritagium suum, et in quod idem Ricardus non habet ingressum nisi per prædictum Laurentium, quondam virum ipsius Aliciæ, qui illud ei dimisit, cui ipsa in vita sua, etc.

Et Ricardus venit et bene cognoscit quod habuit ingressum in prædictum toftum per prædictum Laurentium, quia dicit quod ipse dimisit ei prædictum toftum ad terminum quindecim annorum, unde sex anni adhuc sunt venturi. Dicit etiam quod sex annis elapsis laborabat fames per totam patriam qua prædictus Laurentius, quondam vir ipsius Aliciæ, obiit. Et ipsa Alicia fecit ei cartam suam quod ipsa in ligia viduitate sua concessit et confirmavit eidem Ricardo prædictum toftum, tenendum sibi usque ad terminum suum pro duabus marcis, quas ei dedit.

Postea concordati sunt per licentiam. Et est concordia talis quod prædictus Ricardus recognoscit prædictum toftum esse jus ipsius Aliciæ, et illud ei reddidit. Ideo habeat seisinam suam, etc. Et pro hac, etc. Eadem Alicia dabit eidem Ricardo unam marcam quam ei reddet ad Pentecosten

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 145.

[2] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 129.

anno xl. Et nisi fecerit, concedit quod vicecomes faciat de terris, etc.

Amabilia de Hulkeston' petit versus Alanum de Harelawe et Angnetem uxorem ejus tres bovatas terræ cum pertinentiis in Hulkeston', et versus Johannem filium Gregorii unam bovatam terræ cum pertinentiis in eadem villa, ut jus suum, etc., et in quas iidem Alanus et Agnes et Johannes non habent ingressum nisi per Willelmum Sturdy, quondam virum ipsius Amabiliæ, qui illas ei dimisit, cui ipsa in vita sua, etc. Et Alanus et alii veniunt, et prædicti Alanus et Agnes bene defendunt quod non habent ingressum in terra versus eos petita per prædictum Willelmum, quondam virum ipsius Amabiliæ, immo dicunt quod prædicta Agnes habuit ingressum per quemdam Petrum filium Willelmi, primum virum ipsius Agnetis. Et Amabilia hoc idem cognoscit. Ideo prædicti Alanus et Agnes inde sine die, et Amabilia in mis' pro falso clamore, per plegium Michaelis de Beyflet, etc.

Et Johannes non potest dedicere quin habet ingressum in prædictam terram versus eum petitam per prædictum Willelmum, quondam virum ipsius Amabiliæ, nec quin eadem terra est jus ipsius Amabiliæ. Ideo consideratum est quod prædicta Amabilia recuperet seisinam suam et Johannes in mis' per plegium Adæ le Forester'.

Dominus Rex mandavit Justiciariis itinerantibus hic quod per sacramentum proborum et legalium hominum de comitatu isto, diligentem fieri facerent inquisitionem, qui fuerunt illi qui navem Stephani de Frisemers apud Anebell'[1] in Comitatu prædicto, arestaverunt, et bona in eadem inventa asportaverunt, et navem illam fregerunt contra pacem, etc. Et sciendum quod in eandem inquisitionem inveniri eidem Stephano plenam et celerem justiciam exibi facerent.

Postea venit Prior de Tinemue et satisfecit prædicto Stephano pro transgressione hominum suorum quam ei fecerunt. Et dat domino Regi v *m'* pro eadem transgressione, etc.

Juratores, de consensu partium electi, veniunt recognituri si Robertus de Ros die Jovis proxima post festum Sanctæ Crucis in Mayo anno xxxviij° fecit capere duos boves et duos equos Prioris de Kirkeham in Killu',[2] et eos fugare fecit ad castrum suum de Werk, et ibidem eos detinuit quousque deliberati fuerunt per præceptum domini Regis, qui dicunt super sacramentum suum quod homines ipsius Roberti ex

[1] Amble in Warkworth Parish. [2] Probably Kilham in Kirknewton Parish.

præcepto ipsius Roberti ceperunt prædicto die averia prædicta ipsius Prioris et ea detinuit contra vadium, etc., quousque deliberata fuerunt per præceptum domini Regis. Ideo consideratum est quod prædictus Robertus satisfecerit prædicto Priori de dampnis suis, quæ taxantur per Justiciarios ad viginti *li'*. Et Robertus in mis'. Et præceptum est vicecomiti quod de terris et catallis prædicti Roberti fieri faciat prædictas xx *li'*, et illas sine dilatione habere faciat prædicto Priori, etc.

Totus Comitatus recordatur quod Simon de Monteforti, Comes Leycestriæ, debet habere retornum domini Regis in Redesdale, ratione custodiæ heredis Gilberti de Umframmvil',[1] qui est in custodia ipsius Comitis de dono domini Regis, usque ad ætatem prædicti heredis, et quod debet placitare in Redesdale omnia placita tam de corona quam de aliis placitis, et habere omnes exitus eorumdem placitorum, ita quod quidam miles de Comitatu debet assingari ei per Justiciarios ad videndum quod justicia unicuique teneatur. Et ad hoc assingatus est Johannes de Halgton.

Walterus de Turkelby[2] cognoscit quod Wychardus filius Wychardi de Karun'[3] pacavit ei decem libras pro Johanne le Moyne, sub hac conditione, quod prædictus Walterus fecerit ei litteras suas patentes de receptione denariorum illorum, et si Johannes le Moyne, pro quo pacavit dictos denarios, non teneat se contentum de pacatione, illa ipse reddat eidem Wychardo denarios illos ad Nativitatem Sancti Johannis Baptistæ anno xl°, et Wychardus liberabit ei litteras suas patentes. Et nisi fecerit concedit quod vicecomes faciat, etc.

Andreas filius Ricardi le Deken et Juliana uxor ejus, Alicia Paynel et Beatrix soror ejus, Thomas Uncustum et Agnes uxor ejus, qui tulerunt breve de recto versus Alexandrum de Whytewas et Amabiliam uxorem ejus, de viij acris terræ cum pertinentiis in Wytewas, non sunt prosecuti. Ideo ipsi in mis' quia per breve de recto, etc.

Assisa venit recognitura si Robertus de Rolee, Galfridus filius Radulphi Maulokum de Lighedon, Bartholomæus de Wyndesgates et Johannes de Wotton injuste, etc., disseisiverunt Alanum de Calulee de libero tenemento suo in Rotheley, post primam, etc. Et unde queritur quod disseisi-

[1] Gilbert de Umfraville, E. of Angus in right of his wife Matilda, dau. of Malcolm, E. of Angus, died in 1245; the wardship of his s. and h. Gilbert, b. about 1244, was granted to Simon de Montfort 15 June 1245.

[2] Leticia, widow of Walter de Turkelby 1266 (*Excerpta e Rot. Fin.*, ii. 449).

[3] Wischard de Charrun, Sheriff of Northumberland 52 to 56 Hen. III.

verunt eum de sexaginta acris terræ quas habuit de dono cujusdam Alani de Ormeston', et de qua terra ipse fuit in seisina per unum annum et amplius. Et Robertus et alii veniunt et dicunt quod prædicta terra de qua queritur disseisina, fuit communa pasturæ suæ, et quam cito prædictus Alanus apropriavit sibi prædictam terram et eam inclusit, ipsi fregerunt clausuram suam et usi fuerunt communa sua. Et quod nullam aliam disseisinam fecerunt, ponunt se super assisam, etc.

Juratores dicunt quod prædicta placia, de qua queritur disseisina, fuit communa pasturæ prædictorum Roberti et aliorum, et per donum prædicti Alani de Ormeston'; venit idem Alanus de Calulee et voluit sibi apropriare sexaginta acras de prædicta pastura, et fecit fossare ibidem. Et prædicti Robertus et alii statim, sine aliqua seisina quam idem Alanus inde habuit, prostraverunt prædictum fossatum et utebantur communa sua. Ideo consideratum est quod prædicti Robertus et alii inde sine die, et Alanus in mis' pro falso clamore.

Assisa venit recognitura si Mariota filia Willelmi de Heydon', mater Constanciæ uxoris Ricardi Belle, et Emma soror ipsius Constanciæ fuerunt seisitæ in dominico suo, etc., de duabus bovatis terræ cum pertinentiis in Heydon[1] die quo, etc. Et si, etc. Quam terram Agnes filia Willelmi de Heydon tenet, quæ venit et dicit quod non potest ei inde respondere, eo quod non tenet terram illam, quia dicit quod Prior de Kyrkeham tenet inde duas acras terræ et dimidiam, et Adam filius ejusdem Agnetis xiiij acras, et quædam Tyok filia ejusdem sex acras. Et de hoc ponit se super assisam. Et juratores dicunt super sacramentum suum quod prædicta Tyok tenet inde sex acras de eadem terra, et tenuit per duos annos ante impetrationem brevis sui. Ideo consideratum est quod Agnes inde sine die, et Ricardus, Mariota et Emma in mis' pro falso clamore. Et perquirant sibi per aliud breve si voluerint. Pauperes sunt.

Adam filius Utredi de Hertwayton' dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi cum Ricardo de Sempere et Isabella uxore ejus de placito warrantiæ cartæ.[2] Et habeant cyrographum, etc.

Ricardus Batayl dat xx solidos pro licentia concordandi cum Archibaldo de Duglas et Alina uxore ejus de placito terræ, etc.

Et prædictus Archibaldus dat xx solidos pro eodem,[3] etc.

[1] Haydon in Warden Parish.

[2] See Appendix, *Feet of Fines*, *Northumb.*, *Hen. III.*, No. 139.

[3] See Appendix, *Ibid.*, No. 140.

Henricus de Mulefen[1] petit in Comitatu Adam Wyther et Walterum fratrem ejus ut nativos et fugitivos suos. Et prædicti Adam et Walterus tulerunt breve domini Regis de libertate sua probanda, per quod loquela ista posita fuit coram Justiciariis nunc. Et idem Henricus modo venit, et dicit quod prædicti Adam et Walterus villani sui sunt, et fugerunt de terra sua post ultimam reditum Johannis Regis, patris domini Regis, de Hybernia in Angliam. Et dicit quod quidam Edardus, antecessor ipsorum Adæ et Walteri, fuit villanus cujusdam Godefridi, antecessoris ipsius Henrici, tempore Henrici Regis avi, etc. Et obiit in villanagio suo in Mulesfen', et de ipso Edardo exierunt Walterus Coltbayn et Willelmus frater ejus, qui in villenagio suo obierunt ut villani, et de prædicto Waltero exivit quidam Willelmus filius ejus, qui obiit in villenagio suo ut villanus, et de ipso Willelmo exierunt isti Adam et Walterus villani qui fugerunt de terra sua post terminum, etc. Et de prædicto Willelmo, fratre prædicti Walteri Coltebayn, exivit quidam Adam villanus, qui obiit villanus, et de ipso Ada quidam Willelmus et Hugo qui præsentes sunt et cognoscunt se esse villanos, etc.

Et Adam et Willelmus[2] veniunt et dicunt quod liberi homines sunt et de libero stipite, et bene cognoscunt quod prædictus Walterus Coltebayn fuit antecessor ipsorum, sed bene defendunt quod prædictus Walterus non fuit villanus, quia dicunt quod idem Walterus fuit liber homo et adventitius de Flandria, et duxit cum eo prædictum Willelmum filium suum de Flandria, qui liber homo fuit, et de quo ipsi exierunt, et dicunt quod prædictus Walterus Coltebayn non fuit de stipite prædicti Edardi villani, de quo ipse narrat, nec etiam prædicti Willelmus et Hugo, quos idem Henricus producit ad probandum ipsos esse villanos, in nullo sunt de parentela sua. Et de hoc ponunt se super patriam. Et Henricus similiter. Ideo fiat inde jurata. Et juratores, de consensu partium electi, dicunt super sacramentum suum quod prædictus Walterus Coltbayn et Willelmus filius ejus, pater ipsorum Adæ et Walteri, fuerunt adventitii de Flandria et liberi homines et non villani antecessorum ipsius Henrici, nec de stipite prædicti Edardi villani, de quo ipsi narrant. Et dicunt quod isti Adam et Walterus liberi homines sunt. Ideo consideratum quod prædicti Walterus et Adam et heredes sui de cetero sint liberi et quieti de prædicto Henrico et heredibus suis ab omni nativatite et seculari servitute in

[1] Henry de Mulesfen, s. of Stephen de Mulesfen, had a s. and h. Henry (*Excerpta e Rot. Fin.*, i. 93, ii. 478).

[2] A mistake for *Walterus*.

perpetuum. Et Henricus custodiatur. Postea finem fecit per duas marcas, per plegium Thomæ de Hilderton' et Roberti de Falewedon'.

Idem Prior de Brinkeburn', qui tulit breve novæ disseisinæ versus eundem Rogerum et Robertum de Camelesthorp' de communa pasturæ suæ in Magna Felton, quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa et in Parva Felton, venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Gilbertus Bertram de Shotton' et Gilbertus Kere in Hertelawe.

Assisa venit recognitura si Petrus de Monte Forti, Galfridus de Stok', Rogerus le Rus, Robertus le Blake, Willelmus de la Lawe, Ricardus filius ejus, Michael Ker, Willelmus filius Walteri, Robertus le Provost, Willelmus Peg', Henricus de Clenteleg, Johannes Ker, Ricardus filius Thomæ, Willelmus filius Agnetis, Radulphus filius Ricardi, Ernaldus filius Emmæ, Robertus le Grene, Willelmus filius Hervey, Willelmus Homel, Ricardus filius Hervey, Robertus de Hovesares, Laurentius filius Godewyn', Ricardus de Swyneleg', Willelmus Wodehorn', Willelmus filius ejus, Willelmus Kyring, Walterus le Lung', Willelmus filius Adæ, Ricardus de Hunthemaner, Willelmus filius Rogeri, Willelmus Godesper' injuste, etc., levaverunt quoddam stangnum in Hovesgares ad nocumentum liberi tenementi Johannis de Elington'[1] in Framelington, post primam, etc. Et unde queritur quod ipsi levaverunt prædictum stangnum in communa pasturæ suæ, ubi ipse communare solebat cum omnimodis averiis suis, et etiam ubi ipse Johannes habet quoddam molendinum suum in Framelington', subtus prædictum stangnum quod ipsi de novo levaverunt [quod] retinet aquam quæ solebat venire ad molendinum suum in prædicto stagno, ita quod fere amisit usum molendini. Et Petrus non venit sed Galfridus de Stok', ballivus ejus, venit et respondet pro eo et omnibus aliis. Et nichil dicit quare assisa remaneat, nisi tantum quod dicit quod prædictus Petrus nichil clamat in dominico in prædicta villa, quia dicit quod per longum tempus ante impetrationem brevis istius, feofavit quamdam filiam suam[2] de omnibus

[1] Probably a mistake for Eslington.

[2] Query if this should not be *filium suum*. Peter de Montfort received a ratification of a demise which Roger Bertram made to him of the manor of Trekelawe with one mark yearly rent from Milneburne de la North for seven years, saving, to John, son of Simon, miller of Trekkelawe, the suit of the mill of the vill and ten librates of land in Swarland given to one of the sons of the said Peter in marriage with Agnes, daughter of the said Roger. Durham 26 Sept. 1255 (*MSS. Cal. Pat. Rolls*, 39 *Hen. III.*, m. 1). Hovesgares and Swarland were members of the manor of Felton.

terris et tenementis quæ habuit in dominico in prædicta villa.

Juratores dicunt quod prædictus Rogerus le Rus et omnes alii ex præcepto prædicti Petri levaverunt prædictum stagnum injuste, etc. Quia dicunt quod per prædictum stagnum impeditur de communa sua quam in eadem placia habere consuevit. Et etiam in eodem stagno retinetur aliquando aqua quæ currere consuevit ad molendinum ejusdem Johannis, ita quod in multo deterioratur prædictum molendinum suum. Et ideo consideratum est quod prædictum stagnum prosternatur ad custum prædicti Petri et aliorum, quantum fuerit ad nocumentum, etc., per visum juratorum. Et Petrus et alii in mis'. Plegii [illegible] et aliorum Robertus Præpositus de Clanteleye, Willelmus Præpositus de Ovesgares, Rogerus de Swareland et Willelmus filius Agnetis de Clanteleye, etc. Dampna, dimidia marca.

Eva de Warnetham, quæ tulit assisam novæ disseisinæ versus Engelrannum de Warnetham[1] et alios in brevi de tenemento in Warnetham, non est prosecuta. Ideo ipsa et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Walterus de Camera et Stephanus frater ejusdem Walteri, etc.

Dunkanus filius Rogeri, qui tulit breve novæ disseisinæ versus Hugonem de Bolebek et Johannem de Cressewel de libero tenemento in Rothewell', non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes de Heydon et Jacobus de Bolym.

Idem Dunkanus, qui tulit assisam novæ disseisinæ versus Hugonem de Bolebek et alios in brevi de communa pasturæ in Rotheleg', quæ petinet ad liberum tenementum suum in eadem villa, non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus Dunington' et Willelmus de Essebrug'.

Thomas de Hylderton', qui tulit assisam novæ disseisinæ versus Priorem de Kyrkeham et alios in brevi de quodam fossato levato in Hilderton'[2] ad nocumentum liberi tenementi sui in eadem villa, venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui prosequendo in mis', scilicet, Johannes filius Henrici de Bedun et Willelmus de Bedun, etc.

[1] Ingelramus de Warnetham or Warneham, son and heir of Thomas Warentham (*Cal. Gen.*, i. 5).

[2] Ilderton in Coquetdale Ward, North Division.

Fulco de Tibenham et Dionisia, uxor ejus, summoniti fuerunt ad respondendum Johanni de Lexington de placito quod warrantizent ei medietatem duarum carucatarum terræ, xxiiij *s*' redditus cum pertinentiis in Neusum,[1] quam tenet, etc. Et de eis, etc. Rogerus Mauduit et Isabella uxor ejus similiter summoniti fuerunt ad respondendum eidem Johanni de placito quod warrantizent medietatem dimidii carucatæ terræ, xx et iiij *s*' redditus cum pertinentiis in eadem villa, quam tenet, etc. Et de eis, etc.

Et Fulco et alii veniunt. Et prædictus Johannes, per attornatum suum, quæsitus quare tulit brevia ista, dicit quod ipsi habentur ei in conventione quod deberent ei cyrographare prædicta tenementa. Et prædictæ Dionisia et Isabella dicunt quod non concentiunt dono virorum suorum de tenementis suis, quæ sunt de hereditate ipsarum, nec volunt eadem tenementa cyrographare ad exheredationem suam et heredum suorum. Ideo inde sine die. Et perquirant sibi per aliud breve si voluerint, etc.

Agnes Bertram,[2] Johannes de Kyrkeby et Walterus le Carect' attachiati fuerunt ad respondendum Ricardo filio Willelmi de Ponte de placito quare prædictum Ricardum inprisonaverunt et male tractaverunt contra pacem, etc. Et unde queritur quod cum ipse fuit in pace domini Regis in Curia dicti Agnetis in Ponteland', die Sancti Andreæ jam quatuor annis elapsis, prædicti Agnes, Johannes, et Walterus ipsum ceperunt et inprisonaverunt contra, etc. Et in prisona detinuerunt per duos dies ; unde dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valentiam xx *s*. Et Agnes et alii veniunt et defendunt vim et injuriam, quando, etc. Et quicquid est contra, etc. Et bene defendunt quod non inprisonaverunt eum, nec male tractaverunt, sicut eis inponit. Et prædictus Ricardus quæsitus in qua prisona ipsum inprisonaverunt, dicit quod clauserunt portas ipsius Agnetis, ita quod non fuit ausus exire Curiam. Et quia prædictus Ricardus non fuit inprisonatus in ceppo, nec ferro, nec clauso, nisi tantum in Curia, et testatum est quod potuit exisse ex pluribus partibus Curiæ, consideratum est quod Agnes et alii inde sine die, et Ricardus in mis' pro falso clamore.

Assisa venit recognitura si Radulphus Freman injuste, etc., disseisivit Matillidem, quæ fuit uxor Willelmi de Sutton', de libero tenemento in villa Novi Castri super

[1] Newsham in Earsdon Parish.

[2] Agnes, widow of Roger Bertram of Mitford.

Tinam post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eam de uno messuagio cum pertinentiis, etc. Et Radulphus venit et dicit quod non disseisivit eam de prædicto messuagio, quia dicit quod prædictum messuagium fuit jus et perquisitio prædicti Willelmi Scotto', quondam viri ipsius Matillidis, et post mortem ipsius Willelmi tenuerunt ipsa Matillis et quidam Rogerus, filius et heres prædicti Willelmi, viri sui, messuagium illud, ita quod idem Radulphus Freman postea disponsavit ipsam Matillidem, et tenuerunt messuagium illud simul cum prædicto Rogero, filio ejusdem Matillidis et prædicti Willelmi quondam viri sui, per longum tempus, quousque divortium celebratum fuit inter eos. Et post divortium inter eos celebratum, satisfecit ipse Radulphus prædicto Rogero, filio ejusdem Matillidis, pro duabus partibus ejusdam messuagii, et etiam satisfecit ipsi Matillidi pro tertia parte ejusdem messuagii per sex marcas, quas ei dedit. Et sic ex bona voluntate ipsius Matillidis et Rogeri, filii ejus, remansit ei totum prædictum messuagium unde dicit quod non disseisivit eam injuste, etc. Et Matillis dicit quod ipsa fuit feofata de prædicto messuagio simul cum prædicto Willelmo, viro suo, et bene cognoscit quod prædictus Radulphus postea disponsavit eam, sed dicit quod post divortium inter eos celebratum, remansit ipsa in seisina de eodem messuagio quousque idem Radulphus injuste, etc., disseisivit eam de eodem messuagio. Et de hoc ponit se super assisam, etc.

Juratores dicunt quod revera quidam Willelmus, quondam vir ipsius Matillidis, et ipsa Matillis perquisierunt prædictum messuagium, tenendum eis et heredibus suis; et dicunt quod post mortem ipsius Willelmi, remansit ipsa Matillis in seisina de prædicto messuagio, et dicunt quod ipse Radulphus postea disponsavit ipsam Matillidem, et tenuerunt messuagium illud simul, quousque divortium factum fuit inter eos. Et post divortium illud, remansit ipsa Matillis in seisina de prædicto messuagio quousque idem Radulphus dedit eidem Matillidi sex marcas pro toto jure suo, quod habuit in prædicto messuagio, et ipsa, ex bona voluntate sua, posuit ipsum in seisina de eodem messuagio, unde dicunt quod per bonam voluntatem ipsius Matillidis intravit prædictus Radulphus in messuagium illud, et non per aliquam disseisinam. Ideo consideratum est quod prædictus Radulphus inde sine die et Matillis in mis' pro falso clamore.

Milesenta, quæ fuit uxor Thomæ filii Gilberti le Mouner, petit versus Radulphum Freman unam rodam terræ cum per-

tinentiis in villa Novi Castri super Tinam ut dotem suam, etc. Et Radulphus venit et dicit quod ipsa non debet inde dotem habere, quia dicit quod idem Thomas, die quo ipsam dessponsavit nec uncquam postea, tenuit terram illam in feodo, ita quod eam inde dotare potuit. Et de hoc ponit se super juratam villæ, et Milisenta similiter.

Et juratores, de consensu partium electi, dicunt super sacramentum suum quod prædictus Thomas, die quo ipsam dessponsavit nec uncquam postea, tenuit terram illam in feodo, ita quod ipsam inde dotare potuit. Et ideo consideratum est quod prædictus Radulphus inde sine die, et Milisenta in mis' pro falso clamore.

Thomas Freman petit versus Cristianam, filiam Hugonis de Botehal',[1] unum messuagium cum pertinentiis in villa Novi Castri super Tinam, ut jus suum, etc. Et unde quædam Cristiana, mater ejusdem Thomæ, fuit seisita in dominico suo ut de feodo et jure, tempore Regis nunc, capiendo inde expletia ad valentiam, etc. Et de ipsa Cristiana descendit jus prædicti messuagii isti Thomæ, qui nunc petit, ut filio et heredi, et quod tale sit jus suum, offert, etc.

Et Cristina venit. Postea venit prædictus Thomas et retraxit se. Ideo Cristiana inde sine die, et Thomas in mis': non invenit plegios quia per breve de recto, etc.

Assisa venit recognitura si Robertus de Ros injuste, etc., disseisivit Simonem filium Rogeri de Horseleg' de libero tenemento suo in Prestefen', post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eum de duabus bovatis terræ cum pertinentiis, etc. Et Robertus non venit, sed Robertus de Cargowe, ballivus ejus, venit et respondit pro eo. Et nichil dicit quare assisa remaneat. Et Michael de Killa', unus recognitorum, non venit, ideo in mis', et amerciatur ad xl *s.*

Juratores dicunt quod prædictus Robertus disseisivit eum de prædicto tenemento, quod posuit in visu suo, injuste, etc., sicut breve dicit. Ideo consideratum est quod prædictus Simon recuperet seisinam per visum recognitorum, et Robertus in mis'. Dampna xl *s.*

Prior de Kyrkham, per attornatum suum, optulit se iiij^to^ die versus Robertum de Ros de placito quod reddat ei triginta marcas, quas ei aretro sunt de annuo redditu c *s.* et quatuor *d'*, quem ei debet, etc. Et ipse non venit, etc., et pluries fecit defaltas. Ideo præceptum [est] vicecomiti quod distringat eum per omnes terras, etc. Ita, etc. Donec, etc. Et quod

[1] Probably Bothal.

habeat corpus ejus in crastino Adscensionis Domini apud Karleolum.

Idem Prior, per attornatum suum, optulit se iiij^to die versus prædictum Robertum de placito unius tofti cum pertinentiis in Faleston, quod ipse clamat, ut jus Ecclesiæ suæ, per breve de ingressu novæ disseisnæ. Et Robertus non venit, etc. Et summoniatur, etc. Judicium, prædictum toftum capietur in manus domini Regis. Et dies, etc. Et ipse summoniatur quod sit ad eundem terminum apud Karleolum.

Ricardus Prat petit versus Willelmum de Pikeden' et Cristianam, uxorem ejus, xx acras terræ et duas partes unius messuagii cum pertinentiis in Pikeden'; et versus Cristianam de Caldecote et Michaelem, filium ejus, decem acras terræ et unum messuagium cum pertinentiis in eadem villa, ut jus suum, etc. Et Willelmus et alii veniunt.[1]

Juratores xxiiij^or ad convincendum[2] xij per Hugonem Gubiun, Ricardum Mantalent, Ricardum Frebarn, Robertum de Man', Johannem de Kesterne, Alexandrum de Tilinton, Robertum de Rucestr', Batholomæum de Windegates, Johannem de Woderinton, Johannem filium Johannis, Gilbertum de Mora, Thomam de Midelton', Walterum de Sivethorp', Thomam de Hylderthorp', Johannem de Faunes, Gilbertum de Oggel', Ricardum de Sancto Petro, seniorem, Willelmum de Mildeburn', Robertum de Trokelawe, Robertum de Thornesmere, Henricum de Bradeford', Hugonem de Sadelystones, Thomam de Fetherstonlawe, Reginaldum de Horsleg', Robertum de Botelaund' veniunt recognituri si Johannes de Bayol',[3] Adam le Forester de Bromleg', Elias le Fayrhul', et Nicholaus le Forester injuste, etc., disseisiverunt Johannem filium Johannis de communa pasturæ suæ in Chelveston', quæ pertinet ad liberum tenementum in Thorneburn', post primam, etc. Et si idem Johannes et alii injuste, etc., disseisiverunt Ricardum filium Johannis et Alinam, uxorem ejus, de communa pasturæ suæ in Chelveston', quæ pertinet ad liberum tenementum suum in Thorneburm', post primam, etc. Et unde prædicti Johannes, Adam, Elias, et Nicholaus, et prædictus Johannes, per attornatum suum, queruntur quod juratores primarum assisarum falsum fecerunt sacramentum, eo quod dixerunt quod prædicti Johannes et alii disseisiverunt prædictos

[1] This plea will be found entered on p. 57.

[2] This is an appeal from suit between same parties recorded before, on p. 20.

[3] For Baylol'.

Johannem, Ricardum, et Alinam de communa pasturæ suæ in Chelvington', quæ pertinet ad liberum tenementum suum in Thorneburn, post primam, etc., quia dicunt quod Chelvington' est de quadam Baronia et Thorneburn' de alia,[1] et nulla illarum Baroniarum communicat cum alia. Ita dicunt quod prædicti Johannes, Ricardus, et Alina nuncquam aliquam pacificam seisinam habuerunt communicandi in Chelvington, nisi per eskottum et pro suo dando. Dicunt etiam quod si aliqua disseisina eis facta fuisset, ipsi nuncquam habuerunt dampna ad valentiam dimidiæ marcæ occasione prædictæ disseisinæ. Juratores dixerunt quod habuerunt dampna ad valentiam xx *s*' unde queruntur quod in hiis tribus articulis juratores prædictæ assisæ falsum fecerunt sacramentum. Et de hoc ponunt se super juratores.

Et Johannes et Alina, per attornatum ipsius Alinæ, dicunt quod ipsi toto tempore suo, postquam ipsi tenuerunt terras suas in Thorneberg', pacificam seysinam habuerunt communicandi in prædicta mora de Chelvington, quæ pertinet ad liberum tenementum suum in Thorneberg', quousque prædicti Johannes et alii eos injuste disseisiverunt, etc. Dicunt etiam quod revera Chelvington' est de una Baronia et Thorneburwe [de alia]. Et dicunt quod plures Baroniæ communicant in eadem mora, et communicaverunt a tempore quo non exstat memoria. De dampnis etiam dicunt quod disseisina illa habuerunt dampna ad valentiam xl *s*'. Et de hoc ponunt se super assisam. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædicti Johannes et alii injuste, etc., disseisverunt prædictos Johannem, Ricardum, et Alinam de communa pasturæ suæ in Chelvington', quæ pertinet ad liberum tenementum suum in Thorneburg', sicut breve dicit. Dicunt etiam quod plures Baroniæ communicant in eadem mora, et communicaverunt a tempore a quo non exstat memoria. Dicunt quod prædicti Johannes, Ricardus, et Alina plus habuerunt in dampna occacione prædictæ disseisinæ quam eis adjudicatum fuit per juratores earumdem assisarum, unde dicunt quod juratores prædictarum assisarum in omnibus prædictis articulis bene juraverunt. Et ideo consideratum est quod prædicti Johannes, Ricardus, et Alina inde sine die, et juratores prædictarum assisarum similiter. Et Elias, Adam, et Nicholaus, et Johannes in mis'. Plegii Eliæ, Adæ, et Nicholai de mis' sua, Henricus de Seton' et Thomas de Mora in Bywell'.

[1] Chelvington (Shildon?) was in the Barony of Bywell and Thorneburn (Thornborough) in the Barony of Bolum.

Ricardus[1] filius Radulphi de Berewyk petit versus Stephanum de Novo Castro unum messuagium et viij acras terræ cum pertinentiis in Berewyk ut jus suum, etc., et in quæ idem Stephanus non habet ingressum nisi per prædictum Radulphum, patrem ipsius Rogeri, qui illa dimisit ad terminum qui præteriit, etc. Et Stephanus venit et defendit jus suum, quando, etc., et bene cognoscit quod habuit ingressum in prædictis messuagio et terra per prædictum Radulphum, patrem ipsius Rogeri, sed non ad terminum, etc., quia dicit quod ipse Radulphus feofavit ipsum de eisdem messuagio et terra per cartam suam, quam profert et quæ hoc testatur.

Postea concordati sunt. Et habeant cyrographum.

Hugo de Bolebek cognoscit quod debet Willelmo de Craystok et Mariæ, uxori ejus, quater vinginti marcas de fine inter eos facto, de quibus reddet eis viginti marcas ad Nativitatem Sancti Johannis Baptistæ anno xl°, et ad festum Nativitatis Domini proximo sequens xx *m*', et ad festum Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ anno xlj° viginti *m*', et ad Nativitatem Domini proximo sequentem xx *m*'. Et nisi fecerit, concedit quod vicecomes faciat de terris, etc. Et ista solutio facienda est ad Prioratum de Hextildesham, etc.

Prior de Tinemue petit curiam suam tam de placitis brevium, quam de placitis coronæ, quæ sunt infra libertatem suam. Et xij milites, electi ad inquirendum de purpresturis super dominum Regem factis, requisiti si prædictus Prior hujusmodi libertates debeat habere, dicunt super sacramentum suum quod prædecessores ipsius Prioris ad quodlibet iter justiciariorum habuerunt curiam suam tam de placito brevium quam de corona, et habuerunt omnia proficua de eisdem placitis, et wrekkum maris et catalla fugitivorum, et quicquid ad Regem pertinet, infra libertatem suam, per cartas prædecessorum istius Regis, Regum Angliæ.

Alina, uxor Adæ de Plesset', cognoscit quod ratam habet concessionem, quam, simul cum prædicto Ada, viro suo, fecit Willelmo Heyrun, de communa pasturæ suæ in Estcot'. Et ponit loco suo Johannem de Midelton' de capiendo cyrographo suo.[2] Et prædictus Adam ponit loco suo Thomam de [3] eadem, etc.

[1] A mistake for Roger, which is the name given in the Fine (*Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 146).

[2] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 142.

[3] Blank in original.

Rogerus Berteramus summonitus fuit ad respondendum Priori de Brinkeburn' de placito quod warrantizet ei septies viginti acras terræ cum pertinentiis in Evinwode, quas tenet, et quas de eo clamare tenet, et unde cartam suam, etc. Et unde dicit quod quidam Johannes de Newton' ipsum de prædicta terra[1] coram J' de Lexinton', per breve novæ disseisinæ, propter quod impetravit breve istud, set dicit quod per aliud breve optinuit. Et Rogerus venit, et bene cognoscit quod prædictus Prior tenet prædictam terram de eo, et quod tenetur ei warrantizare prædictam terram, si ab aliquo esset implacitatus. Ideo prædictus Prior et prædictus Rogerus inde sine die, etc.

Assisa venit recognitura si Amabillia de Lemmocton', amita Cristianæ filiæ Emmæ, Margareta filia ejusdem, et Johannes filius Cristianæ, fuerunt seisiti in dominico suo ut de feodo de uno tofto et viginti acris terræ cum pertinentiis in Lemmecton',[2] etc. Et si, etc. Quam terram Margareta, filia Adæ de Lemmecton', tenet, etc. Et Margareta venit, etc., et dicit quod ad hoc breve non debet eis respondere, quia dicit quod prædictæ Margareta et Cristiana habent quandam sororem, Amabilliam, nomine, quæ non nominatur in brevi. Postea concordati sunt per licentiam. Et habeant cyrographum, etc.

Dominus Rex[3] mandavit Justiciariis Itinerantibus hic, quod providit et ordinavit quod dilectus et fidelis suus Petrus de Percy, unacum eisdem justiciariis assignatis ad itinerandum in Comitatu prædicto et aliis Comitatibus, habeat custodiam tertii rotuli prædicti itineris. Et assignata est ei custodia tertii rotuli, secundum idem mandatum.

Prior de Tynemuc dat xl *s*' pro licentia concordandi[4] cum Willelmo Heyrum de placito warrantiæ cartæ. Et habeant cyrographum, etc.

Willelmus de Greystok' et Margeria,[5] uxor ejus, per atornatum ipsius Margeriæ, petit versus Hugonem de Bolebek viginti libratas terræ cum pertinentiis in Dodington' et Nesebyt, de quibus Walterus de Bolebek, filius et heres prædicti Hugonis, quondam vir prædictæ Margeriæ, eam dotavit ad hostium Ecclesiæ, quando eam disponsavit, de assensu et

[1] Supply some such word as *implacitavit*.

[2] Probably Lemmington in Edlingham Parish.

[3] See same entry on p. 33.

[4] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb, Hen. III.*, No. 148.

[5] Margaret (usually known as Mary), eldest dau. and coheir of Roger de Merley, born about 26 Hen. III. (*Cal. Gen.*, i. 132).

voluntate prædicti Hugonis, patris sui. Et unde nichil habet, etc. Et unde prædicti Willelmus et Margeria, per atornatum ipsius Margeriæ, dicunt quod cum convenisset (*sic*) inter Hugonem, patrem prædicti Walteri, et Rogerum de Merlay, patrem prædictæ Margeriæ, cujus heres ipsa est, ad ecclesiam de Morthpathe[1] die Lunæ proxima post Purificationem Beatæ Mariæ anno xxxvij°,[2] quod prædictus [Walterus] deduceret prædictam Margeriam in uxorem, et quod prædictus Rogerus de Merlay daret in maritagio cum prædicta Margeria viginti libratas terræ cum pertinentiis, et quod prædictus Hugo daret prædicto Waltero, filio suo, viginti libratas terræ cum pertinentiis in prædictis villis ad dotandam prædictam Margeriam; et quia prædictus Hugo non potuit interesse ubi prædictus Walterus desponsavit prædictam Margeriam, concessit quod mitteret duos milites, nomine suo, ad concenssiendum et ad assensum præbendum prædicto Waltero quod dotaret prædictam Margeriam de prædictis terris in Dodington' et Nesbyt, et quod prædictam conventionem teneret, tam prædictus Rogerus quam Hugo in manibus Abbatis de Novo Monasterio et Prioris de Hextildesham affidassent, [et] prædictus misit duos milites suos, scilicet, Johannem de Haulton' et Robertum de Camhou, ad capellam de Herpescotes, scitam in Curia prædicti Rogeri de Merlay, ad prædictum assensum, nomine suo, faciendum; qui ad prædictam capellam venerunt die quo prædictus Walterus prædictam Margaretam disponsavit, scilicet, die Dominica proxima sequenti, et concesserunt, nomine ipsius Hugonis, quod prædictus Walterus ipsam de prædictis viginti libratis terræ in Dodinton' et Nesebyt dotaret, et prædictus Walterus ipsam inde tunc dotavit. Et inde producunt sectam, etc., scilicet, Rogerum de Merlay,[3] Walterum le Chapelayn, Willelmum de Camera,[4] Willelmum Capellanum, Radulphum Gubyun, Ricardum de Sancto Petro, et Johannem de Pleset', et sic offerunt domino Regi v marcas per (*sic*) sic inquiratur per patriam, etc. Et Hugo venit et cognoscit quod quædam prælocutio facta fuit inter ipsum et Rogerum de Merlay, patrem prædictæ Margeriæ, de prædicto maritagio, sed dicit quod prædictus Walterus, filius et heres ejus, quando disponsavit eam, nuncquam de assensu suo dotavit ipsam de prædictis xx^{ti} libratis terræ, nec uncquam misit prædictos Johannem et Robertum, milites suos, ad præ-

[1] Morpeth.
[2] 6 February 1253.
[3] Roger de Morley, father of Margaret or Mary, wife of William Greystock.
[4] William de Camera married Matilda, dau. of William Redesdale (*Feet of Fines, Northumb.*, 30 *Hen. III.*, No. 100).

bendum assensum, loco suo, quod prædictus Walterus eam dotaret de prædictis xx[ti] libratis terræ. Dicit etiam quod ipsa non debet dotari, quia dicit quod ipsa, die quo prædictus Walterus, quondam vir ipsius Margeriæ, obiit, non fuit talis ætatis quod potuit dotem promerere. Postea concordati sunt, et Hugo dat v *m'* pro licentia concordandi. Et habeant cyrographum.[1]

Simon de Lucr' cognoscit quod concessit quod reddat Waltero de Chetona unum messuagium et unam acram prati, tamquam pertinentia ad terram quam idem Walterus habuit de dono et feofamento Prioris Sancti Oswaldi in Lucr'. Et pro hac, etc., idem Walterus concessit prædicto Simoni prædicta messuagium et pratum, simul cum omnibus aliis terris et tenementis cum omnibus pertinentiis suis, quæ idem Walterus habuit de dono prædicti Prioris in prædicta villa. Habendum, etc., eidem Simoni, tota vita sua, de prædicto Waltero et heredibus suis ad firmam per quadraginta *s'*, sicut plenius continetur in scriptis inde confectis, etc.

Priorissa de Novo Castro super Tynam ponit loco suo Willelmum Capellanum vel Robertum de Denton' versus Robertum de Mitford', de placito mortis antecessoris, etc.

Ricardus Prat petit[2] versus Willelmum de Pikeden et Cristianam, uxorem ejus, viginti acras terræ et duas partes unius messuagii cum pertinentiis in Pikeden', et versus Cristianam de Caldecot et Michaelem, uxorem[3] ejus, decem acras terræ et tertiam partem unius messuagii cum pertinentiis in eadem villa, ut jus suum, etc. Et unde quidam Willelmus, antecessor suus, fuit seisitus in dominico suo ut de feodo et jure, tempore Regis nunc capiendo inde expletia ad valentiam, etc. Et de prædicto [Willelmo] descendit jus cuidam Roberto, ut filio et heredi. Et de prædicto Roberto descendit jus isti Roberto,[4] qui nunc petit, ut filio et heredi. Et quod tale sit jus suum offert, etc. Et Willelmus et Cristiana et omnes alii veniunt, et prædicti Willelmus et Cristiana, de terra versus eos petita, vocant ad warrantum Johannem de Kerkeby et Constanciam, uxorem ejus, qui præsentes sunt et eis warrantizant. Et dicunt quod prædictus Ricardus nichil jure clamare potest in prædicta terra, eo

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 141.

[2] The beginning of this suit is entered previously (see p. 52) and the end of it is recorded on p. 60.

[3] A mistake for *filium*. Cristiana's and Michael's plea will be found on p. 60.

[4] A mistake for *Ricardo*.

quod prædictus Willelmus, de cujus decensu narrant, remansit et quietum clamavit, de se et heredibus suis cuidam Willelmo de Sancto Petro,[1] avunculo prædictæ Cristianæ, cujus heres ipsa est, totum jus et clameum quod habuit in aliqua terra in Pikeden', et inde producit cartam prædicti Willelmi, quæ hoc testatur, etc. Et prædictus Ricardus dicit quod prædicta carta non debet ei nocere, quia dicit quod prædictus Willelmus nunquam fecit prædictam cartam, nec per ipsum facta fuit. Et quod ita sit ponit se super patriam, et Willelmus de Pikeden' et Cristiana similiter. Ideo fiat inde jurata.

Juratores, de consensu partium electi, veniunt et dicunt super sacramentum suum quod prædictus Willelmus, de cujus seisina prædictus Ricardus narrat, remisit et quietum clamavit, de se et heredibus suis, prædicto Willelmo de Sancto Petro et heredibus ejus totum jus, etc., et prædictam cartam suam ei inde fecit. Ideo consideratum est quod prædicti Johannes et Constancia inde sine die, et Ricardus in mis' per plegium.

Priorissa de Novo Castro super Tynam ponit loco suo Willelmum Capellanum vel Rogerum de Denton' versus Robertum de Mitford, de placito mortis antecessoris.

Adam filius Reginaldi de Gnaresdale[2] optulit se iiij^to^ die versus Priorem de Extildesham de placito quod reddat ei viginti acras terræ cum pertinentiis in Nesebyte, quas clamat ut jus suum, etc. Et Prior non venit, et summoniatur. Judicium, capiatur terra in manum domini Regis. Et dies, etc. Et summoniatur quod sit apud Karleolum in crastino Assentionis Domini, etc.

Willelmus de Maynhermer, qui tulit breve de fine facto versus Ricardum de Gosebec et Margeriam, uxorem ejus, non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Stephanus de Hadham et Hugo le Vigrus.

Idem Willelmus de Moynhermer[3] optulit se iiij^to^ die versus Margeriam, uxorem Thomæ de Bykering,[4] de placito quod ipsa, simul cum prædicto Thoma, viro suo, Ricardo de Gosebec et Margeriam,[4] uxorem ejus, aquietavit ipsum de

[1] The heirs of Walter de Sancto Petro held Pikeden (*Testa de Nevill*, p. 383).

[2] Knaresdale.

[3] William de Moynhermer held Tunstal of the Barony of Bolam (*Testa de Nevill*, p. 386).

[4] Margaret or Mary, wife of Thomas de Bikering, and Margaret, wife of Richard de Gosebec, held the Barony of Bolam. Walter Fitz Gilbert and Emma his wife (the said Emma after the death of the said Walter married Peter de Vallibus), who held the

servitio quod Walterus Dunelmensis Episcopus ab eo exigit de libero tenemento suo, quod de eo, prædictus Ricardus, Margeria, Thomas et Margeria tenuerunt in Tonnestal'. Veniunt idem Ricardus, Margeria, Thomas et Margeria, qui meditati sunt inter eos ipsum adquietare debent. Et Margeria non venit, et habuit diem per essonium suum ad hunc diem. Judicium, attachiatur quod sit apud Karleolum a die Sanctæ Trinitatis in tres septimanas. Idem dies datus est.

Johannes de Heddon' cognoscit quod debet Willelmo le Franceys et Matillidi, uxori ejus, triginta solidos de fine[1] inter eos facto, de quibus ei reddet medietatem ad Pentecosten anno xl°, et alteram medietatem ad festum Sancti Petri Advincula proximo sequens. Et nisi fecerit, concedit quod vicecomes faciat, etc.

Thomas Forman optulit se iiij^to^ die versus Simonem filium Margaretæ Suthamelneburn', de placito quod teneat ei conventionem factam inter eosdem Thomam et Margaretam, matrem prædicti Simonis, cujus heres ipse est, de uno tofto, quadraginta acris terræ et dimidia cum pertinentiis in Suth Milburn'. Et Simon non venit. Et præceptum est vicecomiti quod distringat eum per omnes terras, etc. Ita, etc. Donec, etc. Et vicecomes dicit quod non habet catalla per quod potest distringere, nisi tantummodo quamdam terram seminatam, unde præceptum est vicecomiti quod distringat eum per omnes terras, etc. Ita, etc. Donec, etc. Et quod de exitu, etc. Et quod habeat corpus ejus in adventu Justiciariorum prece querentis.

Adam de Palleston' optulit se iiij^to^ die versus Adam Gatelef' de placito quod faciat ei consueta et recta servitia, quæ ei facere debet, de libero tenemento suo, quod de eo tenuit in Parleston',[2] ut in redditus arreragio et aliis, etc. Et Adam Gadelef' non venit, et plurimas fecit defaltas, ita quod præceptum fuit vicecomiti quod distringat eum per omnes terras, etc. Ita, etc. Donec, etc. Et vicecomes dicit quod non habet catalla per quæ potest distringere, nisi tantummodo quandam terram seminatam. Ideo præceptum est

Barony of Bolam, had two daughters and heirs, viz.: Alina, who married John de Cauz, and Alesia, who married James de Cauz, brother of the said John. The said John and Alina had a daughter, the above-mentioned Margaret, who married Richard de Gosebec, and the said James and Alesia had a daughter, the above-mentioned Margaret or Mary, who married Thomas de Bikering (*Testa de Nevill*, pages 390^b^, 391, 392^b^).

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 143.

[2] Probably Paston in Kirknewton Parish, called Palwiston in Barony of Ros in *Testa de Nevill*, and mentioned with various places in this parish.

vicecomiti quod distringat eum per omnes terras. Ita, etc. Donec, etc. Et quod de exitu, etc. Et quod habeat corpus ejus quod sit in adventu Justiciariorum.

Rogerus filius Mabiliæ petit versus Beatricem, quæ fuit uxor Willelmi Coronatoris, xij acras terræ cum pertinentiis in Braburn,[1] ut jus suum, etc., per breve de recto. Et Beatrix venit et petit [quod] inde visum habeat. Dies datus est eis apud Karleolum, in crastino Assentionis Domini, et interim, etc.

Assisa venit recognitura si Johannes de Baylol injuste, etc., disseisivit Radulphum Comer, Thomam le Serjant, Alanum le Franceis, et Adam de Rendehovere de communa pasturæ suæ in Chivedon' pertinenti ad liberum tenementum suum in Corebrug', post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eos de communa pasturæ in plus quam quinquies viginti acras moræ, etc. Et Johannes non venit, nec fuit attachiatus, quia non fuit inventus, set Rolaund de Rothegil', ballivus suus, venit et respondit pro eo. Et nichil dicit quare assisa remaneat, nisi tantum quod nulla pastura in Clyvedon' pertinet ad aliquod tenementum in Corebrug'.

Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Johannes disseisivit prædictos Radulphum, Thomam, et alios de prædicta pastura, sicut breve dicit. Et ideo consideratum est quod prædicti Radulphus, Thomas, et alii recuperent seisinam suam de prædicta pastura versus prædictum Johannem per visum juratorum. Et Johannes in mis'. Dampna v s'.

Et prædicta Cristiana[2] venit et respondit de dote, et dicit quod non debet ei ad hoc breve respondere, quia ipsa dicit quod tenet tertiam partem in dote et de duabus partibus nichil clamat nisi de ballio prædicti Johannis de Kyrkeby, capitalis domini, quousque Germanus, filius ejus senior et heres prædictæ terræ, qui est in partibus transmarinis, rediret. Et super hoc venit prædictus Johannes et testatur quod ipse tradidit ei custodiam duarum partium prædictorum messuagiorum et terræ, quousque prædictus Germanus rediret, etc. Et Ricardus non potest hoc dedicere. Ideo consideratum est quod prædicta Cristina inde sine die, et Ricardus nichil capiat per breve istud, set sit in mis' pro falso clamore, et perquirat sibi per aliud breve, si voluerit.

[1] A mistake for Bamburgh probably, as William the Coroner and Beatrice his wife held lands there.

[2] The commencement of this plea is on p. 57.

Willelmus filius Willelmi le Cu et Cecilia, uxor ejus, Thomas filius Willelmi et Agnes, uxor ejus, qui tulerunt breve mortis antecessoris versus Willelmum Hayrun' et Robertum Brun de uno tofto et una roda terræ cum pertinentiis in Finroth',[1] venerunt et retraxerunt se. Ideo ipsi et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Humfridus de Troppell', Willelmus filius Pagan' de Fleton'. Plegii Willelmi filii Willelmi le Cu et Thomæ filii Willelmi, Willelmus de Neuton super Moram et Hugo de Berwyk in Framlington'.

Willelmus filius Willelmi Yerdel, qui tulit breve versus Sampsonem filium Sampsonis de Copenland', quod reddat ei sex *m'*, etc., [et] versus Rogerum filium Thomæ de Yerdel et Alanum Bole, quod reddant ei duos *s'*, venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Hugo filius Ranulphi de Heddon, Willelmus Huntere de Wullovere; plegius Willelmi filii Willelmi de mis' sua, Johannes de Middelton'.

Elyas filius Alani, quem Ranulphus Bron de Esburth'[2] clamat ut nativum et fugitivum suum in Comitatu, optulit se iiij^{to} die versus prædictum Ranulphum de placito nativitatis, unde ipsum inplacitabat. Et Ranulphus non venit et fuit querens. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis'.

Isabella de Claverdon petit versus Willelmum filium Willelmi de Yerdhil,[3] unum messuagium et sexdecim acris terræ cum pertinentiis in Wollovere,[4] ut jus et hereditatem suam, etc., in quæ non habet ingressum nisi per Robertum de Mirss campis,[5] qui prædictam Isabellam inde injuste et sine judicio disseisivit, post primam, etc. Et Willelmus venit et defendit jus suum, quando, etc. Et bene defendit

[1] Fenrother in Hebburn Chapelry.

[2] Ralph Brun held a third part of Ewrth' (Ewart) (*Testa de Nevill*, p. 384.)

[3] William Yerdhil and Matilda Sarp held a thirteenth part of a knight's fee of Robert de Muschamp (*Inq. P.M.* 39 *Hen. III.*, No. 40).

[4] Wooler in Doddington Parish.

[5] Robert de Muschamp held the Barony of Muschamp. At his death, in 34 Hen. III., he left three daughters and coheirs, (1) Cecilia, married to the only son of Odonel de la Ford; (2) Margery, married to Malise, Earl of Stratherne; and (3) Isabella, married to William de Huntercumb. Cecilia had an only daughter, Isabella de la Ford, who married Adam de Wigton, and died s.p. in 1254, when her share of the Barony fell to her two aunts. The second daughter, Margery, had two daughters, Muriel, who married the Earl of Mar and died s.p., and Margery, who married Nicholas de Graham, and had a son and heir John de Graham. The third daughter of Robert de Muschamp had a son and heir Walter de Huntercumb, who died in 6 Edw. II. s.p., when the whole Barony fell to John de Graham.

quod non habuit ingressum in prædictis messuagio et terra per prædictum Robertum qui ipsam Isabellam injuste, etc., disseisivit, set dicit quod quædam Cecilia, mater prædicti Willelmi, obiit seysita de prædictis messuagio et terra, et post mortem ipsius Ceciliæ, idem Willelmus ingressum habuit in prædictis messuagio et terra, ut filius et heres ejus. Et quod ita sit, ponit se super patriam. Et Isabella similiter. Et Isabella dat dimidiam *m'* pro habenda inquisitione. Ideo fiat jurata.

Et juratores, de consensu partium electi, veniunt et dicunt super sacramentum suum quod prædicta Isabella nunquam fuit in seisina de prædictis messuagio et terra, set dicunt quod prædicta Cecilia, mater prædicti Willelmi, obiit seisita de prædictis messuagio et terra, et prædictus Willelmus sucessit ei, ut filius ejus et heres. Ideo consideratum est quod prædictus Willelmus inde sine die, et prædicta Isabella in mis' pro falso clamore, per plegium Johannis de Kestern et Roberti de Midford in Novo Castro.

Willelmus de Huntercumb' dat duas marcas pro licentia concordandi cum Willelmo Dok, de placito terræ.[1] Et habeant cyrographum, etc.

Matillis, quæ fuit uxor Gilberti Batayle, dat j *m'* pro licentia concordandi cum Thoma filio Alani, de placito terræ.[2] Et habeant cyrographum, etc.

Bartholomæus Beneyt, qui tulit breve novæ disseisinæ versus Rogerum Bertram de Midford de communa pasturæ suæ in Grekelawe, venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Thomas Thorald de Novo Castro, Lucas de Trokelawe.

Thomas de Middelton', qui tulit breve warrantiæ cartæ versus Thomam de Hilderton de maneriis de Middelton et Weperdon,[3] venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes de Durenton et Milo de Alwenton', et Radulphus de Botiller, per duo brevia. Plegius dicti Thomæ de mis', Ricardus Mantalent.

Odenellus de Agardeston' et Matillis, uxor ejus, summoniti fuerunt ad respondendum Johanni le Pestur de placito quod ei warrantizent tertiam partem unius carucatæ terræ cum pertinentiis in Chenlingham,[4] quam tenet et de eis tenere clamat.

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 149.
[2] See Appendix, *Ibid.*, No. 138.
[3] Wosperton in Eglingham Parish.
[4] Probably Chillingham in Glendale Ward.

Et unde cartam suam habet, etc. Postea prædictus Johannes venit et petit licentiam recedendi de brevi suo, et habet, quia pauper.

Ranulphus de Lothyam dat xx^ti^ *s'* pro licentia concordandi cum Nicholao filio Simonis de Matfen, de placito terræ.[1] Et habeant cyrographum, etc.

Johannes filius Ricardi de Whynneteleg' dat 1 *m'* pro licentia concordandi cum Rogero de Monleg', de placito terræ. Et habeant cyrographum, etc.

Willelmus Hayrun attachiatus fuit ad respondendum Johanni Nog de placito quare prædictum Johannem inprisonavit et ipsum in prisona detinuit, quousque ab eo extorsit octo *m'* contra pacem, etc. Et unde queritur quod prædictus Willelmus ipsum capi fecit apud Novum Castrum super Tynam, die Jovis proxima post festum Sancti Michaelis anno xxix, et ipsum duxit in castrum ejusdem villæ et ibidem inprisonavit usque in crastino, quousque idem Johannes finem fecit cum eo per decem *m'*, et unde ei reddidit octo *m'* antequam permitteret ipsum exire de prisona illa. Unde dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valentiam decem *m'*, et inde producit sectam, etc.

Et Willelmus venit et defendit prædictum inprisonamentum et quicquid est contra pacem, etc. Postea optulit se idem Willelmus iiij^to^ die versus eundem Johannem. Et Johannes non venit et fuit querens. Ideo ipse Willelmus inde sine die. Et Johannes in mis'. Non invenit plegium nec fidem.

Ricardus le Lest', qui tulit breve debiti versus Willelmum Malemfant, Thomam le Faukener, et alios in brevi, venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Wodingtona et Ricardus de Boyedford, clericus: plegii Ricardi de mis' sua, Simon de Ryvelestona, Robertus de Midford in Novo Castro, etc.

Simon de Kersewell[2] cognoscit quod debet Priori de Tynemue v *m'* de fine suo inter eos facto, de quibus reddet ei medietatem ad festum Sancti Petri ad vincula anno xl, et alteram medietatem ad festum Sancti Michaelis proximo sequens. Et nisi fecerit concedit quod vicecomes fieri faciat.

Alyna, uxor Adæ de Plesseto, ponit loco suo Robertum de

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 130.

[2] Probably Simon de Cressewell.

Horseleg' versus Willelmum Heyrun, de placito conventionis, etc.

Ricardus, parsona ecclesiæ de Robur', et Rogerus de Rading attachiati fuit (*sic*) ad respondendum Alano de Kalvel' de placito quare ceperunt ipsum et eum inprisonaverunt, et in prisona detinuerunt contra pacem, etc. Et unde queritur quod prædicti Ricardus et Rogerus capi fecerunt ipsum Alanum apud Eboracum per Moysen, janitorem castelli de Eboraco, et ipsum in prisona detineri fecerunt per quatuor dies, unde dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valentiam centum *s*'. Et inde produxit sectam.

Et Ricardus et Rogerus veniunt et defendunt vim et injuriam, et quicquid est contra pacem, etc. Et petunt judicium si debeant ei respondere desicut in brevi suo continetur quod ipsi ceperunt eum et ipsum inprisonaverunt, et in narratione sua dicit quod Moyses, janitor de castro de Eboraco, cepit ipsum et inprisonavit et in prisona detinuit per ipsos. Et quia prædictus Alanus variat in narratione sua de brevi suo, consideratum est quod ipsi sine die, et Alanus in mis' per plegium Thomæ de Rihull' et Thomæ de Oggel'.

Ranulphus de Louthyan et Cristiana, uxor ejus, cognoscunt quod debent Simoni de Matefen quinque *m*', unde reddet ei ad Nativitatem Sancti Johannis Baptistæ anno xl° unam *m*', et ad festum Sancti Cuthberti in autumpno proximo sequens unam *m*', et ad festum Sancti Cuthberti in Septembre unam *m*', et ad Purificationem Beatæ Mariæ proximo sequentem duas *m*'. Et nisi fecerint, concedunt quod vicecomes fieri faciat, etc.

Hugo de Hesanid, qui tulit breve versus Robertum de Hyltona, quod teneret ei finem factum, etc., venit et retraxit, se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis'. Quærantur nomina plegiorum.

Walterus de Turkelby[1] cognoscit quod Wychardus, filius Wychardi de Charrum, pacavit ei decem libras pro Johanne le Moygne, sub hac conditione, quod prædictus Walterus fecerit ei litteras suas patentes de receptione denariorum illorum, et si Johannes le Moygne, pro quo pacavit prædictos denarios, non teneat se contentum de pacatione illa, ipse reddet eidem Wychardo eosdem denarios ad Nativitatem Sancti Johannis Baptistæ anno xl°. Et prædictus Wychardus

[1] This is entered on page 44.

liberabit ei litteras suas patentes. Et nisi fecerit, concedit quod vicecomes faciat, etc.

Assisa venit recognitura si Walterus Geyp, injuste, etc., disseisivit Johannem Nog de libero tenemento suo in villa de Novo Castro super Tynam, post primam, etc., et unde queritur quod disseisivit eum de una acra terræ et dimidia cum pertinentiis. Et Walterus venit et dicit quod assisa non debet inde fieri, quia dicit quod prædicta terra, quam posuit in visu suo, est in Shenefeud' et non in villa de Novo Castro. Et prædictus Johannes hoc idem cognoscit. Ideo consideratum est quod prædictus Walterus inde sine die, et Johannes nichil capiat per breve istud, set sit in mis' pro falso clamore, per plegium Johannis le Fleming de Novo Castro et Johannis Hacun de eadem.

Ricardus de Boxford dat xl *s*' pro licentia concordandi cum Simone de Diveleston', de placito debiti. Idem Simon cognoscit quod debet prædicto Ricardo xxx^ta^ et octo *m*' et dimidiam de quodam debito, in quo ei tenebatur, unde reddet x *m*' anno regni Regis Henrici xl ad Pentecosten, et sex *m*' ad festum Sancti Martini proximo sequens, et ad Pentecosten proximo sequentem sex *m*', et sic de anno in annum et de termino in terminum, quousque debitum illud ei persolvatur. Et pro licentia concordandi, idem Ricardus remisit ei residuum totius debiti, in quo prius ei tenebatur, etc. Et, nisi fecerit, concedit quod vicecomes fieri faciat, etc.

Assisa venit recognitura si Willelmus le Jeuene, pater Margeriæ, fuit seisitus, in dominico suo ut de feodo, de uno messuagio et quindecim acris terræ cum pertinentiis in Coreburg', die quo, etc. Et si, etc. Quæ messuagium et terram Thomas filius Roberti tenet, qui venit et dicit quod non potest inde respondere, quia dicit quod ipse villanus est heredi Rogeri filii Johannis, et tenet prædicta messuagium et terram in vilenagio de prædicto herede. Ideo prædictus Thomas inde sine die, et Margeria in mis' pro falso clamore.

Simon de Diveleston' dat dimidiam *m*' pro licentia concordandi cum Roberto de Faudon', de placito quod aquietet.[1] Et habeant cyrographum.

Robertus de Faudon', Rogerus Mantalent, Johannes filius Johannis, Thomas de Dikerton, quatuor milites ad eligendum xij ad faciendum recognitionem magnæ assisæ inter Willel-

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 144.

mum, filium Willelmi de Pikedale, petentem, et Edulfum le Batur et Aliciam, uxorem ejus, tenentes, de duabus partibus duarum bovatarum terræ cum pertinentiis in Shotton', et unde idem Edulfus et Alicia, qui tenentes sunt, posuerunt se in magnam assisam domini Regis, et petierunt recognitionem fieri utrum ipsi majus habeant jus prædictæ terræ an prædictus Willelmus, venerunt et elegerunt istos, scilicet, Ranulphum le Brun, Robertum de Maner', Michaelem de Kyllum, Willelmum de Turbervil', Ricardum de Ford', Willelmum de Muscampis, Simonem de Lucre, Ingram de Warendham, Thomam de Ilderton', Thomam de Middelton', Willelmum de Colveley, Nicholaum de Aketon', Ricardum Frebru', Johannem de Kerstern, et Rogerum Maudut. Postea concordati sunt et Willelmus dat j *m'* pro licentia concordandi. Et habeant cyrographum, etc.

Thomas de Hetona dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi cum Cecilia, quæ fuit uxor Walteri Gylle, de placito terræ, etc.

Hugo de Sadlistanes,[1] qui tulit breve versus Willelmum de Ridwoll' de communia pasturæ suæ in Alrewas, venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis'. Postea venit prædictus Hugo et finem fecit pro se et plegiis pro dimidia *m'*.

Johanna de Hedon' dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi cum Willelmo le Franceys et Matillide, uxore ejus, de placito terræ. Et habeant cyrographum, etc.

Juratores, de concensu partium electi, veniunt recognituri si Robertus de Ros dedit Radulpho de Pratis quadraginta *s'* redditus et cartam suam ei inde fecit, sicut prædictus Radulphus dicit; qui dicunt super sacramentum suum quod prædictus Robertus dedit prædicto Radulpho xl^ta *s'* percipiendos singulis annis de camera sua, et cartam suam ei inde fecit. Ideo consideratum est quod prædictus Radulphus recuperet seisinam suam versus eum de prædicto annuo redditu et arreragia sua viij^to *li'* et x *s'*. Et Robertus de Ros in mis' pro injusta detentione.

Assisa venit recognitura si Ricardus de Boxford et Agnes Bertram, injuste, etc., disseisiverunt Ricardum filium Willelmi de libero tenemento suo in Parva Elaund, post

[1] Hugh de Sadelistanes held one carucate of land in Haydon of the Barony of Bolteby (*Testa de Nevill*, p. 388^b).

primam, etc. Et unde queritur quod disseisiverunt eum de octo acris terræ cum pertinentiis. Et dicit quod ipsemet dimisit prædictam terram prædicto Ricardo de Boxford ad terminum, et idem Ricardus postea dimisit eandem terram dictæ Agneti. Et Ricardus de Boxford et Agnes petunt judicium, desicut idem Ricardus filius Willelmi cognoscit quod sponte dimisit et concessit prædicto Ricardo de Boxford prædictam terram, si debent ei respondere ad prædictam assisam. Ideo consideratum est quod prædicti Ricardus et Agnes inde sine die, et Ricardus filius Willelmi in mis' pro falso clamore.

Robertus de Dokesford, clericus, qui tulit breve novæ disseisinæ versus Ingram de Dokesford de communa pasturæ suæ in Doxford, venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Robertus filius Simonis de Faudon', Reynerus filius Addok' de Preston'; plegii Roberti de Dokesford' de mis', Adam de Dokesford et Ingram de Dokesford.

Robertus le Waleys optulit se iiij^{to} die versus Ramettam,[1] filiam Johannis le Vescunte, de placito quod ei warrantizet medietatem unius carucatæ terræ cum pertinentiis in Elmedon', quam tenet de ea et tenere clamat. Et unde cartam Johannis le Vescunte, patris prædictæ Ramettæ, cujus heres ipsa est, habet, etc. Et Rametta non venit. Et summoniatur, etc. Judicium, attachiatur quod sit a die Paschæ in quinque septimanas apud Karleolum in Comitatu Cumberlandiæ, etc.

Alina, uxor Erchebaud de Dunglas, ponit loco suo ipsum Erchebaud, virum suum, vel Willelmum de Buredon, versus Robertum Bataylle, de placito terræ, etc.

ADHUC DE VILLA NOVI CASTRI.

Hugo le Petit, Walterus Geg', Ricardus le Moner, Agnes filia Hugonis, Radulphus Freman, Godman King', Johannes Lilkok, Johannes Wythelard, Johannes le Sauvage, Adam Wraste, Rogerus de Gesemue, Matillis filia Ketil', Willelmus filius Ketel', Rogerus Edwyn' summoniti fuerunt ad respondendum Magistro Hospitalis Sanctæ Mariæ Magdalenæ de placito quod faciant ei recta servitia quæ facere debent de libero tenemento suo, quod de eo tenent, in villa Novi Castri super Tynam, ut in homagiis, redditibus, arreragiis, et

[1] Rametta, wife of Everard the Teuton or le Tyeis.

aliis, etc. Et unde idem Magister dicit quod cum prædictus Hugo teneat de eodem Magistro et Fratribus prædicti Hospitalis (*sic*).

PLACITA CORONÆ IN COMITATU NORTHUMBRIÆ APUD NOVUM CASTRUM SUPER TYNAM CORAM DOMINO R' DE TURKELBY ET SOCIIS SUIS ITINERANTIBUS, ANNO REGNI HENRICI FILII REGIS JOHANNIS QUADRAGESIMO.

Willelmus Herun fuit vicecomes in comitatu isto ad ultimum iter justiciariorum, et adhuc est vicecomes.[1]

Idem Willelmus Heyrun habet officium coronatoris per unum annum post ultimum iter. Et Willelmus de Bamburg' fuit coronator de feodo ad iter illud, et post iter illud usque jam dimidium annum elapsum quod obiit. Et Adam Baret similiter fuit coronator per totum Comitatum, a dimidio anno post iter illud, usque nunc, et amovetur.

Et isti remanent coronatores per justiciarios ex parte de Northcoket, scilicet, Willelmus de Muschamp et Walterus de Prenderwyk. Et ex parte de Suthcoket', remansit Wydo de Arenes.[2]

VILLATA DE ALLEMUE VENIT PER XIJ^{cim}.

Juratores præsentant quod Robertus filius Roberti de Allemue percussit Willelmum de Louthyam in quadam navi in rypa de Allemue, quadam hachia, in capite, ita quod tertio die postea obiit. Et prædictus Robertus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus iij *s* vj *d'*, unde W' Herun, vicecomes, respondeat. Et villata de Allemue non fecit sectam, ideo in mis'. Et xij^{cim} juratores in mis' eo quod nullam mentionem fecerunt de attachiamento Johannis Cut, ad cujus domum prædictus Willelmus venit postquam percussus fuit.

Juratores præsentant quod quidam Johannes Portilaund, ponendo quoddam rete in plumbo ad tannandum, cecidit in eodem plumbo sub rete et excaturicatus fuit, ita quod tertio die postea obiit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium [retis] iiij^{or} *s'*. Precium plumbi iij *s'*,

[1] William Heyrun was sheriff from 30 Hen. III., when the last previous iter was held, to 41 Hen. III.

[2] The Sheriff of Northumberland was, on 20 Feb. 1259, commanded to cause coroners to be chosen in the place of William de Muschamp, Guy de Arenges, and Robert de Ryehill, who were inefficient, and an escheator in the place of Walter de Prendewik deceased (*Close Roll*, 43 *Hen. III.*, m. 12).

[unde] vicecomes respondeat. Et xij^cim juratores falso præsentant inventorem, ideo in mis'.

Juratores præsentant quod Ricardus filius Galfridi de Allemue, Rogerus de Goldingham, et Rogerus filius Galfridi fuerunt in quodam batello, in portu de Allemue, onerato petra, ita quod carcam illius petræ submersit prædictus batellus (*sic*). Et prædicti Ricardus et Rogerus de Goldingham similiter submerserunt.[1] Et prædictus Rogerus filius Galfridi vix evasit. Et primus eos invenit submersos, qui venit et non malecreditur, nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium batelli iiij *s*', precium petræ vj *d*', unde vicecomes respondeat. Et xij^cim juratores non appreciaverunt batellum, ideo in mis'.

Juratores præsentant quod quædam navis, in qua fuerunt xxvj homines, præ tempestate in mari existente, voluit capere portum de Alnemue, nec potuit, ita quod xij^cim homines de eisdem, per tempestatem, ceciderunt de navi et submerserunt, et omnes alii evaserunt. Mariota, uxor Jordani, et Angnes, uxor Gilberti, primæ inventrices, veniunt et non malecreduntur, nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium navis xl *s*', unde vicecomes respondeat.

De vinis venditis contra assisam, dicunt quod Ricardus de Bamburg' et Walterus Stute de Alnemue vendiderunt vinum contra assisam, ideo in mis'.

De werco[2] maris, dicunt quod quædam cista inventa fuit super costam maris de Alnemue, in qua inveniebantur duo gladii et quædam pecia panni. Precium panni et gladiorum ij *m*', unde vicecomes respondeat.

Robertus de Weluore levavit hutesium super quosdam Hutard de Alnemue et Reginaldum de Butlesttone, et imposuit eis quod frangerunt grangiam suam. Et prædictus Robertus modo venit, et requisitus si velit sequi versus eos, dicit quod non, quia dicit quod non malecredit eos, ideo custodiatur pro transgressione. Et juratores requisiti si fuerint inde culpabiles, dicunt quod non. Ideo inde quieti. Postea venit prædictus Robertus et finem fecit pro dimidia *m*', per plegium Willelmi de Welloure.

Juratores præsentant quod Angnes, uxor Nicholai Carpentar', ebbuliendo plenum plumbum de bertisa, cecidit in

[1] *Sic*. See Glossary, *submergo*.

[2] *Sic* for *wrecco maris*, wreck of the sea.

prædictum plumbum et excaturicata fuit, ita quod statim obiit. Angnes, filia ejus, prima inventrix, venit et non malecreditur, nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium plumbi iij *s*', unde vicecomes respondeat.

Juratores præsentant quod quidam Hugo Page submersus fuit de quodam batello in mari. Emma, uxor ejus, primo invenit eum, qui venit et non malecreditur, nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium batelli iiij^{or} *s*', unde vicecomes respondeat.

VILLATA DE ALNEWYK' VENIT PER XIJ^{cim}.

Juratores præsentant quod quidam Gilbertus de Niddesdal', extraneus, associavit se cuidam heremitæ, qui vocatur Semannus de Botelesham, et iverunt adinvicem in quadam mora, ita quod idem Gilbertus cepit ipsum heremitam et ipsum verberavit, vulneravit, et dimisit ipsum quasi mortuum, et abstulit ab eo pannos suos et unum denarium, et fugit. Et fugiendo obviavit Radulpho de Beleford, servienti domini Regis, et cepit ipsum inponens ei quod fuit malefactor, et duxit ipsum versus Alnewyk'. Et prædictus heremita venit apud Alnewyke, et dixit quod ipse roboravit ipsum et verberavit, sicut prædictum est. Et idem Gilbertus hoc idem cognovit coram prædicto ballivo et hominibus villæ de Alnewyke. Et prædictus serviens fecit prædictum heremitam decollare ipsum. Et vicecomes et coronator requisiti per quod warrantum fecit ipsum decollari, dicunt quod consuetudo comitatus talis est, quod quamcito aliquis capiatur cum manuopere, statim decolletur, et ipse qui sequitur pro catallis ab ipso depridatis, habebit catalla sua pro ipso decollando.

Emma, filia Roberti Pistoris, cecidit in quodam plumbo pleno aqua callida, scaturicata fuit in eodem. Et Robertus, pater ejus, primus inventor, venit et non malecreditur, nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium plumbi iij *s*', unde vicecomes respondeat.

Juratores præsentant quod quidam Hugo le Wellewriche, Rogerus et Thomas, filii ejus, obviaverunt tribus garcionibus de Abbatia de Alnewyke in villa de Alnewyk, scilicet, Laurentio Hors, Roberto Cusin et Thomæ de Sholmor et litigaverunt adinvicem, ita quod prædictus Laurentius percussit prædictum Hugonem quadam macea, in capite, ita quod quinto die inde obiit. Et prædicti Robertus et Thomas verberaverunt Rogerum et Thomam, filios ejusdem Hugonis,

ita quod reliquerunt ipsos semi mortuos. Et fuerunt in vi cum prædicto Laurentio. Et omnes fugerunt et malecredduntur de morte prædicti Hugonis, ideo exigantur et utlagentur. Nulla habuerunt catalla, eo quod garciones et ribaldi fuerunt. Et Edwynus filius Hugonis attachiatus fuit, eo quod ipse fuit in domo ubi prædicti Laurentius, Robertus, et Thomas potaverunt ante factum illud, qui venit et non malecreditur; ideo quietus. Et juratores concelaverunt attachiamentum illud, ideo in mis'. Et villata de Alnewyk non fecit sectam post prædictos malefactores, ideo in mis'.

De omnibus aliis capitulis, dicunt quod nichil sciunt.

VILLATA DE FELTON' VENIT PER XIJcim.

Rogerus de Swarilaund venit ad molendinum de Felton' et voluit levare maeremium, ita quod duæ trabes ceciderunt super eum et oppressus fuit per easdem, ita quod eodem die obiit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium trabium ij *s*', unde vicecomes respondeat. Et testatum est quod plures interfuerunt ubi prædictæ trabes ceciderunt super ipsum Rogerum. Et coronatores nullum fecerunt attachiamentum, ideo ad judicium de eis. Et xijcim juratores concelaverunt similiter attachiamentum, scilicet, de hoc, quod quilibet eorum attachiatus fuit per alium, ideo in mis'.

De aliis capitulis dicunt quod nichil sciunt.

VILLATA DE BAMBURG' VENIT PER XIJcim.

De dominabus, dicunt quod Beatrix de Bamburg'[1] est de donatione domini Regis, et est maritanda. Et terra sua valet per annum centum *s*'.

Juratores præsentant quod Magister Robertus de Sancta Agatha, Archidiaconus Northumbrensis,[2] tenet quædam

[1] Beatrice de Bamburgh, otherwise Beatrice la Coroner de Bamburgh, was the wife of William le Coroner de Bamburgh, and dau. of William, son of Odo (*Cal. Gen.*, i. 80). She was the sister of Simon, son of William, son of Odo (*Excerpta e Rot. Fin.*, i. 210). On 7 May 1258 Ralph de Fissheburn made a fine with the king for having the marriage of Beatrice, who was the wife of William le Coruner (*Ibid.*, ii. 278). She seems afterwards to have married William, son of Avenell, as, according to the Testa de Nevill (p. 389), he apparently held lands, in right of his wife Beatrice, which William, son of William le Coroner, afterwards held in Bamburgh.

[2] Robert de St. Agatha is not mentioned in Le Neve's list of Archdeacons of Northumberland.

messuagia in Bamburg' quæ solebant communicare cum aliis messuagiis ejusdem villæ, ut in geldis et aliis; et idem Archidiaconus modo dimittit ad firmam et non permittit quod homines, qui tenent messuagia illa, communicent cum hominibus ejusdem villæ. Et nesciunt quo warranto. Ideo inde loquendum.

Robertus Utting' de Shoston et Rogerus Peg ceciderunt de quodam batello in portu apud Bamburg' et submerserunt. Primus inventor venit et non malecreditur, nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium batelli viij *s*', unde vicecomes respondeat.

Gilbertus de Hodeston' et Willelmus filius Rogeri de Bamburg' duxerunt quandam Angetem Goye versus castrum de Novo Castro super Tynam, inponentes ei quod ipsa furata fuit minuta harnesia, ita quod ipsa obiit infra manus eorum. Et prædicti Gilbertus et Willelmus fuerunt attachiati veniendo coram justiciariis, et modo non veniunt, ideo plegii sui in mis', scilicet, Patricius Harang' et Willelmus Blunvill', plegii prædicti Willelmi, Walterus de Doxeford in Bamburg' et Turstanus Textor de eadem. Et juratores testantur quod prædicti Gilbertus et Willelmus non sunt culpabiles de morte prædictæ Angnetis, eo quod dicunt super sacramentum suum, eo quod ipsa occupata fuit frigore. Et xij^{cim} juratores concelaverunt loquelam istam, ideo in mis'.

Johannes de Craumford fugit ad ecclesiam de Bamburg' et cognovit ibi latrocinium, et abjuravit regnum coram Willelmo de Bamburg', tunc coronatore. Nulla habuit catalla. Et testatum est quod tota villata inposuit ei latrocinium volens eum arestare, et ipse evasit de manibus eorum ad prædictam ecclesiam, ut supra; ideo villata in mis'. Et xij juratores concelaverunt loquelam istam, ideo in mis'.

Lucas de Bamburg', clericus, in mis' pro transgressione, finem fecit pro dimidia *m*', per plegium Walteri de Okesford, manentis in Bamburg', et Turstani le Macecrof de eadem.

VILLATA DE WULLOURE[1] VENIT PER DUODECIM.

De eadem villata, de fine suo ante judicium, pro se et xij juratoribus. Adam Yppejoie et Thomas le Forester, vinetarii, per centum *s*'.

[1] Wooler in Doddington Parish.

Willelmus Yrrumpurs burgavit domum Thomæ Forestarii in Wulloure et furatus fuit in eadem septem vellera, precii duorum *s*'. Et homines de eadem villa secuti fuerunt ipsum, et ipsum decollari fecerunt, præsente ballivo domini Regis. Catalla ejusdem Willelmi ix *s*' vj *d*', unde vicecomes respondeat. Et super hoc veniunt ballivi Comitis Stratherne, et Willelmi de Huntercumbe, et Ricardi Moyn,[1] heredes (*sic*) Roberti de Muschauns,[2] et dicunt quod hujusmodi catalla pertinent ad ipsos, eo quod ipse recipit judicium in curia sua, et dicunt quod consuetudo Comitatus talis est. Ideo inde loquendum.

Malefactores ignoti burgaverunt domum Willelmi Diaconi de Wuloure, et Ricardum de Roderam in eadem vulneraverunt, et bona in eadem domo inventa asportaverunt. Nescitur qui fuerunt. Et hutesium fuit levatum. Et villata de Wuloure non fecit sectam; ideo in mis'. Et Willelmus Diaconus et Ricardus de Roderam attachiati, eo quod præsentes fuerunt, venerunt. Et xij^cim juratores concelaverunt attachiamentum illud, ideo in mis'.

De vinis venditis contra assisam, dicunt quod Adam Uppenoye, Thomas le Forester, Rogerus Capellanus de Wulvoere (di' *m*') et Elyas de Honeburne (di' *m*'), vendiderunt vinum contra assisam, ideo in mis'.

VILLATA DE WERK VENIT PER XIJ^cim.

Et de omnibus capitulis nichil sciunt.[3]

Eadem villata de fine suo ante judicium xx *s*'.

VILLATA DE ROUBYR'[4] VENIT PER XIJ^cim.

Juratores præsentant quod quidam Alexander filius Johannis de Suthmidelton' inventus fuit submersus in aqua de Coket in villa de Roubyr'. Et Matillis, uxor ejus, prima inventrix, venit et non malecreditur, nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Et juratores testantur quod Willelmus Styward de Suthmidelton', Willelmus filius viduæ de eadem, Alexander de Trouton' in eadem, Willelmus filius Alani de eadem, Ricardus Nuncius de Middelton' Boreali,

[1] For Moryn.
[2] For Muschamp.
[3] The township of Wark would make no presentments, as the King of Scotland had his own court, and exercised *jura regalia* there.
[4] Rothbury in Coquetdale Ward.

Willelmus filius Elyæ de eadem, Johannes de Karkeman de eadem, Galfridus Brun de Schaftowe, Ricardus filius Nok de eadem,[1] Johannes filius Johannis de eadem, Adam filius Ricardi de eadem, Thomas de Bradeford, Walterus filius Uthred' de Suthmiddelton', Rogerus King, et Willelmus Præpositus de Denhum, attachiati eo quod præsentes fuerunt ubi idem Alexander cecidit in aqua, non veniunt. Et Willelmus Styward' fuit attachiatus per Robertum filium Willelmi de Suthmidelt' et Thomam filium Adæ de eadem; et Willelmus filius viduæ per Johannem Laweli et Eborardum filium Gilberti de Middelton'; et Alexander per Eustachium filium Roberti et Willelmum filium Roberti de Middelton', et Willelmus filius Alani per Robertum filium Edolfi de Bolom et Henricum Baldewyni de eadem; et Ricardus Nuncius per Willelmum filium Gilberti de Middelton' et Gilbertum de Qualton' de eadem; et Willelmus filius Elyæ per Robertum de Rothel' et Galfridum filium Radulfi de eadem; et Johannes filius Copeman per Walterum filium Arkald' et Hugonem filium Coupeman; et Ricardus filius Nok per Willelmum Fabrum de Schaftowe et Thomam Roo de eadem; et Johannes filius Johannis per Johannem filium Thomæ de eadem et Thomam, generum ejus, de eadem; et Adam filius Ricardi per Willelmum filium Ricardi de Shaftho et Robertum Brun de eadem; et Thomas de Bradeford' per Johannem Blake de Bradeford' et Walterum la Wely; et Walterus filius Uttredi per Arkil' filium Osberti de Middelton' et Ricardum de Kateswrith'; et Rogerus Kyng per Gilbertum filium Roberti de Denhum et Robertum de Matfen; et Willelmus Præpositus per Walterum filium Uttredi et Edmundum de eadem. Ideo omnes plegii in mis'. Et juratores dicunt super sacramentum suum quod prædicti attachiati non sunt culpabiles, ideo quieti.

Juratores præsentant quod Robertus de Cregling' et Jacobus le Escoc', duo extranei, capti fuerunt pro suspicione latrocinii per ballivos Willelmi de Valencia, et inprisonati in prisona ejusdem Willelmi apud Rowebyr'. Et prædictus Robertus postea evasit de prisona illa usque ad ecclesiam de Rowebyr', et cognovit ibi latrocinium et abjuravit regnum coram Willelmo de Baumburg', tunc coronatore. Nulla habuit catalla. Et Jacobus liberatus fuit vicecomiti. Ideo vicecomes respondeat de eo. Et ad judicium de evasione super

[1] In Subsidy Roll, 24 Edw. I., Robert son of Nok and John son of Nok are assessed on goods in the township of Schafthow (*Lay Subsidy, Northumb.*, 158/1).

Willelmum de Valencia. Et willata[1] de Rowebyr non cepit prædictum Robertum, ideo in mis'.

De indictis, dicunt quod Edgerus de Kerstern' subtraxit se pro suspicione latrocinii. Et juratores testantur quod non malecreditur de aliquo malefacto. Ideo redeat si voluerit, set catalla ejus confiscantur pro fuga. Nulla habuit catalla.

VILLATA DE NEUUEBIGGING' VENIT PER XIJ^{cim}.

De vinis venditis, dicunt quod Thomas, serviens vicarii de Wodehorn, vendidit vinum contra assisam, ideo in mis'.

De novis consuetudinibus levatis, dicunt quod ballivi Willelmi de Valencia capiunt theolonium de hominibus venientibus ad mercatum de Corbrigg', pro stallagio, scilicet, de quolibet, obolum, ubi capere solebant quadrantem tantum. Dicunt etiam quod ballivi Johannis Comyn capiunt de hominibus qui transitum faciunt per villam de Neweburg',[2] theolonium, scilicet, de quolibet equo, j obolum, ubi nunquam aliquid capere solebant. Ideo inde loquendum.

De villata de Newbigging de fine suo ante judicium xlj *s*'.

Gregorius filius Wympe, Walterus le Long', et Petrus Pollard ceciderunt de quodam batello et submersi sunt. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium batelli viij *s*', unde vicecomes respondeat.

VILLATA DE COREBRIGGE VENIT PER XIJ^{cim}.

Juratores præsentant quod quidam Michael de Anegos de Scocia occidit Thomam de Ayden' et Alanum Joel in villa de Corebrigg, et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nescitur de catallis ejus, quia extraneus de Scocia. Et villata de Corebrigg non cepit ipsum, ideo in mis'. Et testatum est quod idem Michael reliquit tres equos post ipsum, quos furatus fuit. Et ballivi Willelmi de Valencia ceperunt prædictos equos, et illos detinuerunt sine warranto. Precium equorum xl *s*', unde Willelmus de Valencia respondeat.

Juratores præsentant quod Johannes Comin[3] capit theolonium apud Neuburg et Hehisham de hominibus domini

[1] In the original this is simply *will'*, it must be for *villata*.

[2] Newborough in N.W. Div. of Tindale Ward.

[3] John Comin had two sons, John Comin senior and John Comin junior. Robert and Alice uterine brother and sister of John Comin junior (*Iter of Wark*, p. xii).

Regis, ubi nullum theoloneum capere solebat, et nesciunt quo waranto. Ideo loquendum.

Dicunt etiam quod quidam Henricus, malefactor ingnotus, captus fuit pro suspicione latrocinii et detentus in prisona Templariorum apud Corebrigg', et de prisona illa evasit. Ideo ad judicium de evasione super Templariorum domum de Thorinton. Et prædicti juratores dicunt quod malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nescitur de catallis ejus, quia extraneus.

Johannes de Dumfres, Adam Dumfris' et Eva, uxor ejus, hospitati fuerunt ad domum Willelmi le Despenser in Corebrig', et mota contentione inter eos pro uxore prædicti Adæ, idem Adam percussit prædictum Johannem in ventre quodam cutello, ita quod statim postea inde obiit. Et idem Adam et uxor ejus statim fugerunt ad ecclesiam de Roubyr' et cognoverunt ibidem factum et abjuraverunt rengnum coram coronatore. Catalla eorum x *d*', unde idem vicecomes respondeat. Et villata de Corebrigg' non cepit ipsos, ideo in mis'.

Ilyf le Messer vulneravit Robertum Pusekat juxta pontem de Corebrigg, ita quod statim obiit. Primus inventor obiit. Et prædictus Ilyf statim post factum illud fugit, et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et villata de Corebrigg' non cepit ipsum, ideo in mis'.

Simon de Dingelfeld inventus fuit mortuus in bosco de Corebrigg', nullam habens plagam. Angnes uxor ejus, prima inventrix, non venit, et fuit attachiata per Simonem filium Raven' de Matfen et Adam filium Simonis de eadem, qui modo non habent ipsam, ideo in mis'. Nullus inde malecreditur.

Juratores præsentant quod Willelmus de Nutel, clericus, natus de Comitatu Notingham, vulneravit quendam hominem ingnotum de Scocia inter Ovington' et Ovingham, ita quod desparabatur de vita ipsius ignoti, et fugit ad ecclesiam de Corebrigg, et cognovit ibi factum illud, et cognovit se fuisse malefactorem in patria sua de receptamento latronum et aliis malefactis, et abjuravit regnum coram coronatore. Nescitur de catallis ejus quia extraneus.

Willelmus le Brenur de Auklaunde furatus fuit duos libros et alia minuta furata, et fugit ad ecclesiam de Corebrigg', et cognovit ibi factum, et abjuravit regnum coram eodem coronatore. Nulla habuit catalla, nisi prædictos libros quos

furatus fuerat, precii quinque *s'* et semptem *d'*, et quæ catalla, homines Prioris de Hextildesham, ubi furatus fuerat prædictos libros, secuti fuerunt. Ideo inde loquendum. Postmodo deliberati fuerunt prædicti libri prædicto Priori per justiciarios.

Huctredus filius Roberti de Buetteby furatus fuit duos boves et unam vaccam, cum quibus venit in mercato de Corebrigg' et illa averia optulit vendenda. Et servientes domini Regis petierunt ab eo plegium quod ipse fideliter perquisivit prædicta averia, et quamcito hoc audivit, fugit ab eis ad ecclesiam de Corebrigg' et congnovit ibi factum, et abjuravit regnum coram eodem coronatore. Catalla ejus xviij *s'*, unde Adam Baret, coronator, respondeat. Et villata de Corebrigg' non cepit ipsum, ideo in mis'. Et xij juratores concelaverunt loquelam istam, ideo in mis'.

De villata de Corebrigg' de fine suo pro transgressione et pro xij juratoribus x *m'*.

Villata de Wekerwrthe[1] venit per xij^{cim}.

De vinis venditis contra assisam, dicunt quod Willelmus, Absolon, et Ricardus de Hooton' vendiderunt vinum contra assisam, ideo in mis'.

Juratores præsentant quod quoddam hutesium levatum fuit per Robertum de Wollovere de nocte super Huard' de Budeslesdone et Reginaldum de eadem in feodo Willelmi de Valencia,[2] inponentes eis quod ipsi fregerunt grangiam patris sui et secutus fuit eos usque Verlewurth'. Et ballivi prædicti Willelmi de Valencia ceperunt ab eodem Roberto xxx^{ta} *s'* eo quod levavit prædictum hutesium, et nesciunt quo warranto. Ideo loquendum. Et juratores testantur quod prædicti Huardus et Reginaldus in nullo fuerunt culpabiles.

De wrerco[3] maris, dicunt quod duæ cistæ applicuerunt in portu apud Werkewurth', in quibus inventi fuerunt panni et alia hernesia, precii xxxvj *s'* iiij *d' ob'*, de quibus villata de Werkewurth' [respondeat] de xxxiiij^{o} *s'* x *d' ob'* et vicecomes respondeat de xviij *d'*. Et testatum est quod villata de Werkewurth' tradidit prædicta catalla ballivis Willelmi de Valencia sine warranto, ideo in mis'.

[1] Warkworth.

[2] William de Valence held the barony of Warkworth by reason of the wardship of the heir of Roger Fitz John.

[3] For *wrecco*.

Ranulphus filius Henrici de Anebelle in eadem et Willelmus Prill de eadem invenerunt quandam cistam juxta mare apud Hodeston',[1] et fregerunt illam, et bona in eadem inventa ceperunt, et asportaverunt in libertate de Tynemue. Et testatum est per coronatorem quod ipsi ceperunt in eadem multa bona: nescitur precium. Ideo ipsi capiantur. Et xij juratores concelaverunt loquelam, ideo in mis'.

Quatuor homines ignoti de Len' inventi fuerunt submersi juxta Werkewurth' de quodam batello, de quo ceciderunt. Primus inventor venit et non malecreditur, nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium batelli vj *s*', unde vicecomes respondeat.[2]

Villata de Morpath venit per xij^clm^.

Willelmus Coleman percussit Johannem de Redesdal' quodam cutello in ventre, ita quod statim postea inde obiit. Prima inventrix venit et non malecreditur. Et Willelmus, statim post factum illud, fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejusdem Willelmi xxj *s*' vj *d*', unde vicecomes respondeat. Et willata de Morpath' non cepit ipsum, ideo in mis'. Et xij juratores concelaverunt catalla ejusdem Willelmi, ideo in mis'.

Lecelina, filia Thomæ de Qualton', volens capere aquam de quodam plumbo pleno aquæ bullientis, cecidit in eodem plumbo et excaturizata fuit. Primus inventor venit et non malecreditur, nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium plumbi v *s*', unde vicecomes respondeat.

De vinis venditis, dicunt quod Thoraldus de Morpath vendidit vinum contra assisam, ideo in mis'.

De villata de Morpath' de fine suo ante judicium pro amerciamentis villatæ, xij juratorum, et vinetariorum iiij^or^ *m*'.

Villata de Midford' venit per xij^cim^.

Willelmus de Cumbre Colston fugit ad ecclesiam de Midford', et cognovit se esse latronem de quodam equo, et abjuravit ibi regnum coram Ada Baret, coronatore. Catalla ejus vj *s*' et iij *d*', unde vicecomes respondeat.

Stephanus de Slengeby, ignotus, de comitatu Lincolniæ, captus fuit cum quodam equo furato per sectam Willelmi

[1] Hadstone, in Warkworth Parish.

[2] The Sheriff answers for it as a deodand.

Tinctor' de Wolloure, et decollatus fuit, præsente ballivo domini Regis, et prædictus equus deliberatus fuit prædicto Willelmo qui sequebatur pro equo illo in pleno comitatu.

Rogerus le Lung de Witton et Walterus de Scheles de eadem submerserunt de duobus equis in aqua de Wanespik'[1] juxta Midford. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium equorum xij *s*', unde vicecomes respondeat. Et xij juratores concelaverunt prædictos equos, ideo in mis'. Ricardus filius Walteri attachiatur eo quod præsens fuit; venit et non malecreditur, ideo quietus.

VILLATA DE WARNEMUWE[2] VENIT PER XIJ^cim^.

Coronatores et comitatus præsentant quod homines de Warnemue non permittunt ballivos domini Regis nec coronatores intrare in eadem villa ad districtionem faciendum, nec aliquod, quod pertinet ad coronam domini Regis. Et super hoc proferunt cartam domini Regis, quæ testatur quod dominus Rex concessit eis tantam libertatem, quantam etiam villata de Novo Castro habet per cartam domini Regis.

De omnibus capitulis dicunt quod nichil sciunt, set finem fecerunt pro transgressione per j *m*'.

BURGUS DE NOVO CASTRO.

De fine Novi Castri pro transgressione xx *m*'.

Juratores præsentant quod Willelmus de Ponte cecidit de quodam equo in aqua de Tyne et submersus fuit. Primus inventor venit et non malecreditur, nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium equi j *m*', unde vicecomes respondeat.

Alanus Cowan fugit ad ecclesiam Sanctæ Mariæ Magdalenæ, et cognovit se esse latronem et abjuravit regnum coram coronatore. Catalla ejus xviij *d*' [unde] villata Novi Castri respondeat.

Thomas filius Thomæ cecidit de quadam pruneria,[3] ita quod statim obiit. Primus inventor venit et non malecreditur,

[1] River Wansbeck.

[2] The jury say that William Herun caused to be built a certain vill by name Warnmewe in the common pasture of the vill of Bamburgh in the time of the Lord Henry (Henry III.), father of the King that now is (*Hundred Roll*, vol. ii., p. 20).

[3] *Pruneria*, a plum-tree.

nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium arboris nichil.

Mathæus Sherneling' fugit ad ecclesiam Sancti Thomæ super pontem et cognovit se esse latronem, et abjuravit regnum coram coronatore. Nescitur de catallis ejus quia extraneus.

Quidam ingnotus cecidit de quodam batello in aqua de Tine et ibidem submersus fuit nec uncquam inventus fuit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium batelli iij *s*' [unde] vicecomes respondeat.

Ricardus de la Scawe captus per præceptum domini Regis, et inprisonatus in castro Novi Castri, evasit de prisona illa, et statim fugit ad ecclesiam Sancti Johannis Baptistæ, et in ea custodiebatur per villatam Novi Castri per unum diem, et evasit de nocte, ideo ad judicium de evasione super vicecomitem, et similiter super villatam Novi Castri. Nulla habuit catalla. Postea testatum est quod non malecreditur de aliquo malefacto, ideo redeat, si voluerit.

Willelmus de Eden' et Gilbertus, filius ejus, fugerunt ad ecclesiam Sancti Jacobi et cognoverunt se esse latrones, et abjuraverunt regnum coram coronatore. Catalla eorum xvij *s*' j *d*' [unde] villata respondeat.

Petrus Balle, cementarius, occidit Johannem Scute, cementarium, et villata Novi Castri cepit eum fugiendo et decolavit eum. Catalla ejus xij *d*' [unde] villata respondeat.

Philippus Cumfayt et Johannes de Cayford, nautæ de Dunewyco, capti cum duabus fardellis[1] pannorum furatis apud Tynemue, et cognoverunt se esse latrones de facto illo. Suspensi fuerunt. Nulla habuerunt catalla.

Juratores præsentant quod plures homines intraverunt in quemdam batellum emendatum alc'[2] et tantum honeraverunt[3] prædictum batellum, ita quod batellus ille submersit et omnes evaserunt de periculo illo præterquam Walterum de Novo Castro, qui submersus fuit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Et dicunt quod batellus ille fuit cujusdam Flemensis et statim fugit cum batello antequam possit attachiari, ideo nichil de batello.

1 *Fardellus*, a fardle or bale.
2 *Emendatum* must here mean laden. Probably for *alecibus*, with herrings.
3 For *oneraverunt*.

De purpresturis, dicunt quod homines Prioris Dunelmensis fundaverunt quamdam mangnam villam in portu de Tyne,[1] ita quod post ultimum iter Justiciariorum per quos inhibitum fuit prædicto Priori et hominibus suis ne prædictam villam ulterius accrescerent, idem Prior et homines sui levaverunt viginti et septem domos, duos furnos, et quatuor bracinos, et ibidem furniant et braciant, et ibi marchandias faciunt de piscibus et aliis rebus, ita quod piscatores, qui veniunt de mari et applicant, vendunt ibi pisces regratario ad revendendum,[2] unde burgus de Novo Castro deterioratur. Et custodes castri amittunt prisas suas. Et dominus Rex amittit teolonium suum et alias consuetudines suas debitas et consuetas.

Item dicunt quod homines ipsius Prioris, et plures alii de libertate Episcopi Dunelmensis, quorum nomina ingnorant, levaverunt plures piscarias in aqua de Tina, quarum brachia extendunt se usque ad filum aquæ de Tine et ultra, per quod transitus navium inpeditur.

De novis consuetudinibus, dicunt quod postquam convictum fuit per quamdam inquisitionem factam per præceptum domini Regis, quod homines de Novo Castro possent emere in villis campestribus in libertate ipsius Episcopi sine aliqua consuetudine facienda, ballivi Episcopi distringunt ipsos inter Wer et Tine in villis campestribus per consuetudines de marchandiis in villis campestribus emptis, et capiunt vadia sua et ea adhuc detinent. Et super hoc veniunt senescallus Episcopi et similiter celerarius Dunholam', qui dicunt [quod] prædicta loca, in quibus prædicti juratores præsentant prædictas transgressiones factas, sunt extra comitatum et infra regale Episcopi inter Tyne et Tese; dicunt quod non debent inde respondere, nec in aliquam inquisitionem poni. Et quia dominus Rex ad ultimum iter exstitit in seisina, capiendo inquisitiones per milites de comitatu Northumbriæ de transgressione eis facta infra libertatem ipsius Episcopi, provisum est per Justiciarios quod inquiratur de prædicta transgressione de comitatu Northumbriæ. Et Willelmus de Lilleburne, Robertus de Camhou, Robertus Faudon', Henricus de la Val, Ricardus Mantalent, Eustachius de la Val, Ricardus

[1] This vill was South Shields. In the Hundred Roll for 3 Edw. I (print vol. ii., p. 19) a similar presentment is made, namely, that the Prior of Durham had caused to be built a certain vill called Sutheseles now thirty years past and sold divers merchandizes there, etc.

[2] That is, they sold their fish wholesale to be sold again retail. See *Judicium Pillorie* and Acts of Edward III. against regrating and forestalling.

Freborn', Henricus de Burneton', Wydo de Areines, Nicholaus de Bykerton', Robertus de Trokkelawe, et Nicholaus de Bayfeld, milites, ad hoc electi, dicunt super sacramentum suum quod prædictus Prior et homines sui levaverunt xxvj domos apud Suthcheles quæ est in portu de Tyne, et similiter levaverunt unum furnum ibidem, in quo furniaverunt panem ad vendendum usque adventum Justiciariorum, quod furnum illud (*sic*) prostraverunt. Dicunt etiam quod fecerunt ibidem, et braciant ibi, cervisiam ad vendendum marinariis et extraneis. Dicunt etiam quod quidam Walterus Capellanus habet unum furnum ad ecclesiam Sanctæ Hyldæ in quo furniat bladum marinariorum et extraneorum pro suo dando, cum voluerint, unde dicunt quod villa domini Regis de Novo Castro deterioratur quolibet anno ad valentiam dimidiæ *m'* quia quod nisi invenirent apud Suthcheles panem et cervisiam ad emendum, venirent ad Novum Castrum cum mercandiis.

Galfridus de Wernemue cecidit de quodam batello in aqua de Tyne et submersit, et nondum invenitur. Nullus inde malecreditur. Precium batelli vj *s*', unde vicecomes respondeat. De eadem villata de quodam batello de quo Nicholaus Bent et Johannes le Sturreys submerserunt in aqua de Tyne. Precium batelli v *s*', unde vicecomes respondeat. De eadem villata de quodam plumbo in quo Emma de Eyton scaturizata fuit iij *s*', unde vicecomes respondeat.

Et præpositus de Bonewell[1] oppressus fuit sub rota cujusdam carri quem duxit in villam de Novo Castro. Adam, filius ejus, primus inventor, venit et non malecreditur, nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium iiij^or bovum et carri xv *s*', unde eadem villata respondeat.

De purpresturis, dicunt quod Henricus Odard, Simon Kelep, et Rogerus de Kyrtilpol (*sic*), manentes in Pampeden, Ricardus Biwys, Johannes de Gatesheud, Robertus Sperling, Michael Faber, et Lambertus Fullo, manentes super rivulum de Baronia[2] ex altera parte, artaverunt prædictum rivulum, ita quod cursus aquæ omnino impeditur. Ideo in mis'. Et præceptum est vicecomiti quod illud emendari faciat. Et Ricardus Russel' fecit quendam murum super cheminum domini Regis longitudinis unius pedis.

Willelmus de Cantebrig', manens in villa de Novo Castro, vulneravit Emmam de Belleshowe et avulsit oculum

[1] Benwell in St. John's Parish.

[2] This must be the beck running down the Pandene.

sinistrum, et ita maletractavit eam, quod tertio die postea inde obiit. Et Willelmus statim fugit et malecreditur. Ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xxv *d'*, unde villata respondeat. Et quia hoc factum fuit de die et villata non cepit ipsum, ideo in mis'.

Ricardus de Neuton, capellanus, Magister hospitalis Sanctæ Margaretæ de Westgat', ivit in lectum suum cum fratribus ejusdem domus, in dormitorio, et quando iverunt ad matutinas dimiserunt eundem capellanum in lecto suo, quia dixit se esse infirmum. Statim post recessum fratrum suorum, ivit Ricardus in cameram forinsecam et suspendit se ipsum cona sua. Willelmus, pistor hospitalis, primus inventor, venit et non malecreditur, nec aliquis alius. Judicium, felonia de se. Nulla propria habuit catalla.

De prisis domini Regis, dicunt quod apud Novum Castrum per quindecim dies ante Purificationem Beatæ Mariæ, et per quindecim dies postea, potest constabularius castri capere ad opus suum, si voluerit, centum hadocos,[1] si inveniantur, pro sex *d'*. Et similiter per totum annum capere potest unam morucam,[2] vel unum gunger bastardum,[3] vel unam rayam, pro j *d'*, si tres vel plures inveniantur in aliquo batello. Ita tamen quod piscator batelli, si voluerit, potest eligere unum. Potest etiam capere ad credentiam xl *d'* panis, serviciæ, piscis et carnis per xl dies tantum. Et tam diu quam debet hoc debitum, non debet capere plus ad prædictum creditorem.[4]

Juratores præsentant quod Willelmus Heyrun, vicecomes, cepit Johannem Clericum pro quadam responsione voluntaria, et ipsum deduci præcepit in castellum, et ipsum detinuit per j noctem contra vadium et plegium. Dicunt etiam quod constabularius ejusdem castri cepit bordum, nomine prisæ domini Regis, a quodam nauta de Northweye,[5] qui juravit quod nunquam accederet ad Novum Castrum cum aliquibus bonis, nec aliquis alius quem impedire posset, dum ipse esset vicecomes.[6]

Dicunt etiam quod vicecomes cepit vina cujusdam mercatoris, qui vocabatur Punce nomine, in quodam celario per xv dies et cepit de eisdem xij dolea, quodlibet doleum

[1] Haddocks.

[2] *Moruca*, a cod fish.

[3] Probably conger, and *rayam* probably ray.

[4] *Sic.*

[5] Norway.

[6] What is probably meant here is, that he swore he would never come to Newcastle with any goods, nor would any other merchant whom he could prevent, while William Heyron was sheriff.

pro xx *s*', de quibus vendidit unum pro ij *m*' j *d*', propter quod idem mercator juravit quod nunquam accederet ad Novum Castrum cum aliquibus bonis, nec aliquis alius quem ipse impedire posset.

Juratores præsentant quod ballivi Archiepiscopi, de Exlesham,[1] distringunt homines de Novo Castro et capiunt ab eis . . . . in mercato de Exildesham, ubi semper quieti fuerunt per cartam domini Regis, quam inde habent usque . . . . . . elaps'. Ideo inde loquendum.

Ivetta de Dunlom' furata fuit quandam supertunicam et quoddam capotum per sectam hominum de Novo Castro, et fugit ad ecclesiam Fratrum Minorum, et cognovit latrocinium, et abjuravit regnum coram coronatore villæ. Nulla habuit catalla.

BALLIVA EX PARTE AUSTRALI DE KOKET VENIT PER XIJ^{cim}.

Juratores præsentant quod quidam Mauculum (*sic*) de Thurlewall', utlagatus, venit cum sociis suis ignotis apud Redepeth', et robbavit duos homines de eadem villa, et percussit quemdam Robertum filium Thurkil de Blenkeneshop' quodam gladio, ita quod primo die obiit. Et postea captus fuit et decollatus. Et villatæ de Blenkeneshop', Fetherstan, Haleweye, et Wyden' non fecerunt sectam post eos, ideo in mis'.

Isabella de Wydenesclow et Patricius, frater ejus, robbati fuerunt de nocte in Blenkeneshop' per malefactores ingnotos. Et villata de Blenkeneshop' non cepit ipsos, ideo in mis'. Et prædicti Isabella [et] Patricius attachiati, veniunt coram Justiciariis. Et xij juratores concelaverunt attachiamentum eorumdem, ideo in mis'.

Eva de Langedon' robbata fuit per malefactores ignotos in Langedon' de nocte. Et Eva venit. Et villata de Langedon' non cepit eos, ideo in mis'.

Hugo de Helleg', capellanus, wulneratus fuit per Adam et Johannem, garciones ejusdem, inter Blankeburn' et Lambeleye, ita quod infra quindenam obiit. Et ipsi statim fugerunt et malecreduntur, ideo exigantur et utlagentur. Nulla habuerunt catalla. Et villata de Langedon' non cepit ipsos, ideo in mis'.

[1] Hexham. The Archbishop of York held Hexham in right of his see.

Willelmus filius Seleburg' robatus fuit apud quandam vaccariam Prioris de Extildesham, scilicet, apud Brios. Et Alexander filius Roberti de Presdal'. malecreditur de robaria et de aliis latrociniis, ideo exigatur et utlagetur. Nescitur de catallis ejus, quia extraneus. Et Galfridus de Dalton' attachiatus fuit, eo quod præsens fuit in domo illa ubi robaria illa facta fuit, venit et non malecreditur, ideo inde quietus. Et xij juratores concellaverunt attachiamentum ejus, ideo in mis'.

Mauricius le Salter de Langeleye occisus fuit per Walterum, generum Radulphi de Morley. Et Walterus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus viij^to *s'* ij *d'*, unde vicecomes respondeat. Et Gunilda de Morley, prima inventrix, venit et non malecreditur. Et Willelmus de Morley non cepit ipsum, ideo in mis'. Et villatæ de Heydon', Allerwas et Fovenestan non fecerunt sectam, ideo in mis'.

Ricardus filius Gamel' volens vi concumbere cum Alicia, filia Ivonis de la Dene, in campo de Langel', et ipsa, se deffendendo, percussit prædictum Ricardum quodam parvo kynpulo in ventre, ita quod infra mensem inde obiit. Et Alicia statim fugit ad pacem de Extildesham. Et quia (*sic*) juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Ricardus voluit vi concumbere cum ea, et ipsa, se defendendo, percussit eum. Et Ivo pater ejus offert domino Rege xl *s'* per sic[1] quod ipsa Alicia possit redire ad pacem, et recipitur per plegium Wyscardi de Trokelawe, Hugonis de Sadelestanes, loquendum cum domino Rege.

Johannes de Faymesse, unus de xij^ctm juratoribus, in mis', quia non venit. Et amerciatur ad c *s'*.

Adam de Harestanesden', Johannes et Walterus, filii ejus, verberaverunt Gyleminum de Elyrington' in campo de Langel', ita quod infra quindenam obiit. Et ipsi statim fugerunt ad libertatem Extildesham et malecreduntur, ideo exigantur et utlagentur. Catalla ejusdem Adæ lix *s'* et viij *d'*, unde vicecomes respondeat. Idem habuit terram, unde annus et vastum xxiiij *s'*, unde idem vicecomes respondeat. Et prædicti Johannes et Walterus nulla habuerunt catalla. Postea venit Nicholaus de Bolteby et dicit quod ipse est capitalis dominus feodi illius, et dicit quod ipse habet terram, quæ fuit ipsius Adæ, per dominum Regem post annum et

[1] *Per sic*, so in original, probably means :—to this end.

vastum, per quandam inquisitionem factam in comitatu[1] per Hugonem de Hadeleston', Radulphum Solaz, Robertum Caperun, Ivonem de la Den', Thomam de la Leyis, Willelmum de la Crey, Adam de Hunterescales, Walterum fratrem ejus de eadem, Rogerum de Morleye, Rogerum le Blund de eadem, Thomam de Lipwode, et Hugonem Forestar' de eadem. Dederunt intelligi domino Regi quod utlagatus fuit. Et testatum per totum comitatum quod nondum utlagatur. Ideo ad judicium de eis. Et prædicta terra reseysietur in manum domini Regis.

Walterus Ledbeter de Heyden', Willelmus filius Thomæ Spink' de eadem, Rogerus filius Willelmi de la Dene, et Thomas filius Uttredi de Lippewode subtraxerunt se pro suspicione cujusdam robariæ, factæ in Scocia ad domum Willelmi Priker, et malecreduntur, ideo exigantur et utlagentur. Nulla habuerunt catalla.

Rannulphus Faber de Heyden' occidit Cristianam, uxorem suam, in domo sua in Heyden' de nocte, et fugit ad libertatem de Hextildesham et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nullus alius inde malecreditur. Et Radulphus filius Thomæ, primus inventor, venit et non malecreditur. Catalla ejusdem Rannulphi lxj *s*', unde villata de Heyden' respondeat. Et villata de Heyden' non cepit eum, ideo in mis'. Et Hugo de Sadelingstan et Robertus Caperun in mis' quia falso appreciaverunt prædicta catalla.

Willelmus de Erlington' de Scocia verberavit Willelmum filium Radulphi de Lipwode in Extildesham, ita quod infra mensem obiit. Et Willelmus statim fugit et malecreditur. Ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla, eo quod de Scotia. Et villata de Hextildesham non cepit eum, ideo in mis'. Nescitur de attachiamento, eo quod ballivi ejusdem libertatis non permittunt coronatores nec vicecomites intrare libertatem illam.

Juratores præsentant quod Alanus Clericus de Heyden' fregit quandam cistam in ecclesia de Heyden', quæ fuit Willelmi Capellani, et cepit in eadem plures denarios. Et prædictus Alanus statim fugit et malecreditur. Ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et villata de Heyden' non cepit ipsum, ideo in mis'.

[1] Grant for Nicholas de Bolteby to receive seisen of land in Langel' which Adam de Harestanden, an outlaw for felony, held of him, 30 Oct. 1254 (*Close Roll*, 39 *Hen. III.*).

Adam de Elrington' et Rannulphus de Elrington' ceciderunt de quodam equo in aqua de Tyne et submerserunt. Primus inventor venit et non malecreditur, nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium equi ij *s*' vj *d*', unde vicecomes respondeat.

Adam de Sywentel cecidit de quodam equo in aqua de Tyne et submersit. Primus inventor venit et non malecreditur, nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium equi j *m*', unde vicecomes respondeat. Dicunt etiam quod quidam Mildredus oppressus fuit sub rota cujusdam molendini. Primus inventor obiit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium rotæ viij *d*', unde vicecomes respondeat. Et villata de Fourestanes in mis' pro transgressione.

Willelmus Russell de Wardon' jactavit quendam cutellum ad Ceciliam, filiam suam, et percussit eam in latere, ita quod eodem die postea inde obiit. Et Willelmus statim fugit ad pacem de Hextildesham et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Isabella, uxor ejusdem Willelmi, præsens fuit et in crastino post factum illud fugit post prædictum virum suum et non malecreditur, ideo redeat, si velit. Catalla prædicti Willelmi x *s*', unde idem vicecomes respondeat. Et villata de Wardon' Superiore non cepit ipsum Willelmum, ideo in mis'.

Alanus de Rascawe percussit Ricardum Whirlepipyn, menestrallem, quodam pelo[1] in capite in villa de Brutteleg',[2] ita quod statim postea inde obiit. Et Alanus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus vij *d*' *ob*', unde vicecomes respondeat. Et villata de Brutteleg' non cepit ipsum, ideo in mis'. Et villatæ de Chipeches, Barewesford' et Cunewarton'[3] non fecerunt sectam post ipsum, ideo in mis'.

Edmundus de Erington vulneravit Agnetem, viduam de Barewelford', sub bosco de Akwode, ita quod statim inde obiit. Et Edmundus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla nisi in libertate de Hexteldesham. Et hutesium fuit levatum, et villatæ de Barewesford', Swyneburn', Bayol, et Chollerton' non fecerunt sectam, ideo in mis'. Et Adam le Provost de Barewesford et Willelmus Filder' attachiati, eo quod præsentes fuerunt, veniunt et non malecreduntur, ideo quieti, set quia non

[1] *Pelum*, a shovel.
[2] Birtley in Tindale Ward.
[3] Chipchase, Barrasford, and Gunnerton in Chollerton Parish.

ceperunt, ideo in mis'. Et xij juratores nullum fecerunt mentionem de aliquo attachiamento, ideo in mis'.

Johannes de Elaund verberavit Willelmum filium Petri de Mangna Babinton', et verberando ipsum, tenuit eum in collo quousque suffocatus fuit et strangulatus. Et Johannes statim fugit ad pacem de Tynemue et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xlviij *s'*, unde vicecomes respondeat. Eadmundus filius Rogeri primo invenit ipsum et obiit. Et villata de Babinton' non cepit ipsum, ideo in mis'. Et villatæ de Babinton',[1] Soklinton', Westwelpinton' non venerunt plene ad inquisitionem, ideo in mis'. Et Radulphus Clericus de Babington', et Edmundus filius Rogeri, falso appreciaverunt prædicta catalla, ideo in mis'.

Alanus filius Laurentii vulneravit Ricardum Arkill' juxta villam de Haliden', infra libertatem de Hextildesham. Et dictus Alanus statim fugit ad pacem de Tynemue et malecreditur. Ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xvj *s'* j *d' ob'*, unde vicecomes respondeat. Nescitur de inventore nec de secta, eo quod fuit infra libertatem.

Juratores præsentant quod Willelmus Herga, clericus, Thomas de Brigthteley, clericus, et Willelmus de Aula de Chollerton', Willelmus, garcio Elyæ filii Thomæ, et Johannes de Herl', et Robertus filius Mabilliæ subtraxerunt se pro suspicione latrocinii, et malecreduntur de pluribus roberiis et latrociniis, ideo exigantur et utlagentur. Catalla prædicti Willelmi de Aula iij *s'* x *d'*. Catalla prædicti Thomæ ij *s'* vj *d'*. Catalla prædicti Johannis de Herl' iiij^{or} *s'* iiij^{or} *d'*. Catalla prædicti Roberti filii Mabilliæ iiij^{or} *s'*, unde vicecomes respondeat. De eodem vicecomite de catallis Elyæ filii Thomæ vij *m'* iiij^{or} *s'* j *d'*. Et testatum est quod Willelmus, garcio Elyæ filii Thomæ, obiit in prisona, nec habuit aliqua catalla.

Alicia, filia Amiæ de Thokerington, appellavit in Comitatu Robertum de Beur', garcionem grangearii de Fenton', de rapo et pace domini Regis infracta, ita quod per sectam ipsius Aliciæ utlagatus est in comitatu. Nulla habuit catalla.

Rogerus de Falufeud' et Rannulphus filius Waldevi de Thekerington occiderunt Uctredum Carpentarium de Evelingham, et statim fugerunt et malecreduntur, ideo exigantur et utlagentur. Catalla prædicti Rogeri xxij *d'*,

[1] Bavington in Kirkwhelpington Parish.

unde vicecomes respondeat. Et Rannulphus nulla habuit catalla. Et villata de Thokerington' non cepit ipsos, ideo in mis'.

Domus Simonis ad pontem de Welpington' burgata fuit per malefactores ingnotos, qui, bona in eadem domo inventa, asportaverunt. Nescitur qui fuerunt. Et villata de Welpington' non fecit sectam, ideo in mis'.

Ricardus Faber de Mangna Heton' et Adam filius Roberti de Mangna Fenwyk litigaverunt adinvicem, ita quod prædictus Adam vulneravit ipsum Ricardum quodam cutello subtus auriculam, ita quod infra quindenam postea inde obiit. Et prædictus Adam rediit ad villam de Mangna Heton', post factum illud, et receptatus fuit in eadem per quindecim dies, et postea substraxit se et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejusdem Adæ xlij *s*', unde vicecomes respondeat. Et villata de Mangna Heton' non cepit ipsum, ideo in mis'. Et Willelmus filius Alani attachiatus, eo quod fuit in prædicta domo ubi prædictus Adam ipsum vulneravit; non venit, et fuit attachiatus per Uctredum filium Willelmi et Rogerum filium Willelmi de Mangna Heton, ideo in mis'. Et Ricardus filius Arkill', Gamel Præpositus, Adam filius Rogeri, Robertus filius Rogeri, Adam filius Willelmi de Fenwyk, et Uctredus filius Roberti, et Robertus Cloky attachiati similiter, eo quod præsentes fuerunt, veniunt et non malecreduntur, ideo quieti, set quia non ceperunt prædictum Adam, ideo in mis'.

Willelmus de Stanes et Stephanus filius Reginaldi vulneraverunt Walterum filium Alexandri de Chollerton, ita quod infra mensem postea inde obiit. Et Stephanus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et Willelmus captus fuit et detentus et liberatus villatæ de Parva Heton' per ballivos domini Regis; et de custodia ipsius villatæ evasit. Et vicecomes cepit de prædicta villata pro evasione ipsius xij *m*', ideo inde loquendum. Et juratores dicunt quod ipse culpabilis est de prædicta morte, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejusdem Willelmi lxv *s*' ij *d*', unde vicecomes respondeat. Et Robertus de Ryhull' et Adam filius Bernardi falso appreciaverunt prædicta catalla, ideo in mis'. Et villata de Parva Heton' non cepit prædictum Stephanum, ideo in mis'. Et villatæ de Tollerton', Barewesford et Golewell'[1] non venerunt ad inquisitionem, ideo in mis'.

[1] Chollerton, Barrasford, and Colwell in Chollerton Parish.

Juratores præsentant quod Johannes de Erinton' in Barewesford captus fuit pro suspicione latrocinii infra libertatem de Hexteldesham, et convictus de latrocinio, et suspensus. Catalla ejus xviij *d'*, unde vicecomes respondeat. Idem habuit terram, unde annus domini Regis et vastum ij *m'* et di', unde vicecomes respondeat. Et juratores testantur quod Johannes de Lexinton' cepit prædictam terram, et illam tenuit per unum annum, ideo respondeat de exitu, scilicet, de j *m'*.

Quidam Malcolumb', natus de Scocia, et socii sui malefactores ignoti burgaverunt domum Hugonis de Aula in Heton', et Robertum, filium ejus, occiderunt, et bona sua in eadem domo inventa asportaverunt. Nescitur qui fuerunt. Et villata de Parva Heton' non cepit ipsos, ideo in mis'. Et hutesium levatum fuit, et villatæ de Ryhull' et Ingon non fecerunt sectam, ideo in mis'.

Quidam equus percussit Matillidem filiam Hughelot pedibus super ventrem, ita quod statim postea inde obiit. Primus inventor non venit, quia de libertate de Tynemue, nec malecreditur, nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium jumenti v *s'*, unde vicecomes respondeat.

Willelmus filius Sibillæ vulneravit Stephanum filium Stephani de Corneshowe, ita quod statim postea inde obiit. Et Willelmus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et villata de Prudhowe, ubi hoc factum fuit, non cepit ipsum, ideo in mis'. Et hutesium fuit levatum et villatæ de Heltringham,[1] Ovington', Mikkeleg' non fecerunt sectam, ideo in mis'.

Walterus filius Ilif' et Hugo filius Fabri de Hedley, luctaverunt adinvicem veniendo de taberna, idem Walterus, habens quandam sagittam subtus zona, prostravit prædictum Hugonem ad terram et cadendo super ipsum vulneravit prædictum Hugonem de prædicta sagitta in latere, ita quod infra dimidium annum postea inde obiit. Et Walterus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejusdem Walteri vij *s'* iiij^or *d'*, unde vicecomes respondeat. Et villata de Hedley non cepit ipsum, ideo in mis'. Et villata de Whittonstal non fecit sectam quando hutesium fuit levatum, ideo in mis'.

Alicia, filia Ulkill', inventa fuit occisa in Carmburn' juxta

[1] Eltringham, Ovington, and Mickley, in Ovingham Parish.

Hyndelegh. Primus inventor venit, et non malecreditur; nescitur quis eam occidit. Et testatum est quod hutesium levatum fuit. Et villatæ de Brumleg' [et] Fauderleg'[1] non fecerunt sectam, ideo in mis'.

Malefactores ignoti burgaverunt domum Matillidis de la Syde in Hindeleg', et bona sua asportaverunt; nescitur qui fuerunt. Et villata de Hindeleg' non fecit sectam, ideo in mis'. Et villata de Slaveleg' similiter in mis' pro transgressione.

Malefactores ignoti burgaverunt domum Ricardi filii Ilgeri, et bona sua asportaverunt. Nescitur qui fuerunt. Et villata de Berilawe non fecit sectam, ideo in mis'. Et Robertus filius Jubbe de Prudehowe attachiatus fuit eo quod habebatur suspicio per Rogerum filium Rannulphi de Brumleg' et Adam Lanerd, qui obiit, non venit, ideo ipse et prædictus Rogerus in mis'. Et juratores dicunt super sacramentum suum quod ipsi non sunt culpabiles de aliquo malefacto, ideo quieti. Et villata de Ryhill' in mis' pro transgressione. Et villata de Staunfordeham in mis' quia non fecit sectam post malefactores, et villatæ de Ulkilleston' et Hurst in mis' pro eodem.

Rogerus Godman de Elyngton' furatus fuit quandam vaccam, et captus fuit et deliberatus villatæ de Elyngton, et de custodia illius villatæ evasit, pro qua evasione vicecomes recepit de eadem villata vij *m*'. Catalla ejusdem Rogeri xj *s*', unde idem vicecomes respondeat. Et Rogerus malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Et convictum est per juratores quod prædictus Rogerus non fuit captus nec arestatus, immo vicecomes inposuit ei quod ipse receptatus fuit in eadem villata postquam furatus fuit prædictam vaccam, et cepit ab eadem villata prædictas septem marcas, ideo respondeat de prædictis denariis.

Margeria, quæ fuit uxor Willelmi de Cramcruk, appellat Ricardum de Houtton', quod ubi Willelmus, vir ejus, et ipsa fuerunt in pace domini Regis in domo sua in Crafteston' die Veneris proxima post festum Sancti Hillarii anno xxxviij°, venit idem Ricardus nequiter, et in felonia, et contra pacem, etc., et ipsum Willelmum verberavit, et duxit ipsum ad prisonam de Werkenurth',[2] et ipsum inprisonavit, ita quod

[1] Broomley and Fotherley, in Bywell Parish.

[2] Warkworth.

per verberaturam illam, et per inprisonamentum illud, tertio die postea obiit. Et quod hoc fecit nequiter et contra pacem, etc., offert disrationare versus ipsum, sicut curia consideraverit, ut femina versus hominem.

Et Ricardus venit, et clericus. Et super hoc venit officialis Episcopi Dunholmensis, per litteras ejusdem Episcopi patentes, et petit ipsum tanquam clericum, et liberatur ei. Et ut sciatur qualiter ei liberetur, inquiratur rei veritas per patriam. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Ricardus fuit ballivus W' de Valencia de Werkewrth', et capi fecit averia prædicti Willelmi pro quodam amerciamento. Et idem Willelmus venit ad eundem Ricardum apud Werkewrth' ad replegiandum averia sua. Et prædictus Ricardus noluit ei prædicta averia replegiare, et tandem finem fecit cum ipso et ipse permisit ipsum abire. Et precise dicunt super sacramentum suum quod prædictus Ricardus non verberavit ipsum, nec inprisonavit. Ideo inde quietus. Et prædicta Margeria custodiatur. Et dictum est ei quod ipsa sequatur versus eum in curia Xpianitatis, si voluerit.

Avicia, filia Willelmi de Wakerl', appellat Robertum de Fayrhull, quod ubi ipsa fuit in pace domini Regis die Sabbati proxima post Epiphaniam Domini anno xxxv, unde idem Robertus nequiter, etc., et contra pacem domini Regis in via regia et vi, concubuit cum ea et rapuit ei virginitatem suam, et ipsam vi duxit ad domum Willelmi, filii Angnetis de Fayerhull', et illam ibi detinuit per totam noctem usque ad diem Dominicam circa horam primam. Et quod hoc fecit nequiter, etc., offert disrationare contra ipsum, sicut curia consideraverit. Et Robertus venit et defendit feloniam, rapum et quicquid est contra pacem, etc., et petit sibi allocare de hoc quod ipsa in appello suo non nominavit locum neque horam diei quando ipsam cepisse debuit, nec quod ipsa secuta fuit appellum suum ad proximum comitatum. Consideratum est quod appellum ejus nullum, per quod ipse poni debeat ad legem, set pro pace domini servienda, inquiratur rei veritas per patriam.

Juratores dicunt quod super sacramentum suum quod prædictus Robertus cepit prædictam Aviciam et vi concubuit cum ea, et illam detinuit per totam noctem ipsa invita. Ideo custodiatur. Postea venit prædictus Robertus et finem fecit per j *m*', per plegium Eliæ de Fayrhull et Roberti de Meynnill'.

Alda, filia Lamberti de Pampeden', appellavit in Comitatu

Willelmum, filium Hugeline de Scotelye,[1] de pace domini Regis [et] de rapo, ita, per sectam ipsius Aldæ, utlagatus est in Comitatu. Nulla habuit catalla.

Et villata de Scoteley in mis' quia non fecit sectam post quosdam malefactores.

De W' vicecomite de catallis Roberti filii Willelmi Vastepayn, decollati, vij *s*'.

Ricardus filius Willelmi de Thorneleye occidit Hugonem, filium Ivonis, in villa de Dekesfeud; et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Et catalla ejus xxij *d*', unde vicecomes respondeat. Et villata de Dekesfeud non cepit ipsum, ideo in mis'. Et juratores testantur quod hutesium levatum fuit.

Et villatæ de Colpittes, Slaveleye, Duveleston' in mis', quia sepelierunt quendam mortuum sine visu coronatoris.

Lyolfus Braciator de Hedon' wulneravit Ricardum filium Roberti de Heden' quodam cutello in brachio, ita quod infra quindenam postea inde obiit. Et Lyolfus statim fugit ad pacem de Tynemue et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xxxiiij^or *s*', unde vicecomes respondeat. Et villata de Heden' supra Murum non cepit ipsum, ideo in mis'. Et villatæ de Hocton, Rucestre, et Magna Hydewyne non venerunt ad inquisitionem, ideo in mis'.

Willelmus Wyrncrok de Shafthou percussit Aliciam, uxorem Milonis, quodam lapide in capite, ita quod infra septimanam postea inde obiit. Et Villelmus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus iiij^or *s*', unde vicecomes respondeat. Et villata de Shaftewe non cepit ipsum, ideo in mis'. Et villatæ de Beleshowe, Badeford', Betefeud non fecerunt sectam post hutesium levatum, ideo in mis'.

Johannes filius Henrici wulneravit Ricardum filium Matildæ de Warlington, ita quod infra mensem postea inde obiit. Et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et villata de Warlington non cepit ipsum, ideo in mis'. Et villatæ de Denhum, Bolum et Suthmidelton' non fecerunt sectam quum hutesium fuit levatum, ideo in mis'.

Matilda filia Willelmi de Waleton' appellat in Comitatu

[1] Shotley in Tindale Ward.

Robertum le Caust de Idington' de rapo et pace domini Regis infracta. Et Matilda modo non venit, ideo ipsa capiatur, et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus filius Walteri de Whalton et Robertus filius Walteri de eadem. Et Robertus venit, et juratores testantur quod concordati sunt, et quod ipse vi concubuit cum ea, ideo custodiatur. Finem fecit per j *m'*, per plegium Nicholai le Parker et Hugonis le Vigerus.

Alanus Grete de Thorenton' furatus fuit duos boves, et captus fuit et inprisonatus in prisona apud Novum Castrum super Tynam, et in prisona obiit. Catalla ejus viij *m'* et dimidia, unde vicecomes respondeat.

Malefactores ingnoti burgaverunt domum Hugonis filii Cristianæ de Burneton, et bona sua asportaverunt. Nescitur qui fuerunt. Et villata de Burenton' non fecit sectam, ideo in mis'.

Juratores præsentant quod quidam Thomas de Gunwarton', capellanus demens, in demonicia sua de nocte ivit ad domum Hugonis de Burton', et invenit omnes, qui fuerunt in domo illa, dormientes; et idem capellanus, volens intrare domum ubi idem Hugo et familia sua jacuerunt, fregit tres bordas parietis ejusdem domus et voluit intrare. Et Gilbertus Dhutti, serviens ejusdem Hugonis, audiens tumultum credebat latrones esse ibidem præsentes. Et sicut idem capellanus extendebat caput suum infra domum, volens intrare, idem Gilbertus percussit eum quodam tynello[1] in fronte, ita quod statim obiit. Et prædictus Gilbertus attachiatus, venit et hoc idem congnoscit, ideo custodiatur, et inde loquendum. Postea testatum per juratores et villatas propinquiores quod ipse non percussit eum nequiter, immo quod credebat ipsum esse latronem, ideo inde quietus.

Ivo de Aldewurth', veniendo de Novo Castro, cecidit de quodam equo, ita quod statim obiit. Radulphus de Aldewurth', primus inventor, venit et non malecreditur, nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium equi vj *s'*, unde vicecomes respondeat.

Adam le Franceys de Walington', rettatus de latrocinio, subtraxit se, et malecreditur de pluribus latrociniis, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus vj *s'* ij *d'*, unde vicecomes respondeat.

[1] *Tinellus*, a yoke for carrying pails (*Lex. Med. et Inf. Lat.*).

Henricus filius Ricardi de Bechefeud inventus fuit occisus in quodam rivulo inter Ryton' et Wyndegate. Nescitur quis eum occidit. Cristiana, uxor Bertram de Wyndegat', prima inventrix, venit et non malecreditur. Et villatæ de Wyndegate, Wytton, Wutton, et Horsell non venerunt plene ad inquisitionem, ideo in mis'.

Adam Sortkyrtell de Molle occidit Alanum Mauclerk' de Tynemue in Foresta de Roubyr. Et Adam statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et villatæ de Lutedon' et Rothleg' non venerunt plene ad inquisitionem, ideo in mis'.

Rannulphus le Berker de Horsleg' et Robertus Leypinger de eadem, veniendo de taberna de Horsleg', litigaverunt adinvicem, ita quod litigando percussit idem Rannulphus prædictum Robertum quodam cutello in ventre, ita quod statim inde obiit. Helewysia, uxor ejusdem Roberti, prima inventrix, venit et non malecreditur. Et Rannulphus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejusdem xxj *s*' vij *d*', unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Staunton' et Fenrother non fecerunt sectam, ideo in mis'.

Reynerus le Brasur de Wuton subtraxit se pro suspicione latrocinii, et malecreditur de porcis furatis, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus x *s*', unde vicecomes respondeat. Et villata de Blakeden' in mis' pro transgressione.

Willelmus Miles de Suthwydelade inventus fuit occisus in mora de Magna Beneton'. Et Margeria, uxor ejusdem Willelmi, prima inventrix, obiit. Et testatum est per juratores quod Willelmus le Franceys de Wydeslade et Walterus Molendinarius de eadem subtraxerunt se pro morte prædicti Willelmi et malecreduntur, ideo exigantur et utlagentur. Catalla prædicti Willelmi l *s*' vij *d*' obolus. Catalla prædicti Walteri vij *s*', unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Northwydeslade, et Suthwydeslade, et Cullingwurth' non venerunt ad inquisitionem, ideo in mis'.

Malefactores ingnoti burgaverunt domum Matildæ de la Mere et bona sua asportaverunt. Nescitur qui fuerunt. Et villata de Wythinton' non fecit sectam, ideo in mis'.

Quidam ignotus inventus fuit occisus in campis de Colewelle, canibus membratim laceratus. Reginaldus Pastor de Colewelle, primus inventor, venit et non malecreditur. Nescitur quis eum occidit. Et villatæ de Colewell',

vastum, per quandam inquisitionem factam in comitatu[1] per Hugonem de Hadeleston', Radulphum Solaz, Robertum Caperun, Ivonem de la Den', Thomam de la Leyis, Willelmum de la Crey, Adam de Hunterescales, Walterum fratrem ejus de eadem, Rogerum de Morleye, Rogerum le Blund de eadem, Thomam de Lipwode, et Hugonem Forestar' de eadem. Dederunt intelligi domino Regi quod utlagatus fuit. Et testatum per totum comitatum quod nondum utlagatur. Ideo ad judicium de eis. Et prædicta terra reseysietur in manum domini Regis.

Walterus Ledbeter de Heyden', Willelmus filius Thomæ Spink' de eadem, Rogerus filius Willelmi de la Dene, et Thomas filius Uttredi de Lippewode subtraxerunt se pro suspicione cujusdam robariæ, factæ in Scocia ad domum Willelmi Priker, et malecreduntur, ideo exigantur et utlagentur. Nulla habuerunt catalla.

Rannulphus Faber de Heyden' occidit Cristianam, uxorem suam, in domo sua in Heyden' de nocte, et fugit ad libertatem de Hextildesham et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nullus alius inde malecreditur. Et Radulphus filius Thomæ, primus inventor, venit et non malecreditur. Catalla ejusdem Rannulphi lxj *s*', unde villata de Heyden' respondeat. Et villata de Heyden' non cepit eum, ideo in mis'. Et Hugo de Sadelingstan et Robertus Caperun in mis' quia falso appreciaverunt prædicta catalla.

Willelmus de Erlington' de Scocia verberavit Willelmum filium Radulphi de Lipwode in Extildesham, ita quod infra mensem obiit. Et Willelmus statim fugit et malecreditur. Ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla, eo quod de Scotia. Et villata de Hextildesham non cepit eum, ideo in mis'. Nescitur de attachiamento, eo quod ballivi ejusdem libertatis non permittunt coronatores nec vicecomites intrare libertatem illam.

Juratores præsentant quod Alanus Clericus de Heyden' fregit quandam cistam in ecclesia de Heyden', quæ fuit Willelmi Capellani, et cepit in eadem plures denarios. Et prædictus Alanus statim fugit et malecreditur. Ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et villata de Heyden' non cepit ipsum, ideo in mis'.

[1] Grant for Nicholas de Bolteby to receive seisen of land in Langel' which Adam de Harestanden, an outlaw for felony, held of him, 30 Oct. 1254 (*Close Roll*, 39 *Hen. III.*).

Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium vini, bovum et plaustri viij *m'* ij *s'*, unde vicecomes respondeat. Et Johannes de Kestern' et Gilbertus de Worton falso appreciaverunt prædictum deodandum, ideo in mis'. Et Johannes gener Adding', Radulphus filius Isabellæ, Ricardus le Escot, Adam filius Millæ, et Ricardus filius Isabellæ in mis' pro transgressione; finem fecerunt pro j *m'*, per plegium Johannis de Wuderington' et Willelmi de Neweburn'.

Rogerus filius Thomæ de Esingwaud furatus fuit pannos in villa de Aklinton',[1] ad domum Roberti filii Henrici, et fugit ad ecclesiam de Bolun, et cognovit ibi latrocinium, et abjuravit regnum coram coronatore. Nulla habuit catalla. Et villata de Aklington' non fecit sectam, ideo in mis'. Et villata de Bolun non cepit ipsum cum ipse secutus fuit per hutesium, ideo in mis'.

Ricardus filius Galfridi de Dunington' et Adam filius Edæ de eadem venerunt de Novo Castro versus Dunington'[2] in crespusculo,[3] et mota contentione inter eos, idem Ricardus vulneravit prædictum Adam quodam cutello in ventre, ita quod statim postea inde obiit. Ricardus filius Adæ, primus inventor, venit et non malecreditur. Et Ricardus filius Galfridi statim post factum illud fugit, et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus vj *s'*, unde vicecomes respondeat. Et villata de Duniton non fecit sectam, ideo in mis'. Et villatæ de Berdesfen, Kynton',[4] et Jɾsemue[5] non venerunt ad inquisitionem, ideo in mis'.

Juratores præsentant quod Nicholaus filius Michaelis de Elaund' et Gilbertus filius Thomæ de eadem, duo pueri ætatis septem annorum, simul ludebant in quadam carecta in villa de Elaund' sub quodam pendente, quæ corruit super prædictum Nicholaum, ita quod statim obiit. Et prædictus Gilbertus attachiatus, eo quod fuit in prædicta carecta cum prædicto puero, venit et non malecreditur, nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium carectæ xiij *d'*, unde vicecomes respondeat.

Malefactores ignoti burgaverunt domum Aliciæ, uxoris Stephani de Walton', et bona sua in eadem inventa asportaverunt. Nescitur qui fuerunt. Et villata de Walton' non fecit sectam, ideo in mis'. Et Walterus, homo parsonæ de

[1] Acklington in Warkworth Parish.
[2] Dinnington in Ponteland Parish.
[3] *In crepusculo*, in the twilight.
[4] Kenton in Gosforth Parish.
[5] Jesmond in St. Andrew's Parish. Castle Ward.

Midford, indictatus per quendam probatorem de prædicta burglaria, et utlagatus est in comitatu.

Evota filia Willelmi de Tyniton' et Femota filia Nicholai de eadem, veniendo de faeria de Midford, robatæ fuerunt in bosco de Stobbeswude per malefactores ignotos. Nescitur qui fuerunt. Et quia hoc factum de die, et hutesium fuit levatum, et villatæ de Tiniton Orientali, Aklinton', Essetet', et Bokynfeud[1] non fecerunt sectam, ideo in mis'.

Robertus Towne captus fuit pro suspicione latrocinii per ballivos domini Regis, et liberatus villatæ de Neweham ad ducendum versus Novum Castrum, et de custodia eorum evasit. Et vicecomes, scilicet, Willelmus Heyrun, cepit de eadem villata vj *m'* pro prædicta evasione, ideo ad judicium de evasione super vicecomitem. Et juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Robertus non est culpabilis de aliquo malefacto. Ideo redeat si velit, set catalla ejus confiscantur pro fuga. Catalla ejus xij *s'*, unde vicecomes respondeat.

Juratores præsentant quod Petrus Grapir de Colewell', trahendo quandam sagittam ad quandam columbam, prædicta sagitta per infortunium repercussit Uctredum Fabrum de Roelaunde, et ipsum interfecit invito et nesciente prædicto Petro. Et idem Petrus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus ij *s'*, unde vicecomes respondeat. Idem habuit terram unde annus et vastum xlvij *s'*, unde vicecomes respondeat. Postea venit prædictus Petrus, et protulit breve domini Regis, per quod dominus Rex pardonavit ei prædictam mortem, in hæc verba: Henricus Dei gratia, etc. Sciatis quod pardonavimus Petro Graper de Colewell sectam pacis nostræ, quæ ad nos pertinet, pro morte Uctredi Fabri de Roelaund, quem idem Petrus per infortunium interfecit, sicut per inquisitionem, quam inde fieri fecimus, accepimus, et eidem Petro firmam pacem nostram concedimus, ita tantum quod ipse stet in recto in curia nostra, si quis inde versus eum loqui voluerit. In cujus rei testimonium, etc. Et quare dominus Rex concessit ei pacem suam dum modo ipse staret recto, sicut prædictum est, interrogatus est semel, bis, ter, si aliquis ex parentibus ejusdem Uctredi vel aliquis alius velit sequi versus eum, modo veniant vel nunquam. Et quia non est aliquis qui versus eum velit sequi, ideo Petrus inde quietus, et conceditur ei firma pax.

Walterus de Chendal occidit Johannem de Kildal', ser-

[1] Now Ovington [illegible], Acklington, Eshott, and Bockenfield, in Morpeth Ward.

vientem Johannis de Ridal', domini de Denton', in domo ejusdem Johannis. Et Walterus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus vj *s'* j *d' ob'*, unde vicecomes respondeat. Primus inventor obiit. Et villata de Denton' non cepit ipsum, ideo in mis'. Et villatæ de Kynton' et Neweburn, non fecerunt sectam cum hutesium fuit levatum, ideo in mis'.

Radulphus Dolfin oppressus fuit per quandam carectam in curia vicarii de Neweburne, ita quod statim postea obiit. Johannis Brun, qui duxit prædictam carectam, attachiatus fuit, veniendo coram justiciariis nunc, obiit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium equi et carectæ vj *s'* vj *d'*, unde vicecomes respondeat. Et villata de Femon'[1] in mis', quia non fecit sectam post quendam malefactorem, qui burgavit domum Rogeri filii Ricardi.

Sibillia filia Radulphi de Erdesdon inventa fuit mortua in campo de Erdesdon'. Agnes, soror ejus, prima inventrix, venit et non malecreditur. Nullus inde malecreditur. Et villatæ de Erdesdon',[2] Horseleg', Tritlinton', et Finroth' non venerunt plene ad inquisitionem, ideo in mis'.

Radulphus de Killok' de Tyrlington', ducendo quoddam plaustrum, cecidit de illo plaustro et oppressus fuit ad mortem. Adam filius Radulphi, primus inventor, venit et non malecreditur, nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium plaustri et duorum bovum xij *s'* viij *d'*, unde vicecomes respondeat.

Mariota, uxor Fulconis de Heburn', occisa fuit in domo sua per quosdam malefactores ingnotos. Uctredus Burnel, primus inventor, venit et non malecreditur. Nescitur quis eam occidit. Et villata de Heburn' non fecit sectam, ideo in mis'. Et villatæ de Langhurst, Wethewrth', et Trokkelawe non venerunt ad inquisitionem, ideo in mis'.

Juratores præsentant quod quidam puer, septem annorum, Willelmus filius Adæ de Lamesley, scaturizatus fuit per quandam ollam plenam aqua calida, ita quod iiij^{to} die postea inde obiit. Et nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium ollæ ij *s'* iiij *d'*, unde vicecomes respondeat.

[1] Possibly Fenham in St. Andrew's Parish, Castle Ward.

[2] Earsdon, Horsley, Tritlington, and Fenrother.

Et villatæ de Bothal,[1] Essenden', et Bekewrth' sepeliverunt eum sine visu coronatoris, ideo in mis'. Et Thomas Tagge, cocinarius, attachiatus eo quod præsens fuit, non venit, et fuit attachiatus per Robertum le Lung de Fenrother et Ricardum filium Roberti de eadem, ideo omnes in mis'. Et juratores dicunt quod prædictus Thomas non malecreditur.

Juratores præsentant quod Rannulphus filius Uctredi percussit Matillidem filiam Roberti Præpositi fugando carucam ejusdem Rannulphi, quodam baculo carucæ in capite, ita quod tertio die postea inde obiit. Et Rannulphus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus lxiij *s'* iiij *d'*, unde vicecomes respondeat. Et villata de Ditington non cepit ipsum, ideo in mis'. Et villatæ de Edwyke,[2] Dalton', et Calverdon' non venerunt plene ad inquisitionem, ideo in mis'. Et Willelmus de Meynhermer et Robertus de Herthweytone appreciaverunt falso prædicta catalla, ideo in mis'.

Ricardus filius Johannis de Blakecalverdon', verberatus fuit per Johannem Marescall' de eadem, ita quod statim postea inde obiit. Et Johannes statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus iiij^or^ *li'* x *s'* iiij^or^ *d'* *ob'*, unde vicecomes respondeat. Et villata de Blakecalverdon'[3] non cepit ipsum, ideo in mis'. Et villatæ de Buterlawe,[4] Trokelawe, et Mediacalverdon non venerunt ad inquisitionem, ideo in mis'. Et Robertus filius Rannulphi de Blakecalverdon' falso appreciavit prædicta catalla, ideo in mis'. Et villata de Hertelawe in mis', quia amovit quendam mortuum ante quam visus fuit de coronatore. Et Willelmus, filius Adæ Pimme, in mis' pro transgressione. Postea venit Willelmus Pimme et finem fecit pro dimidia *m'*, per plegium Radulphi de la Thoraill'.

Quidam pauper ignotus inventus fuit mortuus in campo de Halewell. Johannes filius Willelmi, primus inventor, venit et non malecreditur. Et villatæ de Halliwell,[5] Seton', et Cramlington non venerunt ad inquisitionem, ideo in mis'. Et villatæ de Heton, Parva Benton, et Bykere similiter in mis', quia non fecerunt sectam.

Ricardus filius Johannis Raven retattus fuit de latrocinio,

[1] Possibly Bothall, Ashington, and Pegsworth.

[2] Eachwick, Dalton, and Callerton.

[3] Black Callerton.

[4] Butterlaw, Throckley, and Middle Callerton.

[5] Holywell, Seaton Delaval, and Cramlington.

scilicet, de quadam trava garbarum furata, venit, et defendit latrocinium et totum, et ponit se super patriam de bono et malo. Et xij Juratores et iiij^or villatæ propinquiores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Ricardus in nullo est culpabilis de aliquo malefacto, nisi tantum de garbis circiter xij, quas cepit de quodam tasso. Ideo quietus, set custodiatur pro transgressione. Et invenit plegios de fidelitate.

Johannes Raven de Neusum, pater ejusdem Ricardi, subtraxit se per timorem prædicti Ricardi, filii sui; non malecreditur de aliquo malefacto nisi de receptamento, ideo redeat si velit, set catalla ejus confiscantur pro fuga. Catalla ejus lvii *s*' iij *d*', unde Johannes de Lexinton respondeat, eo quod ballivi ejus ceperunt prædicta catalla sine warranto et antequam appreciata fuerunt. Postea venit Walterus, ballivus Johannis de Lexinton, et finem fecit pro transgressione prædicti Ricardi et pro catallis prædicti Johannis Raven per vj *m*', per plegium Galfridi de Wydeslad' et Ricardi de Hereford'.

Robertus Sortkertel, homo Roberti de Glontedon,[1] ducendo hernesiam domini sui ad Novum Castrum, robatus fuit et occisus in mora de Jesemue. Johannes Meum, primus inventor, venit et non malecreditur. Nescitur quis eum occidit. Et villatæ de Goseford' Australi et Pampeden' non venerunt ad inquisitionem, ideo in mis'.

Johannis Keye, quidam ignotus de Episcopatu Dunholmense, subtraxit se pro suspectione latrocinii, et malecreditur de blado furato in grangia Johannis de Bikere et aliis malefactis, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xij *d*', unde vicecomes respondeat.

Simon de Pinchebek furatus fuit pannos in villa de Morthpath, et fugit ad ecclesiam de Northgoseford et cognovit ibi latrocinium, et abjuravit regnum coram coronatore. Catalla ejus ij *s*', unde vicecomes respondeat.

Henricus de Bosco de Sutthel' cecidit de quodam batello in aqua de Tyne et submersit. Primus inventor venit et non malecreditur, nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium batelli, veli, et remorum[2] ix *s*', unde vicecomes respondeat.

[1] Inq. P.M. on Robert de Glanton *alias* Glantindon taken in 32 Edw. I., Idonea his wife, and John his son and heir (*Cal. Gen.*, ii., 657).

[2] Sail and oars.

De purpresturis, dicunt quod Prior Dunholmensis, post ultimum iter justiciariorum, levavit xxvij domos in villa de Suthchefes, et duos fornaces, et quatuor bracinarias super litus aquæ de Tyna et facit piscarias suas in eadem aqua in filo ejusdem aquæ et ultra filum versus villam de Novo Castro, ad dampnum et nocumentum totius burgi Novi Castri, set nescitur quantum dampnum dominus Rex inde habet.

De valettis, dicunt, et puellis, quod Gilbertus, filius et heres Gilberti de Drumfavull', debet esse in custodia domini Regis. Et dominus Rex dedit custodiam illam Simoni de Monteforti, Comiti Leycestriæ.[1] Et terra sua valet per annum quinquies centum *m'*.

De dominabus, dicunt quod Agnes Bertram[2] est de donatione domini Regis, et est maritanda, et terra sua valet per annum lx *li'*. Dicunt etiam quod Margeria[3] filia Johannis de Kauz fuit de donatione domini Regis, et Archiepiscopus Eboracensis illam maritavit Willelmo le Breton' per donum Regis. Et ipsa Margeria postea maritavit se Ricardo Gosebeck' sine licentia Archiepiscopi. Et terra sua valet per annum xij *li'*. Ideo loquendum.

De serjanciis, dicunt, quod Thomas de Ponthope,[4] Ricardus de Blye, Alicia de Ponhop, Nicholaus Cosin, Ricardus Eylaund, Walterus de Hadham, Ricardus de Crutevill', Johannes de Brafferton, et Robertus de Ulecotes tenuerunt terras suas per serjanciam custodiendi coronam[5] domini Regis in isto Comitatu et modo arrentatæ sunt terræ illæ et reddunt domino Regi per annum xxxiij *li'* xvij *s'* et iiij *d'*.

Nicholaus Byker[6] tenet manerium de Byker et quandam partem manerii de Pampeden' per serjanciam inveniendi parcum et parcandi averia capta pro debito domini Regis. Et terra sua valet per annum x *li'*, et reddit domino Regi per annum xl *s'*. Dicunt etiam quod Willelmus de Tyndal'[7] in

[1] Simon de Montfort, Earl of Leicester, made fine with Hen. III. for ten thousand marks for the custody of the lands and of the heir of Gilbert de Umfraunvill, 15 June 1245 (*Excerpta e Rot. Fin.*, i, 436).

[2] Agnes widow of Roger Bertram.

[3] See note 4 on p. 58.

[4] Richard de Blye, Richard Yland, Walter de Haddeham, Richard de Strutevil, John de Bratfarton, and Robert de Ulecot held lands of the Serjeantry of Matfen and Nafferton (*Testa de Nevill*, p. 388, etc.). Thomas de Pontorp was enfeoffed of certain lands held of same serjeantry by Isabella, widow of Thomas Stretton. (*Excerpta e Rot. Fin.*, ii., 233).

[5] Keeping the Crown, that is, keeping the pleas of the crown and being coroner.

[6] See *Testa de Nevill*, p. 394.

[7] Serjeantry of Corbridge, see *Ibid.*, p. 394[b].

Corebrigg' tenet per serjanciam unam carucatam terræ in Corebrigg', per serjanciam recipiendi denarium domini Regis apud Novum Castrum, et habuit de domino Rege, quolibet die dum hoc fecerit, xij *d'*. Et modo reddit Roberto, filio et heredi Rogeri filii Johannis, x *s'*, et idem heres domino Regi. Et terra sua valet per annum xl *s'*.

Juratores præsentant quod Ricardus de Hotton, dum fuit ballivus Willelmi de Valencia,[1] non permisit vicecomitem, nec coronatorem, nec aliquem ballivum domini Regis, intrare in terras suas ad aliquas districtiones faciendum; et hoc fecit ignorante, et nesciente ipso Willelmo. Et idem Ricardus et similiter Robertus de Redburn, dum fuerunt ballivi Johannis de Lexinton, tenuerunt placita de namio vetito et detinuerunt ad opus suum animalia wayvata, et nesciunt quo warranto. Ideo in mis'.

De wapetakiis et thethingis, dicunt, quod balliva inter Tynam et Coket valet per annum xij *m'*. Et totum recipit vicecomes. Dicunt etiam quod balliva de Tyndal' valet per annum xij *m'*, et totum recipit vicecomes.

Juratores præsentant quod exitus Novi Castri multum deteriorantur versus Corebrigg' per fossas et mineras, et homines transeuntes per eas de nocte multociens periclitantur, eo quod terra infunditur in pluribus locis per eas, unde via obtrusa est. Ideo loquendum.

De faltis, dicunt quod Willelmus de Feugers, Simon de Monte Forti, Comes Leycestriæ, Johannes de Ballyoll', Johannes Freman de Rihull', Philippus de Arcy, Comes Malcolum, Comes de Fyf, Adam de Perinton', Adam de Bokingfeud, Henricus filius Michaelis de Trokkel', Robertus de Hertwarton', Ricardus Freman de Thorenton, Adam de Jesemue, Robertus filius Eliæ de Trokerington', Radulphus de Watericurt, Gilbertus de Slaveley, Robertus de Welles, Rogerus de Togesden', Gerardus de Wuderinton', Robertus de Heddon', Elias de Stokesfeud', Gamell' de Benewell', et Robertus Walram non venerunt primo die coram justiciariis. Ideo in mis'.

Juratores præsentant quod a ponte Novi Castri, ascendendo ad unumquodque molendinum super Tynam, ex utraque parte aquæ, fit destructio salminiculorum per wyles et per minuta retia, unde patria multum deterioratur.

[1] William de Valence had a grant of the wardship and marriage of the heir of Roger Fitz John (*Pat* 31 *Hen. III.*).

Arkil de Middelton', Elias de Horsl', Matillis de Colewell', Cecilia de Colewell', et Emma de Colewell', et Rogerus de Bradel', Johannes Scot, Willelmus filius Ceciliæ de Colewell', Hugo Ivelpany, Hugo de Plenmenewre, Robertus de Blakeburn', Willelmus le Poter, Adam de Pampeden', Ricardus filius Elyæ, Patricius de Hartweyton', Willelmus Cokes, Willelmus filius Andreæ, et Robertus frater ejus, capti pro suspectione latrocinii, veniunt et defendunt latrocinium et totum; et de bono et malo ponunt se super patriam. Et juratores dicunt et omnes villatæ propinquiores super sacramentum suum quod prædicti Arkyll', Elias, nec aliquis prædictorum in nullo sunt culpabiles de aliquo latrocinio malefacto. Ideo omnes quieti, set bene dicunt quod Ricardus filius Rogeri cum Naso fecit capere prædictum Elyam de Horsleg', ideo in mis'.

Hugo de Heton', manens in Tyrinton', captus cum quodam sacco pleno pannis furatis, venit et alias cognovit se esse latronem de prædicto pelfro. Et devenit probator coram coronatore, et appellavit quosdam de societate, qui capti sunt et inprisonati in prisona Episcopi Dunholmensis apud Dunholm', et modo retraxit se, et non vult sequi versus eos. Ideo,[1] etc. Non habuit catalla.

Gilbertus Grom de Prudhowe, captus pro blado furato, venit et recognoscit se esse latronem de pluribus latrociniis, et devenit probator.

Malefactores ignoti burgaverunt domum Rogeri Fabri de Calceto, et bona sua in eadem domo asportaverunt, et ipsum Rogerum et Willelmum de Wudrington, ligaverunt. Nescitur qui fuerunt. Et villata de Chaunce non fecit sectam. Ideo in mis'. Et Willelmus de Wudrington attachiatus eo quod præsens fuit in prædicta domo, non venit. Et fuit attachiatus per Adam le Pastur de la Chance et Radulphum le Poter de eadem. Ideo in mis'.

Malefactores ignoti burgaverunt domum Uctredi le Brasur de la Chanse, et bona sua in eadem domo inventa asportaverunt. Nescitur qui fuerunt. Et Uctredus attachiatus, eo quod in eadem domo, non venit. Et fuit attachiatus per Johannem le Poter et Hugonem de Ros de eadem. Ideo in mis'.

Waldefus filius Aldani appellavit in comitatu Laurencium de Walton. Et Walterus de Ho similiter appellavit Regi-

[1] Opposite this in the margin is *s* for *suspensus*.

naldum de Walton de felonia et pace domini Regis infracta. Et Waldefus et Walterus modo non venerunt, ideo ipsi capiantur et plegii sui de prosquendo in mis'. Plegii prædicti Aldefi, Adam le Provost de Alnewyk et Johannes Madur de eadem. Plegii Walteri,[1] fil' Uctredi de Alnham et Daniel de eadem. Et Laurentius et Rogerus appellati, non venerunt, eo quod Coronator testatur quod prædicti Walterus et Waldefus non sequebantur appellum suum nisi ad duos comitatus, et appellati, venerunt ad tertium comitatum et recesserunt sine die versus eos. Et xij juratores concelaverunt loquelam istam, ideo in mis'.

Robertus Molendinarius de Thorenton' appellavit in Comitatu Robertum filium Beatricis de Meldon' de roberia et pace domini Regis infracta. Et modo venit et non vult sequi versus eum. Ideo ipse custodiatur et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Simon Molendinarius de Thwysel et Elyas, filius ejusdem Simonis. Et Robertus filius Beatricis venit. Et juratores dicunt quod non est culpabilis, ideo inde quietus. Postea testatum est quod prædictus Robertus Molendinarius non appellavit ipsum in comitatu set levavit hutesium et invenerunt prædictos plegios veniendi hic. Ideo nichil de plegiis, set finem fecerunt pro mis' per dimidiam marcam per plegium prædictorum Simonis et Elyæ. Et Willelmus le Messir de Newenton' attachiatur similiter, eo quod levavit quoddam hutesium super eundem Robertum filium Beatricis, et invenit plegios veniendi hic. Et modo non venit, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Robertus, pater ejusdem Willelmi de Blakelawe, et Lucifer de eadem.

De indictis, dicunt quod Petrus Haytif, Willelmus Doget de Prudehowe, Willelmus Dofet de eadem, Alanus Carectarius de Stokefold, Willelmus de Buchecastel, Mathæus filius Matillidis de eadem, Ricardus filius Matillidis de eadem, Johannes Buchecastel, Waldeuus clericus de Brecheleg', Walterus Delcote, Ernaldus filius Adæ Bateldur de Berewyk et Alicia uxor ejus, Laurentius filius Willelmi del Houth', Willelmus filius Thomæ Spink', Thomas filius Uctredi de Lipwude, Adam Horne de Lichedone, Ingeramus de Colewell', Walterus le Ledbetere, et Rogerus de la Dene subtraxerunt pro suspictione latrocinii, et omnes malecreduntur. Ideo exigantur et utlagentur. Catalla prædicti Willelmi Buchecastel quinque marcæ, unde vicecomes respondeat. Catalla

[1] A Christian name is omitted here before *fil'*.

prædictorum Ernaldi et Aliciæ lx *s*' j *d*', unde vicecomes respondeat. Catalla prædicti Adæ Horn xxij *s*'. Idem vicecomes respondeat. Et alii nulla habuerunt catalla.

Gilbertus Grom de Prudhowe, captus pro blado furato, venit et cognoscit se esse latronem de pluribus latrociniis, et devenit probator et appellat Ricardum de Rodesdal' de latrocinio, quod ipsi furati fuerunt bladum in domo Willelmi Molendinarii, unde idem Ricardus habuit de parte sua xviij *d*'. Idem appellat Hugonem le Berker de Prudehowe, de societate, trium bidencium furatorum in caula Comitis Leycestriæ.[1] Idem appellat Nicholaum filium Gilberti de Prudhowe, de societate, trium porcorum et bladi furati (*sic*) Roberti de Camera. Idem appellat Nicholaum le Brasur, de societate, cujusdam quarterii brasei furati in domo Roberti de Ulecote. Idem appellat Matildam, uxorem Willelmi Molendinarii, de receptamento lanæ, quam ipse furatus fuit. Et quod hoc fecit, etc., offert disrationare versus eos per corpus suum, sicut curia consideraverit. Et Ricardus et omnes alii veniunt et defendunt latrocinia, societatem, receptamentum, et totum. Et de bono et malo ponunt se super patriam. Et xij juratores et omnes villatæ dicunt super sacramentum suum quod omnes prædicti appellati sunt fideles, et in nullo culpabiles de aliquo malefacto, set pro vita ipsius Gilberti elonganda appellat eos. Ideo Ricardus et omnes alii inde quieti. Et Gilbertus, etc. Catalla ejus xvij *s*' et vj *d*'.

Juratores præsentant quod quidam Magister Hugo le Moyner de Sancto Albano, qui fuit senescallus Prioris de Tynemue, et furabatur unum cyphum[2] argenteum, unum missale, j loricam, j gavilocam[3] ferream ad quarreram fringendum, et alia catalla, fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Et ista catalla et alia quæ quidam garcio ejus portabat de quadam navi infra libertatem Prioris, et quæquidem eidem Priori simul cum omnibus bladis et aliis catallis ejus, quæ in libertate ejusdem Prioris fuerunt, remanserunt eidem Priori per libertatem suam pro fuga ipsius Hugonis. Et dicunt quod nulla habuit catalla extra libertatem, etc.

BALLIVA DE NORTHEKOKET VENIT PER DUODECIM.

Juratores præsentant quod quidam Thomas Gilemyn de Hewedon', Scoticus, occidit Thomam Smelt de Hewedon'

[1] Probably at Prudhoe, which Simon de Montfort, E. of Leicester, held by the wardship of Gilbert de Umfravill.

[2] For *scyphum*, a bowl.

[3] *Lorica*, a habergeon; *gaviloca*, a gavelock or pick.

in campo de Karham. Robertus filius Radulphi, primus inventor, venit et non malecreditur. Et prædictus Thomas statim fugit in Scotiam et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nescitur de catallis, quia extraneus.

Quidam malefactores ingnoti, de Scotia, venerunt ad domum Gilberti Coci de Carham et ceperunt ibi quemdam Maculum de Scotia, et ipsum decolaverunt extra domum, et statim fugerunt in Scotiam. Willelmus filius Walteri, primus inventor, venit et non malecreditur. Et villatæ de Karham,[1] Prestefen, Manylawe, et Mildrum, et Levernemue sepeliverunt eum sine visu coronatoris, ideo in mis'. Et Walterus de Prederwyk fecit se coronatorem, et non fuit coronator, ideo in mis'.

Quædam textrix de Brankeston' exivit de domo sua in eadem villa, et antequam rediit, combusta fuit domus sua. Et quidam puer, ætatis duorum annorum, combustus fuit in eadem. Primus inventor obiit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium.

Quædam puella, ætatis duorum annorum, inventa fuit submersa in aqua de Glene.[2] Willelmus, pater ejus, primus inventor, non venit et fuit attachiatus per Willelmum filium Radulphi de Hetpol' et Robertum, fratrem ejus, ideo in mis'. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium.

Adam Sak occidit Adam Molendinarium sub canonicis de Kyrkham. Johannes Mutun, primus inventor, venit et non malecreditur. Et prædictus Adam fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xj s', unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Killu',[3] Holthale, Palxton', et Neweton' non venerunt ad inquisitionem, ideo in mis', et quia sepeliverunt eum sine visu coronatoris.

Adam de Palxton' ejecit quemdam villanum suum, Gileminum nomine, de domo sua. Et idem Gileminus, nocte sequente, apposuit ingnem in prædicta domo et combussit eam; et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla.

Malefactores ingnoti burgaverunt, de nocte, domum Roberti filii Galfridi in Palxton; et ipsum Robertum et uxorem suam ligaverunt, et bona sua asportaverunt, et statim fugerunt in Scotiam.

Robertus Sherep percussit Radulphum Bonar, quodam

[1] Carham, Presson (?), Moneylaws, Mindrum, and Learmouth.

[2] River Glen.

[3] Kilham, Howtell, Paston, and Newton.

baculo, in capite, in campo de Langeton, ita quod tertio die postea obiit. Et Robertus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus vij *s*' j *d*', unde vicecomes respondeat. Et xij juratores falso appreciaverunt prædicta catalla, ideo in mis'.

Quidam Johannes Pictavensis occidit Elyam de Langeton, et captus fuit et suspensus per judicium Comitatus. Catalla ejus ij *s*' iiij *d*', unde villata de Langeton respondeat.

Emma, uxor Simonis Rup' de Brumpton', queritur quod cum ipsa fuit in pace domini Regis in domo sua de Bykerton', die Sabati, scilicet, in vigilia Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ anno xxxix,[1] Thomas de Bikerton' cepit eam, et abduxit eam ad domum suam in Bykerton', et eam posuit in cyppo, et in cyppo tenuit a die illo usque ad diem Mercurii sequentem, sine cibo et potu. Et eodem die misit eam ad gayolam apud Novum Castrum, in qua gayola detenta fuit usque nunc. Et in qua, Cicilius, filius ejusdem Emmæ, puer lactans, obiit. Et similiter quædam Cristiana de Bykerton, missa cum ea per eundem Thomam ad prædictam prisonam, obiit in eadem, etc.

Editha de Bykerton queritur de eodem Thoma quod ipse cepit eam, die Mercurii proxima post Nativitatem Sancti Johannis Bapistæ, et eam simul cum prædictis Emma et Cristiana, ad eandem prisonam misit sine aliqua culpa, in qua prisona detenta fuit usque nunc, etc. Et unde dicit quod per hoc quod cepit eas et inprisonari fecit, deterioratæ sunt et dampnum habent ad valentiam c *s*'.

Et Thomas venit et defendit vim et injuriam, et bene cognoscit quod cepit eas et inprisonari fecit, quia dicit quod quædam Emma, et Editha, et Cristiana quæ obiit, furatæ fuerunt in domo sua unum bussellum brasei.

Et prædictæ Emma et Editha bene defendunt quod non furatæ fuerunt prædictum braseum. Et de hoc ponit se super juratores patriæ de bono et malo. Et juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictæ Emma et Editha in nullo sunt culpabiles de facto illo. Ideo ipsæ inde quietæ. Et Thomas custodiatur pro transgressione. Dicunt etiam quod malecredunt prædictam Cristianam, quæ obiit in prisona, de facto illo. Nulla habuit catalla.

Postea venit prædictus Thomas de Bykerington et finem fecit pro lx *m*' per plegium Eustachii de la Wal, Roberti

[1] There must be some mistake in these dates; the Vigil of the Nativity of St. John the Baptist was on a Wednesday in 1255.

Cambok, Henrici de la Val, Johannis de Awelton',[1] Willelmi de Thernill', Simonis de Lucr', Willelmi de Calueleye, Willelmi de Musco Campo, Thomæ de Ryel, Rogeri de Horseleg', Gilberti de Warthone et Johannis de Trewyk', Walteri de Prendewyk, Radulphi de Musegrave, Henrici de Camera, et Henrici de Mulefen, Rannulphi Brun, Simonis de Cressewell', Nicholai de Anekill, et Roberti de Farendon'.

Emma filia Dionisii de Wetewude appellavit Thomam Pudding' de Lilleburn, quod ubi ipsa fuit in pace domini Regis in quadam placea, quæ vocatur Wynenhalk, inter West Lilleburn' et Northlilleburn', die Mercurii in tres septimanas Paschæ ante horam primam anno xxxvij, venit idem Thomas nequiter, et in felonia, et contra pacem, etc., et pallio ipsius Thomæ ligavit manus ipsius Emmæ et prostravit ipsam ad terram, vi concubiit cum ea et rapuit ei virginitatem suam, et fecit ipsam sanguinolentam, et quod hoc fecit nequiter, etc., offert, etc., sicut curia consideravit, ut femina, etc.

Et Thomas venit et defendit rapum et totum, et verbo in verbum et nichil petit sibi allocari immo præcise ponit se super patriam de bono et malo. Et xij juratores et villatæ propinquiores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Thomas in nullo est culpabilis, immo dicunt quod idem Thomas fuit messor Willelmi de Lilleburn', et voluit ipsam Emmam devadiare eo quod invenit oves, patris ejusdem Emmæ, pascentes in prato ipsius Willelmi, et eadem Emma per abettum cujusdem Adæ Pocge, fratris ejusdem Emmæ (*sic*). Ideo prædictus Thomas inde quietus, et Emma custodiatur pro falso appello. Et Adam in mis' pro transgressione.

Emma filia Dolfin apellat in Comitatu Alanum filium Roberti de Horton' de rapo et pace domini Regis, etc. Et Emma modo venit, et non vult sequi versus eum, ideo ipsa custodiatur et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Adam de Ewurth' et Adam filius Dolfin. Et Alanus non venit, et fuit attachiatus per Hugonem filium Ricardi de Lyum et Stephanum filium Uctredi de eadem, ideo in mis'. Et Emma pauper est.

Thomas filius Edusæ percussit Johannem Dunkes de Ewrth' quodam baculo in capite in campo inter Ewrth' et Hameldon', ita quod statim postea inde obiit; et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xviij *s*' viij *d*', unde vicecomes respondeat. Et villatæ de

[1] Haulton (?).

Hameldon'[1] et Ewrth' non ceperunt ipsum cum hoc factum fuit de die et hutesium fuit levatum, ideo in mis'. Et villatæ de Akil[2] et Couplaund non venerunt plene ad inquisitionem, ideo in mis'.

Gregorius de Neweton' et Robertus Bateman litigaverunt adinvicem ita quod prædictus Robertus percussit prædictum Gregorium quodam cutello in ventre, ita quod statim postea inde obiit. Et Robertus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xviij *s*', unde vicecomes respondeat. Et Edwalus subtraxit se eo quod interfuit, et non malecreditur de aliquo malefacto, ideo redeat si velit, set catalla ejus confiscantur pro fuga. Nulla habuit catalla. Et Adam le Brasur, Rogerus filius Alexandri, et Walterus, homo Johannis de Lettewell', attachiati eo quod præsentes fuerunt ubi prædictus Robertus occidit prædictum Gregorium, venerunt et non malecreduntur, ideo quieti, set quia præsentes fuerunt et non ceperunt ipsum, ideo in mis'. Et villata de Herdeslawe non cepit ipsum, ideo in mis'. Et villatæ de Crukum, Ford, et Hale non fecerunt sectam quando hutesium fuit levatum, ideo in mis'. Postea venerunt prædicti Adam, Rogerus, et Walterus et finem fecerunt pro xx *s*' per plegium Ricardi Morin.

Hugo filius Rogeri de Herdelawe vulneravit Stephanum, fratrem ejus, quodam cutello in ventre, ita quod statim obiit. Et Hugo statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus iij *s*', unde vicecomes respondeat.

Robertus Spendelove de Forde occisus fuit per quendam malefactorem ignotum in campo de Forde. Læticia, uxor ejusdem Roberti, attachiata eo quod fuit cum prædicto Roberto cum occisus fuit, venit et non malecreditur. Nescitur quis eum occidit. Et Læticia statim levavit hutesium, et villata de Forde non fecit sectam, ideo in mis'. Et villatæ de Dodington', Wetwod', Fenton', et Nesebite non venerunt plene ad inquisitionem, ideo in mis'. Postea testatum est quod Johannes Stante de Forde malecreditur de morte illa, subtraxit se et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla.

Malefactores ignoti burgaverunt domum Hugonis Præpositi in Manilawe, et ipsum Hugonem et familiam suam ligaverunt, et bona sua ibidem inventa asportaverunt. Nescitur qui fuerunt. Et villata de Manilawe non fecit sectam,

[1] Humbleton and Ewart. [2] Akeld and Coupland.

ideo in mis'. Et villata de Kilverston' similiter in mis' pro eodem.

Hugo le Messir inventus fuit mortuus in campo de Dudington'. Dionisia, uxor ejus, prima inventrix, venit et non malecreditur. Et juratores dicunt quod ipse obiit morte subitania. Et nullus inde malecreditur. Et villatæ Dudington', Hortone, Fenton', et Wetwode non venerunt plene ad inquisitionem, ideo in mis'.

Adam Bateman cecidit de quodam jumento in aqua de Tylle et submersit. Alda, filia ejus, prima inventrix, venit et non malecreditur nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium jumenti iiij *s*' vj *d*', unde vicecomes respondeat.

Juratores præsentant quod domus Dionisiæ, viduæ, combusta in villa de Dudington'; et supervenit Adam filius Hasset volens defendere ignem percussit in igne quodam baculo, ita quod Villelmus de Manilewe cecidit sub baculo, et Adam ingnorans et nesciens, percussit prædictum Willelmum prædicto baculo in capite, ita quod tertio die postea inde obiit. Et Adam statim fugit et non malecreditur, nisi per prædictum infortunium, set catalla ejus confiscantur pro fuga. Catalla xxvj *s*' x *d*' *ob*', unde vicecomes respondeat. Et loquendum cum domino Rege.

Malefactores ignoti burgaverunt domum Simonis de Middelton', et ipsum et uxorem ligaverunt, et bona sua in eadem inventa asportaverunt. Nescitur qui fuerunt. Et villata de Middelton, non fecit sectam, ideo in mis'.

Editha le Saltere appellat Jordanum filium Roberti le Hyne quod ubi ipsa fuit in pace domini Regis in villa de Badeford[1] subtus curiam Johannis de Badeford', die Lunæ proxima post Pascha Floridum,[2] circa horam meridianam anno xxxix°, idem Jordanus nequiter et in felonia et contra pacem, etc., et vi concubuit cum ea, et rapuit viginitatem suam, et fecit ipsam sanguinolentam; et quod hoc fecit nequiter, etc., offert disrationare versus eum sicut curia considerat ut femina, etc. Et Jordanus venit et defendit feloniam, rapum, et totum, de verbo in verbum, et ponit se super patriam de bono et malo. Et postea venit idem Jordanus [et] per licentiam Justiciariorum cepit ipsam in uxore. Ideo quietus.

[1] Probably Bradford in Bamburgh Parish.

[2] *Pascha Floridum*, Palm Sunday.

Rogerus filius Dionisii inventus fuit occisus in campo de Neweham. Alicia, uxor ejus, prima inventrix, venit et non malecreditur. Nullus inde malecreditur. Nescitur qui fuerunt. Et hutesium fuit levatum, et villata de Neuweham non cepit ipsum, ideo in mis'. Et villata de Fletham non venit ad inquisitionem, ideo in mis'. Et juratores testantur quod eadem villata jam subtraxit se ad faciendum sectam ad turnum vicecomitis et omnimodo sectam et præsentationem faciendum, quæ spectant ad coronam domini Regis, jam per duos annos, unde dominus Rex dampnificatur ad unam *m'* per annum, et hoc per Priorem de Sancto Oswaldo, dominum ipsius villæ. Et nesciunt quo warranto, Ideo loquendum.

De eodem vicecomite de quodam jumento, unde Avenell' de Fletham cecidit in campo de Fletham, ad mortem, iij *s'*.[1]

Angnes Brun appellavit in Comitatu Robertum filium Willelmi de Bendehal' de rapo et pace domini Regis infracta. Et Agnes modo non venit, ideo ipsa capiatur et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Villelmus Questrik et Thomas Brun de Bendenhal'. Et Robertus non venit, et fuit attachiatus per Eudonem de Bedenhal et Adam filium Adæ de Swynehowe, ideo omnes in mis'.

Johannes filius Ricardi de Bodhal et Radulphus filius Alani de Burton litigaverunt, ita quod litigando prædictus Johannes percussit Adam quadam achia in capite, ita quod infra quindenam postea inde obiit. Et Johannes statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et Walterus filius Gunildæ attachiatus eo quod præsens fuit, venit et non malecreditur, ideo inde quietus. Et Ivo Molendinarius qui similiter præsens fuit postea substraxit se, et modo venit et non malecreditur set quia non cepit ipsum, ideo in mis', finem fecit pro una marca per plegium Willelmi Præpositi de Spinnelstal' et Warin' filii Radulphi de eadem. Et hutesium fuit levatum. Villata de Spinelstan' non fecit sectam, ideo in mis'. Et Walterus nulla habuit catalla.

Robertus filius Læticiæ et Adam filius Thurstani, venientes de taberna de Bamburg', et litigaverunt ad invincem. Et prædictus Adam percussit prædictum Robertum quadam hachia in capite, ita quod postea inde obiit. Et Adam captus fuit et liberatus villatæ de Hopn',[2] et de

[1] In the margin opposite this entry is *dd'* for *deodandum*, iij *s'*.

[2] Hoppen in Bamburgh Parish.

custodia ejusdem villatæ evasit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et ad judicium de evasione super villatam de Hopum. Et xij juratores concelaverunt evasionem istam, ideo in mis'.

Alicia filia Ivonis de Eleford' appellavit in comitatu Galfridum filium Roberti de Eleford de rapo et pace domini Regis infracta. Et Alicia non venit, ideo ipsa capiatur, et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Hugo filius Willelmi de Eleford' et Willelmus filius Adæ de eadem. Et Galfridus venit. Et juratores dicunt quod concordati sunt, et quod prædictus Galfridus vi concubuit cum ea, ideo ipse custodiatur; finem fecit per dimidiam *m'*, per plegium Ricardi Heyru'.

Radulphus le Messir de Harop de Dycheburn' occidit Patricium Tette in campo de Dycheburn'. Et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus v *s'* vj *d'*, unde vicecomes respondeat. Et Beatrix, uxor ejus, prima inventrix, venit et non malecreditur. Et quia hutesium fuit levatum, et villata de Dicheburn' non fecit sectam, ideo in mis'.

Beatrix de Rodum suspendidit se ipsam in quodam turrello in villa de Newenton' super moram. Nullus inde malecreditur. Judicium, felonia de se. Catalla ejus xxvij *s'* v *d'*, unde vicecomes respondeat. Prima inventrix obiit.

Johannes filius Uttring' de Rok' vulneravit Gafridum filium Arkill' quadam hachia, ita quod infra quinque septimanas postea inde obiit. Et Johannes statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus viij *s'* iij *d'*, unde vicecomes respondeat. Et quia hutesium fuit levatum, et villata de Rok'[1] non fecit sectam, ideo in mis'.

Malefactores ignoti burgaverunt domum Edæ la Raye in villa de Renington', et ipsam Edam occiderunt, et bona sua asportaverunt. Nescitur qui fuerunt. Matilda de Haddeston', prima inventrix, obiit. Nullus inde malecreditur. Et villata de Renyngton' non fecit sectam, ideo in mis'.

Utting' filius Adæ vulneravit Willelmum filium Hugonis quodam cutello in ventre, ita quod statim postea inde obiit, et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et Hugo, pater ejusdem Willelmi,

[1] Rock in Embleton Parish.

primus inventor, venit et non malecreditur. Et idem Hugo, statim postquam idem Willelmus vulneratus fuit, levavit hutesium, et villata de Stanford' non cepit ipsum, ideo in mis'. Et Rynington',[1] Emeldon', et Howyk non fecerunt sectam, ideo in mis'.

Domus Adæ filii Thomæ de Magna Houton' burgata fuit per malefactores ignotos, qui ipsum ligaverunt, et bona in eadem inventa asportaverunt. Nescitur qui fuerunt. Et Margeria filia Walteri, prima inventrix, venit et non malecreditur. Et eadem Margeria statim levavit hutesium, et villata de Magna Houton'[2] non fecit sectam, ideo in mis'. Et villata de Lescebyr'[3] similiter in mis' pro eadem.

Alexander Cot', ligando quandam vaccam in villa de Folebyr', percussus fuit cornu ejusdem vaccæ in ventre, ita quod infra viij dies postea inde obiit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium vaccæ v *s*',[4] unde vicecomes respondeat. Et villata de Folebyr' non venit ad præsentationem, ideo in mis'.

Quidam extraneus inventus fuit occisus in campo de Middelton' Thomas (*sic*) plures habens plagas. Thomas filius Uctredi, primus inventor, venit et non malecreditur. Et juratores dicunt quod malecredunt Johannem le Long' le Rus de Wollour' de morte prædicta; substraxit se et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et prædictus Thomas levavit hutesium, et villata de Middelton' Th' (*sic*) non fecit sectam, ideo in mis'.

Walterus filius Thomæ percussit Alexandrum Scot in domo Roberti de Prudewyk quodam palo in capite, ita quod statim inde obiit. Et Walterus fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus vj *s*', unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Middelton Australi, Lilleburn, et Caldemerton non venerunt plene ad inquisitionem.

Johannes Schaft' percussit Jordanum de Cludesdale quodam baculo in capite, ita quod statim postea inde obiit. Et Johannes statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xxxvj *s*', unde vicecomes respondeat. Et Johannes Scot de Schele attachiatus eo quod præsens fuit, venit et non malecreditur, set quia non cepit eum, ideo

[1] Renington, Embleton, and Howick.
[2] Houghton in Longhoughton Parish.
[3] Lesbury in Bamburgh Ward.
[4] In margin *deodandum* v *s*'.

in mis'. Finem fecit per dimidiam marcam per plegium Thomæ de Ayl'.

Præceptum est vicecomiti quod faciat venire Willelmum de Hulmo, qui appellat Willelmum de Duneglas.

Siwardus filius Jacobi occidit Hawysiam, uxorem suam, in domo sua apud Tytlington'. Et fugit ad pacem de Karham. Waldefus de eadem, primus inventor, venit et non malecreditur. Et Sywardus malecreditur de morte prædicta, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus iiij *li'* ij *s'*, unde vicecomes respondeat.

Thomas filius Thomæ de Bewyk equitavit quoddam jumentum in aqua de Russedeneburn' cecidit de eodem jumento et submersus. Thomas, pater ejus, primus inventor, venit et non malecreditur nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium jumenti iij *s'*, unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Tytlington,[1] Beneleg', Sauden, Hydesleg' falso appreciaverunt prædicta catalla, ideo in mis'.

Ricardus de Chippeches, captus pro morte Gilberti Fabri de Barewesford' et pro bobus furatis, venit et defendit mortem, latrocinium, et totum, et de bono et malo ponit se super patriam. Et juratores ex parte australi de Koket et similiter juratores ex parte boriali de Koket simul cum villatis propinquioribus dicunt super sacramentum suum quod prædictus Ricardus occidit prædictum Gilbertum et quod culpabilis est de prædictis bobus, ideo, etc.[2]

Juratores præsentant quod Willelmus de Hilderescalf ivit in via regia inter villam de Presfen et Levermue.[3] Et Robertus de Cargho, constabularius Roberti de Ros de Castello de Werk, venit et cepit eum et ipsum inprisonavit in prædicto castro, et illum ibidem detinuit per duos dies quousque deliberatus fuit per Willelmum de Latimer.

Postea quia prædicti juratores dicunt super sacramentum suum quod ostensum fuit prædicto Roberto de Ros de prædicta captione, et ipse illam emendare noluit, ideo prædictus Robertus in mis', et constabularius capiatur.

Malefactores ingnoti burgaverunt domum Willelmi Molendinarii de Northmiddelton' et ceperunt ipsum Willelmum et wulneraverunt et familiam suam ligaverunt,

[1] Titlington, Beanley, Shawden, and Hedgeley in Coquetdale Ward, N. Div.

[2] In the margin of this entry is the letter *s* for *suspensus*.

[3] Presson and Learmouth.

et bona sua asportaverunt, ita quod prædictus Willelmus se defendendo occidit quendam ex eisdem malefactoribus, nomine Johannis Payrecurt, et omnes alii fugerunt. Nescitur qui fuerunt. Catalla prædicti Johannis xxj *s*', unde vicecomes respondeat. Et villata de Northmiddelton' non fecit sectam, ideo in mis'. Postea testatum est quod Philippus Payrecurt et Willelmus de Fughulden', rettati de prædicta burgaria, subtraxerunt se et malecreduntur, ideo exigantur et utlagentur. Nulla habuerunt catalla. Et villata de Rynemor similiter in mis' quia non fecit sectam.

Malefactores ignoti burgaverunt domum Willelmi Regni' in Ballesdon', et catalla in eadem domo inventa asportaverunt. Nescitur quia fuerunt. Et villata de Ballesden' non fecit sectam. Ideo in mis'.

Robertus Molendinarius, volens ungere rotam cujusdam molendini, oppressus fuit sub eadem rota, ita quod tertio die postea inde obiit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium rotæ xij *d*', unde vicecomes respondeat.

Patricius filius Ivonis de Hameldon' occidit se ipsum quodam cutello in domo sua apud Hameldon'.[1] Et Ivo de Hameldon', primus inventor, venit et non malecreditur nec aliquis alius. Judicium, felonia de se. Catalla ejus j *m*', unde vicecomes respondeat.

Johannes filius Willelmi Tod occidit Helewysiam, uxorem suam, et Tinnock', uxorem Roberti de Hameldon, et quandam ancillam ejusdem domus, et postea domum suam combussit, et fugit. Et villata de Hameldon' non cepit ipsum, ideo in mis'. Et postea testatum est quod prædictus Johannes captus fuit apud Gatesden,[2] et suspensus apud Dulhobmum.[3]

Walterus filius Thomæ de Wolloure, luctando et ludendo cum Eva de Sessinwrthe, jactavit illam ad terram, ita quod statim postea inde obiit. Et Walterus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et villatæ de Hetton',[4] Akyl', et Wetewude non venerunt ad inquisitionem, ideo in mis'.

Robertus de Ryel occidit Willelmum Kiverur, veniendo de taberna de Wytingham, in via extra Wytingham. Et

[1] Possibly Humbleton.
[2] Probably Gateshead.
[3] Probably Dubholme or Dubhole on the Tyne, below Gateshead.
[4] Hetton, Akeld, and Weetwood in Glendale Ward.

Agnes, uxor ejusdem Roberti Ryel, prima inventrix, venit et non malecreditur. Et Robertus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et Agnes statim levavit hutesium, et villata de Wytingham non fecit sectam, ideo in mis'.

Willelmus filius Johannis de Neuton' appellavit Patricium Harang' quod ubi ipse fuit in pace domini Regis ad caput villæ de Staunford'[1] versus aquilonem ad quandam piscariam Ramettæ de Staunford', die Sanctæ Margaretæ ante horam primam anno xxxiiij°, venit idem Patricius nequiter et in felonia et contra pacem, etc., et insultavit ipsum quadam hachia dauath'[2] percussit ipsum in brachio dextro, inter manum et cubitum, et fecit ei quandam plagam longitudinis quatuor pollicum et profunditatis per medium os, et hoc fecit nequiter et in felonia contra pacem, etc., offert disrationare contra ipsum per corpus suum sicut curia consideraverit.[3]

Et Patricius venit et defendit feloniam et quicquid est contra pacem, etc. Et petit sibi allocari, et ponit se super patriam de bono et malo. Et quia convictum est per rotulum coronatoris, quod non sequebatur appellum suum ad proximum comitatum nec recenter levavit hutesium, consideratum est quod appellum nullum per quod poni debeat ad legem, set inquiratur rei veritas per patriam. Et Willelmus custodiatur pro falso appello.

Et juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Patricius percussit prædictum Willelmum cum prædicta hachia et fecit ei prædictam plagam, ideo custodiatur pro transgressione.

Willelmus de Lindeseye, et Nicholaus de Swynton', et Thomas filius Gilberti de Ryel occiderunt Radulphum Bende extra domum Eliæ Molendinarii in Exlington.[4] Et Willelmus et Nicholaus statim fugerunt et malecreduntur. Et prædictus Thomas statim fugit ad pacem de Karu',[5] et auditus quod prædicti Willelmus et Nicholaus subtraxerunt se pro morte prædicta, rediit ad villam de Ryel,[6] et ibidem receptatus fuit usque ad adventum justiciariorum; et modo subtraxit se. Et omnes malecreduntur, ideo exigantur et utlagentur. Catalla prædicti Thomæ xxiiij *s'* viij *d'*, unde vicecomes respondeat; et alii nulla habuerunt catalla. Et villata de Ryel receptavit ipsum, ideo in mis'.

[1] Stamford in Embleton Parish.
[2] *Dauath*, of steel?
[3] He offers to deraign against him by his body as the court should award; that is, he appeals him by battle.
[4] Eslington near Whittingham.
[5] Probably for Carham.
[6] Ryle in Whittingham Parish.

Hugo Page appellavit in Comitatu Robertum de Rokeby de felonia et pace domini Regis.[1] Et Henricus[2] non venit, ideo ipse capiatur et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes le Pestur de Echelingeham[3] et Willelmus le Rutur. Et Robertus venit. Et juratores dicunt quod non sunt concordati, nec quod idem Robertus in aliquo est culpabilis. Ideo quietus.

Robertus Cissor de Estelington'[4] qui obiit, appellavit in Comitatu Willelmum Caululli de pace domini Regis, etc. Et Willelmus non venit et fuit attachiatus per Robertum de Hogh' Wytlingeham[5] et Robertum filium Willelmi de eadem, ideo in mis'. Et juratores dicunt super sacramentum suum quod non est culpabilis.

Adam Servaunt de Alnham percussit Ricardum Berii quadam hachia in capite, ita quod infra viij dies postea inde obiit. Et prædictus Adam, post factum illud, receptatus fuit in villa de Alnham per dimidium annum. Et postea fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejusdem Adæ ix *s*' vj *d*', unde vicecomes respondeat. Et Willelmus Wodester' fuit cum prædicto Ada et verberavit prædictum Ricardum, et per procurationem prædicti Willelmi prædictus Adam vulneravit prædictum Ricardum. Et Willelmus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et villata de Alnham non cepit prædictum Adam, ideo in mis'.

Rogerus filius Willelmi vulneravit Walterum de Neuton' quodam cutello, ita quod infra quindenas postea inde obiit. Et Rogerus subtraxit se et postmodo rediit ad villam de Scrawenewude,[6] et ibidem receptatus fuit per dimidium annum. Et postea eadem villata non cepit ipsum, ideo in mis'. Et Rogerus malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xij *s*' iij *d*', unde vicecomes respondeat.

Robertus Holhoye verberavit Agnetem, uxorem ejus, quodam baculo, veniendo de mercato de Thenhull', ita quod statim postea inde obiit. Et Robertus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus viij *s*' viij *d*', unde vicecomes respondeat. Et Hugo de Arde', primus inventor, venit et non malecreditur. Et villatæ de Hale-

[1] *Fracta* or some such word omitted here.
[2] A mistake for Hugo.
[3] Possibly Eglingham.
[4] Eslington.
[5] Probably for High Whittingham.
[6] Screenwood in Alnham Parish.

welton',[1] Burwendon' non venerunt plene ad inquisitionem, ideo in mis'.

Willelmus le Moyner de Alington oppressus fuit per quandam rotam molendini ad mortem. Johannes de Ferley, primus inventor, venit et non malecreditur nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium rotæ ij *s*' vj *d*', unde vicecomes respondeat.

Nicholaus le Creler vulneravit Hugonem de Bikerton' quodam cutello sub mamilla sinistra in campo de Bykerton', ita quod statim obiit. Et Nicholaus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xxxvij *s*', unde vicecomes respondeat. Et Nicholaus filius Eustachii, attachiatus eo quod præsens fuit, non venit et fuit attachiatus per Walterum de Hephal' et Robertum Tyrewen in Bikerton', ideo in mis'. Et juratores testantur quod prædictus Nicholaus filius Eustachii non est culpabilis. Et villata de Bykertone non cepit ipsum Nicholaum, ideo in mis'. Et villata Haneshull' similiter in mis', quia non fecit sectam.

Quidam ignotus inventus fuit occisus in campo de Hyburn plures habens plagas. Robertus filius Wlkyn, primus inventor, venit et non malecreditur. Nescitur quis eum occidit. Et villatæ de Trikelton',[2] Lilleburn, Chyvelingeham, et Chatton' sepeliverunt eum sine visu coronatoris, ideo in mis'.

Malefactores ignoti burgaverunt domum Alani filii Willelmi in Angram, et bona sua in eadem domo inventa asportaverunt. Nescitur qui fuerunt. Et hutesium fuit levatum, et villata de Angram[3] non fecit sectam, ideo in mis'.

De W' vicecomte de catallis Waldef' Payn' combustis xv *s*'.

Robertus filius Roberti Molendinarii percussit Tyockam filiam Simonis quodam baculo in capite, ita quod statim postea inde obiit. Et Robertus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et villata de Edingham[4] non cepit ipsum, ideo in mis'. Et Henricus le Escot, attachiatus eo quod præsens fuit, non venit et fuit attachiatus per Alanum Forestar' de Edeling-

[1] Possibly Alwinton and Burradon.
[2] Trikelton (?), Lilburn, Chillingham, and Chatton.
[3] Ingram.
[4] For Edlingham.

ham et Robertum Molendinarium de eadem, ideo in mis'. Et Henricus non est culpabilis.

Domus Eliæ filii Ivonis de Edelington burgata fuit, et bona sua in eadem domo inventa asportaverunt. Et Johannes filius Vicarii de Edelingham, prædictus Henricus Scot de eadem, et Willelmus Scriptor de eadem, rettati de prædicta burgaria, substraxerunt se et malecreduntur, ideo exigantur et utlagentur. Nulla habueruut catalla. Et Utting Coy in mis', eo quod non sequebatur quoddam hutesium quod levavit.

Ricardus filius Willelmi de Thyrun' occidit Rogerum Pessun quadam sagitta quam traxit ad ipsum. Et Johannes statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et hutesium fuit levatum, et villata de Thyrun' non cepit ipsum, ideo in mis'. Et Robertus Hode et Petrus Tripet, attachiati eo quod præsentes fuerunt cum prædicto Johanne, subtraxerunt se et non malecreduntur, ideo redeant si velint, set catalla eorum confiscantur pro fuga. Nulla habuerunt catalla.

Adam de Brihop' vulneravit Willelmum Tynk quadam hachia in capite, ita quod infra quindenam postea inde obiit. Et Adam statim fugit, et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et Nicholaus le Escot fuit præsens cum prædictus Adam subtraxit se, et non malecreditur, ideo redeat si velit, set sit in mis' quia non cepit ipsum. Nulla habuit catalla.

Petronillus filius Johannis de Tyrewhit cecidit de quodam carro et oppressus fuit sub rota ejusdem carri. Johannes, pater ejus, primus inventor, venit et non malecreditur nec aliquis alius. Judicium, infortunium. Precium carri et bovum x *s*' x *d*', unde vicecomes respondeat. Et similiter de quodam equo, de quo Adam filius Willelmi submersus. Precium equi ij *s*' vj *d*', unde vicecomes respondeat.

Adam cum pallio de Erlington, Andreas Swyt, Robertus Bodin de Beverl', Adam filius Adæ de Forde, Gilbertus, frater ejus, Hugo Bolle, Willelmus Pindere, Matilda, uxor ejus, Juliana de Glentedon',[1] Henricus Danndi, Adam filius Lambin' de Yrewenne, Thomas de Lomdesdal', et Nicholaus de Lilleburn, capti pro suspicione latrocinii et pro recepta-

[1] Glanton.

mento latrocinii, veniunt et defendunt latroconium, et totum, et ponunt se super patriam de bono et malo. Et juratores et omnes villatæ propinquiores dicunt super sacramentum suum quod prædicti Adam cum pallio, et Andreas Swyt, Willelmus le Pinder, Thomas de Lomesdal', Adam Lambin fideles sunt et in nullo culpabiles de aliquo malefacto, ideo quieti, set dicunt super sacramentum suum quod prædicti Robertus Bodin, Adam filius Adæ, Gilbertus frater ejus, Hugo Bolle, Henricus Dandi et Nicholaus de Lilleburn,[1] culpabiles sunt de pluribus latrociniis. Ideo, etc. Catalla Nicholai de Lilleburn' lxxix *s*', unde vicecomes respondeat. Catalla Adæ filii Adæ xix *s*' iij *d*', unde vicecomes respondeat. Et alii nulla habuerunt catalla. Et villata de Framelington' in mis' quia non fecit sectam post quosdam malefactores qui decollaverunt Willelmum le Escot.

Malefactores ignoti burgaverunt domum Alexandri Coleman in Hilderton', et bona sua asportaverunt. Nescitur qui fuerunt. Et villata de Hilderton' non fecit sectam post hutesium levatum, ideo in mis'.

Willelmus Messor, fugando quandam vaccam volens illam inparcare, venit Sibilla, cujus vacca fuit et voluit defendere vaccam illam ne inparcaret eam. Et quæ Sibilla prengnans fuit. Idem Willelmus eam cepit et jactavit eam ad terram, ita quod sexto die peperit quendam abortivum mortuum de longitudine unius pollicis. Et idem Willelmus sexto die postea subtraxit se. Catalla ejus xviij *s*' vj *d*', unde vicecomes respondeat. Et villata de Northcharleston non arrestavit eum, ideo in mis'.

Gilbertus Spinck, homo Adæ le Camhus', inventus fuit occisus in mora de Lemacton' habens plures plagas. Et Borardus filius Edmundi, primus inventor, venit et non malecreditur. Nescitur quis eum occidit. Et villata de Lemacton' non venit plene ad inquisitionem, ideo in mis'. Et villata de Preston', quia non fecit sectam post malefactores qui burgaverunt domum Willelmi Hyde, ideo in mis'.

Malefactores ignoti burgaverunt domum Eliæ filii Aliciæ in Burneston', et bona sua in eadem inventa asportaverunt. Nescitur qui fuerunt. Et villata de Burneston' non fecit sectam, ideo in mis'.

Eda, uxor Henrici le Muner de Lucre, suspendit se

[1] Opposite to these names in the margin is the fatal "*s*" for *suspensi*.

quodam peplo in domo sua apud Lucre. Et Willelmus, filius ejus, primus inventor, venit. Et juratores testantur quod non quando invenit eam pendentem, abcidit peplum, et dependebat ipsam et deportabat ipsam in quodam lecto, et dedit intelligi vicinis suis quod ipsa moriebatur de morte sua propria, et fecit ipsam sepeliri in cemiterio, ideo custodiatur pro transgressione. Et villata de Lucre non venit plene ad inquisitionem. Ideo in mis'. Et Henricus, vir prædictæ Edæ, concelavit prædictam feloniam quousque convicta fuit per inquisitionem, ideo custodiatur.

Walterus Felagh' percussit Hugonem Carectarium quadam hachia in capite, ita quod statim postea inde obiit. Et Walterus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus ix *li'* ij *s'* ij *d' ob'*, unde vicecomes respondeat. Et testatum est quod quando fecerat prædictam feloniam cepit duo jumenta, duos boves, et unam vaccam, et ea fugavit secum. Et juratores testantur quod villata de Emeldon potuit cepisse ipsum, et permisit ipsum abire, ideo ad judicium de tota villata. Et villatæ de Stamford', Burton', Fauledon' non fecerunt sectam, ideo in mis'. Postea venit Adam Ribaud et finem fecit pro amerciamento villatæ de Emeledon' per vj *m'*, per plegium vicecomitis.

Cristiana filia Ricardi Demers' appellavit in Comitatu Ricardum filium Alani Forestarii de rapo et pace domini Regis, etc. Et Cristiana modo non venit, ideo ipsa capiatur, et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Ricardus de Marisco, pater ejus, non habuit nisi unicum plegium. Et Ricardus venit. Et juratores dicunt quod concordati sunt et quod ipse concubuit cum ea vi, ideo custodiatur.

Rogerus de Marewyk occidit Emmam, uxorem suam, in domo Willelmi filii Ernaldi de Bulton'. Willelmus filius Ernaldi, primus inventor, venit et non malecreditur. Et Rogerus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et villata de Bilton' non cepit ipsum, ideo in mis'. Et villata de Brotherwyke in mis' quia non fecit sectam post quosdam malefactores, ideo in mis'.

De dominabus, dicunt quod Johanna, quæ fuit uxor Rogeri filii Radulphi,[1] est in donatione domini Regis et est

[1] Roger, son of Ralph, held Charlton, Dycheburn, Magna Ryhill, Kertindun, and Toggisden (*Testa de Nevill*). Ralph, his son and heir, did homage for the lands of his father, 1252. (*Excerpta e Rot. Fin.*, ii. 122).

maritanda, et terra sua valet in isto comitatu xl *m'*. Dicunt etiam quod Agnes de Wescy[1] est in donatione domini Regis, et est maritanda, set de valore terræ suæ nesciunt. Dicunt etiam quod Alicia, quæ fuit uxor Galfridi Scrayde, est in donatione domini Regis, et est maritata et nesciunt per quem.

Nicholaus de Crawell', Robertus Loveles, Henricus Scoticus, Waldeuus de Bremton', Simon Jagge de Doxeford, Costrik de Brompdon', et Robertus Joie captus (*sic*) pro suspicione latrocinii venerunt et defendit (*sic*) latrocinium et totum, et ponunt se super patriam de bono et malo. Et juratores et quatuor villatæ propinquiores dicunt super sacramentum suum quod prædicti Robertus, Henricus, Waldeuus, et Simon fideles sunt et in nullo culpabiles de aliquo malefacto, ideo inde quieti. Et de prædictis Nicholao et Roberto Joye, dicunt super sacramentum suum quod prædictus Nicholaus de Crawell' culpabilis est de quatuor bidentibus furatis, et Robertus Joye simileter de quodam equo furato et aliis latrociniis, ideo, etc.[2] Catalla Roberti Joye xv *s'*, unde vicecomes respondeat. Catalla prædicti Nicholai xxv *s'*, idem vicecomes respondeat.

Juratores præsentant quod Ricardus de Houton', dum fuit ballivus Willelmi de Valencia, levavit novas consuetudines et fecit warennam in aqua ejusdem Willelmi, ubi nullam warennam habere consuevit nec adhuc habet ex concessione domini Regis, et cepit de Waltero Mogge quinque solidos pro quodam lepore capto in horto ejusdem Walteri. Dicunt etiam quod idem Ricardus cepit ab Ada filio Willelmi de Bramdon,[3] qui venit ad averia replegiandum, et ipsum in cippo posuit, quousque finem fecit cum eo per dimidiam marcam. Dicunt etiam quod idem Ricardus cepit Hutredum forestarium Thomæ de Hylderton infra metas de Middelton' et duxit ipsum apud Hertesheved,[4] et ibi ligavit ad postem et non permisit eum replegiare quousque prædictus Thomas de Hilderton' finem fecit cum ipso Ricardo per quatuor marcas pro prædicto Uctredo deliberando, et plures alias prisas

[1] Agnes de Vescy, dau. of William de Ferrers, Earl of Derby, and widow of William de Vescy. On the death of William de Vescy, the wardship of his son and heir, John, was granted to Peter, of Savoy. John died in the Holy Land, and was succeeded by his brother William.

[2] In the margin is "*sus*" for *suspensi*.

[3] A sum of money omitted here.

[4] Probably Hartside in Ingram Parish.

horribiles cepit de hominibus patriæ quarum non est numerus. Ideo ad judicium de eo.

Walterus Wantho de Ryhill' levavit hutesium super Waldevum de eadem, inponens ei quod ipse robavit ipsum de xv *m'*. Et juratores dicunt quod Waldeuus nullam roberiam fecit, nec in aliquo fuit culpabilis de aliquo malefacto. Ideo Henricus in mis'.

Willelmus filius Thomæ de Middelton' conquestus fuit quod Willelmus de Huntercumbe et Ricardus de Hondescar' quod ipsi inprisonaverunt eum in cippo. Et modo non vult sequi versus eos, ideo ipse capiatur, et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes filius Henrici de Bamburg' et Walterus de Beleford' in Bamburg'. Et Ricardus non venit, et fuit attachiatus per Rogerum Hayr de Chevelingham et Willelmum Wendut de eadem, ideo in mis'. Et Willelmus venit. Et juratores dicunt quod prædictus Willelmus non inprisonavit eum nec aliquam transgressionem ei fecit pro se, ideo inde quietus. Postea venit prædictus Willelmus filius Thomæ et finem fecit pro se et plegiis suis per j *m'*, per plegium Willelmi Ger de Middelton'.

Malefactores ignoti burgaverunt domum Alani de Neuton', et ipsum ligaverunt, et bona sua asportaverunt. Nescitur qui fuerunt. Et Alanus, attachiatus eo quod ligatus fuit in eadem domo, non venit, et fuit attachiatus per Eliam Tod de Neuweton' et Reginaldum filium Bernardi de Hespol, ideo in mis'. Et villata de Neuweton' non fecit sectam, ideo in mis'.

Ricardus de Calweleye posuit se in ecclesiam de Emeldon', et cognovit latrocinium, et abjuravit regnum coram coronatore. Nulla habuit catalla. Et villata de Emelden' non cepit ipsum, ideo in mis'.

Willelmus filius Walteri Beck', attachiatus eo quod fuit ligatus in domo Johannis Capellani de Beleford quæ burgata fuit per malefactores ignotos, non venit, et fuit attachiatus per Robertum le Forester de Beleford' et Henricum filium Stephani de eadem, ideo in mis'. Nescitur qui domum illam burgaverunt. Et villata de Beleford' non fecit sectam, ideo in mis'.

Quidam ignotus inventus fuit mortuus super litus juxta Socheston'.[1] Primus inventor venit et non malecreditur, nec

[1] Probably Shoston in Bamburgh Ward.

aliquis alius. Submersus fuit. Judicium, infortunium. Et villata de Scoteston sepelivit eum sine warranto, ideo in mis'.

Willelmus Brun de Bridelington fugit ad ecclesiam de Mangna Hocton',[1] et cognovit se esse latronem, et abjuravit regnum coram coronatore. Nulla habuit catalla. Et villata de Howyk non venit ad abjurationem, ideo in mis'.

Alanus de Creydon' appellavit in comitatu Henricum filium Reginaldi de Edelingham de verberatura et de pace domini Regis.[2] Et Alanus modo non venit, ideo ipse capiatur et plegii sui de prosequendo in mis'. Et plegii sui sunt mortui. Et juratores testantur quod non sunt concordati nec idem Henricus est culpabilis de aliqua transgressione.

Walterus filius Simonis de Werk', rettatus de bidentibus,[3] subtraxit se et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus iij *s*' iiij *d*', unde vicecomes respondeat.

Juratores præsentant quod Odinel' de Alderden, clericus, captus fuit per sectam Willelmi de Bosco, inponens ei quod ipse furatus fuit quandam supertunicam et lintiam,[4] et inprisonatus in prisona de Novo Castro. Et quia idem Odinel' fuit clericus, venit Walterus Heyrun et Thomas capellanus de Novo Castro, tanquam attornati Episcopi Dunholmensis, et petierunt eum tanquam clericum. Et liberatus fuit eis tanquam clericus.

Ivo de Dunstan subtraxit se pro suspicione latroncinii et malecreditur, ideo exigatur et utlageter. Catalla ejus vj *s*', unde vicecomes respondeat.

Hawysa de Falwedon' appellavit in comitatu Thomam filium Patricii de Falwedon de rapo et pace domini Regis, etc., ita quod per sectam ipsius Hawysæ utlagatus est in comitatu. Catalla ejus ix *s*', unde vicecomes respondeat.

De indictatis, dicunt quod Gilbertus Hund de Boymor, Ricardus Homel de Charleton', Willelmus de Framlington, clericus, Johannes filius Roberti de Hertweyton', Walterus, homo Willelmi de Rak', Egerus de Kerstern', et Gilbertus Crawe de Comitatu Suffolciæ, subtraxerunt se pro suspicione latrocinii, roberiæ carrectarum Reginæ Scotiæ, et malecre-

[1] Probably Long Houghton.
[2] Supply *fracta*.
[3] Supply *furatis*.
[4] For *linteum*, a chemise or under-garment, or *linteamen*, a towel.

duntur præter prædictum Ricardum Homel, ideo exigantur et utlagentur. Catalla prædicti Gilberti iiij *s*', unde vicecomes respondeat. Et alii nulla habuerunt catalla. Et Ricardus Homel redeat, si voluerit.

Adam Sutor de Karham vulneravit Radulphum Sutorem de Werk quadam hachia in capite, ita quod statim postea inde obiit. Et Adam statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et villatæ de Levermue,[1] Mindru', et Menlawe concelaverunt loquelam istam, ideo inde mis'.

Juratores præsentant quod duo cacubi[2] inventi fuerunt in campo extra villam de Tholkestor', et multa bona inventa fuerunt in eisdem, set nesciunt quæ bona nec cujusdam thesauri. Et dicunt quod Simon filius Folentini et Robertus Brand fuerunt inventores ejusdem thesauri jam xxij annos elapsos. Et dicunt quod post thesaurum illum inventum, conditio eorum multum melioratur. Et prædictus Simon præsens est, ideo custodiatur. Et Robertus non venit, ideo capiatur.

De warrennis, dicunt quod Hugo de Bolbek habet warrennam in Nesebeck et Dodington ex concessione domini Regis. Ballivi ejusdem Hugonis non permittunt homines piscare in aqua de Tille, nec ponere viscum in campo de Dodington in Nesbyte. Dicunt etiam quod ballivi Agnetis de Vescy levaverunt warennam in Tythal' sine warranto. Et Odinellus de Forde, postquam habuit warennam, non permittit aliquem piscare in aqua de Tilne nec in aliquis (*sic*) rivulis prope Tuchehal' cum rete nec cum hamo. Dicunt etiam quod Ricardus Morin non permittit aliquem currere in campo de Lowyke nec ponere viscum in eodem, ubi nullam warennam habet ex concessione domini Regis et antecessorum suorum, et nesciunt quo warranto.

Juratores præsentant quod ballivi de Kokedal' non debent esse[3] nec solent, nisi tantum duo servientes equites cum duobus garcionibus et duo servientes pedites, et non sunt in eadem balliva quatuor servientes equites cum quatuor garconibus. Et quando mangni ballivi sunt in uno angulo,[4] garciones sui in alio loco cum uno equo vel duobus equis perhendinantibus.

[1] Learmouth, Mindrum, and Moneylaws.

[2] *Cacubus* for *cacabus*, a pot or chauldron.

[3] Probably a mistake for *habere*.

[4] *Angula*, a bailiwick. *Lex. Man. Med. et inf. Lat.*

De defaltis, dicunt quod Petrus de Morte Forti, Willelmus de Redham, Galfridus filius Wyday de Middelton', Johannes de Fauledone, Robertus de Wolloure in Rok', Ricardus de Watweng', Gilbertus de Joneston', Johannes le Bursur de Donestan, Adam Scot, Rannulphus filius Lyolf', Nicholaus Freman de Lilleburn', Robertus de Shotton, Eudo de Bedenhal', Simon de Langeton' in Glendal', Robertus de la Ferte, Robertus de Ros, et Jermanus de Brokesfeud non venerunt primo die, ideo in mis'.

De evasionibus latronum, dicunt quod Adam filius Willelmi Trug' subtraxit se pro quadam vacca furata, et postea rediit ad villam de Hilderton'. Et idem subtraxit se et vicecomes cepit de eadem villata pro evasione ejusdem v *m'*. Dicunt etiam quod Rogerus filius Willelmi de Scranenwud' subtraxit se pro suspicione mortis Willelmi de Chenhull. Et quia villata de Chenhull' non cepit ipsum, idem vicecomes cepit de eadem villata vj *m'* pro transgressione. Et Galfridus le Messer de Brandon' captus fuit et inprisonatus in villa de Northmiddelton, et evasit, et villata finivit cum vicecomite per vij *m'*. Et Radulphus filius Dolfini cepit quendam pauperem qui furatus fuit unum linteamen, et ipsum verberavit et permisit postmodum abire, et vicecomes cepit ab eo propter hoc xl *s'*. Et Thomas Faulaund' de Benton' subtraxit se pro suspicione latrocinii, et ea de causa cepit vicecomes a prædicta villata de Denton' viij *m'*. Ideo inde loquendum.

De wrecco maris, dicunt quod quidam batellus Abbatis de Chathou[1] applicavit juxta Beaumburg, in quo nullus homo inventus fuit, set de eo omnes submerserunt. Precium batelli xxx *s'*, unde vicecomes respondeat.

Juratores præsentant quod Willelmus de Ros tenet terram suam in comitatu isto in capite de domino Rege, et debet invenire senescallum in comitatu isto, et non facit, ideo loquendum.

De hiis qui non permittunt ballivos domini Regis intrare in terras suas ad summoniendum et districtiones faciendum, dicunt quod ballivi Willelmi de Valencia et Galfridi, fratri sui, non permittunt ballivos domini Regis intrare in terras suas, immo recussum fecerunt de averiis suis captis apud Levermue pro debito domini Regis, ideo inde loquendum.

[1] Kelso.

Juratores præsentant quod Gerardus de Holleburn' dedit vicecomiti xl *s*' ne miles fieret. Et Ricardus Frebern similiter pro eodem. Et Willelmus de Lelleburn' xl *s*' pro eodem. Et Thomas de Hilderton xl *s*' pro eodem. Ideo loquendum.

Juratores præsentant quod homines de Middelton' braciaverunt quandam servisiam, quæ vocatur Scottale. Et quidam extraneus venit de nocte et cepit de cervisia illa circiter duas ollatas. Et quia prædicti homines fecerunt interrogari in ecclesia, quis fuit ille malefactor, et non levaverunt hutesium, Walterus de Bokesford, tunc ballivus, cepit de sex hominibus prædictæ villatæ lx *s*', ideo ad judicium.

Robertus filius Roberti le Blund, rettatus de morte Henrici de Bechefeld, invenit plegios venire coram Justiciariis per præceptum domini Regis, scilicet, Robertum de Hertwayton', Adam Redhed, Hugonem Pillok, Henricum Bradyf, Adam Trucer, Johannem de la Hull, Andream filium Thomæ, Robertum filium Mildredis, Ulkil filium Mildredis, Simonem le Lung, Radulphum filium Ulkel', Adam filium Margariæ, et Thomam filium Johannis. Et modo non habent ipsum, ideo in mis'. Postea venit prædictus Robertus et defendit prædictam mortem et totum, etc., et ponit se super patriam de bono et malo. Et xij juratores de Suthcoket dicunt super sacramentum suum quod non est culpabilis de prædicta morte, nec de aliquo alio malefacto; ideo inde quietus.

BALLIVA EX AUSTRALI PARTE DE KOKET, Walterus le Sauvage, Willelmus le Ruter, Wychardus de Trokelawe, et Ricardus de Koog, capitales ballivi, jurati.

Electores { Henricus de Burneton. / Wydo de Areynes. } jurati.

Hugo de Herle.
Will' de Meynehermer.
Gilbertus Ochemer'.
Hugo de Sedelestan. } jur'.

Adam de Agarecheles.
Johannes de Swynburn.
Johannes de Fannesse.
Alanus de Kamhus. } jur'.

Ricardus de Hereford, senior.
Willelmus de Bamburg.
Willelmus de Burneton. } jur'.

BURGUS DE NOVO CASTRO SUPER TYNAM, scilicet, ex parte australi de Coket.

Electores { Thomas de Merchingl'. Johannes le Flemeng. } jur'.

Barthol' Beneit. Adam le Clerk. Thomas Carlcote. Adam de Blakeden. } jur'.

Robertus de Mitford. Johannes Wythelard. Willelmus Tunok. Phelipot de Francington } jur'.

Henricus Yol. Nicholaus Scoticus. } jur'.

VILLATA DE MITFORD

Willelmus de Otteley. Nicholaus le Parker. Stephanus Tinteman. Gilbertus Serrator. } jur'.

Thomas le Myre. Johannes filius Jene. Thomas filius Yvonis. Will' de Vandrixton. } jur'.

Johannes Haliman. Gilbertus de Pykeden. Hugo de Malton. Adam de Rogeley. } jur'.

VILLATA DE MORPATH'

Thoraldus de Morpath. Ricardus de la Roche. Willelmus Tinctor. Johannes de Nedirton. } jur'.

Ricardus de Preswyk. Astinus le Forester. Radulphus Bateman. Mathæus Cissor. } jur'.

Willelmus le Tanner. Laurentius Cementarius. Willelmus Cocus. Will' filius Humfridi. } jur'.

VILLATA DE WERKEWRTH'

Robertus le Clerk.
Henricus de Botleston.
Adam filius Hawysiæ.
Hugo filius Capellani. } jur'.

Ricardus le Fossur.
Willelmus le Cruce.
Henricus le Messer.
Henricus Tinctor. } jur'.

Henricus le Fulur.
Willelmus Algod.
Will' filius Astini.
Thomas Scoticus. } jur'.

VILLATA DE NEWEBIGGINGE

Johannes filius Edrici.
Jordanus filius Johannis.
Will' filius Roberti.
Ivo filius Radulphi. } jur'.

Galfridus Palain.
Walterus filius Petri.
Rogerus le Carpenter.
Radulphus Textor. } jur'.

Hugo, homo Alexandri.
Ranulphus le Carect'.
Elyas Wolbert.
Laurentius filius Willelmi. } jur'.

VILLATA DE CORBRIGG

Ricardus Juvenis.
Ricardus filius Roberti.
Willelmus de Ridale.
Willelmus Todde. } jur'.

Thomas le Serjaunt.
Radulphus de Blakeden.
Adam de Radenor.
Thomas de Morton. } jur'.

Radulphus de le Mare.
Hugo de Scroby.
Andreas filius Dune.
Adam Homele. } jur'.

BALLIVA EX AQUILONARI PARTE DE COKET, Adam de Thorp, Robertus de Wytingham, Adam de Hopun, Johannes de Rubyr, et Henricus de Haliwell, capitales ballivi, jurati.

Electores { Willelmus de Turbervill. Simon de Loker'. } jur'.

Ingeramus de Warendham. Willelmus de Muchamys. Phillippus de la Leghe. } jur'.

Hugo de Heysent. Walterus de Prentwyk. Johannes de Brenton. Johannes de Crawcestr'. Ricardus Frebern. } jur'.

Thomas de Akild. Willelmus de Calvel'. Nicholaus de Aketon'. } jur'.

VILLATA DE ROUBYR

Adam filius Radulphi. Adam filius Henrici. Adam filius Willelmi. Adam Faber. } jur'.

Robertus Faber. Simon filius Radulphi. Alanus filius Adæ. Willelmus de Brigeham. } jur'.

Willelmus filius Adæ. Alanus filius Eudonis. Edmundus filius Willelmi. Gilbertus filius Hugonis. } jur'.

BURGUS DE FELTON

Rogerus filius Radulphi. Ricardus Fabian. Henricus Fabian. Rogerus Mody. } jur'.

Ricardus Payn. Will' filius Johannis. Willelmus le Taillur. Robertus le Taillur. } jur'.

Galfridus filius Walteri. Willelmus Herodin. Will' filius Ricardi. Willelmus Textor. } jur'.

VILLATA DE ALNEWYK

Willelmus Beaufiz. Walterus Marescall'. Galfridus Boner. Wydo de Caumggate.	jur'.	Galfridus Pistor. Bartholomæus le Clerk. Willelmus filius Agnetis. Willelmus filius Elyæ.	jur'.

Ivo Medicus.
Eborardus de Monte.
Willelmus filius Thomæ.
Johannes Marescallus. } jur'.

VILLATA DE ALNEMUE

Will' filius Rogeri. Hugo de Woloure. Robertus Carpentar'. Alexander de Fratribus.	jur'.	Walterus Stute. Mayn de Cherlton. Reginaldus Carnifex. Will' de Shindreclive.	jur'.

Willelmus Laylaund.
Alexander Carpentar'.
Willelmus Scriptor.
Robertus Gurnay. } jur'.

VILLATA DE HAMUBURG[1]

Walterus Serviens. Willelmus Mallye. Turstan' Macecrer. Serlo le Macecrer.	jur'.	Willelmus de Harpham. Patricius homo Canonici. Willelmus Goldwyn. Johannes Maylle.	jur'.

Petrus le Straum.
Henricus le Lorimer.
Robertus filius Thomæ.
Robertus filius Will'. } jur'.

[1] *Sic*, a mistake for Baumburg.

VILLATA DE WULLOURE

Walterus super Kirkelaunde.
Stephanus filius Arkel'.
Adam Yppejoye.
Willelmus filius Aliciæ.
} jur'.

Hugo de Bowelton.
Thomas filius Lyolphi.
Robertus Carpentar'.
Radulphus Serviens.
} jur'.

Thomas Tarcereford.
Adam Todde.
Willelmus Tulle.
Ivo filius Walteri.
} jur'.

VILLATA DE WERK

Willelmus le Paumer.
Adam le Messager.
Adam le Wayte.
Thomas Cocus.
Gilbertus le Fullur.
Gervasius filius Phillippi.
} jur'.

Thomas filius Phillipi.
Gervanus filius Matillidis.
Martinus de Haweden.
Arkil de Presfen.
Willelmus Plomer.
Stephanus Fullator.
} jur'.

VILLATA DE WARNEMUE

Willelmus le Batur.
Galfridus filius Quenild.
Simon filius Valentini.
Radulphus Buttun.
Robertus Bronde.
} jur'.

ASSIZE ROLL, NORTHUMBERLAND, 53 HENRY III., A.D. 1269.

PLACITA CORAM GILBERTO DE PRESTON' ET SOCIIS SUIS, JUSTICIARIIS ITINERANTIBUS,[1] APUD NOVUM CASTRUM SUPER TYNAM IN COMITATU NORTHUMBRIÆ, IN CRASTINO SANCTI JOHANNIS BAPTISTÆ ANNO REGNI REGIS HENRICI FILII REGIS JOHANNIS LIIJ°.[2]

Dominus Rex mandavit Justiciariis hic quod concessit dilectis et fidelibus suis Eustachio de Balliolo[3] et Hugoni de Bailliolo,[4] qui de licentia sua ad partes transmarinas profecturi sunt, quod Willelmus de Stokeleg' et Robertus de Hunsinggowere, quos iidem Eustachius et Hugo attornatos suos coram ipso domino Rege constituerunt, vel eorum alter, facere possint, vel possit, alios vel alium attornatos, vel attornatum, loco ipsorum, ad lucrandum vel perdendum, nomine ipsorum Eustachii et Hugonis, in omnibus placitis et querelis motis vel movendis, quibuscumque curiis pro ipsis vel contra ipsos, et illos attornatos amovere et alios vel alium attornatos vel attornatum, loco ipsorum, substituere in præmissis, quandocunque viderint expedire. Et quod prædictos Willelmum et Robertum vel alterum ipsorum, si ambo interesse non possint, et illos quos loco suo attornaverint ad præmissa, nomine ipsorum Eustachii et Hugonis, sine difficultate reciperent. In cujus rei testimonium, litteras suas fieri fecit patentes per unum annum duraturas. Et iidem Eustachius

[1] The writ under which this assize was taken runs as follows: The King to his Archbishops, etc., and all other his faithful subjects of the counties of York, Westmoreland, Northumberland, Cumberland, Lancaster, Nottingham and Derby, Warwick, Leicester, Lincoln, and Rutland, Greeting, Know ye that we have constituted our well beloved and faithful Gilbert de Preston, John le Bretun, Walter Helyun, and John de Oketon, our Justices itinerant to take common pleas, this time in the counties aforesaid. And therefore we command you that you be attending and answering, etc. Witness, etc., at Clarendon the seventh day of December [1267] (*Pat. Roll*, 52 *Hen. III.*).

[2] 25 June 1269.

[3] Eustace de Baillol married Helewisia, dau. and h. of Ralph de Levington. He had letters of protection for four years, when about to set out for the Holy Land with Edward the King's eldest son, 16 July 1270. He died in 1272.

[4] Hugh de Baillol was s. and h. of Sir John de Baillol. He married Agnes de Valentia, niece of Hen. III. He died in 1271.

et Hugo interim quieti sint de communibus summonitionibus Justiciariorum suorum quorumcumque in itineribus suis, ita quod per absentiam non amercientur occasione summonitionum prædictarum. Teste, etc., apud Winton' xxv die Decembris anno, etc., l tertio.[1]

Assisa venit recognitura si Thomas filius Willelmi de Milleburn' injuste, etc., disseisivit Margariam de Mylburn' de libero tenemento suo in Northbilburn,[2] post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eam de tertia parte decem acrarum terræ in Northbilburne, et de duabus *s'* redditus, cum pertinentiis, in Kynton'.[3] Et Thomas venit, et nichil dicit quare assisa remaneat, nisi tantum quod dicit quod quædam Anabilia, mater sua, obiit seisita de prædictis terra et redditu, ut de feodo, et quod ipse, post mortem ipsius Anabiliæ, intravit in idem tenementum, ut filius ejus et heres, unde dicit quod si aliqua disseisina ei facta fuit, hoc fuit per alios et non per ipsum. Et quod ita sit, ponit se super assisam. Et Willelmus filius Radulphi de Halywelle et Johannes Lecchur, recognitores, non venerunt, ideo in mis'. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictum tenementum fuit jus et liberum maritagium prædictæ Anabiliæ, matris prædicti Thomæ, et quod ipsa inde obiit seisita, et quod idem Thomas, post mortem prædictæ matris suæ, intravit in idem tenementum, ut filius ejus et heres. Et dicunt quod prædicta Margeria nuncquam fuit in seisina de prædictis terra et redditu, inde dicunt præcise quod prædictus Thomas non disseisivit prædictam Margariam de prædicto tenemento quod posuit in visu suo injuste et sicut breve dicit. Ideo consideratum est quod prædictus Thomas inde sine die, et prædicta Margaria nichil capiat per assisam istam, set sit in mis' pro falso clamore.

Eadmundus de Stokes, qui tulit breve mortis antecessoris versus Beatricem de Stokes et alios de tenemento in Ellington', venit et retraxit se, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes Molendinarius de Ellyngton' et Willelmus de Espeley.

Ricardus filius Uctredi petit versus Hugonem de Dene quinque acras et tres rodas terræ cum pertinentiis in Lypwode, in quas idem Hugo non habet ingressum nisi per

[1] See *Pat. Roll*, 53 *Hen. III.*, *m.* 25.

[2] A mistake for North Millburn in Ponteland Parish.

[3] Kenton in Gosforth Parish.

Uctredum de Lypwode, qui ipsum Ricardum injuste et sine judicio disseisivit post primam, etc. Et Hugo venit, et defendit jus suum quando, etc., et bene defendit quod non habet ingressum in prædictam terram per prædictum Uctredum, immo per quamdam Aliciam, uxorem suam. Dicit enim quod prædicta terra est jus et hereditas ipsius Aliciæ, et quod nichil clamat in eadem, nisi ratione ipsius Aliciæ, uxoris suæ.

Et Ricardus dicit quod prædictus Hugo nichil clamare potest in prædicta terra ratione prædictæ Aliciæ, uxoris suæ, dicit enim quod prædictus Uctredus feoffavit ipsum Hugonem de eadem, et quod habet ingressum in eandem terram per prædictum Uctredum, et non per prædictam Aliciam. Ponit se super patriam, et Hugo similiter, ideo fiat inde jurata. Et veniant die Veneris post festum Sancti Johannis Baptistæ.[1] Postea, ad diem illum, prædictus Ricardus optulit se versus prædictum Hugonem de prædicto placito, et ipse non venit et habuit diem ad hunc diem, postquam comparuit in Curia, etc. Judicium, prædictum tenementum capiatur in manum domini Regis. Et ipse summoniatur quod sit hic die Dominica post Octavam Sancti Johannis Baptistæ[2] auditurus inde judicium suum. Postea, ad diem illum, prædictus Ricardus optulit se versus prædictum Hugonem de prædicto placito, et ipse non venit. Et vicecomes testatur quod terra capta est in manum domini Regis, et summonitus, etc., ideo consideratum est quod Ricardus recuperet seysinam suam, et Hugo in mis'.

Amabilia, quæ fuit uxor Willelmi le Forester, petit versus Johannem le Forester de Tyttelington tertiam partem unius messuagii, quinquaquinta et trium acrarum terræ et duarum acrarum prati cum pertinentiis in Tyttelington', ut dotem suam, etc.

Et Johannes venit et dicit quod non debet ei inde respondere dicit enim quod prædicta Amabilia habet virum, nomine Ricardum, sine quo ipsa non potest petere prædictam dotem, et qui non nominatur in brevi, unde petit judicium de brevi. Et prædicta Amabilia non potest hoc dedicere. Consideratum est quod prædictus Johannes inde sine die, et Amabilia in mis'.

Johannes filius Johannis filii Patricii summonitus fuit ad respondendum Waltero de Edelintham[3] de placito quod

[1] 29 June 1269.
[2] Sunday, 1 July 1269.
[3] Edlingham in Coquetdale Ward, North Div.

faciat consuetudines et recta servitia, quæ ei facere debet de libero tenemento suo quod de eo tenet in Edelintham, ut in homagiis, releviis, et aliis, etc. Et unde dicit quod cum prædictus Johannes tenet de ipso Waltero quartam partem manerii de Edelintham, reddendo inde per annum eidem Waltero unam marcam, et faciendo ei homagium et relevium, et ad scutagium domini Regis xl *s*', quando evenerit, decem *s*', et ad plus, plus, et ad minus, minus, et faciendo ei auxilium ad filium suum primogenitum militem faciendum, et ad filiam suam primogenitam maritandam, ita quod ipsemet fuit seisitus de prædictis servitiis per manum ipsius Johannis, ut de feodo et jure tempore domini Regis nunc, capiendo inde expletia ad valentiam, etc., prædictus Johannes injuste dedicit facere ei prædicta servitia. Et quod tale sit jus suum, offert, etc.

Et Johannes venit et defendit vim et injuriam quando, etc., et bene cognoscit quod tenet de prædicto Waltero tenementum prædictum per servitium reddendi ei unam marcam pro omni servitio, et de residuo prædictorum servitiorum defendit jus suum et totum, etc.; et ponit se in magnam assisam domini Regis, et petit recognitionem fieri, utrum ipse majus jus habeat tenendi prædictum tenementum de prædicto Waltero per servitium reddendi ei unam marcam per annum pro omni servitio sicut ei recognovit an per eadem servitia, et præterea faciendi ei homagium, et relevium, et ad scutagium quadraginta *s*', decem *s*', quando evenerit, et ad plus, plus, et ad minus, minus, et faciendi ei auxilium ad filium suum primogenitum militem faciendum, et ad filiam suam primogenitam maritandam, sicut prædictus Walterus ab eo exigit. Et Johannes de Oggille, Johannes de Hertwaytton', Walterus de Swetthorp', et Thomas de Bykerton', quatuor milites electi ad eligendum duodecim, venerunt et elegerunt istos, Willelmum de Flotewarton, Thomam de Clenehulle, Robertum de le Ferte, Robertum de Bydlisdene, Robertum de Luker, Willelmum de Muschamp, Michaelem de Kyllum, Willelmum de Halton', Rogerum Maudut, Ricardum de Whelaund, Engramum de Warenham, Robertum de Maneriis, Johannem de Herwayton', Johannem Oggylle, Thomam de Bykerum, et Walterum de Swetthorp'. Postea prædictus Walterus non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes Gevener et Johannes filius Gilberti de Dalton'.

Dies datus est eis a die Sancti Johannis Baptistæ in quindecim dies, tunc veniant duodecimi.

Dominus Rex mandavit Justiciariis hic quod occasione communis sumonitionis coram ipsis factæ, in itinere suo in comitatu isto, venerabilis pater W' Eboracensis Archiepiscopus,[1] Angliæ Primas, non poneretur in defaltam nec in aliquo esset perdens, quia absentiam suam ei warrantizaverat. Teste ipso domino Rege apud Wynton' vij die Junii anno regni sui quinquagesimo tertio.

Isabella,[2] quæ fuit uxor Ricardi Moryn, petit versus Alanum de Lascelles[3] tertiam partem manerii de Fenton' cum pertinentiis, ut dotem suam, etc.

Et Alanus venit et dicit quod non potest ei inde respondere, quia dicit quod Abbas de Annewyk tenet advocationem ecclesiæ ejusdem manerii, et quidam Walterus de Brandeston' et Alicia, uxor ejus, tenent tertiam partem ejusdem manerii, et quidam Walterus de Fenton' tenet duas bovatas terræ. Et Isabella non potest hoc dedicere, ideo consideratum est quod prædictus Alanus inde sine die, et prædicta Isabella in mis' pro falso clamore.

Johannes de Halywelle, qui tulit breve de consuetudinibus et servitiis versus Galfridum filium Bernardi et Edittham, uxorem ejus, venit et retraxit se, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Henricus Clericus de Halywell' et Rogerus Barach de Burndon'.

Robertus Ayr, qui tulit breve versus Robertum filium Johannis de Hagardeston' de tenemento in Forde, non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis'. Non invenit plegios, quia per pone. Et Robertus inde sine die.

Johannes de Haulton[4] optulit se versus Rogerum de Lancastre, Philippam,[5] uxorem ejus, Nicholaum Corbeth et Margeriam, uxorem ejus, Matillidem, uxorem Hugonis del Valle, et Aliciam, uxorem Walteri de Huntercumbe, de placito quod ipsæ simul cum prædictis Rogero, Nicholao, Hugone, et Waltero reddant ei triginta *m*' quæ ei aretro sunt de annuo redditu quinque *m*' quæ ei debent, etc. Et ipse non venit. Et summoniatur, etc. Ideo distringatur quod sit hic in

[1] Walter Giffard, Archbishop of York 1265 to 1279.

[2] Widow of Robert de Muschamp.

[3] Alan de Lascelles m. Isabella, widow of Roald FitzAlan (Bain's *Cal.*, i. 2408).

[4] John de Haulton died in 15 Edw. I., William his son and heir (*Cal. Gen.*, i. 378). He was Sheriff of Northumberland in 50-51 Hen. III.

[5] Philippa, Margery, Matilda, and Alice, the daus. and co-heirs of Hugh Bolebec.

Octabis Sancti Johannis Baptistæ. Idem dies datus est prædictis Rogero, Nicholao, Hugone, et Waltero in Banco.

Jurata, de consensu partium electa, inter Adam filium Willelmi de Bedenhale, querentem, et Rogerum de Sancto Paulo, Sygrytham, uxorem ejus, Germanum de Dycheburn' et Agnetem, uxorem ejus, venit recognitura si prædicti Rogerus, Sygrytha, Germanus, Agnes detinent prædictum Adam extra medietatem duorum messuagiorum et sex bovatarum terræ cum pertinentiis in Bedenhale,[1] quæ sunt de medietate manerii de Bedenhale, quæ medietas, in Curia Regis coram Rogero Bertram et sociis suis justiciariis itinerantibus in comitatu isto, Willelmo de Bedenhale et heredibus suis remansit, per finem[2] ibi inde factam inter ipsum Willelmum de Bedenhal', patrem prædicti Adæ, cujus heres ipse est, et Thomam de Cospatryk, patrem prædictarum Sygrythæ et Agnetis, cujus heredes ipsæ sunt sicut prædictus Adam dicit, vel si prædictus [Adam] sit in seisina de medietate totius prædicti manerii adeo integre sicut prædictus Thomas Cospatryk', pater ipsarum Sygrythæ et Agnetis, manerium illud tenuit, quando prædicta finis inde inter ipsum et prædictum Willelmum facta fuit, sicut prædicti Rogerus, Sygrytha, Germanus et Agnes dicunt (*sic*).

Assisa venit recognitura si Gilbertus de Gunwerton', pater Roberti filii Gilberti de Gunwerton', fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de uno messuagio cum pertinentiis in Corbrygge, die quo, etc. Et si, etc. Quod messuagium Thomas filius

[1] Beadnell in Bamburgh Parish.

[2] Fine made in the Court of the King at Newcastle, on Monday next after the Purification of the Blessed Virgin Mary, 19 Hen. III., before Roger Bertram and others, between William de Bedenhil, complainant, and Thomas son of Cospatric, deforciant, of the Manor of Bedenhal with appurtenances, whereof the same William complained that the aforesaid Thomas did not hold to him a fine made in the Court of the Lord the King, before the Justices itinerant at Newcastle upon Tyne, and whereof a plea was summoned between them, etc., to wit, that the aforesaid William acknowledged all the aforesaid manor with appurtenances to be the right of the same Thomas. And for this acknowledgment, fine, and agreement the same Thomas gave and granted to the aforesaid William a moiety of all the aforesaid manor, with appurtenances, that is to say, that moiety which is towards the south except the capital messuage, which shall remain to the same Thomas and his heirs. To hold to the same William and his heirs of the aforesaid Thomas and his heirs for ever, etc., rendering therefor yearly to the aforesaid Thomas and his heirs one pair of white gloves or one penny at Easter for all services, etc. And let it be known that the fine before made between them of the aforesaid manor, by this fine, is wholly annulled (*Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 43).

Alani et Agnes filia Baldewyni tenent, qui veniunt et dicunt quod assisa non debet inde fieri, quia bene concedunt quod prædictus Gilbertus, de cujus morte, etc., obiit seisitus de prædicto messuagio, et quod quidam Radulphus, frater prædicti Roberti, post mortem ipsius Gilberti, patris sui, intravit in idem messuagium, ut filius ejus et heres, unde desicut per breve istud debet peti seisina ultimi seisiti,[1] petunt judicium. Et Robertus non potest hoc dedicere. Consideratum est quod Thomas et Agnes inde sine die, et Robertus in mis'.

Ricardus filius Rogeri de Horseleye,[2] qui tulit breve mortis antecessoris versus Johannem de la Grene et Christianam, uxorem ejus, de tenemento in Annewyk, non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Gilbertus de Wolsington' et Johannes de Redesdale. Et Johannes et Christiana inde sine die.

Isolda, uxor Willelmi le Norreys,[3] dat viginti *s*' pro habendo respectu versus Aliciam, quæ fuit uxor Johannis le Clerk, de placito terræ. Postea venit prædicta Isolda et solvit vicecomiti prædictos viginti *s*', scilicet, Gwychardo de Charun, unde idem vicecomes respondeat.

Uctredus Porchet, Margeria, uxor ejus, Thomas de la Leye et Hawysia, uxor ejus, et Cristiana, quæ fuit uxor Rogeri de la Leye, summoniti fuerunt ad respondendum Johanni de Haulton'[4] de placito quod faciant ei consuetudines et recta servitia, quæ ei facere debent de libero tenemento suo, quod de eo tenent in Halton'. Et Uctredus et omnes alii veniunt, et concordati sunt. Et Johannes dat dimidiam marcam pro licentia concordandi. Et est concordia talis quod (*sic*).

[1] See Bracton, *De Legibus Angliæ*, vol. iv., p. 190.

[2] Roger de Horseleye held 25 acres of land in Kerstern of the Barony of Graystock (*Testa de Nevill*, p. 387[b]). Inquisition taken at Newcastle on Friday next before the feast of St. Peter in Cathedra, 35 Edw. I. The jury say that it is not to the damage of the Lord the King or of others if Richard de Horseley enclose his two woods in Alwenton, of which one contains 40 acres and the other 30 acres, and a certain wood at Charnu' containing 15 acres (*Inq. P.M.*, 35 *Edw. I.*, No. 66). Simon de Horseley held half a carucate of land in Alnwick (*Testa de Nevill*, p. 387[b]).

[3] William le Norreys married Isabella, one of the daughters and co-heirs of Peter de Goldington (*Excerpta e Rot. Fin.*, ii. 150).

[4] John de Hawilton held Hawilton of the King in drengage (*Testa de Nevill*, p. 389), and the manor of Syrvinescheles in Tindale, of the King of Scotland (*Iter of Wark*, p. xxxiv).

Willelmus de Nederton' et Isabella, uxor ejus, qui tulerunt breve novæ disseisinæ versus Nicholaum de Bolteby, non sunt prosecuti, ideo ipsi et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Walterus de Heppescotes et Willelmus Noteman de Staynton'. Et Nicholaus inde sine die.

Willelmus de Slavele et Alicia, uxor ejus, summoniti fuerunt ad respondendum Roberto de Westhydewyn[1] de placito quod permittant ipsum habere communam pasturæ in Le Stele de qua Gwydo le Forester, pater prædictæ Aliciæ, cujus heres ipsa est, injuste, etc., disseisivit prædictum Robertum post primam, etc.

Et Willelmus et Alicia veniunt, et dicunt quod non debent ei inde ad hoc breve respondere, quia dicunt quod prædictus Robertus non ostendit, nec aliquam mentionem facit de aliquo tenemento ad quod prædicta pastura debeat pertinere, unde petit judicium de brevi. Et Robertus non potest hoc dedicere. Consideratum est quod prædicti Willelmus et Alicia inde sine die, et Robertus in mis'.

Willelmus de Faudune in mis' pro transgressione, et amerciatus est ad unam marcam.

Assisa venit recognitura si Rogerus Maudut injuste et sine judicio disseisivit Willelmum de Blumvill' de libero tenemento suo in Bentesfeud, post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eum de uno messuagio, quater viginti et decem acris terræ cum pertinentiis. Et Rogerus venit et dicit quod prædictus Willelmus injuste tulit assisam istam versus eum, dicit quod ipse est capitalis dominus feodi illius, et dicit quod, post mortem prædicti Willelmi,[2] intravit in prædictum tenementum, eo quod quidam Adam, filius ipsius Willelmi et heres, fuit infra ætatem, et quod ita sit, ponit se super assisam. Et Gregorius filius Adæ unus recognitorum non venit, ideo in mis'. Et præterea dicit quod quædam Agnes, quæ fuit uxor prædicti Willelmi Maudut,[3] tenet triginta acras, nomine dotis, de prædictis quater viginti et decem acris terræ, et tenuit die quo breve suum impetravit versus eum.

Juratores dicunt super sacramentum suum quod præ-

[1] Robert de Hydewin del West held Hydewin del West for a third part of one fee of the old feoffment of the Barony of Bolbec (*Testa de Nevill*, p. 382[b]).

[2] This is William the father of the aforementioned William. There is apparently something omitted in this entry.

[3] A mistake for Blumvill'.

dictus Willelmus est in seisina de prædicto mesuagio et quod prædicta Agnes tenet prædictas triginta acras terræ, et tenuit die quo prædictus Willelmus breve suum impetravit versus prædictum Rogerum. Et de residuo prædictæ terræ, scilicet, de sexaginta acris terræ, dicunt quod prædictus Willelmus, pater prædicti Willelmi, aliquo tempore tenuit prædictum tenementum de prædicto Rogero et dicunt quod, decedente prædicto Willelmo seniore, intravit prædictus Willelmus de Blumvill' in prædictum mesuagium tanquam in capitale mesuagio prædicti Willelmi, senioris, patris sui, et tam de prædictis quater viginti acris terræ quam de prædicto mesuagio, fuit idem Willelmus, junior, in seisina pacifica per quindecim dies, quousque prædictus Rogerus ipsum de prædictis sexaginta acris terræ ejecit. Et juratores quæsiti si prædictus Rogerus quando prædictum Willelmum ejecit de prædicta terra utrum ipse ejecit ipsum Willelmum ratione prædicti Adæ filii prædicti Willelmi, senioris, an ad opus suum proprium? Dicunt quod non ejecit ipsum Willelmum ratione prædicti Adæ, immo ad approuandum seipsum de prædicta terra. Et ideo consideratum est quod prædictus Willelmus recuperet seisinam suam de prædictis sexaginta acris terræ per visum recognitorum, et Rogerus in mis'. Et similiter prædictus Willelmus in mis', pro falso clamore ut patet superius.

Dampna, si qua, x *l*' tunc capta.

Postea venit prædictus Rogerus, et offert domino Regi viginti *s*' pro habenda jurata viginti quatuor ad convincendum xij, etc., per plegium Walteri de Camhou. Idem Walterus plegius est de prosequendo. Postea prædictus Rogerus non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui in mis', scilicet, prædictus Walterus. Postea venit prædictus Rogerus et finem fecit pro se et plegiis suis xx *s*'.

Robertus de Faundon'[1] et Isolda, uxor ejus, qui tulerunt assisam novæ disseisinæ versus Robertum de Insula[2] de tenemento in Goseford, veniunt et retraxerunt se, ideo ipsi et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Faudon' et Waldefus de Estlyngton', et prædictus Robertus de Insula inde sine die.

[1] Robert de Faudon in 1244 received 1 mark in compensation for his crops being trodden down on account of the Parliament between the King and the King of Scotland (Bain's *Cal.*, i. 1652).

[2] Robert de Insula, s. and h. of Otwerus de Insula (*Cal. Gen.*, i. 31). Otwerus de Insula held three parts of Goseford of the Barony of Whalton (*Testa de Nevill*, p. 386). Robert de Insula Sheriff of Northumberland in 49 Hen. III.

Assisa venit recognitura si Radulphus filius Rogeri[1] injuste et sine judicio disseisivit Robertum de Doxeford,[2] clericum, de communia pasturæ suæ in Charleton' de North', quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa, post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eum de communia pasturæ in quinquies xx acris pasturæ et moræ in quibus communicare solebat cum omnimodis averiis suis per totum annum. Et Radulphus venit, et nichil dicit quare assisa remaneat, nisi tantum quod dicit quod prædictus Robertus tenet viginti et quatuor acras terræ de eo in prædicta[3] de Charleton', et dicit quod ipse approuavit sibi de vasto suo, sicut bene ei licuit per provisionem factam apud Merton' eo quod ipse est capitalis dominus feodi, in quo prædictus Robertus clamat habere prædictam communam. Et dicit quod idem Robertus extra approuamentum prædictum habet sufficientem pasturam pertinentem ad prædictum tenementum suum, et satis competens, et etiam liberum introitum et exitum ad eandum. Et de hoc ponit se super assisam.

Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Robertus habet sufficientem pasturam pertinentem ad liberum tenementum suum in praedicta villa de Charleton' North', et liberum introitum et exitum ad eandem communam. Et ideo consideratum [est] quod prædictus Radulphus inde sine die, et Robertus nichil capiat per assisam istam, set sit in mis' pro falso clamore.

Assisa venit recognitura si Johannes filius Galfridi le Baliestere,[4] frater Roberti Ra,[5] fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de uno mesuagio cum pertinentiis in Rotheber', die quo, etc. Et si, etc. Quod mesuagium Willelmus le Portir et Emma, uxor ejus, et Agnes, filia ejusdem Emmæ, tenent, qui veniunt, et prædicti Willelmus et Emma dicunt quod ipsi nichil clamant in prædicto mesuagio nisi ratione

[1] Ralph, s. and h. of Roger, son of Ralph (*Excerpta e Rot. Fin.*, ii. 122). Roger, son of Ralph, held North Charlton of the Barony of Vescy (*Testa de Nevill*, p. 384).

[2] Robert de Doxford, executor of the will of Robert Mautalent (Bain's *Cal.*, i. 2254).

[3] *Villa* omitted.

[4] Geoffrey Balistarius, Eva his wife, and Isolda, sister of Emma, give 5 marks for having four justices, 1239 (*Excerpta e Rot. Fin.*, i. 327). Homage of John, s. and h. of Geoffrey Balistarius, for the lands of his father, 1246 (*Ibid.*, 459). Licence to Eva, wife of Geoffrey Balistarius, to marry whom she pleases, 1248 (*Ibid.*, ii. 34). Homage of Geoffrey le Arblaster, s. and h. of John le Arblaster, 1262 (*Ibid.*, 369).

[5] Robert Ra held 20 a. of land in Walton of the Barony of Whalton (*Testa de Nevill*, p. 386). Lecelina Ra, a freeholder of Ada de Bailliol in Whalton in 1261 (Bain's *Cal.*, i. 1821).

custodiæ cum prædicta Agnete. Et Agnes dicit quod quidam Simon filius Radulphi, pater ipsius Agnetis, obiit seisitus in prædicto mesuagio, et dicit quod ipsa non debet inde respondere quousque plenæ ætatis fuerit. Et prædicta Agnes visa est in curia et est infra ætatem, ideo loquela remaneat sine die usque ad ætatem, etc.

Assisa venit recognitura si Simon de Duxeford, pater Roberti de Duxeford, fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de dimidia acra terræ cum pertinentiis in Duxford, die quo iter peregrinationis arripuit versus terram Jerosolom', in quo itinere obiit,[1] etc. Et si, etc. Quam [terram] Adam filius Adæ de Duxeford tenet, qui venit et nichil dicit quare assisa remaneat, nisi tantum quod dicit quod prædictus Simon, de cujus morte, etc., non fuit seisitus de prædicta dimidia acra terræ, die quo iter suum arripuit versus terram Jerosolom', nec die quo obiit, et de hoc ponit se super assisam. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Simon, de cujus morte, etc., non fuit seisitus de prædicta dimidia acra terræ in dominico suo ut de feodo, die quo iter suum arripuit versus terram Jerosolom', nec die quo obiit. Et ideo consideratum quod prædictus Adam inde sine die, et Robertus nichil capiat per assisam istam, set sit in mis' pro falso clamore.

Alicia, quæ fuit uxor Rogeri Wambe[2] de Corbrygg', petit versus Willelmum de Neuburn'[3] tertiam partem unius tofti et viginti acrarum terræ cum pertinentiis in Hwalton',[4] et versus Johannem de Parys[5] tertiam partem unius acræ terræ cum pertinentiis in eadem villa, ut dotem suam, etc. Et Willelmus et Johannes veniunt et per licentiam reddunt ei prædictam dotem suam. Ideo habeat seisinam suam.

Agnes, quæ fuit uxor Philippi le Fevere, petit versus Willelmum Spurnel medietatem unius tofti cum pertinentiis in Morpath, ut jus et hereditatem suam, et in quam idem Willelmus non habet ingressum nisi per Philippum le Fevere, quondam virum ipsius Agnetis, qui illam ei dimisit, cui ipsa in vita sua contradicere non potuit, etc. Et Willelmus venit

[1] See Bracton, vol. iv., p. 128.

[2] Roger Wamb, a freeholder of Ada de Baillol in Whalton (Bain's *Cal.*, i. 1821), held 26 a. in Whalton in socage of the Barony of Whalton (*Testa de Nevill*, p. 386).

[3] William de Neuburn, a debtor to Ada de Bailliol (Bain's *Cal.*, i. 1912).

[4] Whalton in Castle Ward, Western Division.

[5] John de Paris, a freeholder of Ada de Bailliol in Whalton (Bain's *Cal.* i. 1821.)

et defendit jus suum quando, etc., et bene defendit quod non habet ingressum in prædictum tenementum per prædictum Philippum, immo dicit quod habet ingressum in eundem tenementum per quemdam Rogerum de Merlay,[1] qui ipsum inde feofavit, et quod ita sit, ponit se super patriam. Et Agnes dicit quod prædictus Philippus, quondam vir suus, dimisit prædictum tenementum prædicto Willelmo, et quod idem Willelmus habet ingressum in prædictum tenementum per prædictum Philippum et non per prædictum Rogerum de Merlay. Ponit se super patriam, et Willelmus similiter. Ideo fiat inde jurata.[2] Postea prædicta Agnes non est prosecuta, ideo ipsa et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Radulphus Tyncher et Radulphus Truwan.

Assisa venit recognitura si Petrus le Grapere, avunculus Petri filii Ermi, fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de una marcata redditus cum pertinentiis in Manylawes, die quo, etc. Et si, etc. Quam Johannes de Prenderla[3] tenet, qui venit et nichil dicit quare assisa remaneat, nisi tantum quod dicit quod prædictus Petrus, de cujus morte, etc., non obiit seisitus de prædicta marcata redditus; et de hoc ponit se super assisam. Et Hugo Todde de Holthal' et Robertus de Neuton', recognitores, non venerunt, ideo ipsi in mis'. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Petrus, de cujus morte, etc., non fuit seisitus de prædicta marcata redditus, die quo obiit. Et ideo consideratum est quod prædictus Johannes inde sine die, et Petrus nichil capiat per assisam istam, set sit in mis' pro falso clamore.

Robertus de Duxford, clericus, qui tulit breve de conventione versus Radulphum Gaugy, non est prosecutus ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Simon de Fauldon' et Willelmus Galbrath' de Tyndeley.

Ricardus filius Roberti de Fenrother,[4] qui tulit assisam novæ disseisinæ versus Adam filium Roberti de Fenrother de tenemento in Heburn', non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Ricardus Nakok de Heburne et Hugo Gudknave de eadem, et prædictus Adam, qui præsens est, inde sine die.

Gilbertus Thynne, qui tulit assisam mortis antecessoris ver-

[1] Roger de Merlay held the Barony of Morpeth (*Testa de Nevill*, p. 392b).

[2] Opposite this in the margin is *Dies Dominica*.

[3] Suit as to a mill in Manylaws in which John de Prendrelath is defendant 1271 (Bain's *Cal.*, i. 2603).

[4] Robert de Fenrother held Fenrother (*Testa de Nevill*, p. 387).

sus Thomam le Taylur et alios in brevi de tenemento in Rothebery, non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Patricius de Tossam et Robertus Grop de Cropton, et prædictus Thomas, qui præsens est, inde sine die.

Assisa venit recognitura si Thomas filius Gunnildæ, avunculus Alexandri de Kynmerston', fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de uno mesuagio, una acra, et tribus rodis terræ cum pertinentiis in Lowyk, die quo, etc. Et si, etc. Quæ Isabella de Muschaump[1] tenet, quæ venit et bene recognoscit quod prædictus Thomas, de cujus morte, etc., obiit seisitus de prædictis tenementis, et quod obiit post terminum in brevi contentum, set dicit quod prædictus Alexander non est, nec potest esse, propinquior heres prædicti Thomæ, quia dicit quod idem Thomas habuit quemdam filium, Hugonem nomine, qui adhuc superstes est et in plena vita. Et de hoc ponit se super assisam. Et Hugo Scoh' de Nesebyth', unus recognitorum, non venit, ideo in mis'. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Thomas, de cujus morte, etc., fuit seisitus de prædictis tenementis, die quo obiit, et quod obiit post terminum in brevi contentum, et quod prædictus Alexander, propinquior heres ejus est, eo quod prædictus Hugo, filius prædicti Thomæ, superstite prædicto Thoma, patre suo, iter arripuit in partibus transmarinis et ibi obiit sine herede de se. Et ideo consideratum est quod prædictus Alexander recuperet seisinam suam de prædictis mesuagiis et terra per visum recognitorum, et Isabella in mis'. Et quia prædicta Isabella est capitalis domina feodi illius, satisfaciat prædicto Alexandro de dampnis suis, quæ taxantur per assisam ad unam marcam.

Gilbertus Tyrwyc, qui tulit breve de libertate sua probanda versus Henricum de Ryel, venit et retraxit se, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Alexander de Tytelton' et Willelmus de Faudon'. Postea venit prædictus Henricus et cognoscit quod concordati sunt. Ideo ipse in mis', quia sine licentia. Postea venit prædictus Gilbertus et cognoscit quod ipse est villanus prædicti Henrici. Ideo, etc.

Assisa venit recognitura si Henricus le Lorimer et Maria, uxor ejus, injuste et sine judicio disseisierunt Johannem filium Michaelis de communa pasturæ suæ in Tyrewyc,[2] quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa post primam, etc. Et unde queritur quod disseisierunt eum de communa pasturæ in quatuor perticatis in latitudine,

[1] Isabella, widow of Robert de Muschamp, married Richard Moryn.

[2] Trewick in Bolam Parish.

in quibus communicare solebat cum omnimodis averiis suis, tempore aperto. Et Henricus et Maria non veniunt, et fuerunt attachiati per Alanun filium Roberti de Tyrywyc et Simonem Braciatorem de eadem, ideo ipsi in mis'. Et capiatur assisa versus eos per defaltam. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædicti Henricus et Maria disseisiverunt prædictum Johannem de prædicta communa, quam posuit in visu suo injuste, etc., sicut breve dicit. Et ideo consideratum est quod prædictus Johannes recuperet seisinam suam de prædicta communa cum omnimodis averiis suis, tempore aperto, et Henricus et Maria in mis'. Dampna xij *d'*.

Assisa venit recognitura si Gilbertus de Humframvill injuste et sine judicio disseisivit Willelmum de Duglas[1] et Constanciam, uxorem ejus, de libero tenemento suo in Faudon', post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eos de uno mesuagio, et tribus carucatis, et quinque acris terræ cum pertinentiis. Et Gilbertus venit, et nichil dicit quare assisa remaneat nisi tantum quod dicit quod aliquo tempore seisivit prædictum tenementum in manum suam per præceptum domini Edwardi, eo quod ei imponebat quod ipse Willelmus fuit contra dominum Regem et ipsum dominum Edwardum in turbatione nuper habita in regno isto, et dicit quod postea reddidit ei seisinam prædicti tenementi per præceptum prædicti domini Edwardi, scilicet, circa festum

[1] This William Douglas was the father of Sir William Douglas who abducted Alianora de Ferrars, and grandfather of Bruce's faithful servant Sir James Douglas. In 1267 William Douglas appealed Gilbert de Umframville, Lord of Redesdale, and John de Hirlaw, before the King at Westminster (*Coram Rege Roll*, 51, 52 *Hen. III.*, No. 131, m. 28[d]), that they falsely gave the Lord Edward, the King's son, to understand at the siege of the Castle of Alnwyk, that the said William was an enemy of the King, and asked a gift from the Lord Edward of William's manor of Faudon, which he held of the said Gilbert by the service of half a knight's fee. The Lord Edward granted Gilbert's request, provided his accusation was true. Afterwards, by an inquisition taken at Boulton, it was found that William never was against the King or his son, and he was therefore afterwards reseized of his manor. After he had been seized for eight days and more, Gilbert, on the Vigil of St. Margaret, sent 100 of the King's enemies from the Valley of Redesdale to Faudon, where they assaulted the aforesaid William, his wife, William his son, Henry de Mulefen, William de Wardrobe, Patric de Duglas, and Gillcrothe de Duglas, and carried off the aforesaid William and imprisoned him for eleven days at Harbottle. They destroyed his house, stole his goods, and wounded William son of William in a deadly manner in the neck with a sword, so that they all but cut off his head. Because the same William had appealed in the county, Henry de Mulefon and others concerning the fact which is not yet ascertained, the judgment of the court was that Gilbert and John go without a day (Bain's *Cal.*, i. 2452).

Sancti Michaelis anno regni domini Regis nunc quinquagesimo primo, et nunquam postea manuoperavit prædictum tenementum, et nichil clamavit in eodem tenemento nisi tantummodo servitium quod ei debetur de eodem manerio quod de ipso teneri debet.

Et Willelmus et Constancia dicunt quod postquam prædictus Gilbertus habuit seisinam prædicti tenementi, per præceptum prædicti domini Edwardi, accessit ipse ad curiam domini Regis et ostendit ipsi domino Rege et etiam prædicto domino Edwardo quod ipse nunquam in aliqua turbatione fuit contra ipsos. Et de hoc posuit se super juratam patriæ, per quam hoc idem convictum fuit, ita quod præceptum fuit vicecomiti comitatus istius per ipsum dominum Regem, per breve suum, eidem vicecomiti directum, quod habere faceret eidem Willelmo seisinam de prædicto tenemento, et dicunt quod idem vicecomes posuit eos in seisina de prædicto tenemento, per præceptum prædicti domini Regis circa gulam Augusti anno prædicto, et ita fuerunt in plenaria et pacifica seisina per octo dies, quousque Gilbertus ipsos inde injuste, etc., disseisivit, et domos in prædicto tenemento combussit. Et de hoc ponit se super assisam. Juratores dicunt super sacramentum suum quod aliquo tempore imponebatur prædicto Willelmo quod ipse fuit contra dominum Regem, et similiter contra prædictum dominum Edwardum in turbatione nuper habita in regno, et dicunt quod postea per inquisitionem, quam prædictus dominus Rex præcepit inde fieri, convictum fuit quod prædictus Willelmus nunquam fuit contra ipsum dominum Regem nec prædictum dominum Edwardum, per quod præceptum fuit vicecomiti in parte ista, per breve prædicti domini Regis eidem vicecomiti directum quod habere faceret prædictis Willelmo et Custanciæ seisinam de prædicto tenemento, et dicunt quod postquam prædicti Willelmus et Custancia fuerunt in seisina de prædicto tenemento per prædictum vicecomitem, misit prædictus Gilbertus homines suos ad prædictum tenementum et prædictos Willelmum et Custanciam inde ejecerunt, et dicunt quod postea dum prædictum tenementum fuit in manu prædicti Gilberti, combustæ fuerunt domus prædictorum Willelmi et Custanciæ, unde dicunt præcise quod prædictus Gilbertus disseisivit prædictos Willelmum et Custanciam de prædicto tenemento quod posuit in visu suo injuste, etc., sicut breve dicit. Et ideo consideratum quod prædicti Willelmus et Custancia recuperent seisinam suam de prædicto tenemento per visum recognitorum, et Gilbertus in mis'.

Dampna, præter prædictam combustionem, iiij^{xx} et decem *m'*, unde xx *m'* tunc capta. Dampna de prædicta combustione xx *li'*, ad judicium de dampnis combustionis.

Assisa venit recognitura si Patricius de Wydon',[1] pater Agnetis de Wydon', et Aliciæ, uxoris Radulphi de Wydemam, fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de quadraginta acris terræ et novem *s'* redditus, cum pertinentiis, in Wydon',[2] die quo, etc. Et si, etc. Quæ Nicholaus de Bolteby tenet, qui venit, et dicit quod assisa non debeat inde fieri, quia dicit quod prædictus Patricius, de cujus morte, etc., non fuit seisitus de prædictis tenementis ut de feodo, die quo obiit. Dicit enim quod idem Patricius habuit quemdam filium, Thomam nomine, qui, post mortem ipsius Patricii, intravit in prædictum tenementum, tanquam filius ejus et heres, et de illo eodem tenemento fuit in seisina toto tempore vitæ suæ et inde obiit seisitus, unde petit judicium, desicut prædictus Thomas fuit ultimus seisitus, et ipsi petunt prædictum tenementum de seisina prædicti Patricii, si assisa inter eos procedere debeat. Et quia prædictæ Agnes et Alicia non possunt hoc dedicere, consideratum est quod prædictus Nicholaus inde sine die, et prædictæ Agnes et Alicia nichil capiant versus eum, set sint in mis' pro falso clamore.

Rogerus de Launcestre et Philippa, uxor ejus, Nicholaus Corbet et Margeria, uxor ejus, Walterus de Huntercumbe et Alicia, uxor ejus, Hugo de Valle et Matillis, uxor ejus, summoniti fuerunt ad respondendum Waltero de Camhowe de placito [quod] reddant ei quadraginta *s'* qui ei aretro sunt de annuo redditu quadraginta *s'*, quem ei debent, etc. Et Rogerus et omnes alii veniunt, per attornatos ipsarum Philippæ, Margeriæ, Aliciæ, et Matillidis,[3] et concordati sunt per licentiam. Et Walterus dat dimidiam marcam pro licentia, et est concordia talis quod prædictus Walterus remisit totum jus et clamium, quod habuit in prædicto redditu, prædictis Rogero et Philippæ, et omnibus aliis, et heredibus suis, de prædicto Waltero et heredibus suis imperpetuum, pro quadraginta *m'*, quas ei dant, unde reddent ei medietatem ad festum Sancti Martini anno regni domini Regis nunc quinquagesimo quarto, et alteram medietatem ad Pentecosten proximam sequentem. Et nisi fecerint, concedunt quod vicecomes fieri faciat de terris, etc.

[1] Patrick de Wyden held a fifth part of Wyden of Nicholas de Bolteby, of the Barony of Tindal (*Testa de Nevill*, p. 381).

[2] Wyden in Tindale Ward, West Division.

[3] Daughters and heirs of Hugh Bolebec.

Assisa venit recognitura si Abbas de Novo Monasterio injuste et sine judicio disseisivit Robertum filium Eliæ de Thokerington de communa pasturæ suæ in Thokerington',[1] quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa, post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eum de communa pasturæ suæ in quater viginti acris moræ et brueræ, in quibus communicare solebat cum omnimodis averiis suis per totum annum. Et Abbas venit, et nichil dicit quare assisa remaneat, nisi tantum quod dicit quod prædicta communa, quam posuit in visu suo, non est in Thokerington' immo est in Fynton'. Præterea dicit quod prædictus Robertus nunquam fuit in seisina communicandi in prædicta pastura, ita quod inde posset disseisire. Et de hoc ponit se super assisam.

Juratores dicunt super sacramentum suum quod (*sic*). Postea venit prædictus Robertus et retraxit se, ideo ipse et plegii de prosequendo in mis', scilicet, Robertus de Torkelay et Johannes Clericus de Novo Castro; et prædictus Abbas, qui præsens est, inde sine die.

Dionisia, quæ fuit uxor Fulconis de Tybenham, dat viginti *s*' pro licentia concordandi[2] cum Gerardo de Woderyngton' et Petronilla, uxore ejus, de placito conventionis, per plegium prædicti Gerardi, et habeant cyrographum.

Walterus filius Walteri de Opplenston' optulit se iiij^to die versus Johannem de Vessy[3] de placito unius mesuagii et viginti et quatuor acrarum terræ, cum pertinentiis, in Chattone.[4] Et ipse non venit, et summonitus. Judicium, prædictum tenementum capiatur in manum domini Regis et disseisiatur, etc. Et ipse summoniatur quod sit in Octabis Sancti Michaelis apud Leycestriam.

Thomas de Fenwyk dat dimidiam marcam pro licentia concordandi cum Roberto filio Ivettæ, de placito nativitatis.

Alanus filius Gwydonis, qui tulit breve de avo versus Willelmum filium Adæ de Snycherum de tenemento in Snycherum, venit et retraxit se, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Gilbertus filius Hugonis de Snycherum et Johannes filius Alani de eadem.

[1] See Newminster Chartulary, p. 66.
[2] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 161.
[3] John de Vesey, son of William de Vesey, founder of Hulne Abbey.
[4] Chatton was in the Barony of Vescy (*Testa de Nevill*, p. 384).

Willelmus Duglas[1] summonitus fuit ad respondendum Gylemino de Wollouere de placito quod esset hic ad hunc diem ostendere quare redderet præfato Gylemino triginta *s'* redditus cum pertinentiis in Faundon', quas Willelmus Batayle ei dimisit ad terminum qui nondum præteriit, infra quem terminum idem Willelmus Batayle præfato Willelmo de Duglas redditum illum vendidit, occasione cujus venditionis præfatus Willelmus de Duglas eundem Gyleminum de redditu illo ejecit. Et unde queritur quod cum prædictus Willelmus Bataylle dimisisset ei prædictum redditum ad festum Purificationis Beatæ Mariæ anno domini Regis nunc quadragesimo octavo ad terminum sex annorum, idem Willelmus Baytalle ad festum Inventionis Sanctæ Crucis proximum sequens vendidit prædicto Willelmo de Duglas prædictum redditum, occasione cujus venditionis prædictus Willelmus de Duglas ipsum Gyleminum infra terminum prædictum de prædicto redditu ejecit, unde dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valentiam viginti *li'*, et inde producit sectam. Et Willelmus venit et defendit vim et injuriam quando, etc. Postea venit prædictus Willelmus et concordati; et Willelmus dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi, et est concordia talis quod prædictus Gileminus remittit prædicto Willelmo totum jus et clamium, quod habuit in prædicto tenemento pro quinque *m'* et dimidia, quas ei dat.

Dominus de Hely[2] et Sirilda, uxor ejus, qui tulerunt breve de dote versus Nicholaum de Bolteby, quem Galfridus de Upsal vocavit ad warrantum et qui ei warrantizavit, de tenemento in Lepering', non sunt prosecuti. Ideo ipsi et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Ricardus Long' de Heley et Johannes de Saufhou.

Assisa venit recognitura si Johannes Paynel, Thomas de Aunteseye, Walterus filius Uctredi, Ricardus, frater ejus, Gilbertus filius Walteri, Johannes filius Adæ, Johannes filius Martini, Johannes Madure, Willelmus de Flykeburn', et Johannes de Warlaweby injuste et sine judicio disseisiverunt Abbatem de Alnewyk de libero tenemento suo in Elyngton', infra summonitionem itineris, etc. Et unde queritur quod disseisierunt eum de uno mesuagio, viginti et duabus acris terræ, et dimidia acra prati, cum pertinentiis. Et nullus eorum venit. Et prædictus Thomas fuit attachiatus per

[1] See before, p. 147.

[2] Healey in Bywell St. Peter's Paris , East Div., Tindale Ward.

Gilbertum filium Walteri et Johannem filium Adæ, ideo ipsi in mis'. Et capiatur assisa versus eos per defaltam. Et quidam Johannes de Lythegreynes, ballivus prædicti Johannis Paynel, venit et respondet pro eo, et dicit quod quidam Robertus Bubrom tenuit prædictum tenementum de prædicto Johanne, domino suo, et inde obiit seisitus, et dicit quod, post decessum ipsius Roberti, intravit idem Johannes in prædictum tenementum, tanquam capitalis dominus feodi et etiam ratione custodiæ, quia prædictus Robertus habuit duas filias quæ tunc temporis fuerunt infra ætatem, unde dicit quod nulla disseisina ei facta est per prædictum Johannem. Et Johannes de Iggell', Adam de Plessitis, Robertus de Hareden', recognitores, non venerunt, ideo ipsi in mis'.

Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Johannes et omnes alii disseisierunt prædictum Abbatem de prædicto tenemento quod posuit in visu suo, injuste, etc., sicut breve dicit. Et ideo consideratum est quod prædictus Abbas recuperet seisinam de prædicto tenemento per visum recognitorum, et Johannes et omnes alii in mis'.

Dampna iiij *s*'.

Thomas Bryan, qui tulit assisam mortis antecessoris versus Thomam filium Hugonis et Willelmum filium Willelmi, non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Aula de Framelyngton' et Ricardus filius Botill' de eadem. Et prædicti Thomas et Willelmus, qui præsentes sunt, inde sine die.

Willelmus, Magister Hospitalis Sancti Egidii de Kypyere, petit versus Robertum filium Johannis de Farnnilawe quinquies viginti et sex acras,[1] cum pertinentiis, in Hertwayton',[2] in quas idem Robertus non habet ingressum nisi per Johannem de Farnnylawe,[3] Radulphus le Moyne, quondam Magister prædicti Hospitalis, prædecessor prædicti magistri, qui illas ei dimisit ad terminum qui præteriit. Et Robertus venit et defendit jus suum quando, etc., et bene cognoscit quod habet ingressum in prædictum tenementum per prædictum Johannem, set bene defendit quod idem Radulphus le Moyne non dimisit prædictum tenementum prædicto Johanni ad aliquem terminum, dicit enim quod quidam Hugo, pater prædicti Johannis, tenuit prædictum tenementum toto tempore vitæ suæ, ut jus et hereditatem suam, et dicit quod, post decessum ipsius Hugonis, intravit idem Johannes in

[1] Supply *terræ*.
[2] Hartington in Hartburn Parish.
[3] So in original; some words must be omitted here.

prædictum tenementum, tanquam filius ejus et heres. Et quia prædictus Willelmus non potest hoc dedicere, consideratum est quod prædictus Robertus inde sine die, et Willelmus nichil capiat per breve istud, set sit in mis' pro falso clamore.

Assisa venit recognitura si Rogerus de Horseley, pater Ricardi filii Rogeri, fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de uno mesuagio, sexaginta et duabus acris terræ, cum pertinentiis, in Alnewyk, die quo, etc. Et si, etc. Quæ Johannes de la Grene et Christiana, uxor ejus, tenent, qui veniunt et nichil dicunt quare assisa remaneat nisi tantum quod dicunt quod prædictus Rogerus, de cujus morte, etc., non fuit seisitus de prædictis tenementis ut de feodo die quo obiit, dicunt enim quod idem Rogerus tenuit prædicta tenementa ratione custodiæ cujusdam Simonis, fratris prædictæ Custanciæ (*sic*). Et de hoc ponunt se super assisam. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Rogerus, de cujus morte, etc., non fuit seisitus de prædictis tenementis in dominico suo ut de feodo die quo, etc., dicunt enim quod idem Rogerus tenuit illud, ratione custodiæ prædicti Simonis. Et ideo consideratum est quod prædicti Johannes et Christiana inde sine die, et Ricardus nichil capiat per assisam istam, set sit in mis' pro falso clamore.

Willelmus filius Gilberti de Slavesley[1] summonitus fuit ad respondendum Priori de Hecclydesham[2] de placito quod warantizet ei unum mesuagium et unam acram terræ, cum pertinentiis, in Scele,[3] quæ tenet, et de eo tenere clamat, et unde cartam suam habet, etc.

Et Willelmus venit et concordati sunt per licentiam, et Prior dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi, et est concordia taulis quod prædictus Willelmus cognoscit prædictum tenementum cum pertinentiis esse jus prædicti Prioris, ut illud quod prædictus Prior habet de dono ipsius Willelmi.

Robertus filius Rogeri cognovit quod concessit et confirmavit pro se et heredibus suis Deo et Beatæ Mariæ, et Abbati et Conventui Novi Monasterii[4] et eorum successoribus imperpetuum, communam pasturæ in Heselyhyrst' ad omnia et omnimoda averia sua, exceptis capris, pertinentia ad loca sua de Esttrington et Westtrinton, ubique et per totum annum, per has divisas, scilicet, scicunt[5] Crokestanewey se

[1] For Slaveley.
[2] Hexham.
[3] Probably Eshels, or ground in Hexham called the Sele.
[4] See Newminster Chartulary, p. 11.
[5] For *sicut*.

extendit inter Yleyburne et Maggyld' et ab eadem via sicut Yleyburne et Maggyld' descendunt in Coket. Habendum et tenendum dictis Abbati et Conventui et eorum successoribus, dictam communam pasturæ, libere, quiete, bene, et in pace, absque aliquo impedimento, perturbatione, vel contradictione sui vel heredum suorum vel ballivorum suorum imperpetuum. Vult etiam et concedit quod cyrographus confectus inter Robertum, quondam Abbatem Novi Monasterii, et Johannem filium Roberti, antecessorem suum, de quadam pastura pertinente ad grangiam suam de Westtryngton'[1] pro se et heredibus suis omnino servetur illæsus imperpetuum, quantum ad se vel heredes suos pertinet, nec ipse Abbas vel successores sui aliquam communam, jus vel clamium in foresta sua de Robuch' vindicabunt decetero imperpetuum, extra divisas contentas in hac carta cyrographata vel in cyrographo confecto inter Robertum, quondam Abbatem Novi Monasterii, et Johannem filium Roberti, antecessorem, sicut plenius continetur in scriptis inde inter eos confectis.

Adam, Abbas Novi Monasterii,[2] cognovit quod concessit et quietumclamavit pro se et successoribus suis imperpetuum Roberto filio Rogeri et heredibus suis, totum jus et clamium quod habuit vel habere potuit in Herfordeles per suas rectas divisas, salva tamen ipsi et successoribus suis imperpetuum communa pasturæ infra easdem divisas ubique et per totum annum ad decem boves et quatuor vaccas, cum vitulis earundem, donec superannuentur, cum libero ingressu et egressu, absque aliquo impedimento vel perturbatione dicti Roberti vel heredum suorum vel aliquorum ballivorum suorum imperpetuum, sicut plenius continetur in scriptis inter eos confectis.

Thomas le Fossur de Thokeinton' summonitus fuit ad respondendum Roberto filio Eliæ de Tokerington' de placito quod faciat ei consuetudines et recta servitia quæ ei facere debeat de libero tenemento suo, quod de eo tenet, in Tokerington',[3] etc. Et Thomas venit et concordati sunt per licentiam, et Thomas dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi. Et est concordia talis quod ubi prædictus Rex, etc.

Agnes filia Roberti de Balson [dat] dimidiam *m'* pro licentia concordandi cum Ada de Trowyk, de placito terræ, et habeant cyrographum per plegium prædicti Adæ.

[1] See Newminster Chartulary, p. 10.
[2] *Ibid.*, p. 199.
[3] Throckrington in Tindale Ward, N.E. Div.

Willelmus de Muschaump, qui tulit breve de rationabilibus divisis versus Willelmum Heyrun, non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes de Benley de Tychgton'.[1]

Maria, quæ fuit uxor Roberti filii Willelmi, quæ tulit breve de dote versus Willelmum de Salesber' et Is', uxorem ejus, de tenemento in Alnewyk.[2] Ideo ipsa et plegii sui de prosequendo in mis'. Non invenit plegium nisi fidem quia pauper, et prædicti Willelmus et Is', qui præsentes sunt, inde sine die.

Henricus del Val dat viginti *s*' pro licentia concordandi cum Hugone del Val et Matillide, uxore ejus, de placito conventionis, per plegium prædicti Hugonis. Et habeant cyrographum.[3] Et Matillis ponit loco suo (*sic*).

Walterus de Edlingham, qui tulit assisam novæ disseisinæ versus Robertum filium Rogeri de Rothbyry de tenemento in Edlingham, non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Faudon' et Simon de Eworthe.

Adam filius Willelmi de Hedley, qui tulit breve de ingressu versus Johannem de Swyneburn'[4] de tenemento in Stanfordham, non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Ricardus de Hereford et Robertus de Camera.

Johannes Quintele, qui tulit breve versus Galfridum de Upsal, de eo quod idem Galfridus permittat ipsum Johannem habere communam pasturæ in Ratunrowe, non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Walterus Solace et Andreas de Wychenesse. Et prædictus Galfridus, qui præsens est, inde sine die.

Robertus de Thuresmere et Agnes, uxor ejus, dant unam *m*' pro licentia concordandi[5] cum Rogero Baret et Agnete, uxore ejus, Hugone de Barkesworthe et Cristiana, uxore ejus, Beatrice, Isolda, Alicia, et Margareta, sororibus prædictarum Agnetis et Cristianæ, per plegium prædicti Rogeri. Et habeant

[1] Over this name is *obiit*.

[2] Supply *non est prosecuta*.

[3] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen III.*, No. 157.

[4] At the instance of Margaret, Queen of Scotland, John de Swynburn had freedom from assizes, juries, etc., and from being made Sheriff or Coroner (*Pat.*, 52 *Hen. III.*, m. 20).

[5] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 159.

cyrographum. Et Agnes, et Cristiana, et sorores suæ ponunt loco suo prædictum Rogerum Baret de capiendo cyrographum.

Henricus de Blendon petit in comitatu Adam filium Adæ filii Etok et Willelmum, fratrem ejus, ut nativos et fugitivos suos, cum omnibus catallis suis et tota sequela sua, ubicumque, etc., ita quod prædicti Adam et Willelmus tulerunt breve de libertate sua probanda, per quod loquela posita fuit coram justiciariis hic. Et modo veniunt prædicti Adam et Willelmus set prædictus Henricus non venit, ideo prædicti Adam et Willelmus inde sine die, et Henricus et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Espeley et Eustachius de Gosewyc.

Assisa venit recognitura si Rogerus de Sutton, pater Willelmi de Sutton', fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de duodecim acris terræ cum pertinentiis in Stouton', die quo, etc. Et si, etc. Quas Paulinus de Gamulthorp et Agnes, uxor ejus, tenent. Et ipsi non veniunt et resummoniti, etc. Ideo capiatur assisa versus eos per defaltam. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Rogerus, de cujus morte, etc., fuit seisitus in dominico suo ut de feodo die quo obiit, et quod obiit post terminum in breve contentum, et quod prædictus Willelmus propinquior heres ejus est. Et ideo consideratum est quod prædictus Willelmus recuperet seisinam suam de prædicta terra per visum recognitorum, et Paulinus et Agnes in mis'.

Willelmus filius Willelmi de Dalveston', qui tulit breve de transgressione versus Hugonem de Burton' et alios in brevi, non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Faudon et Willelmus de Slaveley.

Johannes de Hundmanneby et Nigas', uxor ejus, petierunt in comitatu Willelmum Tubbe de Wlsington', et Adam filium Margeriæ de eadem, Loalphum filium Adæ, et Adam, fratrem ejus, per duo brevia, ut nativos et fugitivos suos, etc., ita quod prædicti Willelmus et alii tulerunt brevia de libertate sua probanda per quæ loquelæ positæ fuerunt coram justiciariis hic. Et modo veniunt prædicti Willelmus et omnes alii, set prædicti Johannes et Nigas' non veniunt, ideo prædicti Willelmus et omnes alii inde sine die, et Johannes et Nigas', et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Faudon' et Robertus de Bocclaund.

Simon filius Waldevi de Eworth', qui tulit breve de avo versus Johannem filium Ranulphi Brun et alios in brevi de tenemento in Eworth',[1] ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Faundon' et Walterus de eadem.

Assisa venit recognitura si Eudo de Belshowe, Thomas de Insula, Ricardus de la Haye, Thomas de Beynhall', Johanna Bataille, Juliana, soror ejus, et Willelmus de Haulton injuste et sine judicio disseisiverunt Rogerum de Inghou et Johannam, uxorem ejus, de libero tenemento suo in Netherton', post primam, etc. Et unde queritur quod disseisiverunt eos de medietate manerii de Netherton' cum pertinentiis. Et nullus eorum venit præter prædictos Eudonem et Willelmum. Et prædicta Johanna Bataylle fuit attachiata per Rogerum Grene de Nedderton, et Juliana fuit attachiata per Radulphum de Hega et Adam Brastur de Nedderton, ideo ipsi in mis'. Et prædicti Thomas et alii non sunt attachiati quia non fuerunt inventi. Ideo capiatur assisa versus eos per defaltam. Postea venit prædictus Willelmus et respondet pro se et omnibus aliis, et dicit quod assisa non debet inde fieri quia dicit quod prædictus Rogerus, vir prædictæ Johannæ, nunquam fuit in seisina de prædicto tenemento, ita quod inde posset disseisiri, et quia prædicti Rogerus et Johanna non possunt hoc dedicere, consideratum est quod prædictus Willelmus inde sine die, et Rogerus et Johanna nichil capiant per assisam istam, set sint in mis' pro falso clamore.

Cecilia, quæ fuit uxor Thomæ de Aldenschelys, quæ tulit breve de custodia versus Thomam de Blenchesthorp', non est prosecuta, ideo ipse (*sic*) et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Adam de Mychelay et Johannes de Vallibus. Et Thomas inde sine die.

Thomas de Sumyleburn' petit versus Rogerum Nypet et Elenam, uxorem ejus, medietatem unius mesuagii et duodecim acras terræ cum pertinentiis in Ulkystun', ut jus suum, etc. Et Rogerus venit et quædam Alienora, uxor ejus, et defendunt jus suum, quando, etc. Et dicunt quod non debent ei ad hoc breve respondere, quia dicunt quod ubi prædictus Thomas petit per breve suum versus prædictos Rogerum et Elenam prædicta tenementa, dicunt qúod prædicta Alienora non vocatur Elena, unde petunt judicium de brevi. Et Thomas non potest hoc dedicere, ideo considera-

[1] Supply *venit et retraxit se.*

tum est quod prædicti Rogerus et Alienora inde sine die, et Thomas in mis'.

Rogerus de Lanc', Philippa, uxor ejus, Nicholaus Corbet, Margeria, uxor ejus, Hugo del Walle, Matillis, uxor ejus, Walterus de Huntercumbe, et Alicia, uxor ejus, summoniti fuerunt ad respondendum Johanni de Haulton' de triginta *m'* quæ ei aretro sunt de annuo redditu quinque *m'*, quem ei debent, etc. Et Rogerus et omnes alii venerunt et concordati sunt. Et Johannes dat dimidiam marcam pro licentia concordandi. Et habeant cyrographum. Postea prædicti Rogerus et alii cognoverunt quod debent prædicto Johanni viginti *m'* quas reddent ei in Octabis Apostolorum Petri et Pauli, et nisi fecerint, concedunt quod vicecomes faciat de terris et catallis, etc., et custus, etc.

Johannes de Quynteley[1] dat viginti *s'* pro licentia concordandi cum Johanne de Gunerton', per plegium ipsius Johannis, de placito terræ. Et habeant cyrographum.

Willelmus Freman[2] dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi cum Roberto filio Thomæ de Middelton', per plegium ipsius Roberti, de placito terræ. Et habeant cyrographum.

Assisa venit recognitura si Johannes filius Johannis de Edelingham et Ricardus, filius ejus, injuste, etc., disseisiverunt Johannem filium Willelmi de Alberwyk' de libero tenemento suo in Edelingham, post primam, etc. Et unde queritur quod disseisiverunt eum de uno mesuagio et xxxvij acris terræ cum pertinentiis. Et Johannes et Ricardus non venerunt. Et prædictus Johannes attachiatus fuit per Ricardum, filium ejus, et Gilbertum, filium ejusdem Johannis, et prædictus Ricardus fuit attachiatus per Thomam Gretword de Tossan et Thomam Gagge de eadem, ideo in mis'. Et capiatur assisa versus eos per defaltam. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædicti Johannes et Ricardus disseisiverunt prædictum Johannem filium Willelmi de prædicto tenemento quod posuit in visu suo injuste, etc., sicut breve dicit. Et ideo consideratum est quod prædictus Johannes filius Willelmi recuperet seisinam suam de prædicto tenemento per visum recognitorum, et Johannes et Ricardus in mis'. Dampna iij *m'* et dimidium, tunc capta.

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 158.

[2] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 164.

Johannes filius Johannis filii Patricii, qui tulit breve mortis antecessoris versus Johannem filium Waldevi[1] de tenemento in Edelingham, non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes filius Willelmi de Edelingham et Ricardus filius Thomæ de eadem.

Nicholaus Corbet et Margeria, uxor ejus, per attornatum suum, petunt Alanum de Spyreden' ut nativum et fugitivum suum cum omnibus catallis, etc. Et Alanus venit. Et concordati sunt. Et Nicholaus dat unam marcam pro licentia concordandi. Et est concordia talis quod prædictus Alanus recognoscit se esse villanum prædictorum Nicholai et Margeriæ, ideo recuperent seisinam suam de ipso tanquam de villano suo, etc.

Rogerus Maudut petiit in comitatu Radulphum le Lorimer ut nativum et fugitivum suum qui fugit de terra sua post ultimum reditum domini J' Regis patris domini Regis nunc de Hybernia in Angliam, ita quod idem Radulphus tulit breve domini Regis de libertate sua probanda, per quod loquela ista posita fuit coram Justiciariis hic. Et modo venit prædictus Rogerus, et dicit quod ipse fuit in seisina de prædicto Radulpho, ut de villano suo, ut de feodo et jure tempore domini Regis nunc, capiendo expletia ut de villanis consuetudinibus et talliando ipsum de alto et basso pro voluntate sua quousque jam septem annis elapsis, quod idem Radulphus fugit de terra ipsius Rogeri, unde dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valentiam quadraginta *li'*, et inde producit sectam, etc.

Et Radulphus venit et defendit vim et injuriam et omnem servitutem, quando, etc. Et bene defendit quod prædictus Rogerus nuncquam fuit in seisina de ipso Radulpho ut de villano suo. Dicit enim quod ipse liber homo est, et in libero statu,[2] qui venit de partibus Normaniis, et qui, de uxore sua legitime sibi desponsata, procreavit quendam Willelmum, patrem ipsius Radulphi, et quod idem Willelmus de uxore sua legitime sibi procreavit ipsum Radulphum, ita quod prædictus Rogerus vel antecessores sui nuncquam fuerunt in seysina de ipso Radulpho vel antecessoribus suis, ut de villanis eorum, nec quod ipse Radulphus vel antecessores sui uncquam aliquod tenementum de prædicto Rogero in

[1] John son of Waldev' held Edelingham of Patrick, Earl of Dunbar (*Testa de Nevill*, p. 385[b]).

[2] Supply some such words as *et quod quidam Ricardus, avus prædicti Radulphi.*

villenagio tenuerunt per villana servitia eidem Rogero inde facienda. Et Rogerus non potest ostendere quod ipse uncquam fuit in seysina de prædicto Ricardo, avo prædicti Radulphi, vel de prædicto Willelmo vel de ipso Radulpho, ut de villanis suis nec sectam producit de servitute ipsius Radulphi disrationanda. Consideratum est quod prædictus Radulphus inde sine die, et Rogerus in mis'.

Idem Rogerus, qui tulit breve de nativitate versus Robertum Shille, venit et retraxit se, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Symon de Harden et Willelmus de Blumville.

Willelmus de Fenrother, qui tulit breve de nativitate versus Willelmum filium Roberti filii Adhoke, venit et retraxit se, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Faudon' et Thomas Fairman. Et Willelmus, qui venit, inde sine die.

Thomas filius Symonis de Diveleston' et Robertus filius Rogeri cognoverunt quod ita convenerunt inter eos quod idem Thomas remisit et quietum clamavit, de se et heredibus suis, prædicto Roberto et heredibus suis, totum jus et clamium quod habuit vel habere potuit in omnibus clausis, factis in crastino Apostolorum Petri et Pauli hoc anno, et in boscis, brueris, petariis, et aliis rebus infra boscum et pasturam de Corbrigge ex austrauli parte de Diveles' imperpetuum, salva tantum prædicto Thoma, et heredibus suis, et hominibus suis communa pasturæ herbagii sicut habere solebant in prædicto bosco. Et quod homines ipsius Thomæ habeant colspicium de stipitibus et ramis arborum prostratarum in eodem bosco post captionem domini et burgensium de Corbrigge, cum feugerio per divisas subscriptas, videlicet, a semita, quæ vadit ultra le Acrihard, ascendendo usque ad Leurum Welleheved et sic transcendendo usque ad Sandiford et sic descendendo per Essistrother usque ad Houstrod in Depeden, et versus occidentem usque in Diveles', et salva eidem Thomæ et heredibus suis libera chacia sua in prædicto bosco, sicut habere solebant, excepto clauso de Lynel, et salvo prædicto Thomæ et heredibus suis quod quieti sint de pannagio porcorum suorum propriorum in prædicto bosco, et quod homines prædicti Thomæ et heredum suorum dabunt pro pannagio porcorum suorum sicut dare solebant. Et si contingant homines ipsius Thomæ, vel heredum suorum, a prædicta communa feugerii, colspicium stipitum, et ramorum per prædictum Robertum vel heredes suos aliquo casu ejici

aut repelli, bene licebit prædicto Thomæ et heredibus suis, jus prædictorum hominum suorum, tanquam jus proprium, exigere et clamare secundum consuetudinem regni Angliæ. Hæc omnia præscripta tenebunt prædictus Robertus et heredes sui, soluta et quieta, ita quod prædictus Thomas vel heredes sui aliquod jus vel clamium in præmissis exigere vel vendicare [non] poterunt inperpetuum, exceptis omnibus prædicto Thomæ et heredibus suis quæ superius in hoc scripto excipiuntur eis pro hac, etc. Prædictus Robertus filius Rogeri dedit et concessit pro se et heredibus suis prædicto Thomæ et heredibus suis totum boscum cum pertinentiis qui vocatur Dunstanwode, inter Diveles' versus orientem et divisas Archiepiscopi Eboracensis observatas die hujus compositionis, in occidente, sine aliquo retenemento, salva prædicto Roberto, heredibus, et hominibus suis de Corbrigge communa pasturæ in eodem bosco de Dunstanwod' et Bula hominibus dicti Roberti filii Rogeri de Corbrigg' ad festum Sancti Johannis Baptistæ ad ornamentum domorum suarum, per visum forestarii dicti Thomæ et heredum suorum, sine vasto, sicut habere solebant. Tenendum et habendum, etc., in feodo et hereditate ad manerium suum de Dyveleston' pertinentem imperpetuum sicut prædictus Robertus, vel aliquis antecessorum suorum, aliquo tempore melius et liberius dictum boscum tenuit. Reddendo inde annuatim prædicto Roberto et heredibus suis unum denarium ad Nativitatem Domini pro omni servitio, consuetudine, secta curiæ et demanda. Et prædictus Robertus et heredes sui prædictum boscum cum pertinentiis, sicut prædictum est, prædicto Thomæ et heredibus suis pro prædicto servitio contra omnes homines warantizabunt et defendent, prout continetur in quibusdam scriptis inter eos inde confectis.

Assisa venit recognitura si Rogerus de Launcastre et Philippa, uxor ejus, Nicholaus Corbet et Mariotta, uxor ejus, Walterus de Huntercumbe et Alicia, uxor ejus, Hugo de Vallibus et Matillis, uxor ejus, Johannes filius Eliæ de Dodinton', Willelmus filius Ricardi, Thomas Hog', Henricus Ballard, Robertus filius Arkill', Nicholaus de Shyrningham, et Nicholaus de Bakeworth' injuste et sine judicio disseisiverunt Uctredum Dinning' de Nesbyt et Galfridum filium Thomæ de communa pasturæ suæ in Dodinton', quæ pertinet ad liberum tenementum suum in Nesbyt, post primam, etc. Et unde queruntur quod disseisiverunt eos de communa pasturæ in cc acris prati, moræ, et brueræ in quibus communicare solebant cum omnimodis averiis suis per totum annum. Et Rogerus et omnes alii, per ballivos suos, veniunt et dicunt quod assisa non

debeat inde fieri, quia dicunt quod prædicti Uctredus et Galfridus nullum habent liberum tenementum in prædicta villa de Nesbyt in communa, ad quod hujusmodi communa possit pertinere. Dicunt enim quod uterque ipsorum scit suum separale. Et quia Uctredus et Rogerus non possunt hoc dedicere, consideratum est quod prædicti Rogerus et alii inde sine die, et Uctredus et Rogerus nichil capiant per breve istud, set sint in mis' pro falso clamore.

Nicholaus le Escot, Henricus le Escot, Henricus de Burneton', Robertus de Mitford', Adam de Blakeden, Johannes Godrik, Thomas Sweyn, Nicholaus Swayn, Robertus de Scokeley, Thurkil Sellar', Henricus de Karl', Adam Gunter, Bartholomæus Clericus, Hugo de Lond', Nicholaus le Engleys, Thomas de Karl', junior, Stephanus de Burinton', Alanus de Wandiford, Nicholaus filius Wydonis, Hugo filius Wydonis, Hugo Kynebel, Hugo Swayn, Radulphus de Holand, Adam de Sheding', Reginaldus de Blakeden', Johannes de eadem, Nicholaus Wyleng', Johannes Wythelard, Alanus Tinctor, Johannes Prudfot, Henricus de Cugate, Radulphus de Wylum, Johannes filius Evæ, Ricardus de Grendon', Henricus de Gawey, Stephanus de Benewell', Willelmus de Blakeden', Christolot le Flemming', Robertus de Bothille, Petrus de Neuton', Willelmus le Paumer, Gervasius filius Nigelli, Walterus Grip, Rogerus filius Nigelli, Gilbertus filius Nigelli, Hugo de Merchingley, Jacobus le Flemming, Hugo Wycher, Johannes filius Wymeri, Willelmus Russel, Radulphus de Carleton', Adam Gargun, Alanus Wdman, Johannes le Escot, Robertus le Pestur, Johannes du Cymeter, Adam Page, Henricus Page, Willelmus Poytevin, Robertus Spynel, Adam Thurbotheued, Petrus Kydenol, Willelmus de Heton', Symon Gule, Thomas le Clerk', Walterus filius Johannis, Gilbertus filius Johannis, Alanus Orre, Thomas filius Roberti de Mitford, Gilbertus filius Edæ, Walterus de Linc', Willelmus de Rokeburgh', Adam de Dunbar, Robertus Curtehuse, Walterus Elgy, Robertus Elgy, Ricardus de Dunwyz, Johannes Gere, Johannes Rebus, Thomas de Furnigul, Walterus Sturnel, Andreas Gagernol, Galfridus, frater ejus, Johannes de Burneton', Hugo de Denelanner, Thomas de Guicham', Maynard de Novo Castro, Johannes de Goseford, Thomas Purdelok, Willelmus Kant, Thomas Alnegod, Robertus le Furbur, Ivo le Peschur, Willelmus Kyde, Robertus de Weteworthe, Alanus de la Porte, Astinus le Peschur, Johannes Wudre, Johannes le Taylur, Johannes Fullo, Stephanus le Bover, Johannes Rynesole, Walterus Scall', Robertus Suyk, Henricus Lewyn, Hugo de

Hetham, Symon Slin, Alanus Payn, Nicholaus Rede, Symon Caldruner, Rogerus Barun, Astinus Fulfis, Adam de Gonnerton, Gilbertus Sturnel, Petrus le Keu, Johannes Monach', Nicholaus le Pestur', Rogerus Lovet, Lucas Piscator, Gilbertus filius Ricardi, Thomas Long, Willelmus Carpentar', Sweyn Wdman, Gilbertus Stirling, Walterus Swyller, Maug' Molendinarius, et Edmundus le Mouner attachiati fuerunt ad respondendum Priori de Tynemuthe de placito quare vi et armis venerunt ad molendina prædicti Prioris in Seles'[1] et molendina illa combusserunt, et quosdam monachos ipsius Prioris ibidem inventos verberaverunt et maletractaverunt, et quamdam navem ipsius Prioris carbonibus maris carcatam ibidem inventam, ceperunt et abduxerunt, et alia dampna, enormia ibi ei intulerunt, ad dampnum ipsius Prioris trescentorum *li'* et contra pacem, etc. Postea non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis'. Quærantur nomina plegiorum.

Dominus Rex mandavit Justiciariis hic quod ostensum fuit illi ex parte communitatis comitatus istius, quod cum prædecessores sui quieti esse consueverunt de turno vicecomitis, secundum tenorem Magnæ Cartæ suæ, usque ad tempus quo Willelmus Heyrun fuit vicecomes suus comitatus istius, qui eandem communitatem distringit (*sic*) ad duos turnos per annum faciendum; vicecomes suus comitatus istius communitatem illam distringit ad turnos prædictos faciendum minus juste, ad ipsorum grave dampnum et præjudicium manifestum, et contra tenorem Cartæ suæ prædictæ. Et quia communitatem prædictam in suis juribus et libertatibus manutenere vult ut debet,[2] quod, per sacramentum proborum et legalium hominum de comitatibus adjacentibus, per quos rei veritas melius sciri poterit, diligenter inquiratur utrum communitas prædicta turnos prædictos facere consueverit, ante tempus quo prædictus Willelmus fuit vicecomes comitatus istius, an tempore illo, et si tempore illo an per extorsionem vel alio modo, et si per extorsionem, qua de causa, et si turnos illos facere consueverit ante tempus prædictum, qualiter et quo modo. Et etiam utrum esset ad dampnum suum si remitteret turnos illos communitati prædictæ necne. Et si esset ad dampnum suum, ad quod dampnum. Et inquisitionem illam distincte et aperte sub sigillis ipsorum et sigillis ipsorum per quos facta fuerit sine dilatione mitterent.

Postea facta est inquisitio in crastino Sancti Jacobi Apostoli apud Eboracum per sacramentum Thomæ de Bello

[1] North Shields. [2] Supply some such word as *mandat*.

Campo, Johannis de Denton', Willelmi de Ulnesby, Eudonis de Shyriwyth', Roberti de Waverton, Johannis de Roberddeby, Roberti de Grogelin, Adæ de Tynemuth', Patricii le Bruin, Adæ de Thorresby, Thomæ de Brigham, Uctredi le Franceys, de comitatu Cumberl'; et Roberti de Eggisclyve, Roberti de Laccon', Pygoh' de Scurneton, Simonis de Sutton, Willelmi de Burgo, Thomæ de Burgo, Johannis de la Mare, Rogeri de Lek', Ricardi de Thorneton', Rogeri de Braytwayt, Alani de Helebec, Willelmi de Foxton', Roberti de Royinges, Roberti de Foxton', Galfridi Bolbayn, et Nicholai de Laund, de comitatu Ebor', qui dicunt quod communitas comitatus istius quieta esse consuevit de turno vicecomitis usque ad tempus quo Willelmus Heyrun fuit vicecomes dicti comitatus, set ante tempus prædicti Willelmi solebat vicecomes una cum coronatore facere inquisitiones de rebus, quæ coronam tangebant, per certas personas sufficientes, et non per communitatem, et si illi personæ non venerunt ad inquisitiones faciendas, tunc amerciabantur. Et idem Willelmus Heyrun, tempore suo, distringit omnes liberos tenentes et villatas de comitatu isto [quod] venirent [ad] duos turnos per annum, et qui non venirent communiter pro voluntate sua graviter amerciavit, et ideo per extorsionem, quæ a domino Rege nec ejus consilio nullum inde habuit warantum. Dicunt etiam quod non est ad dampnum domini Regis si prædicti turni communitatis remittantur dummodo idem comitatus ad firmam dimittitur, set si dominus Rex eandem comitatum penes se teneat et turnos prædictos per extorsionem modo supradicto tenere voluerit, per æstimationem valere potuerunt centum *s*' per annum, etc.

Assisa venit recognitura si Willelmus de Newburn', Hugo Bras, Adam le Paumer, et Robertus filius Rogeri injuste, etc., disseisiverunt Thomam de Dyveleston de communa pasturæ suæ in Corbrigg', quæ pertinet ad liberum tenementum suum in Dyveleston', post primam, etc. Et unde queritur quod disseisiverunt eum de quatuor acris pasturæ in quibus communare solebat cum omnimodis averiis suis per totum annum. Postea venit idem Thomas et retraxit se, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Faudon' et Willelmus de Slaveley. Et prædicti Willelmus et alii, qui veniunt, inde sine die.

Idem Thomas, qui tulit breve versus Ricardum filium Roberti de Corbrigg' et alios de placito quod reperari faciant duo fossata in Dyveleston', quæ dirruta sunt ad nocumentum liberi tenementi ipsius Thomæ in Dyveleston', et aliud breve de rationabilibus estoveriis versus Robertum filium Rogeri,

venit et retraxit se, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, prædicti plegii. Et Ricardus et alii, qui veniunt, inde sine die. Postea venit prædictus Thomas et finem fecit pro se et plegiis per xl *s*'.

Willelmus de Blumvill', qui tulit breve mortis antecessoris versus Rogerum Maudut et Adam de Blumvill' de uno messuagio, sexaginta acris terræ, et tribus acris prati, cum pertinentiis, in Bokenfeud, non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Faudone et Robertus de Botelaunde.

Eva, quæ fuit uxor Ambrosii de Baumburgh, petit versus Engeramum de Warnham tertiam partem triginta acrarum terræ cum pertinentiis in Baumburgh, ut dotem suam.

Et Engeramus venit, et nichil dicit quare prædicta Eva dotem suam habere non debeat. Ideo recuperet seysinam suam, et Engeramus in mis'. Postea venit quidam Stephanus de Jarum, et queritur quod prædictus Ingeramus, in fraudem et deceptionem Curiæ, etc., reddidit ipse prædictæ Evæ prædictam dotem suam, cum idem Ingeramus non extitisset in seysina de prædictis tenementis, immo idem Stephanus est in seysina de eisdem, et fuit die quo ipsa breve suum impetravit versus prædictum Ingeramum. Ideo prædicti Ingeramus et Eva attachiati quod sint hic, etc., et prædicta terra interim capiatur in manum domini Regis.[1]

Alicia, quæ fuit uxor Rogeri Wambe de Corbrigge, quæ tulit breve de dote versus Agnetem, quæ fuit uxor Walteri Turbot, non est prosecuta, ideo ipsa et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Ricardus Caus de Corbrigge, Rogerus filius Emmæ de eodem.

Ascelina, quæ fuit uxor Elyæ Wytman, quæ tulit breve de dote versus Priorem de Brinkeburne et alios in brevi de tenement' in Parva Tosham, non est prosecuta, ideo ipsa et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Walterus de Edlingeham et Johannes Gonever. Postea venit prædicta Acelina, ideo nichil de mis'.

Assisa venit recognitura si Robertus de Euer, Isabella, uxor ejus,[2] Johannes le Messager, et Walterus de Wytton' injuste, etc., disseisiverunt Willelmum filium Thomæ de

[1] See Appendix, *Feet of Fines*, *Northumb.*, *Hen. III.*, No. 167.

[2] Isabella, dau. of Roger de Merlay, first married Robert de Eure, and afterwards Robert de Somerville.

Creystok et Mariam, uxorem ejus, de libero tenemento suo in Morpath, post primam, etc. Et unde queruntur quod disseisiverunt eos de quinquies viginti acris bosci et decem acris moræ, cum pertinentiis. Et Robertus et alii veniunt, et nichil dicunt quare assisa remaneat, nisi tantum quod dicit (*sic*) quod prædicti boscus et mora, simul cum aliis tenementis, data fuerunt prædicto Willelmo filio Thomæ in liberum maritagium cum prædicta Maria, uxore ejus, filia et una heredum Rogeri de Merley. Et dicunt quod post mortem ipsius Rogeri descenderunt tenementa ipsius Rogeri prædictæ Mariæ et quibusdam Isabellæ et Aliciæ ut filiabus et heredibus, et quod dominus Rex seysivit in manum suam tenementa prædicta et custodiam prædictarum Isabellæ et Aliciæ, quam custodiam idem dominus Rex dedit cuidam Galfrido de Lesynan, qui postea custodiam illam dimisit cuidam Eustachio de Balliolo. Et dicunt quod prædicta Alicia obiit dum fuit in custodia prædicti Eustachii, et quod post mortem ipsius Aliciæ partita fuit propars ipsius Aliciæ inter prædictas Mariam et Isabellam,[1] ita quod omnia tenementa, quæ prædicti Willelmus et Maria tenuerunt de hereditate ipsius Rogeri in proparte ipsius Mariæ, et similiter tenent, quod habuerunt de maritagio ipsius Mariæ, commixta fuerunt cum proparte ipsius Isabellæ. Et quod tunc partita fuerunt omnia tenementa quæ fuerunt ipsius Rogeri inter prædictas Mariam et Isabellam, ita quod prædicti boscus et mora remanserunt in proparte ipsius Isabellæ, et quod ita sit ponunt se super assisam. Et Galfridus de Wydeslade, Robertus Baynnard, et Symon Baard, recognitores, non veniunt, ideo in mis'. Et Robertus bene dicit quod nichil habet de prædictis bosco et mora, nec in aliquibus tenementis de hereditate prædictæ Isabellæ, nisi ut ballivus prædicti Eustachii. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Robertus de Euer et alii non disseisiverunt prædictos Willelmum et Mariam de prædictis bosco et mora, quos posuerunt in visu suo, injuste, etc., sicut breve dicit. Ideo consideratum est quod prædicti Robertus et alii inde sine die, et Willelmus et Maria in mis'.

Thomas filius Thomæ de Clenhull et Margeria, uxor ejus, qui tulerunt breve warrantiæ cartæ versus Johannem filium Johannis Waldeve de tenemento in Crawelawe,[2] non sunt prosecuti. Ideo ipsi et plegii sui de prosequendo in mis',

[1] For the partition, see Inquisition Post Mortem, 55 Hen. III., No. 35.

[2] Probably Crawley in Eglingham Parish.

scilicet, Robertus de Waley de Prandwyk et Johannes de Brumtone.

Dionisia, quæ fuit uxor Fulconis de Tybenham, petit versus Ricardum de Bernham et Aliciam, uxorem ejus, medietatem unius mesuagii et duodecim acras terræ cum pertinentiis in Tyrtlington'[1] et unum mesuagium, viginti et quatuor acras terræ cum pertinentiis in eadem villa, ut jus suum, per duo brevia de ingressu. Et Ricardus et Alicia, per attornatum ipsius Aliciæ, veniunt, et dicunt quod ipsi tenent prædicta tenementa in proparte ipsius Aliciæ, quæ ei descendebant de hereditate cujusdam Adæ, patris prædictæ Aliciæ, et quod non possunt inde respondere sine quibusdam Lucya, uxore Thomæ de Knyveton', et Dyonisia, uxore Bartholomæi Clerici, participibus suis. Ideo prædictæ Lucya et Dyonisia summoniantur quod sint hic Dominica proxima post Octabas Sancti Johannis Baptistæ. Postea ad diem illum veniunt prædicti Ricardus et Alicia, et participes ipsius Aliciæ, et, de tenementis versus prædictos Ricardum et Aliciæ petitis, vocant ad warantum Willelmum Heyrun, et, de prædicta medietate unius mesuagii et duodecim acris terræ, vocant ad warrantum Robertum Bertram. Habeant eos die Mercurii post tertiam septimanam Sancti Johannis. Postea ad diem illum prædicti Ricardus et alii optulerunt se.

Ascelina, quæ fuit uxor Elyæ Wytman, petit versus Priorem de Brinkeburne tertiam partem trium acrarum terræ cum pertinentiis in Parva Tosham,[2] et versus Thomam le Escot tertiam partem tresdecim acrarum terræ cum pertinentiis in eadem villa, ut dotem suam. Et Prior et Thomas veniunt et Prior, de tertia parte versus eum petita, vocat ad warantum Henricum, filium et heredem prædictæ Elyæ, qui est infra ætatem et cujus corpus et terræ sunt in custodia prædictæ Ascelinæ per cartam prædicti Elyæ, patris sui, quam profert, et quæ testatur quod prædictus Elyas dedit prædicta tenementa prædicto Priori et ecclesiæ suæ de Brinkeburn', et quod ipse et heredes sui warantizarent, etc. Ideo prædicta Ascelina summoniatur quod sit hic die Dominica proxima post Octabas Sancti Johannis Baptistæ, et ibi habeat prædictum heredem ad warantizandum, etc. Et Prior ponit loco suo Willelmum de Faudon'. Et Thomas, de tertia parte versus eum petita, vocat ad warrantum Johannem filium Johannis filii Walteri. Habeat eum ad præfatum terminum.

[1] Titlington in Eglingham Parish. [2] Little Tossen in Rothbury Parish.

Postea ad diem illum prædicti Prior et Thomas, per attornatum ipsius Prioris, optulerunt se versus prædictos Acelinam et Johannem de placito quod prædicta Acelina haberet hic ad hunc diem prædictum heredem ad warantizandum prædicto Priori prædictam tertiam partem trium acrarum terræ, etc. Et de placito quod prædictus Johannes warantizet eidem Thomæ prædictam tertiam partem tresdecim acrarum terræ cum pertinentiis, etc. Et ipsi non veniunt, et summoniantur, etc. Judicium, capiatur in manum domini Regis de terra prædicti heredis in manum prædictæ Acelinæ existente, ad valentiam prædictæ tertiæ partis trium acrarum terræ, et similiter capiatur de terra prædicti Johannis in manum domini Regis ad valentiam prædictæ tertiæ partis tresdecim acrarum terræ, etc. Et dies, etc. Et ipsi summoniantur quod sint hic die Mercurii proximo post tres septimanas Sancti Johannis Baptistæ. Postea ad diem illum venit prædicta Asselina cum prædicto breve et warrantizat prædicto Priori. Ideo prædictus Prior teneat in pace, et prædicta Ascelina habeat de terra prædicti heredis in custodia sua existente ad valentiam, etc. Et prædictus Thomas optulit se versus prædictum Johannem de placito quod warrantizet ei prædictam tertiam partem prædictarum tresdecim acrarum terræ cum pertinentiis. Et ipse non venit. Et vicecomes testatur diem captionis et quod summonitus. Ideo consideratum est quod prædicta Ascelina recuperet seisinam versus prædictum Thomam de tertia parte prædictarum tresdecim acrarum terræ cum pertinentiis, et Thomas habeat de terra prædicti Johannis, ad valentiam, etc.

Assisa venit recognitura si Willelmus de Blumvill', pater Willelmi de Blumvill', fuit seysitus in dominico suo ut de feodo de uno messuagio et triginta acris terræ cum pertinentiis in Bokenfeld, die quo, etc. Et si, etc. Quæ messuagium et terram Agnes de Bokenfeld tenet, quæ venit, et concordati sunt. Et Agnes dat viginti *s*' pro licentia concordandi per plegium prædicti Willelmi de Blumvill'. Et est concordia talis quod prædicta Agnes recognoscit prædictum tenementum esse jus ipsius Willelmi et ei reddit medietatem prædicti messuagii et terræ ex parte occidentali. Ideo habeat seysinam suam. Et pro hac, etc., idem Willelmus concessit eidem Agneti alteram medietatem, habendum et tenendum eidem Agneti et heredibus suis imperpetuum.

Thomas de Suthmilneburne petit versus Alanum de Hirlawe et Agnetem, uxorem ejus, medietatem unius mesuagii et

duodecim acrarum terræ, cum pertinentiis, in Ulkilleston, ut jus suum per breve de consanguinitate.

Et Alanus et Agnes veniunt, et concordati sunt. Et Alanus et Agnes dant dimidiam marcam pro licentia concordandi per plegium prædicti Thomæ. Et est concordia talis quod prædictus Thomas remittit totum, etc., pro una marca quam ei dant instanter.

Robertus de Denum, filius Ermegeriæ, cognovit quod remisit et quietum clamavit de se et heredibus suis Willelmo de Haltone et heredibus suis totum jus et clamium quod habuit vel habere potuit in uno mesuagio, viginti et quatuor acris terræ, cum pertinentiis, in Denum, sicut plenius continetur in quodam scripto quod idem Willelmus habet de prædicto Roberto.

Michael de Killum summonitus fuit ad respondendum Adæ de Edlingham de placito quod reddat ei septem marcas, quas ei debet et injuste detinet, etc. Et unde queritur quod cum vendidit quemdam equum, anno quadragesimo nono, prædicto Michaeli pro viginti et tribus marcis eidem solvendis, prædictus Michael injuste ei inde detinet prædictas septem marcas, et ei reddere contradicit, et unde dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valentiam decem marcarum, et inde producit sectam, etc. Et Michael venit et defendit vim et injuriam quando, etc. Postea concordati sunt et Michael dat dimidiam marcam pro licentia concordandi. Et est concordia talis quod prædictus Michael cognovit quod debet prædicto Adæ prædictas septem marcas et illas ei reddet ad festum Sancti Michaelis hoc anno, et nisi fecerit, concedit quod vicecomes faciat de terris et catallis, etc. Et super hoc idem Michael invenit plegios, scilicet, Gwychardum de Charrun et Willelmum de Kirketon, qui principales inde devenerunt debitores. Et pro hac, etc., prædictus Adam remittit prædicto Michaeli omnia dampna quæ dicebat se habuisse occasione detentionis prædictæ pecuniæ.

Assisa venit recognitura si Johannes filius Patricii, pater Johannis filii Johannis filii Patricii, fuit seysitus in dominico suo ut de feodo de uno tofto et undecim acris terræ, cum pertinentiis, in Edlingham, die quo, etc. Et si, etc. Quæ toftum et terram Gilbertus filius Johannis tenet, qui venit, et nichil dicit quare assisa remaneat nisi tantum quod prædictus Johannes, de cujus morte, etc., per longum tempus ante mortem suam feoffavit inde quamdam Margaretam, filiam suam, et eam inde posuit in seysina, et quod eadem

Margareta postea feoffavit inde ipsum Gilbertum, unde dicit quod prædictus Johannes non obiit inde seysitus, et quod ita sit, ponit se super assisam. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Johannes, de cujus morte, etc., non obiit seysitus de prædicto tenemento quod posuit in visu suo. Ideo consideratum est quod prædictus Gilbertus inde sine die, et Johannes filius Johannis in mis' pro falso clamore.

Adam de Hedley petit versus Hugonem de Hedley, tria mesuagia, duodecim acras terræ, et duas acras prati cum pertinentiis in Stanfordham, ut jus suum per breve de ingressu. Et Hugo venit, et dicit quod non potest inde respondere, quia dicit quod non tenet prædictum tenementum nec tenuit die quo ipse breve suum impetravit versus eum. Et de hoc ponit se super patriam, et bene concedit quod si convincatur per patriam quod ipse tenuerit prædictum tenementum die quo prædictus Adam breve suum impetravit, scilicet, xxviij die Januarii anno domini Regis nunc quinquagesimo secundo, quod ipse Adam recuperet seysinam suam, per sic quod si convincatur per patriam quod ipse non tenuerit prædictum tenementum prædicto die, quod ipse Adam amittat clamium suum. Et quia prædictus Adam visus est in curia, et est infra ætatem, et non potest se in aliquam juratam ponere, ideo loquela remaneat sine die usque ad ætatem, etc.

Henricus de Ryhull',[1] qui tulit breve de nayvitate versus Adam de Questrik de Throunton', non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Newton' et Johannes et Glantedone.

Willelmus Comyn,[2] qui tulit breve mortis antecessoris versus Willelmum de Waloynes de manerio de Neuwenham, non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes de Woderington' et Alexander Præpositus de eadem.

Radulphus filius Roberti le Breton' de Morpath petit versus Rogerum filium Rogeri Maudut unum mesuagium et unam carucatam terræ, cum pertinentiis, in Erdesdone, ut jus suum per breve de avo.[3] Et Rogerus venit, et dicit quod

[1] Henry de Ryhull was heir to his brother Richard (*Cal. Gen.*, ii. 501). Beatrice wife of Henry de Ryhull, John their son and heir (*Ibid.*, ii. 535).

[2] William Comyn, generally known as William Comyn of Kilbride, was son and heir of Isabella Valoynes.

[3] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 169.

quædam Isabella, mater ipsius Rogeri, tenuit prædicta tenementa, jure hereditario, in proparte sua, et quæ tenementa, post mortem ipsius Isabellæ, eidem Rogero descenderunt, unde dicit quod non potest sine quadam Dyonisia, quæ fuit uxor Fulconis de Tibbenham, sorore prædictæ Isabellæ participe sua, respondere. Ideo prædicta Dyonisia summoniatur quod sit hic in quindena Sancti Johannis Baptistæ ad respondendum simul, etc.

Robertus de Denum, qui tulit assisam mortis antecessoris versus Willelmum de Haulton de tenemento in Denum, non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes de Swyneburn' et Rogerus de Inghou. Et prædictus Willelmus, qui præsens est, inde sine die.

Assisa venit recognitura si Ricardus de Rouecestre injuste et sine judicio obstruxit quamdam viam in Rouecestre[1] ad nocumentum liberi tenementi Philippi de Craunden' in Wytcestre et Hochton',[2] post primam, etc. Et unde queritur quod ubi fugare solebat averia sua ad pasturam suam in prædicta villa de Rouecestre, oportet quod ea fuget fere longius per unam leucam quam prius fugare solebat.

Eadem assisa, per eosdem, venit recognitura si prædictus Ricardus injuste et sine judicio disseisivit prædictum Philippum de communa pasturæ suæ in Wynecestre, quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa, post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eum de communa pasturæ in quater viginti acris pasturæ, in diversis locis in quibus communicare solebat cum omnimodis averiis suis per totum annum. Et Ricardus venit, et de obstructione prædictæ viæ, dicit quod prædictus Philippus, aliquo tempore, fuit in seisina fugandi averia sua per prædictam viam pro suo dando etiam ad voluntatem ipsius Ricardi. Et de hoc ponit se super assisam. Et de communa pasturæ in prædictis quater viginti acris pasturæ, dicit quod prædicta pastura, quam posuit in visu suo, non est in Wynecestr' immo est in Hochton'. Postea dicit quod idem Philippus nunquam fuit in seisina communicandi in prædicta pastura cum omnimodis averiis suis per totum annum, tanquam pertinet ad liberum tenementum suum in Wynecestr'. Et de hoc ponit se super assisam.

Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus

[1] Rouchester in Ovingham Parish.

[2] Whitchester and Houghton in Heddon-on-the-Wall Parish.

Ricardus obstruxit prædictam viam in Rouecestre ad nocumentum liberi tenementi prædicti Philippi in Wynecestre et Hochton', et similiter dicunt quod prædicta pastura, quam posuit in visu suo, est in Wynecestre et non in Hochton'. Postea dicunt quod prædictus Ricardus disseisivit prædictum Philippum de prædicta communia, quam posuit in visu suo, injuste, etc., sicut breve dicit. Et ideo consideratum est quod prædicta obstructio apperiatur, quicquid est ad nocumentum liberi tenementi prædicti Philippi, ad custus prædicti Ricardi, et etiam recuperet seisinam suam de communa pasturæ in prædictis quater viginti acris pasturæ cum omnimodis averiis suis per totum annum, per visum recognitorum, et Ricardus in mis'.

Dampna prioris assisæ j *m*'.

Dampna alterius assisæ di' *m*' tunc capta.

Patricius de Colvill' et Margareta, uxor ejus, qui tulerunt assisam mortis antecessoris versus Willelmum filium Willelmi de tenemento in Hedeley, non sunt prosecuti. Ideo ipsi et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Alanus de Corbrugg le Jouene et Ricardus le Mareschal.

Ricardus de Middelton', per attornatum suum, optulit se iiij^to^ die versus Isabellam de Arcy[1] de placito quod warantizaret ei sexdecim bovatas terræ et dimidiam cum pertinentiis in Bechefeud, quas tenet et de eo tenere clamat, et unde cartam suam habet, etc. Et ipsa non venit, et præceptum fuit vicecomiti quod summoniret eam quod esset ad hunc diem, et vicecomes testatur quod prædicta Isabella non habet terras neque tenementa in balliva sua ubi potest summoniri. Et testatum est in eadem curia quod habet terras et tenementa ad sufficientiam in comitatu Lyncolniæ, ubi potest summoniri, ideo percipiat vicecomiti Lyncolniæ quod summoniat eam, quod sit in Octabis Sancti Michaelis apud Leycestriam. Et unde vicecomes Northumbriæ testatur, etc.

Ricardus filius Rogeri de Leys, qui tulit breve de libertate sua probanda versus Nicholaum de Boulteby, non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Uctredus de Portyate et Willelmus filius Willelmi de Fourstanes.

Rogerus filius Rogeri Maudut optulit se versus Dyoni-

[1] Isabella D'Arcy, widow of Philip D'Arcy and sister of Roger Bertram of Mitford (*Burke's Extinct Peerage*).

siam, quæ fuit uxor Fulconis de Tybbenham, participem suam, de placito quod esset hic ad respondendum Radulpho filio Roberti Maudut (*sic*) Breton' de Morpath simul cum ipso Rogero de uno.[1]

Radulphus Lovedunan et Alicia, uxor ejus, et Agnes, soror ipsius Aliciæ, qui tulerunt breve de ingressu versus Nicholaum de Boulteby de tenemento in Wydene, venerunt et se retraxerunt, ideo ipsi et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Hugo filius Adæ de Aldisheles et Alanus junior de Corbrigge.

Magister Adam de Bokenfeld, Magister Robertus de Hedon', et Thomas de Stagno, assignatores Thomæ de Castre, optulerunt se versus Radulphum de Gaugy, de placito quod teneat eis conventionem factam inter ipsum Thomam et prædictum Radulphum, de medietate manerii de Cramelington' cum pertinentiis. Et ipse non venit, et pluries fecit defaltam, ideo præceptum est vicecomiti quod distringat ipsum per omnes terras, etc., et quod de exitibus, etc., et quod habeat corpus ejus in Octabis Sancti Michaelis apud Leycestriam.

Alanus de Calewell petit versus Abbatem de Novo Monasterio sexaginta acras terræ cum pertinentiis in Rothel' ut jus suum per breve de ingressu. Et Abbas, per attornatum suum, venit et dicit quod non potest ei ad hoc breve inde respondere, quia dicit quod solum, quod prædictus Alanus posuit in visu suo, est communa pasturæ et commune solum ipsi et cuidam Dunecano de Wytheslad', ita quod neuter eorum scit suum separale. Et Alanus non potest hoc dedicere, ideo prædictus Abbas inde sine die, et Alanus nichil capiat per breve istud, sed sit in mis' pro falso clamore.

Stephanus filius Hugonis optulit se versus Henricum de Berindon' de placito naivitatis, unde idem Henricus ipsum implacitat. Et ipse non venit, et fuit petens, ideo prædictus Stephanus inde sine die, et Henricus et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Walterus de Prendergest et Robertus de Haggarston'.

Agnes, filia Thomæ filii Willelmi, quæ tulit breve de naivitate versus Ricardum de Alnewyk et alios in brevi, non est prosecuta, ideo ipsa et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes de Benton' et Willelmus de Hespeley.

[1] So in original; the beginning of this plea is on p. 170.

Postea venit prædicta Agnes, filia Thomæ filii Willelmi et finem fecit pro se et plegiis suis per unam *m*', per plegium Hugonis le Vigrus.

Agnes, filia Matillidis de Ryhull', quæ tulit assisam mortis antecessoris versus Petrum de Faundon' de tenemento in Ryhull', non est prosecuta, ideo ipsa et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Robertus de Thurrismere et Robertus de Wales.

Assisa venit recognitura si Ricardus filius Gilberti de Coyners, Robertus, frater ejus, et Thomas de Saltwyc injuste et sine judicio disseisiverunt Abbatem de Novo Monasterio de libero tenemento suo in Caldewell', post primam, etc. Et unde queritur quod disseisiverunt eum de una acra prati et una roda cum pertinentiis.[1] Et nullus eorum venit, nec fuerunt attachiati, quia non fuerunt inventi, ideo capiatur assisa versus eos per defaltam. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædicti Ricardus et omnes alii disseisiverunt prædictum Abbatem de prædicto tenemento, quod posuit in visu suo, injuste, etc., sicut breve dicit. Et consideratum est quod prædictus Abbas recuperet seisinam suam de prædicto tenemento per visum recognitorum, et Ricardus et omnes alii in mis'.

Dampna iij *s*' capta.

Assisa venit recognitura si Isabella, quæ fuit uxor Rogeri filii Johannis,[2] Simon Baard, Hugo de Burton', Alanus Fraunceys, Adam Palmere, Robertus Forestarius, Rogerus Baret, et Tywa, quæ fuit uxor Ricardi Baret, injuste et sine judicio disseisiverunt Simonem filium Waldevi de libero tenemento suo in Corbrigg', post primam, etc. Et unde queritur quod disseisiverunt eum de uno messuagio et octo acris terræ cum pertinentiis. Et Simon Bayard, Hugo de Burton', Rogerus Baret veniunt, et Isabella et alii non veniunt, set quidam Simon Bayard, ballivus prædictæ Isabellæ, venit et respondit pro ea et omnibus aliis, præter prædictum Rogerum Baret, et dicit quod prædictus Simon filius Waldevi aliquo tempore tenuit prædictum tenementum in villenagio, et dicit quod idem Simon negavit prædictæ Isabellæ, capitali dominæ feodi illius, servitia quæ

[1] See Newminster Chartulary, pp. 22 and 23.

[2] Inquisition after the death of Roger son of John taken in 33 Hen. III., Robert his son and heir aged a year and a half (*Cal. Gen.*, i. 26). The wardship and marriage of the heir of Roger son of John granted to William de Valence 1249 (*Excerpta e Rot. Fin.*, ii. 59).

prædicto tenemento debet, seisivit ipsa prædictum tenementum in manum suam, sicut ei bene licuit, eo quod idem Simon tenuit prædictum tenementum in villenagio ad voluntatem ipsius Isabellæ, unde dicit quod idem Simon nunquam fuit in seisina de prædicto tenemento ut de libero tenemento suo ita quod inde posset disseisiri. Et prædictus Rogerus Baret dicit quod nullam disseisinam ei fecit, quia dicit quod ipse habet prædictum tenementum ex dimissione prædictæ Isabellæ, tenet ad voluntatem ipsius Isabellæ unde dicit quod si aliqua disseisina sive injuria ei facta fuit, hoc fuit per prædictam Isabellam et non per ipsum. Et de hoc ponit se super assisam. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Simon filius Waldevi aliquo tempore tenuit prædictum tenementum in villenagium (*sic*) de prædicta Isabella, unde dicunt quod idem Simon nunquam fuit in seisina de prædicto tenemento, ut de libero tenemento suo, ita quod inde posset disseisiri, unde dicunt quod prædicti Isabella et omnes alii non disseisiverunt prædictum Simonem de prædicto tenemento, quod posuit in visu suo, injuste, etc., sicut breve dicit. Et ideo consideratum est quod prædicta Isabella et omnes alii inde sine die, et Simon nichil capiat per assisam istam, set sit in mis' pro falso clamore.

Michael de Kyllum attachiatus fuit ad respondendum Priori de Kyrkeham de placito quod teneat ei finem factum in curia Regis coram justiciariis itinerantibus in comitatu isto, inter Willelmum, quondam Priorem de Kirkeham, prædecessorem prædicti Prioris, querentem, et Thomam de Killum, patrem prædicti Michaelis, cujus heres ipse est, impedientem, de duabus carucatis terræ cum pertinentiis et pastura ad mille oves, unde cirographum factum fuit inter eos in præfata curia coram præfatis justiciariis, etc. Et unde queritur quod—cum prædictus Thomas concessisset prædicto Willelmo, prædecessori prædicti Prioris, sufficientem pasturam ad mille oves in Killum, ut in moris, pasturis, et dominicis terris ipsius Thomæ, habendum et tenendum eidem Priori et successoribus suis de prædicto Thoma et heredibus suis imperpetuum, ita quod idem Prior fuit inde in seysina habendi prædictam pasturam per prædictum finem inde inter eos confectum, et similiter in dominicis ipsius Michaelis ad alia averia sua, in warectis, per totum annum, et similiter in dominicis ipsius Michaelis, tempore aperto, scilicet, post blada et fœna asportata, a festo Omnium Sanctorum usque ad festum Purificationis Beatæ Mariæ—prædictus Michael non permittit ipsum Priorem habere pasturam ad mille oves

in dominicis terris ipsius Michaelis post blada asportata et in warectis suis a festo Purificationis Beatæ Mariæ usque ad festum Omnium Sanctorum, et in quadam placea pasturæ inter duos boscos, quæ continet duas perticas in latitudine et quadraginta perticas in longitudine. Et dicit quod ubi prædictæ oves ipsius Prioris pascebantur in magna mora de Killum, vigilia Pentecostes anno domini Regis nunc quinquagesimo secundo, prædictus Michael cepit et capere (*sic*) fecit trescentas oves de prædictis mille ovibus, in qua mora idem Prior fuit in seysina habendi prædictam communam pasturæ semper post confectionem prædicti finis, tamquam pertinentem ad prædictas duas carucatas terræ in Killum, unde dicit quod per hoc quod prædictus Michael non tenet ei prædictum finem, deterioratus est et dampnum habet ad valentiam viginti *li'*, et inde producit sectam. Et Michael venit et defendit vim et injuriam, quando, etc., et bene concedit quod prædictus Prior habeat pasturam ad averia sua in dominicis ipsius Michaelis post blada et fœna asportata, a festo Omnium Sanctorum usque ad festum Purificationis Beatæ Mariæ, set bene defendit quod ipse nunquam, ante confectionem prædicti finis nec postea, aliquo tempore fuit in seysina habendi communam prædictam in dominicis suis a festo Purificationis Beatæ Mariæ usque ad festum Omnium Sanctorum, nec etiam in prædicta placea inter prædictos boscos, tamquam pertinente ad prædictas duas carucatas terræ, set revera dicit quod idem Prior aliquando consuevit habere pasturam in dominicis ipsius Michaelis, scilicet, in warectis, a festo Purificationis Beatæ Mariæ usque ad festum Omnium Sanctorum pro suo dando ad voluntatem ipsius Michaelis. Et quod ita sit ponit se super patriam, et Prior similiter. Ideo fiat inde jurata. Et similiter prædictus Michael bene defendit quod ipse, vigilia Pentecostes anno prædicto, non cepit nec capere fecit prædictas trescentas oves in prædicta mora de Killum sicut ei inponit. Et hoc paratus est defendere versus eum, etc., prout curia consideraverit, etc. Ideo vadiat ei legem se duodecima manu et veniet cum lege sua die, etc. Plegii de lege, Gwychardus de Charrun et Walterus Corbet. Postea prædictus Prior non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus Malenfaunt et Rogerus de Prestfen. Et quia prædictus Michael non venit cum lege sua ad diem sibi præfixsum, ideo in mis'.

Alexander filius Laurentii, qui tulit breve mortis antecessoris versus Agnetem Bertram in Midles Chalverdone, non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in

mis', scilicet, Henricus filius Roberti de Suthdiscington' et Gilbertus Hinning.

Robertus filius Walteri de Ewrthe, qui tulit breve de ingressu versus Johannem filium Ranulphi Brun de tenemento in Ewrthe, non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Faudone et Johannes de Swyneburne.

Adam filius Bernardi[1] dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi cum Thoma de Fenwyk' de placito terræ.

Rogerus filius Ricardi, qui tulit breve de conventione versus Willelmum Marle[2] de tenemento in Ryplingtone, non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Hugo de Aketone et Ricardus le Curur.

Henricus de Ryhull,[3] qui tulit breve de nayvitate versus Gilbertum filium Susannæ, non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Robertus le Waleys et Thomas Elmer.

Agnes, filia Adæ de Swarlaund, petit versus Agnetem Coldecine duo messuagia et quatuor bovatas terræ cum pertinentiis in Swarlaund, quæ clamat esse jus et hereditatem suam. Et in quæ eadem Agnes Coldecyne non habet ingressum nisi per Rogerum Bertram[4] de Mitforth, qui inde injuste et sine judicio disseisivit Rogerum de Swarlaund, consanguineum prædictæ Agnetis, filiæ Adæ, cujus heres ipsa est, post primam, etc. Et unde dicit quod prædictus Rogerus, consanguineus suus, fuit seysitus, in dominico suo ut de feodo, de prædictis tenementis tempore domini Regis nunc, capiendo inde expletia ad valentiam, etc., et de ipso Rogero descendit feodum illud cuidam Roberto, ut filio et heredi, et de ipso Roberto cuidam Adæ, ut fratri et heredi, et de ipso Ada cuidam Cristianæ, ut sorori et heredi, et de

[1] Probably Adam son of Bernard de Babington.

[2] For William le Masle, who held a moiety of Riplington.

[3] Henry de Ryhull, brother and heir of Richard de Ryel, held Parva Ryhull by cornage in the county of Northumberland. Inquisition taken after his death in 25 Edw. I. John his son and heir of the age of 1 year and 8 days. He held of the inheritance of his wife Beatrice one messuage and 9 acres of land in Doxford of Adam de Doxford (*Cal. Gen.*, ii. 501, 535).

[4] Roger de Bertram gave Agnes Cousdecine the vill of Suarland, she rendering therefor to him and his heirs 1d. And Agnes sold that vill to Thomas de Karl' of Newcastle, he rendering therefor by the year to the same Roger the aforesaid service, etc. 3 Edw. I. (*Hundred Roll*, ii. 17).

ipsa Cristiana, quia obiit sine herede de se, revertebatur feodum illud cuidam Willelmo, fratri prædicti Rogeri, ut avunculo et heredi, et de ipso Willelmo cuidam Radulpho, ut filio et heredi, et de ipso Radulpho cuidam Adæ, ut fratri et heredi, et de ipso Ada isti Agneti, qui nunc petit ut filia et heres. Et inde producit sectam. Et Agnes Coldecine venit, et defendit jus suum quando, etc., et dicit quod prædictus Adam filius Rogeri, de cujus seysina prædicta Agnes, filiæ Adæ, petit versus eam prædictum tenementum, habuit quemdam filium, Rogerum nomine, ad quem prædictum feodum, jure hereditario, descendisse potuisset, et de quo non facit mentionem in narratione sua. Petit judicium. Et quia prædicta Agnes, filia Adæ, non potest hoc dedicere, ideo consideratum est [quod] prædicta Agnes Coldecine inde sine die, et Agnes, filia Adæ, in mis' pro falso clamore.

Magister Adam de Bokenfeud optulit se versus Walterum Heyrun de placito quod permittat ipsum habere communam pasturæ in Bokenfeld de qua Robertus de Graunteleye, pater prædicti Adæ, cujus heres ipse est, fuit seysitus ut de feodo tamquam pertinentem ad liberum tenementum suum in eadem villa die quo obiit, etc. Et ipse non venit, et pluries fecit defaltam, ita quod præceptum fuit vicecomiti quod distringeret eum per omnes terras, etc., et quod haberet corpus ejus hic, etc. Et vicecomes nichil inde fecit. Ideo sicut prius præceptum est vicecomiti quod distringat eum per omnes terras, etc., ita quod de exitibus, etc., et quod habeat corpus ejus in Octabis Sancti Michaelis apud Leycestriam. Et Magister Adam de Bokenfeud ponit loco suo Robertum de Lydington vel Willelmum de Carleton', et amovet Walterum de Herforth quem prius.

Assisa venit recognitura si Johannes de Haltone injuste, etc., disseisivit Dyonisiam, quæ fuit uxor Gilberti de Ba, de libero tenemento suo in Magna Wytington', post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eam de uno messuagio et sexaginta et undecim acris terræ cum pertinentiis. Et Johannes non venit, nec fuit attachiatus, quia non fuit inventus, set quidam Johannes de Discington', ballivus suus, venit, et nichil dicit quare assisa remaneat, nisi tantum quod dicit quod prædicta Dyonisia nunquam fuit in seysina de prædicto tenemento ut de libero tenemento, ita quod inde posset disseisiri. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Johannes disseisivit prædictam Dyonisiam de prædicto tenemento quod posuit in visu suo, injuste, etc.,

sicut breve dicit. Ideo consideratum est quod prædicta Dyonisia recuperet seysinam suam per visum recognitorum, et Johannes in mis'.

Dampna xl *s*' tunc capta.

Alanus le Provost de Thorntone, Willelmus filius Henrici, Thomas de Redwode de Thorntone, et Johannes Rudde in mis' quia non habuerunt Willelmum de Insula, quem manuceperunt ad respondendum Thomæ de Dyvelestone de placito debiti.

Johannes de Hirlawe optulit se versus Thomam de Echwyk de placito quod reddat ei duodecim marcas quas ei debet, et injuste detinet, etc. Et ipse non venit, et pluries fecit defaltam, ita quod præceptum fuit vicecomiti quod distringat eum per omnes terras, etc., ita quod de exitibus, etc. Et vicecomes testatur quod non habet terras neque tenementa in balliva sua, per quæ possit distringi, et Johannes hoc idem cognoscit, ideo nichil inde.

Ricardus filius Johannis Waldef' de Tossan, Gilbertus, frater ejus, Alexander Wythman de Edlingham, et Johannes Joye de eadem in mis' quia non habuerunt Johannem filium Johannis Waldef', quem manuceperunt ad respondendum Waltero de Edlingham et Isoldæ, uxori ejus, de placito conventionis, etc.

Alanus de Holthale petit versus Ricardum filium Nicholai duo mesuagia et dimidiam carucatam terræ cum pertinentiis in Saltwyk, ut jus suum, per breve de avo, etc., et versus Walterum de Cambhou[1] duo mesuagia et unam carucatam terræ cum pertinentiis in eadem villa, et versus Gerardum de Woderingtone duo mesuagia et dimidiam carucatam terræ cum pertinentiis in eadem villa, ut jus suum, per breve de avo.

Et Ricardus et alii veniunt, et Ricardus et Walterus dicunt quod non possunt ei inde respondere, quia dicunt quod non tenent integre prædicta tenementa versus eos petita, quia prædictus Ricardus dicit quod quædam Matildis tenet tertiam partem prædictorum tenementorum versus ipsum Ricardum petitorum, in dotem, et tenuit die quo breve suum impetravit versus eum. Et similiter prædictus Walterus dicit quod nichil clamat in sexaginta acris terræ, de prædicta

[1] Robert de Camh' held one carucate of land in Saltwic (*Testa de Nevill*, p. 383[b]).

carucata terræ versus eum petita, nisi ratione custodiæ, quam habet cum quodam Roberto, filio et herede cujusdam Margeriæ, quæ fuit uxor Roberti de Insula. Et Alanus non potest hoc dedicere, ideo prædicti Ricardus et Walterus inde sine die, et Alanus in mis' pro falso clamore.

Et Gerardus, de tenementis versus eum petitis, vocat ad inde warrantum Willelmum de Creystok et Mariam, uxorem ejus, et Isabellam, sororem ejusdem Mariæ, filias et heredes Rogeri de Merley, et quæ Isabella est infra ætatem, per cartam prædicti Rogeri, quam profert, et quæ testatur quod prædictus Rogerus dedit prædicto Gerardo prædicta tenementa, et quod ipse et heredes warantizabunt, etc. Et quia testatum est quod prædicta Isabella est infra ætatem, ideo loquela quoad prædictum Gerardum remanebit usque ad ætatem.

Thomas de Dyvelestone,[1] qui tulit breve de debito versus Willelmum de Insula, non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Faudone et Willelmus de Slaveley.

Thomas de Milleburne,[2] qui tulit breve de avo versus Robertum de Meynevill' de tenement', in Suthmilleburne, non est prosecutus, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Rogerus Baret de Brundone et Hugo de Backewrthe. Postea venit prædictus Thomas (*sic*).

Hugo Blacwlle et Juliana, uxor ejus, petunt versus Johannem de Wottone unum messuagium, viginti et quatuor acras terræ cum pertinentiis in Wytingtone, quæ clamant esse jus et hereditatem ipsius Julianæ, etc.

Et Johannes venit et dicit quod non potest ei inde respondere, quia dicit quod non tenet prædictum tenementum, nec tenuit die quo ipsi breve suum impetraverunt versus eum. Dicit enim quod quædam Dyonisia, quæ fuit uxor Gilberti de Ba, tenet prædicta tenementa et tenuit die quo ipsi breve suum impetraverunt versus eum. Et Hugo et Julia non potest hoc dedicere, ideo consideratum est quod prædictus Johannes inde sine die, et Hugo et Juliana in mis' pro falso clamore. Et perquirant sibi versus prædictam Dyonisiam, si voluerint.

[1] Thomas de Divelston, son of Simon de Divelston, held Divelston, Lucy his wife, and William de Tyndal, nephew of Simon de Divelston, his heir (*Cal. Gen.*, i. 415.)

[2] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 165.

Thomas de Milleburne dat j marcam pro licentia concordandi cum Roberto de Meynevill' de placito terræ, per plegium ipsius Roberti, de placito terræ (*sic*). Et habeant cyrographum.

Idem Robertus dat dimidiam marcam pro licentia concordandi cum prædicto Thoma de eodem placito, per plegium ipsius Thomæ. Et habeant cirographum.

Johanna, quæ fuit uxor Radulphi Gubyun, optulit se versus Hugonem Gubyun[1] de placito tertiæ partis sex bovatarum terræ cum pertinentiis in Horseleg'. Et ipse non venit, et alias fecit defaltam, ita quod præceptum fuit vicecomiti quod caperet prædictam tertiam partem in manum domini Regis. Et vicecomes nichil inde fecit, ideo sicut prius præceptum est vicecomiti quod capiat prædictam terram in manum domini Regis. Et dies, etc. Et summoniatur quod sit apud Leycestriam a die Sancti Michaelis in quindecim dies, etc. Postea venit prædictus Hugo, per attornatum suum, per breve domini Regis nunc, et reddit prædictæ Johannæ prædictam dotem suam. Ideo habeat seisinam suam.

Stephanus de Jaru' dat unam marcam pro licentia concordandi cum Ingeramo de Warendham de placito warrantiæ cartæ, per plegium prædicti Ingerami. Et habeant cirographum, etc.

Maria, quæ fuit uxor Roberti filii Willelmi, petit versus Willelmum de Salebyres et Isabellam, uxorem ejus, unum burgagium cum pertinentiis in Alnewyk', unde prædictus Robertus, quondam vir suus, ipsam dotavit ad hostium ecclesiæ, quando ipsam desponsavit, etc. Et Willelmus et Isabella veniunt, et dicunt quod ipsa nichil clamare potest in prædicto burgagio, ratione dotationis prædicti Roberti, quondam viri sui, quia dicunt quod idem Robertus nunquam fuit in seisina de prædicto burgagio, ita ipsam unde dotare potuit. Et de hoc ponit se super patriam, et Maria similiter, ideo fiat inde jurata. Et juratores de consensu partium electi dicunt super sacramentum suum quod prædictus Robertus, quondam vir prædictæ Mariæ, nunquam fuit in seisina de prædicto burgagio, ita quod ipsam Mariam inde dotare

[1] Hugh Gubyun and William de Horseley held Horseley of Patrick, Earl of Dunbar, 1247 (Bain's *Cal.*, i. 1712). The Lord Hugh de Gobyoun was assessed on goods in Qualton (Walton) for subsidy in 24 Edw. I. (*Lay Subsidy, Northumb.*, 158-1).

potuit. Et ideo consideratum est quod prædicti Willelmus et Isabella inde sine die, et Maria nichil capiat versus eos, set sit in mis' pro falso clamore. Pauper est.

Edmundus de Elaund queritur de Johanne de Crammelyngton', quod ubi ipse fuit in curia domini Regis die Lunæ, scilicet, in festo Sancti Johannis Baptistæ anno regni domini Regis nunc quinquagesimo tertio in villa de Corburg', prædictus Johannes venit, et ipsum verberavit, et male tractavit, et ab eo violenter abstulit unam bursam cum duodecim *s*' et uno *d*' contra pacem, etc., et infra summonitionem itineris, etc., ad grave dampnum ipsius Edmundi decem *li*', et inde producit sectam. Et Johannes venit et defendit vim, et injuriam, et quicquid est contra pacem, etc., et bene defendit quod ipse, prædictis die et anno, nullam injuriam eidem contulit, nec aliquod ab eo abstulit, nec prædictam transgressionem ei fecit. Et de hoc ponit se super patriam, ideo fiat inde jurata. Et juratores, de consensu partium electi, dicunt super sacramentum suum quod prædictus Johannes, prædictis die et loco, prædicto Edmundo prædictam transgressionem fecit, et ab eo prædictam bursam simul cum prædictis denariis violenter abstulit, ideo prædictus Johannes custodiatur et satisfaciat prædicto Edmundo de prædicta bursa simul cum prædictis denariis, et similiter de dampnis, quæ taxantur per patriam ad duos *s*'.

Assisa venit recognitura si Robertus de Trokelowe[1] injuste et sine judicio disseisivit Willelmum de Neubur' de libero tenemento suo in Trokelawe, post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eum de communa pasturæ in una acra terræ, in qua communare solebat cum omnibus averiis suis per totum annum. Et Robertus venit et petit judicium, desicut prædictus Willelmus per breve suum queritur se disseisiri de libero tenemento suo, et in querela sua queritur se disseisiri de communa pasturæ, si ad breve istud debeat ei respondere. Et Willelmus non potest hoc dedicere. Et ideo consideratum est quod prædictus Robertus inde sine die et Willelmus nichil capiat per breve istud, set sit in mis' pro falso clamore.

[1] Robert de Trokelaw held Trokelaw of the King (*Testa de Nevill*, p. 386). In 21 Edw. I. there was a suit between William de Wydelade and Agnes his wife, and Robert Blakeye and Emma his wife, against Nicholas, son of Gwyschardus de Trockelawe, as to land in Trockelawe, of which Ralph, grandfather of the said Agnes and Emma, was seized; mention of Patrick and Robert, sons of Ralph de Trockelawe. Judgment for William and Agnes and Robert and Emma (*Assize Roll, Northumb.*, m. 4-36 9).

Assisa venit recognitura si Thomas de Ellyngton', pater Agnetis de Ellyngton, fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de quadraginta et novem acris terræ cum pertinentiis in Ellyngton', die quo, etc. Et si, etc. Quas Beatrix, filia Roberti Bolume, Hamo de Ellyngton' et Alicia, uxor ejus, tenent, qui veniunt et dicunt quod assisa non debet inde fieri, quia dicunt quod prædicta Agnes habuit quamdam sororem, Matillidem nomine, de qua exivit quidam Willelmus de Ellyngton', qui adhuc superstes est et in plena vita, et qui tantum jus habet in prædicta terra quantum prædicta Agnes, ratione prædictæ Matillidis, matris suæ. Et quia Agnes non potest hoc dedicere, consideratum est quod prædicta Beatrix et alii inde sine die, et Agnes nichil capiat per breve istud, set sit in mis' pro falso clamore.

Stephanus de Jarum queritur quod cum ipse dudum exstitisset in seisina de triginta acris terræ cum pertinentiis in Bamburg', per feofamentum cujusdam Ingerami de Warnham,[1] quædam Eva, quæ fuit uxor Ambrosii de Bamburgh, in fraudem ipsius Stephani et deceptionem curiæ istius, implacitavit prædictum Ingeramum de tertia parte prædictarum triginta acrarum terræ cum pertinentiis, ut de dote sua, quæ eam contingebat de dono prædicti Ambrosii, quondam viri sui, ac si idem Ingeramus exstitisset in seisinam de prædicta terra. Et similiter idem Ingeramus, in fraudem prædicti Stephani et deceptionem curiæ istius, permisit se implacitari de tertia parte prædictæ terræ, ac si ipse exstitisset in seisina de prædicta terra, et eidem Evæ reddidit tertiam partem prædictæ terræ, unde dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valentiam viginti *m'*, et inde producit sectam. Et Ingeramus et Eva veniunt et defendunt vim et injuriam, quando, etc. Et prædictus Ingeramus bene defendit quod ipse, in deceptionem curiæ istius, non permisit ipsum implacitari, et similiter prædicta Eva bene defendit quod ipsa in deceptionem curiæ istius non implacitavit prædictum Ingeramum de tertia parte prædictæ terræ, quia prædictus Ingeramus dicit quod ipse fuit in seisina de prædicta terra ut de feodo, die quo ipse reddidit Evæ tertiam partem prædictæ terræ. Et Stephanus dicit quod ipse fuit in seisina de prædicta terra in dominico suo ut de feodo, tempore quo prædictus Ingeramus reddidit prædictæ Evæ tertiam partem prædictæ terræ. Et de hoc ponit se super patriam. Et Ingeramus et Eva dicunt quod præ-

[1] Ingelramus son and heir of Thomas de Warnetham (*Cal. Gen.*, i. 5).

dictus Stephanus non fuit in seisina de prædicta terra ut de feodo, tempore quo prædictus Ingeramus reddidit prædictæ Evæ prædictam dotem suam. Et de hoc ponunt se super patriam; et Stephanus similiter. Ideo fiat inde jurata. Postea venit prædictus Stephanus et retraxit se, ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis'. Postea venit prædictus Ingeramus et cognovit quod prædictus Stephanus fuit in seysina de prædicto tenemento, die quo prædicta Eva breve suum inpetravit versus prædictum Ingeramum, per feoffamentum ipsius Ingerami, et prædictus Stephanus concessit eidem Evæ prædictam tertiam partem, tenendum tota vita ipsius Evæ, nomine dotis. Et Eva præsens fuit in curia et fecit eidem Stephano fidelitatem pro prædicta dote sua.

Assisa venit recognitura si Philippus de Crauden', Willelmus Brounyng injuste et sine judicio disseisiverunt Ricardum de Rouecestr' de communa pasturæ suæ in Rouecestr', quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa, infra summonitionem itineris, etc. Et unde queritur quod disseisiverunt eum de communa pasturæ suæ in quatuordecim acris moræ et brueræ in quibus communicare solebat cum omnimodis averiis suis per totum annum. Et Philippus et Willelmus veniunt, et nichil dicunt quare assisa remaneat, nisi tantum quod dicunt quod prædicta pastura, quam posuit in visu suo, non est in Rouecestr', immo est in Wynecestre.[1] Præterea dicunt quod prædictus Ricardus nunquam fuit in seisina de prædicta communa, tanquam pertinente ad liberum tenementum suum in Rouecestr'. Et de hoc ponunt se super assisam. Postea venit prædictus Philippus et offert domino Regi dimidiam *m'* pro habenda bona assisa, et recipitur per plegium Walteri de Middelton'. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictæ sex acræ moræ in Rouecestre, ubi prædictus Ricardus petit prædictam communam sunt in Rouecestre et quod residuum prædictarum acrarum moræ est in Wynecestre, et quod prædicti Philippus et Willelmus disseisiverunt prædictum Ricardum de communa pasturæ in prædictis sex acris moræ injuste, etc., sicut breve dicit. Et ideo consideratum est quod prædictus Ricardus recuperet seisinam suam de communa prædicta in prædictis sex acris pasturæ cum omnimodis averiis suis per totum annum, per visum recognitorum; et Philippus et Willelmus in mis'; et similiter prædictus

[1] Rouchester in Ovingham Parish, and Whitchester in Heddon on the Wall Parish.

Ricardus in mis' pro falso clamore de prædictis octo acris moræ et bruerae.

Dampna ij s' tunc capta.

Assisa venit recognitura si Henricus de Morpath' injuste, etc., disseisivit Ricardum filium Petri de Morpath, Rogerum le Pestur et Matillidem, uxorem ejus, de libero tenemento suo in Morpath, post primam, etc. Et unde queruntur quod disseisivit eos de uno tofto cum pertinentiis. Et Henricus venit et bene cognovit quod prædictus Ricardus et alii, aliquo tempore, fuerunt in seisina de prædicto tofto, set dicit quod ipse, aliquo tempore, tulit quoddam breve [de] recto versus prædictum Ricardum et alios de isto eodem tenemento in curia domini de Morpath', ita quod per considerationem curiæ illius habuit ipse seisinam de eodem tenemento. Et de hoc ponit se super assisam. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Henricus recuperet seisinam suam de isto eodem tenemento versus prædictum Ricardum et alios per considerationem prædictæ curiæ de Morpath, et positus fuit in seisina de eodem tenemento per ballivos prædictæ curiæ, unde dicunt præcise quod prædictus Henricus non disseisivit prædictos Ricardum et alios de prædicto tenemento quod posuerunt in visu suo. Et ideo consideratum est quod prædictus Henricus inde sine die, et Ricardus et alii nichil capiant per assisam istam, set sint in mis' pro falso clamore.

Gerardus de Woderington, Willelmus de Muschaump, et Michael de Kyllum, et Johannes de Oggel, quatuor milites, summoniti ad eligendum super sacramentum suum duodecim de legalibus militibus de visueto de West Materfend et Parva Babinton—qui melius sciant et velint veritatem dicere, ad faciendum recognitionem magnæ assisæ domini Regis inter Thomam de Fenwyk, petentem, et Nicholaum Cosin, tenentem, de sexdecim acris terræ et dimidia acra prati cum pertinentiis in West Materfend; et inter Thomam, petentem, et Robertum Bataylle de Parva Babynton' de quadraginta acris terræ cum pertinentiis in Parva Babinton'; et inter eundem Thomam, petentem, et Thomam de Byticum, tenentem, de quatuordecim acris terræ cum pertinentiis in eadem villa; et inter eundem Thomam de Fenwyk, petentem, et Stephanum de Parva Babinton', tenentem, de decem acris terræ cum pertinentiis in eadem villa; et inter eundem Thomam, petentem, et Adam filium Bernardi de quatuordecim acris terræ cum pertinentiis in eadem villa, quas idem Thomas petit versus eos per breve de rationabilibus divisis.

Et unde prædictus Thomas, alias in comitatu, dixit quod rectæ divisæ inter terras ipsius Thomæ de Fenwyk et terras prædicti Nicholai de West Materfen ab aqua de Ponte, versus aquilonem, usque ad crucem, quæ stat in alta via de Corbrugge, et sic de illa cruce, versus aquilonem, usque ad antiquum fossatum, et sic per illud fossatum usque ad Halburgh'. Et quod rectæ divisæ inter terras prædicti Thomæ de Magna Heton' et terras prædictorum Roberti Bataylle et aliorum de Parva Babynton', esse debent ex australi parte de Blakemers, sicut antiquum fossatum se extendit inter terram cultam et moram ex parte occidentali de Scrivenesfeud, versus aquilonem, usque in Scruelderburn'. Et unde prædicti Nicholaus et alii posuerunt se in magnam assisam domini Regis, et petierunt recognitionem fieri, utrum ipsi majus jus haberent in prædictis terris an prædictus Thomas—venerunt et elegerunt istos, scilicet, Johannem de Pleycis, Willelmum de Kyrketon', Willelmum de Haulton', Johannem de Hyrlawe, Walterum de Camhou, Rogerum Maudut, Ricardum de Heylaund, Robertum de Loker, Ingeramum de Warnham, Robertum de Maner', Willelmum de Folwayton', Willelmum de Muschaump, Michaelem de Kyllum, Gerardum de Woderington', et Johannem de Eghull'.

Postea prædictus Thomas et omnes alii, præter prædictum Nicholaum, concordati sunt. Et Thomas dat xl *s*' pro licentia concordandi. Et est concordia talis quod prædictus Thomas remittit eis totum, etc., pro quatuor *m*', quas ei dant.

Dies datus est eis hic die Veneris proxima post tertiam septimanam Sancti Johannis Baptistæ et tunc veniant xij[cim], etc. Idem Thomas de Fenwyk petiit in comitatu versus Thomam de Blyda quatuordecim acras terræ cum pertinentiis in Matfen, et versus Nicholaum Cosin, sexdecim acras terræ et dimidiam acram prati cum pertinentiis in Westmatfen, per breve de rationabilibus divisis, ita quod prædicti Thomas de Blyda et Nicholaus venerunt in comitatu et dicebant se, de prædicta terra, non posse respondere sine domino Rege, eo quod prædicta terra est de quadam serjantia quam ipsi tenent de domino Rege. Set quia comitatus hujusmodi responsionem eis non allocavit, posuerunt se in magnam assisam domini Regis, et petierunt recognitionem fieri, utrum ipsi magis jus habeant in prædicta terra an prædictus Thomas de Fenwic, ita quod prædictus Thomas de Fenwic perquisivit breve de summoniendo quatuor milites ad eligendum prædictam assisam. Et modo veniunt tam prædictus Thomas de Fenwic quam prædicti Thomas et Nicholaus. Et prædictus Thomas de Fenwic instanter petiit quod ad

electionem et captionem prædictæ assisæ procedatur. Prædicti Thomas et Nicholaus dixerunt nullam assisam inde debere fieri ratione prædicta. Et super hoc venit Johannes de Reygate, escaetor domini Regis, et dicit quod prædicta terra est de serjantia domini Regis et petiit quod nulla assisa capiatur inde, irrequisito domino Rege. Et quia prædictus Thomas de Blyda profert cartam domini Regis Johannis[1] quæ testatur quod idem dominus Rex dedit et concessit Philippo de Ulcotes, antecessori prædicti Thomæ de Blid', cujus heres ipse est, ut dicit, Nafferton', Matfen', et Lowerbotre et domos de Novo Castro, quæ pertinent ad prædictas terras, cum omnibus aliis rebus quæ pertinent ad ipsas terras. Habendum et tenendum de ipso domino Rege et heredibus suis ipsi Philippo et heredibus suis imperpetuum, per servitium serjantiæ, quæ pertinet ad terras illas. Et quod servitium Gwydo Tysun et Constancia, filia Guneri, inde facere solebant antecessoribus suis. Et quia prædictus Nicholaus similiter dicit, et petiit quod inquiratur quod prædicta terra est de serjantia domini Regis, datus est eis dies, a die Sancti Michaelis in quindecim dies apud Leycestriam. Et interim loquendum cum domino Rege.

Postea mandat dominus Rex breve suum in hæc verba, Henricus Dei gratia Rex Angliæ, etc., dilecto et fideli suo Gilberto de Preston', Salutem. Ostensum est nobis ex parte Thomæ de Fenwic quod cum ipse nuper coram vobis et

[1] In 1200 King John granted to Sawalus, his servant, Nafferton, Matfen, and Luwerbotr' and the houses in Newcastle which pertain to the said lands, to hold by serjeantry, as Guy Tisun and Goscan' daughter of Gunier formerly held (*Charter Roll, 2 John, print* p. 76). In 1212 King John granted the same premises to Philip de Ulecot, saving the right of the heirs of Sawal' son of Henry, if he had any (*Ibid.*, 14 *John, print* p. 190). In 1221 the Sheriff of Northumberland was directed to give seizen of a third part of the premises to Oliver de Albin' and Joan his wife, as the dower of the said Joan, who was widow of Philip de Ulecote. On the Pipe Roll for 5 Henry III., Alice de Ulecot, Hamelin de Buggethorp and Margaret his wife, Alured de Burneby and Juliana his wife, Thomas de Stratton and Isabella his wife, and Daniel Fitz Nicholas and Constance his wife (the said ladies being sisters and heirs of Philip de Ulecote) render account of the premises. The said Alice married —— de Stirap. Isabella, widow of Thomas de Stratton, enfeoffed Thomas de Ponthop of a portion of her share of the premises (*Excerpta e Rot. Fin.*, ii. 153). Thomas de Ponthop had two daughters and heirs, Constance and Isabella. The portion of Constance de Ulecote, wife of Daniel Fitz Nicholas, fell to her three daughters and heirs, viz., Hawisia the wife of Walter de Haddam, another daughter the wife of Richard de Yeland, and a third daughter who married Richard de Strutevill' (*Pipe Roll, 24 Hen.. III.*). In 6 Edward I. a very full extent was taken of the lands pertaining to the Serjeantry of Matfen and Nafferton, which Philip Ulecotes formerly held, possibly with regard to the settlement of this dispute (*Exchequer Q.R., Ancient Miscellanea*, 901-2).

sociis vestris Justiciariis ultimo itinerantibus in Comitatu Northumberlandiæ, implacitasset Nicholaum Cosin et Thomam de Blida per breve nostrum de rationabilibus divisis, et vos propter exceptiones, altercationes diversas coram vobis inter partes prædictas habitas, placitum illud tenuistis in suspenso, et diem partibus coram vobis præfixistis coram vobis apud Leycestriam, justiciam ibidem in loquela prædicta recepturis. Et nos postmodum placita itineris vestri in dicto Comitatu Leycestriæ quibusdam de causis poni fecerimus in suspenso. Et quia idem Thomas in breve, profecturus est ad Terram Sanctam, propter quod velimus quod sibi inde plena et celeris justicia exhibeatur, mandamus vobis, sicut vobis alias mandavimus, quod recordum et processum loquelæ prædictæ cum omnibus adminiculis loquelam illam tangentibus nobis sub sigillo vestro mittatis, ita quod habeamus coram nobis in octabis Sancti Hillarii, ubicumque tunc fuerimus in Anglia, ut nos, præfatis Thomæ et Nicholao, et Thomæ in hac parte, faciamus quod de jure fuerit faciendum. Et habeatis ibi hoc breve. Teste Rege de Stanes apud Winton' viij° die Decembris anno regni nostri lv^to^. Et ei mittitur, etc.

Et Thomas de Fenwik ponit loco suo Johannem Faucuner vel Gilbertum Shakeneye.

David de Byrtel' petit versus Ricardum de Bottelaunde, seniorem, quatuor mesuagia et triginta et quatuordecim acras terræ cum pertinentiis in Byrteley ut jus suum, per breve de ingressu. Et Ricardus venit, et dicit quod non potest ei inde ad hoc breve respondere, quia dicit, quod die quo prædictus David breve suum impetravit versus eum, non tenuit aliquid de prædictis tenementis; dicit enim quod quidam Ricardus de Boutelaund, filius suus, tenet totum prædictum tenementum, et tenuit die quo breve suum impetravit versus eum. Et quia David non potest hoc dedicere, consideratum est quod prædictus Ricardus inde sine die, et David nichil capiat per breve istud, set sit in mis' pro falso clamore. Et perquirat sibi per aliud breve, si voluerit.

Agnes, filia Adæ de Swarlaund, petit versus Agnetem Coldesyne unum mesuagium et sex bovatas terræ cum pertinentiis in Swarelaund, ut jus suum, per breve de ingressu.

Et Agnes Coldesyine venit, et dicit quod non potest ei inde respondere, quia dicit quod non tenet integre prædictum

tenementum versus eam petitum, dicit enim quod quidam Gilbertus de Beye, medicus, tenet inde duas acras terræ, et Radulphus Uthern tenet inde quatuor acras terræ, et tenuerunt die quo breve suum impetravit versus eam. Et quia Agnes, filia Adæ, non potest hoc dedicere, consideratum est quod prædicta Agnes Coudesine inde sine die, et Agnes, filia Adæ, nichil capiat per breve istud, set sit in mis' pro falso clamore. Et perquirat sibi per aliud breve, si voluerit.

Willelmus filius Thomæ de Brampton', qui tulit breve de ingressu versus Abbatem de Novo Monasterio de uno mesuagio et sexaginta acris terræ cum pertinentiis in Kesterne, venit et petit licentiam recedendi a brevi suo, et habet.

Assisa venit recognitura si Gilbertus de Ba, pater Ricardi filii Gilberti de Ba, fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de dimidia carucata terræ cum pertinentiis in Wywyrth', die quo, etc. Et si, etc. Quam Johannes de Woderington' et Custancia, uxor ejus, tenent, qui veniunt et bene recognoscunt quod prædictus Gilbertus, de cujus morte, etc., obiit seisitus de prædicta terra, et quod obiit post terminum in brevi contentum, et quod prædictus Ricardus propinquior heres ejus est, set dicunt quod prædictus Ricardus non debet habere seisinam de prædicta terra quousque plenæ ætatis fuerit, dicunt enim quod prædictus Gilbertus tenuit de eis prædictam terram per forinsecum servitium, et quod prædictus Ricardus filius Gilberti est infra ætatem, et remanere debet in custodia sua quousque ad legitimam ætatem pervenerit.

Et Ricardus dicit quod prædicti Johannes et Custancia nullam custodiam exigere possunt de prædicta terra, quia dicit quod prædictus Gilbertus non tenuit prædictam terram de prædictis Johanne et Custancia per forinsecum servitium, nec per militare, dicit enim quod quidam Willelmus de Sancto Petro, antecessor prædictæ Custanciæ, dedit prædictam terram cuidam Willelmo Frebern in liberum maritagium cum quadam Cecilia, filia sua, tenendum libere, quiete ab [omni] servitio, consuetudine, et exactione. Dicit etiam quod quidam Ricardus Frebern, filius prædicti Willelmi, feofavit prædictum Gilbertum de prædicta terra, tenendum libere et quiete ab omni servitio, consuetudine, exactione, et demanda de capitalibus dominis feodi illius, et profert cartam prædicti Willelmi de Sancto Petro, [et] similiter prædicti Ricardi Frebern, quæ hæc idem testantur. Postea concordati sunt. Et Johannes et Custancia dant dimidiam marcam pro

licentia concordandi. Et est concordia talis quod prædicti Johannes et Custancia reddunt prædicto Ricardo prædictam terram, habendum et tenendum eidem Ricardo quiete ab omni custodia. Ideo habeat seisinam suam.

Rogerus filius Rogeri Maudut optulit se versus Dyonisiam, quæ fuit uxor Fulconis de Tybbenham, participem suam, de placito quod esset hic ad respondendum simul cum prædicto Rogero de placito quod idem Rogerus reddat Radulpho filio Roberti Breton' de Morpath unum mesuagium et unam carucatam terræ cum pertinentiis in Erdesdone. Et ipsa non venit, et summonitur, etc. Ideo prædictus Rogerus respondeat de prædictis tenementis sine prædicta Dyonisia, et habeat talem recuperationem qualem curia consideraverit quod habere debeat versus prædictam Dyonisiam, si contingat ipsum Rogerum amittere seysinam suam, etc.

Postea prædictus Radulphus filius Roberti petit versus prædictum Rogerum prædicta messuagium et carucatam terræ cum pertinentiis, de quibus Willelmus Breton', avus prædicti Radulphi, cujus heres ipse est, fuit seysitus in dominico suo ut de feodo, die quo, etc. Et Rogerus venit et defendit jus suum, quando, etc., et bene defendit quod prædictus Willelmus, de cujus seysina prædictus Radulphus petit prædicta tenementa, non obiit seysitus de prædictis tenementis ut de feodo, nec post terminum, etc.

Et Radulphus dicit quod prædictus Willelmus obiit seysitus de prædictis tenementis ut de feodo, et post terminum, et quod ita sit ponit se super patriam, et Rogerus similiter. Ideo fiat inde jurata. Postea concordati sunt. Et Radulphus dat j *m'* pro licentia concordandi, per plegium Johannis de Lithegreyns. Et habeant cirographum.

Magister Hospitalis Beatæ Mariæ de Novo Castro super Tynam, Walterus de Seleby et Margeria, uxor ejus, Willelmus de Faudone, Adam filius Gilberti de Kinton', Nicholaus Templeresmam de Kinton', Johannes Letcher, Willelmus filius Nicholai, et Willelmus filius Hayne de Kinton summoniti fuerunt ad respondendum Roberto de Insula de placito quo jure exigunt communam in terra ipsius Roberti in Suth Goseforth desicut idem Robertus nullam habet communam in terra ipsorum Magistri, Walteri, Margeriæ, Willelmi, Adæ, Nicholai, Johannis, Willelmi, et Willelmi, nec iidem Magister, Walterus, Margeria, Willelmus, Adam, Nicholaus, Johannes, Willelmus, et Willelmus servitium ei faciunt quare communam in terra ipsius Roberti habere

debeant. Et unde prædictus Robertus queritur quod per hoc, quod prædicti Magister et alii exigunt communam in terra sua in Suth Goseforth, deterioratus est et dampnum habet ad valentiam [1] et inde producit sectam.

Et Magister et alii veniunt, et Willelmus filius Nicholai dicit quod non tenet aliquod tenementum per quod aliquam communam in terra ipsius Roberti in Suth Gosforth clamare possit nec aliquam communam in terra ipsius Roberti clamat. Et Robertus non potest hoc dedicere, ideo consideratum est quod prædictus Willelmus filius Nicholai inde sine die, et Robertus in mis'. Et prædictus Willelmus filius Hayne dicit quod non tenet aliquod tenementum in Kinton', nisi tantum sexaginta acras terræ ad terminum qui non dum præteriit ex dimissione prædicti Walteri de Seleby, per quod ipse debeat clamare communam in terra ipsius Roberti in Suth Goseforth, et vocat ipsos Walterum et Margeriam inde ad warrantum, habeat eos, etc. Postea venerunt prædicti Walterus et Margeria, per attornatum suum, et warantizant prædicto Willelmo et respondent cum aliis ut infra patet.

Et prædicti Magister, Walterus, et omnes alii, præter prædictum Willelmum filium Nicholai, defendunt vim et injuriam, quando, etc., et dicunt quod juste exigunt prædictam communam in terra ipsius Roberti in Suth Goseforth, quia dicunt quod prædictus Robertus et antecessores sui semper consueverunt habere communam in terris prædictorum Magistri et aliorum in Kinton', et quod idem Robertus est inde modo in seysina, et quod idem Magister et prædecessores sui et similiter Walterus et alii, et antecessores sui, semper consueverunt habere communam in terra prædicti Roberti in Suth Goseforth, unde dicunt quod eo jure, quod semper consueverunt mutuo communare in terris aliorum, exigunt ipsi communam in terra ipsius Roberti.

Et Robertus dicit quod prædictus Magister et alii injuste exigunt communam in terra ipsius Roberti, quia dicit quod quidam Robertus, antecessor suus, fuit seysitus in dominico suo ut de feodo et jure, habendi terras suas in Suth Goseforth in suo separali, absque hoc quod prædecessores prædicti Magistri et alii, vel antecessores prædicti Walteri et aliorum, aliquam communam in eisdem habuerunt tempore Regis Ricardi, avunculi domini Regis nunc, capiendo inde expletia ad valentiam, etc. Et de ipso Roberto descendit jus habendi prædictas terras in suo separali cuidam Otuelo, ut filio et heredi, et de ipso Otuelo, cuidam Hugoni, ut filio et heredi,

[1] Blank in original.

et de ipso Hugone, qui obiit sine herede de se, isti Roberto, qui nunc queritur ut fratri et heredi. Et quod tale sit jus suum offert, etc. Et Magister et alii defendunt jus suum quando, etc., et seisinam prædicti Roberti in suo separali et totum, etc. Et ponunt se in magnam assisam domini Regis, et petunt recognitionem fieri utrum ipsi majus jus habeant habendi communam in terra prædicti Roberti in Suth Goseforth sicut eam exigunt, an prædictus Robertus tenendi prædictas terras suas in Suth Goseforth in suo separali, absque hoc quod prædictus Magister et alii aliquam communam habeant in eisdem. Et Gerardus de Wodrington', Johannes de Hertwayton', Willelmus de Muschaumps, et Michael de Kyllum, quatuor milites electi ad eligendum xij^{cim} veniunt et elegerunt istos, scilicet, Johannem de Plessetis, Willelmum de Kyrketon', Galfridum de Hupsal, Walterum de Camhou (juratum),[1] Thomas de Bykerton' (juratum), Simonem Bayard, Ingramum de Warnham (juratum), Willelmum de Foltewayton', Robertum de Locker (juratum), Rogerum Maudout (juratum), Ricardum de Yeland, Robertum de Maners, Willelmum de Muschauns (juratum), Michaelem de Kyllum (juratum), Gerardum de Wodrington' (juratum), et Johannem de Hertwayton' (juratum), et Johannem de Oggel (juratum).

Postea venit quidam Petrus de Faudon' et dicit quod quarta pars prædictæ pasturæ, quam prædictus Robertus de Insula posuit in visu suo, est ipsius Petri, et quod ipse et prædictus Robertus tenent eandem pasturam in communi ita quod neuter eorum scit suum separale. Et Robertus, et Magister, et alii hoc idem cognoscunt. Ideo magna assisa remaneat. Et Robertus et Petrus perquirant sibi conjunctim versus prædictos Magistrum et alios per aliud breve, si voluerint.

Radulphus de Musgrave summonitus fuit ad respondendum Willelmo de Clyvedon' de placito quod reddat ei decem *li*', quas ei debet et injuste detinet, etc. Et Radulphus venit et concordati sunt; et Radulphus dat dimidiam *m*' pro licentia concordandi per plegium prædicti Willelmi. Et est concordia talis quod prædictus Radulphus cognoscit quod debet prædicto Willelmo prædictas decem *li*', unde reddet ei medietatem ad festum Sancti Martini in hieme anno domini Regis nunc liiij^{to}, et ad Pentecosten proximo sequentem alteram medietatem. Et nisi fecerit, concedit quod vice-

[1] The words here in parentheses are, in the original, written over the names preceding them.

comes faciat de terris et catallis, etc. Et pro hac, etc., prædictus Willelmus remittit ei omnia dampna quæ habuit occasione detentionis dictæ pecuniæ, etc.

Robertus de Insula optulit se versus Johannem de Halton' de placito quod reddat ei catalla ad valentiam undecim *li'* et quatuor *d'*, quæ ei injuste detinet, etc. Et ipse non venit, et summoniatur, etc. Judicium; attachietur, quod sit a die Sancti Michaelis in quindecim dies apud Leycestriam.

Willelmus de Trowyk venit coram justiciariis hic et cognovit quod sic convenitur inter ipsum, ex una parte, et Gilbertum filium Galfridi de Preston', ex altera, scilicet, quod ipse Willelmus remisit et quietum clamavit pro se et heredibus suis totum jus et clamium quod habuit, vel aliquo modo habere potuit, in quadam placia, quæ est juxta stagnum molendini sui in Trowyk ex parte australi illius ductus, quæ vocatur Blye, vel aliqua parte ejusdem placiæ, ita quod nec ipse nec heredes sui nec aliquis nomine suo vel per ipsos aliquid de cetero fodient vel turbas capient in eadem placia, vel in aliqua alia placia quæ sit ex parte australi prædicti rivuli ad stagnum suum prædictum exaltandum vel emendandum vel sustinendum, imperpetuum; quod si aliquo tempore fecerint, vult et concedit pro ipso et heredibus vel assignatis suis in quadraginta *s'* sterlingis, et vicecomiti Northumbriæ in una *m'*, pro quibus denariis licebit eidem vicecomiti distringere ipsos per omnia bona sua mobilia et inmobilia, quousque tam prædicto Gilberto vel assignatis suis quam ipsi vicecomiti de prædictis denariis satisfecerint plenarie, sicut plenius continetur in quodam scripto inde inter eos confecto.

Assisa venit recognitura si Philippus de Craudene injuste, etc., disseisivit Nicholaum de . . . . . ringham et . . . . . , uxorem ejus, de communa pasturæ suæ in Howton, quæ pertinet ad liberum tenementum suum in Heddon', . . . fra summonitionem itineris, etc., et unde queruntur quod disseisivit eos de communa pasturæ suæ in duabus centum acris moræ et pasturæ, in quibus communare solebant cum omnimodis averiis suis per totum annum. Postea prædicti Nicholaus et Margeria non sunt prosecuti. Ideo ipsi et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Hugo de Raperlowe et Robinus Scot de Hedon.'

Alicia, quæ fuit uxor Johannis le Clerk, petit versus Willelmum le Norreys triginta acras terræ et medietatem unius . . . . . cum pertinentiis in Killingworth, quas clamat esse

jus et hereditatem suam, et in quas idem Willelmus non habet ingressum nisi per prædictum Johannem, quondam virum ipsius Aliciæ, qui illas ei dimisit, cui ipsa in vita sua, etc. Et Willelmus venit et concordati sunt. Et Alicia dat j *m'* pro licentia concordandi, per plegium Ricardi le Clerk. Et est concordia talis quod prædictus Willelmus cognoscit prædictum tenementum esse jus ipsius Aliciæ, et illud ei reddidit. Ideo habeat seisinam suam.

Eadem petit versus Ricardum le Clerk triginta acras terræ et medietatem unius mesuagii cum pertinentiis in Killingworth, ut jus suum per breve de ingressu. Et Ricardus venit et reddit eidem Aliciæ prædictum tenementum. Ideo habeat seisinam suam.

David le Mareschal, per attornatum suum, optulit se versus Willelmum de Huntercumbe de placito quod permittat ipsum habere communam pasturæ suæ in Belleford, quæ pertinet ad liberum tenementum suum in Middelton, quam clamavit ut jus suum versus eum. Et ipse non venit, et plures fecit defaltas, ita quod præceptum fuit vicecomiti quod distringeret eum per omnes terras, ita quod de exitibus, etc., et quod haberet corpus ejus hic. Et vicecomes testatus est quod Johannes Bateman de Beleford, Galfridus Præpositus de Yesington', Thomas le Rutur de eadem, et Willelmus en la Wra in Beleford manuceperunt eum. Ideo ipsi in mis'. Et sicut prius præceptum est vicecomiti quod distringat eum per omnes terras, etc., ita quod de exitibus, etc., et quod habeat corpus ejus a die Sancti Michaelis in tres septimanas apud Leycestriam.

Assisa venit recognitura si Rogerus Baret injuste, etc., disseisivit Galfridum de Wydeslade de libero tenemento in Burgedon', post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eum de uno tofto, duabus partibus unius tofti, et duodecim acris terræ cum pertinentiis. Et Rogerus venit et nichil dicit quare assisa remaneat, nisi tantum quod dicit quod prædictus Galfridus nuncquam fuit in seisina de libero tenemento suo, ita quod inde possit disseisiri. Juratores dicunt super sacramentum suum, quod prædictus Rogerus non disseisivit prædictum Galfridum de prædicto tenemento, quod posuit in visu suo. Ideo consideratum est quod prædictus Rogerus inde sine die, et Galfridus nichil capiat per assisam istam, set sit in mis' pro falso clamore.

Alicia, filia Roberti de Neuton', dat dimidiam marcam pro

licentia concordandi cum Willelmo de Clivelaunde et Katerina, uxore ejus, de placito terræ. Et habeant cirographum.

Assisa venit recognitura si Robertus Hode, pater Asselinæ, uxoris Radulphi filii Lamberti, fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de medietate unius rodæ terræ cum pertinentiis in Morpathe, die quo, etc. Et. si, etc. Quam terram Willelmus Lechur de Morpathe tenet, qui venit et dicit quod prædicta Asellina alias implacitavit quemdam Johannem, fratrem prædicti Willelmi, cujus heres ipse est, de prædicta terra in curia de Morpathe per breve de recto; et quod eadem Asellina in eadem curia remisit et quietum clamavit eidem Willelmo et heredibus suis, totum jus et clamium quod habuit in prædicta terra. Postea concordati sunt per licentiam; et est concordia talis quod prædictus Willelmus recognoscit prædictam terram cum pertinentiis esse jus ipsius Asillinæ, et illam ei reddidit. Ideo habeat seisinam suam. Et pro hac, etc., prædicti Radulphus et Asellina dant ei unam marcam, unde reddent ei medietatem ad festum Sancti Michaelis proximo sequens. Et nisi fecerint, concesserunt quod vicecomes faciat de terris et catallis, etc.

Præceptum fuit vicecomiti quod, assumptis secum custodibus placitorum Coronæ, etc., in pleno comitatu suo recordari faceret loquelam, quæ fuit in eodem comitatu, per breve domini Regis inter Henricum de Beringdon' et Galfridum de Bollesdon', quem clamabat ut nativum suum, unde idem Galfridus queritur falsum sibi factum fuisse judicium in eodem comitatu. Et recordum illud haberet coram Justiciariis hic sub sigillo suo, etc., et per quatuor legales homines, qui recordo illi interfuerunt. Et quod summoniret prædictum Henricum quod esset hic auditurus recordum illud, si voluerit. Et vicecomes modo profert recordum quod tale est [quod] Henricus de Beryndon' tulit breve de naivitate versus Galfridum de Berindon'[1] et petiit ipsum ut nativum et fugitivum suum, qui fugit de terra sua post ultimum redditum, etc. Et narravit quod quidam Henricus, pater prædicti Henrici, fuit seisitus de avo prædicti Galfridi, ut de villano suo, capiendo expletia ut in tallagio, mercheto, et aliis villanis consuetudinibus ad valentiam, etc., tempore Johannis Regis, patris domini Regis nunc, et de ipso Henrico descendit jus isti Henrico, ut filio et heredi, et produxit quemdam filium avunculi prædicti Galfridi, et alterum filium amitæ prædicti Galfridi, qui præsentes fuerunt

[1] For Bollesdon'.

et cognoverunt se esse villanos et nativos prædicti Henrici. Et Galfridus venit et defendit vim et injuriam, et bene cognovit quod prædictus Henricus, pater prædicti Henrici, fuit seisitus de avo ipsius Galfridi et de patre prædicti Galfridi, ut de villanis suis et de ipsis catallis, set dixit quod prædictus Henricus, qui modo petit ipsum ut villanum suum, manumisit ipsum, unde videbatur ei quod non debuit ei respondere. Et quæsitum fuit ab eo si aliquod haberet per quod prædictus Henricus ipsum manumisisset. Et quia prædictus Galfridus nichil ostendit de manumissione, nisi simplex dictum suum, consideratum fuit per totum comitatum, scilicet, die Jovis proximo post festum Sancti Hyllarii anno domini Regis nunc quadragesimo septimo, quod prædictus Henricus recuperaret prædictum Galfridum, ut nativum et fugitivum suum, cum omnibus catallis suis et totis sequelis suis. Et modo venit prædictus Galfridus et similiter sectatores totius comitatus, set prædictus Henricus non venit. Et vicecomes testatur quod idem Henricus nichil habet in balliva sua ubi possit summoniri, nec extra libertatem Episcopi Dunolmensis inter Tesiam et Tynam. Et sectatores quæsiti si advocent prædictum recordum, dicunt quod sic. Et Galfridus dicit quod ipsi falsum fecerunt judicium, et falso recordaverunt loquelam prædictam, et quod bonum suum subticent, et malum suum recordantur, quia dicit quod ipse nunquam cognovit nec avum suum nec patrem suum fuisse villanos, set dicebat se esse liberum hominem et dicebat se esse paratum ad libertatem suam probandum, ubi et quando debuit, et produxit quemdam [1] audientem et quemdam [1] intelligentem, qui fuerunt infra quatuor bancos et prædictæ loquelæ interfuerunt qui præsentes sunt et tactis sacrosanctis juratoribus, etc.

Et quia convictum est per prædictum recordum quod comitatus erravit in processu prædictæ loquelæ maxime cum narrationem prædicti Henrici admisisset, in qua nullam fecit mentionem de nomine avi prædicti Galfridi, et etiam cum probationem prædicti Henrici admisisset de filio avunculi prædicti Galfridi non facit mentionem utrum filius avunculi prædicti Galfridi ex parte patris aut ex parte matris; et etiam de filio amitæ prædicti Galfridi, nec aliquam fecit mentionem de certis nominibus ipsorum; et etiam quia convictum est quod ipsi assumpserunt sibi potestatem judicandi de libertate hominis, cum in prædicto recordo contineatur quod quæsitum fuit de prædicto Galfrido si quid haberet de

[1] Blank in original.

manumissione sua, et quod ipsi adjudicaverunt ipsum prædicto Henrico, ut villanum suum, eo quod nichil ostendebat de manumissione sua et sic patet quod ipsi super defectum probationis libertatis ipsius Galfridi judicium suum fundaverunt, de qua probatione capienda nullam habuerunt potestatem, et etiam quia patet per datum brevis domini Regis quod prædictus Galfridus impetravit de libertate sua probanda, quod quidam breve impetratum fuit per quindecim dies ante pronuntiationem prædicti judicii, consideratum est quod prædictus comitatus falsum fecit judicium, et quod prædictus Galfridus sit in eodem statu in quo fuit tempore quo prædictum judicium factum fuit, et totus comitatus in mis'. Et prædictus Galfridus rehabeat catalla sua, quæ prædicto Henrico per prædictum judicium adjudicata fuerunt.

Assisa venit recognitura si Gilbertus filius Gerardi de Dalton', pater Johannis filii Gilberti, fuit seisitus in dominico suo ut,[1] de duodecim acris terræ cum pertinentiis in Dalton', die quo, etc. Et si, etc. Quam terram Willelmus Cobyn de Dalton' et Agnes, uxor ejus, tenent, qui veniunt et nichil dicunt quare assisa remaneat, nisi tantum quod dicunt quod prædictus Gilbertus, de cujus morte, etc., non fuit seisitus de prædictis tenementis, die quo obiit. Dicunt enim quod idem Gilbertus, per longum tempus ante mortem suam, feofavit prædictam Agnetem de prædicta terra et ipsam inde in plenariam[2] posuit. Et de hoc ponunt se super assisam. Eadem assisa, per eosdem, venit recognitura si Gilbertus de Dalton', pater Johannis filii Gilberti de Dalton', fuit seisitus in dominico suo ut de feodo, de duobus mesuagiis et decem acris terræ cum pertinentiis in Stanfordham, die quo, etc. Et si, etc. Quæ Willelmus filius Gilberti de Dalton' tenet, qui venit et nichil dicit quare assisa remaneat, nisi tantum quod dicit quod non tenet prædictum tenementum versus ipsum petitum, dicit enim quod prædictus Johannes tenet unum messuagium de prædictis duobus messuagiis. Præterea dicit quod prædictus Gilbertus, de cujus morte, etc., non fuit seisitus de prædictis tenementis ut de feodo, die quo obiit, dicit enim quod idem Gilbertus per multum tempus ante mortem suam feofavit ipsum Willelmum de prædictis tenementis. Et de hoc ponit se super assisam. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Gilbertus, de cujus morte, etc., non fuit seisitus de prædictis duodecim acris terræ cum pertinentiis in Dalton'. Et, quoad secundam assisam, dicunt quod prædictus Willelmus non tenet integre

[1] Supply *de feodo*. [2] Supply *seisinam*.

prædictum tenementum versus ipsum petitum, quia dicunt quod idem Johannes tenet unum mesuagium de prædictis duobus mesuagiis ut de feodo, die quo obiit. Et ideo consideratum est quod prædicti Willelmus et Willelmus et Agnes inde sine die, et Johannes nichil capiat per assisas istas, set sit in mis' pro falso clamore.

Walterus filius Johannis et Isolda, uxor ejus, dant dimidiam *m'* pro licentia concordandi cum Johanne filio Johannis filii Waldevi de placito finis facti.[1] Et habeant cyrographum.

Ricardus filius Willelmi de Pontelaund[2] cognovit quod concessit et dedit Dionisiæ, filiæ Johannis de Wotton', quatuor bovatas terræ cum pertinentiis in territorio de Bechefeud cum toftis et croftis, viis et semitis, pratis, pascuis, pasturis, petariis, quarreriis, ac omnibus aliis aysiamentis prædictæ terræ pertinentibus, infra villam de Bechefeud et extra, illas, videlicet, quas magister Gilbertus de Ba, quondam maritus prædictæ Dionisiæ, de ipso tenebat ad firmam. Habendum et tenendum de ipso et heredibus suis imperpetuum, dictæ Dionisiæ et heredibus suis vel cuicumque dare, assignare, vendere, vel legare voluerit, in feodo, hereditate, libere, quiete, integre, et solute ab omni servitio, warda, relevio, maritagio, secta curiæ, rebus aliis et demandis, quæ aliquo modo ab aliquibus exigi poterunt, reddendo inde sibi et heredibus suis vel suis assignatis annuatim die Natalis Domini unum granum piperis cum omnibus servitiis, consuetudinibus, et exactionibus, et demandis. Et quod ipse et heredes sui vel assignati, dictæ Dionisiæ et heredibus suis vel suis assignatis dictas quatuor bovatas terræ cum tofto et crofto, ac omnibus aliis pertinentiis suis, libertatibus et asiamentis, warrantizabunt, acquietabunt, et defendent imperpetuum, sicut plenius continentur in quodam scripto inde inter eos confecto.

Magister Hospitalis Sancti Egidii de Kepiere, per attornatum suum optulit se iiij^to die versus Robertum filium Johannis de Farnnylawe de placito unius mesuagii quater viginti et sexdecim acrarum terræ et duodecim acrarum prati cum pertinentiis in Westhertwaytton'. Et ipse non venit. Et summoniatur, etc. Judicium, prædictum tenementum capiatur in manum domini Regis, et dies, etc.,

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 150.

[2] Peter son of Richard de Ponteland held lands in Ponteland of William de Valence (*Inq. P.M.*, 24 *Edw. I.*, No. 56).

et ipse summoniatur quod sit apud Leycestriam a die Sancti Michaelis in tres septimanas. Postea mandat dominus Rex quod recordum istud mitteretur justiciariis de Banco, et eis mittitur.

Adam de Thorngraffton' optulit se iiij^{to} die versus Gilbertum de Grendon'[1] de placito de triginta et sex acris terræ et sex *s*' redditus cum pertinentiis in Quynteley, et versus Johannem filium Ricardi de Ulvesmere de placito sexaginta acrarum terræ cum pertinentiis in eadem villa. Et ipsi non veniunt. Et summoniantur, etc. Judicium, prædictum tenementum capiatur in manum domini Regis; et dies, etc.; et ipsi summoniantur quod sint apud Leycestriam a die Sancti Michaelis in tres septimanas. Et Adam ponit loco suo Johannem de Middelton'.

Juliana, quæ fuit uxor Baldewyni de Bradeford, summonita fuit ad respondendum Gilberto filio Galfridi de Preston' de placito quod teneat conventionem inter eos factam, de sex acris terræ cum pertinentiis in Bradeforde juxta Harnham. Et Juliana venit et concordati sunt per licentiam, et habeant cyrographum.[2] Et Juliana ponit loco suo Reginaldum de Tunstal de capiendo cyrographo suo.

Gilbertus filius Galfridi de Preston' optulit se iiij^{to} die versus Thomam de Bekering' et Mariam, uxorem ejus, de placito quod warrantizent ei unam carucatam terræ cum pertinentiis in Bradeford, quam tenet et de eis tenere clamat, et unde cartam Jacobi de Caun',[3] patris prædictæ Mariæ, cujus heres ipsa est, habet, etc. Et. Thomas non venit et alias fecit defaltam, ita quod præceptum fuit vicecomiti quod distringeret eum per omnes terras, etc. Et vicecomes nichil inde fecit. Ideo sicut prius præceptum est vicecomiti quod distringat eum per omnes terras, etc., ita, etc., donec, etc., et quod habeat corpus ejus apud Leycestriam in Octabis Sancti Michaelis. Idem dies datus est prædictæ Mariæ per attornatum suum in Banco.

Idem Gilbertus optulit se versus eundem Thomam de placito quod ipse, simul cum ipsa Maria, uxore ejus, permittat ipsum habere rationabile estoverium in bosco ipsorum Thomæ et Mariæ in Bolum, quod in eo habere debet et solet, etc. Et ipse non venit et alias fecit defaltam, ita quod præceptum fuit[4] quod distringeret eum per omnes terras, etc.

[1] Hugh son of Gilbert de Grendon (*Iter of Wark*, p. xiij).

[2] See Appendix, *Feet of Fines*, *Northumb.*, *Hen. III.*, No. 162.

[3] For James de Kaus or Caus.

[4] Supply *vicecomiti*.

Et vicecomes nichil inde fecit. Ideo sicut prius præceptum est vicecomiti quod distringat per omnes terras, etc., ita, etc., donec, etc., et quod habeat corpus ejus apud Leycestriam ad præfatum terminum. Idem dies datus est prædictæ Mariæ per attornatum suum in Banco.

Ricardus de Gosebek et Margeria, uxor ejus, optulit se iiij^to die versus Hugonem de la Val de placito, quod reddat eis custodiam Willelmi, filii et heredis Andreæ de Meneher-mer, quæ ad ipsos pertinet, eo quod prædictus Andreas terram suam de eis tenuit per servitium militare, etc. Et ipse non venit et alias fecit defaltam, ita quod præceptum fuit vicecomiti quod distringeret eum per omnes terras, etc. Et vicecomes nichil inde fecit. Ideo sicut prius præceptum est vicecomiti quod distringat eum per omnes terras, etc., ita, etc., donec, etc., et quod habeat corpus ejus apud Leycestriam a die Sancti Michaelis in tres septimanas.

Idem Ricardus et Margeria optulit se iiij^to die versus Simonem Baard et Isabellam, uxorem ejus, de placito quod teneat eis conventionem inter eos factam, de manerio del Eydene cum pertinentiis. Et ipsi non veniunt et alias fece-runt defaltam, ita quod præceptum fuit vicecomiti quod distringeret eos per omnes terras, etc. Et vicecomes nichil inde fecit. Ideo sicut prius præceptum est vicecomiti quod distringat eos per omnes terras, etc., ita, etc., donec, etc., et quod habeat corpora eorum apud Leycestriam ad præfatum terminum.

Thomas de Fenwyk, miles, cognovit quod concessit et con-firmavit Johanni de Houton' et Alienoræ, uxori ejus, omnes terras et omnia tenementa cum omnibus pertinentiis suis, ut in dominicis, pasturis, brueris, et communis, quæ prædicti Johannes et Alienora tenuerunt in villa de Wallowe in festo Translationis Beati Thomæ Martiris anno regni Regis nunc quinquagesimo tertio, quæ præfatæ Alienoræ prius concessit ad terminum vitæ suæ, simul cum turbariis, pratis, et moris, scilicet, quicquid ipsa prius habuit in eadem villa, salvis sibi homagiis et servitiis liberorum hominum. Habendum et tenendum eisdem Johanni et Alienoræ et heredibus ipsius Alienoræ de ipso et heredibus suis, libere et hereditarie im-perpetuum. Reddendo inde per annum sibi et heredibus suis duodecim d' ad duos terminos, scilicet, medietatem ad festum Sancti Martini in hyeme et alteram medietatem ad Pentecosten pro omni servitio, consuetudine, et exactione, salvo forinseco servitio, quantum pertinet ad vicesimam

partem feodi unius militis. Et quod ipse et heredes sui warantizabunt eisdem Johanni et Alienoræ et heredibus ipsius Alienoræ omnia prædicta servitia sicut prædictum est, et versus omnes homines acquietabunt per prædicta servitia, imperpetuum, sicut plenius continetur in quodam scripto inde inter eos confecto.

Ricardus de Gosebet et Margeria, uxor ejus, optulerunt se iiij^to^ die versus Robertum, Episcopum de Dunolmo,[1] de placito quod reddat eis custodiam manerii de Tunnestal cum pertinentiis, quæ ad ipsos pertinet, eo quod Andreas de Meneheremer manerium illud de eis tenuit per servitium militare, etc. Et ipse non venit. Et præceptum fuit vicecomiti quod summoniret eum quod esset hic ad hunc diem. Et vicecomes nichil inde fecit, set mandavit quod Episcopus nichil habet in balliva sua extra libertates suas ubi potest .... Et testatum est quod habet terras et tenementa in comitatu Eboraci ad sufficientia ubi potest summoniri. Ideo præceptum est vicecomiti Eboraci .... eum quod sit apud Leycestriam a die Sancti Michaelis in tres septimanas.

Johannes filius Johannis de Middelton' et Luciana, uxor ejus, optulerunt se iiij^to^ die versus Henricum filium Thomæ de Wodehall' de placito quod warrantizet eis unum mesuagium et triginta acras terræ cum pertinentiis in Bylyndon', quæ tenent et de eo tenere clamant, et unde cartam suam habent, etc. Et ipse non venit. Et præceptum fuit vicecomiti quod summoniret eum quod esset hic ad hunc diem. Et vicecomes nichil inde fecit, set testatur quod prædictus Henricus nichil habet in balliva sua ubi potest summoniri. Et testatum est quod habet terras et tenementa ad sufficientia in comitatu Eboraci ubi potest summoniri. Ideo præceptum est vicecomiti quod summoniat eum quod sit apud Leycestriam a die Sancti Michaelis in tres septimanas.

Willelmus de Castre summonitus fuit ad respondendum Gwychardo de Charrum et Isabellæ, uxori, de placito quod teneat eis conventionem inter eos factam de manerio de Horton' cum pertinentiis. Et Willelmus venit, et concordati sunt per licentiam. Et habeant cyrographum.[2] Et prædicta Isabella ponit loco suo Radulphum de Warsop de capiendo cyrographo suo.

Ingeramus de Warnham cognovit quod dedit et concessit

[1] So in original.

[2] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 166.

Stephano de Jarum, clerico, totam illam terram cum omnibus pertinentiis suis in villa et territorio de Warneham, quam Cristiana de Fletham, relicta quondam Johannis de Tughal', de eo tenuit, et sibi resignavit una cum omnibus terris et tenementis in villa et territorio de Bamburgh, quæ Prior et Conventus Sancti Oswaldi de eo tenuerunt ad firmam, quæ quondam fuerunt Ambrosii, fratris sui, et quæ dicta Cristiana de eo tenuit et sibi resignavit. Habendum et tenendum eidem Stephano et heredibus suis vel assignatis libere, quiete, integre, pacifice, et honorifice cum omnibus pertinentiis, libertatibus, et aisiamentis suis ad dictas terras et tenementa pertinentibus vel pertinere debentibus, sine aliquo retenemento. Reddendo inde annuatim, sibi et heredibus suis vel assignatis, quatuor *d'* videlicet, ad Pentecosten duos *d'* et ad festum Sancti Martini in Hyeme duos *d'* pro omni servitio, consuetudine, et exactione, secta curiæ, et demanda seculari. Et quod ipse et heredes sui vel assignati, omnes terras prædictas et tenementa præfata cum omnibus pertinentiis suis, libertatibus, et aisiamentis sicut prædictum est, prænominato Stephano et heredibus suis vel suis assignatis pro præfato servitio contra omnes mortales warrantizabunt, acquietabunt, et defendent imperpetuum, sicut plenius continetur in quodam scripto inde inter eos confecto.

Assisa[1] venit recognitura si Rogerus de Lancastre et Philippa, uxor ejus, Nicholaus Corbet et Margeria, uxor ejus, Walterus de Huntercumbe et Alicia, uxor ejus, Hugo de Vallibus et Matillis, uxor ejus, Nicholaus de Styringham, Adam de la Sale, Johannes filius Eliæ, Willelmus filius Roberti, Henricus Beward, Robertus Arkyl, Robertus le Forester, Ricardus filius Roberti et Nicholaus Fang injuste et sine judicio disseisiverunt Walterum filium Willelmi de Rodum, Uctredum Dinning et Emmam, uxorem ejus, Walterum de Rodum, Ricardum le Grey de Nesbyt et Thomam de Horton' de communa pasturæ suæ in Dodinton', quæ pertinet ad liberum tenementum suum in Nesbyt, post primam, etc. Et unde quilibet eorum queritur quod prædictus Rogerus et alii disseisierunt quemlibet ipsorum de communa pasturæ in cccc acris moræ et brueræ in quibus communicare solebant cum omnimodis averiis suis per totum annum, et de communa pasturæ in sexaginta [acris] terræ arabilis in quibus communicare solebant cum omnimodis averiis suis tempore aperto. Et nullus eorum venit præter prædictum Hugonem de Vallibus, set Nicholaus de Swyne-

[1] See before, p. 161.

burn', ballivus prædicti Walteri de Huntercumbe, et Johannes de Swyneburne, ballivus prædicti Nicholai Corbet, et Willelmus de Wytington', ballivus prædicti Rogeri de Launcastre, veniunt et respondent pro dominis suis et omnibus aliis. Et quoad prædictam communam, dicunt quod prædicti Walterus et alii injuste tulerunt assisam istam versus eos, quia dicunt quod prædicti Rogerus et Philippa, Nicholaus et Margeria, Walterus et Alicia approuaverunt sibi de vasto suo in prædicta villa de Dodington' de prædicta communa, sicut bene eis licuit per provisionem factam apud Merton', et dicunt quod præter prædictas cccc acras moræ et bruerræ remansit prædictis Waltero de Roudon' et aliis sufficiens pastura pertinens ad liberum tenementum suum in Nesbyt. Et quoad prædictam communam in prædictis lx acris terræ arabilis, dicunt quod prædicti Walterus de Roudon' et alii nunquam fuerunt in seisina de prædicta communa in prædicta terra arabili ita quod inde possent disseisiri, et de hoc ponunt se super assisam.

Et prædictus Hugo de Vallibus et Mattilis, uxor ejus, dicunt quod ipse Hugo non vocatur Hugo de Vallibus, nec cognomen ejus est de Vallibus immo est de la Val, et quod omnes antecessores vocati eo cognomine de la Val. Et quia Walterus de Dodington' et alii non possunt hoc dedicere, consideratum est quod prædicti Hugo et Matillis inde sine die, et Walterus et alii nichil capiant per breve istud set sint in mis' pro falso clamore. Postea venit prædictus Hugo et gratis respondit ad assisam simul cum prædictis participibus suis. Juratores dicunt, super sacramentum suum, quod prædicti Walterus et alii non habent sufficientem pasturam extra prædictas cccc acras pasturæ, et quod prædictus Rogerus de Lancastr' et omnes alios de prædicta communa, quam posuerunt in visu suo, injuste, etc., sicut breve dicit. Et ideo consideratum est quod prædicti Walterus et omnes alii recuperent seisinam suam de communa pasturæ in prædictis cccc acris moræ et pasturæ cum omnimodis averiis suis per totum annum. Et similiter de communia pasturæ in prædictis sexaginta acris terræ arabilis cum omnimodis averiis suis tempore aperto, et Rogerus et omnes alii in mis'. Dampna xl *s*' tunc capta.

Gilbertus filius Adæ de Nesbyt optulit se iiij[to] die versus Walterum filium Adæ de Trowyk de placito duorum toftorum et medietatis unius carucatæ terræ cum pertinentiis in Nesbyt. Et ipse non venit et summoniatur, etc. Judicium, prædictum tenementum capiatur in manum domini Regis. Et

dies, etc. Et ipse summoniatur quod sit apud Leycestriam a die Sancti Michaelis in tres septimanas.

Willelmus filius Gwydonis le Forester dat unam marcam pro licentia concordandi cum Edwardo de Brumhalach' et Agnete, uxore ejus, de placito warrantiæ cartæ. Et habeant cyrographum.[1]

Ricardus de Kyllingworthe cognovit quod tenetur Willelmo le Norrey de Novo Castro super Tynam in quindecim *m'* argenti, solvendis eidem Willelmo vel suo certo attornato, in domo prædicti Willelmi in Novo Castro, scilicet, duas *m'* ad festum Sancti Martini in Hyeme anno regni domini Regis nunc quinquagesimo quarto, et duas *m'* et dimidium ad festum Pentecostes proximo sequens, et sic de termino in terminum quousque prædictæ quindecim *m'* prædicto Willelmo plenarie persolvantur. Et quod dictam solutionem ad terminos statuos prædicto Willelmo plenarie faciat, tales invenit fidejussores, scilicet, Rogerum Baret de Burgedon', Hugonem de Bakeworth, Willelmum de Camera, Willelmum de Echewyk, quorum quilibet constituit se principalem debitorem dictæ pecuniæ. Et tam prædictus Ricardus quam prædicti plegii concedunt quod si prædictus Ricardus ad aliquem terminum defecerit, quod vicecomes comitatus istius faciat de terris et catallis ipsorum, etc., et custus, etc.

Nicholaus de Graham[2] et Maria, uxor ejus, summoniti fuerunt ad respondendum Davidi le Mareschall' de placito quod permittant ipsum habere communam pasturæ in Bellefford, quæ pertinet ad liberum tenementum suum in Middeltone, de qua Malisius, Comes de Stranvere, injuste et sine judicio disseisivit Ricardum le Mareschal, patrem prædicti Davidis, cujus heres ipse est, post primam, etc., et unde dicit quod prædictus Ricardus fuit in seisina habendi communam in trescentis acris pasturæ in Belefford', cum omnimodis averiis suis per totum annum, tamquam pertinentem ad liberum tenementum suum in Middelton', tempore domini Regis nunc, capiendo inde expletia ad valentiam, etc. Et de ipso Ricardo descendit jus habendi prædictam communam

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 168.

[2] Malise, Earl of Stathern, married Margaret, dau. and one of the heirs of Robert de Muschamp. Malise and Margaret had two daughters:—Muriel, who married the Earl of Mar, and Margaret or Mary, who married Nicholas de Graham. On the death of Muriel in 20 Edw. I. her share of the Barony of Muschamp fell to her sister, Margaret or Mary, from whom it descended to John de Graham, her son.

isti Davidi qui nunc petit. Et Nicholaus et Maria veniunt, et defendunt vim et injuriam quando, etc, et bene dicit (*sic*) quod prædictus Ricardus nunquam fuit in seisina habendi prædictam communam, tamquam pertinentem ad liberum tenementum suum in Middelton', ita quod inde posset disseisiri. Et quod ita sit, ponunt se super patriam. Et David similiter. Ideo fiat inde jurata. Juratores, de consensu partium electi, dicunt super sacramentum suum, quod prædictus Ricardus, pater prædicti Davidis, fuit in seisina de communa pasturæ in Belefford tamquam pertinente ad liberum tenementum suum in Middelton'. Ideo consideratum est quod prædictus David recuperet seisinam suam de prædicta communa de ducentis acris pasturæ, et prædicti Nicholaus et Maria in mis', et similiter David in mis' pro falso clamore de centum acris.

Ricardus de Gosebek et Margeria, uxor ejus, per attornatum ipsius Margeriæ, optulerunt se iiij[to] die versus Robertum de Farnilawe de placito quo jure exigit communam in terra prædictorum Ricardi et Margeriæ in Lychecedon' et Hartwode, desicut prædicti Ricardus et Margeria nullam habent communam in terra prædicti Roberti nec prædictus Robertus servitium eis facit quare communam in terra sua habere debeat, etc. Et ipse non venit. Et summoniatur, etc. Judicium quod sit a die Sancti Michaelis in tres septimanas apud Leycestriam.

Rogerus le Chapeleyn de Wallesende, qui tulit breve de debito versus Robertum de Bothale et alios, non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Nicholaus de Stanffordham et Franciscus de Jarum.

Assisa venit recognitura si Johannis filius Ricardi, pater Nicholai filii Johannis, fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de uno tofto et viginti acris terræ cum pertinentiis in Reshon, die quo, etc. Et si, etc. Quæ terram et toftum Symon filius Emmæ tenet, qui venit, et concordati sunt. Et Simon dat dimidiam marcam pro licentia concordandi per plegium prædicti Nicholai.

Ingramus de Warnham cognovit quod concessit, confirmavit, et imperpetuum quietumclamavit Stephano de Jarum, clerico, et heredibus vel assignatis suis, omnes terras et omnia tenementa cum omnibus pertinentiis suis, quæ idem Stephanus infra feodum suum ad firmam tenuit, vel tenere potuit, vel imperpetuum tenere vel habere potuit, ita vero

quod ipse nec heredes sui vel assignati nec aliquis per ipsos [aut] pro ipsis jus nec clamium in prædictis terris nec tenementis infra terminum terrarum præfato Stephano dimissarum, nec in omnibus terris cum pertinentiis suis per præfatum Stephanum et heredes suos et assignatos imperpetuum et hereditarie adquisitis vel adquirendis decetero poterint exigere vel clamare. Pro hac autem concessione, confirmatione, et quietaclamatione dedit sibi prædictus Stephanus quandam summam pecuniæ, etc., et sicut plenius continetur in quodam scripto inde inter eos confecto.

Dyonisia, quæ fuit uxor Fulconis de Tybbenham, petit versus Ricardum de Bernham et Aliciam, uxorem ejus, medietatem unius messuagii et duodecim acras terræ cum pertinentiis in Tirtlington' et unum messuagium, viginti et quatuor acras terræ cum pertinentiis in eadem villa, ut jus suum per breve de ingressu. Et Ricardus et Alicia, per attornatum ipsius Aliciæ, veniunt et dicunt quod ipsi tenent prædicta tenementa in purparte ipsius Aliciæ, quæ ei descendebant de hereditate cujusdam Adæ, patris prædictæ Aliciæ, et quod non possunt inde respondere sine quibusdam Lucya, uxore Thomæ de Knyveton', et Dyonisia, uxore Bartholomæi Clerici, participibus suis. Ideo prædictæ Lucya et Dyonisia summoniantur quod sint hic die Dominica proxima post Octabas Sancti Johannis Baptistæ. Postea ad diem illum venerunt prædicti Ricardus et Alicia, per attornatum ipsius Aliciæ, et prædictæ participes ipsius Aliciæ, et de prædicta medietate unius messuagii et duodecim acris terræ vocant ad warantum Robertum Bertram de Bothall', qui venit per summonitionem et eis warantizat, et per licentiam reddit prædictæ Dyonisiæ prædictam medietatem et duodecim acras terræ. Ideo habeat seysinam suam. Et prædicti Ricardus et Alicia et participes sui habeant de terra prædicti Roberti ad valentiam, etc.

Et de prædicto mesuagio, viginti et quatuor acris terræ vocant ad warrantum Willelmum Heyrun. Habeant eum die Dominica proxima post festum Sanctæ Margaretæ. Postea venit prædictus Willelmus per summonitionem et eis warantizat, et vocat inde ad warrantum Robertum Bertram de Bothale. Habeant eum a die Sancti Michaelis in unum mensem apud Leycestriam per auxilium curiæ. Et summoniatur in comitatu Northumbr'. Et Willelmus ponit loco suo Willelmum de Selleby vel Walterum Champyun.

Eadem Dionisia petit versus prædictos Ricardum et Aliciam, unum toftum et dimidiam acram terræ cum per-

tinentiis in Tyrtlington', ut jus suum per breve de ingressu. Et Ricardus et Alicia, per attornatum suum, veniunt et dicunt quod tenent prædictum tenementum in purparte cum quibusdam Lucia, uxore Thomæ de Knyveton', et Dionisia, uxore Bartholomæi Clerici, sororibus ipsius Aliciæ, de hereditate quæ fuit cujusdam Adæ, patris ipsarum Aliciæ, Luciæ, et Dionisiæ, unde dicunt quod non possunt sine prædictis Lucia et Dionisia, participibus suis, inde respondere. Ideo summoniantur quod sint a die Sancti Michaelis in tres septimanas apud Leycestriam ad respondendum simul, etc.

Thomas de Wyndesoveres, per attornatum suum, opulit se versus Willelmum de Creystok et Mariam, uxorem ejus, de placito quod reddant ei quindecim *m'*, quæ ei aretro sunt de annuo redditu quinque *m'*, et versus Robertum de Euere et Isabellam, uxorem ejus, de placito quod reddant eidem Thomæ quindecim *m'*, quæ ei aretro sunt de annuo redditu quinque *m'* quem ei debent, etc. Et ipsi non veniunt et alias fecerunt defaltam, ita quod præceptum fuit vicecomiti quod distringeret eos per omnes terras, etc. Et vicecomes nichil inde fecit. Ideo sicut prius præceptum est vicecomiti quod distringat eos per omnes terras, etc., ita, etc., donec, etc., et quod habeat corpora eorum apud Leycestriam a die Sancti Michaelis in tres septimanas.

Rogerus filius Rogeri Maudut cognovit quod debet Radulpho filio Roberti le Breton decem *m'* quas ei reddet ad festum Sancti Martini in Hyeme anno regni domini Regis nunc quinquagesimo quarto. Et nisi fecerit, concedit quod vicecomes comitatus istius faciat de terris et catallis, etc., et custus, etc.

Thomas de Wyndes', per attornatum suum, optulit se versus Willelmum de Greystok et Mariam, uxorem ejus, Robertum de Euer et Isabellam de placito quod reddant ei triginta *m'* quæ ei aretro sunt de annuo redditu decem *m'* quem ei debent, etc. Et ipse non venit et plures fecit defaltas. Ideo præceptum est vicecomiti quod distringat eum per omnes terras, etc., et quod de exitibus, etc., et quod habeat corpus ejus a die Sancti Michaelis in tres septimanas apud Leycestriam.

Henricus de Hewrthe, qui tulit breve de communa pasturæ in Schepelingbotel versus Robertum de Hilton', non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Henricus de Dalton' et Willelmus Blumvill'.

Duodecim juratores ultra Coket et duodecim juratores citra Coket præsentaverunt, quod magna destructio fit in aquis in comitatu isto de salmonibus, tempore quo salmones ascendunt ad friandum, et similiter de salmunculis, tempore quo descendunt ad mare, ad magnum detrimentum totius comitatus et omnium comitatuum adjacentium, et petierunt ex parte totius comitatus, quod statutum et provisio fiat per quod prædicta destructio decetero non fiat. Et ideo de consensu totius comitatus tam militum quam aliorum liberorum hominum de comitatu isto, nullo reclamante, nec contradicente, statutum est et provisum quod a festo Sancti Michaelis quousque festum Sancti Andreæ sit præteritum non trahatur aliquod rete vel ponatur ad gurgites, vel ad stagna, vel ad molendina, vel ad exclusas molendinorum, et quod nullus piscetur infra Tynam, Walspyk, vel Coket, vel alias aquas in comitatu isto, cum retibus, strirkeldis, vel quocumque alio ingenio infra prædictum tempus, nec sine ingenio.

Statutum est etiam et provisum quod a festo Apostolorum Philippi et Jacobi usque ad Nativitatem Sancti Johannis Baptistæ non ponatur aliquod rete vel wyle ad stagna vel molendina vel exclusas molendinorum in prædictis aquis, nec ponatur rete aliquod infra prædictum tempus ad gurgites, nisi prius per custodes ad hoc deputatos vel deputandos, quod caliga retis sit ita larga quod salmunculi salvum transitum per medium possint habere.

Statutum est etiam et provisum quod si piscator vel molendinarius vel aliquis alius homo cujuscumque convictus fuerit, dominus ipsius det domino Regi unam *m'* quocienscumque sic deliquerit nisi monstrare possit quod hoc factum fuerit, ipso ignorante. Piscator vero vel molendinarius vel aliquis alius sic delinquens, quocienscumque super hoc convictus fuerit, mittatur ad prisonam domini Regis et non replegietur nisi de consensu custodum ad hoc provisorum vel providendorum. Et in aqua de Tyna sit constabularius Novi Castri visor quod provisio ista teneatur a Tynemuth' ascendendo usque ad Edwynestrem sicut retroactis temporibus esse consuevit. Et ab Edwynestrem ascendendo usque ad Lambeley ex parte australi et usque Botylaund ex parte boreali sint isti custodes et visores quod provisio ista teneatur, scilicet, Robertus de Throkkelawe, Thomas de Dyveleston, Thomas de Blencheshop', et Robertus de Bottelaund. In longitudine de Wanspyk sint isti custodes, scilicet, Walterus de Cambhou, Gilbertus de Oggel, Rogerus de Woderyngton', et Radulphus de Esynden'. In longitudine de Coket, scilicet, de Cokemuth usque Cahou, sint isti cus-

todes, scilicet, Willelmus de Toggesden', Adam de Plassetis, Adam Galun, et Johannes de Kerstyrne. In longitudine de Blyth sint isti custodes, scilicet, Hugo le Vigurus et Rogerus Skanfyn. In longitudine de Alne, scilicet, de Alnemuth usque Alnewyk', sint isti custodes, scilicet, Nicholaus de Hanekyl et Johannes de Alnemuth. In longitudine de Tylle sint isti custodes, scilicet, Johannes de Benl' et Robertus de Forde. In longitudine de Glene usque Glenemuth et de Glenemuth' usque ad libertatem de Norham, sint isti custodes, scilicet, Michael de Kyllum et Alanus de Holthal'. Et omnes isti custodes sacramentum facient coram vicecomite quod fideliter et diligenter se habebunt in prædicta provisione custodienda. Et si aliquis prædictorum custodum obierit, vel inpotens corporis sui fiat, vel inutiliter in offico prædicto se gesserit, et super hoc convictus fuerit, alius loco ipsius per socios suos eligatur, qui, præstito sacramento coram vicecomite, loco alterius substituatur. Retia autem et ingenia quæcumque infra prædictas aquas contra prædictam provisionem inventa fuerint, coram prædictis custodibus, qui ea ceperint, conburantur.

Et sciendum quod totus comitatus consensit in istam provisionem duraturam usque ad proximum adventum justiciariorum ad omnia placita in partes istas, ita quod si comitatus adtunc in illam consenserit, per justiciarios illos affirmetur vel emendetur secundum quod de consensu comitatus viderit expedire.

Placita Burgi de Novo Castro.

Robertus de Merchynley et Hawisia, uxor ejus, qui tulerunt assisam novæ disseisinæ versus Hugonem de Pampuden' de tenemento in Novo Castro, non sunt prosecuti. Ideo ipsi et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus filius Reginaldi de Novo Castro et Johannes filius Johannis.

Nicholaus filius Willelmi, qui tulit breve de avo versus Stephanum de Blakedenis de tenemento in Novo Castro, non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Nicholaus de Novo Castro et Thomas de Heton'.

Margeria, quæ fuit uxor Adæ Elgy de Novo Castro, quæ tulit breve de dote versus Johannem de Wychelard de tenemento in Novo Castro, non est prosecuta. Ideo ipsa et plegii

sui de prosequendo in mis', scilicet, Robertus Elgy et Walterus, frater ejus.

Essonia Anno liij°.

Essonia de malo veniendi capta apud Novum Castrum super Tynam in comitatu Northumbriæ coram G' de Preston' et sociis suis, in crastino Sancti Johannis Baptistæ anno Regis Henrici filii Regis Johannis quinquagesimo tertio.

Lync'.—Willelmus filius Hugonis de Wylweby[1] versus Simonem de Ferlesthorp de placito terræ, per Stephanum filium Willelmi. Aff'.[2]

Idem Simon versus eundem de eodem, per Ricardum de la Dale, a die Sancti Michaelis in quindecim dies apud Leycestriam. Aff'.

Derb'.—Mathæus de Lenyneton' versus Matillidem, quæ fuit uxor Rogeri de Breddal', de placito dotis, per Eliam de Preston. Aff'.

Henricus filius ejusdem Mathæi versus eandem de eodem, per Galfridum filium Roberti, a die Sancti Michaelis in quindecim dies apud' Leycestriam. Aff'.

Essonia de malo veniendi capta ibidem in octabis Sancti Johannes Baptistæ.

Westmerland, Ebor'.—Ricardus de Wateby, quem Andreas de Staveley vocavit ad warrantum versus Benedictum de Frysinton' et Sibillam, uxorem ejus, de placito assisæ mortis antecessoris, per Gilbertum de Aula, in Octabis Sancti Michaelis apud Leycestriam. Aff'.

Idem[3] dies datus est prædicto Andreæ, per attornatum suum, in banco, et nullus recognitor venit. Ideo præceptum est vicecomiti quod habeat corpora, etc.

Leyc'.—Rogerus filius Rogeri le Beler[4] versus Sarram, quæ fuit uxor Gocelini de Eyvill', de placito terræ, per Walterum filium Gilberti, in Octabis Sancti Michaelis apud Leycestriam. Aff'.

Ebor'.—Henricus Chaumpeneys, attornatus Henrici de Rypun et Sibillæ uxoris ejus (petentium) versus Galfridum

[1] Opposite this in the margin is *ve' re'* probably for *venit et retraxit se.*

[2] The extension of this word is uncertain, but it is probably *affidavit* or *affidaverunt* as the case may be.

[3] Opposite in the margin is *ex' ass'* for *exigatur assisa.*

[4] Opposite in the margin is *ve' re'.*

filium Gerardi de Bowes de placito terræ, per Rogerum Crowe.

Et sciendum quod præceptum fuit vicecomiti quod capiat terram prædicti Galfridi in manum domini Regis.

Warr', Lanc'.—Abbas de Myrivallis,[1] quem magister Adam de Wauton' vocavit ad warrantum, versus Robertum de Vylers de placito terræ, per Gilbertum de Aytherston', in Octabis Sancti Michaelis apud Leycestriam. Aff'. Idem dies datus est prædicto Adæ, per attornatum suum in banco.

Ebor'.—Galfridus Luterel, quod est in servitio domini Regis apud Londinium, quem Abbas de Rupere[2] vocavit ad warrantum versus Ricardum de Berneby de placito terræ, per Willelmum de Hoton', a die Sancti Michaelis in quindecim dies apud Leycestriam, per plegium Willelmi de Skyrebec'. Et sciendum quod terra prædicti Galfridi capta fuit in manum domini Regis per magnum cape.

Lancastr'.—Johannes de Burgo, senior, quod est in servitio domini Regis apud Londinium, versus Galfridum de Nevill' et Margeriam, uxorem ejus, de placito terræ, per Johannem le Tannur, in Octabis Sancti Michaelis apud Leycestriam, per plegium Benedicti de Hathm'.

Et sciendum quod prædictus Johannes alias se essoniavit de malo veniendi, scilicet, in crastino Assentionis Domini apud Derby.

Ebor'.—Simo de Leverton' versus Willelmum filium Thomæ de Seleby de placito terræ, per Johannem de Carleton'. Non jacet, quia nondum dies.

ESSONIA DE MALO VENIENDI CAPTA IBIDEM A DIE SANCTI JOHANNIS BAPTISTÆ IN XV DIES.

Linc'.—Radulphus Archer,[3] attornatus Abbatis de Thorinton' (querentis) versus Gilbertum de Gaunt et Willelmum de Hakynton' de placito detentionis averiorum, per Walterum filium Galfridi. Thomas Blaumpayn alter attornatus versus eundem de eodem, per Henricum de Ely, a die Sancti Michaelis in xv dies apud Leycestriam. Aff'.

Et Gilbertus et Willelmus non venerunt sicut patet in placitis.

[1] Opposite in the margin is *ve'* for *venit.*

[2] Abbot of Roche or Rupe.

[3] Opposite in the margin is *ve' re'.*

Ebor'.—Robertus de Aldewyerk,[1] quod est in servitio domini Regis apud Londinium, versus Nigellum de Rydewal' et Johannam, uxorem ejus, de placito terræ, per Willelmum filium Adæ de Wyleby in Octabis Sancti Michaelis apud Leycestriam. Aff'. Et sciendum quod prædictus Robertus districtus est per omnes terras, etc.

Ebor', Notingh'.—Abbas de Welebek, quod est in servitio domini Regis apud Londonum, versus Nigellum de Rydeware et Johannam, uxorem ejus, de placito custodiæ, per Adam de Duddon' in Octabis Sancti Michaelis apud Leycestriam. Aff'.

Et sciendum quod prædictus Abbas districtus est per omnes terras, etc.

Ebor'.—Andreas de Neville versus Henricum de Banderby de placito pasturæ, per Walterum Duly.

Non jacet, quia nondum dies.

Ebor'.—Prior de Wartre versus Radulphum de Laceles de placito terræ, per Johannem de Acclum a die Sancti Michaelis in xv dies apud Leycestriam. Aff'.

Ebor'.—Nigellus del Dam versus Julianam, quæ fuit uxor Johannis del Dam, de placito terræ, per Rogerum filium Simonis, a die Sancti Michaelis in xv dies apud Leycestriam. Aff'.

Ebor'.—Hugo filius Henrici versus Willelmum de Kyrketon' et Cristianam, uxorem ejus, de placito finis facti, per Johannem Rage.

Lync'.—Thomas de Lincolnia, attornatus Aungeri le Chesemongere, versus Aliciam, quæ fuit uxor Henrici Wolbern, de placito dotis, per Walterum de Lymberewe, a die Sancti Michaelis in xv dies apud Leycestriam. Aff'.

Ebor'.—Johannes de Warrena, Comes Surriæ, quod est in servitio domini Regis apud Londonium, quem Willelmus filius Thomæ vocat ad warrantum versus Beatricem, filiam Petri del Ker, et Elenam, sororem ejus (quæ fuit uxor Gilberti le Tayllur' de Roderham),[2] de placito assisæ mortis antecessoris, per Johannem de Ravenfeld, a die Sancti Michaelis in

[1] Opposite in the margin is *ve'*.

[2] The words in parenthesis are underlined for erasure in the original.

quindecim dies apud Leycestriam, per plegium Johannis de Pakeham. Et nullus recognitor venit, ideo vicecomes habeat corpora, etc.

Idem dies datus est prædicto Willelmo, per attornatum suum in banco.

Et sciendum[1] quod Elena, soror et particeps prædictæ Beatricis, habuit diem ad hunc diem et non sequitur pro parte sua.

Lync'.—Robertus filius Henrici de Ormesby, quem Abbas de Wyteby vocat ad warrantum versus Alanum de Kynthorp' de placito terræ, per Willelmum filium Adæ, in Octabis Sancti Michaelis apud Leycestriam quia alium diem. Aff'. Idem dies datus est prædicto Abbati, per attornatum suum in banco.

Lancastr'.—Uhtredus de Bradeshahe versus fratrem Willelmum de Fetherstan, Willelmum Capellanum de Wakefeld et Thomam le Raggede, executores testimenti Garcian', quæ fuit uxor Thomæ le Raggede, de placito debiti, per Willelmum le Messager, a die Sancti Michaelis in xv dies apud Leycestriam. Aff'.

Ebor'.—Alanus filius Johannis Gylle versus Margeriam, quæ fuit uxor Rogeri de Ayk', de placito dotis, per Thomam de Studehawe. Walterus Gylle, frater ejusdem Alani, versus eandem de eodem, per prædictum Thomam, a die Sancti Michaelis in xv dies apud Leycestriam. Aff'.

Margeria filia Johannis Gylle versus eandem de eodem, per Robertum de Herteford.

Postea venit Margeria et cognovit quod Hugo filius suus satisfecit ei prædictis Alano et aliis nominatis in brevi.

Lync'.—Henricus de Thorny, attornatus Hawysiæ, quæ fuit uxor Willelmi filii Radulphi de Spaldyng (petentis), versus Simonem filium Willelmi et Willelmum filium Willelmi de placito dotis per Willelmum de Wylton', a die Sancti Michaelis in xv dies apud Leycestriam. Aff'.

Rogerus de Beryngham, alter attornatus, versus eosdem de eodem per Johannem de Engelby. Johannes filius Lamberti de Spalding', attornatus prædicti Symonis filii Willelmi, versus eosdem de eodem per Johannem Skall'.

Et Willelmus non venit sicut patet in placitis, etc.

[1] Opposite in the margin is *ex' assisa*, for *exigatur assisa*.

Ebor'.—Ricardus de Breretwysel[1] versus Agnetem, quæ fuit uxor Willelmi de Merske, de placito terræ, per Henricum de Craven', a die Sancti Michaelis in xv dies apud Leycestriam,

Et Agnes non venit sicut patet in placitis.

Lync'.—Robertus de Lufwyk, quod est in servitio domini Regis apud Northamptoniam, versus Gilbertum de Gaunt de placito quare impedit, per Robertum filium Willelmi,[2] in crastino Sancti Jacobi Apostoli apud Eboracum. Aff'.

Et sciendum quod Robertus alias essoniatus fuit de malo veniendi coram Justiciariis Itinerantibus apud Eboracum, scilicet, a die Sanctæ Trinitatis in unum mensem.

Johannes filius Lamberti de Spaldyng, attornatus Simonis filii Willelmi filii Radulphi et Willelmi, fratris ejus, versus .... Radulphi de placito dotis, per Johannem Skal'.

ESSONIA DE MALO VENIENDI DE DIVERSIS COMITATIBUS CAPTA APUD NOVUM CASTRUM SUPER TYNAM A DIE SANCTI JOHANNIS BAPTISTÆ IN TRES SEPTIMANAS.

Ebor', Linc'.—Petrus de Bosingthorp, quem Galfridus de Hamby vocat ad warrantum versus Walterum filium Luciæ et Licoric', uxorem ejus, Simonem de Gaytenby et Aliciam, uxorem ejus, de placito assisæ mortis antecessoris, per Galfridum de Scotia, a die Sancti Michaelis in tres septimanas apud Leycestriam. Aff'.

Idem dies datus est prædicto Galfrido per attornatum suum in banco.

Exigatur assisa. Et nullus recognitor venit, ideo vicecomes habeat corpora.

Ricardus de Lascelles, quem Johannes de Lascelles vocat ad warrantum versus Thomam de Wyrton' et Agnetem, uxorem ejus, et Ceciliam, sororem ejus, Ceciliam de Lascelles, de placito assisæ mortis antecessoris, per Willelmum de Cravene, a die Sancti Michaelis in tres septimanas apud Leycestriam. Aff'. Idem dies datus est prædicto Johanni in banco.

Exigatur assisa. Et nullus recognitor venit, ideo vicecomes habeat corpora.

Notingh'.—Johannes de Burgo, senior, versus Alexandrum, Regem Scotiæ, de audiendo judicio suo de placito

[1] Opposite in the margin is *post visum*.

[2] Opposite in the margin is *alii in brevi*.

assisæ mortis antecessoris, per Johannem de Horstede, in crastino Sancti Michaelis apud Leycestriam, per plegium Johannis de Pakeham.

Et nullus recognitor[1] venit ideo vicecomes habeat corpora. Habet uxorem, scilicet, Is'.

Ebor'.—Robertus Pygate, quod est in servitio domini Regis in nundinis Sancti Botulphi, versus Edmundum de Rypplingham[2] de placito terræ, per Alexandrum filium Johannis, a die Sancti Michaelis in tres septimanas apud Leycestriam. Aff'. Idem dies datus est prædictæ (*sic*) Is' in banco. Et sciendum quod terra prædictorum Roberti et Is' capta fuit in manum domini Regis et interim, etc.

Ebor'.—Sarra, quæ fuit uxor Roaldi filii Alani, versus Alanum de Lascelles et Isabellam,[3] uxorem ejus, de placito dotis, per Johannem de Faycely, a die Sancti Michaelis in tres septimanas apud Leycestriam.

Ebor', Lanc'.—Walterus de Lindesey, quem Johannes, persona ecclesiæ de Thornton, vocat ad warrantum versus Robertum filium Amabilliæ, Nicholaum de Cloppeham et Matildam, uxorem ejus, de placito terræ, per Robertum de Goldesburgh', a die Sancti Michaelis in tres septimanas apud Leycestriam, per plegium Alani de Walkyngham. Idem dies datus est prædicto Johanni per attornatum suum in banco.

Ebor'.—Willelmus de Miryfeld, attornatus Abbatis de Fontibus, versus Julianam de Grenebergh' de placito terræ, per Johannem de Ripon'. Frater Adam Lovel, alter attornatus, de eodem, per Thomam le Messager. Postea venit attornatus prædicti Abbatis.

Ebor'.—Thomas de Bagghull' (habet uxorem Elenam) versus Robertum filium Ricardi de Fetherstan' de audiendo judicio suo de placito terræ, per Johannem de Wynteworth, a die Sancti Michaelis in tres septimanas apud Leycestriam. Aff'. Idem dies datus est Elinæ, uxori prædicti Thomæ, per attornatum suum in banco.

Ebor'.—Idem Thomas de Baggehull' versus Willelmum filium Eliæ de Pontefracto de placito terræ per Willelmum

[1] Opposite in the margin is *ex' assisa* for *exigatur assisa*.

[2] Opposite in the margin is *ve' al' in brevi*.

[3] Opposite in the margin is *no' bri*, probably for *non brevi*, not in the writ.

filium Willelmi, a die Sancti Michaelis in tres septimanas apud Leycestriam. Aff'. Et sciendum quod præceptum fuit vicecomiti quod caperet prædictam terram in manum domini Regis.

Derb', Suff'.—Johannes le Bigot, quod est in servitio domini Regis apud Londonium, quem Agnes de Furnivall' vocat ad warrantum versus Hugonem de Nevill' de placito terræ, per Ricardum de Stokton' in crastino Sancti Michaelis apud Leycestriam. Aff'.

Et sciendum quod prædictus Johannes alias se essoniavit de malo veniendi, a die Sancti Trinitatis in tres septimanas apud Eboracum.

Idem dies datus est prædictæ Agneti per attornatum suum in banco.

Lancastr'.—Walterus de Cauncefeud versus Aliciam de Conners de placito terræ, per Gilbertum de Aula.

Ebor'.—Henricus filius Radulphi, attornatus Johannæ, quæ fuit uxor Thomæ filii Willelmi de Merston', versus Alanum de Killum de placito terræ, per Johannem de Catherton, nondum dies quia a die Sancti Michaelis in tres septimanas apud Leycestriam.

Hugo de Skyren, alter attornatus de eodem, per Willelmum filium Simonis.

Ebor'.—Brianus filius Alani, quod est in servitio domini Regis apud Londonium, versus Johannem filium Michaelis, de placito redditus, per Henricum de Bedale, a die Sancti Michaelis in tres septimanas apud Leycestriam. Aff'.

Et sciendum quod prædictus Brianus districtus est per omnes terras.

ROTULUS DE ATTORNATIONUM DE COMITATU NORTHUMBRIÆ, CORAM G' DE PRESTON ET SOCIIS SUIS, ANNO REGNI REGIS HENRICI FILII REGIS JOHANNIS QUINQUAGESIMO TERTIO. G'.

Dionisia, quæ fuit uxor Fulconis de Tydenham, ponit loco suo Normannum de Fenrother vel Robertum de Lynmuthe, versus Ricardum de Bernham et Aliciam, uxorem ejus, de placito terræ, etc., et versus Gerardum de Woderington et Petronillam, uxorem ejus, de placito conventionis, etc.

Willelmus de Duglas et Constancia, uxor ejus, ponunt loco suo Thomam de Haulton' vel Henricum de Mullesfen, versus Gilbertum de Umfravill', de placito terræ, etc.

Robertus de Hagardeston' ponit loco suo Willelmum de Haspel' versus Robertum Eyr de Heddreslawe de placito terræ.

Walterus de Huntecumbe ponit loco suo Nicholaum de Skyrngham versus Johannem de Halton, de placito annui redditus, et versus Walterum de Camhou, de eodem, et versus Johannem de Middelton', de placito terræ.

Nicholaus Corbet et Margeria, uxor ejus, ponunt loco suo Johannem de Swyneburne vel Thomam de Fysburne versus Alanum de Holtham de placito consuetudinis et servitii; et versus Alanum de Spyredene, de placito nativitatis; et versus Johannem de Haulton', de placito annui redditus; et versus Walterum de Cambhay, de placito annui redditus; et versus Johannem de Middelton', de placito terræ.

David le Mareschal ponit loco suo Adam filium Uthredi de Middelton vel Johannem de Wynteworthe versus Willelmum de Wyntercumb', de placito communæ pasturæ, et versus Nicholaum de Graham et Mariam, uxorem ejus, et alios in brevi de eodem, etc.

Rogerus de Lancastr' ponit loco suo coram Petro de Brus, Willelmum de Scothereskelf vel Willelmum de Stifford, clericum, versus Johannem de Haulton', de placito redditus, et versus Johannem de Middelton', de placito terræ; et versus Walterum de Cambou, de placito redditus.

Henricus de Beringdon ponit loco suo Johannem de Boxeworthe versus filium (*sic*) Adæ Octok et Willelmum, fratrem ejus, de placito nativitatis.

Lucia, uxor Johannis de Middelton', ponit loco suo Willelmum de Faudon' versus Adam de Marcham et Elenam, uxorem ejus, de placito terræ, et versus Robertum filium Thomæ, de placito warrantiæ cartæ.

Nicholaus de Bolteby ponit loco suo Robertum de Kellawe versus Ricardum de Botelaunde, de placito dotis, et versus Galfridum (*sic*), de placito warrantiæ cartæ. Idem Galfridus de Uppeshale ponit loco suo Alanum de Willington' versus eundem de eodem.

Maria, uxor Willelmi filii Thomæ de Greystok, ponit loco suo Rogerum Mynyoth vel Johannem Gerry versus Robertum de Euere et Isabellam, uxorem ejus, et alios, de placito novæ disseisinæ, unde queritur.

Ebor'.—Ricardus le Esturmyn petiit, in crastino Apostolorum Petri et Pauli, terram suam per plegium, quæ capta fuit in manum domini Regis per defectum, quem fecit versus [1] le Tayllur de Osmunderleg', et habet.

Magister Adam de Bokenfeud ponit loco suo Walterum de Hereford vel Robertum de Lydinton versus Walterum Heyrun, de placito pasturæ.

Ebor'.—Radulphus de Lascelles ponit loco suo Ricardum de la More et Thomam de Vyrly versus Willelmum filium Thomæ de Greystok', de placito conventionis, et versus Thomam de Stannesterne, de placito consuetudinis et servitii, et versus Priorem de Wartre de placito terræ.

Ebor'.—Ricardus Sturmy ponit loco suo Robertum de Halesworth' vel Robertum filium Randulphi versus Willelmum le Tayllur, de placito terræ.

Henricus de la Val ponit loco suo Robertum Berteham vel Robertum de Wessington' versus Hugonem de la Val, de placito conventionis.

Norff'.—Isabella Banyard ponit loco suo Ranulphum de Straton' et Ricardum de la Place versus Priorem de Leaus, de placito advocationis ecclesiæ de Ryston'.

Prior de Kyrkeham ponit loco suo Hamundum de la Bare vel Willelmum le Porter de Carham versus Michaelem de Kyllum, de placito finis facti.

Abbas de Novo Monasterio, querens, ponit loco suo Robertum le Crieur versus Ricardum filium Gilberti de Coynners et alios in brevi nominatos, de placito novæ disseysinæ.

Ebor'.—Andreas de Stavelay ponit loco suo Gilbertum de Aula vel Theobaldum de Wateby versus Benedictum de Freston' et Sibillam, uxorem ejus, de placito assisæ mortis antecessoris, etc., per Johannem de Oketone.

Johanna, quæ fuit uxor Radulphi Gobyon, ponit loco suo Willelmum de Faudone versus Hugonem Gobyon et alios, de placito dotis.

Juliana, uxor Hugonis Blacwell', ponit loco suo eundem Hugonem, virum suum, versus Johannem de Wotton', de placito terræ.

[1] Blank in original.

Johannes de Wotton, ponit loco suo Willelmum de Seleby versus Hugonem Blackwell' et Julianam, uxorem ejus, de placito tertæ.

Concessum est quod Willelmus de Seleby sequatur pro Ricardo filio Gilberti de Ba versus Johannem de Wodering-ton et Constanciam, uxorem ejus, de placito assisæ mortis antecessoris.

Walterus de Seleby et Margeria, uxor ejus, ponunt loco suo Petrum de Rydale vel Thomam, fratrem ejus, versus Robertum de Insula, de placito quo jure.

Ebor'.—Johannes filius Thomæ de Boulton', ponit loco suo Philippum de Merston' versus Magistrum Robertum de Kirkham, de placito terræ.

Nicholaus de Graham et Maria, uxor ejus, ponunt loco suo Willelmum de Middelton' vel Stephanum de Muschauns versus David le Mareschal, de placito parturæ.

Ebor'.—Johannis filius Michaelis et Johanna, uxor ejus, ponunt loco suo Robertum de Berford vel Petrum le Keu versus Willelmum de Foxton', de rationabilibus estoveriis.

Ebor'.—Johannes de Feserewes ponit loco suo Robertum de Goldeburg' versus Adam de Wykeleswyk de placito terræ, et versus Ministrum Sancti Roberti juxta Knaresburg', de placito terræ.

Ebor'.—Willelmus de Kyrketon' et Christiana, uxor ejus, ponunt loco suo Thomam Talkan et Thomam de Clivedon versus Hugonem filium Henrici, de placito finis facti.

Robertus de Hylton ponit loco suo Willelmum Mauclerk vel Robertum le Porter versus Henricum de Hewyoh', de placito pasturæ.

Radulphus de Waus ponit loco suo Johannem de Middel-tone versus Johannem Bermer et alios in brevi, de placito transgresssionis.

Robertus de Meynevill ponit loco suo Willelmum de Stokesfeld versus Thomam de Milneburne, de placito terræ.

Agnes Coudecin' ponit loco suo Johannem de Bokesworth' vel Reginaldum de Tunstal versus Agnetem, filiam Adæ de Swarlande, de placito terræ.

Willelmus de Noreys ponit loco suo Godricum le Seler versus Aliciam, quæ fuit uxor Johannis le Clerk de Killingworth', de placito terræ.

Margareta, uxor Nicholai de Skiringham, ponit loco suo Willelmum filium Henrici de Nesebit versus Philippum de Craweden, de placito assisæ novæ disseisinæ.

Walterus de Seleby et Margeria, uxor ejus, ponunt loco suo Petrum de Rydale et Robertum, fratrem ejus, versus Robertum de Insula, de placito quo jure.

Adam de Brokenefeud et Robertus de Hedon' ponunt loco suo Nicholaum Clericum de Mitford vel Robertum de Lydinton' versus Radulphum Gaugy, de placito conventionis.

Thomas de Fenwyk ponit loco suo Hamonem de Hertwayton' versus Willelmum de Trowyk, de placito debiti.

Abbas de Novo Monasterio ponit loco suo fratrem Rogerum de Aketon' vel Johannem le Surrays versus Willelmum filium Thomæ de Brampton', de placito terræ.

Constancia, uxor Johannis de Woderington', ponit loco suo Johannem de Kyrkeby vel Rogerum de Woderington' versus [1] filium Gilberti de Ba, de placito assisæ mortis antecessoris.

Abbas de Novo Monasterio ponit loco suo fratrem Rogerum de Aketon' versus Alanum de Calveley, de placito terræ.

Robertus de Insula ponit loco suo Robertum de Horsleye versus Johannem de Halton', de placito debiti.

Dionisia, quæ fuit uxor Fulconis de Tybenham, ponit loco suo Normannum de Fenrother vel Aungerum de Ripon, clericum, versus Ricardum de Bernham et Aliciam, uxorem ejus, de placito terræ.

Robertus de Egleselyve venit coram Justiciariis die Lunæ in tertias septimanas Sancti Johannis Baptistæ et petiit terram suam per plevinam, quæ capta fuit in manum domini Regis per defaltam, quam fecit versus Alanum de Kyllum de dimidia carucata terræ cum pertinentiis in Berdon' in comitatu Eboraci.

[1] Blank in original.

Johannes filius Michaelis, ponit loco suo Petrum le Ken vel Robertum de Berford versus Brianum filium Alani, de placito annui redditus.

Ebor'.—Isabella, uxor Alani de Lasceles, ponit loco suo Robertum de Burg' versus Sarram de Eyvill', de placito terræ.

Linc'.—Alanus de Kynthorp ponit loco suo Alańum de Brupton' vel Ricardum de Syneligton' versus Johannem de Cateby, de placito conventionis, etc.

Concessum est quod Robertus de Middelton' vel Waldef' de Kynton' sequatur pro Waltero filio Adæ de Trewyk versus Gilbertum de Nesbyt, de placito terræ.

Hugo de la Val ponit loco suo Robertum Hauk versus Ricardum Gosebek et Margeriam, uxorem ejus, de placito custodiæ.

Gilbertus de Grendon' et Johannes de Quintel (filius Ricardi de Hulmers)[1] ponit loco suo Radulphum de Sadlingston vel Fegher de Grendon' (vel Robertum le Cryur)[1] versus Adam de Thorgramton, de placito terræ.

Simon de Neverun ponit loco suo Ricardum Parunboyces versus Abbatem de Ryvall' de, placito quod permittat et de placito chimini.

Willelmus le Norreys ponit loco suo Henricum de Carleton' vel Galfridum Scot versus Aliciam de Kyllingworth et Johannem, filium ejus, de placito terræ.

Ebor'.—Alanus Gille ponit loco suo vel Ricardum Buche vel Walterum Gille versus Margeriam de Ask, de placito dotis.

Margaria, filia Johannis Gille, ponit loco suo prædictos Walterum et Ricardum versus prædictam Margeriam, de placito dotis.

Radulphus Gaugy ponit loco suo Willelmum de Doxford et Henricum Prudfot versus Magistrum Adam de Bokenfeud et alios, de placito conventionis.

Robertus de Farnilawe ponit loco suo Waldevum de Kynton' versus Magistrum de Kypyere, de placito terræ.

[1] The words in parentheses in this entry are, in the original, placed over the names immediately preceding the parentheses.

Ricardus de Bernham ponit loco suo Waldevum de Kynton' versus Dionisiam, quæ fuit uxor Fulconis de Tybenham, de placito terræ.

Northumb'.—Simon Baard et Isabella, uxor ejus, ponunt loco suo Hugonem Westland vel Philippum de Aynho versus Ricardum de Gosebek et [1] uxorem ejus, de placito consuetudinis et servitii.

Robertus de Farnilawe ponit loco suo Thomam de Blye versus Magistrum de Kypyere, de placito terræ.

Nicholaus Cosyn ponit loco suo prædictum Thomam versus Thomam de Fenwyk', de placito rationabilum divisorum.

[1] Blank in original.

ASSIZE ROLL, NORTHUMBERLAND, 7 EDWARD I., A.D. 1279.

NORTHUMBRIA. VALLIBUS.

PLACITA DE JURATIS ET ASSISIS CAPTA CORAM JOHANNE DE VALLIBUS, WILLELMO DE SAHAM, ROGERO LOVEDAY, JOHANNE DE METINGHAM ET MAGISTRO THOMA DE SODINGTON, JUSTICIARIIS ITINERANTIBUS[1] APUD NOVUM CASTRUM SUPER TYNAM, IN COMITATU NORTHUMBRIÆ, IN OCTABIS SANCTI HILLARII ANNO REGNI REGIS EDWARDI, SEPTIMO.

Assisa venit recognitura si Johannes de Vitton', pater Roberti de Vitton', fuit seisitus in dominico suo de sex mesuagiis, centum et octo acris terræ, duodecim acris prati cum pertinentiis in Magna Whitington', die quo, etc. Et si, etc. Quæ Johannes de Haulton' tenet, qui venit, et bene cognscit omnes articulos brevis, et dicit quod ipse nihil clamat in prædictis tenementis nisi nomine custodiæ, ratione minoris ætatis prædicti Roberti, eo quod prædictus Johannes, pater suus, de eo tenuit per forinsecum servitium, scilicet, per cornagium. Et Robertus dicit quod nullum servitium cornagii in comitatu isto est causa custodiæ. Et quod ita sit paratus est verificare sicut curia consideraverit. Et quia coram Radulpho de Hengham et sociis suis justiciariis, ad

[1] The writ for the justices runs as follows:—The King to the Archbishops, Bishops, Abbots, etc., and all others of the Counties of Cumberland, Westmoreland, and Northumberland, Greeting. Know ye, that we have constituted our well beloved and faithful the Abbot of Westminster, John de Vallibus, William de Saham, Geoffrey de Leuk', John de Metingham and Master Thomas de Sodington, our justices itinerant, to hold common pleas this time in the Counties aforesaid. We have also constituted our same justices to hear and determine pleas of liberties, according to the provisions and ordinances thereof made, and to hear trespasses and complaints of all complainants or persons wishing to complain, as well of the ministers and bailiffs of us, as of the ministers and bailiffs of others, and to hear any complaints whatsoever, aud to make fitting amends thereto, according to the ordinances thereof made by us and to the tenor of our statutes and to the articles given and enjoined to them therefor. We command you, therefore, that you be aiding and answering to the same Abbot and the others as our justices itinerant, in all things which to those pleas belong, as is aforesaid. In witness whereof, etc. Witness the King at Gloucester 16 Aug. [A.D. 1278] (*Pat. Roll*, 6 *Edw. I.*, *m.* 6).

placita Regis coram eo assignatis, judicialiter fuit diffinitum quod nullum cornagium de terris et tenementis in comitatu isto est causa habendi custodiam et hoc fuit causa cujusdam placiti de custodia inter Robertum de Insula et Johannem de Herewerton' de custodia maneriorum de Fenewik et Matfenn'. Et predictus Johannes de Halton nichil aliud ostendit quare custodiam predictam habere debeat. Consideratum est quod predictus Robertus recuperet seisinam suam, et Johannes in mis'. Et inquiratur de dampnis, etc.

Juratores dicunt super sacramentum suum quod predictus Robertus sustinuit dampna quadraginta et duarum m', occasione quod predictus Johannes et deforciavit predicta tenementa a tempore mortis predicti Johannis, patris sui, etc.

Dampna xlij m'. et di'. unde xij m'. et di' [illegible].

Assisa venit recognitura si Philippus de Crawden', Alicia de Houghton', Nicholaus filius Philippi de Crawden', et Ricardus filius Philippi injuste, etc., disseisiverunt Alanum le Eyr de Houghton' de communa pasture sue in Houghton', que pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa. Et unde queritur quod disseisiverunt eum de communa pasture sue in duodecim acris pasture in diversis locis ubi communicare solebat, cum omnimodis averiis suis per totum annum, etc. Et nullus eorum venit preter predictum Nicholaum, qui respondet pro se et omnibus aliis, preterquam tantum pro predicto Philippo, et dicit quod nullam fecerunt inde injuriam neque disseisinam, et de hoc ponit se super assisam. Et quidam Johannes de Insula, ballivus predicti Philippi, respondet pro eo, et quoad communam in uno loco dicit quod ibi est quedam placea in qua edificata est quedam capella, et quidam Johannes Capellanus est perpetuus custos ejusdem capelle, et tenet quoddam tenementum ad eandem capellam pertinens, cum quodam curtilagio et gardino ad predictam capellam pertinentibus, in quibus idem Alanus fecit vastum, qui non nominatur in brevi, et petit judicium de brevi. Et quoad residuum predicte communie, dicit quod ipse est capitalis dominus ipsius Alani et quod ipse Alanus tenet de eo tenementa sua in eadem villa, et dicit quod ipse appruavit sibi de predicta communa, sicut ei bene licuit per provisionem de Merton', et quod idem Alanus extra predictam communam sufficientem habet communam et liberum ingressum et egressum, tanquam pertinentem ad liberum tenementum suum in eadem villa. Et de hoc ponit se super assisam. Et Willelmus de Thoresmere unus recognitorum non venit, ideo ipse in mis'.

Juratores dicunt super sacramentum suum quoad placeam, in qua sita est prædicta capella, quod prædictus Johannes est inde in seisina, et curtelagium et cymiterium circa prædictam capellam incluserunt. Et quoad residuum, dicunt quod prædictus Phillippus inclusit illam communam fossato et haya, et quod idem Alanus non habet sufficientem communam neque liberum ingressum et egressum, tamquam pertinentem ad liberum tenementum suum in eadem villa, extra clausum prædictæ communæ, ubi prædictus Alanus fecit visum suum, unde dicunt expresse super sacramentum suum, quod prædicti Philippus, Felicia, Nicholaus, et Ricardus injuste, etc., disseisiverunt prædictum Alanum de prædicta communa infra prædictum clausum. Ideo consideratum est quod prædictus Alanus recuperet seisinam suam de communa sua infra prædictum clausum, per visum recognitorum, et Philippus, Felicia, Nicholaus, et Ricardus in mis'. Et similiter consideratum est quoad prædictam placeam in qua prædicta capella sita est, quod prædictus Alanus nihil capiat per assisam istam, sed sit in mis' pro falso clamore, etc.

Dampna j m' unde medietas capta.

Willelmus de Ha[illegible] Alani de D[illegible] catallis [illegible] prædictus R[illegible] per quod [illegible] Willelmus et R[illegible] esse [illegible] quod [illegible] villanum [illegible] sua. [illegible] Et [illegible] quia [illegible]

[illegible]

placita Regis coram eo assignatis, judicialiter fuit diffinitum quod nullum cornagium de terris et tenementis in comitatu isto est causa habendi custodiam et hoc fuit causa cujusdam placiti de custodia inter Robertum de Insula et Johannem de Hertweyton' de custodia maneriorum de Fenewik et Matffenn'. Et prædictus Johannes de Halton nichil aliud ostendit quare custodiam prædictam habere debeat. Consideratum est quod prædictus Robertus recuperet seisinam suam, et Johannes in mis'. Et inquiratur de dampnis, etc.

Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Robertus sustinuit dampna quadraginta et duarum *m'*, occasione quod prædictus Johannes ei deforciavit prædicta tenementa a tempore mortis prædicti Johannis, patris sui, etc.

Dampna xlij *m'*, et di', unde xij *m'*, et di' captæ.

Assisa venit recognitura si Philippus de Craweden', Alicia de Houthton', Nicholaus filius Philippi de Craweden', et Ricardus filius Philippi injuste, etc., disseisiverunt Alanum le Eyr de Houtton' de communa pasturæ suæ in Houtton', quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa. Et unde queritur quod disseisiverunt eum de communa pasturæ suæ in duodecim acris pasturæ in diversis locis ubi communicare solebat, cum omnimodis averiis suis per totum annum, etc. Et nullus eorum venit, præter prædictum Nicholaum, qui respondet pro se et omnibus aliis, præterquam tantum pro prædicto Philippo, et dicit quod nullam fecerunt inde injuriam neque disseisinam, et de hoc ponit se super assisam. Et quidam Johannes de Insula, ballivus prædicti Philippi, respondet pro eo, et quoad communam in uno loco, dicit quod ibi est quædam placea in qua ædificata est quædam capella, et quidam Johannes Capellanus est perpetuus custos ejusdam capellæ, et tenet quoddam tenementum ad eandem capellam pertinens, cum quodam curtilagio et cymiterio ad prædictam capellam pertinentibus, in quibus idem Alanus fecit vastum, qui non nominatur in brevi, et petit judicium de brevi. Et quoad residuum prædictæ communæ, dicit quod ipse est capitalis dominus ipsius Alani, et quod ipse Alanus tenet de eo tenementa sua in eadem villa, et dicit quod ipse appruavit sibi de prædicta communa, sicut ei bene licuit per provisionem de Merton', et quod idem Alanus extra prædictam communam sufficientem habet communam, et liberum ingressum et egressum, tamquam pertinentem ad liberum tenementum suum in eadem villa. Et de hoc ponit se super assisam. Et Willelmus de Thuresmere unus recognitorum non venit, ideo ipse in mis'.

Juratores dicunt super sacramentum suum quoad placeam, in qua sita est prædicta capella, quod prædictus Johannes est inde in seisina, et curtelagium et cymiterium circa prædictam capellam incluserunt. Et quoad residuum, dicunt quod prædictus Phillippus inclusit illam communam fossato et haya, et quod idem Alanus non habet sufficientem communam neque liberum ingressum et egressum, tamquam pertinentem ad liberum tenementum suum in eadem villa, extra clausum prædictæ communæ, ubi prædictus Alanus fecit visum suum, unde dicunt expresse super sacramentum suum, quod prædicti Philippus, Felicia, Nicholaus, et Ricardus injuste, etc., disseisiverunt prædictum Alanum de prædicta communa infra prædictum clausum. Ideo consideratum est quod prædictus Alanus recuperet seisinam suam de communa sua infra prædictum clausum, per visum recognitorum, et Philippus, Felicia, Nicholaus, et Ricardus in mis'. Et similiter consideratum est quoad prædictam placeam in qua prædicta capella sita est, quod prædictus Alanus nihil capiat per assisam istam, set sit in mis' pro falso clamore, etc.

Dampna j *m*' unde medietas capta.

Willelmus de Halton' petiit in comitatu, Ricardum filium Alani de Denum ut nativum et fugitivum suum cum omnibus catallis suis et tota sequela sua ubicumque, etc., ita quod prædictus Ricardus tulit breve de libertate sua probanda, per quod loquela posita fuit hic. Et modo venerunt prædicti Willelmus et Ricardus, et prædictus Ricardus cognovit se esse villanum prædicti Willelmi. Ideo consideratum est quod prædictus Willelmus recuperet prædictum Ricardum ut villanum suum cum omnibus catallis suis et tota sequela sua. Et similiter idem Ricardus liberetur ei in curia, etc. Et prædictus Ricardus et plegii sui de prosequendo in mis' quia non est prosecutus breve suum de libertate sua probanda, scilicet, Robertus de Botelaund' et Johannes de Herle, etc.

Assisa venit recognitura si Rogerus de Coyners injuste, etc., levavit quoddam fossatum in Hou ad nocumentum liberi tenementi Rogeri Maudut in Escheyuette[1] post primam, etc. Et unde dicit quod cum ipse fugare solebat averia sua a domo sua in Eschette directe usque ad Hou, tempore aperto, oportet ipsum modo per levationem prædicti fossati, prædicta averia fugare longius per dimidiam leucam quam prius facere consuevit. Et hoc petit quod inquiratur per assisam. Et Rogerus de Coyners venit et dicit quod

[1] Richard Conyers assessed in goods in Eschet for Subsidy in 24 Edward I. (*Lay Subsidy, Northumb.*, 158-1).

injuste tulit assisam istam versus eum, quia dicit quod ipse est modo in seisina habendi fugam suam, et bene concedit ibi fugam suam cum averiis suis tempore aperto, et quod ipse modo est in seisina, ponit se super assisam. Ideo capiatur assisa, etc. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Rogerus de Coyners levavit prædictum fossatum in Hou ad nocumentum liberi tenementi prædicti Rogeri Maudut in Eschette, injuste, etc., sicut breve dicit. Et ideo consideratum est quod prædictum fossatum prosternatur ad custus ipsius Rogeri de Coyners, ita quod prædictus Rogerus Maudut possit ibi habere chaciam suam cum averiis suis tempore aperto, et prædictus Rogerus de Coyners in mis', etc.

Dampna xij *d'* capta.

Henricus de Nesby, qui tulit breve assisæ mortis antecessoris versus Priorem de Hettilsham de quinque acris et una roda terræ cum pertinentiis in Neseby, non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Alanus Meyr de Ryhill' et Johannes Genener, etc.

Assisa venit recognitura si Rogerus filius Simonis de Cressewell', Simon Fresell', Robertus de Rue, et Robertus le Serjaunt de Cressewell' injuste, etc., disseisiverunt Johannem le Mouner de Elington' de communa pasturæ suæ in Cressewell', quæ pertinet ad liberum tenementum suum in Ellington, post primam, etc. Et unde queritur quod disseisiverunt eum de communa pasturæ suæ in sexaginta acris moræ et pasturæ ubi communicare solebat cum omnimodis averiis suis per totum annum, et de communa pasturæ suæ in trescentis acris terræ arabilis ubi communicare solebat cum omnimodis averiis suis tempore aperto, etc.

Eadem assisa venit recognitura per eosdem, si iidem Rogerus filius Simonis de Cressewell', Simon Fresell, Robertus de Rue, et Robertus le Serjaunt de Cressewell' injuste, etc., disseisiverunt Walterum filium Ranulphi et Aliciam, uxorem ejus, de communa pasturæ suæ in Cressewell' quæ pertinet ad liberum tenementum suum in Ellington', post primam. Et unde queruntur quod disseisiverunt eos de communa pasturæ suæ in sexaginta acris moræ et pasturæ ubi communicare solebant cum omnimodis averiis suis per totum annum, et de communa pasturæ suæ in trescentis acris terræ arabilis ubi communicare solebant cum omnimodis averiis suis, tempore aperto post blada asportata, etc.

Eadem assisa venit recognitura, per eosdem, si iidem Rogerus filius Simonis, Simon Fresell', Robertus de Rue, et Robertus le Serjaunt de Cressewell', injuste, etc.,

disseisiverunt Robertum Jordan de communa pasturæ suæ in Cressewell', quæ pertinet ad liberum tenementum suum in Ellington, post primam, etc. Et unde queritur quod disseisiverunt eum de communa pasturæ suæ in sexaginta acris moræ et pasturæ ubi communicare solebat cum omnimodis averiis suis per totum annum, et de communa pasturæ suæ in trescentis acris terræ arabilis ubi communicare solebat cum omnimodis averiis suis, tempore aperto post blada asportata.

Et Simon Fresell', Robertus de Rue, et Robertus le Serjaunt veniunt et dicunt quod prædicti Walterus, Johannes et Alicia, et Robertus injuste tulerunt assisas istas versus eos, quia dicunt quod ipsi nichil clamant in prædictis communis nec aliquam eis inde fecerunt injuriam sive disseisinam, et hoc petunt quod inquiratur per assisam. Et Rogerus filius Simonis non venit, set prædictus Simon Fressell' respondet pro eo, tamquam ballivus suus, et dicit quod quidam Simon, pater prædicti Rogeri, obiit seisitus de prædictis communis ut de feodo in suo separali, unde dicit quod si aliqua disseisina facta fuit, hoc fuit per prædictum Simonem et non per ipsum Rogerum. Et de hoc ponit se super assisam. Juratores, quoad omnes assisas, dicunt super sacramentum suum quod prædicti Rogerus, Simon, Robertus, et Robertus disseisiverunt prædictos Johannem, Walterum et Aliciam, et Robertum de prædictis communis, injuste, etc., sicut breve dicit, et sicut se (*sic*) queruntur. Et ideo consideratum est quod prædicti Johannes, Walterus et Alicia, et Robertus recuperent seisinam suam separatim per visum recognitorum. Et Simon, Rogerus, et alii in mis'. Postea venit prædictus Simon Fresell', et offert domino Regi xx *s*' pro habenda jurata xxiiij ad convincendum xij juratores præfatæ assisæ. Et recipiatur per plegium Willelmi Heyrun, etc.

Dampna iij *s*' capta. Postea prædictus Simon venit et retraxit se de jurata illa, et ideo consideratum est quod prædictus Simon custodiatur et plegii sui de prosequendo in mis'. Et prædictus Simon postea fecit finem pro se et plegiis suis per unam *m*' et recipitur.

Alanus filius Adæ de Snyter[1] petit versus Galfridum filium Alani de Snyttre, decem acras terræ cum pertinentiis in Snyttre, et versus Walterum Goblan et Aliciam, uxorem ejus, quinque acras terræ cum pertinentiis, ut jus suum per breve de ingressu, etc. Et prædicti Galfridus, Walterus et Alicia veniunt et dicunt quod prædicta tene-

[1] Snitter in Rothbury parish, a member of the Barony of Rothbury.

menta versus eos petita sunt de antiquo dominico coronæ Angliæ, ubi nullum breve currit nisi parvum breve de recto clausum, secundum consuetudinem manerii. Et petunt judicium de brevi isto. Et Alanus non potest hoc dedicere. Ideo consideratum est quod prædictus Alanus nihil capiat per breve istud, set sit in mis' pro falso clamore, et prædictus Galfridus et alii inde sine die, etc.

Eva, quæ fuit uxor Radulphi de Blenkanshop', dat unam *m'* pro licentia concordandi cum Thoma de Blenkashop' de placito dotis. Et habeant cyrographum, etc.

Alanus filius Ithonis, Adam Botyld', Willelmus filius Cristianæ, et Willelmus filius Margariæ de Thorpton petunt versus Ricardum filium Adæ de Snytre et Emmam, uxorem ejus, et Adam, filium ejusdem Emmæ, duas partes medietatis unius messuagii et decem acrarum terræ cum pertinentiis in Snytre, ut jus suum, per breve de avo, etc. Et prædicti Ricardus, Emma, et Adam veniunt, et dicunt quod prædicta tenementa versus eos petita sunt de antiquo dominico coronæ Angliæ ubi nullum breve currit, nisi parvum breve de recto clausum, secundum consuetudinem manerii. Et petunt judicium de brevi isto, etc. Et prædictus Alanus et alii non possunt hoc dedicere. Ideo consideratum est quod prædicti Ricardus, Emma, et Adam inde sine die, et prædictus Alanus, Adam, Willelmus, et Willelmus nihil capiant per breve illud, set sint in mis' pro falso clamore.

Postea venerunt prædicti Alanus filius Adæ, Alanus filius Ithonis, Adam Botild, Willelmus filius Cristianæ, et Willelmus filius Margeriæ, et finem fecerunt in communi pro dimidia *m'* per plegium Johannis Bulluk, etc.

Robertus de Swethog' de Emeldon' dat j *m'* pro licentia concordandi cum Ada Rybaud et Isabella, uxore ejus, per plegium prædicti Adæ. Et habeant cyrographum,[1] etc.

Robertus de Farnylawe summonitus fuit ad respondendum Margeriæ, quæ fuit uxor Johannis de Herle, de placito quod reddat ei custodiam duarum partium unius messuagii, viginti et trium acrarum terræ cum pertinentiis in Osterchayton',[2] quæ ad ipsam pertinent, eo quod prædictus Johannes, messuagium illud et terram tenuit in socagium, et quod prædicta Margeria est propinquior heres ipsius Johannis.

Et Robertus venit et reddit ei prædictam custodiam.

[1] The Fine relates to a fourth part of the manor of Emeldon (*Feet of Fines, Northumb., Edw. I.*, No. 20).

[2] Probably East Chatton in Glendale Ward.

Ideo habeat seisinam. Et Robertus in mis' quia prius non reddidit, etc.

Ricardus le Chaumpyon et Margeria, uxor ejus, petunt versus Aliciam, quæ fuit uxor Sampsonis de Coupelaund, tertiam partem tertiæ partis unius molendini cum pertinentiis in Coupelaund, in quam eadem Alicia non habet ingressum nisi per prædictum Sampsonem, quondam virum ipsius Aliciæ, qui inde injuste, etc., disseisivit prædictos Ricardum et Margeriam, post primam, etc.

Et prædicta Alicia venit et vocat inde ad warrantum David' de Coupelaund, qui præsens est, et ei warrantizat et defendit jus suum quando, etc. Et bene cognoscit quod prædicta Alicia habet ingressum in prædictam tertiam partem prædicti molendini per prædictum Sampsonem, set bene defendit quod prædictus Sampson non disseisivit prædictos Ricardum et Margeriam de prædicta tertia parte, injuste, etc. Et de hoc ponit se super patriam. Et Ricardus et Margeria similiter. Ideo fiat inde jurata.

Postea prædicti Ricardus et Margeria non sunt prosecuti. Ideo prædicta Alicia inde sine die, et prædicti Ricardus et Margeria et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Henricus Barun de Coupelaund' et Willelmus filius Roberti de eadem, etc.

Johannes de Wessington et Angnes, uxor ejus, Matillis, soror ejusdem Angnetis, Angnes, filia Rogeri Modok, et Idonea, soror ejusdem Angnetis, qui tulerunt breve assisæ mortis antecessoris versus Matillidem, quæ fuit uxor Rogeri Modoc, non sunt prosecuti. Ideo ipsi et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Galfridus de Catesfeld et Willelmus le Chaloner, etc.

Emma, quæ fuit uxor Johannis Clerici de Novo Castro super Tynam, petit versus Robertum filium Eliæ tertiam partem unius messuagii et viginti et sex acrarum terræ cum pertinentiis in Thokerington, et versus Willelmum de Thokerington tertiam partem unius messuagii, duodecim acrarum terræ et sex acrarum prati cum pertinentiis in eadem villa, et versus Johannem de Swineburne tertiam partem unius tofti, quatuor acrarum terræ, et unius acræ prati cum pertinentiis in eadem villa, ut dotem suam, etc. Et prædicti Robertus, Willelmus, et Johannes veniunt, et Willelmus et Johannes, de tenementis versus eos petitis, vocant ad warrantum prædictum Robertum, qui præsens est et eis warrantizat, et per licentiam reddit eidem Emmæ prædictas

tertias partes, ut dotem suam, etc. Ideo habeat seysinam, etc. Et consideratum est quod prædicti Willelmus et Johannes teneant in pace, et prædicta Emma habeat de terra ipsius Roberti filii Eliæ ad valentiam, etc.

Willelmus de Cambus petit versus Willelmum de Lewes et Margeriam, uxorem ejus, unum messuagium et sex acras terræ cum pertinentiis in Magna Terwhyt, et versus Willelmum le Payntur et Aliciam, uxorem ejus, unum messuagium et sex acras terræ cum pertinentiis in eadem villa, et versus Johannem filium Tinnok et Amabiliam, uxorem ejus, unum messuagium et sex acras terræ cum pertinentiis in eadem villa, et versus Thomam filium Cristianæ unum messuagium et sex acras terræ cum pertinentiis in eadem villa, ut jus suum per breve de recto patens, etc.

Et Willelmus et omnes alii veniunt, et Thomas, de tenementis versus eum petitis, dicit quod prædicta Cristiana, mater sua, obiit inde in seisina in dominico suo ut de feodo, post cujus mortem ipse successit ei in prædictis tenementis, ut filius ejus et heres. Et dicit quod ipse est infra ætatem et petit ætatem suam. Et quia per aspectionem corporis patet quod est infra ætatem, ideo loquela remaneat usque ætatem, etc.

Et prædicti Willelmus de Lewes et Margeria, Willelmus et Alicia, Johannes at Amabilia dicunt quod quidem pater ipsarum Margeriæ Aliciæ, et Amabiliæ, obiit seisitus de prædictis tenementis, post cujus mortem prædicta tenementa petita fuerunt inter prædictas Margeriam, Aliciam, Amabiliam, et Cristianam, unde dicunt quod ipsi nichil clamaverunt in prædictis tenementis nisi in purpartem cum prædicto Thoma, filio prædictæ Cristianæ, sine quo non possunt prædicta tenementa deducere in judicium, et qui est infra ætatem. Et prædictus Willelmus hoc idem cognoscit. Ideo prædicta loquela remaneat sine die usque ad ætatem, etc.

Ricardus filius Willelmi de Winden optulit se iiij[to] die versus Galfridum de Upsale de placito unius messuagii et sexdecem acrarum terræ cum pertinentiis in Heydon, quæ clamat ut jus suum, etc. Et ipse non venit. Et summoniatur, etc. Judicium, prædicta terra capiatur in manum domini Regis. Et diem, etc. Et ipse summoniatur quod sit apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis, etc.

Margeria, quæ fuit uxor Johannis de Herle, petit versus Ricardum de la Haye unum messuagium et quatuordecim acras terræ cum pertinentiis in Suthgoseford, ut jus suum per breve suum de ingressu, etc.

Et Ricardus venit, et vocat inde ad warrantum Johannem filium Johannis de Herle, qui est infra ætatem. Et prædicta Margeria hoc idem cognoscit. Ideo loquela remaneat usque ad ætatem, etc.

Emma, quæ fuit uxor Adæ de Bedenhale, petit versus Willelmum de Middelton tertiam partem unius messuagii, quinque toftorum, viginti et quatuor acrarum terræ cum pertinentiis in Bedenhale, Baumburg', Preston, Warnemuth', et Burton, ut dotem suam, etc. Et Willelmus venit, et vocat inde ad warrantum Margeriam et Cristianam, sorores et heredes Adæ de Bedenhale, quæ præsentes sunt et ei warrantizant, et reddunt prædictæ Emmæ prædictam dotem suam. Ideo consideratum est quod prædicta Emma habeat seisinam suam, et prædictus Willelmus teneat in pace. Et prædicta Emma habeat de terra prædictarum Margeriæ et Cristianæ in loco competenti ad valentiam, etc.

Isabella, qaæ fuit uxor Roberti de la Chaumbre,[1] petit versus Magistrum Hospitalis de Gacheburn'[2] tertiam partem trium acrarum terræ cum pertinentiis in Caldewell' juxta Clefton, et versus Ricardum de Crokyston tertiam partem viginti acrarum terræ cum pertinentiis in eadem villa, et versus Simonem filium Roberti de la Chaumbre tertiam partem quadraginta acrarum terræ cum pertinentiis in eadem villa, ut dotem suam, etc.

Et Magister et alii veniunt, et Magister, de tenemento versus eum petito, alias vocat ad warrantum Willelmum de Prudhow, qui præsens est et ei warrantizat, et reddit ei per licentiam, etc. Ideo consideratum est quod prædicta Isabella habeat seisinam suam, et prædictus Magister teneat, et prædicta Isabella habeat de terra prædicti Willelmi in loco competenti ad valentiam.

Et Ricardus de Crokiston', de tenementis versus eum petitis, reddit ei prædictam dotem suam. Ideo habeat seisinam suam, etc.

Et prædictus Simon de tertia parte versus eum petita venit et vocat inde ad warrantum prædictum Willelmum de Prudhow, qui præsens est et petit sibi ostendi per quod debeat ei warrantizare.

Et Simon dicit quod quidem Robertus de la Chaumbre, pater prædicti Willelmi, cujus heres ipse[3] est, feoffavit ipsum[4] de prædictis tenementis et obligavit se et heredes

[1] Robert de la Chambre was escheator for Northumberland in 53 Hen. III.

[2] Probably Catchborn near Morpeth.

[3] Willelmus.

[4] Simon.

suos ad warrantizandum, etc. Et offert quamdam cartam quæ prædicta feoffamentum et warrantiam testatur, unde dicit quod prædictus Willelmus per eandem cartam ad warrantiam illam obligatur, etc. Et Willelmus dicit quod per prædictam cartam non obligatur ad warrantizandum prædicto Simoni prædicta tenementa, quia dicit quod idem Simon nunquam per eandem cartam intravit prædicta tenementa; dicit enim quod prædictus Robertus, pater suus, obiit seisitus de prædictis tenementis in dominico suo ut de feodo. Et de hoc ponit se super patriam, et Simon similiter. Ideo fiat inde jurata, etc.

Assisa venit recognitura si Robertus de Clifford, pater Roberti filii Roberti de Clifford,[1] fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de manerio de Hecton cum pertinentiis, exceptis uno messuagio, viginti et quatuor acris terræ, et duabus acris prati, de quo, etc. Et si, etc., quod Andreas Russell et Alicia, uxor ejus, tenent, exceptis uno messuagio, et quatuor acris terræ, et duabus acris prati; qui venit et vocat inde ad warrantum Walterum de Clifford. Habeant eum apud Eboracum in crastino Sanctæ Trinitatis per auxilium curiæ. Et summoniatur in comitatu Cantebrigiæ, etc. Et preceptum est vicecomiti quod habeat corpora ad præfatum terminum. Et Robertus ponit loco suo Willelmum de Gosewyk vel Willelmum de Schermeston, etc.

Assisa venit recognitura si Robertus filius Samsonis, pater Johannis de Couplaund, fuit seysitus in dominico suo ut de feodo de duobus mesuagiis, quindecim acris terræ, et centum solidis redditus cum pertinentiis in Beleford, Resington, et Couplaund die quo, etc. Et si, etc. unde David de Couplaund duo mesuagia et quindecim acras terræ inde tenet, Walterus de Huntercumbe centum *s*' redditus deforciat. Qui venerunt. Et Johannes et Walterus de prædictis centum *s*' redditus concordati per licentiam. Et Johannes dat viginti *s*' pro licentia concordandi per plegium Roberti de Couplaund. Et est concordia talis quod prædictus Walterus recognoscit prædictum redditum cum pertinentiis esse jus ipsius Johannis, et illud ei reddidit, et remisit, et quietum clamavit de se et heredibus suis prædicto Johanni et heredibus suis in perpetuum. Ideo habeat seysinam suam, etc. Et David, de tenementis versus eum petitis, dicit quod non debet ei ad hoc breve respondere quia dicit quod non tenet tenementa versus eum petita. Dicit enim quod quidam Simon filius Davidis ea tenet et tenuit die quo

[1] Probate of the Will of Robert de Clifford, 18 Sept. 1314 (*Reg. Dun.*, i. 607).

breve suum versus eum impetravit, scilicet, xx die Septembris anno domini Regis nunc quinto. Et si convincatur per assisam quod ea teneat et tenuerit prædictis die et anno, nichil dicit quare assisa remaneat nisi tantum quod dicit quod prædictus Robertus, de cujus morte, etc., non obiit seysitus in dominico suo ut de feodo, et quod idem Johannes non est heres ipsius Roberti propinquior. Ideo capiatur assisa. Et Willelmus filius Johannis de Bollesden' unus recognitorum non venit, ideo in mis', etc. Jurati dicunt super sacramentum quod prædictus David tenuit prædicta tenementa prædictis die et anno, et quod prædictus Robertus de cujus morte, etc., obiit inde seysitus in dominico suo ut de feodo, et quod idem Johannes est heres ipsius Roberti propinquior. Et ideo consideratum est quod prædictus Johannes recuperet inde seysinam suam per visum recognitorum, et David in mis', etc. Dampna xv *s*' tunc capta.

Johannes filius Alani de Esselington',[1] qui tulit breve novæ disseisinæ versus Alexandrum de Esselington' de tenementis in Franelington', non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Hugo de Heysaund et Willelmus de Wythank in Esselington, etc.

Assisa venit recognitura si Alanus de Hokehale et Thomas, frater ejus, injuste, etc., disseisiverunt Ricardum le Chaumpiun et Margeriam, uxorem ejus, de libero tenemento suo in Holkeshale[2] post primam, etc. Et unde queruntur quod disseisiverunt eos de quatuor acris terræ cum pertinentiis. Et Alanus non venit. Et Alanus fuit attachiatus per Willelmum de Hopun et Alanum de Hesilrig', ideo ipsi in mis'. Et capiatur assisa versus eum per defaltam. Et Thomas venit et dicit quod ipse nichil tenet nec aliquid habere clamat in prædicta terra, nec habuit die quo breve suum versus eos inpetravit, scilicet, xx die Junii anno domini Regis nunc tertio, immo quidam Johannes de Middelton'. Et quia hoc idem convictum est per assisam, consideratum est quod prædictus Thomas inde sine die, et Ricardus et Margeria nichil capiant per assisam istam set sint in mis' pro falso clamore, etc.

Ricardus le Chaumpelliun[3] et Margeria, uxor ejus, petunt

[1] John, son of Alan de Eslington, was grandson and heir of John de Eslington, who died in 49 Hen. III. Alexander, son of the latter John de Eslington, and uncle of John, son of Alan, was enfeoffed of the manor of Framlington by his father (*Cal. Gen.*, i. 115, 138).

[2] Possibly Howtell in Kirknewton Parish.

[3] On the other copies of this Assize he is called Richard de Champyon or Champiun.

versus Davidem de Couplaund[1] tertiam partem duarum partium unius molendini cum pertinentiis in Couplaund, in quam idem David non habet ingressum nisi per Samsonem de Couplaund qui inde injuste, etc., disseisivit prædictos Ricardum et Margeriam post primam, etc.

Et David venit et deffendit jus suum quando, etc. Et bene deffendit quod idem Samson non disseisivit prædictos Ricardum et Margeriam, dicit enim quod idem Samson, pater suus, intravit in prædicta tertia parte per quandam juratam inde inter ipsos captam quæ vocatur frisca forcia[2] coram vicecomite istius comitatus, et non per aliquam disseisinam. Et de hoc ponit se super partriam, et Ricardus et Margeria similiter. Ideo fiat inde jurata. Postea prædicti Ricardus et Margeria non sunt prosecuti, ideo ipsi et plegii sui de prosequendo in mis', quærantur nomina plegiorum.

Rogerus Baret de Burndon',[3] Robertus Freman, et Johannes Dolfin optulerunt se iiij[to] die versus Johannem de Eslington' de placito quod teneat eis conventionem factam inter Robertum Wychelard, awnculum prædictorum Rogeri, Roberti et Johannis Dolfin, cujus heredes ipsi sunt, et Johannem de Elingham, awum[4] prædicti Johannis de Eslington, cujus heres ipse est, de uno molendino cum pertinentiis in Eslington'. Et ipse non venit et plures fecit defaltas. Ideo præceptum est vicecomiti quod distringat eum per omnes terras, etc. Ita quod de exitibus, etc. Et quod habeat corpus ejus apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis, etc.

Assisa venit recognitura si Johannes de Hyrlau, pater Willelmi de Hyrlau, qui infra ætatem est, ut dicitur, fuit seysitus in dominico suo ut de feodo de sex mesuagiis et septies viginti acris terræ cum pertinentiis in Hynghou et Herveslau die quo, etc. Et si, etc. Quæ Gilbertus de Unfravile tenet, qui venit et bene cognoscit quod prædictus Johannes, de cujus morte, etc., obiit seysitus in dominico suo ut de feodo et post terminum, etc., et quod idem Willelmus est heres ipsius Johannis propinquior, set dicit quod prædictus Johannes, pater ipsius Willelmi, tenuit prædicta tenementa de ipso in capite, post cujus mortem

[1] David de Coupland was assessed on goods in Coupland for Subsidy in 24 Edward I. (*Lay Subsidy*, 158-1).

[2] Fresh force or a force done within 40 days.

[3] Roger Baret assessed for goods in Magna Benton, and Robert Freeman in Nafferton for Subsidy, in 24 Edward I. (*Lay Subsidy*, 158-1).

[4] For *avum*.

ipse seisivit prædicta tenementa in manum suam, nomine custodiæ, ratione minoris ætatis ipsius Willelmi, unde dicit quod ipse nichil clamat in prædictis tenementis nisi custodiam eorundem usque ad legitimam ætatem ipsius Willelmi, eo quod prædictus Johannis, pater suus, ea de eo tenuit per servitium. Postea concordati sunt per licentiam. Et Gilbertus dat quinque *m'* pro licentia concordandi. Et est concordia talis quod prædictus Gilbertus recognoscit prædicta tenementa cum pertinentiis esse jus ipsius Willelmi, et illa ei reddidit, habendum et tenendum eidem Willelmo et heredibus suis in perpetuum, faciendo inde eidem Gilberto per annum servitia quæ ad eadem tenementa pertinent. Et prædictus Gilbertus concessit pro se et heredibus suis quod ipsi decetero nunquam aliquid exigent in prædictis tenementis nomine custodiæ, etc.

Alina de Cravenwode, Thomas de Hagardeston', Amabilia atte Dychende, Thomas, Willelmus, et Johannes, filii ejus, Lucia de Akild, Walterus le Chapellein de Akild, Henricus filius Alani, Alanus filius Thomæ Dorewestar', Galfridus le Lung, Elyas filius Cristianæ, Elyas filius Alexandri, Willelmus, frater ejus, Robertus filius Hawysiæ, Henricus Gymur, Rogerus filius Thomæ, Ranulfus filius Alani, Robertus Broung', Stephanus Gnade, Willelmus filius Bernardi, Lyolphus le Forester, Robertus le Keu, Robertus le Porter, Robertus Neel, Robertus le Exluere, Alanus le Broester', Thomas le Broester', Robertus Bertel, Radulphus filius Ricardi et Galfridus filius ejus, Alexander Walewel, Robertus filius Sibiliæ et Patricius, frater ejus, Thomas Kerhaud, Robertus filius Galfridi, Alanus de Manilewe, Walterus filius Ranulphi, Rogerus Wetherhard, Walterus filius Willelmi, Patricius et Willelmus, filii Ranulphi, attachiati fuerunt ad resspondendum Davidi de Coupelaund de placito quare blada ipsius Davidis apud Coupelaund crescentia ad valentiam centum solidorum cum averiis depasti fuerunt, et alia enormia ei intulerunt ad grave dampnum ipsius Davidis et contra pacem, etc. Et unde queritur quod prædicta Alina et alii, die Jovis proximo post Assumptionis Beatæ Mariæ anno domini Regis nunc sexto, vi et armis venerunt ad terras ipsius Davidis in Couplaund et blada sua ibidem crescentia cum bobus, equis, et aliis averiis suis depasti fuerunt et alia enormia eidem Davidi intulerunt, scilicet, hayas, quibus prædicta blada inclusa fuerunt, fregerunt, unde dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valentiam decem *li.* Et inde producit sectam, etc. Et Alina et

omnes alii venerunt et deffendunt vim et injuriam quando, etc., et quicquid, etc. Et prædicti Alina, Walterus le Chapellein, Thomas, Willelmus, et Johannes, filii Amabiliæ Attedycende, bene deffendunt quod ipsi nunquam prædictis die et anno venerunt ad terras ipsius Davidis in Couplaund, nec blada in eisdem crescentia cum aliquibus averiis depasti fuerunt, nec aliquam transgressionem ei fecerunt, sicut eis inponit. Et de hoc ponunt se super patriam. Et David similiter. Ideo fiat inde jurata.

Juratores dicunt de consensu partium [electi] dicunt super sacramentum suum quod prædicti Alina, Walterus de Chapeleyn, Thomas, Willelmus, et Johannes prædictis die et anno non venerunt ad terras ipsius Davidis in Couplaund nec aliquam transgressionem ei fecerunt. Et ideo consideratum est quod prædicta Alina et alii inde sine die, et David nichil capiat per juratam istam, set sit in mis' pro falso clamore, etc.

Et Thomas de Hagardeston', Henricus filius Alani, et alii dicunt quod omnes antecessores sui fuerunt in seysina communandi in prædicta terra, in qua queritur prædictam transgressionem sibi fieri, cum omnimodis averiis suis, per totum annum. Et ipsi similiter post mortem antecessorum suorum toto tempore suo statum suum continuaverunt, unde dicunt quod quia prædictus David [fecit] terram illam frussuram, ipsi in eadem cum averiis suis depasti fuerunt sicut eis bene licuit. Et quod aliam transgressionem ei non fecerunt, petunt quod inquiratur. Et David dicit quod quidam Samson, pater suus, qui prædictam terram tenuit in waynagio suo[1], propter inpotentiam suam permisit terram illam friscam jacere, et dicit quod ipse, post mortem ipsius Samsonis, patris sui, posuit ipsam terram illam in waynagio et eam seminavit, unde dicit quod prædicti Thomas et alii alio modo ibi non communaverunt nisi tantummodo dum terra illa frisca jacebat. Et hoc petit quod inquiratur per patriam. Et Thomas et alii similiter. Ideo fiat inde jurata. Juratores de consensu partium [electi] dicunt super sacramentum suum quod prædicti Thomas et alii debent habere communam pasturæ in prædictis tribus acris terræ cum omnimodis averiis suis per totum annum, et ipsi et antecessores sui habuerunt a tempore a quo non extat memoria. Et ideo consideratum est quod prædicti Thomas et alii inde sine die, et David nichil capiat per juratam istam, set sit in mis' pro falso clamore, etc.

Simon de Hertelpol et Radulphus le Tiftur de Newe-

[1] In his wainage or gainage, *i.e.* under cultivation by him.

byging, qui tulerunt breve novæ disseisinæ versus Johannem de Aveynes et alios in brevi de tenementis in Newebigging, non sunt prosecuti. Ideo ipsi et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Edmundus de Slikeburne et Walterus de Kynton', etc.

Alanus de Swynburne, qui tulit breve de warrantia cartæ versus Thomam filium Johannis de Hertewayton'[1] de centum *s*' redditus cum pertinentiis in Magna Hecton', non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Thomas de Fyscheburne, alter plegius obiit, etc.

Thomas filius Adæ de Plaxton' summonitus fuit ad respondendum Priori de Kyrcham de placito quod warrantizet ei tertiam partem unius messuagii, sex acrarum terræ, et unius acræ prati cum pertinentiis in Plaxtone, quam tenet, et de eo tenere clamat, et unde cartam suam habet, etc. Et unde dicit quod cum Cristiana, quæ fuit uxor Adæ de Plaxtone, implacitavit ipsum de prædicta tertia parte in comitatu isto per breve de recto de dote, et idem Prior venisset in comitatu et vocasset inde ad warrantum prædictum Thomam versus eam, et super hoc breve istud inpetrasset versus eum de warrantia, prædictus Adam ei prædictam tertiam partem warrantizare contradixit, unde dicit quod pro deffectu warrantiæ ipsius Thomæ deterioratus est et dampnum habet ad valentiam centum *s*'. Et inde producit sectam, etc. Et Thomas venit, et ei warrantizat. Et dictum est ei quod ad prædictum comitatum prædicto Priori prædictum tertiam partem warrantizet.

Assisa[2] venit recognitura si Johannes de Wytton', pater Roberti de Wytton', fuit seysitus in dominico suo ut de feodo de sex messuagiis, centum et octo acris terræ, duodecim acris prati cum pertinentiis in Magna Wytigton, die quo, etc. Et si, etc. Quæ Johannes de Haulton' tenet, qui venit et bene cognoscit omnes articulos brevis. Et dicit quod ipse nichil clamat in prædictis tenementis nisi nomine custodiæ, ratione minoris ætatis prædicti Roberti, eo quod prædictus Johannes, pater suus, de eo tenuit per forinsecum servitium, scilicet, per cornagium, etc. Et Robertus dicit quod nullum servitium cornagii in comitatu isto est causa custodiæ, et quod ita sit paratus est verificare sicut curia consideravit. Et quia Johannes de Metingham recordat quod coram domino Rege

[1] John, son of Thomas de Hertewayton (*Pipe Roll*, 12 *Edw. I.*).

[2] In the margin opposite this plea is *vacat quia aliby*. This plea is entered on p. 223, but, as the wording differs slightly, both readings have been given.

et ejus consilio judicialiter fuit diffinitum, quod nullum cornagium de terris et tenementis in comitatu isto est causa habendi custodiam et hoc fuit causa cujusdam placiti de custodia inter Robertum de Insula et Johannem de Hertweyton'. Et prædictus Johannes de Aulton' nichil aliud dicit quare prædictam custodiam habere debeat, consideratum est quod prædictus Johannes de Wytton' recuperet inde seysinam suam, et Johannes in mis'. Et inquiratur de dampnis, etc.

Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Robertus sustinuit dampna xlij *m'* et dimidium occasione quod prædictus Johannes ei deforciavit prædicta tenementa a tempore mortis prædicti Johannis, patris sui, etc.

Dampna xlij *m'* et di' unde xij *m'* et di' captæ.

Rogerus Mauduit dat unam *m'* pro licentia concordandi cum Ricardo de Bernham et Alicia, uxore ejus, de placito conventionis, per plegium ipsius Ricardi. Et habeant cyrographum,[1] etc.

Hugo filius Johannis, qui tulit juratam xxiiij^{or} militum ad convincendum, etc., versus Willelmum de Neuton' et alios in brevi de tenement' in Neuton, non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet Willelmus de Faudon' et Thomas Scharp de eadem, etc.

Assisa venit recognitura si Willelmus filius Willelmi injuste, etc., disseisivit Philippum de Brokesfeld[2] de libero tenemento in Elingham, post primam, etc., et unde queritur quod disseisivit eum de communa pasturæ suæ in tribus rodis terræ, etc. Et Willelmus venit, et dicit quod per breve suum queritur disseisiendi de libero tenemento suo et in querela sua queritur de communa pasturæ, unde petit judicium de variatione brevis et querelæ suæ. Et Philippus non potest hoc dedicere. Ideo consideratum est quod prædictus Willelmus inde sine die, et Philippus nichil capiat per breve istud, set sit in mis' pro falso clamore, etc.

Simon filius Ricardi de Dayford petit versus Philippum de Brokesfeld centum et quatuor acras terræ cum pertinentiis in Elingham, ut jus suum, per breve de ingressu.

Et Philipus venit et dicit quod prædictus Simon est infra ætatem, nec debet ei ad hoc breve respondere quousque fuerit

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Edw. I.*, No. 19.

[2] Philip, Hugh, and Richard de Brockesfeld held land freely of Robert de Hilton (*Inq. P.M.*, 51 *Hen. III.*, No. 43).

plenæ ætatis. Et quia idem Simon visus est in curia et infra ætatem, ideo loquela ista remaneat sine die usque ad ætatem, etc.

Jurata viginti et quatuor militum ad convincendum xij^{cim} juratores assisæ novæ disseisinæ, quæ summonita fuit et capta hic coram Gwychardo de Charrom et Willelmo Norburth', inter Willelmum[1] de Ros, querentem, et Robertum de Ros de Hamelak, Robertum filium Roberti de Ros de Werk, et Ricardum de Rovedon, venit recognitura si iidem Robertus, Robertus, et Ricardus injuste, etc., disseisiverunt prædictum Willelmum de libero tenemento suo in Levermue, post primam, etc. Et unde idem Willelmus, alias coram præfatis Gwychardo et Willelmo, justiciariis ad hoc assingatis, questus fuit quod prædicti Robertus, Robertus, et Ricardus disseisiverunt eum de manerio de Levermue cum pertinentiis, et unde modo queritur quod juratores præfatæ assisæ falsum fecerunt sacramentum in hoc, quod dixerunt quod prædictus Willelmus de Ros nunquam fuit in seysina de prædicto manerio ut de libero tenemento suo, ita quod posset inde disseisire, quia dicit quod ipse fuit inde in bona et pacifica seisina per feofamentum cujusdam Roberti de Ros, patris ipsius Willelmi, quousque prædicti Robertus de Ros de Hamelak, et Robertus filius Roberti, et Ricardus ipsum inde injuste, etc., disseisiverunt. Et hoc petit quod inquiratur per juratam xxiiij^{or}, etc. Et Robertus et Robertus veniunt et similiter decem juratores præfatæ assisæ, eo quod duo obierunt. Et ipsi juratores, quæsiti, quale recordum fecerunt coram præfato Gwychardo et Willelmo, dicunt quod coram eis dixerunt quod quidam Robertus de Ros, pater prædicti Willelmi, quodam die Veneris circa horam tertiam, per quemdam senescallum suum, Johannem de Herlawe, posuit ipsum Willelmum inde in seysina, et idem Robertus, hora ignitegii ejusdem diei, obiit. Et dixerunt quod idem Willelmus seysinam illam continuavit pacifice per novem dies sequentes, quousque Exchaetores domini Regis illa seysiverunt in manum domini Regis. Et Exchaetores postea per quatuor *m'*, quas amici ipsius Willelmi eis dederunt, eidem Willelmo reddiderunt seysinam suam de eisdem tenementis, set utrum idem Willelmus fuit disseisitus, necne, hoc relinquerunt discretioni prædictorum justiciariorum. Et quia captio istius juratæ sine recordo et processu præfatæ assisæ recte procedi non potest, datus est eis dies apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis. Et præceptum est vicecomiti quod habeat

[1] This must be William de Ros of Kendall, son of Robert de Ros of Wark, by Margaret, sister and coheir of Peter de Brus.

corpora xxiiij^or, etc., et similiter corpora xij, etc., ad præfatum terminum, etc. Et dictum est prædicto Willelmo quod sequatur breve præfatorum justiciariorum quod mittant recordum, etc.

Assisa venit recognitura si Johannes Staynesby, pater Agnetis de Staynesby, quæ infra ætatem est, ut dicitur, fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de uno messuagio et duabus bovatis terræ cum pertinentiis in Ellewyk, die quo, etc., quæ Willelmus de Staynesby tenet, qui venit, et nichil dicit quare assisa remaneat, nisi tantum quod dicit quod revera prædictus Johannes aliquando tenuit prædicta tenementa in dominico suo ut de feodo de ipso, ita quod idem Johannes postea commisit feloniam, ob quam utlagatus fuit, ita quod ipse post annum et vastum domini Regis intravit in prædicta tenementa ut in excaetam suam. Et dicit quod prædictus Johannes, in processu temporis, perquisivit pacem domini Henrici Regis, patris domini Regis nunc, et rediit ad partes istas. Et dicit quod postea dimisit prædicta tenementa prædicto Johanni, tenenda ad terminum vitæ suæ, unde dicit quod non obiit inde seysitus in dominico suo ut de feodo. Et de hoc ponit se super assisam. Juratores dicunt super sacramentum suum quod postquam perquisivit pacem domini Henrici Regis fuit ipse in seysina de prædictis tenementis, ut in dominico suo ut de feodo, et inde obiit seysitus ut de feodo. Et ideo consideratum est quod prædicta Agnes recuperet inde seysinam suam per visum recognitorum, et Willelmus in mis', etc.

Dampna xl *s*', iij capti.

Juliana, quæ fuit uxor Baldewini de Bradeford, quæ tulit breve de ingressu versus Gilbertum de Preston' de sex acris terræ cum pertinentiis in Bradeford,[1] non est prosecuta. Ideo ipsa et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes filius Julianæ de Bradeford et Willelmus filius Julianæ de Bradeford.

Assisa venit recognitura si Johannes Madur de Ellington', injuste, etc., disseisivit Johannem le Mouner de Ellington' de communa pasturæ suæ in Ellington', quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa, post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eum de communa sua in duabus centum acris moræ, pasturæ et bruеræ in quibus communare solebat cum omnimodis averiis per totum annum,

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Hen. III.*, No. 162.

etc. Et Johannes Madur venit et nichil dicit quare assisa remaneat, nisi tantum quod dicit quod non diseisivit prædictum Johannem le Mouner de prædicta communa. Et de hoc ponit se super assisam. Postea prædictus Johannes le Mouner non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Robertus Jordan de Elingtone et Walterus filius Ranulfi, etc.

Willelmus de Middelton', qui tulit breve novæ disseisinæ versus Walterum, Archiepiscopum Eboracensem, Robertum le Clerc de Exildesham, et Rogerum le Forester de Exildesham de communa pasturæ in Porthete, non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus Bonde de Belshoue et Henricus Clericus de eadem, etc.

Ricardus filius Ricardi Fabyan, qui tulit breve mortis antecessoris versus Rogerum de Fenwyk et Agnetem, uxorem ejus, de uno mesuagio cum pertinentiis in Magna Felton', venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Henricus filius Ricardi et Thomas filius Thomæ, etc.

Johannes de Normanvile dat decem *s'* pro licentia concordandi cum Johanne de Caldestrother de placito terræ, per breve de ingressu. Et habeant cyrograffum, etc.

Thomas de Suth Mildeburn' dat unam *m'* pro licentia concordandi cum Roberto de Meynevile de placito terræ, per breve de avo, per plegium Willelmi de Faudon'. Et habeant cyrograffum.[1]

Robertus filius Roberti de Lynemuth', qui tulit breve de ingressu versus Rogerum, Abbatem de Novo Monasterio, de uno mesuagio et duodecim acris terræ cum pertinentiis in Erdesden', non est prosecutus.[2] Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Robertus de Lynemuth' et Robertus filius Willelmi de Erdesdon', etc.

Henricus de Sancto Paulo, qui tulit breve quod permittat prosternere versus Margeriam, quæ fuit uxor Leodegar' de Eggreschef, et Cristianam, sororem ejus, de quodam muro levato in Bedenhale, venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Edw. I.*, No. 22.

[2] Robert de Lynemuth granted a rent charge on lands in Hertiston to the Abbot of Newminster for St. Robert's light (*Newminster Chart.*, p. 231).

sui de prosequendo in mis', scilicet, Rogerus de Boddille et Thomas filius Ricardi de Bodenhal', etc.

Ricardus filius Willelmi de Wyden', qui tulit breve de ingressu versus Galfridum de Upsale de uno messuago [cum] pertinentiis in Heyden', venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Hugo de Aldenescheles et Johannes del Redepeth', etc.

Henricus de Sancto Paulo, qui tulit breve de ingressu versus Cristianam, quæ fuit uxor Radulphi filii Henrici Grene, de duabus partibus unius rodæ terræ cum pertinentiis in Bedenhal', venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Rogerus de Bedenhal et Thomas filius Ricardi de Bedenh', etc.

Hugo Scot de Nessebyk et Margeria, uxor ejus, qui tulerunt breve de dote ipsius Margeriæ in Nessebyk versus Hugonem filium Radulphi et Willelmum de Rodum et Matildam, uxorem ejus, venerunt et retraxerunt se. Ideo ipsi et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes de Brankeston et Willelmus de Nesebyt, etc.

Petrus de Prendeswyk et Alicia, uxor ejus, dant dimidiam *m'* pro licentia concordandi cum Thoma le Faukuner de placito conventionis, per plegium prædicti Thomæ. Et habeant cyrographum.

Assisa venit recognitura si Johannes de Herle, pater filii Johannis de Herle, fuit seysitus in dominico suo ut de feodo de quatuor mesuagiis, quater viginti acris terræ, et octo acris prati cum pertinentiis in Westwerplington', die quo, etc. Et si, etc.; quæ Hugo de Westwerplington' tenet; qui venit et dicit quod ipse post mortem ipsius Johannis de cujus morte, etc., seysivit ipse prædicta tenementa in manum suam tanquam capitalis dominus. Et dicit quod nichil clamat in eisdem. Et per licentiam ei reddit prædicta tenementa. Ideo habeat inde seysinam suam, etc.

Robertus de Burneton' petiit in comitatu Radulphum Ra ut nativum et fugitivum suum, cum omnibus catallis suis et cum tota sequela sua ubicumque, etc., ita quod prædictus Radulphus tulit breve de libertate sua probanda, ita quod loquela posita fuit hic. Et Robertus venit, et prædictus Radulphus non venit libertatem suam probare. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Ricardus de

Sancto Petro et Stephanus filius Elyæ de Calvedon'. Et similiter quod hujusmodi breve de cetero prædicto Radulpho non valeat. Et dictum est prædicto Roberto quod placitum versus dictum Radulphum sequatur in comitatu si sibi viderit expedire, etc. Et breve originale liberatur vicecomiti, etc.

Cristiana, quæ fuit uxor Walteri de Tritlington', petit versus Alanum de Lasceles quinque mesuagia, sexaginta et quinque acras terræ cum pertinentiis in Fenton ut jus suum per breve de ingressu, etc. Elanus venit et concordati sunt per licentiam, et Cristiana dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi per plegium prædicti Alani. Et est concordia talis quod prædictus Alanus recognoscit prædicta tenementa cum pertinentiis esse jus ipsius Cristianæ, et inde reddit ei unum mesuagium, viginti et quatuor acras terræ. Ideo habeat seysinam suam. Et pro hac, etc., eadem Cristiana concedit prædicto Alano residuum prædictorum tenementorum, tenendum a Pentecoste hoc anno usque ad finem sex annorum proximo sequentium plene completorum. Et post illum terminum plene completum, prædicta tenementa cum pertinentiis integre revertentur ad prædictam Cristianam et heredes suos, quiete de prædicto Alano et heredibus suis, in perpetuum, etc.

Radulphus de Hydeslye, qui tulit breve mortis antecessoris versus Alanum de Lasceles de tribus acris et una roda terræ cum pertinentiis in Fenton', venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Henricus de Hewrth' et Simon de Luker. Et prædictus Alanus inde sine die, etc.

Walterus filius Willelmi de Rodum et Alina, uxor ejus, qui tulerunt breve de rationabili parte versus Robertum de Rodum et Ceciliam, uxorem ejus, Simonem de Waskerby et Margeriam, uxorem ejus, Johannem filium Roberti Russell, et Isabellam, filiam Rogeri de Chaldecotes, non sunt prosecuti. Ideo ipsi et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Nesebyt et Stephanus filius Galfridi, etc.

Robertus de Luker petiit in comitatu Ranulphum Fesewyf ut nativum et fugitivum suum cum omnibus catallis suis et tota sequela sua ubicumque, etc., ita quod prædictus Ranulphus tulit breve de libertate sua probanda, ita quod loquela posita fuit hic. Et modo veniunt prædicti Robertus et Ranulphus, et concordati sunt per licentiam. Et Ranulphus dat dimidiam *m'*, pro licentia concordandi per plegium

prædicti Roberti. Et est concordia talis quod prædictus Robertus recognoscit prædictum Ranulphum esse liberum hominem et remisit et quietum clamavit de se et heredibus suis totum jus et clameum quod habuit in prædicto Ranulpho et ejus sequela et catallis suis, nomine nayvitatis, in perpetuum. Et pro hac, etc., prædictus Ranulphus dat prædicto Roberto quatuor *m'* argenti, unde prædictus Robertus cognoscit se esse pacatum, etc.

Matilda, quæ fuit uxor Reyneri de Dunstan', petit versus Ricardum de Stykelawe, Margeriam de Trywyk, Robertum de Brus et Cristianam, uxorem ejus,[1] unum mesuagium et medietatem duarum bovatarum terræ cum pertinentiis in Hoton' juxta Novum Castrum, ut jus suum, in quæ iidem Ricardus, Margeria, Robertus et Cristiana non habent ingressum nisi per Adam de Gesemue, cui prædictus Reynerus, quondam vir ipsius Matillidis, ea dimisit, cui ipsa in vita sua contradicere non potuit, etc. Et Ricardus, Margeria, Robertus et Cristiana, per attornatum ipsorum Roberti et Cristianæ, veniunt, et quoad prædictum messuagium dicunt quod prædictus Ricardus tenet inde medietatem separatim. Et dicunt quoad aliam medietatem, quod ipsi tenent illam in communi, ita quod nullus eorum scit inde suum separale, unde desicut ipsa petit prædictum mesuagium versus eos in communi. Et prædictus Ricardus tenet inde medietatem separatim, petunt judicium de brevi suo, etc. Et Matilda dicit quod prædicti Ricardus, Margeria, Robertus et Cristiana tenent prædictum mesuagium in communi et tenuerunt die impetrationis brevis sui, scilicet, iiij^ta die Aprilis anno domini Regis nunc quarto. Et de hoc ponit se super patriam. Et Ricardus et alii similiter. Ideo fiat inde jurata. Et dicunt super sacramentum suum quod prædicti Ricardus, Margeria, Robertus et Cristiana non tenuerunt prædictis die et anno prædictum mesuagium in communi. Dicunt enim quod prædictus Ricardus tenuit inde medietatem in suo separali. Et ideo consideratum est quod prædictus Ricardus et alii inde sine die et Matilda nichil capiat per juratam istam, set sit in mis' pro falso clamore, etc.

Et quoad prædictam terram dicunt quod prædictus Ricardus tenet totam prædictam terram. Et prædictus Ricardus dicit quod ipse tenet eandem terram in purpartem de hereditate cujusdem Adæ de Gesemue, simul cum prædicta Margeria, sine qua non potest eam ducere in judicium. Et

[1] Robert de Brus, the competitor for the Crown of Scotland, married Christiana, widow of Adam de Gesemue.

prædicta Margeria præsens est et gratis respondet cum eo. Et vocat inde ad warrantum Michaelem, filium et heredem Reyneri de Dunstan', qui modo venit per summonitionem et ei warrantizat, et per licentiam reddidit, etc. Ideo consideratum est quod prædicta Matilda recuperet seysinam suam de medietate prædictarum duarum bovatarum terræ versus prædictos Ricardum et Margeriam, et Ricardus et Margeria habeant de terra prædicti Michaelis, in loco competenti, ad valentiam, etc.

Thomas filius Thomæ de Algerseles, qui tulit breve mortis antecessoris versus Hugonem filium Adæ de Algerseles de uno mesuagio, et una perticata, et medietate unius rodæ terræ cum pertinentiis in Algersel', non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Adam de Michilleye et Gwychardus de Trockelawe, etc.

Robertus de Insula summonitus fuit ad respondendum Willelmo de Middelton', de placito quod reddat ei quinque *m'*, tres *s'*, et quatuor *d'*, quos ei debet et injuste detinet, etc. Et Robertus venit, et concordati sunt per licentiam. Et Robertus dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi, per plegium prædicti Willelmi. Et est concordia talis quod prædictus Robertus cognoscit quod debet ei prædictos denarios, quos ei solvet ad festum Sancti Martini hoc anno. Et nisi fecerit, concedit quod vicecomes faciat de terris et catallis suis, etc.

Assisa venit recognitura si Willelmus Comyn de Kyllebride injuste, etc., exaltavit quoddam stagnum in Neweham juxta Preston ad nocumentum liberi tenementi Willelmi de Middelton in Preston, post primam, etc. Et unde queritur quod per exaltationem prædicti stagni refullat aqua super pratum suum et submersit circiter unam acram prati et dimidiam, etc. Et Willelmus Comin non venit, et attachiatus fuit per Gilbertum filium Elyæ et Henricum Manni de Neuham. Ideo ipsi in mis'. Et capiatur assisa per defaltam versus eum. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Willelmus Comyn exaltavit prædictum stagnum ad nocumentum liberi tenementi prædicti Willelmi de Middelton injuste, etc., sicut breve dicit. Et ideo consideratum est quod prædictum stagnum prosternetur quantum fuerit ad nocumentum, etc., ad custus ipsius Willelmi Comyn per visum recognitorum, et Willelmus Comyn in mis', etc.

Dampna ij *s'*, tunc capta.

Willelmus filius Rogeri de Scranewode, qui tulit breve mortis antecessoris versus Johannem de Middelton, clericum, de sex acris terræ cum pertinentiis in Crawelawe et Hygeleye, venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus Malenfaunt et Willelmus del Yle, etc.

Isabella, quæ fuit uxor Martini Harraz, quæ tulit breve de ingressu versus Adam de Leech et Emmam, uxorem ejus, Thomam de Muskelburg' et Dionisiam, uxorem ejus, de duobus messuagiis cum pertinentiis in Byker, venit et retraxit se. Ideo ipsa et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes Hacun et Henricus Harraz, etc.

Margeria, filia Nicholai de Byker, quæ tulit breve de debito versus Johannem de Byker de catallis ad valentiam septem *m'* et quinque *s'*, venit et retraxit se. Ideo ipsa et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Petrus Wodeman et Haukinus Toller', etc.

Robertus de Faludon et Susanna, uxor ejus, petunt versus Ricardum de Stikellawe, Margeriam de Trewyk, Robertum de Bus[1] et Cristianam, uxorem ejus, unum mesuagium et medietatem duarum bovatarum terræ cum pertinentiis in Heton' juxta Novum Castrum super Tynam, ut jus ipsius Susannæ, et in quæ iidem Ricardus, Margeria, Robertus, et Cristiana non habent ingressum nisi per Adam de Gesemue, cui iidem Ricardus[2] et Susanna ea dimiserunt ad terminum qui præteriit, etc., scilicet, ad terminum octo annorum. Et Ricardus, Margeria, Robertus, et Cristiana, per attornatum ipsorum Roberti et Cristianæ, veniunt, et Robertus et Cristiana dicunt quod ipsi tenent tertiam partem prædictorum tenementorum in dotem ipsius Cristianæ, de heredibus prædictorum Ricardi et Margeriæ. Et vocant ipsos inde ad warrantum, qui præsentes sunt, et eis warrantizant, et tam de duabus partibus quam de prædicta tertia parte quam prædictis Roberto et Cristianæ warrantizant et defendunt jus suum quando, etc. Et bene cognoscunt quod prædicti Robertus et Susanna aliquando dimiserunt prædicta tenementa prædicto Adæ ad terminum qui præteriit, scilicet, ad terminum octo annorum. Et dicunt quod finito termino illo, prædicta tenementa revenerunt in seysina prædictorum

[1] For *Brus*. [2] The names Richard and Robert are confused.

Roberti et Susannæ, et ipsi postea de seysina sua feofaverunt inde quemdam Joceum, villanum prædicti Adæ, per cartam ipsorum Roberti et Susannæ, et ipsum inde in seysina posuerunt. Et post seysinam prædicti Jocei sic adeptam, prædictus Adam seysivit tenementa illa in manum suam ut perquisitum villani sui. Et quod ita sit, petunt quod inquiratur, etc.

Et Robertus de Faludon' et Susanna dicunt quod ipsi dimiserunt prædicta tenementa prædicto Adæ ad terminum qui præteriit. Et quod nunquam, post prædictum terminum, redierunt in seysinam eorundem tenementorum nec umquam prædictum Joceum inde feofaverunt nec aliquam cartam ei inde fecerunt. Et de hoc ponunt se super patriam. Et Ricardus et Margeria similiter. Ideo fiat inde jurata, etc.

Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædicti Ricardus et Susanna nunquam feofaverunt prædictum Joceum de prædicto mesuagio et medietate prædictarum duarum bovatarum terræ, immo iidem Ricardus et Susanna dimiserunt ea prædicto Adæ ad terminum qui præteriit. Et ideo consideratum est quod prædicti Robertus et Susanna recuperent seysinam suam de prædictis mesuagiis et medietate prædictarum duarum bovatarum terræ versus Ricardum et Margeriam, et ipsi in mis'. Et quia prædicta tenementa petita fuerunt in communi versus prædictos Ricardum, Margeriam, Robertum, et Cristianam, et iidem Ricardus et Margeria, quos prædicti Robertus et Cristiana vocant ad warrantum et qui eis warrantizant prædictam tertiam partem ut dotem ipsius Cristianæ de dotatione prædicti Adæ, primi viri ipsius Cristianæ, cujus heredes iidem Ricardus et Margeria sunt, duas partes prædictæ terræ per juratam istam amiserunt, consideratum est quod prædicti Robertus et Cristiana nullam recuperationem habeant versus prædictos Ricardum et Margeriam quoad prædictam tertiam partem, quam prædicti Robertus et Cristiana warrantizant, etc.

Assisa venit recognitura si Robertus filius Rogeri Luc' de Kybbelleswrth' et Adam de Rilleston' injuste, etc., disseisiverunt Willelmum filium Adæ de communa pasturæ suæ in Routhebyr', quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa, post primam, etc. Et unde queritur quod disseysiverunt eum de communa pasturæ in centum acris moræ et brusceyæ[1] in quibus communare solebat cum omnimodis averiis suis per totum annum, etc. Et Robertus venit et respondit pro se et omnibus aliis, et dicit quod

[1] For *bruscia*, of furze.

ipse est capitalis dominus de Roubyr', et quod idem Willelmus tenet unum mesuagium et unam acram terræ in Routhebyr', unde dicit quod ipse approavit sibi inde prædictas centum acras moræ et busceyæ sicut ei bene licuit per provisionem de Merton', salvis eidem Willelmo libero ingressu et sufficiente pastura, quantum pertinet ad tenementum suum in eadem villa. Et dicit quod ipse habet sufficientem pasturam cum liberis ingressu et egressu extra approuamentum. Et de hoc ponit si super assisam. Et Johannes de Scharbeton unus recognitorum non venit, ideo in mis'. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Willelmus habet sufficientem pasturam extra prædictas centum acras, cum liberis ingressu et egressu, quantum pertinet ad tenementum suum in Routhebyr'. Et ideo consideratum est quod prædictus Robertus et alii inde sine die, et Willelmus nichil capiat per assisam istam, set sit in mis' pro falso clamore, etc.

Ricardus de Ryhill' et Johanna, uxor ejus, petunt versus Petrum de Faudon' unum mesuagium, triginta et sex acras terræ, et duas acras prati cum pertinentiis in Ryhill, ut jus ipsius Johannæ, et in quæ idem Petrus non habet ingressum nisi per Robertum de Schouland,[1] cui Ricardus de Ryhill, frater prædictæ Johannæ, cujus heres ipsa est, illa dimisit dum non fuit compos mentis suæ, etc.

Et Petrus venit et defendit jus suum, quando, etc. Et bene cognoscit quod habet ingressum in prædictis tenementis per prædictum Robertum, set dicit quod prædictus Ricardus de Ryhill, frater prædictæ Johannæ, fuit compos mentis suæ et sanæ memoriæ die quo tenementa illa prædicto Roberto dimisit. Et de hoc ponit se super patriam. Et Ricardus et Johanna similiter. Ideo fiat inde jurata. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Ricardus de Ryhille, frater prædictæ Johannæ, non fuit compos mentis suæ. Et ideo consideratum est quod prædictus Ricardus et Johanna recuperent seysinam suam, et Petrus in mis', etc.

Alanus filius Johannis de Walkingham[2] optulit se iiij^to^ die versus Adam de Bolteby de placito quod teneat ei conventionem inter eos factam de manerio de Bolteby, decem libratis et quinque marcatis terræ cum pertinentiis in Langeleye et Halweley. Et ipse non venit. Et sum-

[1] In Metingham's Roll this is Scoulard.

[2] Alan de Walkingham married Eva, dau. of Adam de Bolteby. The said Alan died in 12 Edw. I., leaving Adam his son and heir (*Cal. Gen.*, i. 347).

moniatur, etc. Judicium, attachietur quod sit apud Appelby in comitatu Westmerelandiæ a die Paschæ in unum mensem, etc.

Radulphus de Cotun summonitus fuit ad respondendum Stephano, parsonæ de ecclesia de Midford, de placito quod reddat ei quinquaginta et septem *m'* quas ei debet et injuste detinet, etc.

Et Radulphus venit et concordati sunt per licentiam. Et Radulphus dat unam *m'* pro licentia concordandi. Et est concordia talis quod prædictus Radulphus cognoscit quod debet prædicto Stephano viginti et quinque *m'*, quas ei solvet ad Pentecosten hoc anno. Et nisi fecerit, concedit quod vicecomes faciat de terris et catallis suis, etc. Et pro hac, etc., prædictus Stephanus remisit prædicto Radulpho residuum prædicti debiti, et similiter dampna quæ dicebat se habuisse occasione detentionis prædicti debiti, etc.

Johannes de Wederington[1] summonitus fuit ad respondendum Magistro Thomæ de Sudington,[2] Clementi, vicario ecclesiæ de Ashton, et Rogero de Wrytele, executoribus testimenti Adæ de Pyriton, de placito quod reddat eis rationabile compotum suum de tempore quo fuit ballivus ipsius Adæ in Elington, etc.

Et Johannes venit et concordati sunt per licentiam. Et est concordia talis quod prædictus Johannes cognoscit quod debet prædictis executoribus quindecem *m'*, unde solvet eis medietatem apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis hoc anno, et alteram medietatem ad festum Sancti Martini proximo sequens. Et nisi fecerit, concedit quod vicecomes faciat de terris et catallis suis, etc. Et præterea idem Johannes congnoscit quod, quia ipse diversa bona et catalla, quæ fuerunt prædicti defuncti ex præcepto prædictorum executorum, vendidit, unde nichil recepit, quod ipse, quantum in ipso est, adjuvabit prædictos executores ad perquirendum prædicta debita de illis quibus prædicta catalla vendidit et illos inde pro posse suo onerabit, etc. Et pro hac, etc., prædicti executores remiserunt prædicto Johanni omnia dampna, quæ dicebant se habuisse occasione prædicti compoti non redditi, etc.

Assisa venit recognitura si Willelmus filius Radulphi de

[1] John de Woderington assessed on goods in Denton for subsidy levied in 24 Edw. I. (*Lay Subsidy*, 158-1).

[2] Thomas de Sudington, late "portionarius" in the church of Langcestr', dead 1312 (*Kellaw Reg.*, ii. 850).

Neuton super Moram injuste, etc., disseisivit Johannem de Felton' et Agnetem, uxorem ejus, de libero tenemento suo in Neuton super Moram, infra summonitionem istius itineris, etc. Et unde queritur quod disseysivit eos de tertia parte unius mesuagii, trium toftarum (*sic*), sexaginta et duodecim acrarum terræ cum pertinentiis, etc. Et Willelmus venit et dicit quod injuste tulerunt assisam istam versus eum, quia dicit quod ipse non intravit per aliquam disseisinam, immo per prædictos Johannem et Agnetem, qui illam tertiam partem ei dimiserunt ad terminum vitæ ipsius Agnetis. Et de hoc ponit se super assisam. Et Johannes et Agnes dicunt quod revera ipsi aliquando dimiserunt prædicto Willelmo prædictam tertiam partem ad terminum duorum annorum, et post terminum elapsum intraverunt in eandem tertiam partem et fuerunt inde in seysina quousque prædictus Willelmus ipsos inde injuste, etc., disseysivit infra summunitionem, etc. Et hoc petunt quod inquiratur per assisam. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Willelmus intravit in prædicta tenementa per prædictos Johannem et Agnetem, tenendum ad terminum vitæ ipsius Agnetis, et non per disseisinam. Ideo consideratum est quod prædictus Willelmus inde sine die, et Johannes et Agnes nichil capiant per assisam istam, set sint in mis' pro falso clamore, etc.

Walterus filius Ranulfi et Alicia, uxor ejus, optulerunt se iiij^{to} die versus Rogerum filium Simonis de Creswell' de placito quod permittat ipsos habere quoddam chiminum ultra terram ipsius Rogeri in Cressewell', quod habere debent et solent, etc. Et ipse non venit. Et præceptum fuit vicecomiti quod attachiaret eum quod esset hic ad hunc diem. Et vicecomes nichil inde fecit, set testatur quod prædictus Rogerus nichil habet per quod, etc. Et quia testatum est quod prædictus Rogerus est infra ætatem, et prædicti Walterus et Alicia hoc idem cognoscunt, ideo loquela remaneat usque ad ætatem, etc.

Johannes le Mouner optulit se iiij^{to} die versus Rogerum filium Simonis de Cressewell' de placito quod permittat ipsum habere quoddam chiminum ultra terram ipsius Rogeri in Cressewell' quod habere debet et solet, etc. Et ipse non venit. Et præceptum fuit vicecomiti quod attachiaret eum quod esset hic ad hunc diem. Et vicecomes nichil inde fecit, set testatur quod prædictus Rogerus nichil habet per quod, etc. Et quia testatum est quod prædictus Rogerus est infra ætatem, et prædictus Johannes hoc idem testatur, ideo

consideratum est quod loquela ista remaneat usque ad ætatem, etc.

Prior de Sancto Oswaldo dat viginti *s'* pro licentia concordandi cum Stephano de Stok et Agnete, uxore ejus, de placito warrantiæ cartæ. Et habeant cyrographum,[1] etc.

Simon de Warnham et Cristiana, uxor ejus, petunt versus Priorem de Sancto Oswaldo unum mesuagium et septem bovatas terræ cum pertinentiis in Fletham, ut jus ipsius Cristianæ, per breve de ingressu, etc. Et Prior venit et concordati sunt per licentiam. Et habeant cyrographum,[2] etc. Alibi finis pro licentia concordandi.

Willelmus de Neuton' optulit se iiij'o die versus Robertum de Nevile[3] et Edam, uxorem ejus, de placito, quod ipsi, simul cum Alienora, quæ fuit uxor Alexandri de Balioll', permittant ipsum habere communam pasturæ in Neuton', de qua Radulphus de Neuton', pater prædicti Willelmi, cujus heres ipse est, fuit seysitus ut de feodo, tamquam pertinentem ad liberum tenementum suum in eadem villa, die quo, etc. Et ipsi non veniunt et plures fecerunt defaltas. Ideo præceptum est vicecomiti quod distringat eos per omnes terras, etc. Ita quod, etc. Et quod de exitibus, etc. Et quod habeat corpora eorum apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis, etc. Idem dies datus est prædictæ Alienoræ per aturnatum suum in banco, etc.

Juliana de Bradeford congnovit quod remisit et quietum clamavit de se et heredibus suis Gilberto de Preston'[4] et heredibus suis vel suis assignatis, totum jus et clameum quod habuit in totam terram quam idem Gilbertus quondam habuit de uno Baldewyno de Bradeford, quondam viro suo, scilicet, in sex acris terræ, et uno mesuagio, et tribus acris terræ, et una acra prati, prout plenius continetur in scripto quietæclamationis quod eadem Juliana eidem Gilberto inde fecit, etc.

Jurata—in quam Alanus de Holtehale, petens, et Willelmus de Creystok et Mariota, uxor ejus, Robertus de

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Edw. I.*, No. 29.

[2] *Ibid.*, No. 27.

[3] Robert de Neville married Ida, widow of Roger Bertram (*Cal. Gen.*, i. 317).

[4] Gilbert de Preston died in 2 Edw. I. leaving Alice, his widow, and Laurence, son of William, brother of Gilbert, his heir (*Cal. Gen.*, i. 211).

Sumervile[1] et Isabella, uxor ejus, quos Walterus de Camou, Gerardus de Wodrington, et Ricardus de Schutton' vocaverunt ad warrantum, et qui eis warrantizaverunt, tenentes —se posuit in curia domini Regis apud Westmonasterium, recognitura si quidam Stephanus de Holthale, avus prædicti Alani, cujus heres ipse est, obiit seysitus in dominico suo ut de feodo de uno mesuagio et duabus bovatis terræ cum pertinentiis in Saltewyk, et de quatuor mesuagiis et sex bovatis terræ cum pertinentiis in eadem villa, et de quatuor bovatis terræ cum pertinentiis in eadem villa, die quo obiit, sicut prædictus Alanus dicit, vel non, sicut prædicti Willelmus et Mariota, Robertus et Isabella, dicunt, etc. Juratores super sacramentum suum dicunt quod prædictus Stephanus, avus prædicti Alani, non obiit seysitus de prædictis tenementis in dominico suo ut de feodo, nec post coronationem domini Henrici Regis, patris domini Regis nunc, et ideo consideratum est quod prædicti Willelmus et Mariota, Robertus et Isabella inde sine die, et Alanus nichil capiat per juratam istam, set sit in mis' pro falso clamore, etc.

Willelmus de Doxford et Matilda, uxor ejus, Rogerus Daunsel' et Alicia, uxor ejus, Michael de Rok et Matilda, uxor ejus, Hugo le Tyndeleye et Margeria, uxor ejus, petunt versus Adam de Doxeford[2] tria mesuagia, sex solidatas et duas denarriatas redditus, et quartam partem unius molendini cum pertinentiis in Framelington, ut jus ipsarum Matildæ et Aliciæ, Matildæ et Margeriæ, etc. Et Adam venit et petit inde visum, et habeat. Dies datus est eis apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis et interim,[3] etc.

Assisa venit recognitura si Thomas filius Willelmi, pater Ceciliæ, uxoris Hugonis de Seton, fuit seysitus in dominico suo ut de feodo de tribus messuagiis, duabus bovatis, viginti et novem acris terræ et dimidia, et quindecim acris prati cum pertinentiis in North Charleton', Thurwyteleye, et Blakeden' die quo, etc. Et si, etc. Unde Rogerus filius Willelmi unum mesuagium et quatuordecim acras terræ et dimidiam, Johannes filius Willelmi unum mesuagium, quindecim acras terræ, et quindecim acras prati, et Willelmus filius Willelmi unum messuagium et duas bovatas terræ inde

[1] The Lord Robert de Sumervill assessed on goods in Witton for subsidy in 24 Edw. I. (*Lay Subsidy*, 158-1).

[2] Adam, son of Adam de Doxford (*Pipe Roll*, 6 *Edw. I.*).

[3] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb.*, *Edw. I.*, No. 28.

tenent, qui veniunt, et Rogerus quoad tertiam partem tenementorum versus eum petitam dicit quod quædam Cecilia, quæ fuit uxor Willelmi filii Radulphi et modo uxor cujusdam Willelmi Russel',[1] fuit inde dotata, et ipsa, sic dotata, dimisit ei prædictam tertiam partem, tenendum tota vita ipsius Ceciliæ sine qua non potest rem istam deducere in judicium. Et præceptum fuit vicecomiti quod summoniat prædictos Willelmum et Ceciliam quod essent hic, etc., ad respondendum simul cum prædicto Rogero. Et modo veniunt prædicti Willelmus et Cecilia, per attornatum ipsius Ceciliæ, et dicunt quod ipsi nichil clamant in prædicta parte, nisi nomine dotis ipsius Ceciliæ, et dicunt quod prædictus Thomas, de cujus morte, etc., feofavit prædictum Rogerum de prædictis tenementis. Et dicunt quod ante feofamentum prædictum, eadem Cecilia reddidit prædictam dotem suam in manum ipsius Thomæ, et quod idem Rogerus, postquam inde fuit in seysina, reddidit eidem Ceciliæ prædictam dotem suam unde petunt quod quicquid contingat de assisa ista non præjudicetur eis de dote ipsius Ceciliæ, etc. Et Rogerus petit quod recognitio prædictorum Willelmi et Ceciliæ ei non præjudicetur de feodo prædictæ dotis, quia dicit quod ipse est warantus dotis illius, etc. Et Hugo et Cecilia petunt judicium desicut prædictus Rogerus prius cognovit in curia ista quod ipse nichil clamavit in prædicta tertia parte, nisi ex dimissione prædictæ Ceciliæ, uxoris prædicti Willelmi, ad terminum vitæ ipsius Ceciliæ si modo possit resortire ad clamandum feodum in prædicta dote. Postea concordati sunt. Et Rogerus filius Willelmi et Willelmus filius Willelmi dant dimidiam *m'* pro licentia. Et habeant cyrographum, etc. Et idem Rogerus quoad duas partes prædictorum tenementorum, versus eum petitas, nichil dicit quare assisa remaneat nisi tantum quod dicit quod prædictus Thomas, de cujus morte, etc., non obiit seysitus inde, quia dicit quod idem Thomas per longum tempus ante mortem suam ipsum de eisdem tenementis feofavit. Et de hoc ponit se super assisam, etc. Et prædicti Johannes et Willelmus quoad tertiam partem tenementorum versus eos petitam, alias dixerunt quod ipsi tenuerunt eandem tertiam partem ex dimissione cujusdam Johannæ, quondam uxoris prædicti Thomæ, de cujus morte, etc., et nunc uxoris cujusdam Ricardi de Chesewyk, sine quibus non potuerunt illam tertiam partem deducere in judicium, etc. Et modo veniunt

[1] William de Russel assessed on goods in Newbigging and Fandon for Subsidy in 24 Edw. I. (*Lay Subsidy*, 158-1).

iidem Ricardus et Johanna et dicunt quod ipsi nichil clamant in prædicta tertia parte, nisi nomine dotis ipsius Johannæ. Et vocant inde ad warrantum prædictos Willelmum et Johannem, qui præsentes sunt et eis warrantizant, et tam de eadem tertia parte quam de duabus partibus versus eos petitis, nichil dicunt quare assisa remaneat, nisi tantum quod dicunt quod prædictus Thomas, de cujus morte, etc., non obiit inde seysitus in dominico suo ut de feodo, quia dicunt quod idem Thomas, per longum tempus ante mortem suam, ipsos de eisdem tenementis feofavit. Et de hoc ponunt se super assisam. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Thomas, de cujus morte, etc., fecit prædicto Rogero, fratri suo, quamdam cartam de feofamento de prædictis duabus partibus in Charleton' et jussit quemdam Willelmum de Saltewyk, attornatum suum, per litteras suas patentes, ad ponendum ipsum Rogerum inde in seysina, qui ipsum quodam die Mercurii inde in seysinam posuit, et dicunt quod idem Thomas die Sabbati proximo sequente obiit. Et quoad tenementa quæ prædictus Johannes tenet, dicunt quod prædictus Thomas, de cujus morte, etc., dimiserat ea cuidam fratri de Novo Monasterio, tenendum de eo ad terminum annorum, infra quem terminum idem Thomas feofavit inde ipsum Johannem et cartam suam de feofamento ei inde fecit. Et misit quemdam Willelmum Rabyt de Stayndon', attornatum suum, cum litteris suis patentibus ad faciendum eidem Johanni inde seysinam, scilicet, de terra ipsius Thomæ de Thyrwyteleye, qui prædictum fratrem de terminis suo ejecit. Et juratores quæsiti cujusmodi expletia prædictus Johannes cepit, dicunt quod ipse arravit quandam partem prædictæ terræ. Quæsiti de cujus caruca, dicunt quod de caruca dicti fratris de Novo Monasterio. Quæsiti per quantum tempus fuit in seysina, dicunt quod eodem die quo recepit inde seysinam post prædictam arruram ibi factam, dimisit idem Johannes prædicto fratri prædicta tenementa, tenendum ad eundem terminum ad quem idem Thomas prius eidem fratri dimiserat. Quæsiti etiam si prædictus frater aliquid eidem pro tenementis illis rehabendis dedit, dicunt quod dedit ei sex *d'*, nomine gersumæ. Quæsiti etiam per quantum tempus post seysinam eidem Johanni sic factam prædictus Thomas vixit, dicunt quod per octo dies. Et quoad tenementa quæ prædictus Willelmus tenet, dicunt quod prædictus Thomas, de cujus morte, etc., feofavit inde ipsum Willelmum per cartam suam feofamenti, quam ei inde fecit, et misit quemdam Eliam de Blakedene, attornatum suum, per litteras suas

patentes, ad ponendum ipsum Willelmum in seysina de eisdem tenementis, scilicet, in Blakedene, qui ipsum inde in seysina posuit quarto die ante obitum ipsius Thomæ. Quæsiti si idem Thomas tempore quo ipsos Rogerum, Willelmum, et Johannem sic feofavit, fuit bonæ memoriæ, dicunt quod sic.

Postea concordati sunt per licentiam. Et habeant cyrographum, etc. Alibi finis pro licentia concordandi, etc.[1]

Johannes filius Johannis de Caldestrother summonitus fuit ad resspondendum Waltero de Swethorp' de placito quod reddat ei octo *m'*, quas ei debet et injuste detinet, etc. Et Johannes venit et concordati sunt per licentiam, et Johannes dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi per plegium prædicti Walteri. Et est concordia talis quod prædictus Johannes cognoscit quod debet eidem Waltero quinque *m'* de prædicto debito, unde reddet ei ad Pascham hoc anno duas *m'* et dimidiam, et ad Pentecosten proximo sequentem duas *m'* et dimidiam. Et nisi fecerit, concedit quod vicecomes faciat de terris et catallis suis, etc. Et pro hac, etc., prædictus Walterus remisit eidem Johanni residuum prædicti debiti et similiter dampna, quæ habuit occasione detentionis prædicti debiti, etc.

Cristiana, quæ fuit uxor Walteri de Tritlington', quæ tulit breve de ingressu versus Alanum de Lasceles de quinque mesuagiis et sexaginta et quinque acris terræ cum pertinentiis in Fenton', non est prosecuta. Ideo ipsa et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Rodum et Robertus Stert, etc. Postea venit prædicta Cristiana statim (*sic*). Et Alanus gratis wult respondere, ideo nichil de mis'.

Thomas de Clivedon' dat unam *m'* pro licentia concordandi cum Ricardo Bernham et Alicia, uxore ejus, de placito warrantiæ, per plegium prædicti Ricardi. Et habeant cyrographum,[2] etc.

Ricardus de Thornegraftone petit versus Johannem de Quinyteleye quater viginti acras terræ cum pertinentiis in Heydon', et versus Aliciam de Rokesberg' viginti et sex acras terræ cum pertinentiis in eadem villa, et versus Hugonem Grendun unum mesuagium et quinque acras terræ cum pertinentiis in eadem villa, de quibus Radulphus de Thorne-

[1] In Saham's Roll is added that a day is given them for taking this fine at York, in the Octaves of Holy Trinity.

[2] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Edw. I.*, No. 21.

grafton, proawus prædicti Ricardi, cujus heres ipse est, fuit seysitus in dominico suo ut feodo, die quo, etc. Et Johannes, Alicia, et Hugo veniunt. Et Hugo, de tenementis versus eum petitis, dicit quod non debet ei respondere, quia dicit quod non tenet prædicta tenementa versus eum petita, dicit enim quod quædam Avicia, mater ipsius Hugonis, ea tenet et tenuit die quo breve suum versus eum inpetravit, scilicet, xij die Januarii hoc anno. Et de hoc ponit se super patriam. Et Radulphus similiter. Ideo fiat inde jurata. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædicta Avicia prædictis die et anno tenuit prædicta tenementa versus prædictum Hugonem petita. Et ideo consideratum est quod prædictus Hugo inde sine die, et Ricardus nichil capiat per breve istud, set sit in mis' pro falso clamore, etc.

Et prædicti Johannes et Alicia de tenementis versus eos petitis vocant inde ad warrantum prædictum Hugonem, qui præsens est, et eis warrantizat, et deffendit jus suum, quando, etc., et bene deffendit quod prædictus Ranulphus, de cujus morte, etc., non obiit inde seysitus in dominico suo ut de feodo, etc. Et de hoc ponit se super patriam. Et Ricardus similiter. Ideo fiat inde jurata. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Ranulphus, de cujus morte, etc., non obiit seysitus de prædictis tenementis in dominico suo ut de feodo. Et ideo consideratum est quod prædictus Hugo inde sine die, et Ricardus nichil capiat per juratam istam, set sit in mis' pro falso clamore, etc.

Alexander de Boukyl, Robertus de Botelaund, Ricardus Ker, Gilbertus de Lydersdale, Willelmus le Desspenser, Johannes Grey, Willelmus Daubur, Ricardus Kouhyrde, Thomas de Hedenam, Elyas Bangard, Thomas Lylleboy, Robertus de Aldebururgh' attachiati fuerunt ad resspondendum Johanni de Hertweyton' de placito quare ipsi simul cum Cristiana, uxore prædicti Alexandri, Thoma filio Adæ de Lilleburne, et Philipo le Keu cum prædictus Johannes de Hertweyton in dampno suo averia prædicti Alexandri apud Fenwyk cepisset et ea secundum legem et consuetudinem regni inparcare voluisset, iidem Alexander, Robertus, Ricardus, Gilbertus, Willelmus, Johannes, Willelmus, Ricardus, Thomas, Elyas, Thomas, et Robertus simul cum prædicta Cristiana et aliis, averia illa vi et armis reschusserunt, et homines ipsius Johannis de Hertweyton' ibidem existentes verberaverunt, wulneraverunt, et maletractaverunt, et alia enormia eis intulerunt ad dampnum ipsius Johannis de Hertweyton' viginti *li'*, et contra pacem, etc. Et unde prædictus

Johannes queritur quod cum ipse die Omnium Sanctorum invenisset averia prædicti Alexandri, scilicet, equos, boves, et vaccas in dampno suo, scilicet, in quodam prato suo tunc non falcato, et ea eodem die, secundum legem et consuetudinem regni, imparcare voluisset, iidem Alexander, Robertus, et alii cum prædicta Cristiana et aliis, averia illa vi et armis, scilicet, cum gladiis, et hachiis, et arcubus, et sagittis resschusserunt, et homines ipsius Johannis de Hertweyton, ibidem existentes verberaverunt, wulneraverunt, et maletractaverunt, et alia enormia eis intulerunt, unde dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valentiam viginti *li*. Et inde producit sectam, etc.

Et Alexander, Robertus, Ricardus, Gilbertus, Willelmus, Johannes, Willelmus, Ricardus, Thomas, Elyas, Thomas, et Robertus veniunt et deffendunt vim et injuriam, quando, etc. Et prædicti Alexander et Robertus de Botelaund bene defendunt quod ipsi nunquam prædictis die, anno, ibidem averia aliqua rescusserunt, nec aliquam transgressionem eis fecerunt, sicut eis inponit; ponunt se super patriam. Et Johannes de Herweyton' similiter. Ideo fiat inde jurata. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædicti Alexander et Robertus de Botlaund prædictis die et anno vi et armis nulla averia a prædicto Johanne recusserunt, nec aliquam transgressionem fecerunt. Et ideo consideratum est quod prædicti Alexander et Robertus inde sine die. Et Johannes nichil capiat per juratam istam, set sit in mis' pro falso clamore, etc.

Et prædicti Ricardus Ker et alii dicunt quod consuetudo illius patriæ talis est, quod post horam nonam diei Omnium Sanctorum est tempus apertum ita quod licitum est unicuique quod prata, quæ prius fuerunt in defenso ante prædictam horam nonam prædictæ diei, post eandem horam cum averiis suis eadem prata depasti. Et dicunt quod ipsi post eandem horam cum averiis suis venerunt ad prædictum pratum, et illud cum averiis suis depasti fuerunt, simulcum averiis prædicti Johannis de Hertweyton' in prædicto prato existentibus, sicut eis bene licuit secundum consuetudinem patriæ. Et quod illam transgressionem eidem Johanni non fecerunt, ponunt se super patriam. Et Johannes de Hertweyton' dicit quod prædictus Ricardus Ker et alii ante horam nonam prædicto die Omnium Sanctorum pratum illud cum averiis suis depasti fuerunt et quod ipse averia illa inparcasse voluit, ipsi averia illa rescusserunt. Et quod ita sit petit quod inquiratur. Et Ricardus et alii similiter. Ideo fiat inde jurata. Juratores dicunt super sacramentum suum quod

prædicti Ricardus Ker et omnes alii, præter Robertum de Aldeburch, prædictis die et anno, vi et armis, prædicta averia rescusserunt et homines ipsius Johannis, scilicet, quosdam Johannem Horn et Uctinge Godesone verberaverunt, wulneraverunt, et maletractaverunt. Et dicunt quod prædictum pratum est separale ipsius Johannis de Hertweyton' et non communa prædicti Alexandri et aliorum. Et ideo consideratum est quod prædicti Ricardus Ker et alii, præter prædictum Robertum de Aldeburch' custodiantur, et Johannes recuperet dampa sua, quæ taxantur per juratores ad duos *s*'. Postea prædicti Ricardus et alii finem fecerunt pro xx *s*', per plegium Alexandri de Bonekyll', etc.

Dampna ij *s*'.

Margeria, quæ fuit uxor Johannis de Herle, petit versus Thomam de Clivedon' unum mesuagium, centum acras terræ, et sex acras prati cum pertinentiis in Kyllingwrth et Magna Benton, ut jus et maritagium suum, et in quæ idem Thomas non habet ingressum nisi per prædictum Johannem, quondam virum ipsius Margeriæ, qui illa ei dimisit, cui ipsa in vita sua contradicere non potuit, etc. Et Thomas venit et bene cognoscit quod habet ingressum in prædicta tenementa per prædictum Johannem, et vocat inde ad warrantum Johannem filium et heredem prædicti Johannis, qui est infra ætatem, per cartam ipsius Johannis, quam profert; et quæ testatur quod prædictus Johannes dedit, concessit, et carta sua confirmavit Thomæ de Clyvedon' omnes terras, quas habuit in villa de Kyllingwrth, illas, scilicet, quas Michael de Bayfeud, Gilbertus Hyring, et Ricardus de Sancto Petro in eadem villa de Kyllingwrth quondam habuerunt et tenuerunt. Et quod ipse et heredes sui warrantizaverunt, etc. Et Margeria dicit quod prædictum mesuagium, quod petit versus eum, est in Kyllingeswrth', et quoad hoc bene concedit quod loquela remaneat usque ad ætatem prædicti Henrici, etc. Et quoad prædictam terram et pratum dicit quod loquela ista usque ad ætatem prædicti Henrici non debet remanere, quia dicit quod prædicta terra et pratum sunt in Magna Benton' et non in Killingwrth', et dicit quod prædictus Henricus non obligatur ad warrantizandum ei aliqua tenementa in Benton' per prædictam cartam quam profert, etc. Et Thomas dicit quod prædicta terra et pratum sunt in Kyllingwrth' et non in Benton'. Et de hoc ponit se super patriam. Et Margeria similiter. Ideo fiat inde jurata. Postea prædictus Thomas resortitur de prædicta warrantia. Et prædicta Margeria et Thomas concordati per

licentiam. Et Thomas dat unam *m'* pro licentia concordandi. Et habeant cyrographum.[1]

Hugo de Rodum et Emma, uxor ejus, dant dimidiam *m'* pro licentia concordandi cum Michaele de Rok et Matilda, uxore ejus, de placito warrantiæ cartæ, per plegium prædicti Michaelis. Et habeant cyrographum,[2] etc.

Henricus de Sancto Paulo, qui tulit breve de ingressu versus Margeriam, quæ fuit uxor Leodegar' de Eggesclif de decem acris terræ cum pertinentiis [in] Bedenhale, et versus Cristianam, quæ fuit uxor Radulphi filii Henrici Grene, de tertia parte decem acrarum terræ cum pertinentiis in eadem villa, et versus Emmam, quæ fuit uxor Adæ de Bedenhale, de tertia parte decem acrarum terræ cum pertinentiis in eadem villa, venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Rogerus de Botyl et Thomas filius Ricardi de Bedenhale, etc.

Johannes de Lucre, qui tulit breve versus Eustachium de Turbervyll' de placito quod faciat sectam ad molendinum ipsius Johannis in Lucre, venit et retraxit se. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes filius Angnetis de Lucre et Willelmus Armestrang de eadem, etc.

Isabella, quæ fuit uxor Roberti de la Chaumbre, optulit se iiij^to die versus Ricardum de Coyners de placito tertiæ partis quindecim acrarum terræ cum pertinentiis in Caldewell', quam clamat in dotem, etc. Et ipse non venit et alias fecit defaltam, scilicet, die Jovis proxima ante quindenam Sancti Hillarii, ita quod tunc præceptum fuit vicecomiti quod caperet prædictam tertiam partem in manum domini Regis, et quod diem, etc., et quod summoniret eum quod esset hic ad hunc diem, scilicet, in vigilia Purificationis Beatæ Mariæ. Et vicecomes modo testatur diem captionis, et quod summonitus. Ideo consideratum est quod prædicta Isabella recuperet seisinam suam versus prædictum Ricardum per defaltam, et Ricardus in mis', etc.

Robertus Bertram de Bothal' summonitus fuit ad respondendum Simoni de Dissington, clerico, de placito quod reddat ei sexaginta et decem *m'*, quæ ei aretro sunt de annuo redditu decem *m'*, quem ei debet, etc. Et Robertus venit et concordati sunt per licentiam. Et Simon dat quadraginta *s'* pro licentia concordandi per plegium Hugonis de la Val. Et est concordia talis quod prædictus Robertus cognoscit se teneri

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Edw. I.*, No. 25.

[2] *Ibid.*, No. 23.

in prædicto annuo redditu decem *m'* eidem Simoni, singulis annis, tota vita ipsius Simonis, ad duos anni terminos solvendo, scilicet, medietatem ad Pascham et aliam medietatem ad festum Sancti Martini in hyeme. Et præterea idem Robertus congnoscit quod debet eidem Simoni sexaginta et sex *m'*, unde ei ad Pentecosten hoc anno centum *s'*, ad festum Sancti Martini proximo sequens centum *s'*, ad Pentecosten anno octavo centum *s'*, ad festum Sancti Martini proximo sequens centum *s'*, ad Pentecosten anno nono centum *s'*, ad festum Sancti Martini proximo sequens centum *s'*, ad Pentecosten anno decimo centum *s'*, et ad festum Sancti Martini proximo sequens tresdecim *m'* et dimidiam. Et nisi fecerit, concedit quod vicecomes fieri faciat de terris et catallis, etc.

Robertus de Egelynham et Willelmus de Egelinham petunt versus Willelmum de la Chaumbre, Aliciam, Ricardum, et Robertum Brun et Beatricem, uxorem ejus, unam carucatam terræ cum pertinentiis in Wetton', de qua Gilbertus de Egelyngham, consanguineus prædictorum Roberti et Willelmi, cujus heredes ipsi sunt, fuit seysitus in dominico suo ut de feodo die quo, etc. Et unde dicunt quod prædictus Gilbertus, consanguineus suus, fuit seysitus de prædictis tenementis tempore pacis, tempore Henrici Regis, patris domini Regis nunc, capiendo inde expletia ad valentiam, etc. Et de ipso Gilberto descendit feodum, etc., cuidam Johanni, ut filio et heredi. Et de ipso Johanne, qui obiit sine herede de se, descendit feodum, etc., quibusdam Emmæ, Langusæ, et Tyok', ut sororibus et heredibus. Et de ipsa Tyok', quæ obiit sine herede de se, descendit feodum, etc., purpartis suæ, prædictis Emmæ et Langusæ, ut sororibus et heredibus. Et de ipsa Emma descendit feodum, etc., cuidam Matildi, ut filiæ et heredi. Et de ipsa Matillide descendit feodum, etc., quibusdam Cristianæ et Matillidi, ut filiabus et heredibus. Et de ipsa Cristiana, quæ obiit sine herede de se, descendit feodum purpartis suæ, etc., prædictæ Matillidi, ut sorori et heredi. Et de ipsa Matillide descendit feodum, etc., isti Willelmo qui nunc petit ut filio et heredi. Et de prædicta Langusa decendit feodum purpartis suæ, etc., isti Roberto, qui nunc petit ut filio et heredi, simulcum prædicto Willelmo, participe suo. Et inde producit sectam, etc. Et Willelmus, Alicia, Robertus, et Beatrix veniunt et dicunt quod non debent eis ad hoc breve respondere, quia dicunt quod prædictus Gilbertus, quem prædicti Robertus et Willelmus de Egelynham dicunt esse consanguineum suum, est tritavus ipius Willelmi et avus prædicti Roberti, inde desicut nullum breve de possessione jacet de seysina tritavi, petit judicium de

brevi suo. Et prædicti Robertus et Willelmus non possunt hoc dedicere. Ideo consideratum est quod prædicti Willelmus, Alicia, Robertus, et Beatrix inde sine die. Et prædicti Robertus et Willelmus de Egelynham nihil capiant per breve istud, set sint in mis' pro falso clamore. Et perquirant sibi per aliud breve, si voluerint.

Assisa venit recognitura si Alexander de Hetton', pater Petri filii Alexandri de Hetton', fuit seysitus in dominico suo ut de feodo de uno tofto et decem et novem acris terræ cum pertinentiis in Houburne, die quo, etc. Et si, etc. Quæ Philippus de Houburn' tenet, qui venit et dicit quod non debet ei ad hoc breve respondere, quia dicit quod ipse non tenet prædicta tenementa versus eum petita, dicit enim quod quidam Thomas filius Philippi tenet prædicta tenementa et tenuit ea die impetrationis brevis istius, scilicet, octavo die Januarii hoc anno. Et quia hoc idem convictum est per assisam istam, consideratum est quod prædictus Philippus inde sine die, et Petrus nihil capiat per breve istud, set sit in mis' pro falso clamore, etc.

Assisa venit recognitura si Hugo de Floteweyton', Nicholaus Cellan, Willelmus Bulstyrik, et Hugo Bulstyrk de Leyum injuste, etc., disseisiverunt Robertum le Botiller et Agnetem, uxorem ejus, de libero tenemento suo in Leyum, post primam, etc. Et unde queruntur quod disseisiverunt eos de medietate unius molendini aquatici cum pertinentiis, etc. Et prædictus Hugo de Floteweyton' venit et respondit pro se et omnibus aliis, tanquam tenentibus. Postea prædicti Robertus et Agnes retraxerunt se. Ideo ipsi et plegii sui de prosequendo in mis', etc. Pardonantur per R' Loveday. Postea convenit inter eos quod prædictus Hugo recognoscit prædictam medietatem esse jus ipsorum Roberti et Agnetis, et illam reddidit, remisit et quietumclamavit de se et heredibus suis, prædictis Roberto et Agneti et heredibus ipsius Agnetis inperpetuum. Et pro hac, etc., prædicti Robertus et Agnes dant prædicto Hugoni unum sparvarium sorum, etc.

Philippus de Craweden dat dimidiam *m'*, pro licentia concordandi cum Margareta, filia sua, de placito warrantiæ cartæ. Et habeant cyrographum, etc.

Idem Philippus dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi cum Ricardo filio Philippi de Craweden', de placito warrantiæ cartæ. Et habeant cyrographum, etc.

Idem Philippus dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi cum Galfrido filio Philippi de Craweden', de placito warrantiæ cartæ. Et habeant cyrographum, etc.

Alienora, quæ fuit uxor Alexandri de Baylliol, Radulphus de Cotum, Magister Hugo de la Wodehall', et Magister Hugo de Correbrig', executores testamenti prædicti Alexandri, summoniti fuerunt ad respondendum Hugoni de Eure et Henrico Spryng, executoribus testamenti Hugonis de Balliolo, de placito quod reddant eis, catalla ad valentiam centum et sexaginta *li'*, quæ eis injuste detinent, etc. Et Alienora et alii veniunt et concordati sunt per licentiam. Et Alienora dat quadraginta *s'*, pro licentia concordandi, per plegium Thomæ de Clyvedon. Et est concordia talis quod prædicta Alienora pro se et pro aliis coexecutoribus suis cognoscit se debere prædictis Hugoni et Henrico, executoribus testamenti prædicti Hugonis de Balliollo, centum *m'* unde reddent eis ad Pentecosten hoc anno medietatem et aliam medietatem ad festum Sancti Martini proximo sequens. Et nisi fecerint, concedunt quod vicecomes fieri faciat de terris et catallis. Et pro hac, etc., prædicti Hugo de Eure et Henricus remittunt eis residuum prædicti debiti, etc.

Luciana, quæ fuit uxor Thomæ Ingeram de Waringham, quæ tulit breve novæ disseisinæ versus Ingeram de Waringham et Willelmum, Priorem de Sancto Oswaldo, de communi in Elsford', non est prosecuta. Ideo ipsa et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Thomas de Hagardeston' et Willelmus de Hopyn. Et prædicti Prior et Ingeram inde sine die, etc.

Gwischardus de Charrum et Isabella, uxor ejus, dant viginti *s'* pro licentia concordandi cum Gwischardo filio Gwischardi de Charrum, de placito warrantiæ cartæ. Et habeant cyrographum,[1] etc.

Assisa venit recognitura si Editha, quæ fuit uxor Johannis le Feure, mater Petri filii Johannis le Feure, fuit seisita in dominico suo ut de feodo de tribus rodis terræ cum pertinentiis in Byker, die quo, etc. Et si, etc. Quas Ricardus filius Rogeri de Novo Castro super Tynam tenet, qui venit et alias vocat ad warrantum Dionisiam, quæ fuit uxor Bartholomæi le Clerk' de Novo Castro, quæ ei warrantizat. Et vocat inde ulterius ad warrantum Adam filium Bartholomæi. Et ipse non venit, et alias fecit defaltam, scilicet, a die

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Edw. I.*, No. 31.

Sancti Hillarii in quindecim dies, ita quod præceptum fuit vicecomiti quod resummoniret eum quod esset hic ad hunc diem, scilicet, die Dominica proxima post festum Purificationis Beatæ Mariæ. Et ipse non venit. Et resummoniatur, etc. Judicium, capiatur assisa versus eum per defaltam, etc. Et Simon Pylche et Alexander de Hopyn, recognitores, non veniunt, ideo ipsi in mis'. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædicta Editha, de cujus morte, etc., obiit seisita de prædicta terra in dominico suo ut de feodo, die quo, etc. Ideo consideratum est quod prædictus Petrus recuperet seisinam suam versus prædictum Ricardum; et prædictus Ricardus habeat de terra prædictæ Dionisiæ ad valentiam; et prædicta Dionisia habeat de terra prædicti Adæ ad valentiam, etc., et Adam in mis'.

Assisa venit recognitura si Frater Rogerus Bande, Henricus Cornale, et Agnes, filia Johannis filii Alexandri de Edelyngham, injuste, etc., disseisiverunt Alanum filium Alexandri de Edelyngham de libero tenemento suo in Edelyngham, post primam, etc. Et unde queritur quod disseisiverunt eum de duobus messuagiis et quinque acris terræ cum pertinentiis, etc. Et Frater Rogerus, Henricus, et Angnes non veniunt. Et Angnes fuit attachiata per Willelmum Brunberd et Henricum de Cotnesop'. Ideo ipsi in mis', etc. Et Rogerus et Henricus non fuerunt attachiati, quia non fuerunt inventi. Ideo capiatur assisa versus eos per defaltam, etc. Juratores dicunt super sacramentum suum quod revera prædictus Alexander, cujus tenementum istud fuit, feoffavit inde prædictum Alanum, qui per feoffamentum illud fuit inde in bona seisina quousque prædictus Rogerus, frater Hospitalis Sancti Johannis Jerosolymæ in Anglia et prædictus Henricus Cornale ipsum inde injuste disseisiverunt, sicut breve dicit. Quæsiti, quæ dampna prædictus Alanus sustinuit occasione prædictæ disseisinæ? Dicunt quod dampnum quatuordecim *s*'. Quæsiti etiam, quis cepit expletia prædicti tenementi? Dicunt quod prædictus Rogerus. Quæsiti etiam, si prædicta expletia cepit ad opus suum proprium an ad opus Hospitalis? Dicunt quod ad opus suum proprium. Ideo consideratum est quod prædictus Alanus recuperet inde seisinam suam per visum recognitorum. Et prædicti Henricus et Rogerus in mis', et similiter prædictus Alanus in mis' pro falso clamore versus prædictam Angnetem, etc.

Dampna xiiij *s*'. Ad judicium de dampnis.

Robertus de Insula summonitus fuit ad respondendum

Willelmo de Middelton' de placito quod teneat ei conventionem inter eos factam, de manerio de Fenwik, etc. Et Robertus venit et concordati sunt per licentiam. Et Robertus dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi. Et est concordia talis quod prædictus Willelmus remisit et quietumclamavit de se et heredibus suis prædicto Roberto totum jus et clameum quod habuit in prædicto manerio, nomine conventionis. Et pro hac, etc., prædictus Robertus dat eidem Willelmo viginti *s'* quos ei reddet ad festum Sancti Martini in hyeme hoc anno. Et nisi fecerit, concedit quod vicecomes faciat de terris et catallis, etc.

Nicholaus Vygrus cognoscit quod debet Adæ de Lonnesdale decem *s'*, duos *d'*, et *ob'*, quos ei solvet apud Correbrig' ad festum Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ hoc anno. Et nisi fecerit, concedit quod vicecomes fieri faciat de terris et catallis, etc., per plegium Johannis de Oggill', etc.

Assisa venit recognitura si Willelmus filius Johannis, avunculus Aliciæ, uxoris Rogeri de Keppetrawe, et Angnetis, sororis ejusdem Aliciæ, fuit seisitus in dominico suo ut de feodo de uno mesuagio duobus toftis et quinquaginta acris terræ cum pertinentiis in Neuton On-the-more die quo, etc. Et si, etc. Et sciendum quod medietas prædicti tenementi excipitur, eo quod prædicta Angnes summonita, non sequitur pro purparte sua, quam medietatem Willelmus de Neuton tenet, qui venit et dicit quod non debet ei ad hoc breve respondere, dicit enim quod ipse non tenet integre prædictum tenementum, quia dicit quod quædam Angnes, quæ fuit uxor Willelmi filii Johannis, tenet inde quindecim acras terræ, videlicet, de integro prædictorum tenementorum. Et si convincatur quod ipse tenet integre prædicta tenementa, dicit quod prædictus Willelmus de cujus morte, etc., non obiit seisitus de prædictis in dominico suo ut de feodo. Et de hoc ponit se super assisam, etc.

Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Willelmus de cujus morte, etc., non obiit seisitus de prædictis tenementis in dominico suo ut de feodo, die quo, etc. Dicunt etiam quod prædictus Willelmus, de cujus morte, etc., per longum tempus ante mortem suam feoffavit inde prædictum Willelmum de Neuton et ipsum in plenariam seisinam posuit. Et ideo consideratum est quod prædictus Willelmus inde sine die, et prædicti Rogerus et Alicia nichil capiant per assisam istam, set sint in mis' pro falso clamore, etc.

Willelmus, Prior de Brinkeburne petit versus Thomam de

Karliolo unum toftum cum pertinentiis in Swarlaund, ut jus ecclesiæ suæ de Brinkeburne, et de quo idem Thomas injuste et sine judicio disseisivit Nicholaum, quondam Priorem de Brinkeburne, prædecessorem prædicti Willelmi, post primam, etc. Et Thomas venit et defendit jus ipsius Prioris, et ecclesiæ suæ prædictæ, quando, etc. Et bene defendit quod prædictus Nicholaus, quondam Prior de Brinkeburn', prædecessor istius Prioris, nunquam fuit seisitus de prædicto tenemento, ut de libero tenemento, ita quod potuit inde disseisiri. Et de hoc ponit se super patriam. Et Prior similiter. Ideo fiat inde jurata. Postea concordati sunt; alibi finis pro licentia concordandi. Et est concordia talis (*sic*).

Thomas de Karliolo summonitus fuit ad respondendum Willelmo, Priori de Brinkeburne, de placito quod permittat ipsum prosternere quoddam fossatum in Felton', quod idem Thomas injuste levavit ad nocumentum liberi tenementi Nicholai, quondam Prioris de Brinkeburne, prædecessorem (*sic*) prædicti Willelmi in eadem villa post primam, etc. Et unde queritur quod cum ipse habere debeat liberam chaciam cum omnimodis averiis suis de grangia sua de Felton' directe usque ad grangiam suam de Rymside, et unde prædictus Nicholaus, prædecessor suus, fuit seisitus ut de feodo et jure ecclesiæ suæ prædictæ, tempore pacis, tempore Henrici Regis, patris domini Regis nunc, capiendo inde expletia ad valentiam, etc., quousque prædictus Thomas injuste, etc., levavit prædictum fossatum ad nocumentum, etc. Et Thomas venit et defendit jus suum, quando, etc. Et bene defendit quod ipse non levavit aliquod fossatum ad nocumentum, etc. Dicit enim quod fossatum quod posuit in visu suo est antiquum fossatum, et dicit quod ipse idem fossatum reparavit in eodem statu quo prius fuit, et quod aliam injuriam non fecit, petit quod inquiratur per patriam. Et prædictus Prior similiter. Ideo fiat inde jurata, etc. Postea concordati sunt; alibi finis pro licentia concordandi. Et est concordia talis (*sic*).

Adam de Bokingfeld optulit se iiij[to] die versus Walterum Heyrum de placito quod permittat ipsum habere communam pasturæ suæ in Bokingfeld, de qua Robertus de Brantele, pater prædicti Adæ, cujus heres ipse est, fuit in seysina ut de feodo, tanquam pertinente ad liberum tenementum suum in eadem villa, die quo, etc. Et ipse non venit. Et pluries fecit defaltas, ita quod præceptum fuit vicecomiti quod distringeret eum per omnes terras, etc., et quod de exitibus, etc.,

et quod haberet corpus ejus ad hunc diem. Et vicecomes nihil inde fecit. Et super hoc veniunt Willelmus Heyrun, Alanus de Lacele, Walterus de Huntercumbe.

Cumb'.—Henricus filius Adæ, Robertus de Blagate, et Simon filius Adæ, homines minaryæ domini Regis de Aldeneston queruntur de Ada le Clerk de Aldeneston quod cum nuper coram justiciariis itinerantibus in comitatu prædicto per juratores de Lyth' et Eskedale, convictum fuit quod Aldeneston' et mynaria ejusdem et homines ejusdem minariæ de ipso domino Rege fuerint alienati. Et iidem justiciarii postea misissent quosdam justiciarios ad prædictam villam de Aldeneston' ad eandem placitandum, secundum quod in aliis itineribus fieri consuevit, qui placita villam illam contingentia ibidem placitarunt, et præcepissent prædictis Henrico filio Adæ, Roberto, et Simoni, et aliis hominibus prædictæ minariæ curiam ipsius domini Regis ibidem tenere de tribus septimanis in tres septimanas secundum quod prius fieri consuevit, et secundum quod coram eisdem justiciariis per prædictos juratores fuit convictum, ac ipsi Henricus, Robertus, et Simon, et alii homines prædictæ minariæ prædictam curiam domini Regis dies Dominica proxima ante quindenam Sancti Hillarii in quodam loco, qui vocatur Arnesetohou, tenere volentes et tenere incipientes, prædictus Adam le Clerk simulcum quibusdam Roberto de Veteri ponte, Alano filio Laurentii de Veteri ponte, et Hugone de Aldeneston vi et armis ibidem venerunt et ipsos Henricum et alios impediverunt, quominus curiam illam tenere potuerunt, contra pacem, et in regiæ dignitatis contemptum, et ad dampnum ipsius Regis et hominum suorum quingenta *li*', etc. Et Adam venit et defendit vim et injuriam, quando, etc. Et bene cognoscit quod ipse accessit ad prædictam curiam simulcum prædictis Roberto et aliis, set bene defendit quod non venit ibidem vi armata nec ad aliquod impedimentum eis faciendum quominus curiam prædictam tenere potuerunt, nec aliquod impedimentum sive dampnum eis fecit. Et de hoc ponit se super patriam. Et Henricus similiter. Ideo præceptum est vicecomiti quod venire faciat apud Appelby a die Paschæ in unum mensem nisi Johannes de Vall', Willelmus de Saham, Rogerus Loveday, Johannes de Metingham, et Magister Thomas de Sudington vel eorum aliquis prius, etc., xij, etc., per quos, etc., et qui nec, etc., ad recognoscendum in forma prædicta. Quia tam, etc.

Cumb'.—Jordanus de Birshawe optulit se iiij^{to} die versus Robertum filium Randulphi Odard de placito quod esset hic

ad hunc diem ad warantizandum ei tertiam partem quinque acrarum terræ et unius rodæ cum pertinentiis in Birshawe, quam Willelmus Scarlet et Eva, uxor ejus, clamant in dotem ipsius Evæ versus eum. Et unde idem Jordanus vocat prædictum Robertum ad warrantum versus eos. Et ipse non venit, etc. Et alias fecit defaltam, ita quod præceptum fuit vicecomiti quod caperet de terra prædicti Roberti in manum domini Regis ad valentiam, et quod diem, etc., et quod summoniret eum quod esset hic ad hunc diem. Et vicecomes nihil inde fecit nec breve misit. Ideo sicut prius præceptum fuit vicecomiti quod capiat de terra prædicti Roberti in manum domini Regis ad valentiam, etc., et diem, etc., et ipse summoniatur quod sit apud Appelby a die Paschæ in unum mensem. Et vicecomes sit audiendum judicium suum. Idem dies datus est prædictis Willelmo et Evæ, per attornatum suum in Banco, etc.

Cumbr'.—Frater Johannes de Pykering', Robertus le Brewester, Petrus Wydefare, et Gilbertus le Irys optulerunt se iiij[to] die versus Radulphum de Bethum et Robertum, fratrem ejus, Adam de Cornay, Adam de Curteney, Ricardum Birkerche, Robertum Maderman, Hugonem, generum Walteri filii Ivonis, et Rogerum Bukeman de placito quare nuper vi et armis apud Rucholm' insultum in ipsos Johannem, Robertum, Petrum, et Gilbertum fecerunt et eos verberaverunt, vulneraverunt et maletractaverunt et alia enormia eis ibidem intulerunt, ad grave dampnum ipsorum Johannis, Roberti, Petri, et Gilberti, et contra pacem, etc. Et ipsi non veniunt. Et præceptum fuit vicecomiti quod distringeret prædictos Willelmum filium Radulphi de Bethum et Robertum, fratrem ejus, etc., et quod de exitibus, etc., ei quod haberet corpora eorum hic ad hunc diem, et similiter quod caperet prædictos Adam, Ricardum, Robertum Maderman, Hugonem, Walterum, et Rogerum, etc., si inventi, etc., et salvo, etc., et quod haberet corpora eorum hic ad hunc diem. Et vicecomes nihil inde fecit. Ideo sicut prius præceptum est vicecomiti quod distringat prædictum Willelmum et Robertum per omnes terras, etc., et quod de exitibus, etc., et quod habeat corpora eorum apud Appelby in Comitatu Westmerlandiæ a die Paschæ in unum mensem, et similiter quod capiat prædictos Adam et alios, si inventi, etc., et salvo, etc., et quod habeat corpora eorum ad præfatum terminum. Et vicecomes sit audiendum judicium, etc.

Ebor', Cumb'.—Willelmus de Chaumbre de Hedersford

optulit se iiij^to die versus Willelmum de Colevill' de placito quod esset hic ad hunc diem ad warrantizandum ei dimidiam carucatam terræ cum pertinentiis in Northedersford' in comitatu Cumbriæ, quam Johannes filius Randulphi le Mouner in curia Regis hic clamat ut jus suum versus eum. Et unde idem Willelmus, etc. Et ipse non venit. Et præceptum fuit vicecomiti quod summoniret eum quod esset hic ad hunc diem. Et vicecomes nihil inde fecit, nec breve misit. Ideo sicut prius præceptum est vicecomiti quod summoniat eum quod sit apud Appelby in comitatu Westmerlandiæ a die Paschæ in unum mensem. Et vicecomes sit audiendum judicium, etc.

Westmerl'.—Johannes Pye, essoniator Walteri Baynes, optulit se iiij^to die versus Johannem de Kernesford et Aviciam, uxorem ejus, de placito tertiæ partis unius tofti et viginti et quatuor acrarum terræ cum pertinentiis in Bereburne quam iidem Johannes et Alicia (*sic*) clamant in dotem ipsius Aliciæ versus eundem Walterum. Et ipsi non veniunt, et fuerunt petentes. Ideo prædictus essoniator inde sine die, et prædicti Johannes et Avicia, et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Thomas de Burton de Kendale et Alanus Braciator Rogeri de Burton, etc.

Cumbr'.—Baldewinus Wake petit versus Robertum de Mulcastre triginta acras terræ et quindecim acras prati cum pertinentiis in Stubhill' ut jus suum, etc. Et Robertus, per attornatum suum, venit, et alias vocat inde ad warrantum Nicholaum filium Nicholai le Sauser, qui modo venit per summonitionem et ei warrantizat, et vocat inde ulterius ad warrantum Rogerum le Bygod, Comitem Norffolciæ et Marescallum Angliæ; habeat eum apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis per auxilium curiæ. Et summoniatur in comitatu Eboraci. Et Nicholaus ponit loco suo Willelmum de Moresceby.

Westmrl'.—Bertinus de Joneby optulit se iiij^to die versus Robertum de la Fertee de placito quod esset hic ad hunc diem ad warantizandum ei communam in ducentis acris moræ et vasti ad omnia averia, per totum annum, unde Thomas de Newbigging' queritur quod prædictus Bertinus injuste exigit communam in prædictis ducentis acris pasturæ, desicut idem Thomas nullam habet communam in terra ipsius Bertini, nec ipse Bertinus servitium ei facit quare communam, etc., et unde, etc. Et ipse non venit. Et pluries fecit defaltas.

Ideo præceptum est vicecomiti quod distringat eum per omnes terras, etc. Et quod de exitibus, etc. Et quod habeat corpus ejus apud Appelby in comitatu Westmerlandiæ a die Paschæ in unum mensem, etc. Idem dies, etc.

Thomas le Escot petit versus Eustachium de Jerdhill unum mesuagium et duodecim acras terræ cum pertinentiis in Jerdhill, et versus Alanum filium Hugonis le Fraunceys unum mesuagium et duodecim acras terræ cum pertinentiis in eadem villa, ut jus suum, et in quæ iidem Eustachius et Alanus non habent ingressum nisi post dimissionem, quam Thomas le Escot de Warton', pater prædicti Thomæ, cujus heres ipse est, inde fecit Andreæ le Clerk et Rogero le Clerk de Chatton, ad terminum qui præteriit, et quæ post terminum illum ad præfatum Thomam reverti debent, etc.

Et Eustachius et Alanus veniunt et dicunt quod non debent ad hoc breve respondere quia dicunt quod ipsi tenent prædicta tenementa de Abbate de Alnewik de anno in annum ad voluntatem ipsius Abbatis, unde dicunt quod non possunt rem istam deducere in judicium. Et prædictus Abbas præsens est et hoc idem cognoscit et gratis respondet et defendit jus ipsius Thomæ, quando, etc. Et dicit quod prædictus Thomas nihil juris clamare potest in prædictis tenementis, quia dicit quod quidam Thomas le Escot, pater ipsius Thomæ, cujus heres ipse est, concessit et quietumclamavit de se et heredibus suis cuidam Waltero, quondam Abbati de Alnewico, prædecessori istius Abbatis, totum jus et clamium quod habuit in tota illa terra cum pertinentiis, quam quædam Aldusa, filia Addok, dedit prædicto Abbati, prædecessori ipsius Abbatis, in liberam, puram, et perpetuam elemosinam. Et dicit quod terra in ista eadem quieta clamatione contenta, est eadem terra quam idem Thomas filius Thomæ le Escot petit versus eum. Et profert quoddam scriptum, sub nomine ipsius Thomæ le Escot, patris prædicti Thomæ, quod prædictas concessionem et quietam clamationem testatur, unde petit judicium, si actio ei competere possit in hac parte.

Et prædictus Thomas dicit quod prædicta quieta clamatio non debet ei obesse, quia dicit quod post confectionem prædictæ quietæ clamationis, quidam Hugo, avunculus suus, frater prædicti Thomæ, patris sui, fuit seisitus de prædictis tenementis et inde obiit seisitus, post cujus mortem prædictus Thomas, pater suus, intravit in prædictis tenementis, ut frater ejus et heres. Et dicit quod idem Thomas, pater suus, dimisit eadem tenementa prædictis Andreæ et Rogero ad terminum qui præteriit. Et quod ita sit, petit quod

inquiratur per patriam. Et Abbas similiter. Ideo fiat inde jurata.

Postea concordati sunt per licentiam. Et Thomas dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi per plegium prædicti Abbatis. Et est concordia talis quod prædictus Thomas recognoscit prædicta tenementa cum pertinentiis esse jus ipsius Abbatis et ecclesiæ suæ Beatæ Mariæ de Alnewik, et totum jus et clamium quod habuit in eisdem remittit et quietumclamat de se et heredibus suis prædicto Abbati et successoribus suis et ecclesiæ suæ prædictæ in perpetuum, etc.

Robertus Burguyllon dat unam *m'* pro licentia concordandi cum Ricardo Burgyullon de Creklawe de placito warrantiæ cartæ. Et habeant cyrographum.[1]

Hawisia, quæ fuit uxor Walteri de Alemannia,[2] petit versus Johannem de Swineburne[3] tertiam partem duorum messuagiorum et sexaginta acrarum terræ cum pertinentiis in Ingow[4] ut dotem suam. Et Johannes venit, et alias vocat inde ad warrantum Gilbertum de Umfframvill', Comitem de Anegus, qui modo venit per summonitionem et ei warrantizat, et reddit prædictæ Hawisiæ prædictam dotem suam per licentiam. Ideo consideratum est quod prædicta Hawisia recuperet seisinam suam versus prædictum Johannem, et prædictus Johannes habeat de terra prædicti comitis in loco competenti ad valentiam, etc.

Eadem petit versus Stephanum le Carpenter et Angetem, uxorem ejus, tertiam partem unius mesuagii et viginti et quatuor acrarum terræ cum pertinentiis in eadem villa, ut dotem suam, etc.

Et Stephanus et Angnes veniunt. Et alias vocant inde ad warrantum Johannem de Swineburne, qui præsens est et ei warrantizat, et vocat inde ulterius ad warrantum Gilbertum de Umframvill', Comitem de Angus, qui præsens est et petit sibi ostendi per quod debeat ei warrantizare. Et prædictus Johannes profert quamdam cartam sub nomine ipsius Gilberti, quæ testatur quod idem Gilbertus dedit, et concessit, et carta sua confirmavit, prædicto Johanni de

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Edw. I.*, No. 24.

[2] Walter de Almania held one carucata of land in Inghou, of Gilbert de Umfraville (*Testa de Nevill*, p. 382 b).

[3] An indulgence for 40 days granted on 19 Nov. 1314 for the souls of Sir John Swynburn and Avice his wife, whose bodies are buried in the church of Chollerton (Kellaw's *Reg.*, i. 636).

[4] Ingoe in Stamfordham parish.

Swineburne, omnia mesuagia, terras, prata, et redditus, et servitium cujusdam Agnetis, filiæ Nicholai Præpositi, liberæ tenentis, cum pertinentiis in Ingow, quæ Walterus de Alemannia de ipso Gilberto tenuit, et per scriptum suum resingnatorium eidem Gilberto remisit et resingnavit, et quod ipse et heredes sui warrantizaverunt. Unde dicit quod per prædictam cartam debet ei warrantizare.

Et Gilbertus dicit quod ipse non tenetur ei prædictam tertiam partem per prædictam cartam ei warrantizare, quia dicit quod prædicta Agnes, quæ in prædicta carta nominatur et nunc uxor prædicti Stephani, tempore confectionis prædictæ cartæ fuit in seisina de prædictis tenementis ut de libero tenemento suo, unde desicut ipse feoffavit prædictum Johannem de servitio prædictorum tenementorum, recipiendo per manus ipsius Angnetis, et ipse vocat ipsum ad warrantum de libero tenemento cum tantum obligatur warrantizare eidem Johanni servitium prædictorum tenementorum, petit judicium, si ad warantiam liberi tenementi eorundem debeat per cartam illam obligari, etc.

Et Johannes bene cognoscit quod prædictus Walterus de quo prædicta Angnes tenuit prædicta tenementa ad terminum vitæ ipsius Angnetis reddidit prædicto Gilberto, set dicit quod ante redditionem illam prædicta Angnes reddidit prædicta tenementa unde prædicta Hawisia modo petit tertiam partem, reddidit eadem tenementa prædicto Waltero, et idem Walterus postquam adeptus fuit seisinam prædictorum tenementorum per redditionem illam reddidit prædicto Gilberto eadem tenementa simulcum tenementis in eadem carta contentis. Unde dicit quod prædictus Gilbertus die quo ipsam feoffavit, fuit seisitus de libero tenemento prædictorum tenementorum, unde tertia pars modo petitur. Et quod ita sit ponit se super patriam. Et Gilbertus similiter. Ideo fiat inde jurata. Postea venit prædictus Johannes; resortitur de warrantia illa. Ideo prædictus Gilbertus inde sine die. Et prædicta Hawisia et Johannes concordati sunt per licentiam. Et Johannes dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi. Et est concordia talis quod prædictus Johannes reddit prædictam tertiam partem prædicti tenementi prædictæ Hawisiæ, tenendum de ipso tota vita ipsius Hawisiæ nomine dotis, etc.

David filius Gilberti le Fiz Kew petit versus Ricardum filium Ricardi de Bottelaund tria mesuagia, viginti et octo acras terræ cum pertinentiis in Birteley, ut jus suum, et in quæ idem Ricardus non habet ingressum nisi per Ricardum

de Bottelaund, cui Gilbertus Fiz le Keu, pater prædicti Davidis, cujus heres ipse est, illa dimisit ad terminum qui præteriit, etc.

Et Ricardus venit et concordati sunt et David dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi. Et est concordia talis quod prædictus David recognoscit prædicta tenementa esse jus ipsius Ricardi, et illa ei remisit et quieta clamavit, de se et heredibus suis, prædicto Ricardo et heredibus suis in perpetuum. Et pro hac, etc., idem Ricardus dat ei unam *m'* unde idem David cognoscit se esse pacatum.

Cristiana, quæ fuit uxor Roberti Mareys, petit versus Robertum le Warener tertiam partem unius tofti, et unius crofti, et quatuor acrarum terræ cum pertinentiis in Ellington', ut dotem suam, etc. Et Robertus venit et per licentiam reddit ei prædictam dotem suam. Ideo habeat seisinam suam, etc.

Eadem Cristiana optulit se iiij[to] die versus Alesiam Bertram, de placito tertiæ partis octo acrarum terræ cum pertinentiis in eadem villa, quam clamat in dote, etc. Et ipsa non venit. Et alias fecit defaltam, scilicet, in Octabis Sancti Hillarii, ob quam, præceptum fuit vicecomiti quod caperet prædictam tertiam partem in manum domini Regis, et quod diem, etc., et quod summoniret eam quod esset hic ad hunc diem, scilicet, die Martis proxima post Purificationem Beatæ Mariæ. Et vicecomes modo testatur diem captionis. Et quod summonit, etc. Ideo consideratum est quod prædicta Cristiana recuperet seisinam suam versus eam per defaltam. Et Alesia in mis', etc.

Philippus de Bokesfeld optulit se iiij[to] die versus Hugonem de Grey de placito quod reddat ei custodiam terræ et heredis Roberti Mantalent, quam ad ipsum pertinet, etc. Et ipse non venit. Et pluries fecit defaltas. Ideo præceptum est vicecomiti quod distringat eum per omnes terras, etc., et quod de exitibus, etc., et quod habeat corpus ejus apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis, etc.

Angnes, quæ fuit uxor Willelmi filii Gilberti de Dalton, petit versus Robertum filium Angnetis de Dalton' tertiam partem quinque acrarum terræ cum pertinentiis in Dalton', ut dotem suam, etc. Et Robertus venit et vocat inde ad warrantum Priorem Hexiltesham', qui modo venit per summonitionem et ei warrantizat; et vocat inde ulterius ad warrantum Hugonem filium Willelmi filii Gilberti, qui venit per summonitionem et ei warrantizat, et per licentiam reddit ei

dotem suam. Ideo habeat seisinam. Et consideratum est quod prædictus Prior teneat in pace, et prædicta Angnes habeat de terra prædicti Hugonis in loco competente ad valentiam, etc.

ROTULUS DE DIVERSIS PLACITIS DE DIVERSIS COMITATIBUS.

Ebor'.—Johannes le Vavasur[1] optulit se iiij^to die versus Henricum le Messager, Johannem Fraunk, Bleys de Stolkelde, Duketum de Clyfford, Johannem, fratrem ejus, Thomam Wodecok, Adam fratrem ejus, Willelmum de Preston, Johannem le Hunter de Topclive, Willelmum, fratrem ejus, Robertum Russ[ell] de Ryppeleye, Thomam de Casteles de Eboraco, Walterum le Arblaster[2] de Eboraco, Hanne de Bereghby, et Robertum filium Martini de Folyfeyt de placito quare nuper parcum ipsius Johannis le Vavasur apud Wodehall' vi et armis fregerunt, et in eo sine licentia et voluntate ejusdem Johannis fugaverunt et feras ceperunt et asportaverunt, et alia enormia ei intulerunt ad dampnum ipsius Johannis quadraginta *li*', et contra pacem, etc. Et ipsi non veniunt. Et præceptum fuit vicecomiti quod caperet eos, etc., et quod salvo, etc., et quod haberet corpora eorum hic ad hunc diem. Et vicecomes nihil inde fecit. Ideo sicut prius præceptum est vicecomiti quod capiat eos, etc., et salvo, etc., et quod habeat corpora eorum in adventu justiciariorum. Et vicecomes sit audiendum judicium suum, etc.

Ebor'.—Idem Johannes optulit se iiij^to die versus Robertum Brun de Saxton, Ricardum (*sic*), Adam Sergaunt, Patrik de Schireburne, et Henricum Wyllame Sergaunt de la launde de placito quare parcum ipsius Johannis le Vavasur apud Heselwode vi et armis fregerunt et in eo sine licentia et voluntate ipsius Johannis fugaverunt et feras ceperunt et asportaverunt, et alia enormia ei intulerunt, ad dampnum, etc., et contra pacem, etc. Et ipsi non veniunt. Et præceptum fuit vicecomiti quod caperet eos, etc., et salvo, etc., et quod haberet corpora eorum hic ad hunc diem. Et vicecomes nihil inde fecit. Ideo sicut prius præceptum est vicecomiti quod capiat eos, etc., et salvo, etc., et quod habeat corpora eorum in adventu justiciariorum. Et vicecomes sit audiendum judicium suum, etc.

[1] Possibly John le Vavasur, father of Sir William Vavasur of Haslewood, whose will is given in Kellaw's *Reg.*, i., 330.

[2] For *Arbalister*, crossbow-maker.

Cumbr'.—Præceptum fuit vicecomiti quod venire faceret hic ad hunc diem Walterum de Mulcaster ad capiendum cyrograffum suum de fine facto in curia domini Regis nunc, ultimo itinerante in comitatu suo, inter Magistrum Adam de Crokedayk, Alanum de Brunfeld', Thomam de Langrigg', querentes, et ipsum Walterum, deforcientem de communa pasturæ in Brunfeld prout ibi inde inter eos convenit. Et vicecomes nichil inde fecit, nec breve misit. Ideo sicut prius præceptum est quod venire faciat eum quod sit apud Appelby, in comitatu Westmerlandiæ, a die Pascæ in quinque septimanas. Et vicecomes sit audiendum judicium suum.

Cumbr'.—Radulphus de Lamplok petiit in comitatu Thomam Bouman, ut nativum et fugitivum suum cum omnibus catallis suis et tota sequela sua, etc. Et qui fugit de terra sua post coronationem domini Henrici Regis, patris domini Regis nunc. Ita quod ad petitionem querentis posita fuit querela coram justiciariis ultimo itinerantibus in eodem comitatu. Et postea adjornata fuit hic ad hunc diem. Et modo veniunt prædicti Radulphus et Thomas. Et Radulphus dicit quod prædictus Thomas injuste dedicit [ipsum] esse villanum suum, quia dicit quod quidam Osbertus de Morton', proavus ipsius Thomæ, fuit villanus cujusdam Roberti, patris sui, cujus heres ipse est, ita quod idem Robertus fuit in seysina de prædicto Osberto, ut de nativo suo, tempore pacis tempore Henrici Regis, patris domini Regis nunc, capiendo inde expletia ut in talliando ipsum Osbertum ad voluntatem suam, et fecit de ipso propositum suum et capiendo de eo merchettum pro filiabus suis maritandis, et alias villanas consuetudines ad valentiam, etc. Et de ipso Osberto exierunt quidam Gille Mychel et Alanus le Bracur, de quibus idem Robertus, pater ipsius Radulphi, fuit seysitus ut de villanis suis, tempore pacis et tempore prædicti Henrici Regis, capiendo inde expletia ad valentiam, etc. Et de ipso Gille Mychel exierunt quidam Adam Bovina et Gerard Brun, de quibus idem Robertus, pater ipsius Radulphi, fuit seysitus, ut de villanis suis tempore pacis tempore prædicti Regis Henrici, capiendo inde expletia ad valentiam, etc. Et de ipso Ada exivit iste Thomas, quem idem Radulphus modo petit ut nativum suum. Et de ipso Gerardo exivit quidam Adam Brunting. Et de ipso Ada exivit quædam Alicia, quæ præsens est, et cognoscit se esse villanam ipsius Radulphi. Et de prædicto Alano le Brazur exivit quidam Willelmus. Et de ipso Willelmo exierunt quidam

Willelmus Rudde et Cristiana, soror ejus, qui præsentes sunt et cognoscunt se esse villanos ipsius Radulphi, etc.

Et Thomas venit et deffendit omnem nayvitatem, quando, etc., et dicit quod non debet prædicto Radulpho inde ad sectam, quam producit, resspondere, cum idem Radulphus producat unum masculum et duas mulieres, quæ quidem mulieres non debent in hujus secta admitti, cum sint fragilioris naturæ quam masculi, unde desicut ipse producit tantum unum masculum et prædictas mulieres, quæ in placito nayvitatis ubi masculus petitur non sunt in hujusmodi sectis admittendæ, petit judicium si ad prædictam sectam debeat ei inde respondere. Et si curia ista considerat quod secta illa sit sufficiens dicet aliud. Postea in Octabis Sancti Michaelis apud Eboracum venit prædictus Radulphus, per attornatum suum, et similiter prædictus Thomas et instanter et præcise petunt judicium suum. Et quia prædictus Radulphus facit se responsibilem ad breve suum et narrationem, non produxit sectam, nisi de uno masculo tantum et de duabus mulieribus, quæ quidem mulieres in probatione ob earum fragilitatem, et similiter eo quod masculus petitur, qui dingnior persona est personis mulierum, non sunt admittendæ, consideratum est quod prædictus Thomas et heredes sui iant inde quieti et liberi de prædicto Radulpho et heredibus suis in perpetuum, et Radulphus in mis', etc.

Dies datus est eis de judicio audire a die Paschæ in unum mensem apud Appelbi in comitatu Westmerlandiæ; ponunt loco suo Henricum de Westwik vel Willelmum Pycot.

Ebor'.—Robertus de Wartwyk, qui tulit breve de forma donationis versus Willelmum de Fenton' et Ceciliam, uxorem ejus, Andream de Bosco et Isabellam, uxorem ejus, David de Graham et Muriellam, uxorem ejus, de manerio de Ulvington' cum pertinentiis, petiit licentiam recedendi de brevi suo, et habeat, etc.

Cumbr'.—Isabella de Fortibus, Comitissa Albæ Marlæ, per attornatum suum, optulit se iiij^{to} die versus Galfridum, Archidiaconum Richmundiæ, de placito quare cum ipsa Isabella in curia domini Regis coram justiciariis suis apud Westmonasterium per judicium curiæ suæ recuperasset præsentationem suam versus Robertum de Yanewyth' et Aliciam, uxorem ejus, et Gilbertum de Hotwil' ad ecclesiam de Brigham, per quod eidem Archidiacono dominus Rex per breve suum mandavit de judicio quod ad præsentationem

præfatæ Isabellæ, idoneam personam ad prædictam ecclesiam, admitteret, idem Archidiaconus idoneam personam ad ecclesiam prædictam ad præsentationem præfatæ Isabella non admisit, ad grave dampnum ipsius Comitissæ et in contemptum domini Regis, etc. Et ipse non venit. Et præceptum fuit vicecomiti quod summoniret eum quod esset hic ad hunc diem. Et vicecomes nihil inde fecit set mandatum quod clericus est et non habet laicum feodum per quod, etc. Ideo mandatum est Waltero, Eboracensi Archiepiscopo, quod venire faciat prædictum Galfridum, clericum suum, apud Appelby in Comitatu Westmerlandiæ a die Paschæ in unum mensem. Et unde vicecomes mandavit, etc.

Eadem Isabella, per attornatum suum, optulit se iiij^{to} die versus Galfridum de Sancto Marco, Archidiaconum Richemundiæ, et Magistrum Johannem de Craucumbe de placito quare cum eadem Isabella in curia domini Regis coram justiciariis suis apud Salopiam, per considerationem ejusdem curiæ, recuperasset præsentationem suam, versus Aliciam de Lucy, advocationis de Dene per breve domini Regis, quod dicitur quare inpedit, iidem Galfridus et Johannes, pendente placito in præfata curia domini Regis coram præfatis justiciariis suis, ecclesiam prædictam incumbraverunt in ipsius Isabella præjudicium et gravamen, et contra legem et consuetudinem regni, etc. Et ipsi non veniunt. Et præceptum fuit vicecomiti quod summoniret eos, etc., quod essent hic ad hunc diem. Et vicecomes nichil inde fecit, set mandatum quod clerici sunt et non habent laycum feodum ubi potest, etc. Ideo mandatum est Waltero, Archiepiscopo Eboracensi, quod faciat eos venire apud Eboracum in Octabis Sancti Trinitatis ad respondendum, etc. Et unde vicecomes mandavit, etc.

Cumbr'.—Eadem Comitissa, per attornatum suum, optulit se iiij^{to} die versus Galfridum, Archidiaconum Richemundiæ, de placito quare cum prædicta Isabella in curia domini Regis coram justiciariis suis apud Sallopiam, per considerationem ejusdem curiæ, recuperasset præsentationem suam ad ecclesiam de Denei versus Aliciam de Lucy, per quod eidem Archidiacono mandatum per breve suum de judicio, quod ad præsentationem prædictæ Comitissæ idoneam personam ad prædictam ecclesiam admitteret, idem Archidiaconus idoneam personam ad ecclesiam prædictam ad præsentationem præfatæ Comitissæ non admisit, ad grave dampnum ipsius Comitissæ et in contemptum domini Regis prædicti, etc. Et

ipse non venit. Et præceptum fuit vicecomiti quod summoniret eum quod esset hic ad hunc diem. Et vicecomes nichil inde fecit, set mandatum quod clericus est et non habet laycum feodum ubi potest, etc. Ideo mandatum est Waltero, Archiepiscopo Eboracensi, quod faciat eum venire apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis ad respondendum, etc. Et unde vicecomes mandavit, etc.

Cumbr'.—Henricus filius Adæ attachiatus fuit ad ressppondendum Priori de Hextlesham de placito quare ipse, simulcum Roberto de Veteri ponte et Thoma Godberd, vi et armis venerunt ad separalem pasturam ipsius Prioris in Aldeston' et pasturam illam cum averiis suis despasti fuerunt et alia enormia eidem Priori ibidem intulerunt, ad ipsius dampnum viginti *li'* et contra pacem, etc. Et unde idem Prior, per attornatum suum, dicit quod prædictus Henricus, simulcum aliis, die Mercurii proxima post festum Sancti Michaelis, anno domini Regis nunc quinto, vi et armis, scilicet, cum gladiis et hachiis, arcubus et sagittis, venerunt in quodam certo loco, qui vocatur Prestdale, et qui est separalis pastura ipsius Prioris, et eam cum averiis suis, scilicet, cum bobus, vaccis, et equis, et aliis pecoribus suis depasti fuerunt, et alia enormia eidem Priori ibidem intulerunt, scilicet, hayas suas ibidem fregerunt, unde dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valentiam viginti *li'*. Et inde producit sectam, etc.

Et Henricus venit et defendit vim et injuriam quando, etc. Et bene defendit quod ipse nunquam prædictis die et anno venit ad aliquam separalem pasturam ipsius Prioris nec eandem pasturam cum averiis suis vi et armis depastus fuit, nec aliquam transgressionem ei fecit sicut ei inponit. Ponit se super patriam. Et Prior similiter. Ideo præceptum est vicecomiti quod venire faciat apud Appelby in comitatu Westmerlandiæ a die Paschæ in unum mensem, nisi Johannes de Vallibus, Willelmus de Saham, Rogerus Loveday, Johannes de Metingham, et Magister Thomas de Soditone vel eorum aliquis, prius, etc., xij, etc., per quos, etc., et qui nec, etc., ad recognoscendum in forma prædicta. Quia tam, etc.

Idem Prior, per attornatum suum, optulit se iiij^to^ die versus Robertum de Veteri ponte et Thomam Godberd de placito quare ipsi, simulcum Henrico filio Adæ, vi et armis venerunt ad separalem pasturam ipsius Prioris in Aldeston et pasturam illam cum averiis suis depasti fuerunt, et alia enormia eidem Priori ibidem intulerunt, ad ipsius dampnum

viginti *li'*, et contra pacem, etc. Et præceptum fuit vicecomiti quod distringeret eos per omnes terras, etc., ita quod, etc., et quod de exitibus, etc., et haberet corpora eorum ad hunc diem. Et vicecomes nichil inde fecit set mandavit quod prædicti Robertus et Thomas non sunt inventi, etc. Ideo præceptum est vicecomiti quod capiat eos si inventi, etc., et salvo, etc., ita quod habeat corpora eorum ad præfatum terminum, etc. Et unde vicecomes mandavit, etc.

Cumbr'.—Henricus filius Adæ attachiatus fuit ad ressponddendum Priori de Extildesham de placito quod ipse, simulcum Roberto de Veteri ponte et Thomæ Godberd, cum idem Prior quædam averia in separali pastura sua de Aldestone cepisset, et ea, secundum legem et consuetudinem regni Angliæ, inparcari fecisset, idem Henricus, simulcum prædictis Roberto et Thoma, parcum, in quo averia illa inparcata fuerunt fregerunt et averia illa abduxerunt, et homines, ipsius Prioris ibidem inventos verberaverunt, vulneraverunt, et inprisonaverunt et alia enormia eidem Priori ibidem intulerunt, ad dampnum ipsius Prioris viginti *li'* et contra pacem, etc. Et unde idem Prior, per attornatum suum, queritur quod ipse die Jovis proxima post festum Nativitatis Beatæ Mariæ anno domini Regis nunc quinto, quædam averia, scilicet, in quodam certo loco qui vocatur Presedale cepisset, et ea, secundum legem et consuetudinem regni Angliæ inparcari fecisset, idem Henricus, simulcum prædictis Thoma et Roberto, prædictis die et anno parcum, in quo averia illa inparcata fuerunt, fregerunt, et averia illa abduxerunt, et homines ipsius Prioris ibidem inventos verberaverunt, vulneraverunt, et inprisonaverunt, unde dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valentiam viginti *li'*. Et inde producit sectam, etc. Et Henricus venit et deffendit vim et injuriam, quando, etc. Et bene defendit quod ipse nunquam prædictis die et anno parcum prædictum, simulcum prædictis Roberto et Thoma fregit, nec averia in eodem inparcata abduxit, nec aliquam transgressionem ei fecit sicut ei inponit. Ponit se super patriam. Et Prior similiter. Ideo præceptum est vicecomiti quod venire faciat, apud Appelby in comitatu Westmerlandiæ a die Paschæ in unum mensem, nisi J' de Vallibus, W' de Saham, R' Loveday, J' de Metingham, et Magister T' de Soditon, vel eorum aliquis, prius, etc., xij, etc., per quos, etc., et qui nec, etc., ad recognoscendum in forma prædicta. Quia tam, etc.

Idem Prior optulit se iiij[to] die versus prædictos Robertum

et Thomam de placito quare ipsi simulcum prædicto Henrico, cum idem Prior quædam averia in separali pastura sua de Aldeston' cepisset, et ea, secundum legem et consuetudinem regni Regis, inparcari fecisset, iidem Robertus et Thomas simulcum prædicto Henrico parcum, in quo averia illa inparcata fuerunt, fregerunt et averia illa abduxerunt, et homines ipsius Prioris ibidem inventos verberaverunt, vulneraverunt, et inprisonaverunt, et alia enormia eidem Priori ibidem intulerunt, ad dampnum ipsius Prioris viginti *li'*, et contra pacem, etc. Et ipsi non venerunt. Et præceptum fuit vicecomiti quod distringeret eos per omnes terras, etc., et quod de exitibus, etc., et quod haberet corpora eorum hic ad hunc diem. Et vicecomes nichil inde fecit set mandavit quod prædicti Robertus et Thomas non sunt inventi, etc. Ideo præceptum est vicecomiti quod capiat eos, si inventi, etc., et salvo, etc., et quod habeat corpora eorum ad præfatum terminum, etc. Et unde vicecomes mandavit, etc.

Præceptum[1] fuit vicecomiti quod venire faceret recognitores assisæ novæ disseisinæ, quæ summonita fuit et capta coram justiciariis domini Henrici Regis, patris domini Regis nunc, ultimo itynerantibus in comitatu isto, inter Robertum de Doxeford et Radulphum filium Rogeri, de communa pasturæ in North Charleton' ad certificandum justiciariis hic, etc. Et unde prædictus Robertus dicit quod cum ipse, alias coram præfatis justiciariis, questus fuisset quod prædictus Robertus injuste, etc., disseisivit eum de communa pasturæ in quinquies viginti acris pasturæ et moræ in quibus communare solebat cum omnimodis averiis per totum annum, ac idem Radulphus coram eis allegasset quod ipse appruavit sibi in prædictis quinquies viginti acris, sicut ei bene licuit per provisionem de Mertone, eo quod ipse est capitalis dominus feodi. Et unde dicit quod juratores præfatæ assisæ minus sufficienter examinati fuerunt in hoc, quod non fuerunt examinati si idem Robertus haberet liberum ingressum et exitum ad pasturam suam, etc.

Et Radulphus venit et dicit quod certificatio inde fieri non debet, quia dicit quod prædicta assisa examinata fuit cum liberis ingressu et egressu. Qui quidem juratores dixerunt quod haberet liberos ingressum et egressum ad pasturam, etc. Et quia hoc idem convictum est per rotulos ejusdem itineris, consideratum est quod prædictus Radulphus inde sine die, et Robertus nichil capiat per certificationem istam, set sit in mis' pro falso clamore, etc.

[1] Here are continued the Pleas for the County of Northumberland.

Jurata—in quam Hugo le Scot de Kantuar' petens, et Cristiana, filia Adæ Swale de Corebrigg' tenens, posuerunt se coram justiciariis domini Regis apud Westmonasterium de uno messuagio cum pertinentiis in Corebrigg'—venit recognitura si prædictum messuagium fuit jus et perquisitum cujusdam Aliciæ, uxoris cujusdam Hugonis de Gysill', consanguinei prædicti Hugonis le Scot, sicut prædicta Cristiana dicit, vel si prædictum messuagium fuit perquisitum prædicti Hugonis Gysill', sicut prædictus Hugo le Scot dicit. Et juratores ad hoc, de consensu partium electi, dicunt super sacramentum suum quod prædictum messuagium fuit perquisitum prædictæ Aliciæ priusquam Hugo de Gysill' ipsam desponsavit, et non perquisitum prædicti Hugonis de Gysill'. Et ideo consideratum est quod prædicta Cristiana inde sine die. Et Hugo le Scot nichil capiat per juratam istam, set sit in mis' pro falso clamore, etc.

Johannes de Hertwyton pro pluribus defaltis in mis'.

Idem Johannes summonitus fuit ad respondendum Gilberto de Unfravile de placito quod reddat Thomam de Hertwayton, consanguineum et heredem Thomæ de Fenwyk', cujus custodia ad ipsum Gilbertum pertinet, eo quod prædictus Thomas de Fenwyk terram suam de eo tenuit per servitium militare, etc.

Et Johannes venit et concordati sunt. Et Johannes dat quadraginta *s*' pro licentia concordandi, per plegium Johannis de Woderington. Et est concordia talis quod prædictus Gilbertus concessit prædicto Johanni quod ipse habeat nutrimentum prædicti Thomæ de Hertwaton, salvo sibi jure custodiæ prædicti Thomæ alias cum inde loqui voluerit, etc.

Alexander le Fevre de Threkelawe et Agnes, uxor ejus, et Emma, soror ejusdem Agnetis, petunt versus Gwychardum de Thrikelawe, unum messuagium, viginti et duas acras terræ cum pertinentiis in Thyrkelawe, ut jus ipsorum Emmæ et Agnetis, etc.

Et Gwychardus venit et petit inde visum habeat. Dies datus est eis apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis. Et interim, etc. Et Gwychardus ponit loco suo Willelmum de Horneby vel Ricardum Batalie, etc. Et Alexander, et Agnes, et Emma, ponunt loco suo Thomam de Salchild, etc.

Emma, quæ fuit uxor Nicholai de Ulwan, petit versus Paganum de Morpath medietatem unius tofti cum pertinentiis in Morpath, ut jus suum, etc. Et Paganus venit et

petit inde visum habeat. Dies datus est eis apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis. Et Paganus ponit loco suo Gilbertum Clethe, etc.

Radulphus filius Radulphi de Neuebygging, Walterus filius Petri, Maugerus filius Alexandri, Johannes de Berwyk', Jordanus le Meyre, Johannes fiz Mawe, Willelmus filius Augeri, Robertus filius Helewysiæ, Radulphus le Pestur, Ivo filius Radulphi, Radulphus le Teler, Walterus le Suur, Gerardus de Woderington, et Galfridus de Woderington optulerunt se iiij^{to} die versus Priorem Hospitalis Sancti Johannis Jerosolymæ in Anglia de placito quod idem Prior questus fuit quod prædictus Johannes levavit quoddam molendinum in Newebygging' ad nocumentum liberi tenementi sui in Wodehorn, post primam, etc. Et ipse non venit et fuit querens. Ideo prædictus Johannes inde sine die. Et prædictus Prior et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Ranulphus Boyde de Northseton et Willelmus Fraunceys de Heddon', etc.

Assisa venit recognitura si Hugo, parsona ecclesia de Ovingham, injuste, etc., disseysivit Rogerum le Fyz Wymp de Ovingham de communa pastura suæ in Ovingham quæ pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa, post primam, etc. Et unde queritur quod disseisivit eum de communa sua in dimidia roda terræ arabilis in qua communare solebat cum omnimodis averiis suis tempore aperto. Et Hugo non venit set quidam Johannes le Chaplleyn, ballivus suus, venit et respondet pro eo, et nichil dicit quare assisa remaneat. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Hugo levavit quoddam molendinum ad ventum in quadam parte prædicta dimidiæ rodæ terræ in qua prædictus Rogerus queritur disseysitur tempore aperto, et quod eodem tempore ibidem communare solebat. Quæsiti si prædictus Rogerus aliquod dampnum ratione prædicti molendini ut prædictum est levati, vel imposterum habere potest? Dicunt quod non. Et quia convictum est per assisam quod prædictus Rogerus nullum habuit dampnum, nec imposterum habere potest ratione prædicti molendini sic levati, consideratum est quod prædictus Hugo inde sine die, et Rogerus nichil capiat per assisam istam, set sit in mis' pro falso clamore, etc.

Assisa venit recognitura si Isabella, filia Althyzæ, matris Dyonisiæ, uxoris Willelmi de Wyden', et avia Willelmi filii Walteri de Wynburne, fuit seysita in dominico suo ut de

feodo de uno messuagio, triginta et quinque acris et dimidia et una roda terræ, et tribus acris prati cum pertinentiis in Langeleye, die quo, etc. Et si, etc. Unde Johannes de Quinteleye triginta et quinque acras terræ et tres acras prati, Adam de Bolteby unum messuagium et tres rodas terræ inde tenent. Qui veniunt. Et Johannes de tenementis versus eum petitis vocat inde ad warrantum prædictum Adam, qui præsens est et ei warrantizat. Et concordati sunt per licentiam. Et habeant cyrograhum,[1] etc.

Thomas de Karl'[2] summonitus fuit ad ressponđendum Priori de Brinkeburn de placito quod permittat ipsum habere communam pasturæ in Swarland, quam habere debet, etc. Et unde dicit quod ipse debet habere communam pasturæ in eadem villa, scilicet, in viginti acris bosci ubi communare debet cum omnimodis averiis per totum annum. Et unde quidam Nicholaus, prædecessor suus, fuit seysitus ut de feodo et jure ecclesiæ suæ Sancti Petri de Brinckeburn', tempore pacis tempore domini Henrici Regis, patris domini Regis nunc, capiendo inde expletia ut in pascendo oves, boves, equos, et omnimoda averia per totum annum, ad valentiam, etc. Et quod tale sit jus ecclesiæ suæ prædictæ offert, etc.

Et Thomas venit et defendit jus suum, quando, etc. Et dicit quod prædictus Prior est in seysina de communa in prædictis viginti acris bosci ut de jure ecclesiæ suæ prædictæ tempore aperto, unde desicut prædictus Prior offert disrationare jus prædictæ communæ, communandi in eadem per totum annum, et ipse est in seysina communandi in eadem communa tempore aperto, et sic id idem de quo idem Prior est in seysina offert disrationare. Quod est juri dissonum, unde petit judicium de narratione et brevi suo, etc.

Et Prior dicit quod ipse non est in seysina communandi in prædictis viginti acris bosci tempore aperto, nec fuit die inpetrationis brevis sui, scilicet, v die Decembris anno regni domini Regis nunc septimo.

Postea concordati sunt. Et Prior dat duas *m'* pro licentia concordandi per plegium prædicti Thomæ. Et est concordia talis quod prædictus Prior remittit et quietum clamat de se et successoribus suis et ecclesia sua Sancti Petri de Brinkeburn', totum jus et clameum quod habuit exigendi com-

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Edw. I.*, No. 30.

[2] Roger Bertram of Mitford gave Agnes Consdecine the vill of Swarland, and the same Agnes sold it to Thomas de Karl' of Newcastle (*Hundred Roll*, p. 17).

munam pasturæ in prædictis viginti acris bosci cum pertinentiis. Et si averia Prioris vel successorum suorum in prædictis viginti acris bosci pro defectu clausuræ intraverint, idem Thomas et heredes sui averia illa sine dampno facient refugare, etc.

Thomas de Karl' summonitus fuit ad ressponendendum Willelmo, Priori de Brinkeburn, de placito quod permittat ipsum habere communam pasturæ in Swarlaund, quæ pertinet ad liberum tenementum suum in Felton, et de qua idem Thomas injuste et sine judicio disseisivit Nicholaum, Priorem de Brinkeburne, prædecessorem prædicti Willelmi, post primam, etc. Et unde dicit quod cum ipse habere debeat communam in uno loco in tribus acris moræ, et in alio loco in una roda pasturæ ad omnimoda averia per totum annum et de qua prædictus Nicholaus, prædecessor suus, fuit seysitus ut de feodo et jure ecclesiæ suæ Sancti Petri de Brinkeburn, tempore pacis tempore domini Henrici Regis, patris domini Regis nunc, capiendo inde expletia ad valentiam, etc., quousque prædictus Thomas injuste, etc., disseysivit prædictum Nicholaum, prædecessorem prædicti Prioris, post primam, etc.

Et Thomas venit et defendit jus suum quando, etc. Et quoad communam in tribus acris moræ dicit (*sic*). Postea concordati sunt. Alibi finis pro licentia concordandi. Et est concordia talis quod prædictus Prior remittit et quietum clamat, de se et successoribus suis, totum jus et clameum quod habuit exigendi communam pasturæ in prædictis tribus acris moræ tempore clauso. Et quia idem Thomas levavit quoddam stagnum in prædicta roda pasturæ, idem Prior concessit pro se et successoribus suis imperpetuum. Et pro hac, etc., idem Thomas concessit pro se et heredibus suis prædicto Priori et successoribus suis et ecclesiæ suæ prædictæ, communam pasturæ in eisdem, post fœnum et bladum asportata. Et si averia ipsius Prioris intraverint in eisdem tribus acris et illa roda tempore clauso, prædictus Thomas et heredes sui ea sine dampno facient refugare.

Johannes Harang' petit versus Robertum Harang' quatuor messuagia, sexaginta acras terræ, unam acram prati, et duodecimam partem unius molendini cum pertinentiis in Howyk, de quibus Germanus Rybaud, avus prædicti Johannis, cujus heres ipse est, fuit seysitus in dominico suo ut de feodo die quo, etc. Et unde dicit quod prædictus Germanus fuit

seysitus in dominico suo ut de feodo tempore pacis tempore domini Henrici Regis, patris domini Regis nunc, capiendo inde expletia ad valentiam, etc., eto biit inde seysitus. Et de ipso Germano descendit feodum et dominicum cuidam Margeriæ, filiæ et heredi. Et de ipsa Margeria descendit feodum, etc., isti Johanni, qui nunc petit, ut filio et heredi. Et inde producit sectam, etc.

Et Robertus venit et concordati sunt, et Robertus dat unam *m'* pro licentia concordandi per plegium Johannis Harang'. Et habeant cyrographam,[1] etc.

Johannes de Bosco petit versus Walterum de Huntercumbe,[2] unum molendinum cum pertinentiis in Cheveligham de quo Everardus le Tyeis, consanguineus prædicti Johannis, cujus heres ipse est, fuit seysitus in dominico suo ut de feodo tempore pacis tempore domini Henrici Regis, patris domini Regis nunc, capiendo inde expletia ad valentiam, etc. Et de ipso Everado, qui obiit sine herede de se, descendit feodum et dominicum, etc., cuidam Matildæ, ut sorori et heredi; et de ipsa Matilda cuidam Henrico, ut filio et heredi; et de ipso Henrico isti Johanni, qui nunc petit, ut filio et heredi. Et inde producit sectam, etc. Et Walterus venit. Postea concordati sunt, et Johannes dat centum *s'* pro licentia concordandi, per plegium prædicti Walteri. Et est concordia talis quod prædictus Johannes recognoscit prædictum molendinum cum pertinentiis esse jus ipsius Walteri, et totum jus et clamium quod habuit in eodem remittit et quietum clamat, de se et heredibus suis, prædicto Waltero et heredibus suis inperpetuum. Et pro hac, etc. prædictus Walterus cognoscit quod debet prædicto Johanni centum *li'* unde solvet ad Pentecosten hoc anno apud Novum Castrum super Tynam in domo Roberti de Midford quinquaginta *m'*, et ad festum Sancti Martini proximo sequens quinquaginta *m'*, et ad Pentecosten proximo sequentem quinquaginta *m'*. Et nisi fecerit, concedit quod vicecomes faciat de terris et catallis suis, etc. Et super hoc idem Walterus invenit eidem Johanni hos plegios, scilicet, Dominum Gilbertum de Hunfravile, Johannem de Aulton', et Walterum de Cambowe, qui similiter concedunt quod si prædictus Walterus prædictos denarios ad prædictos terminos non solverit, quod ipsi solvent. Et nisi fecerint, concedunt quod prædictus vicecomes faciat de terris et catallis suis etc.

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Edw. I.*, No. 26.

[2] Walter de Huntercumb held Chevelingham of the Barony of Vesey in right of his mother, dau. and coheir of Robert de Muschamp.

Johannes de Haulton', Guychardus de Charron, et Walterus de Swethorp summoniti fuerunt ad resspondendum Johanni Wodeman,[1] Henrico, fratri ejus, Hugoni de Lond', et Willelmo Toller, executoribus testimenti Alani Wodeman, de placito quod prædictus Johannes reddat eis sexaginta et decem *s*', et quod prædictus Gwychardus reddat eis tresdecim *li*', et quod prædictus Walterus reddat eis viginti et quatuor *s*', quos ei injuste detinent, etc.

Et Johannes, Gwychardus, et Walterus veniunt et concordati sunt per licentiam. Et Johannes Wodeman, unus executorum, dat viginti *s*' pro licentia concordandi per plegium Petri Wodeman. Et est concordia talis quod prædictus Johannes de Haulton' cognoscit quod debet eisdem executoribus prædictum debitum versus eum petitum, unde solvet eis ad festum Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ hoc anno viginti et tres *s*' et quatuor *d*', ad festum Sancti Martini proximo sequens viginti et tres *s*' et quatuor *d*', et ad Pentecosten proximo sequentem viginti et tres' *s*', et quatuor *d*'. Et Gwychardus cognoscit quod debet eisdem executoribus decem *li*' unde solvet eis ad festum Sancti Martini hoc anno quinque *m*', ad festum Pentecostes proximo sequens quinque *m*', et ad festum Sancti Martini proximo sequens quinque *m*'. Et prædictus Walterus cognoscit quod debet eisdem executoribus prædictos viginti et quatuor *s*' versus eum petitos, quos eis solvet ad festum Sancti Martini hoc anno. Et nisi fecerint, concedunt quod vicecomes faciat de terris et catallis suis, etc. Et pro hac, etc., prædicti executores remittunt prædictis Johanni, Gwychardo, et Waltero omnia dampna, quæ dicebant se habuisse occassione detentionis prædictorum debitorum. Et similiter remittunt Gwychardo residuum debiti versus eum petitum, etc.

Thomas filius Ambrosii de Warendham petit versus

[1] Inquisition taken in 3 Edw. I. The jury say that every burgess of the Borough of Newcastle, according to the customs hitherto used in the said Borough, can leave his lands and tenements which he has by his purchase to whomsoever he will. And they say that Alan Wodeman, while he was in good estate, made his will, and in the same will left to Henry, his son, a certain messuage which he had by his purchase. And they say that Peter, son and heir of the said Alan afterward by assize of novel disseisen before John de Oketon and Elias de Beckingham, recovered the aforesaid messuage against the said Henry, and afterwards enfeoffed Letitia his daughter of a solar and the houses within the court of the same messuage. And the said Letitia comes and says she is in seizen of the aforesaid messuage (*Cal. Gen.*, i., 231). Peter Wodeman was assessed for goods in the Parishes of All Saints, Newcastle on Tyne, and Byker in Subsidy levied in 24 Edwd. I. (*Lay Subsidy*, *Northumb.*, 158-1).

Willelmum de Middelton duas partes unius tofti et triginta acrarum terræ cum pertinentiis in Baumburth',[1] ut jus suum, etc. Et Willelmus venit et petit inde visum habeat. Dies datus est eis apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis. Et interim, etc. Et Willelmus ponit loco suo (*sic*).

Rogerus le Fulur petit versus Willelmum filium Coroner' duodecim acras terræ cum pertinentiis in Bamburth' ut jus suum per breve de ingressu, etc. Et Willelmus venit et defendit jus suum, quando, etc. Et dicit quod non debet ei ad hoc breve respondere, quia dicit quod idem Rogerus alias in curia domini Henrici Regis, patris domini Regis nunc, coram justiciariis suis ultimo itinerantibus in comitatu, tulit breve de recto patens versus Willelmum Coroner, patrem ipsius Willelmi, cujus heres ipse est, de isto eodem tenemento quo brevi utebatur placitando, unde petit judicium si ad hoc breve de ingressu possit resortiri. Et Rogerus non potest hoc dedicere. Ideo consideratum est quod prædictus Willelmus inde sine die, et Rogerus nichil capiat per breve istud, set sit in mis' pro falso clamore. Pardonatur per justiciarios, quia pauper, etc.

Alexander de Neuton' summonitus fuit ad resspondendum Adæ de Doxeford' de placito quod permittat ipsum habere communam pasturæ in Elingham, quæ pertinet ad liberum tenementum suum in Doxeford', de qua Ricardus de Doxeford et Philippus de Doxeford injuste, etc., disseisiverunt Adam de Doxeford, avum prædicti Adæ, cujus heres ipse est, post primam, etc. Et unde dicit quod ipse debet habere communam pasturæ in duabus centum acris terræ arrabilis cum omnimodis averiis suis tempore aperto, etc.

Et Alexander venit et vocat inde ad warrantum Philippum de Doxeford, qui præsens est, et ei warrantizat. Et concordati sunt. Et Phillipus dat decem *s*' pro licentia concordandi, per plegium prædicti Adæ. Et habeant cyrographum.[2]

Willelmus de Doxeford et Matilda, uxor ejus, Rogerus Daunsel' et Alicia, uxor ejus, Mathæus de Rok' et Matilda, uxor ejus, Hugo de Tyndeleye et Margeria, uxor ejus, petunt versus Adam de Doxeford tria messuagia et dimidium, sexaginta et octo acras terræ, sex *s*' et duos *d*' redditus, et quartam partem unius molendini cum pertinentiis in Frame-

[1] For Bamburgh. [2] See *Feet of Fines, Northumb., Edw. I.*, No. 33.

lington, ut jus ipsarum Matildæ, Aliciæ, Matildæ, et Margeriæ, etc.

Et Adam venit et concordati sunt. Et Adam dat decem *s'* pro licentia concordandi per plegium prædicti Willelmi. Et est concordia talis quod prædicti Willelmus et Matilda, Rogerus et Alicia, Mathæus et Matilda, Hugo et Margeria recognoscunt prædicta tenementa cum pertinentiis esse jus ipsius Adæ, et illa remiserunt et quietum clamaverunt de se et heredibus ipsarum Matildæ, Aliciæ, Matildæ, et Margeriæ, prædicto Ada et heredibus suis imperpetuum, etc. Et postea habeant cyrographum,[1] etc.

Alanus Freman de Hothton' summonitus fuit ad respondendum Philippo de Craweden' de placito quod faciat ei consuetudines et recta servitia, quæ ei facere debet de libero tenemento suo, quod de eo tenet in Hothton'. Et unde idem Philippus, per attornatum suum, dicit quod cum tenet de ipso unum messuagium et duas bovatas terræ cum pertinentiis per homagium et servitium duorum *s'* per annum, et facit sectam ad curiam suam de Whycestr', de tribus septimanis in tres sepimanas, et per servitium quatuor *d'* ad scutagium quadranginta *s'*, quando evenerit, et ad plus, plus, et ad minus, minus, de quibus servitiis ipsemet fuit in seysina per manum ejusdem Alani ut de feodo et jure, tempore domini Henrici Regis, patris Regis nunc, capiendo inde expletia ad valentiam, etc. Et quod tale sit jus suum offert, etc.

Et Alanus venit et defendit jus suum, quando, etc., et bene cognoscit quod tenet de prædicto Philippo prædicta messuagia et terram cum pertinentiis per servitium duorum *s'* per annum pro omni servitio. Et quoad prædicta homagium, scutagium, et sectam defendit jus ipsius Philippi et seysinam suam ut de feodo et jure. Et ponit se in juratam patriæ de consensu ipsius Philippi loco magnæ assisæ domini Regis. Et petit recognitionem fieri utrum ipse jus majus habeat tenere prædicta tenementa cum pertinentiis per servitium duorum *s'* per annum tantum pro omni servitio, sicut ei recognoscit, an per idem servitium, et præterea, per homagium et per servitium faciendi sectam ad curiam ipsius Philippi de tribus septimanis in tres septimanas per servitium quatuor *d'* ad scutagium quadraginta *s'*, quando evenerit, et ad plus, plus, et ad minus, minus, sicut prædictus Philippus ab eo exigit. Et Johannes de Stokesfeud' et Radulphus de Ovingham, juratores, non veniunt, ideo in mis', etc.

Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus

[1] See Appendix, *Feet of Fines, Northumb., Edw. I.*, No. 28.

Alanus majus jus habet tenendi prædicta tenementa de prædicto Philippo et heredibus suis per servitium duorum *s'* per annum pro omni servitio, sicut ei recognoscit quam per idem servitium, et præterea per homagium et servitium faciendi sectam ad curiam ipsius Philippi de tribus septimanis in tres septimanas per servitium quatuor *d'* ad scutagium quadraginta *s'*, quando evenerit, et ad plus, plus, et ad minus, minus, sicut prædictus Philippus ab eo exigit. Et ideo consideratum est quod prædictus Alanus inde sine die, et teneat prædicta tenementa cum pertinentiis per prædictum servitium duorum *s'* per annum pro omni servitio, sibi et heredibus suis de prædicto Philippo et heredibus suis imperpetum, et Philippus in mis', etc.

Johannes de Swynburn', optulit se iiij[to] die versus Ricardum filium Alani de West Swynburn' de placito quo jure exigit communam in terra prædicti Johannis in Est Swynburn', desicut idem Johannes nullam habet communam in terra prædicti Ricardi, nec idem Ricardum servitium ei facit, quare communam in terra sua habere debeat, etc. Et ipse non venit, et pluries fecit defaltas. Ideo præceptum est vicecomiti distringere eum per omnes terras, etc., ita quod, etc., et quod de exitibus, etc., et quod habeat corpus ejus apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis, etc.

Willelmus de Muntbray optulit se iiij[to] die versus Walterum de Odingham de placito quod teneat ei conventionem inter eos factam, de duabus marcatis redditus cum pertinentiis in Wotton'. Et ipse non venit. Et pluries fecit defaltas. Ideo præceptum est vicecomiti, quod distringat eum per omnes terras, etc., ita quod, etc., et quod de exitibus, etc., et quod habeat corpus ejus apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis, etc.

Robertus de Burneton', et Iveta, uxor ejus, et Hawysia, soror ipsius Ivetæ, qui tulerunt breve, qui nuper obiit (*sic*), versus Johannem filium Walteri de Seleby, non sunt prosecuti. Ideo ipsi et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Walterus Schot de Wilteden' et Johannes de Kynton', etc.

Radulphus de Essenden' cognovit quod debet Magistro Roberto de Trikingham, parsonæ ecclesiæ de Whelpeton', et Magistro Hugoni, parsonæ ecclesiæ de Ellesden', sex *li'* et duos *s'*, quos solvet in crastino Clausi Paschæ hoc anno. Et nisi fecerit, concedit quod vicecomes faciat de terris et catallis suis, etc.

Johannes de Middelton' et Alanus de Lilleburn' summoniti fuerunt ad respondendum Willelmo filio Willelmi de Ros de Myndrum de placito quod reddant ei custodiam duarum partium duarum carucatarum terræ cum pertinentiis in Ylderton', quæ ad ipsum Willelmum pertinet, eo quod Henricus de Ylderton'[1] terram illam tenuit in sokagium et quod idem Willelmus propinquior est heres ipsius Henrici, etc.

Et Johannes et Alanus veniunt et vocant inde ad warrantum Philippum de Rydale. Habeant eum apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis per auxilium curiæ. Et summoniatur in comitatu isto, etc.

Idem Willelmus optulit se iiij^{to} die versus Elizabet, filiam Ricardi le Flemeng, de placito quod reddat ei custodiam tertiæ partis duarum carucatarum terræ cum pertinentiis in Ylderton', quæ ad ipsum Willelmum pertinet, eo quod Henricus de Yldertone terram illam tenuit in sokagium. Et quod idem Willelmus propinquior est heres ipsius Henrici, etc. Et ipse non venit, et pluries fecit defaltas. Ideo præceptum est vicecomiti quod distringat eum per omnes terras, etc., ita quod, etc., et quod de exitibus, etc., et quod habeat corpus ejus apud Eboracum ad præfatum terminum, etc.

Johannes de Pykering', qui tulit breve de debito octo *m'* versus Henricum le Schot, non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Faudon' et Thomas de Milleburn', etc.

Idem Johannes, qui tulit breve de debito versus Rogerum le Rede de debito quadraginta *li'* et decem *s'*, non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus de Faudon' et Thomas de Middelton, etc.

Idem Johannes, qui tulit breve versus Henricum le Schot de quodam scripto obligatorio eidem reddito, non est prosecutus. Ideo ipse et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Petrus de Faudon' et Thomas de Middelton, etc.

Margeria, quæ fuit uxor Willelmi Hyring', petit versus Thomam de Karlielo tertiam partem unius messuagii, duorum toftorum, sexaginta acrarum terræ, et sex acrarum prati cum

[1] Henry de Hilderton held Middilton for 30 shillings and one yearly feast in socage of the Barony of Patric, Earl of Dunbar (*Testa de Nevill*, p. 385^{b}).

pertinentiis in Swerlaund, ut dotem suam, etc. Et Thomas venit et petit inde visum habeat. Dies datus est eis in Octabis Sanctæ Trinitatis apud Eboracum. Et interim, etc.

Elias de Milleburne et Julia, uxor ejus, Ricardus Belle et Johanna, uxor ejus, petunt versus Rogerum de Ingow et Johannam, uxorem ejus, medietatem manerii de Nedderton' cum pertinentiis, exceptis uno messuagio et quinquaginta s' redditus, ut jus ipsarum Juliæ et Johannæ, et in quam iidem Rogerus et Johanna non habent ingressum nisi per Willelmum Batayle, qui inde injuste et sine judicio disseisivit prædictas Juliam, et Johannam uxorem prædicti Ricardi, post primam, etc.

Et Rogerus et Johanna veniunt et defendunt jus ipsarum Juliæ et Johannæ, et dicunt quod prædicta Julia nichil juris clamare potest in prædictis tenementis, quia dicunt quod ipsamet in propria et pura virginitate sua quietumclamavit ipsis Rogero de Ingow et Johannæ, uxori ejus, totum jus et clamium quod habuit in omnibus tenementis, quæ iidem Rogerus et Johanna prius habuerunt ex concessione prædicti Willelmi, patris ipsius Juliæ, et proferunt quoddam scriptum ipsius Juliæ quod hoc idem testatur, unde petunt judicium si actio ei competere possit in hac parte.

Et Elias et Julia bene cognoscunt quod ipsa Julia fecit prædictam quietam clamationem prædictis Rogero et Johannæ factam, set dicunt quod tempore confectionis prædicti scripti fuit ipsa Julia infra ætatem. Et de hoc ponunt se super patriam. Et Rogerus et Johanna similiter. Ideo fiat inde jurata.

Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædicta Juliana die qua fecit prædictis Rogero et Johannæ prædictam quietam clamationem, fuit plenæ ætatis. Et ideo consideratum est quod prædicti Rogerus et Johanna inde sine die, et prædicti Elyas et Juliana nichil capiant per juratam istam, set sint in mis' pro suo falso clamore, etc. Et quoad prædictos Ricardum Belle et Johannam, uxorem ejus, dicunt quod revera prædicta Johanna, uxor prædicti Ricardi, feoffata fuit de eisdem tenementis per quemdam Willelmum Bataylle, et dicunt quod idem Willelmus eamdem Johannam postea inde disseisivit, post quam quidem disseisinam, ipse Willelmus prædictas Juliam et Johannam inde feoffavit, et dicunt quod ipsa Johanna, uxor prædicti Rogeri, tulit assisam novæ disseisinæ versus prædictos Willelmum, Juliam, et Johannam de eodem tenemento coram Magistro Rogero de Seyton', justiciario ad hoc assingnato, per quam quidem assisam ipsa

Johanna seisinam suam de eisdem tenementis recuperavit, unde dicunt quod prædictæ Julia et Johanna nunquam fuerunt in seisina de prædictis tenementis ut de libero tenemento, ita quod potuerunt inde disseisire, etc.

Et Elias et Julia, Ricardus et Johanna dicunt quod antequam prædicta Johanna, uxor prædicti Rogeri, aliquam seisinam habuit de prædictis tenementis, fuerunt eadem Julia et Johanna inde in seisina per feoffamentum prædicti Willelmi, quousque idem Willelmus ipsas injuste et sine judicio disseisivit. Et de hoc ponunt se super patriam. Et Rogerus et Johanna similiter. Ideo fiat inde jurata, etc. Juratores dicunt super sacramentum suum quod prædicta Johanna, uxor prædicti Rogeri, feoffata fuit de prædictis tenementis per prædictum Willelmum. Et postea ipsa fuit adepta seysinam per prædictum feoffamentum, idem Willelmus postea ipsam inde disseysivit, post quam quidem disseisinam, idem Willelmus feoffavit inde prædictas Julianam et Johannam, unde dicunt quod prædicta Johanna, uxor prædicti Rogeri, prius feoffata fuit de eisdem tenementis quam prædictæ Juliana et Johanna. Ideo consideratum quod prædicti Rogerus et Johanna, uxor ejus, inde sine die, et Ricardus Belle et Johanna, uxor ejus, nichil capiant per juratam istam, set sint in mis' pro falso clamore, etc.

Angnes, quæ fuit uxor Gilberti Hyring', optulit se iiij^{to} die versus Margeriam de Baysfeld de placito quod reddat ei quatuor *li'* et sex *s'* quos ei aretro sunt de annuo redditu decem *s'* quem ei debet, etc. Et ipse non venit, et pluries fecit defaltas. Ideo præceptum est vicecomiti quod distringat eum per omnes terras, etc., et quod de exitibus, etc., et quod habeat corpus ejus in Octabis Sanctæ Trinitatis apud Eboracum, etc.

Juliana filia Willelmi le Teyntrer et Alicia, soror ejus, optulerunt se iiij^{to} die versus Willelmum le Serjaunt de placito quod reddat eis unum messuagium cum pertinentiis in Morpath', quod clamant ut jus suum simulcum Willelmo filio Evæ de Morpath', etc. Et ipse non venit. Et præceptum fuit vicecomiti quod summoniret eum quod esset hic ad hunc diem. Et vicecomes nichil inde fecit, set testatur quod breve adeo tarde venit, quod illud exequi non potuit. Ideo sicut prius præceptum est vicecomiti quod summoniat eum quod sit apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis. Et unde vicecomes mandavit, etc. Et similiter præceptum est vicecomiti quod summoniat prædictum Willelmum filium Evæ

quod sit ad præfatum terminum ad sequendum simul, etc., si voluerit, etc.

Johannes Leverhill optulit se iiij^to^ die versus Willelmum Comyn et Johannem de Graham de placito quare in ipsum apud Jedeworth' insultum fecerunt, et ipsum verberaverunt, vulneraverunt et maletractaverunt, et alia enormia ei intulerunt, etc., contra pacem, etc. Et ipsi non veniunt. Et pluries fecerunt defaltas. Ideo præceptum est vicecomiti quod distringat eos per omnes terras, etc., et quod de exitibus, etc., et quod habeat corpora eorum in Octabis Sanctæ Trinitatis apud Eboracum, etc.

Thomas de Karlielo, Ricardus de Hay, Hugo de Mercheleye, et Henricus de Burneton de Novo Castro optulerunt se iiij^to^ die versus Johannem Hawelton de placito quod reddat eis viginti et quinque *li'*, quas eis debent, etc. Et ipse non venit. Et præceptum fuit vicecomiti quod summoniret eum, etc. Et vicecomes nichil inde fecit set testatur quod breve adeo tarde venit quod illud exequi non potuit. Ideo sicut prius præceptum est vicecomiti quod summoniat eum quod sit apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis. Et unde vicecomes testatur, etc.

Hugo filius Willelmi optulit se iiij^to^ die versus Hugonem filium Simonis de Karlhedeleye de placito unius messuagii, sex toftorum, sexaginta acrarum terræ, quatuor acrarum prati, et quindecim *d'* redditus cum pertinentiis in Karlehedeleye, quæ clamat ut jus suum, etc. Et ipse non venit. Et præceptum fuit vicecomiti quod summoniret eum quod esset hic ad hunc diem. Et vicecomes nichil inde fecit, set testatur quod breve adeo tarde venit, quod illud exequi non potuit. Ideo sicut prius præceptum est vicecomiti quod summoniat eum quod sit apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis. Et unde vicecomes testatur, etc.

Dies datus est Philippo de Craweden', per attornatum suum, et Johanni de Hawelton, de placito debiti in Octabis Sanctæ Trinitatis apud Eboracum, prece partium, etc.

Johannes Wodeman, Henricus, frater ejus, Hugo de London, et Willelmus le Toller, executores testamenti Alani Wodeman, optulerunt se iiij^to^ die versus Gwychardum de Charron, Willelmum de Holand' et Walterum de Swetoppe,

Johannem Hering, Walterum Skot de Welteden', Johannem de Parva Bonton', Willelmum de Trewyk, Willelmum de Henley, Adam Canon, Alexandrum de Belton, Petrum de Kydenol de Novo Castro, Matildam, quæ fuit uxor Adæ de Turbuteheved, Margeriam de Trewyk, Gerardum de Wodrington, Robertum Freman de Heton', Gilbertum de Eggil', Magistrum Petrum de Sancta Bega, Adam Maufetur de Thraftereston' (*sic*).

Johannes Wodeman, Henricus, frater ejus, Hugo de London', et Willelmus le Toller, executores testamenti Alani Wodeman, optulerunt se iiij[to] die versus Gwychardum de Charron de placito quod reddat eis tresdecim *li'*, et versus Robertum de Pannebyre quinquaginta et septem *s'* et septem *d'*, et versus Willelmum de Heland quod reddat eis sexaginta et quatuor *s'* et quatuor *d'*, et versus Walterum de Swethopp quod reddat eis viginti et quatuor *s'*, et versus Johannem Heryng' quod reddat eis sexdecim *s'* et quatuor *d'*, et versus Walterum Scot de Welteden quod reddat eis quadraginta et octo *s'*, et versus Robertum de Meynevile quod reddat eis decem et septem *s'*, et versus Johannem de Parva Bonton quod reddat eis undecim *s'* et quatuor *d'*, et versus Willelmum de Trewyk quod reddat eis tresdecim *s'*, et versus Willelmum de Hanleye quod reddat eis sexdecim *s'*, et versus Adam Gargun quod reddat eis novem *li'* et decim *s'*, et versus Alexandrum de Boltone quod reddat eis sexaginta et unum *s'* et duos *d'*, et versus Petrum Kydenol de Novo Castro quod reddat eis centum et decem *s'*, et versus Matillidem, quæ fuit uxor Adæ de Turbuteheved, quod reddat eis quadraginta *s'*, et versus Margeriam de Trewyk quod reddat eis quadraginta *s'* et decem *d'*, et versus Robertum Freman de Hetton' quod reddat eis tresdecim *s'* et octo *d'*, et versus Gerardum de Woderington' et Stephanum, parsonam ecclesiæ de Staynton', quod reddant eis quinquaginta et tres *s'* et decem *d'*, et versus Gilbertum de Oggill quod reddat eis decem et novem *s'* et quatuor *d'*, et versus Magistrum Petrum de Sancta Bega, Adam Maufetur de Traftresdon', Ricardum fiz le Provost, et Willelmum fiz le Keu quod reddant eis viginti *li'*, quas eis injuste detinent, etc. Et ipsi non veniunt et pluries fecerunt defaltas. Ideo præceptum est vicecomiti quod distringat eos per omnes terras, etc., ita quod nec, etc., et quod de exitibus, etc., et quod habeat corpora eorum apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis, etc.

PLACITA BURGI NOVI CASTRI SUPER TYNAM.

Johannes de Insula petit versus Ricardum de Chilton' et Agnetem, uxorem ejus, unum mesuagium et sex *s*' redditus cum pertinentiis in villa Novi Castri super Tynam, et versus Thomam filium Letelinæ unum messuagium cum pertinentiis in eadem villa, et versus Robertum de Mitford duos *s*' redditus cum pertinentiis in eadem villa, et versus Johannem de Waynflete unam schoppam cum pertinentiis in eadem villa, et versus Willelmum de Kyneton unam schopam cum pertinentiis in eadem villa, et versus Adam Moute unam schopam cum pertinentiis in eadem villa, et versus Gilbertum filium Edæ unam schopam cum pertinentiis in eadem villa, ut jus suum per breve de recto patens, et unde quidam Willelmus, antecessor suus, fuit seysitus in dominico suo ut de feodo et jure tempore pacis tempore domini Henrici Regis, patris domini Regis nunc, capiendo inde expletia ad valentiam, etc. Et de ipso Willelmo, quia obiit sine herede de se, descendit jus, etc., cuidam Agneti ut sorori et heredi. Et de ipsa Agnete descendit jus, etc., cuidam Johanni ut filio et heredi. Et de ipso Johanne, quia obiit sine herede de se, descendit jus, etc., isti Johanni, qui nunc petit, ut fratri et heredi. Et quod tale sit jus suum offert, etc., secundum consuetudinem burgi Novi Castri super Tynam.

Et Ricardus et Agnes et omnes alii veniunt. Et Robertus de Mitford, de duabus *s*' redditus versus eum petitis, defendit jus ipsius Johannis quando, etc., et cognoscit seysinam prædicti Willelmi, de cujus seysina, etc. Et dicit quod prædictus Willelmus, antecessor ipsius Johannis, de cujus seysina, etc., feofavit inde quemdam Bartholomæum le Clerc. Et idem Bartholomæus ipsum Robertum postea inde feofavit, unde præcise defendit jus ipsius Johannis et ponit se in juratam burgi Novi Castri super Tynam, loco magnæ assisæ domini Regis, et petit recognitionem fieri utrum ipse majus jus habeat in prædicto redditu per feofamentum prædicti Bartholomæi, quem prædictus Willelmus, antecessor ipsius Johannis, de cujus seysina, etc., inde feofavit, sicut eas tenet, an prædictus Johannes. Et Simon Skyn, Simon le Carpenter, Willelmus filius Evæ, et Gilbertus filius Edæ, quatuor homines Novi Castri, summoniti ad eligendum xij^{cim}, etc., venerunt et elegerunt istos, scilicet, Willelmum de Blakeden, seniorem, Jacobum le Tanur, Hugonem le Hetham, Milonem Her', Robertum Antegayn, Henricum Clericum, Radulphum de Blakeden', Thomam de Horsleye,[1] Simonem Skin, Simonem

[1] Thomas de Horseley assessed on goods in the Parish of St. Andrew's, Newcastle, for subsidy in 24 Edw. I. (*Lay Subsidy*, 158-1).

Carpenter, Willelmum filium Evæ, et Gilbertum filium Edæ, qui dicunt super sacramentum suum quod prædictus Robertus majus jus habet in prædicto redditu per feofamentum prædicti Bartholomæi, quem prædictus Willelmus, antecessor ipsius Johannis, de cujus seysina et feofamento, etc., quam prædictus Johannes. Et ideo consideratum est quod prædictus Robertus inde sine die, et teneat prædictas duas solidatas redditus cum pertinentiis sibi et heredibus suis quiete de prædicto Johanne et heredibus suis in perpetuum, et Johannes in mis', etc.

Et Thomas filius Letelinæ, Johannes de Waynflet, Willelmus de Kynton, Gilbertus filius Edæ, de tenementis versus eos petitis, vocant inde ad warrantum prædictos Ricardum et Agnetem, qui præsentes sunt, et eis warrantizant. Et tam de tenementis versus eos petitis quam de tenementis prædictis Thomæ, Johanni, Willelmo, et Gilberto, warrantizatis, defendunt jus ipsius Johannis de Insula, quando, etc. Et bene cognoscunt seysinam prædicti antecessoris ipsius Johannis, de cujus seysina, etc., et quod jus prædictorum tenementorum descendit de prædicto Willelmo, qui obiit sine herede de se, prædictæ Agneti ut sorori et heredi. Et dicunt quod eadem Agnes habuit duos viros, scilicet, quosdam Ricardum, primum, et Willelmum, secundum. Et dicunt quod ipse Ricardus suscitavit de eadem Agnete quandam Isabellam et Johannam, quæ obierunt sine herede de se, et istum Johannem qui nunc petit. Et dicunt quod consuetudo burgi Novi Castri talis est quod proles primi viri, sive fuerit mascula sive feminina, debet succedere matri in omnibus tenementis quæ matri descenderent, unde dicunt quod secundum eandem consuetudinem intraverunt ipsi in prædictis tenementis, unde bene cognoscunt seysinam prædicti Willelmi de cujus seysina, etc., et defendunt jus ipsius Johannis et ponunt se in juratam burgi prædicti, loco magnæ assisæ domini Regis, et petunt recognitionem fieri utrum ipsi majus jus habeant in prædictis tenementis ut in jure ipsius Agnetis, secundum dictam consuetudinem sicut ea tenent, an prædictus Johannes. Et Johannes dicit (*sic*). Postea concordati sunt. Et Johannes dat dimidiam *m'* pro licentia concordandi, per plegium prædicti Ricardi. Et habeant cyrographum.

Idem Johannes petit versus Adam Moute unam schopam cum pertinentiis in villa Novi Castri super Tynam, ut jus suum, per breve de recto patens, etc. Et Adam venit et vocat inde ad warrantum, Ricardum de Chilton' et Agnetem, uxorem ejus, qui præsentes sunt, et ei warrantizant. Et concordati sunt per licentiam. Et habeant cyrographum, etc. Aliby finis pro licentia concordandi, etc.

Henricus le Scot, Ricardus de la Haye, Hugo de Melcheleye, Johannes le Flemeng, Robertus de Midford, Radulphus de Novo Castro, et Rogerus Barun, burgenses de Novo Castro super Tynam, attachiati fuerunt ad ressspondendum Thomæ Wytewell' de Novo Castro super Tynam de placito quod cum idem Thomas pro quibusdam enormibus transgressionibus sibi per eosdem illatis, fuisset in procincta itineris versus curiam nostram, ad inpetrandum contra prædictos burgeness de transgressionibus illis justiciæ complementum, iidem burgenses a prædicto Thoma quemdam equum suum precii quatuor *m'* violenter ceperunt et abduxerunt et adhuc detinent, et quosdam tenentes ipsius Thomæ in villa prædicta a domibus, eisdem tenentibus per præfatum Thomam ad terminum locatis, ejecerunt, per quod idem Thomas firmam suam domorum illarum de duobus terminis peniter amisit, et alia dampna et gravamina ei ibidem intulerunt ad grave dampnum ipsius Thomæ viginti *li'*, et contra pacem, etc. Et unde prædictus Thomas queritur quod prædicti Henricus et alii simulcum quodam Henrico Page, die Mercurii in prima septimana quadragesimæ anno domini Regis nunc tertio, quemdam equum suum, precii quatuor *m'*, ceperunt et abduxerunt et adhuc detinent. Et quosdam tenentes ipsius Thomæ in villa prædicta a domibus eisdem tenentibus per præfatum Thomam ad terminum locatis, ejecerunt, et hostia earundem domorum fregerunt, per quod idem Thomas firmam suam domorum illarum de duobus terminis, scilicet, viginti et novem *s'* amisit, unde dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valentiam viginti *li'*. Et inde producit sectam, etc.

Et Henricus le Schot, et Ricardus, et alii veniunt et defendunt vim et injuriam, quando, etc., et dicunt quod prædictus Henricus Page namiatus fuit infra libertatem de Tyndal pro quodam debito, in quo idem Thomas tenebatur Johanni Comyn. Et dicunt quod prædictus Henricus Page in curia burgi Novi Castri questus fuit quod namiatus fuit in Tyndale pro debito ipsius Thomæ, ita quod consideratum fuit in eadem curia quod prædictus Thomas distringeretur ad aquietandum prædictum Henricum de prædicto debito, et ad deliberandum namia ipsius Henrici secundum consuetudinem burgi prædicti. Et quod aliam transgressionem ei non fecerunt, petunt quod inquiratur, etc. Et Thomas Wytewel bene cognoscit quod prædictus Henricus fuit namiatus in Tyndal' pro debito in quo Johannes Comin asserit ei teneri, set dicit quod antequam fuit namiatus de communi assensu totius commitatis burgi Novi Castri unanimiter inhibitum fuit quod prædictus Henricus ad partes de Tyndale

non accederet. Et dicit quod post inhibitionem illam ad partes de Tyndale, accessit et ibi namiatus fuit, unde dicit quod non debuit ipsum Henricum aquietasse, etc.

Et Henricus et alii dicunt quod nunquam aliqua inhibitio facta fuit quod nullus burgensis accederet ad partes illas per communem assensem burgi Novi Castri. Et dicunt quod prædictus Henricus namiatus fuit per prædictum Johannem et pro debito in quo idem Johannes asseruit eundem Thomam ei teneri. Et quod ipsi eum ea ratione per consuetudinem curiæ burgi Novi Castri distrinxerunt. Ponunt se super patriam. Et quia hoc idem convictum est per juratam, consideratum est quod prædictus Henricus et aili inde sine die, et Thomas Wytewel nichil capiat per juratam istam, set sit in mis' pro falso clamore, etc. Pardonatur ad instantiam Willelmi le Fraunceys et etiam alibi ponitur, etc.

Adhuc de diversis Placitis diversorum Comitatuum.

Magister Hospitalis Sancti Nicholai de Eboraco, per attornatum suum, optulit se iiij^to^ die versus Adam de Carleton de placito quod faciat ei consuetudines et reta[1] servitia quæ ei facere debet de libero tenemento suo, quod de eo tenet in Barton', ut in redditibus, arreragiis, et aliis. Et ipse non venit. Et præceptum fuit vicecomiti quod distringeret eum per omnes terras, etc., et quod de exitibus, etc., et quod haberet corpus ipsius hic ad hunc diem. Et vicecomes nichil inde fecit, set mandavit quod receperit dimidiam *m'* de exitibus terrarum ipsius Adæ. Ideo sicut prius præceptum est vicecomiti quod distringat eum per omnes terras, etc., ita quod, etc., et quod de exitibus, etc., et quod habeat corpus ejus apud Appelby in comitatu suo, a die Paschæ in unum mensem, etc. Et habeat ibi prædictos exitus, etc. Et vicecomes sit ibi ad audiendum judicium suum, etc.

Placita de diversis Comitatibus ibidem in crastino Purificationis Beatæ Mariæ.

Adam filius Gilberti de Comwyntyn et Emma, uxor ejus, petunt versus Abbatem de Caldre unum messuagium cum pertinentiis in Cokermue, ut jus ipsius Emmæ, etc. Et Abbas, per attornatum suum, venit et petit inde visum, et habeat. Dies datus est eis apud Appelby in comitatu Westmerlandiæ a die Paschæ in unum mensem. Et interim, etc.

[1] For *recta*.

Cumb'.—Baldewinus Wake petit versus Robertum de Mulekastre triginta acras terræ et quindecim acras prati cum pertinentiis in Stubehill', ut jus suum, etc. Et Robertus, per attornatum suum, venit et alias vocat inde ad warrantum Nicholaum filium Nicholai le Sauser, qui modo venit per summonitionem et ei warrantizat. Et vocat inde ulterius ad warrantum Rogerum le Bigod, Comitem Norffolciæ et Marescallum Angliæ. Habeat eum apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis per auxilium curiæ. Et summoniat in comitatu Eboraci, etc. Et Nicholaus ponit loco suo Willelmum de Moriceby, etc.

Thomas de Helebek, per attornatum suum, optulit se iiij^to^ die versus Willelmum de Clifford, parsonam ecclesiæ de Burch under Steymor, de placito quod faciat ei consuetudines et recta servitia, quæ ei facere debet de libero tenemento suo quod de eo tenet in Hellebek, ut in redditibus, arreragiis, et aliis. Et ipse non venit.

Westmerl'.—Willelmus filius Rogeri de Horsleye petit versus Thomam de Musegrave unum messuagium et unam bovatam terræ cum pertinentiis in Morton', ut jus suum, etc. Et Thomas, per attornatum suum, venit et alias vocat inde ad warrantum Rogerum filium Radulphi de Horsleye qui modo venit per summonitionem, et petit sibi ostendi per quod ei warrantizare debeat, etc. Et Thomas nichil ostendit per quod possit prædictum Rogerum ligare ad warrantizandum. Et ideo consideratum est quod prædictus Rogerus eat quietus de warrantia, et quod prædictus Willelmus recuperet inde seysinam suam versus prædictum Thomam, et ipse in mis', etc.

Cumberl'.—Theofania filia Amiciæ Werri et Margareta, soror ejus, optulerunt se iiij^to^ die versus Priorem de Lanercost, de placito quod reddat eis quamdam cartam, quam eis injuste detinet, etc. Et ipse non venit. Et summoniatur, etc. Judicium, attachietur quod sit apud Appelby in comitatu Westmerlandiæ a die Pascæ in unum mensem, etc.

Westmerl'.—Dies datus est Roberto, parsonæ ecclesiæ de Warchcop', per attornatum suum, querenti, et Abbati de Bella Landa, per attornatum suum, de placito quod permittat, a die Paschæ in unum suum mensem apud Appelby, ratione libertatis ipsius Abbatis calumpniatæ, etc.

Cumberl'.—Dies datus est Willelmo de Karlielo, petenti,

et Ricardo Maunsell' de audiendo judicio suo de placito terræ apud Appelby in comitatu Westmerlandiæ, a die Pascæ in unum mensem, eo quod judicium nondum factum est, etc.
Et Willelmus ponit loco suo, Ivonem de Karlielo et Ricardum de Kokesford, etc.

Cumb'.—Thomas de Neuton optulit se iiij^{to} die versus Thomam de Guneys' de placito quod faciat ei consuetudines et recta servitia, quæ ei facere debet de libero tenemento suo quod de eo tenet in Neuton. Et ipse non venit. Et præceptum fuit vicecomiti quod summoniret eum quod esset hic ad hunc diem. Et vicecomes nichil inde fecit, set mandavit quod prædictus Thomas de Guneys' clericus est, et non habet laycum feodum ubi potest summonire. Ideo mandatum W' Archiepiscopo Eboracenci quod faciat eum venire apud Eboracum in Octabis Sanctæ Trinitatis. Et unde vicecomes mandavit, etc.

Westmerl'.—Ricardus filius Roaldi de Overton', Thomas de la Panetrie et Gunnilda, uxor ejus, Cristiana, filia Agnetis, et Cecilia, filia Emmæ de Appelby, per attornatos suos, optulerunt se iiij^{to} die versus Robertum de Sancto Botulpho de placito quod esset hic ad hunc diem ad audiendum recognitionem assisæ mortis antecessoris, quam iidem Ricardus, Thomas, Gunnilda, Cristiana, et Cecilia arrainaverunt versus eum de uno mesuagio cum pertinentiis in Appelby. Et ipse non venit. Et habuit diem ad hunc diem: postquam comparuit in curia, scilicet, apud Appelby in crastino Epiphaniæ Domini. Judicium, capiatur assisa versus eum per defaltam, set ponitur in respectum usque a die Paschæ in unum mensem apud Appelby pro defectu recognitorum, eo quod nulli venerunt. Ideo præceptum est vicecomiti quod habeat corpora recognitorum ad præfatum terminum, etc.

Westmerl'.—Abbas de Hepp',[1] qui tulit breve versus Robertum de Slegile de hoc, quod idem Robertus faceret sectam ad molendinum ipsius Abbatis in Slegile, venit et petit licentiam recedendi de breve suo. Et offert dimidiam *m'* domino Regi pro licentia recedendi de breve suo, et recipitur, per plegium Thomæ de Fyscheburn' de comitatu Northumbriæ, etc.

Rogerus Baret de Burndon', Robertus Freman, et Johannes Dolfin petunt versus Adam de Hadington', Simonem de

[1] The Abbey of Hepp or Shap, dedicated to St. Mary Magdalene.

Edmundeburn' et Isabellam, uxorem ejus, septem *s'* redditus cum pertinentiis in villa Novi Castri super Tynam, de quibus Johannes Wychelard, consanguineus prædictorum Rogeri, Roberti, et Johannis, cujus heredes ipsi sunt, fuit seysitus in dominico suo ut de feodo, die quo, etc.

Et Adam, Simon et Isabella veniunt et dicunt quod non debent eis ad hoc breve respondere, quia dicunt quod nullum breve mortis antecessoris nec quod sapit naturam ejusdem de aliquibus tenementis infra burgum de Novo Castro est placitabile. Et Rogerus, Robertus, et Johannes non possunt hoc dedicere. Ideo consideratum est quod prædicti Adam, Simon et Isabella inde sine die, et Rogerus, Robertus, et Johannes nichil capiant per breve istud, set sint in mis' pro falso clamore, etc. Pardonantur per Justiciarios.

ATTORNATI ET PLEVINÆ DE ITINERE NORTHUMBRIÆ.

Northumbr'.—Alicia, uxor Andreæ Russell', ponit loco suo Johannem de Carlebyr' vel Galfridum de Thorp' versus Robertum de Clyfford', de placito assisæ mortis antecessoris, etc.

Robertus de Luker ponit loco suo Johannem de Luker vel Thomam de Schafthou versus Robertum de Hilton', de placito consuetudinum et servitiorum, etc., et versus Robertum de Wetwode, de placito consuetudinum et servitiorum, et versus Ranulphum Ferewyff' de placito nayvitatis.

Cecilia, uxor Hugonis de Seyton', ponit loco suo prædictum Hugonem, virum suum, versus Willelmum, Johannem, et Rogerum, filios Willelmi, de placito terræ.

Concessum est per justiciarios quod Stephanus le Archer sequatur pro Willelmo filio Roberti de Ros de Werk, eo quod minoris ætatis est, versus Robertum filium Roberti de Ros de Werk et alios in brevi de placito juratæ viginti et quatuor ad convincendum xij[cim], etc.

Willelmus, Prior de Kirkeham, ponit loco suo Johannem de Meningthorp' vel Willelmum le Porter versus Thomam filium Adæ de Plaxton, de placito warrantiæ cartæ, etc.

Concessum est per Justiciarios quod Johannes de Haverington' sequatur pro Cristiana, filia Adæ Swalewe, versus Hugonem le Scot de Kantuar', de placito terræ, etc.

Galfridus de Wytherton' ponit loco suo Willelmum de

Heselrygge versus Priorem Hospitalis Sancti Johannis Jerosolymæ in Anglia, de placito sectæ, etc.

Robertus de Somervill ponit loco suo Johannem de Burton' vel Walterum de Wytton versus Alanum de Holtham de placito terræ, et versus Walterum de Cammowe, Gerardum de Wyderington', et Ricardum de Schotton, de placito warrantiæ, etc.

Ebor'.—Johannes le Vavasur ponit loco suo Robertum de Staunton vel Robertum de Catherton' versus Henricum le Messager et alios in tribus brevibus, de placito transgressionis.

Prior de Sancto Oswaldo ponit loco suo Robertum de Irlaund vel Johannem de Clapham versus Luciam de Akyld, de placito terræ.

Nicholaus de Graham ponit loco suo Thomam de Hagarstym, clericum, versus Thomam de Doby, de placito assisæ mortis antecessoris.

Alienora, quæ fuit uxor Alexandri de Bayliolo, ponit loco suo Alexandrum de Rydeleye vel Thomam de Gomald de Bywell versus Isabellam, quæ fuit uxor Willelmi de Hastingges, de placito dotis, et versus Hugonem de Eure et Henricum le Ospring', de placito debiti, etc.

Ricardus de Styrkelaund ponit loco suo Willelmum Buldr' vel Johannem Ryhil versus Robertum de Salden' et Susannam, uxorem ejus, de placito terræ, etc., et versus Matillidem, quæ fuit uxor Reginaldi de Dunston', de placito eodem.

Margeria de Trewyk ponit loco suo prædictos Willelmum vel Johannem versus prædictos Robertum, et Sussannam, de eodem, et versus Matillidem, quæ fuit uxor Reginaldi de Dunston', de eodem.

Radulphus de Cotum ponit loco suo Gilbertum Cleckh versus Hugonem de Eure, de placito debiti, etc.

Jacobus filius Alexandri et Muriella, uxor ejus, ponunt loco suo Stephanum de Muschaump' vel Thomam de Hagarston' versus Thomam de Rok, de placito assisæ mortis antecessoris.

Maria, uxor Nicholai de Grame, ponit loco suo eosdem Stephanum vel Thomam versus eumdem Thomam de eodem placito, etc.

Radulphus de Musgrave ponit loco suo Johannem de Haverington' versus Abbatem de Bella Landa, de placito quod permittat, etc.

Northumbr'.—Johanna, uxor Rogeri de Hynghowe, ponit loco suo Hugonem de Hawyk' vel Ricardum Fraunceys versus Eliam de Milleburn' et Julianam, uxorem ejus, Ricardum Belle et Johannam, uxorem ejus, de placito terræ.

Robertus de Nevile ponit loco suo Ricardum de Dausaunt vel Johannem de Homecholle versus Hugonem de querela de placito de assisa.

Hugo de Euer ponit loco suo Johannem de Cachall' versus Alienoram de Gennore et alios in brevi de placito debiti.

Julia, uxor Eliæ de Milleburn', Ricardus Belle et Johanna, uxor ejus, ponunt loco suo prædictum Elyam versus Rogerum de Ingham et Johannam, uxorem ejus, de placito terræ, etc.

Lucia, quæ fuit uxor Thomæ de Warthington, ponit loco suo Thomam de Hagardeston' versus Ingramum de Warnham et Priorem de Sancto Osewaldo, de placito assisæ novæ disseisinæ, unde querentes.

Abbas de Alnewyk ponit loco suo fratrem Willelmum de Kirketon' vel Johannem del Cley versus Thomam le Scot, de placito terræ, etc.

Maria, uxor Willelmi Creystok, ponit loco suo Willelmum de Brampton, vel Willelmum le Erchedekene versus Alanum de Hotheale, de placito terræ; et versus Robertum Bertram de Bothall', de placito stagni exaltati, per testimonium Magistri Thomæ de Sodyngton.

Magister Sancti Nicholai Eboraci ponit loco suo Willelmum de Scuthelescayth' vel Walterum de Seleby versus Adam de Carleton', de placito consuetudinum et servitiorum.

Reginaldus Magister de Cacheborn' ponit loco suo Ricardum de Morthpaue versus Isabellam, quæ fuit uxor Roberti de la Chaumbre, de placito dotis.

Johanna de Seleby ponit loco suo Alanum Cawe vel Robertum Cok versus Robertum de Burneton et Ivettam, uxorem ejus, et versus Hawysiam, sororem prædictæ Ivettæ, de placito terræ.

Willelmus de Creystok ponit loco suo Petrum Wodman vel Willelmum de Brampton versus Alanum de Holtedale, de placito terræ, et versus Robertum Bertram de placito cujusdam stagni exaltati, et versus Robertum filium Willelmi, de placito terræ, et versus Ricardum de Dene, de placito terræ.

Robertus de Brus et Cristiana, uxor ejus, ponunt loco suo Symonem de Rysseford vel Nicholaum Bandes versus Robertum de Faluden' et Susannam, uxorem ejus, de placito terræ; et versus Matildam, quæ fuit uxor Rayneri de Dunstan', de placito terræ.

Westmerl'.—Thomas de Neubyggyng' ponit loco suo Willelmum de Melkanthorp vel Ivonem de Bello Campo versus Bertinum de Joneby, qui Robertum de la Ferte vocat ad warrantum de placito quo jure, etc.

Ricardus filius Petri de Corebygg ponit loco suo Thomam de Ialghyll' versus Aliciam, quæ fuit uxor Adæ Maufetur, de placito terræ.

Clemens, vicarius ecclesiæ de Ashton' et Rogerus de Wrytele, executores testamenti Adæ de Pryton' ponunt loco suo Willelmum Jorge vel Johannem de Wardebot versus Johannem de Wodryncton', de placito compotis.

Magister Hugo de Wodehall ponit loco suo Thomam de Scaleby versus Hugonem de Eure et alios in brevi de placito debiti, etc.

Northumbr'.—Prior de Exildesham ponit loco suo fratrem Willelmum de Cley et Thomam de Galtan versus Robertum filium Agnetis de Dalton, de placito terræ, scilicet, de warrantia dotis.

Johannes de Boys ponit loco suo Henricum Diske vel Willelmum de Knapton versus Willelmum de Hontecombe, de placito terræ.

Northumbr'.—David le Marischall ponit loco suo Johannem de Haveryngton vel Thomam Scot versus Fergus (*sic*) le Mareschall, de placito terræ.

Adam de Bolteby ponit loco suo Robertum Viri vel Willelmum Gikell' versus Anebillam de Wytewasse, de placito assisæ mortis antecessoris.

Idem Adam, quem Prior de Karleolo vocat ad warrantum, ponit loco suo eosdem Robertum vel Willelmum versus Agnetem filiam Patricii de Wyden' de placito terræ, et versus eundem Priorem de eadem warrantia, etc.

Idem Adam, quem Johannes filius Ricardi filii Alexandri de Hayden' vocat ad warrantum, ponit loco suo eosdem Robertum vel Willelmum versus Ricardum filium Willelmi del Redepeth Dyanam, uxorem ejus, et Willelmum filium Walteri de Swyneborn', de placito assisæ mortis antecessoris, et versus prædictum Johannem de prædicta warrantia.

Symon Fresel ponit loco suo Stephanum de Musco Campo vel Thomam de Hagerston versus Johannem le Muner et alios, de placito attinctæ.

Willelmus de Mubray ponit loco suo Robertum de Wotton' versus Walterum de Edelingham de placito conventionis coram R' Luveday.

Adam de Everhingham et Isabella, uxor ejus, ponunt loco suo Robertum de Seleby vel Willelmum Rayfot versus Robertum filium Willelmi de Wolton, de placito terræ.

Willelmus Heyrun ponit loco suo Thomam de Hagerston versus Aliciam, quæ fuit uxor Adæ Maufetur, de placito dotis.

Johannes Harang ponit loco suo Warinum de Swethop versus Robertum Heryng, de placito terræ.

Robertus Bertram de Bothall' ponit loco suo Adam de Bothall versus Cristianam, quæ fuit uxor Roberti de Marays, de placito dotis.

Prior de Sancto Osewaldo ponit loco suo Ricardum de Hokelthorp vel Robertum de Hybernia versus Symonem de Wartieham et Cristianam, uxorem ejus, de placito terræ, etc.; et versus Stephanum de Stok et Agnetem, uxorem ejus, de placito warrantiæ cartæ, etc.

Johannes filius Willelmi ponit loco suo Willelmum de Saltwike versus Hugonem de Seton' et Ceciliam, uxorem ejus, de placito assisæ mortis antecessoris.

Radulphus de Cotun, executor testamenti Alexandri de Balliolo, ponit loco suo Gilbertum Clethe versus Johannem

de Haulton' de placito debiti et versus Johannem filium Ricardi de Burlewe, de placito terræ.

Willelmus de Felton' ponit loco suo Ricardum Batyle versus Aliciam, quæ fuit uxor Adæ Maufetur, de placito dotis; et versus Ricardum le Mouner de placito debiti; et versus Ricardum Vigerum de placito terræ, etc.

Cristiana, uxor Johannis de la Grene, ponit loco suo Johannem, virum suum, versus Ricardum de Horsleye, de placito terræ.

Hugo de Eure ponit loco suo Johannem de Cothale vel Alanum de Karlielo versus Qwischard' de Charrun, de placito warrantiæ cartæ.

Isabella, uxor Roberti de Somervill', quam Adam de Everingham et Is', uxor ejus, vocant ad warrantum simulcum Roberto, viro ejusdem Isabellæ, ponit loco suo Johannem le Messager versus Robertum filium Willelmi de placito terræ, etc.

Idem Robertus et Isabella, quos Walterus de Cambhou vocat ad warrantum, ponunt loco suo Johannem le Messager versus Alanum de Bothale, de placito terræ, etc.

Alicia, uxor Adæ le Maufetur de Thrastercton', ponit loco suo Henricum de Pykedon' versus Alexandrum de Bywell, de placito terræ; et versus Ricardum le Scaylemeystre de Corebrig', de eodem placito; et versus Willelmum de Felton et Willelmum Herun, de placito dotis.

Cumbr', Northumb'.—Margareta, filia Aviciæ Werry, ponit loco suo Theoffaniam, sororem ejus, versus Priorem de Lanrecost et alios in brevi de placito terræ, etc.

Hugo de Eure ponit loco suo Johannem de Cathale versus Robertum de Nevill et Idam, uxorem ejus, de placito dotis.

Hawisia de Burton et Ivetta, soror ejus, ponunt loco suo Robertum de Burton vel Willelmum de Wurssington' versus Johannem filium Johannis de Seleby, de placito terræ.

Willelmus de Ros ponit loco suo Willelmum Pikard versus Johannem de Middelton' et versus Alanum de Lilleburne, de placito custodiæ.

Johannes Wodeman et Henricus, frater ejus, Hugo de London et Willelmus Jollere, executores testamenti Alani Wodeman, ponunt loco suo Petrum Wodeman versus Robertum de Brus et Christianam, uxorem ejus, et alios in brevi de placito debiti.

ESSONIA DE MALO VENIENDI CAPTA APUD NOVUM CASTRUM SUPER TYNAM IN COMITATU NORTHUMBRIÆ, IN OCTABIS SANCTI HILLARII [ANNO] REGNI REGIS EDWARDI, SEPTIMO.

Westmerl'.—Johannes de Haverington, attornatus Roberti de Slegile, versus Abbatem de Hepp' de placito consuetudinum et servitiorum per Willelmum Page. Non jacet quia nondum dies.

Westmerl'.—Willelmus de Wardecop', attornatus Ricardi de Wardecop', versus Johannem de Rypon' et Elenam, uxorem ejus, de placito terræ per Willelmum Fox.

Idem Ricardus, pro se et pro prædicta Cecilia, cujus loco, etc., de eodem, per Rogerum de Hales. Non jacet quia nondum dies.

ESSONIA DE MALO VENIENDI CAPTA IBIDEM DIE MARTIS PROXIMA POST OCTABIS SANCTI HILLARII.

Cumbr'.—Willelmus[1] de Boyvill'—quem Abbas de Furnays vocavit ad warrantum et qui ei warrantizavit, versus Rogerum de Estholm' de placito quod permittat unum duellum vadiare, per Ricardum de Kerby, apud Appelby die Jovis proxima post festum Sancti Johannis ante Portam Latinam—aff'.[2] Et Rogerus dicit quod ipse apud Karleolum, quando duellum fuit vadiatum, optulit ipse suum jus disrationare versus prædictum Willelmun per quemdam Alanum filium Willelmi Armstrang, et si de eo, etc., per alium, etc. Et quia de eodem Alano male accidit eo quod laborat in febre acuto et jacet apud Milleburn' in comitatu Westmerlandiæ, offert ipse jus suum disrationare per corpus cujusdam liberi hominis sui, Alani filii Willelmi Wythemantel nomine, qui præsens est, armatus, et hoc offert disrationare per corpus suum sicut curia consideret. Et si de eo, etc., per alium, etc. Et dicit quod ipse paratus est verificare sicut, etc., quod prædictus Alanus prædicta infirmitate detinetur.

Et essonium prædicti Willelmi calumpniat, eo quod, quia prædictus Rogerus prius optulit jus suum disrationare per corpus prædicti Alani filii Willelmi Wythemantell', et non certificavit curiam istam de infirmitate ipsius Alani filii Willelmi Armestrang', petit judicium, etc. Ideo ad prædictum diem allocetur prædicto Willelmo quod de jure fuerit allocatum, etc.

[1] In the margin is *ve' s' de itinere de Cumb'*, probably for *venti sunt*, etc.

[2] This word is nowhere here extended; it is probably *affidavit*.

ESSONIA DE MALO VENIENDI CAPTA IBIDEM A DIE SANCTI HILLARII IN QUINDECIM DIES.

Cumbr'.— Radulphus de Bethum[1] versus Abbatem de Furneys de placito terræ, per Johannem Page, a die Paschæ in unum mensem apud Appelby. Aff'.

Westmerl'.—Johannes de Haverington',[2] attornatus Roberti filii Adæ de Slegile, versus Robertum Abbatem de Hepp' de placito sectæ ad molendinum per Robertum de Fenton, a die Paschæ in unum mensem. Aff'. Idem Abbas de eodem, querens, per Rogerum de Hales. Aff'.

Northumbr', Westmerl'.—Adam de Ulvesby,[3] attornatus Thomæ de Musgrave, versus Willelmum de Horsleye de placito terræ per Willelmum Fox.

Johannes de Haverington, alter attornatus de eodem, per Willelmum de Kellawe.

Non jacet quia dies præteriit.

Ebor'.—Willelmus de Fenton' versus Robertum de Warewyk, de placito terræ per Simonem de Melsamby.

Cecilia, uxor ejusdem Willelmi, de eodem per Lambertum de Multon'. Aff'.

David de Graham de eodem per Robertum Fyn. In adventu justiciariorum apud Eboracum. Aff'.

Muriella, uxor ejusdem Davidis, de eodem per Willelmum Pye. Andreas de Bosco de eodem per Radulphum de Wytworth'. Is', uxor ejusdem Andreæ, de eodem per Ricardum Kempe. Aff'.

Westmerl'.—Willelmus filius Ricardi,[4] attornatus Ricardi de Wardecop', versus Johannem de Rypon' et Elenam, uxorem ejus, de placito terræ per Rogerum Scot. A die Paschæ in unum mensem apud Appelby in eodem comitatu. Aff'.

Westmerl'.— Walterus Barnes[5] versus Johannem de Kernesford et Aviciam, uxorem ejus, de placito dotis per Rogerum de Kendale. A die Paschæ in unum mensem apud Appelby in eodem comitatu.

Margareta, quæ fuit uxor Alexandri Mauchaell, versus

[1] In the margin is *post visum.*
[2] In the margin is *post visum.*
[3] In the margin is *ve' est de itinere de Westmerl'.*
[4] In the margin is *post visum.*
[5] *Ibid.*

Johannem le Ferur et Isabellam, uxorem ejus, de placito terræ per Johannem Scot. A die Paschæ in unum mensem apud Appelby in eodem comitatu. Aff'.

Ebor', Westmerl'.—Walterus de Faucumberge,[1] sine quo Margareta de Ros simulcum Angnete, uxore ejusdem Walteri, Marmeduco de Twenge et Lucia, uxore ejus, Johanna et Sibilla filiabus et heredibus Laderenæ, quæ fuit uxor Johannis de Bella Aqua, non potest respondere versus Johannem de Shepeshevved et Johannam, uxorem ejus, de placito custodiæ, per Willelmum de Sellebi. Aff'.

Eadem Agnes, sine qua prædicta Margareta simulcum prædictis Waltero, Marmaduco et Lucia, Johanna, Sibilla et Johanne non potest respondere de eodem, per Henricum de Westwic. A die Paschæ in unum mensem apud Appelby. Aff'.

Idem Marmaducus, sine quo prædicta Margaria simulcum prædicto Waltero et aliis, non potest respondere de eodem, per Rogerum de Halles.

Eadem Lucia, sine qua prædicta Margaria simulcum prædicto Waltero et aliis, non potest respondere de eodem, per Aunger' de Riper.

Eadem Johanna, sine qua prædicta Margaria simulcum prædicto Waltero et aliis, non potest respondere de eodem, per Johannem Cheynel. Aff'.

Eadem Sibilla, sine qua prædicta Margaria simulcum prædicto Waltero et aliis, non potest respondere de eodem, per Willelmum de Beckles.

Non nominatur in brevi.

Et alii non possunt respondere de eodem per Johannem de Brigham.[2]

Idem dies datus est prædictæ Margariæ, per attornatum suum in banco, etc.

Exigatur Margaria de Ros, particeps prædicti Walteri et aliorum, etc.

Ebor', Westmerl'.—Walterus de Faucumberge,[3] quem Johannes de Scheppesheved vocavit ad warrantum simulcum Angnete, uxore ejusdem Walteri, Marmaduco de Twenge et Lucia, uxore ejus, Johanna et Sibilla, filiabus et heredibus Laderenæ, quæ fuit uxor Johannis de Bella Aqua, versus

[1] In the margin is *ve' est de itinere de Westmerl'.*

[2] There is some confusion here, probably the two last paragraphs should be out.

[3] In the margin is *ve' s' de itinere Westmerl'.*

Nicholaum de Leyburne de placito assisæ mortis antecessoris, per Eliam de Tyngewyk, a die Paschæ in unum mensem apud Appelby. Aff'.

Eadem Angnes, quam idem Johannes vocavit ad warrantum simulcum prædicto Waltero et aliis de eodem, per Ranulphum de Wytelwode. Aff'.

Idem Marmaducus, quem idem Johannes vocavit ad warrantum simulcum prædicto Waltero et aliis de eodem, per Adam Pye. Aff'.

Eadem Lucia, quam idem Johannes vocavit ad warrantum simulcum prædicto Waltero et aliis de eodem, per Willelmum de Dagworth. Aff'.

Eadem Johanna, quam idem Johannes vocavit ad warrantum simulcum prædicto Waltero et aliis, de eodem, per Nicholaum de Bolingbrok. Aff'.

Eadem Sibilla, quam idem Johannes vocavit ad warrantum simulcum prædicto Waltero et aliis, de eodem, per Henricum de Rypon. Aff'.

Idem dies datus est prædictæ Margeriæ et similiter prædicto Johanni, per attornatum suum, in banco, etc.

Exigatur Margaria de Ros, particeps, etc.

Ebor', Westmerl'.—Idem Walterus,[1] sine quo Willelmus de Lyndesay simulcum Agnete, uxore ejusdem Walteri, Margareta, quæ fuit uxor Roberti de Ros, Marmaduco de Tweng et Lucia, uxore ejus, Johanna et Sibilla, filiabus et heredibus Ladarenæ, quæ fuit uxor Johannis de Bella Aqua, et Johanne de Bella Aqua, versus Alanum de Turribus, de placito terræ per Lambertum de Trikyngh'. A die Pascæ in unum mensem apud Appelby. Aff'.

Eadem Agnes, sine qua prædictus Willelmus simulcum prædicto Waltero et aliis non potest respondere de eodem, per Willelmum de Kellawe.

Idem Marmaducus, sine quo prædictus Willelmus simul, etc., non potest respondere de eodem, per Robertum de Playz.

Eadem Lucia, sine qua prædictus Willelmus simulcum prædicto Waltero et aliis, non potest respondere de eodem, per Robertum de Launplow.

Eadem Johanna, sine qua prædictus Willelmus simulcum prædicto Waltero et aliis, non potest respondere de eodem per Thomam de Fysseborn'.

Eadem Sibilla, sine qua prædictus Willelmus simculcum prædicto Waltero et aliis, non potest respondere de eodem, per Willelmum de Swethop'. Aff'.

[1] In the margin is *v' s' de itinere Westmerl'*.

Idem Johannes de Bella Aqua, sine quo, etc., de eodem, per Thomam Page.

Johannes le Fraunceys, attornatus ejusdem Willelmi, de eodem, per Johannem de Cave.

Henricus de Kykeley, alter attornatus, de eodem, per Willelmum de Slegile.

Johannes de Hilton', tertius attornatus, de eodem, per Hugonem de Hawyk.

Willelmus de Kastolay, quartus attornatus, de eodem, per Johannem de Insula. Aff'.

Idem dies datus est prædictæ Margaretæ, per attornatum suum in banco, etc.

Exigatur Margareta, quæ fuit uxor Roberti de Ros, particeps prædicti Walteri et aliorum sine qua, etc.

Ebor', Westmerl'.—Walterus de Faucunberg',[1] sine quo Margareta de Ros simulcum Agnete, uxore ejusdem Walteri, Willelmo Lyndesay, Marmeduco de Tweng' et Lucia, uxore ejus, Johanna et Sibilla, filiabus et heredibus Ladarenæ, quæ fuit uxor Johannis de Bella Aqua, et Johanne de Bella Aqua, non potest respondere versus Alanum de Turribus, de placito terræ, per Rogerum Roscelyn. A die Pascæ in unum mensem apud Appelby. Aff'.

Eadem Agnes, sine qua prædicta Margareta simulcum prædicto Waltero et aliis, non potest respondere, de eodem, per Willelmum Egolyn'.

Idem Marmeducus, sine quo, etc., de eodem, per Laurentium de Sexdecim Vallibus.

Eadem Lucia, sine qua, etc., de eodem, per Willelmum de Heselrygg'.

Eadem Johanna, sine qua, etc., de eodem, per Radulphum Mus. Aff'.

Eadem Sybilla, sine qua, etc., de eodem, per Robertum Rate.

Idem Willelmus, sine quo, etc., de eodem, per Ricardum de Lyns.

Idem Johannes, sine quo, etc., de eodem, per Rogerum Knot. Aff'.

Idem dies datus est prædictæ Margaretæ, per attornatum suum, in banco, etc.

Exigatur Margareta de Ros, particeps, etc.

Westmerl'.—Robertus de Sancto Botulpho versus Ricardum filium Roaldi de Overton, Thomam de la Paneterye,

[1] In the margin is *ve' s' de itinere Westmerl'.*

Gunildam, uxorem ejus, Cristianam, filiam Agnetis, et Ceciliam filiam Emmæ de Appelby, de placito assizæ mortis antecessoris, per Ricardum de Kirby. Non jacet quia nondum dies.

ESSONIA DE MALO VENIENDI CAPTA IBIDEM IN CRASTINO PURIFICATIONIS BEATÆ MARIÆ ANNO PRÆDICTO.

Cumbr'.—Johannes de Farnham,[1] attornatus Roberti de Mulecastr', querentis, versus Galfridum de Mubray, de audiendo recordo de placito quod acquietet per Radulphum de Corp'. Thomas de Salkild, alter attornatus, de eodem per Johannem Pertin'. A die Pascæ in unum mensem apud Appelby. Aff'.

Westmerl'.—Adam de Ulvesby, attornatus Thomæ de Musegrave, quem Ricardus de Musegrave vocavit ad warantum versus Willelmum de Horseley, de placito terræ per Johannem Fox.

Johannes de Haverington', alter attornatus, de eodem, per Willelmum Pye.

Non jacet quia dies præteriit.

Exigatur Rogerus de Horseley war'.

Cumbr'.—Robertus de Castelcayrok et Hugo de Eure,[2] de placito conventionis, per Willelmum de Kellaw, a die Paschæ in unum mensem apud Appelby in comitatu Westmerlandiæ. Aff'.

Cumbr'. — Willelmus de la More[3] versus Theophaniam, filiam Aviciæ Werry, et Margaretam, sororem ejus, de placito terræ per Robertum Denton. Aff'.

Agnes, uxor ejusdem Willelmi, versus eosdem de eodem per Thomam de Rosa apud Appelby in comitatu Westmerlandiæ a die Paschæ in unum mensem. Aff'.

Cumbr'.—Robertus de Mulcastre[4] versus Radulphum le Legat, de placito redditus, unde lex vadiatur per Johannem de Horton'.

Idem Radulphus, querens, de eodem per Rogerum de Hales in crastino Sanctæ Trinitatis apud Eboracum. Aff'.

[1] In the margin is *ve' s' de itinere Cumbr'.*

[2] In the margin is *v' s' de itinere Cumbr'.*

[3] In the margin is *non s' per duo brevia.*

[4] In the margin is *v' s' de itinere Cumbr'.*

Cumbr'. — Robertus de Mulcastre versus Magistrum Nicholaum de Berewyz de audiendo recordo suo de placito transgressionis per Johannem de Briggham.

Non jacet quia non habent diem hic.

Isti fuerunt vicecomites post ultimum iter justiciariorum in comitatu isto, videlicet, Gyscardus de Char',[1] Robertus de Hampton,[2] qui obiit, Johannes de Lythegreyns[3] et Walterus de Camhou[4] qui nunc est vicecomes et respondet.

Isti fuerunt coronatores post ultimum iter, videlicet, ex parte boriali de Coket, Willelmus de Muschamps, qui obiit, Hugo Galun, Willelmus de la Barre; ex parte australi aquæ de Coket, Nicholaus de Swineburn', Johannes de Oggill', et Rogerus de Woderington', qui modo sunt coronatores et respondent.

Comitatus recordatur quod Prior de Tynemue, Archiepiscopus Eboracensis, Gilbertus de Umframvill', Rex Scotiæ, et Episcopus Dunelmensis debent recipere capitula coronæ de justiciariis hic missis, et secundum capitula illa libertates suas placitare, quæ ad coronam pertinent. Et super hoc venerunt ballivi prædictorum Prioris, Archiepiscopi, Gilberti, et Regis Scotiæ et petierunt capitula et eis liberata fuerunt.

Pars Comitatus ex parte boreali ultra aquam de Coket venit per xij^{cim}.

Juratores præsentant quod quidam Willelmus de Brideshall' occidit Robertum de Stokes in domo Arnulphi Coci in eadem villa de Karham, et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Et Angnes Tod', Margareta filia Arnulphi et Willelmus Brun subtraxerunt se et malecreduntur de morte prædicta, ideo exigantur et utlagentur. Nulla habuerunt catalla. Et villata de Karham non cepit ipsum, ideo in mis'.

Robertus filius Wittock, bibendo cum Eustacio filio Adæ Fabri de Karham, alter ad alterum sagittavit, ita quod prædictus Robertus per infortunium sagittavit prædictum Eustacium, ita quod inde obiit. Et Robertus statim fugit

[1] Wiscard de Charrun was Sheriff from 52 Hen. III. to 56 Hen. III.

[2] Robert de Hampton was Sheriff for 1 and 2 Edw. I.

[3] John de Lythgreines was Sheriff from 3 to 6 Edw. I.

[4] Walter de Cambhow was Sheriff from 7 to 9 Edw. I.

et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus nulla. Et villatæ de Pressefen',[1] Levermue, et Murdrum (*sic*) non fecerunt sectam post ipsum, ideo in mis'.

Willelmus Hoggehird, Hugo Knith' de Pressefen, et Stephanus filius Jacobi subtraxerunt se et malecreduntur de pluribus latrociniis, ideo exigantur et utlagentur. Catalla prædicti Willelmi ij *s*'. Catalla prædicti Stephani xij *s*' ij *d*'. Et quia idem Stephanus non malecreditur nisi tantum de quatuor gallinis furatis, ideo redeat si voluerit. Et nichil de utlagaria versus prædictum Stephanum.

Malefactores ingnoti burgaverunt domum Thomæ filii Galfridi, et bona sua asportaverunt. Nescitur quo devenerunt. Et villatæ de Manlaus[2] et Paleston' non fecerunt sectam post ipsum, ideo in mis'.

Eva de Faulan et Hugo Tukur subtraxerunt se et malecreduntur de pluribus latrociniis, ideo exigantur et utlagentur.[3] Catalla prædictæ Evæ iiij *d' ob'*, unde vicecomes respondeat. Catalla Hugonis xvj *d' ob'*, unde idem vicecomes respondeat.

Patricius de Paleston' et Adam filius Philippi de eadem occiderunt Willelmum de Berthalwe. Et Patricius statim fugit et postea captus fuit et inprisonatus apud Novum Castrum. Et postea coram Justiciariis ad gaiolum deliberandum, dictum fuit et ibidem dixit, quod clericus erat et traditus erat ordinario, scilicet, Episcopo Dunelmensi pro culpabili. Et Adam fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuerunt catalla.

Ricardus Palet de Socton occidit Johannem de Beringge in eadem villa et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus nulla. Et Willelmus de la Barre, coronator, non respondit de ista loquela, ideo in mis'.

De eodem vicecomite de catallis Michaelis de Lyth', suspensi, xij *d*'.

Henricus le Lung de Kilhum, Rogerus le Berther subtraxerunt se et malecreduntur de pluribus latrociniis, ideo exigantur et utlagentur. Catalla nulla.

[1] Presson, Learmouth, and Mindrum.

[2] Moneylaws and Paston.

[3] Either Eva must here be a man's name or there is a mistake, as a woman was waived, not outlawed.

Adam Scharp de Kilhum occidit noctanter Alexandrum de Irland et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xxx *s*' j *d*' *ob*', unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Hoddon', Kilhum, et Neuton' non venerunt plene ad inquisitionem coram coronatore, ideo in mis'.

De eodem vicecomite de catallis Everardi de Eboraco, suspensi, xij *s*'.

Adam de Hulker subtraxit se et malecreditur de pluribus latrociniis, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xij *s*' viij *d*', unde vicecomes respondeat. Postea testatum est quod suspensus fuit, ideo nichil de utlagaria.

De eodem vicecomite de catallis Walteri Fabri de Hethepol, suspensi, lxxvj *s*'.

Robertus de Brus de Hethepol occidit Thomam Gillefani in villa de Hethepol, et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus vij *d*'. Et villata de Hethepol non cepit ipsum, ideo in mis'. Et Cristiana, quæ fuit uxor prædicti Thomæ, subtraxit se et malecreditur de morte prædicta, ideo exigatur et vayvetur. Nulla habuit catalla.

Alexander Lothe de Holthale occidit Hugonem Bradene, fratrem suum, in campis de Holthal', et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus ij *s*' viij *d*', unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Holthal'[1] et Crocum non ceperunt ipsum, ideo in mis'. Et xij juratores concelaverunt quandam partem prædictorum catallorum, ideo in mis'.

Robertus Grimbald cecidit de quodam equo in aquam de Tille et submersit, nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium equi v *s*', unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Hederslawe et Ethale[2] non venerunt plene ad inquisitionem, ideo in mis'.

Johannes filius Tiock' appellat in comitatu Robertum Grey et Adam de Kadesley, Johannem Scot, Johannem de Croft, et Johannem le Jureis de verberatura et roberia, et pace domini Regis fracta. Et Johannes non venit, ideo ipse capiatur et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Will-

[1] Possibly Howtell and Crookhouse in Kirknewton Parish. [2] Etal.

elmus filius Thomæ de Ethale, Johannes filius Adæ de eadem. Et Robertus non venit et fuit attachiatus per Willelmum Ribaud, dominum de Howick, et Rogerum de Musegrave, ideo ipsi in mis'. Et Adam, et Johannes, et alii, per sectam ipsius Johannis, utlagati sunt. Nulla habuerunt catalla. Et quia mos est in isto comitatu quod comitatus teneatur de sex septimanis in sex septimanas, et compertum est per rotulos coronatoris quod primus comitatus postquam intraverat appellum suum aterminatus fuit ad septem septimanas contra consuetudinem comitatus, ideo ad judicium de toto comitatu. Et juratores dicunt quod concordati sunt, ideo ipsi in mis'.

Robertus Crokin, Robertus de Caverton, et Johannes le Chapelein occiderunt Matildam, quæ fuit uxor Aytropi, et statim fugerunt et malecreduntur, ideo exigantur et utlagentur. Catalla prædicti Roberti ix *s*', unde idem vicecomes respondeat. Et xij juratores falso appreciaverunt prædicta catalla, ideo in mis'.

Thomas filius Willelmi de Dodington occidit Edam filiam Henrici et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus vij *s*' ij *d*', unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Dodington' et Bellesdon' non ceperunt ipsum, ideo in mis'.

Willelmus Spende oppressus fuit quadam rota molendini aquatici, ita quod inde obiit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium rotæ xij *d*', unde vicecomes respondeat. Et villata de Wetwode[1] non venit ad inquisitionem, ideo in mis'.

Gregorius filius Adæ de Heton' occidit Stephanum Todde in Mora de Heton', et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xvj *d*', unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Horton'[2] et Heton non fecerunt sectam post ipsum, ideo in mis'.

Galfridus filius Alexandri occidit Gregorium Lever in villa de Loverwick[3] et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xvj *d*', unde vicecomes respondeat.

De eodem vicecomite de catallis Henrici Plascheyt, suspensi, ij *s*' viij *d*'.

[1] Weetwood.

[2] Horton and Heaton in Castle Ward.

[3] Probably Lowick in Glendale Ward.

Reginaldus le Scot occidit Willelmum Gilemon in villa de Lowick et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et villata de Lowick non cepit ipsum, ideo in mis'.

Alicia, quæ fuit uxor Roberti de Copland, appellat in comitatu Gervasium Avenel, Johannem filium ejusdem Gervasii, fratrem ejus Willelmum, garcionem Gervasii, Adam Cokinkal, et Ricardum Capellanum de ecclesia Sancti Martini, de rapo et pace domini Regis fracta. Et ipsa modo non venit et non sequebatur versus eos, nisi ad tres comitatus tantum, ideo ipsa capiatur et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Jacobus de Houburn' et Robertus de Wetewode. Et Gervasius et omnes alii non venerunt, præter Johannem de Brankeston, nec fuerunt atachiati quia prædicta Alicia deficiebat in secta sua. Et Johannes venit et defendit totum et quicquid est contra pacem domini Regis. Et ponit se super xij juratores de bono et malo. Et juratores dicunt quod non est culpabilis, ideo ipse inde quietus; et quod omnes alii culpabiles sunt, ideo ipsi in mis'.

Walterus le Scot, Mathæus le Scot, Adam le Machon de Chewelingham[1] burgaverunt domum Nicholai Collan, et statim fugit et malecreditur, ideo exigantur et utlagentur. Nulla habuerunt catalla. Et villatæ de Hoburn'[2] et Lymu' non fecerunt sectam post ipsos, ideo in mis'.

Johannes Sergrene posuit se in ecclesiam Sancti Nicholai de Novo Castro et cognovit se esse latronem, et abjuravit regnum coram coronatore. Catalla ejus xj *s*', unde vicecomes respondeat.

Johannes filius Cristianæ de Copland et Willelmus Herbite de Dichand subtraxerunt se et malecreduntur de pluribus latrociniis, ideo exigantur et utlagentur. Catalla dicti Johannis v *s*' v *d*', catalla dicti Willelmi liij *s*' x *d*', unde vicecomes respondeat.

Matillis, filia Aldin de Ulcestr' et Robertus le Fichelere de Belforth subtraxerunt se et malecreduntur de pluribus latrociniis, ideo exigatur et utlagetur, et Matillis exigatur et vaivetur.[3] Catalla ejusdem Matallis xij *s*' j *d*', eadem habuit terram liberam, unde annus et vastum x *s*' medium

[1] Chillingham in Glendale Ward.
[2] Hebburn and Linemouth.
[3] For *waivetur*.

tempus ij *m'* et dimidium, unde Willelmus de Bovull' respondeat de j *m'* et Ivo de Ulcestre' de xx *s'*. Postea venit prædictus Ivo, capitalis dominus feodi illius, et finem fecit pro anno et vasto per x *s'* per plegium Willelmi de Ulecestre. Catalla prædicti Roberti le Fichelere xvj *s'* iij *d'*, unde vicecomes respondeat.

Hugo filius Rogeri de Tughale occidit Ricardum filium Gamel et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xxvj *d' ob'*, unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Belforth',[1] Sinderle, Tugehal, et Winhou non fecerunt sectam post ipsos, ideo in mis'.

Thomas filius Adæ de Luke subtraxit se pro suspicione latrocinii et non malecreditur, ideo redeat si voluerit, set catalla ejus confiscantur pro fuga. Catalla ejus xxij *d'*, unde vicecomes respondeat.

Johannes le Tasker et Hugo de Karral occiderunt Radulphum filium Avenel, et statim fugerunt et malecreduntur, ideo exigantur et utlagentur. Nulla habuerunt catalla.

Willelmus filius Roberti de Lestebur' cecidit de quodam equo in aquam de Alne et submersus. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium equi ij *s'*, unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Mangna Heton'[2] et Lastebir' non venerunt plene ad inquisitionem, ideo in mis'.

Juratores præsentant quod Alanus Hadde de Karleton et Willelmus Cluding capti fuerunt pro duabus vaccis furatis. Congnoverunt factum et decollati fuerunt apud Charleton. Catalla eorum nulla.

Ricardus filius Lewin, Robertus filius Roberti de Denewick, Ester Gere, Willelmus Mader de Brandon', Thomas Scot, Henricus de Oxton, Lionus Oliver de Thorndon', Willelmus de Bolton', molendinarius, Rogerus filius Aliciæ de Clenhill', Mathæus Schahal, Nicholaus de Lileburn' in Touden, Jordanus filius Austin de Framelington subtraxerunt se et malecreduntur de pluribus latrociniis, ideo omnes exigantur, homines utlagentur et feminæ vaiventur. Catalla prædicti Ricardi filii Lewin xxx *s'* j *d'*. Catalla prædicti Willelmi Mader viij *d'*. Catalla prædicti Thomæ Scot xxj *s'*. Catalla ejusdem Henrici de Hoxton' xix *s'* viij *d'*. Catalla

[1] Belford, Sunderland, Tuggal, and Swinhoe in Bamburgh Ward.

[2] Houghton (?) and Lesbury.

prædicti Willelmi de Bolton' xix *d'*. Et villatæ de Prandewick,[1] Faudon', et Angraham falso appreciaverunt prædicta catalla prædicti Thomæ, ideo in mis'. Catalla Lioni xv *s'*. Postea juratores dicunt quod prædictus Lionus non malecreditur, ideo redeat si voluerit. Item juratores dicunt quod prædictus Willelmus non malecreditur. Ideo redeat si voluerit. Catalla prædicti Rogeri v *s'* j *d' ob'*. Catalla prædicti Mathæi vij *s'* j *d'*. Catalla prædicti Nicholai xij *s'*. Catalla prædicti Jordani alibi.

Hugo le Messer occidit Robertum Colet in Karleton'.[2] Et Hugo statim captus fuit et inprisonatus apud Charlton' et ab eadem prisona evasit, ideo ad judicium de evasione super prædictam villatam. Postea testatum est quod Robertus de Hampton', dum fuit vicecomes, levavit de prædicta villata viij *li'* pro prædicta evasione, ideo Willelmus Lokard, heres prædicti Roberti, respondeat de eisdem. Et quia prædictus Hugo malecreditur de morte prædicta, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xviij *s'* vij *d' ob'*, unde vicecomes respondeat.

Simon de Trikelington cecidit de quodam equo in aquam de Alreburn' et submersus. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium equi iiij *s'*, unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Denewick, Howick, Dicheburn, et Charleton non venerunt plene ad inquisitionem, ideo in mis'.

Adam Arthur de Hilderton' occidit Thomam Molendinarium et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla xxxviij *s'* iiij *d'*, unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Hilderton,[3] Rodum, et Middelton Suth' falso appreciaverunt prædicta catalla, ideo in mis'.

Adam de Halton' sagittavit Hugonem Water in campo de Lowick ita quod inde obiit. Et Adam statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla.

Nicholaus filius Andreæ de Lileburn' occidit Robertum de Karton' et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xvj *s'* vj *d'*, unde vicecomes re-

[1] Prendwick, Fawdon, and Ingram.
[2] Possibly Charlton in Ellingham Parish.
[3] Ilderton, Roddam, and South Middleton.

spondeat. Et villatæ de Lileburn',[1] Chaton', Chevelingham non venerunt plene ad inquisitionem, ideo in mis'.

Willelmus Coleman occidit Henricum de Hilderton' et statim captus fuit. Et postea coram justiciariis ad gaiolam, etc., detractus fuit cum equis,[2] et postea suspensus, etc. Catalla ejus v *s*', unde vicecomes respondeat. Et villata de Nort Middelton non venit ad inquisitionem, ideo in mis'.

Adam Scot posuit se in ecclesiam de Hilderton' et cognovit se esse latronem, et abjuravit regnum coram coronatore. Catalla ejus xj *d*', unde vicecomes respondeat.

Ricardus filius Johannis de Middelton occidit Willelmum Cocum in villa de Middelton' North, et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Postea testatum est quod quædam contentio oriebatur inter prædictos Ricardum et Willelmum, ita quod idem Ricardus wlneravit prædictum Willelmum in humero cum quodam knipulo. Et idem Willelmus postquam wulneratus fuit statim recessit domi. Et postea assumpsit quendam baculum et venit ad prædictum Ricardum et insultu præmeditato ipsum insultavit, ita quod aliter propriam mortem evadere non potuit, set se defendendo ipsum defendendo occidit. Catalla prædicti Ricardi vj *s*' viij *d*', unde vicecomes respondeat.

De eodem vicecomite de catallis Johannis Punder, latronis suspensi, viij *s*' ij *d*'.

Robertus King de Benley occidit Galfridum Palli et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus vj *s*' j *d*', unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Benley,[3] Trikelington', Banden', et Hideleseye non venerunt plene ad inquisitionem, ideo in mis'.

Hutredus filius Hugonis cecidit de quodam equo in aquam de Berwiz et submersus. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium equi viij *s*', unde vicecomes respondeat.

Hugo le Lung de Angraham captus et inprisonatus pro pluribus latrociniis. Postea ab eadem villa evasit, ideo ad

[1] Lilburn, Chalton, and Chillingham.

[2] From the punishment of being drawn and hanged it would appear that this was a case of petit treason.

[3] Beanly, Titlington, Brandon, and Hedgeley.

judicium de evasione super prædictam villatam. Et quia prædictus Hugo malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xix *s*', unde vicecomes respondeat. Postea testatum est quod prædictus Hugo posuit se in ecclesiam Sancti Nicholai, et cognovit se esse latronem, et abjuravit regnum coram coronatore.

Angnes, uxor Willelmi Molendinarii, eschaturizata fuit in quodam plumbo ita quod obiit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium plumbi vj *s*', unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Whitingham,[1] Glentendon', Thorowinton', et Estlington' concelaverunt quandam partem prædictæ deodandæ coram coronatore ad inquisitionem, ideo in mis'.

De catallis Stephani Forestarii, suspensi, x *d*', unde vicecomes respondeat.

Ricardus filius Alexandri de le Monchton' oppressus fuit quadam rota cujusdam molendini, unde obiit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium rotæ ij *s*' vj *d*', unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Lemanthon',[2] Edelingham, Fronton', Alburckwick falso appreciaverunt prædictum deodandum, ideo in mis'.

Willelmus filius Hawisiæ fugit pro pluribus latrociniis, insecutus fuit et captus, et postea decollatus secundum consuetudinem regni. Nulla habuit catalla.

Adam le Barkere occidit Margaretam, uxorem Johannis Dede, et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla.

Alicia, quæ fuit uxor Gregorii de Alventon, appellat in comitatu magistrum Robertum de Rotesay de verberatura Gregorii, viri sui, etc. Et Alicia venit, et magister Robertus venit et petit sibi allocari quod ipsa nichil dicit versus eum per quod possit ipsum ponere ad legem. Ideo consideratum est quod appellum ejus nullum per quod, etc., et prædicta Alicia custodietur pro falso appello, et prædictus magister Robertus inde quietus quoad appellum, set pro pace observanda inquiratur rei veritas. Et juratores dicunt quod prædictus magister Robertus verberavit prædictum Gregorium

[1] Whittingham, Glanton, Thrunton, and Eslington.

[2] Lemington (?), Edlington, Fronton (?), and Abberwick.

contra pacem, etc., ideo ipse custodietur et satisfaciat prædicto Gregorio de dampnis suis, quæ taxantur ad xx *s*'. Postea venit prædictus Robertus et finem fecit pro transgressione per dimidiam *m*', per plegium Nicholai de Swineburne. Idem magister Robertus queritur de prædicto Gregorio quod ipse in crastino Sancti Oswaldi anno Regis nunc sexto, quod idem Gregorius ipsum insultavit in villa de Alberwick, et ipsum percussit in capite, ita quod sanguis exivit. Et hoc petit sibi emendari. Et Gregorius venit et defendit totum et ponit se super patriam de bono et malo. Et xij juratores dicunt quod prædictus Gregorius culpabilis est, ideo ipse custodietur et satisfaciat prædicto magistro de dampnis suis, quæ taxantur ad dimidiam *m*'. Postea pardonatur.

Alicia, quæ fuit uxor Walteri Liolf' de Yehington', appellat in comitatu Hugonem Galun et Adam, fratrem ejus, de morte Walteri, viri sui. Et Alicia non venit, ideo ipsa capiatur, et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes le Hornere de Veperdene, et Willelmus Rungebe de Mangna Bavington'. Et Hugo et Adam modo veniunt et requisiti qualiter se voluerunt inde acquietare, ponunt se super patriam de bono et malo. Et juratores dicunt super sacramentum suum quod non sunt culpabiles, ideo ipsi inde quieti.

Eliseus filius Alani de Duddelsden cecidit de quodam equo per infortunium, ita quod tertio die inde obiit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium equi iij *s*', unde vicecomes respondeat.

De eodem vicecomite de catallis cujusdam Jordani filii Austin', extranei, fugitivi, xlvij *s*' vj *d*'. Et quia prædictus Jordanus malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Idem habuit terram liberam, unde annus et vastum xxij *s*', medium tempus iiij *s*', unde vicecomes respondeat. Et villata de Framelington non venit coram justiciariis, ideo in mis'.

Cristiana de Cones capta pro suspicione latrocinii et inprisonata in villa de Hirbotel et de eadem villata evasit, ideo ad judicium de evasione super prædictam villatam. Et fugit ad ecclesiam de Alventon[1] et cognovit se esse latronem et abjuravit regnum coram coronatore. Catalla nulla. Postea testatum est quod prædicta Cristina capta fuit per villatam

[1] Alwinton in Coquetdale Ward.

de Alventon', et ab eadem evasit, ideo ad judicium de evasione super eandem villatam.

Thomas Grithman captus pro latrocinio et inprisonatus apud Hirbotel, et ab eadem prisona evasit, ideo ad judicium de evasione super prædictam villatam. Postea testatum est quod prædictus Thomas fugit ad ecclesiam de Alventon' et cognovit se esse latronem et abjuravit regnum coram coronatore. Catalla ejus viij *d'*, unde vicecomes respondeat.

Willelmus Piscator de Kerstiren[1] occidit Gilbertum de Fariley in campo de Fariley[2] et statim captus fuit et inprisonatus apud Novum Castrum et ibidem suspensus coram justiciariis ad gaiolam, etc. Catalla ejus iij *d'* unde vicecomes respondeat.

Simon Faber de Mangna Tossen occidit Johannem filium Willelmi de eadem in Maugna Tossen, et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xxj *s'* iij *d'*, unde vicecomes respondeat.

Robertus de Sniter cecidit de quodam equo in aquam de Coket et submersit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium coreæ equi iij *d'*. Et villatæ de Kersterne[3] et Mangna Tossen falso appreciaverunt prædictum deodandum, ideo in mis'.

Margareta, filia Johannis Pult, scaturizata fuit in quadam patella plena aqua calida in quam cecidit ex ictu cujusdam vituli ita quod obiit. Nullus alius inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium plumbi et vituli xviij *d'*, unde vicecomes respondeat.

Nicholaus filius Thomæ de Franclington' (*sic*) cecidit de quodam equo in aquam de Coket et submersit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium equi v *s'*, unde vicecomes respondeat.

Willelmus Forestarius de Calulay[4] occidit Alanum Foders in villa de Eselington, et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xxxvj *s'*, unde vicecomes respondeat. Postea testatum est quod Alanus, quadam con-

[1] Probably Caistron in Rothbury Parish.

[2] Probably Fallowlees in Rothbury Parish.

[3] Probably Caistron and Great Tossen in Rothbury Parish.

[4] Calaley in Whittingham Parish.

tentione inter eos mota ex antiquo, insultavit prædictum, et idem Willelmus fugit in domum cujusdam Petri Pistoris, et inclusit hostium, et Alanus sequebatur et fregit hostium super eum, volens eum occidere, ita quod prædictus Willelmus se defendendo, ita quod alter propriam mortem evadere non potuit, percussit prædictum Alanum quodem baculo in capite, ita quod inde obiit.

Ricardus de Suarland occidit Gilbertum Scot, tunc servientem in Swarland, et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xxvj *s*', unde vicecomes respondeat.

Reginaldus filius Roberti de Seles, ætatis iiij[or] annorum et dimidii per infortunium occidit Robertum filium Ricardi, puerum duorum annorum. Et concessum est per Justiciarios quod prædictus Reginaldus habeat vitam et membra quoad prædictum factum pro tenera ætate ejusdem.

Willelmus filius Fabri de Avenel[1] occidit Rogerum per aventuram in Boteleston, et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus sunt infra libertatem de Tinemue. Postea testatum est quod receptatus est in libertate Prioris de Tinemue, ideo præceptum est vicecomiti quod venire faciat prædictum Priorem.

Ricardus de Horeslay ludendo et luctando cum Johanne Molendinario de Tutlington', et per infortunium cecidit cultellos suos extra vaginam et vulneravit prædictum Johannem, prædicto Ricardo ingnorante, ita quod obiit. Et prædictus Ricardus fugit et non malecreditur de morte prædicta, ideo redeat, si voluerit, set catalla ejus confiscantur pro fuga. Catalla ejus nulla.

De eodem vicecomite de catallis Willelmi le Hirde de Edelingham, latronis decollati, viij *s*' iiij *d*'. Item de eodem vicecomite de catallis Brunrobin', fugitivi, vij *s*' vj *d*'.

Elena de Lemanton' appellat in comitatu Andream filium Johannis de Midelton', Thomam de Ireton', Willelmum de Gosewick, David filium Patricii Fabri de Lowick, Willelmum de Copland, clericum, Thomam le Pestur de Langton', Benedictum le Wilur, Robertum filium le Engoles', Walterum Griffin, Johannem Hardose, Eustacium de Gurleye, Robertum,

[1] Possibly Amble in Warkworth Parish.

garcionem Gilemini de Wolhoure, et Adam Post de Medio Midelton de plagis, verberatura, et pace domini Regis fracta. Et Elena modo non venit, ideo ipsa capiatur et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Robertus de Cumberton et Walterus de Witherington'. Et Andreas, Willelmus, David, et alii non veniunt nec fuerunt atachiati, eo quod ipsa non sequebatur versus eos nisi ad duos comitatus. Et juratores dicunt quod concordati sunt, ideo ipsi in mis'. Postea veniunt Walterus de Huntercumbe et finem fecit pro prædictis Andrea filio Johannis de Middelton', Thoma de Heton', David filio Patricii, Willelmo de Copland, Benedicto le Vilur, Roberto filio Engelos, Waltero Griffin, Johanne Hardhose, Eustacio de Gurley, Roberto, garcione Gilemini de Welhoure, et Ada Post de Middelton', per v *m*'.

Adam filius Questre de Bedenhal', qui obiit, appellavit in comitatu Margeriam, filiam Willelmi filii Adæ le Keu de plagis, verberatura, et pace domini Regis fracta, etc. Et Margeria venit. Et juratores dicunt quod non sunt concordati, set pro pace domini Regis observanda inquiratur rei veritas per patriam. Et juratores dicunt quod dicta Margeria non est culpabilis, ideo ipsa inde quieta.

Willelmus de Neuton' appellat in comitatu Ricardum Forestarium de Neuton' de hoc, quod minatus fuit eum de vita et membris contra pacem domini Regis. Et Willelmus non venit, ideo ipse capiatur, et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Willelmus filius Johannis et Hugo filius Hawisiæ de Neuton'. Et prædictus Ricardus modo venit. Et juratores dicunt quod nullum malum ei intulit, ideo ipse inde quietus.

Juratores præsentant quod Robertus le Porter[1] de Bamburgh tenet de domino Rege dimidiam carucatam terræ et reddit per annum ad scaccarium Novi Castri dimidiam *m*'. Et inde alienatæ sunt quinque acræ terræ, quas Willelmus de Grey de Stocton modo tenet, et sex acræ, quas Margeria, filia prædicti Roberti, tenet. Et idem Robertus facit servitium janitoris Castri de Bamburg' pro prædicta terra.

[1] Inquisition taken at Bamburgh on Thursday after the feast of the Ascension, 16 Edward I. The jury say that Robert, late Porter of the Castle of Bamburgh, was seized in his demesne as of fee of 37 acres of arable land and 3 acres of meadow, etc., and he rendered to the Bailiffs of the Vill of Bamburgh 4*s*. 5*d*., and found one porter and one "wayt" for the Castle of Bamburgh, and took of the Lord the King every day 2*d*.; and Ralph is his son and next heir, and is of the age of 23 years (*Inq. P.M.* 16 *Edw. I.*, No. 2).

Willelmus de Hauville[1] tenuit manerium de Brotherwick in capite de domino Rege per servitium dimidiæ *m'* per annum, qui quidem redditus subtrahitur jam xx annis elapsis per ipsum Willelmum. Et idem Willelmus vendidit illud totum manerium, exceptis uno mesuagio et sex acris terræ, scilicet, Roberto filio Rogeri, Willelmo Latimer, Thomæ de Clivedon', Johanni Absolan, Aliciæ, sorori ejus, Andreæ de Brotherwick, et Roberto filio Pagani, et aliis quorum nomiua ingnorantur. Et valuit prædicta villa per annum x *m'*.

LIBERTAS DE STANFORD VENIT PER EOSDEM XIJ.

Juratores præsentant quod Gilbertus Stebrom captus pro suspicione latrocinii et imprisonatus apud Stanford, et de eadem prisona evasit, ideo ad judicium de evasione super prædictam villatam. Postea testatum est quod Gilbertus de Wyteshull' levavit de prædicta villata viij *li'* pro prædicta evasione ad opus Edmundi, fratris domini Regis nunc, ideo respondeat de eisdem. Et quia prædictus Gilbertus malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla nulla.

De indictatis, dicunt quod Hugo filius Day, Willelmus Tyson subtraxerunt se et malecreduntur de pluribus latrociniis, ideo exigantur et utlagentur. Catalla nulla.

Walterus filius Thomæ Wyleys scaturycatus fuit in quadam olla ænea plena aqua calida, ita quod obiit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium ollæ et trepedicæ ij *s'* iij *d'*, unde vicecomes respondeat.

Ingeramus de Scheple occidit Adam Peche in bosco de Alnewyck, et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus iiij *li'* iiij *s'*, unde vicecomes respondeat.

Juratores præsentant quod Ricardus de Aketon' habet xx *li'* terræ, et nondum est miles, ideo in mis'.

Juratores præsentant quod ista libertas de Samford consuevit semper respondere coram justiciariis et in omnibus rebus cum comitatu, sicut ceteræ Baroniæ ejusdem comitatus, quousque Simon de Monteforti, quondam Comes Lecestriæ, inpetravit libertatem a domino Rege, quod haberet returna brevium ; et idem subtraxit sectam ad comitatum post præ-

[1] Geoffrey, son and heir of William de Hauville (*Inq. P.M.* 4 *Edw. I.*, No. 17).

dictam inpetrationem, etc. Et dominus Edmundus, frater domini Regis, tenet placita namii vetiti sine varanto,[1] ideo inde loquendum. Et idem dominus Edmundus tempore Henrici Regis dedit manerium de Fenton', quod est membrum prædicti manerii de Stanford, Alano de Lascell'. Et valet per annum xxvj *li'*. Et Alanus venit et hoc idem cognovit. Et requisitus si clamat habere placita namii vetiti dicit, quod non, eo quod alias præsentatus fuit coram inquisitoribus.

De defaltis, dicunt quod Edmundus, frater Regis, Johannes de Vesci, Galfridus de Lucy, Robertus de Talbois, Willelmus Comin de Kirkebrid', Thomas de Clenhill, Robertus le Butiller, Patricius de Levington', Alexander de Bradeford', Hugo de Stub in Sutton, Johannes Eyr de Kilhum, Willelmus filius Ranulphi de Hethpol', Thomas filius Patricii de Holthal', Thomas filius Elwald' de Hedreslawe, Willelmus Scot de Inethal', Willelmus filius Rogeri de Kimerston', Willelmus filius Ingerammi de Doxford, Willelmus de Alvington' in Rock, Nicholaus de Swinhowe, Johannes Hering in Hoton', Willelmus filius Rogeri de Kimerston, Willelmus filius Thomæ de Sharbarton', Odonellus de Ulcestr', Adam filius Michaelis de Cerewiz, Henricus filius Gilberti in Wotton, Ricardus de Swarland, Galfridus de Hauvill', Andreas de Ulcestr', Ricardus filius Willelmi de Ulcestr', Thomas filius Thomæ in Qweperden', Willelmus de Boys in Hoton', Thomas de Graham, Willelmus de Colvill', Henricus de Sancto Paulo, Petrus le Taburur, Willelmus Pottehaye, Walterus Clericus de Chatton', Willelmus de Somervill', Ricardus filius Oliveri de Whitingham, Willelmus de Hakentoft, et Henricus de Lilleburn' in Kaldemerton non veniunt primo die, ideo in mis'.

Juratores præsentant quod ubi filum aquæ de Twede debet esse recta divisa inter regna Angliæ et Scotiæ et burgenses de Berewick apropriant sibi totam aquam illam, et in retractu ejusdem aquæ, totum solum calumpniant esse suum, ubi prædicta aqua per fluctum maris superhabundat, et atachiamenta aquæ in eodem solo fieri deberent per ballivos Episcopi Dunelmensis sive ballivos domini Regis, sede vacante.[2]

[1] See Placita de Quo Warranto, p. 603 b.

[2] On 26 Oct. 1276, Edward I. wrote to the Sheriff of Northumberland stating that whereas the Bishop of Durham had shewn that the straight course of the Tweed was the march between the Kingdoms, and all the land and water on the south side had, beyond the memory of man, been in

Juratores præsentant quod Edmundus, frater Regis nunc, dedit medietatem villæ de Neuton' Laurentio de Meymor, et valet per annum xxxvij *li'*.[1]

Juratores præsentant quod Radulphus filius Rogeri tenet manerium de Dicheburn' in capite de domino Rege in baronagio per servitium feodi unius militis, et levavit ibidem furcas xx annis elapsis. Et Radulpus venit et requisitus quo varranto levavit prædictas furcas, dicit quod ipse et antecessores sui semper habuerunt. Et dicit quod ceciderunt semel et illas relevavit sicut ei bene licuit. Et de hoc ponit se super patriam. Et juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Radulphus levavit prædictas furcas viginti annis. Et quod nullus antecessorum suorum habuit furcas in prædicto manerio donec prædictus Radulphus levavit illas levavit injuste, etc. Ideo ad judicium de eo.

De feodis, etc., dicunt quod Johannes de Vesci tenet baroniam de Alnewick, per servitium v militum, de domino Rege. Idem Johannes dedit Roberto de Hilton quandam terram in foresta de Swinleys, quæ valet per annum v *m'*, et Willelmo le Messager quandam terram in villa de Alnewick, quæ valet per annum ij *m'*. Item heredes de Muschamp' tenent baroniam suam per servitium quatuor militum, et faciunt sectam ad comitatum apud Novum Castrum. Item Robertus de Ros de Helmeleye[2] tenet baroniam de Werk per servitium feodi unius militis et sequitur similiter ad comitatum ibidem ad comitatum. Item Comes Patrick tenet serjantiam suam in comitatu Northumbriæ proesse in borwe et utborwe[3] ad merck in mere inter regna et reddit ad scaccarium Novi Castri xxx *s'*, et sequitur similiter ad comitatum. Item heredes Willelmi filii Willelmi de Hepeshal' tenent baroniam suam de domino Rege per serjantiam feodi unius militis et sequuntur ad comitatum apud Novum Castrum. Item heredes de Gauchy[4] tenent baroniam suam de domino

Norhamshire, within the Kingdom of England, yet the justiciars and bailiffs of the King of Scotland, with a multitude of the men of Berwick, had crossed the river at Tweedmuthe, and held courts and outlawries on land once covered by the sea, as if the same belonged to Scotland. King Edward having admonished the King of Scotland to rectify the above matters, commanded the Sheriff, if amends be not made, to arrest all Scotchmen passing through or staying in his bailliary till satisfaction be made (Bain's *Cal.*, vol. ii., No. 32).

[1] In margin is *loquendum*.

[2] For Hamlake or Helmsley.

[3] Jacob says this meant that "he was to allow and observe the ingress and regress of those persons that travelled between the two kingdoms, for Englishmen in ancient time called an entry or Fore-court of a house Inborow."

[4] For Gaugy.

Rege per servitium feodi trium militum et faciunt sectam ad comitatum. Radulphus de Gaugy dedit Adæ de Gesemue medietatem villæ de Cramelington' et valet per annum xx *li'*. Item Willelmus de Midelton tenuit ex dono dicti Radulphi villam de Hertlawe et postea dedit Gilberto de Midelton' et valet xx *li'*, et hoc tempore Regis nunc. Idem Radulphus, tempore Henrici Regis, dedit Philippo de Brocestre duas bovatas terræ et unum molendinum aquaticum, quæ valent per annum vj *m'*. Idem Radulphus, tempore Henrici Regis, dedit Magistro Roberto de Doxefford' duas bovatas terræ in villa Elingham, et valent per annum viij *s'*. Idem dedit Rogero de Hertlawe duas bovatas terræ, et valent per annum viij *s'* in prædicta villa. Idem Radulphus dedit ad opus unius capellani celebrantis ad unam capellam in Elingham unam carucatam terræ, quæ valet xl *s'*.

Præsentatum fuit alias coram inquisitoribus quod allocatæ fuerunt Roberto de Nevill', dum fuit custos Castri de Bamburg',[1] pro operationibus suis in eodem castro MCC *m'*, quæ quidem operationes æstimabantur ad CC *m'*. Et juratores modo præsentant quod non fuerunt allocatæ nisi DC *m'* in prædictis operationibus, ubi non posuit nisi CC *m'* ut prædictum est.

Juratores præsentant quod Ricardus de Clifford, dum fuit escaetor, cepit de bonis Thomæ de Richill' defuncti ix^{xx} multones, precii eorum ix *li'*, et cc oves, precii xij *li'*, ad opus domini Regis. Et nichil inde solvit. Ideo ad judicium.

Villata de Werk venit per xij^{clm} de Ultra Coket.

Juratores præsentant quod quædam Tunock, obviando cuidam pullano in villa de Werck, et percussa fuit de prædicto pullano ita quod tertia die inde obiit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium pullani v *s'* ij *d'*, unde Walterus de Cambou, vicecomes, respondeat. Et xij Juratores nullam fecerunt mentionem in veredicto suo quis coronæ fecit inde inquisitionem, ideo in mis'.

De vinis venditis, etc., dicunt quod Robertus le Eyr vendidit vina contra assisam, ideo ipse in mis'.

[1] For Robert de Nevill, that he be allowed his expenses in fortifying the Castle of Bamburgh in the debts which he owed to the King, 13 November 1266 (*Pat.* 51 *Hen. III.*, m. 36).

De eadem villata de fine pro xij et pro tota villata drapariis et vinetariis xx *s'*.

Michael de Kilhum queritur de Roberto de Menewile quod cepit ab eo dum fuit subescaetor iiij *m'*, injuste, etc. Et Robertus venit et non potest hoc dedicere. Et quia fuit ante statutum, consideratum est quod prædictus Robertus reddat prædicto Michaeli prædictas iiij *m'*. Et prædictus Robertus in mis' pro transgressione.

Villata de Wolloure venit per xij^cim.

Ricardus, garcio Gillemille, percussit Willelmum le Taillur de Horton' in villa de Wolhoure quodam lapide in capite, ita quod tertio die inde obiit. Et prædictus Ricardus statim fugit in Scotiam et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla prædicti Ricardi lxxv *s'*, unde idem vicecomes respondeat. Et quia manens fuit in balliva ultra Coket, ideo plenius inquiratur ibidem de catallis ejusdem. Et quia villata de Wolhoure non cepit prædictum Ricardum, ideo in mis'. Et xij Juratores concelaverunt quandam partem prædictorum catallorum, ideo in mis'. Postea nichil inquisitum est, etc.

Alanus Fullo percussit Martinum Medicum quodam gladio in costa, ita quod inde obiit. Et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus vj *s'* ij *d'*, unde idem vicecomes respondeat. Et Willelmus de la Barre minus sufficienter fecit inde officium suum, ideo in mis'.

Rogerus Medicus sagittavit Robertum de Bamburg in villa de Wolhoure, ita quod obiit. Et Rogerus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xxj *d' ob'*, unde idem vicecomes respondeat.

Cristiana, filia Aliciæ Attehole, quæ obiit, appellavit in comitatu Willelmum Drenge de Yerdhill' de rapo et pace domini Regis fracta. Et Willelmus non venit, et fuit atachiatus per Gileminum de Hidesleye et Nicholaum de Copland de eadem, ideo ipsi in mis'. Et juratores dicunt quod prædictus Willelmus culpabilis est, ideo ipse capiatur. Et quidam Johannes Hardeleseye fuit secum in auxilio, ideo ipse in mis'. Postea venit Willelmus Dreng et finem fecit pro transgressione prædicta per iiij^or *m'* per plegium Willelmi de Middelton' et Johannis de Midelton', clerici, unde

solvet medietatem ad festum Sancti Michaelis anno regni Regis nunc septimo, et alteram medietatem ad Pascham proximo sequentem.

De vinis venditis, etc., dicunt quod Willelmus Cocus vendidit vina contra assisam, ideo in mis'.

De tota villata de fine pro xij et tota villata etiam pro vinetariis pro pluribus transgressionibus v *m'*.

Juratores præsentant alias coram Philippo de Wilebi et G' socio suo ad inquirendum quod Robertus de Menevill', dum fuit subescaetor sub Villelmo de Boyvil', quando cepit seisinam de terris et tenementis Roberti de Ros de Werk post mortem ipsius Roberti, cepit de villata de Werk lx *s'*, de villata de Levermue lx *s'*, de Pressefen xl *s'*, de Magistro de Karham x *s'*, de Philippo de Ridal' pro pastura habenda xx *s'*, causa recognitionis domini. Et dicunt quod non intelligunt quod prædictus Robertus nunquam reddidit compotum ad scaccarium, ideo respondeat de eisdem nisi ad prædictum scaccarium, etc.

VILLATA DE BAMBURG' VENIT PER XIJ^cim^.

Patricius Scot percussit Willelmum de Nesebig quadam hachia in capite ita quod inde obiit. Et Patricius statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla. Et villata de Bamburgh' non cepit ipsum, ideo in mis'.

Galfridus Sutor de Bamburg' subtraxit se et malecreditur de pluribus latronciniis factis tempore domini Regis nunc, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus vij *s'* iiij *d'*, unde idem vicecomes respondeat.

Angnes, filia Benedicti, scaturizata fuit in quodam plumbo pleno aqua calida, ita quod obiit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium plumbi v *s'* v *d'*, unde idem vicecomes respondeat. Et xij juratores falso appreciaverunt prædictum deodandum, ideo in mis'.

De serjantiis, etc., dicunt quod Willelmus le Coroner de Bamburgh' tenet unam carucatam terræ per servitium faciendi summonitiones et atachiamenta ad mandatum coronatorum in balliva per totum comitatum ultra Coket. Et valet terra illa per annum x *li'* x *s'*.

Juratores præsentant quod idem Willelmus le Coronator

tenet lij acras terræ in Bamburg', et alias, per præceptum Justiciariorum, captæ fuerunt in manu domini Regis, eo quod convictum fuit quod terra illa non pertinebat ad terram illam, quam tenuit per sargentiam de domino Rege. Et dicunt quod terra illa fuit in manu domini Henrici Regis per quatuor annos, ita quod dominus Rex cepit inde per annum centum et quatuor *s'*. Et quædam Beatrix, filia Odonis, mater prædicti Willelmi, tenuit eandem terram. Et inde obiit seisita, et idem Willelmus intravit prædictam terram post mortem prædictæ Beatricis. Et nescitur qualiter terra illa exivit de manu domini Regis. Et quia idem Willelmus intravit prædictam terram per successionem hereditatis, ideo habeat dominus Rex breve suum super eum, si voluerit, etc.

Juratores præsentant quod Willelmus Eyrum, dum fuit vicecomes et constabularius Castri de Bamburg', primo tenuit placita de namio vetito apud Bamburg', et omnes constabularii qui successerunt dicto Willelmo ita fecerunt. Et juratores quæsiti quod si vicecomes istius comitatus tenuisset illa placita in comitatu, dominus Rex, quoad custodia Castri prædicti, haberet aliquod dampnum, dicunt quod non, immo foret ad commodum totius patriæ et villatæ prædictæ. Ideo inde loquendum.

De eadem villata de fine pro se et xij juratoribus drapariis et vinetariis pro concelamento et aliis trangressionibus v *m'*.

De antiquis consuetudinibus, etc., dicunt quod vicus Hospitalis Sancti Osewaldi de Bamburg', quem Prior de Sancto Osewaldo tenet, solet invenire quartam partem servitii pertinentis ad villam de Bamburg' tam coram justiciariis quam aliis ex parte domini Regis. Et modo servitium illud subtractum est jam sex annis elapsis, ita quod modo non inveniut nisi sextam partem prædicti servitii ad dampnum totius burgi prædicti. Ideo præceptum est vicecomiti quod faciat eum venire apud Eboracum in crastino Sanctæ Trinitatis, etc.

Villata de Warnemue venit per xij^cim^.

Gregorius de Warnemue fuit coronator post ultimum iter, qui modo venit et respondet de tempore suo.

Robertus filius Nicholai furatus fuit unum bovem in villa de Warnemue, et subtraxit se et malecreditur, ideo exigatur

et utlagetur. Catalla ejus xij *d*', unde vicecomes respondeat. Et xij juratores nullam fecerunt mentionem in veredicto suo de prædictis catallis, ideo in mis'.

Quædam mulier, Editha nomine, insecuta fuit per quendam Hugonem Truan usque in villam de Warnemue pro quodam bove, quem quidam latro ingnotus, vir prædictæ Edithæ, furatus fuerat de prædicto Hugone. Et capta fuit et ducta in curiam de Warnemue et ibidem cognovit se esse participem de prædicto latrocinio; per considerationem ejusdem curiæ suspensa fuit. Nulla habuit catalla.

Juratores præsentant quod Adam de Luker indictatus fuit de burglaria domus Roberti de le Hevedrowe in Bamburg' et manucaptus fuit usque adventum Justiciariorum nunc per Willelmum de Swineshou, Willelmum Armistrang de Luker, Johannem Cole de eadem, Willelmum de Bodil, Willelmum filium Henrici de Luker, Robertum Batur de Nova Villa, Robertum de Gramstanes, Willelmum Brand de Ulcestre, Vincentium de Nova Villa, Radulphum, hominem Gilberti, et Johannem, fratrem ejus, qui ipsum non habuerunt primo die, ideo in mis'.

Juratores præsentant quod custodes castri de Bamburg' appropriaverunt sibi wreck maris de aqua de Warnemue usque ad Cogeshal Warnemuth, et habent a tempore Roberti de Nevil' et hoc viginti annis elapsis, ita quod vreckum illud non arentatur in firma de Bamburg' et Warnemue. Ideo præceptum est vicecomiti et coronatori quod totum vreckum quod de cetero ibidem acciderit ad opus domini Regis appreciaretur et salvo custodiretur usque ad adventum Justiciariorum ad omnia placita.

Juratores præsentant quod Robertus, quondam Episcopus Dunelmensis, appropriavit sibi quandam piscariam in aqua de Eysworth' juxta mare unde homines domini Regis de Warnemue piscari solebant, ita quod nullus eorum ausus est ibidem piscari sine licentia dicti Episcopi ad dampnum et præjudicium, etc. Ideo ad judicium de eo.

De tota villata de fine pro se et xij juratoribus pro pluribus transgressionibus xx *s*'. Postea venerunt xij juratores et finem fecerunt pro se et tota villata pro concellamento et aliis transgressionibus v *m*'.

VILLATA DE FELTONE VENIT PER XIJ^{cim}.

De dominabus, quæ, etc., dicunt quod Alianora de Bailliolo[1] est in donatione domini Regis, quæ nondum est maritata.

Juratores nichil respondent ad capitula nisi tantum quod supradictum est.

De xij juratoribus pro se et tota villata de fine pro concelamento et aliis transgressionibus xx *s'*.

Juratores præsentant quod Rogerus filius Rogeri emit homagium et servitium Rogeri Maudit de manerio de Esseth de Rogero Bertram, qui tenuit in capite de domino. Item boscus de Westremeside cum bosco de Lintwode alienatur Priori de Brinkeburn' per Rogerum Berthram[2] tempore Henrici Regis, patris domini Regis nunc. Item campus de Gamelesthorp' alienatur Roberto de Hilton' per dictum Rogerum. Item triginta duæ acræ terræ in campo de Felton' alienatur Thomæ de Karlielo per dictum Rogerum tempore prædicto. Item triginta acræ terræ in campo de Witerig alienatur Willelmo Puffin per prædictum Rogerum a prædicto tempore.

VILLATA DE ROUBIR' VENIT PER XIJ^{cim}.

Juratores præsentant quod quidam Willelmus filius Johannis oppressus fuit quadam arbore in bosco de Roubir'. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Et xij Juratores non appreciaverunt prædictam arborem, ideo in mis'.

De ecclesiis, quæ in donatione, etc., dicunt quod ecclesia de Roubir' est in donatione domini Regis et valet per annum cc *m'*. Et Ricardus de Banfil tenet eam ex donatione Roberti, quondam Episcopi Karleolensis.

Juratores præsentant quod manerium de Roubir' aliquando fuit antiquum dominicum domini Regis, et quod dominus Johannes Rex, avus domini Regis nunc, dedit manerium illud cuidam Roberto filio Rogeri, antecessori Roberti filii Rogeri qui nunc est, et quod idem Rogerus jam quatuor annis elapsis inclusit quandam partem bosci de

[1] Alianora de Geneve, widow of Alexander de Balliol. [2] Bertram.

Roubiri ubi liberi sokemannii de Roubir' communicare solebant cum omnimodis averiis suis per totum annum, ad dampnum ipsorum, etc. Ideo (*sic*).

Item dicunt quod idem Robertus dedit parsonæ de Roubir' sex acras communis pasturæ ad faciendum unum parcum, ut idem Robertus possit absque calumpnia ejusdem parsonæ, prædictum parcum includere.

De xij juratores de fine pro se et tota villata pro concelamento et aliis transgressionibus xl *s*'.

VILLATA DE ALNEWIK VENIT PER XIJ^{cim}.

Adam de Fegeleshou posuit se in ecclesiam de Alnewik et cognovit se esse latronem et abjuravit regnum coram coronatore. Catalla ejus viij *d*', unde vicecomes respondeat. Et xij juratores nullum fecerunt mentionem de abjuratione prædicta in veredicto suo, ideo in mis'.

Simon de Scotia captus et inprisonatus fuit apud Alnewick pro quodam jumento furato, et postea noctanter eandem prisonam fregit et quendam Robertum, janitorem dicti castri, et Andream Triturantem in eodem castro occidit et cepit claves portæ castri, eandem portam aperiens, fugit ad ecclesiam de Alnewick et ibi cognovit factum suum et abjuravit coram coronatore. Et juratores testantur quod castrum illud est Johannis de Wescy, ideo ad judicium de evasione super prædictum Johannem. Catalla prædicti Simonis xiiij *d*', unde vicecomes respondeat. Et xij juratores concelaverunt quandam partem catallorum prædictorum, ideo in mis'.

Willelmus filius Simonis de Alnewick cecidit in quodam plumbo pleno bersas[1] calido et scaturicatus fuit ita quod inde obiit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium plumbi iiij *s*', unde vicecomes respondeat.

De vinis venditis, etc., dicunt quod Willelmus le Messager, Willelmus de Sarr', Martinus le Clerck vendunt vina contra assisam, ideo in mis'.

De moneta et excambiis, etc., dicunt quod Rogerus Aurifaber, senior, et Rogerus Aurifaber, junior, excambiaverunt bonam monetam pro Brabrensibus, ideo, etc. Sunt in prisona hic.

[1] So in original. There is a word *bersa*, leather. (*Maigne D'Arnis, Lexicon Manuale.*)

De duodecim juratoribus pro se et tota villata de fine pro concelamento et aliis transgressionibus xl *s*'.

Petrus le Marschal queritur de Johanne Gevener quod injuste cepit ab eo tres boves et unam vaccam, et eos injuste detinuit in custodia sua contra vadium et plegium ad grave dampnum ipsius Petri, et contra pacem, etc. Et Johannes venit et non potest hoc dedicere, ideo ipse custodietur, et satisfaciat prædicto Petro de dampnis suis, quæ taxantur ad dimidiam *m*'.

De serjantiis, etc., dicunt quod Alexander de Bradeford[1] tenet villam de Bradeford de Rege in capite per servitium quod inveniet in exercitu unum servientem decenter armatum, et inde alienatæ sunt viginti et quatuor acræ terræ, quas Willelmus Goldewin de Bamburg' tenet de dicto Alexandro pro quatuor *d*' per annum, et fuerunt alienatæ xxiiij^{or} annis elapsis. Item dicunt quod Henricus de Mulesfen,[2] tenet villam de Mulesfen' de domino Rege in sokagio et reddet inde ad scaccarium Novi Castri xxx *s*', et xiiij *d*' pro cornagio, et reddet xl *s*' pro multura castro de Bamburg', et cariabit per annum vicissim xv truncos et in autumpno faciet unum cariagium cum xij^{cim} carectis ad unicum prandium per diem, et metet cum xxvj hominibus per unum diem ad unum prandium similiter, et arrabit cum sex carucis semel per annum, et dabit prædicta villa pannagium pro porcis suis, qui ad festum Sanctæ Crucis in autumpno fuerint superannati, et pro quolibet porco j *d*', ad festum Sancti Martini, scilicet, pro porcis qui pascunt campos, nomine pannagii, agistatoribus domini Regis de Qwitingham.

Henricus de Sancto Paulo tenet unam bovatam terræ et dimidiam in villa de Bidenhal, residuum prædictæ villæ in sokagio, etc., et reddet per annum inde xx *s*' apud Novum Castrum pro tota integra et xiiij *d*' pro cornagio, et castro de Bamburg pro multura v *m*' et cariabit xv trunkos et in autumpno metet per iij dies quolibet die cum octo hominibus ad unum prandium et arabit cum x carucis ad unum prandium, et dabit pannagium sicut villa de Mulesfenn'.

VILLATA DE MORPATH' DE PARTE COMITATUS CITRA COKET VENIT PER XIJ^{cim}.

Willelmus Spurnel et Robertus, frater ejus, verberaverunt Johannem Scot, forestarium de Beleassis, ita quod infra tres

[1] Alexander de Bradford, son of John de Bradford (*Cal. Gen.*, i. 120).

[2] Henry de Mulesfen son and heir of Henry de Mulesfen (*Ibid*, 129).

septimanas inde obiit. Et statim fugerunt et malecreduntur, ideo exigantur et utlagentur. Catalla prædicti Roberti xij *d'*. Catalla prædicti Willelmi ij *s'*. Idem Robertus habuit quandam domum in feodo unde annus et vastum ij *s'* v *d'*, medium tempus ij *s'*, et Willelmus similiter habuit terram liberam unde annus et vastum ij *s'* vij *d'*, medium tempus ij *s'*, unde vicecomes respondeat. Postea venit Magister Ricardus de Morpath, ballivus Baronis de Creistock, capitalis domini feodi, et finem fecit pro anno et vasto prædictæ terræ per dimidiam *m'*, per plegium Johannis de Swineburne.

Henricus le Forester et Stephanus de Konesclive occiderunt Johannem filium Acson' in villa de Stanton. Et Stephanus statim captus fuit et ductus apud Novum Castrum et ibidem inprisonatus, et postea coram Justiciariis ad gaiolam deliberandum assingnatis, suspensus fuit. Et Henricus fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla prædicti Stephani xj *s'* iiij *d'*. Catalla prædicti Henrici ix *s'* iiij *d'*, unde idem vicecomes respondeat. Et plenius inquiratur in balliva citra Koket de catallis eorum.

Quidam ingnotus hospitatus fuit apud Morpath' cum quibusdam Galfrido et Willelmo, mercenariis de Scotia. Idem ingnotus surrexit noctanter et furatus fuit de bonis ipsorum Galfridi et Willelmi ad valentiam xxx *s'*. Et statim post factum, fugit usque Cottingwod'. Et postea ambo se subtraxerunt et non malecreduntur, ideo redeant, si voluerint, set catalla eorum confiscantur pro fuga. Catalla eorum nulla.

De vinis venditis, etc., dicunt quod Thomas de Sampford et Alanus Clericus, vendiderunt vinum contra assisam, ideo in mis'.

Postea venerunt duodecim et finem fecerunt pro se et tota villata drapariis et vinetariis pro concelamentis et aliis transgressionibus v *m'*.

VILLATA DE MITFORD VENIT PER XIJ^{cim}.

De ecclesiis quæ, etc., dicunt quod ecclesia de Mitford' est in donatione domini Regis per feoffamentum Johannis de Luthergrenes et valet per annum xl *li'*, præter capellam de Midelton, quæ valet xvj *li'*, etc. Quæ quidem alienata est per quendam Robertum, Episcopum Dunelmensem, ideo inde loquendum.

Jul' le Portere cecidit de ponte de Mitford et submersit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Et xij juratores nichil præsentaverunt de ista loquela in veredicto suo, ideo in mis'.

De W' vicecomite de catallis Willelmi de Pikedenn, latronis decollati, iij *s'*.

De evasione latronum, etc., dicunt quod Robertus de Refholm' cepit quendam latronem, Hugonem de Haidon' nomine, in villa de Mitford, et postea de custodia ipsius Roberti evasit. Et Robertus de Hampton', tunc vicecomes, qui obiit, levavit de prædicto Roberto viij *li'* pro prædicta evasione. Ideo Willelmus Lokard, heres prædicti Roberti, respondeat de eisdem. Et quia prædictus Hugo malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla.

Cristiana de Lonesdal capta in villa de Mitford pro suspicione latrocinii et inprisonata, evasit. Ideo ad judicium de evasione super eandem villatam. Et prædicta Cristiana malecreditur, ideo exigatur et vayvetur.

De duodecim Juratoribus de fine pro se et tota villata drapariis et vinetariis pro transgressionibus xl *s'*.

De feodis militaribus, etc., dicunt quod de feodo de Mitford' alienata sunt maneria de Magna Eyland, Parva Eyland, Merdefen, Claverden cum advocatione ecclesiæ, per Rogerum Bertram, Willelmo de Valencia. Item manerium de Kirkelawe alienatum est per eundem Rogerum, Hugoni de Eufre. Manerium de Balbington per eundem Rogerum G' de Hunfravil'. Manerium de Crophill' alienatum est per eundem Rogerum, Thomæ filio suo. Villa de Neuton' cum una carucata terræ alienata fuit per prædictum Rogerum, Gwychardo de Charrum, quam Hugo de Eufre modo tenet per feoffamentum dicti Gwiscardi. Villa de Benrig cum parko de Whitenley alienatur domino Radulpho de Cotum per prædictum Rogerum. Item parkum de Mitford alienatur per dictum Rogerum, Hugoni de Eufre. Item triginta et quatuor acræ terræ in villa de Maleston' cum feodo unius militis et dimidii in Meldon' et Prestwick alienantur Waltero de Cambou per dictum Rogerum. Item quadraginta acræ in campo de Benrig cum viginti marcatis annui redditus alienantur Abbati de Novo Monasterio per dictum Rogerum. Item villa de Swarland cum pertinentiis alienatur Thomæ de Karl', burgensi de Novo Castro, per dictum Rogerum. Item villa de Glanteley alienatur Willelmo de Hastingtof per

dictum Rogerum. Item villa de Oversgares alienatur per dictum Rogerum, quam Johannes filius Johannis de Herle modo tenet et est infra ætatem. Item villa de Traterston alienata fuit per eundem Rogerum, quam Johannes, de Vesci modo tenet et valet x *li'*. Item boscus de Hulm' alienatur domino Willelmo Heyrum per dictum Rogerum. Item boscus de Remelde alienatur domino Roberto de Hilton'.

Et dicunt quod omnia ista maneria et tenementa alienata sunt per Rogerum Bertram tempore Regis Henrici, patris Regis nunc, set de valore eorundem nesciunt.

VILLATA DE WERKEWORTH' VENIT PER XIJ^cim.

Juratores præsentant quod Rogerus sutor de Alnewuck subtraxit se et malecreditur pro quadam vacca furata, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xvj *d'*, unde vicecomes respondeat.

Willelmus Faber percussit Rogerum Paraventur' quodam knipulo in ventrem, et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Postea testatum est quod idem Willelmus receptatus fuit apud Tinemue in libertate Prioris de Tinemue. Ideo præceptum est vicecomiti quod venire faciat prædictum Priorem ad ostendendum quo varanto recepit felonem in terra sua, etc.

De vinis venditis, etc., dicunt quod Johannes le Procuratur et Willelmus de Welhowe vendiderunt vina contra assisam, ideo in mis'.

Postea venerunt xij juratores et finem fecerunt pro se et tota villata drapariis et vinetariis pro concelamentis et aliis transgressionibus per ij *m'*.

De feodis militaribus, etc., dicunt quod de feodo de Mitford alienata sunt maneria de Magna Eyland, Parva Eyland, Merdefen, Claverdon' cum advocatione ecclesiæ, per Rogerum Bertram, Willelmo de Valencia. Item manerium de Kirkelawe (*sic*).

VILLATA DE NEWEBIGGINGE VENIT PER XIJ^cim.

Juratores præsentant quod quædam mulier, nomine Emma, suspendit seipsam. Nullus alius inde malecreditur. Judicium, felonia de se. Primus inventor obiit, venit et non malecreditur. Et xij juratores nullam fecerunt mentionem in veredicto suo de inventore, ideo in mis'.

Thomas filius Mabiliæ de Sutflete submersit de quodam batello in portu de Neubiggingh'. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium batelli iiij *s'*, unde vicecomes respondeat.

De eodem vicecomite de vrecko maris lx *s'* ix *d'*.

De vinis venditis, etc., dicunt quod Nicholaus de Dunesley et Simon de Hertebel vendiderunt vina contra assisam, ideo in mis'.

De novis consuetudinibus, etc., dicunt quod Prior de Tinemue et homines sui de Alnebill' et Haukesbill' inpediunt homines de Newbigginh' collegere vermes super costeram maris in retractu aquæ ad hamos suos pascendos ad grave dampnum ipsorum, etc. Ideo ad judicium de eo. Et præceptum est vicecomiti quod venire faciat prædictum Priorem ad respondendum, etc.

Postea venerunt xij juratores et finem fecerunt pro se et pro tota villata vinetariis, drapariis pro concelamentis et aliis transgressionibus v *m'*.

Villata de Corebrigge venit per xij^{cim}.

Ricardus filius Ricardi Fabri occidit David' de Graham in villa de Corebrigge et fugit ad ecclesiam Sancti Andreæ et cognovit factum et abjuravit regnum coram coronatore. Catalla ejus xj *s'* vj *d' ob'*. Et quia villata de Corebrigg' non cepit ipsum, ideo in mis'.

Willelmus Claudus, sutor, indictatus per appellum Walteri de Whitington', probatoris, subtraxit se et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus ij *s'* vj *d'*, unde vicecomes respondeat. Et Mathæus Piscator subtraxit se per appellum ejusdem, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus ij *s'* vj *d'*, unde idem vicecomes respondeat. Et xij juratores falso appreciaverunt catalla. Ideo in mis'.

Johannes Chappe percussit Ricardum de Scharegill' in capite quodam pari forcipum ita quod inde obiit. Et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xxx *s'* iij *d'*, unde vicecomes respondeat. Idem habuit quandam domum in feodo unde annus et vastum xvj *s'* iiij *d'*, medium tempus xij *s'*, unde idem vicecomes respondeat. Et Robertus filius Rogeri cepit prædictos exitus sine varanto, ideo in mis'.

Stephanus le Moner suspendit seipsum in villa de Corbrigg'. Nullus alius inde malecreditur. Judicium, felonia de se. Catalla ejus iiij *li'* xiij *s'* vj *d'*, unde vicecomes respondeat.

Alanus Burel wulneravit Alanum Hope de Tindale, ita quod infra octo dies postea inde obiit. Et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus iij *d'*, unde vicecomes respondeat.

De vinis venditis, etc., dicunt quod Hugo de Button' et Henricus de Sarr' vendiderunt vina contra assisam, ideo in mis'.

De eodem vicecomite de catallis Roberti le Taillur, latronis, decollati, xv *s'* iiij *d'*.

De vicecomite et aliis ballivis qui inprisonaverunt illos, qui rettati fuerunt de latrociniis, et eos in prisona detinuerunt quousque, etc., dicunt quod Gwichardus de Charrum, dum fuit vicecomes, cepit de Hugone de Mascekren de Corbrigge, qui appellatus fuit a quodam Henrico de Swaldal', probatore, qui suspensus fuit, centum *s'* post mortem ejusdem probatoris, ideo ad judicium de eo, etc.

Johannes de Oggil captus pro morte Isabellæ, filiæ Alani filii Martini de Corbrigge, venit et defendit totum et ponit se super xij juratores de Corbrigge. Et juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Johannes non est culpabilis, ideo ipse inde quietus, etc.

Postea venerunt duodecim et finem fecerunt, pro se et tota villata, vinetariis et drapariis centum *s'*.

Quæ maneria, etc., dicunt quod manerium de Corebrigg' est antiquum dominicum domini Regis et quod dominus Rex, avus Regis nunc, dedit illud manerium Roberto filio Rogeri pro quadraginta *li'* per annum ad scaccarium domini Regis per annum reddendis. Et Robertus filius Rogeri illud manerium adhuc tenet.

Item alias præsentatum fuit quod Nicholaus de Swineburn', dum fuit coronator, debuisset recepisse de Hugone le Mascekren ij *m'* pro officio suo non exercendo. Et Nicholaus venit et bene defendit quod nunquam cepit a prædicto Hugone prædictas duas *m'* in forma prædicta, set dicit quod prædictus Hugo fuit inplacitatus a pluribus de comitatu et quod ipse idem Nicholaus esset de consilio suo in suis agendis,

dedit ei prædictas duas *m'*, et quod ita sit petit quod inquiratur per patriam. Et xij juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Hugo dedit prædicto Nicholao prædictas duas *m'* per sic quod esset de consilio suo ut prædictum est, et non pro officio, etc., ideo inde quietus.

PARS COMITATUS CITRA COKET VENIT PER DUODECIM.

Thomas, præpositus de Blenkenshope volens percutere Mariotam, filiam Adæ, de qua genuit quendam puerum, Willelmum nomine, ætatis novem septimanarum, quem ipsa tenuit inter brachia sua, percussit dictum Willelmum per infortunium, ita quod obiit. Et prædictus Thomas statim fugit et non malecreditur, ideo redeat si voluerit, set catalla confiscantur pro fuga. Catalla ejus iiij *li'* xx *d'*, unde vicecomes respondeat. Postea venit Thomas de Blenkensop' et finem fecit pro prædicto Thoma præposito per xl *s'*, unde idem Thomas respondeat.

De eodem vicecomite de catallis Alani Ivelepeni, latronis, decollati iij *s'* ix *d'*. De eodem vicecomite de catallis Ricardi le Cu, latronis, decollati, v *s'* vj *d'*. De eodem vicecomite de catallis Ricardi filii Gilemini, latronis, occisi, ix *s'* ij *d'* *ob'*. De eodem vicecomite de catallis Thomæ Kippingh', latronis, decollati, xxx *s'* v *d'*. Et villatæ de Blenkenshop, Widen', Langley, Fourstanes, Thokirington', et Whelpington' falso appreciaverunt prædicta catalla, ideo in mis'. De eodem vicecomite de catallis cujusdam latronis ingnoti ij *d'*. De eodem vicecomite de catallis Willelmi Russel, dimidiam *m'*.

De indictatis, etc., dicunt quod Adam Russel, Willelmus Batis, et Ricardus Messor de Parva Herle, et Eda Cuter, et Cristiana, uxor Roberti de Halton', subtraxerunt se et malecreduntur de pluribus latrociniis, ideo exigantur et utlagentur et vayventur. Catalla Adæ xxvj *s'*. Catalla Willelmi iij *s'* v *d'*. Catalla prædicti Ricardi xxij *s'* viij *d'* *ob'*. Catalla prædictæ Edithæ xj *d'*.

Adam Cul posuit se in ecclesiam de Whelpinton et cognovit se esse latronem, et abjuravit regnum coram coronatore. Catalla ejus iiij *s'* iiij *d'* *ob'*, unde vicecomes respondeat.

Hugo filius Andreæ occidit Willelmum filium Andreæ, fratrem suum, in Whelpington', et statim fugit et malecre-

ditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla prædicti Hugonis xxxviij *s*' v *d*', unde vicecomes respondeat. Postea testatum est quod prædictus Hugo fugit usque Estelesham et ibi receptatus est in libertate, ideo præceptum est vicecomiti quod venire faciat.

Idem Hugo habuit terram liberam unde annus et vastum ij *s*' vj *d*', unde idem vicecomes respondeat. Item idem habuit septem acras terræ ad firmam ad terminum decem annorum quæ valent per totum terminum l *s*', unde Hugo de Qwelpeton' respondeat, et unde solvet medietatem ad festum Sancti Michaelis, hoc anno, et alteram medietatem ad festum Sancti Michaelis, proximo sequens.

De eodem vicecomite de catallis Elenæ de Parva Herle ij *s*' ij *d*' *ob*'. De eodem vicecomite de catallis cujusdam latronis ingnoti v *d*'.

Adam de la Halle de Kirkeherle subtraxit se et malecreditur de pluribus latrociniis, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus iij *s*', unde vicecomes respondeat.

Ricardus filius Simonis de Ingou occidit Stephanum filium Walteri de Kermeslawe et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xxv *s*' x *d*', unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Parva Herle, Kirkeherl, Rihil, Ingou, et Mangna Whitington non fecerunt sectam post ipsum, ideo in mis'.

Adam filius Walteri de Mangna Whitington percussit Hugonem de eadem quodam cultello in ventre ita quod obiit. Et Adam statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xxx *s*' x *d*', unde vicecomes respondeat.

Robertus de Clawerworth' subtraxit se et malecreditur de pluribus latrociniis, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xviij *s*', unde vicecomes respondeat.

Robertus Multergre occidit Johannem Galbomayden et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla nulla.

Robertus filius Alexandri Weyhund subtraxit se pro burglaria domus Eliæ de Biwell' et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xiiij *d*'.

Petrus Tod de Berill' cecidit de quodam equo in aquam de Tine et submersit. Nullus alius inde malecreditur.

Judicium, infortunium. Precium equi iiij *s'*, unde vicecomes respondeat.

Gilbertus filius Aviciæ subtraxit se et malecreditur de pluribus latrociniis, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus viij *s'* iiij *d' ob'*, unde vicecomes respondeat.

De eodem vicecomite de tesauro invento v *s'* j *d' ob'*.

Willelmus le Sclater, Rogerus Stedeman, Ranulphus Sehapawey, Johannes et Thomas, filii domini Johannis de Fornacres, Patricius, armiger dicti domini Johannis, Robertus filius Willelmi de Molton, Johannes de Hundmanebi, et Hugo le Sclatiere burgaverunt domum Ricardi filii Sweyn de Heton et statim fugit (*sic*) usque in libertatem Episcopi Dunelmensis apud Fornacres,[1] præter Rogerum Stedeman qui fugit in Scotia, et malecreduntur, ideo exigantur et utlagentur. Catalla ejusdem Ranulphi Schapawey xvj *d'*, unde vicecomes respondeat.

Willelmus filius Walteri de Aldebir volens jacere baculum ad gallum, ita quod per infortunium percussit quendam puerum in capite, ita quod obiit. Et prædictus Willelmus non malecreditur de morte prædicta, ideo redeat si voluerit.

Johannes de Derwente furatus fuit quendam bovem in Bellingham. Et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus dimidia *m'*, unde vicecomes respondeat.

Johannes Morgan subtraxit se et malecreditur de pluribus latrociniis, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xl *s'* unde vicecomes respondeat.

Quædam mulier ingnota, sortilega, intravit domum Johannis de Kerneslawe hora vespertina, et ipsum Johannem insultavit eo quod idem Johannes singnavit se singno crucis super luminaria quando dixerunt, Benedicite. Et idem Johannes se defendendo, tanquam de diabolo, percussit eandem sortilegam quodam astello, ita quod obiit. Et postea per judicium totius clerici, combusta fuit. Et idem Johannes post factum illud furiosus devenit. Et postea cum sensum recuperasset memorans factum prædictum, si posset cedere in periculum, fugit usque in Episcopatum Dunelmensem et non

[1] Farnacres in Durham.

malecreditur de aliqua felonia, ideo redeat si voluerit, set catalla ejus confiscantur pro fuga. Catalla ejus iiij *li'* v *s'*.

De eodem vicecomite de catallis cujusdam latronis ingnoti, fugitivi, iiij *s'*.

Thomas Moppe occidit Willelmum Fairware in villa de Bromleye. Et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus iij *s'* ix *d'*, unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Bromley, Stiford, Hedleye, Farderleye non venerunt plene ad inquisitionem, ideo in mis'.

Johannes Pekock percussit quadam hachia in capite Willelmum de Diveleston ita quod obiit. Et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus lxiiij *s'* vj *d'*, unde vicecomes respondeat.

Gilbertus Litel de Diveleston et Ricardus de Morwick, Galfridus Haspald subtraxerunt se et malecreduntur de burglaria domus Hutredi de Vall', ideo exigantur et utlagentur. Catalla dicti Galfridi Haspald dimidia *m'*, unde vicecomes respondeat.

Adam Melfel de Slaveleye captus et inprisonatus in prisona apud Novum Castrum tempore Gwichardi de Charhun et ab eadem prisona evasit. Ideo ad judicium de evasione super prædictum Gwichardum. Et quia prædictus Adam malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla xix *s'* viij *d'*, unde vicecomes respondeat.

Radulphus Fullo de Sotlee subtraxit se et malecreditur de receptamento latronum, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus v *s'* iiij *d'*, unde vicecomes respondeat. Et Henricus Peke pro burglaria domorum subtraxit se et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla.

De eodem vicecomite de catallis Johannis Gilet, latronis, suspensi, iij *s'*.

Galfridus Wolvesheved posuit se in ecclesiam de Gonewarton' et cognovit se esse latronem, et abjuravit regnum coram coronatore. Catalla ejus ij *d'*, unde vicecomes respondeat.

Waldelfus filius Dolfini occidit Angnetem, uxorem suam, in campo de West Swineburn'. Et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla.

Johannes Scot subtraxit se et malecreditur de pluribus latrociniis, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xxiij *s'* iiij *d'*, unde idem vicecomes respondeat. Et testatum est quod receptus in Estlesham in libertate Archiepiscopi, ideo ad judicium de eadem libertate.

Rogerus filius Amabiliæ oppressus fuit quadam rota molendini aquatici. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium rotæ xviij *d'*, unde vicecomes respondeat.

Edmundus Tiok et Martinus Tinock subtraxerunt se et malecreduntur de pluribus latrociniis, ideo exigantur et utlagentur. Catalla ejusdem Edmundi xv *s'* vij *d'*. Catalla prædicti Martini xj *s'* viij *d'*, unde vicecomes respondeat.

Johannes de Neuham occidit Radulphum de Nortwideslad'. Et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xlij *s'* vj *d'*, unde vicecomes respondeat.

Ranulphus Mays cecidit de quodam equo in Campo de Denton, ita quod obiit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium equi v *s'*, unde vicecomes respondeat.

Robertus le Braccur gratis suspendit seipsum. Nullus alius inde malecreditur. Judicium, felonia de se. Catalla ejus iij *s'* vij *d'*, unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Denton, Benewell', Neuburn', et Kinton falso appreciaverunt prædicta catalla, ideo in mis'.

Radulphus Codenay subtraxit se et posuit se in libertatem de Estlesham et malecreditur de pluribus latrociniis, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus vj *s'*, unde vicecomes respondeat.

Radulphus filius Hugonis subtraxit se et malecreditur de pluribus latrociniis, ideo exigatur et utlagetur Catalla ejus vij *s'*, unde vicecomes respondeat.

Alexander de Cheppewell' cecidit de quodam equo in aquam de Tine. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium equi xiiij *d'*, unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Neuburn, Trokelawe, Denton, et Kalverston falso appreciaverunt prædictum deodandum, ideo in mis'.

Rogerus de Walbitel appellavit in comitatu Thomam de Boulton, capellanum, Thomam de Kirkebi, clericum, Reginaldum, clericum, Willelmum le Keu, et Leonardum le Osellur de robaria, etc. Et Rogerus insequebatur versus eos, ita quod omnes utlagati sunt ad sectam prædicti Rogeri. Nulla habuerunt catalla.

Custancia, quæ fuit uxor Alani del le Hope, appellavit in comitatu Willelmum de Meruton', seniorem, et Willelmum de Meruton, juniorem, et Willelmum, garcionem suum, et Alanum Hurel, et Rogerum Carectarium, et Alanum de Swineburn', de morte Alani, viri sui. Et Constancia venit et non vult sequi versus eos, ideo ipsa committatur gaiolæ. Pardonatur quia pauper. Et Willelmus et alii non venerunt quia non fuerunt atachiati, set pro pace observanda, inquiratur rei veritas per patriam. Et juratores dicunt super sacramentum suum quod nullus eorum est culpabilis, præter Alanum Burel, ideo ipsi inde quieti. Et quia prædictus Alanus malecreditur de morte prædicta, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus alibi.

Isabella, quæ fuit uxor Roberti de Wilington, appellavit in comitatu Johannem de Stanton', diaconum, et Willelmum le Saltere de eadem, de morte Roberti, viri sui. Et Isabella non venit. Et compertum est per rotulos coronatoris quod prædictus Willelmus utlagatus est per sectam ipsius Isabellæ, ideo de eo nihil ad præsens. Catalla ejus xiij *d'*, unde vicecomes respondeat. Et prædictus Johannes alias coram Gwichardo de Charhun, justiciario ad gaiolam, etc., deliberatus fuit per patriam, et omnino quietus. Ideo nichil de eo.

Willelmus Faber de Hertwatton et Wald' de eadem subtraxerunt se et malecreduntur de pluribus latrociniis, ideo exigantur et utlagentur. Catalla eorundem xv *s'* vj *d'*, unde vicecomes respondeat.

De eodem vicecomite de catallis Walteri de Baitan, latronis, decollati, iiij *s'*.

Quædam sus laceravit quandam Emmam, filiam Hugonis de Wotton'. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium suis xvj *d'*, unde vicecomes respondeat.

Johannes filius Walteri de Thornton' percussus fuit per quoddam jumentum, ita quod inde obiit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium jumenti vij *s'*, unde vicecomes respondeat.

Alanus filius Utredi occidit Adam filium Ricardi in villa de Templo Sourebi. Et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus v *s*', unde vicecomes respondeat.

Rogerus Grim de Pikedenn occidit Emmam de Stanton', et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla.

Frater Rogerus de Westrington percussus fuit per quoddam jumentum, ita quod obiit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium jumenti ij *s*', unde vicecomes respondeat.

Patricius le Lung de Windgate et Simon, filius ejus, occiderunt Adam Tod. Et statim fugerunt et malecreduntur, ideo exigantur et utlagentur. Catalla eorum xij *s*' iiij *d*', unde Rogerus de Woderington. Et Rogerus de Woderington, coronator, non respondet de ista loquela, ideo in mis'. Et testatum est quod prædictus Patricius et Simon fugerunt usque Tinemue et ibi receptati sunt. Ideo est præceptum vicecomiti quod venire faciat Priorem, etc.

Matilda, uxor Henrici Fabri de Windegate, et Robertus Layping occiderunt prædictum Henricum et statim fugit (*sic*) et malecreduntur, ideo exigantur et utlagetur et vayvetur Nulla habuerunt catalla.

Robertus de Windegate occidit Johannem de Netherington et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus iij *s*' *ob*', unde vicecomes respondeat.

Willelmus filius Matildæ occidit Ricardum Ker et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xv *s*', unde vicecomes respondeat. Et villata de Windegate non cepit ipsum, ideo in mis'.

Hugo de Rapereslaw in mis' pro contemptu.

Alanus del Cote subtraxit se et malecreditur de pluribus latrociniis, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus x *s*' viij *d*'. Postea rediit et captus fuit et devenit probator apud Novum Castrum. Et de eadem prisona evasit. Et quia prisona fuit in custodia Roberti de Hampton, ideo ad judicium de evasione super prædictum heredem ipsius Roberti, scilicet, Willelmum Lokard'.

De eodem vicecomite de wrecko maris invento viij *s*'.

Thomas de Hoburn, in frustando mulvellos in villa de Seton' de la Val venit quædam mulier mendicans exorans bona pro Deo, sub knipulo, quo frustavit prædictum piscem, ipso ingnorante, per infortunium percussit ipsam in capite, ita quod ipsa obiit. Et prædictus Thomas non malecreditur, ideo redeat si voluerit, set catalla ejus confiscantur pro fuga. Catalla ejus xviij *d*', unde vicecomes respondeat. Et villatæ de Seton, Hertelawe, et Horton falso appreciaverunt prædicta catalla, ideo in mis'.

Johannes le Noreys, garcio Johannis de Roseles, wulneravit Hugonem Molendinarium, ita quod obiit. Et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus nulla. Et villata de Morwick non cepit ipsum, ideo in mis'.

Rogerus Sutor substraxit se et malecreditur de pluribus latrociniis, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xix *d*', unde vicecomes respondeat.

De eodem vicecomite de vrecko maris de uno batello apud Hadeston' ij *s*'.

Robertus filius Galfridi de Tratreston gratis suspendit se. Nullus alius inde malecreditur. Judicium, felonia de se. Catalla ejus lxj *s*' iiij *d*' *ob*', unde vicecomes respondeat.

Robertus Sutor de Hutenham occidit Thomam Ranavey, et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xvj *d*', unde vicecomes respondeat.

Thomas filius Angnetis de Wetewrth' luctando cum Hugone de Bethal' per infortunium prostravit ipsum ita quod ex ruina illa intra diruptus fuit, unde obiit. Et Thomas statim fugit et non malecreditur, ideo redeat si voluerit, set catalla ejus confiscantur pro fuga. Catalla ejus v *s*' vj *d*'.

Johannes Marrays de Ellington subtraxit se et malecreditur de pluribus latrociniis, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xxxix *s*', unde vicecomes respondeat.

Jacobus de Trewick captus et inprisonatus apud Novum Castrum pro suspicione latrocinii et prisonam illam postea fregit. Et statim insecutus et captus fuit et ibidem suspensus. Catalla ejus xxxiij *s*' ix *d*' *ob*', unde vicecomes

respondeat. Idem habuit terram liberam unde annus et vastum iij *s*' ix *d*', medium tempus iij *s*', unde idem vicecomes respondeat.

De eodem vicecomite de catallis Laurentii de Walton', fugitivi, ix *s*' *q*'. Et quia testatum est quod prædictus Laurentius obiit, ideo nihil de utlagaria.

Rogerus de Whitelawe occidit Adam Vitheued. Et Rogerus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xxvj *s*' iij *d*', unde vicecomes respondeat. Idem habuit terram liberam unde annus et vastum v *s*', medium tempus ix *s*', unde vicecomes respondeat. Postea venit Margeria de Trewick et finem fecit pro se et Ricardo de Stikelawe, participe suo, pro anno et vasto terræ, quæ fuit prædicti Rogeri, per dimidiam *m*', per plegium Willelmi de Trewick.

Alicia, uxor Ranulphi, gratis suspendit seipsam. Nullus alius inde malecreditur. Judicium, felonia de se. Catalla ejus xj *d*', unde vicecomes respondeat.

Willelmus Tunde de Wideslad cecidit de quodam equo, ita quod a casu isto obiit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium equi dimidiam *m*', unde vicecomes respondeat.

Willelmus Messor oppressus fuit quadam carecta cum duobus equis, ita quod obiit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium equorum et carectæ viij *s*' j *d*', unde vicecomes respondeat. Et villata de Hertlawe sepelivit ipsum sine visu coronatoris, ideo in mis'.

Rogerus de Elington', manens in Neuham, occidit Johannem Cord et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xxiiij *li*' vij *d*', unde villata de Wardwick respondeat xxvij *li*' vij *s*' v *d*', et vicecomes de residuo, videlicet, de viij *li*' xiij *s*' iij *d*'.

Galfridus le Forester captus pro quadam vacca furata et aliis latrociniis, et Petrus le Marschal captus similiter pro lana Willelmi Scissoris de Hanewell' et pro aliis pluribus latrociniis, venerunt et defendunt totum, etc., et ponunt se super patriam de bono et malo. Et juratores dicunt super sacramentum suum quod non sunt culpabiles de aliquo latrocinio, ideo ipsi inde quieti. Et xij juratores dicunt quod

prædictus Petrus indictatus fuit per villatam de Sandfordham falso et maliciose, ideo in mis'.

Henricus de Hastinge, Thomas le Tinclere de Qwitingham, Adam de Vilur, Simon le Fleckere de Murez, Willelmus Jolifray, Willelmus filius Utting', Simon de Oseberwick, Henricus de Kilhom, Adam de Warnemue, Willelmus de Gosford, Thomas de Hilburn', Willelmus Pilche, Nicholaus Tod de Liom, et Eda de Ananderdal', capti pro suspicione latrocinii, veniunt et defendunt totum, etc. Et ponunt se super patriam de bono et malo. Et xij juratores et quatuor villatæ propinquiores dicunt super sacramentum suum quod prædicti Henricus, Thomas, et nullus alius de prædictis, præter prædictum Willelmum filium Utting, culpabilis est, ideo ipsi inde quieti. Et de prædicto Willelmo filio Utting' dicunt quod culpabilis est, ideo, etc. Catalla ejus iij *s'* iij *d'*, unde idem vicecomes respondeat.

Cristiana, quæ fuit uxor Johannis filii Waldech', appellavit in comitatu Willelmum clericum de Estlesham, Adam Belmind, Alexandrum Cuter de Angerton, et Hugonem de Moubi de robaria et pace domini Regis fracta. Et Cristina retraxit se, ideo ipsa committatur gaiolæ, et plegii sui de prosequendo in mis'. Et Willelmus et alii veniunt, præter Adam Belmind, qui utlagatus est ad sectam ipsius Cristianæ. Et Hugo de Mumbr' non venit et fuit atachiatus per Ranulphum filium Ricardi de Angerton' et Robertum Eir de eadem, ideo ipse in mis'. Et Willelmus et alii veniunt et pro pace observanda inquiratur rei veritas. Et xij juratores dicunt super sacramentum suum quod non sunt capabiles, ideo ipsi inde quieti.

Robertus de la Mareis, qui obiit, appellavit in comitatu Petrum le Forester de Mitford et Adam de Mendrum, Robertum Scot, Garci Gracias de Mitford, Willelmum de Bereford, et Ricardum Yotem de plagis, verberaturis, et pace domini Regis fracta. Idem appellavit Hugonem de Euere de præcepto et missione. Et Petrus et omnes alii veniunt. Et quia prædictus Robertus obiit, ideo consideratum est quod appellum istud nullum.

Dionisia de Ba appellavit in comitatu Willelmum de Swethope, Johannem, fratrem ejus, Rogerum de Ingou, Johannem de Thirnu', Alanum de Thirnu', Petrum de Prandwick, Laurentium Clericum, et Thomam le Fauconer de roberia et pace domini Regis fracta. Et Dionisia non venit,

ideo ipsa capiatur et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Johannes de Herl et Walterus de Tindal in Wotton'. Et Willelmus, Johannes, et alii veniunt. Ideo consideratum est quod appellum ejus nullum set pro pace domini Regis observanda, inquiratur rei veritas. Et juratores dicunt super sacramentum (*sic*). Postea venit Johannes de Lithegreyns et finem fecit pro prædicta Dionisia et plegiis suis per xx *s*', per plegium Thomæ de Clivedon'.

Convictum est per juratam, in quam Nicholaus Vigerus et Alanus Mair se posuerunt, quod idem Nicholaus percussit prædictum Alanum in capite, ita quod sanguis exivit jam quinque annis elapsis contra pacem, etc. Et quod cepit de prædicto Alano unum gladium de precio xviij *d*' contra pacem, etc., ideo ipse Nicolaus in mis'. Et satisfecit eidem Alano de prædictis xviij *d*', et de dampnis suis, quæ taxantur ad sex *d*'. Et prædictus Alanus in mis' pro falso clamore versus prædictum Nicholaum, eo quod falso questus fuit quod prædictus Nicholaus percussit eum in ore, unde amisit duos dentes, etc.

De dominabus quæ sunt, etc., dicunt quod Domina Angnes de Wesci,[1] Domina Johanna, quæ fuit uxor Johannis de Esselington, duæ filiæ Thomæ de Pontethope,[2] Avicia, quæ fuit uxor Gilberti de Calulay, et Margeria,[3] quæ fuit uxor Roberti de Ros, Margareta, quæ fuit uxor Radulphi de Gaugi, sunt in donatione domini Regis et nondum sunt maritatæ, præter unam heredum Thomæ de Pontethope quam Eustacius de Gurlaye disponsavit sine voluntate Rogeri de Coyners, custodis ejusdem ex parte domini Regis. Et Alienora de Bailliolo est maritanda et valent terræ suæ per annum c *m*'. Et Isabella de Merley[4] est maritata, set nescitur quo varranto, ideo præceptum est vicecomiti quod faciat eam venire, et valet terra sua per annum c *li*'. Et Sibilla,[5] quæ fuit uxor Rogeri de Lumle, est maritanda et valet terra sua per annum l *li*'.

De purpresturis, etc., dicunt quod tres carucatæ terræ, quæ fuerunt de regno Angliæ, occupatæ sunt, tempore

[1] Agnes de Vesci, dau. of William Ferrers, Earl of Derby, and widow of William de Vesci.

[2] Constance and Isabella, daughters of Thomas de Ponthop.

[3] Margaret, widow of Robert de Ros of Wark, sister and coheir of Peter de Brus.

[4] Isabella, widow of Roger de Merley.

[5] Sibilla, daughter of Hugh de Morwick, and widow of Roger de Lumley.

Willelmi Regis Scotiæ, avi domini Alexandri Regis Scotiæ nunc, versus regnum Scotiæ a regno Angliæ, juxta Carham, per Bernardum de Haiden et Aymerum, filium ejus, quæ quidem terra deberet esse Prioris de Kirkeham ex donatione Walteri le Spek, antecessoris Roberti de Ros. Et valet terra illa per annum xx *m'*. Et dicunt quod dominus Rex nichil potest clamare in prædicta terra nisi tantum dominium. Dicunt etiam quod medietas prædictæ terræ occuptata fuit per prædictum Bernardum et Aymerum, filium ejus, a tempore coronationis domini Henrici Regis, patris domini Regis nunc.[1]

De novis consuetudinibus, etc., dicunt quod burgenses de Bamburgh' capiunt in mercato de omnibus qui ibidem blada vendiderint pro quolibet parvo et mangno blado mensurando per standardum suum eis a Marscallo domini Regis liberatum, obolum, ad grave dampnum totius patriæ. Ideo præceptum est vicecomiti quod faciat venire xij^cim de villata, qui veniunt et dicunt quod nihil capiunt de hiis. Et quia convictum est quod hoc fecerunt post ultimum iter, ideo ipsi in mis'. Et dictum est eis quod amplius de hiis consuetudinibus capiendis se non intromittant sub pena xl *li'* ad opus domini Regis.

De vicecomite et aliis ballivis, etc., qui placitant placita de namio vetito, etc., dicunt quod Johannes de Lithegrenes, dum fuit vicecomes tribus annis elapsis, incepit talem consuetudinem quod coegit liberos homines jurari sine brevi domini Regis in hiis placitis de namio vetito coram eo habitis in comitatu, ideo ad judicium de eo.

De purpresturis, etc., dicunt quod in Cokedale est quædam mora, quæ vocatur Coketmore, in boriali parte aquæ de Coket, in qua quidem mora sunt villæ et hamelettæ, quæ atrahuntur ad libertatem de Reddesdal', ubi coronatores domini Regis solebant facere officium quod ad coronam pertinet, per quod dominus Rex amittit placita et escaetas coronæ quæ ad ipsum pertinere deberent et quæ ad regnum pertinere deberent. Et dicunt quod illa atractatio primo facta fuit per Simonem de Monteforti, dum Gilbertus de Umframvil' fuit in custodia prædicti Simonis, ideo præceptum est vicecomiti quod venire faciat prædictum comitem. Et comes venit et dicit quod

[1] There are several references to this dispute in Bain's *Calendar*. The last, dated 15 Sept. 1286, sets out that proceedings were stayed at the request of the Guardians of Scotland, till King Edward returned to England (Bain's *Cal.*, ii., No. 305).

nulla atractatio facta est per ipsum, immo si aliqua, facta fuit per prædictum Simonem, custodem suum, et bene concedit quod totum regale in prædicta mora remaneat domino Regi. Ideo præceptum est vicecomiti et coronatori quod decetero faciat ibi sicut alibi in comitatu quicquid ad regale pertinet. Et quia continuavit prædictam atractionem, ideo ad judicium de eo.[1]

De novis consuetudinibus, etc., dicunt quod quædam consuetudines de novo levatæ sunt in villa de Bamburg' et apud Warnemue. Et est illa consuetudo talis quod si aliquis burgensis de prædictis burgis debitum ab aliquo forinseco exigere velit sive juste sive minus juste, et possit ducere sectam coram constabulario de Bamburg' per duos homines qui burgenses fuerunt quod aliquis teneatur ei in prædicto debito, destringunt omnes homines venientes in libertatem suam, qui fuerint de tenura illa in qua debitor est manens. Et hoc licet non sint debitores vel plegii. Et quia illa consuetudo omnino est contra omnes leges, prohibitum est constabulario castri de Bamburgh' et burgensibus ex parte domini Regis ne hujusmodi consuetudine decetero uti non (*sic*) præsumant, etc.

De hiis qui non permittunt ballivos, etc., dicunt quod ballivi de castro de Bamburg' non permittunt ballivos vicecomitis deliberare districtiones, quas faciunt injuste cum vicecomes querimoniam inde acceperit per quam querimoniam prædictam districtionem jubet repleviari. Ideo præceptum est vicecomiti quod faciat Johannem de Grenham venire, etc., ad respondendum de ista terra, et similiter quare tenet placita de namio vetito cum ibidem nullum tale placitum placitatum fuit, nisi a tempore quo Willelmus Heirum fuit constabularius de Bamburg' et vicecomes similiter. Postea venit prædictus Johannes et dicit quod ipse invenit prædictum castrum seisitum de hujus consuetudine. Ideo inde loquendum.

De hiis qui levaverunt warrenam, etc., dicunt quod Galfridus de Luci levavit varennam in mora de Angraham, ubi solebat esse chacia communis, quinque annis elapsis, quo varanto nesciunt. Ideo præceptum est vicecomiti quod faciat eum venire, etc.

Juratores præsentant quod balliva de Cokedal' reddit per

[1] In the margin is *ad judicium de Comite de Anegos*.

71

annum vij *m'*. Et balliva de Bamburg' valet per annum xl *s'*. Et balliva de Glendal' valet per annum vj *m'*.

De vallettis, dicunt quod Nicholaus filius Walteri super Teysam, ætatis viij annorum, est in custodia domini, et valet terra sua in isto comitatu xxj *li'* xiij *s'* iiij *d'*, et terræ illæ sunt in manu domini Regis. Et Angnes, quæ fuit uxor Nicholai Scot, habet corpus dicti Nicholai ex ballio vicecomitis. Et terræ prædicti in Episcopatu Dunelmense valent c *m'* et Episcopus habet custodiam terrarum illarum. Item dicunt quod Robertus filius Eustacii de la Val est in custodia domini Regis, et valent terræ suæ per annum c *li'*. Et dominus Henricus Rex, pater domini Regis nunc, dedit custodiam illam quibusdam Willelmo de Chabennay et Osberto Deu, qui custodiam illam vendiderunt Roberto de Nevill', et idem Robertus postea vendidit custodiam illam cum maritagio Gwichardo de Charrun. Et Robertus filius Rogeri de Lumley debet esse in custodia domini Regis, et valent terræ suæ per annum in isto comitatu l *li'*, et in Episcopatu Dunelmense valent terræ ejusdem c *li'*. Et Episcopus habet corpus, ideo præceptum est vicecomiti quod capiat terras suas in isto comitatu in manum domini Regis, et illas salvo custodiet donec Episcopus reddat domino Regi corpus prædicti Roberti. Et similiter præceptum est vicecomiti quod distringat prædictum Episcopum per omnes terras, etc., donec, etc.

De serjantiis, etc., dicunt quod Johannes de Biker tenet duas partes villæ de Biker et Pampeden' in serjantia, et reddit domino Regi per annum xl *s'*, et ad ostendendum et ad custodiendum namia capta per vicecomitem et ejus ballivos, et valent terræ illæ per annum xx *m'*. Et heredes Thomæ de Pontehop, Thomas de Blie, Johannes de Pontehope, Hawisia de Scouland', Willelmus de Yeland', Nicholaus Cusin, Ricardus de Brafferton, Ricardus de Loutham, Lucas de Notton', Simon de Prodhou, Robertus Freman tenent villas de Naverton, Westmatfen, et Hirebotel in serjantia de domino Rege; valent per annum lxxj *li'* xix *s'* et ij *d'*, et reddunt per annum xxxiij *li'* xvij *s'*. Et Robertus filius Rogeri tenet in villa de Correbrigge iiij^{xx} acras terræ in serjantia, et valet terra illa per annum iiij *li'*, et reddit domino Regi per annum x *s'*, ideo inde loquendum. Et dicunt quod Wapentak de Sadberg fuit in manibus Regum, prædecessorum domini Regis nunc, de corpore comitatus Northumbriæ, quousque dominus Rex Ricardus vendidit illud Hugoni de Pusat, Episcopo Dunelmense.

Juratores præsentant quod burgenses Novi Castri apropriaverunt sibi officia coronatoris in baroniis de la Val, de Bulbeck, et de Bailliolo, et non permittunt vicecomitem facere officium suum in dictis baroniis. Ideo inde loquendum.

De feodis, etc., dicunt quod Johannes de Baill' tenet baroniam de Biwell' de domino Rege in capite per servitium ix feodorum et dimidii militarium et per quartam partem unius militis.

Juratores dicunt quod gurgites Prioris Dunelmensis, quorum unus vocatur Hungeryere, se extendit ultra rectas divisas per xlij teisias, et alter, qui vocatur Suere, se extendit ultra divisas per lj teisias, et quod quidam gurges Episcopi Dunelmensis, qui vocatur Kirkeyere, qui se extendit ultra rectas divisas per xlvj teisias, et quod quidam gurges, et quod alius gurges ipsius Episcopi, qui vocatur Greneyre, qui se extendit ultra rectas divisas per xlij teisias, et quidam gurges dicti Episcopi qui vocatur Roti, et quidam alius, qui vocatur Depe, se extendunt ultra rectas divisas per xx teisias. Item dicunt quod Abbas de Novo Monasterio, David de Hoburn' et communitas villæ de Novo Castro elongaverunt hayas suas ad gurgites suos ultra rectas divisas, ideo ipsi in mis'. Et præceptum est vicecomiti quod faciat prosternere prædictas hayas usque ad rectas divisas ad custus ipsorum per quos levatæ fuerunt. Et quia compertum est per rotulos ultimi itineris quod prædictæ purpresturæ in eodem itinere præsentatæ fuerunt, et quod firmarii qui tenent prædictos gurgites ad firmam fecerunt prædictas purpresturas propter quod amerciati fuerunt, et quod præceptum fuit Gwiscardo de Char', tunc vicecomiti, quod sternere fecisset quicquid fuisset ad nocumentum ad custus, etc., et ipse nichil fecit, ideo ipse in mis'. Et sicut prius præceptum est vicecomiti nunc quod prosternere, etc. Et nichil de mis' prædictorum Prioris et aliorum.

De valettis qui habent integrum feodum militare, etc., dicunt quod Rogerus de Coyners habet integrum feodum militare et valet per annum terra illius xx *li'*. Et nondum est miles. Ideo in mis'.

De hiis qui levaverunt warennam, etc., dicunt quod Villelmus de Valencia, Hugo de Eure, et Thomas de Berton levaverunt warrenas in terris suis, set nescitur quo varranto. Ideo præceptum est vicecomiti quod faciat eos venire ad ostendendum.

De defaltis, etc., dicunt quod Rogerus Quitt[1] de Langel', Willelmus Alured de eadem, Willelmus de Kirkebi de Herle, Johannes de Thorngrafton', Robertus filius Walteri de Horslegh', Radulphus Knut de eadem, Willelmus filius Radulphi Friday, Willelmus Maufesur, Willelmus filius Michaelis de Milkle, Willelmus Stirk de eadem, Bateman de Esset, Simon de Pottiat in Slavele, Radulphus Troys de Birkensid, Rogerus de Coyners, Willelmus de Falderle, Ricardus de Gosebeck, Johannes filius Johannis de Bolum, Robertus Merwin de Meldon', Willelmus de Valencia, magister Adam de Bokenfeld, Willelmus le Latimer, Willelmus de Jules, Robertus Porter de Berwick, et Johannes de Galewey in Haydon' non venerunt primo die. Ideo in mis'.

Gilbertus de Humfrawile tenet baroniam de Prodehou de domino Rege in capite, per servitium novem feodorum et dimidii militarium et quartæ partis unius feodi. Et Robertus filius Rogeri tenet baroniam de Qwalton' de eodem per servitium trium feodorum militarium, et manerium de Wrekeworth per servitium unius militis, et manerium de Neuburn' per servitium unius militis. Et Willelmus de Creistok et Robertus de Somerwille tenent baroniam de Merley de Rege in capite, per servitium iiij^or feodorum militarium. Et Robertus Berthram baroniam de Bothal' per servitium trium feodorum militarium. Et Robertus de la Val, qui est infra ætatem, tenet baroniam de la Val per servitium ij feodorum militarium. Et Willelmus Hayrum baroniam de Hadeston per servitium unius militis. Et Ricardus de Gosebeck et Maria de Bikeringh' tenent baroniam de Bolum in participio, etc., per servitium trium feodorum militarium. Et Johannes de Bolemer et Thiphania,[2] uxor ejus, Johannes de Roseles et Beatrix, uxor ejus, et Sibilla, uxor Rogeri de Lumeley, tenent Westydington de domino Rege in capite, per servitium unius militis. Et Nicholaus filius Walteri sur Teyse tenet Nortgoseford per servitium duarum partium feodi unius militis. Et Adam de Boltebi baroniam de Tindal' per servitium unius militis. Et Thomas de Diveleston' tenet villam de Diveleston' de domino Rege in capite, per servitium quartæ partis feodi unius militis. Et baronia de Gaugi tenetur de domino Rege in capite, per servitium trium feodorum militarium, et nunc est in custodia

[1] Elsewhere called Rogerus White de Langley.

[2] Theophania, Beatrix, and Sibilla were daughters and heirs of Hugh de Morwyk (*Cal. Gen.*, i. 135).

domini Regis per mortem Radulphi de Gaugi. Et Rogerus Bertram baroniam de Mitford per servitium v feodorum militarium, de quibus alienantur Hugoni de Eufre tria feoda militaria et dimidia et quarta pars unius feodi ex feoffamento prædicti Rogeri, et Walterus de Cambou tenet inde servitium unius feodi et dimidii militaris ex feoffamento Rogeri Bertram, et super hoc venit prædictus Walterus et protulit cartam prædicti Rogeri de feoffamento una cum carta domini Henrici Regis, patris domini Regis nunc, quæ testantur quod dominus Henricus Rex acceptavit prædictum feoffamentum. Dicunt etiam quod Nicholaus de Boltebi dedit medietatem villæ de Widun, tempore Henrici Regis, Priori Karleoli quam medietatem villæ idem Prior modo tenet. Et Gilbertus de Humfravil' dedit Stephano Pigard viginti marcatas terræ in villa de Ingou, quas idem Stephanus de dicto Gilberto modo tenet. Idem Gilbertus dedit Johanni de Ilawe sex marcatas terræ in Kernisbue, tempore Regis nunc, quas Willelmus filius dicti Johannis de prædicto Gilberto modo tenet. Idem Gilbertus dedit Abbati Novi Monasterii xij *li*' annui redditus de grangia de Filton'[1] quas prædictus Abbas eidem Gilberto reddere consuevit. Rogerus de Merley, ultimus, dedit Gerardo de Woderington quinque marcatas terræ, tempore Regis Henrici, de baronia de Mitford, quas idem Gerardus modo tenet. Item Rogerus Bertram vendidit Petro de Monteforti xxvij acras terræ cum tofto in Mangna Eland cum advocatione ecclesiæ ejusdem, et Petrus vendidit Waltero de Merton' et Waltero clerico Oxoniensi qui nunc tenent. Item Maria de Bikeringh' dedit Johanni de Houthton medietatem villæ de Aydun in maritagio cum Alianora, filia ejusdem, de baronia de Bolum. Eadem Maria dedit Petro, filio suo, medietatem molendini de Aydon' cum medietate dominicorum ejusdem villæ, tempore Regis Henrici, patris domini Regis nunc. Et Ricardus de Gosebeck et Margeria, uxor ejus, dederunt medietatem villæ de Bradeford Roberto filio Henrici de Bradeford in maritagio cum filia sua cum alia medietate molendini de Aydon, qui nunc ea tenent.

Qui etiam alii a Rege clamant habere retorna, etc., dicunt quod Gilbertus de Humfravill' clamat habere retornum brevium, et tenet placita de namio vetito, et habet furcas et assisam panis et cervisiæ, et omnia alia quæ ad coronam pertinent, set quod non potest [habere] vitam et membra, set quo varranto et a quo tempore nesciunt. Item dicunt

[1] See Newminster Cartulary, p. 64, Sur. Ed.

quod Rex Scottorum tenet Nort Tindal in libertate de domino Rege et breve suum currit ibi, habet furcas et assisam panis et cervisiæ, et tenet placita de namio vetito, et habet omnia quæ ad coronam pertinent, quo varanto et a quo tempore nesciunt. Archiepiscopus Eboracensis tenet Extelesham et Alewendal' in capite de domino Rege, et breve suum ibi currit, et tenet placita de namio vetito, et habet furcas et assisam panis et cervisiæ, et quicquid pertinet ad coronam, set quo varanto et a quo tempore nesciunt. Item Episcopus Dunelmensis apud Bedelington' clamat habere vreckum maris et alias libertates regales, et nesciunt quo varanto nec a quo tempore. Item Prior de Tinemuth' habet retornum brevium, et tenet placita de namio vetito, et habet wreckum maris et alia quæ ad coronam pertinent, per cartas Regum Angliæ, predecessorum Regis nunc, et habet furcas et assisam panis et cervisiæ a tempore Regis Henrici, patris[1] Willelmi Regis, conquæstoris. Dicunt etiam quod omnes barones habent furcas et assisam panis et cervisiæ in baroniis suis et burgis suis.

MEMORANDUM QUOD ISTE EST MODUS PETENDI LIBERTATES REGIS SCOTTORUM, ARCHIEPISCOPI EBORACENSIS, EPISCOPI DUNELMENSIS ET ALIAS LIBERTATES.

Juratores præsentant quod Rex Scottorum,[2] Archiepiscopus Eboracensis, Prior de Tinemuth', Episcopus Dunelmensis, et Gilbertus de Umfravill', vel eorum ballivi, in

[1] A mistake for *filii*.

[2] Pleas of Quo Warranto before H. de Cressingham and his fellows on the morrow of St. Hilary, 21 Edward I.

Whereas the sheriff witnesses here according to the form of the Statute of Gloucester that many magnates and others in this county use divers liberties, which they have not yet claimed here, etc., the justices here wishing to be more fully certified thereof, have diligently inquired thereof as well by 12 jurors of the County ultra Coket as by 12 jurors of the body of the County citra Coket, etc., which same jurors . . . . present that the Kings of Scotland were accustomed to have such liberty in Tyndall, that is to say, that by their writs from their Chancery of Scotland and by their own justices they were wont to plead within the aforesaid liberty, common pleas and pleas of the Crown, etc. And in the coming of the justices itinerant here they were wont to meet the justices by their bailiffs, etc., at Chylewell, or at Fourstanes, or at Quaquandebrigg, to wit, at whichever of those parts it should happen that the aforesaid justices came, etc. And afterwards they were accustomed to come here before the justices on the first day of the eyre and seek the articles of the Crown, etc., which being delivered to them, the same Kings of Scotland were accustomed after the close of the eyre here, to plead there common pleas and pleas of the Crown by their own justices, by the law of England, etc., within a year after the close of the aforesaid eyre. They were accustomed also to deliver their prisoners and gaol there, at their will (*Placita de Quo Warranto, etc., print*, p. 603).

adventu Justiciariorum ad omnia placita ad Novum Castrum, debent obviare dictis Justiciariis ad capud villæ de Gatesheved ad quendam fontem qui vocatur Chille, et petere ab eis libertates suas, si veniant de partibus Eboraci. Et si forte contigerit quod veniant de partibus Cumberlandiæ, tunc debent obviare eis apud Fourestanes vel alibi in ingressu comitatus. Et prædicti Justiciarii debent deliberare eis capitula super quibus coron' domini Regis ad placitand' in libertatibus suis per visum unius fidelis domini Regis eis assignati per prædictos Justiciarios, et hoc tantum in libertate Prioris de Tinemue et Gilberti de Humfravill' et non alibi.

De libertatibus quæ inpediunt communem justiciam, etc., dicunt quod burgenses de Novo Castro qui tenent burgum illud de domino Rege, occasione libertatis suæ distringunt aliquos qui non sunt plegii nec debitores pro debitis suis contra communem justiciam ad maximum dampnum totius patriæ. Et hoc ante statutum,[1] et non post. Ideo inde loquendum.

BURGUS DE NOVO CASTRO VENIT PER XIJ^cim^.

Juratores præsentant quod quidem Johannes Burel captus pro suspicione latrocinii et inprisonatus ante ultimum iter. Et in eodem itinere nolens se ponere in jurata burgi Novi Castri coram justiciariis, recommissus fuit gaiolæ burgi de Novo Castro. Et postea prisonam illam fregit et fugit ad ecclesiam Sancti Nicholai et abjuravit regnum coram coronatore. Ideo ad judicium de evasione super prædictum burgum.

Margeria de Catton' cecidit de quodam batello in aqua de Tine et submersit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium batelli ij *s*', unde vicecomes respondeat. Primus inventor non venit nec malecreditur et fuit atachiatus per Johannem de Bradebiri et Absolon', ideo ipsi in mis'.

Hugo de Dunelm' et Matilda, uxor sua, volentes lavare pannos fullatos in aqua de Tyne, et aqua ita inundavit super eos quod submerserunt. Et Willelmus le Ropere non venit nec malecreditur, et fuit atachiatus per Thomam de Nemoster et Johannem Sutorem. Ideo ipsi in mis'. Et juratores nullum præsentaverunt inventorem in ista loquela in veredicto suo, ideo in mis'.

[1] See Stat. of Westminster the first, 3 *Edw. I.*, cap. 23.

Johannes de Edworth posuit se in ecclesiam Sancti Nicholai de Novo Castro et cognovit se esse latronem, et abjuravit regnum coram coronatore. Catalla ejus xiij *d'*, unde vicecomes respondeat.

Robertus de Twedhall' posuit se in ecclesiam Sancti Andreæ de Novo Castro, et cognovit se esse latronem, et abjuravit regnum coram coronatore. Catalla ejus j *d'*, unde vicecomes respondeat. Et Robertus de Stokesle, coronator, minus sufficienter fecit officium suum, ideo ipse in mis'.

Johannes Tumberel scaturizatus fuit in quodam plumbo pleno aqua calida. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium plumbi iij *s' ob'*, unde vicecomes respondeat. Prima inventrix Angnes de Gatesheved non venit nec malecreditur, et fuit atachiata per Haukinum, ideo in mis'. Et postea testatum est quod prima inventrix obiit. Ideo nichil de plegiis suis hic.

Juratores præsentant quod quidam Robertus Breche, Adam de Stodhowe, Thomas de Crofte, et Jacobus de Trewick, capti et inprisonati in prisona castelli de Novo Castro, noctanter fregerunt prædictam prisonam et evaserunt. Et prædictus Jacobus statim captus fuit et decollatus. Ideo ad judicium de evasione super Gwichardum de Charrum, tunc vicecomitem, in cujus custodia castrum prædictum tunc fuit. Et dicunt quod prædicti Robertus, Adam et alii fugitivi posuerunt se in ecclesiam Sancti Nicholai, et cognoverunt se esse latrones, et abjuraverunt regnum coram coronatore. Nulla habuerunt catalla. Postea testatum est quod quidam Walterus de Hereford', constabularius castri, Rogerus Loli, Adam Skot, insequendo prædictos fugitivos obviaverunt cuidam Roberto de Hawick et ipsum occiderunt, et statim fugerunt extra patriam. Catalla prædicti Rogeri ix *s'*, unde vicecomes respondeat. Catalla prædicti Walteri xij *li'*, unde Gwichardus de Charrum respondeat. Postea venit prædictus Walterus et finem fecit pro terra et pro catallis suis rehabendis, pro xij *li'*, per plegium Gwichardi de Charrum et Lucæ de Kibeworth', unde solvet ad festum Sancti Michaelis anno domini Regis nunc septimo, xl *s'*, et sic de anno in annum quousque persolverit. Et idem Walterus super hoc protulit cartam domini Regis Henrici, patris domini Regis nunc, quæ testatur quod dominus Henricus Rex pardonavit eisdem Waltero, Rogero, et Adæ sectam pacis suæ ita tunc quod stent recto, si quis, etc. Et quod

solempter proclamatum est, si quis, etc. Et nullus, etc. Ideo conceditur eis firma pax.

Adam filius Ricardi de Langschawe, captus pro suspicione latrocinii, et inprisonatus in prisona de Novo Castro, eandem prisonam fregit et fugit ad ecclesiam Beatæ Mariæ Magdalenæ, et cognovit se latronem, et abjuravit regnum coram coronatore. Et quia prædictus Adam evasit a prisona burgi, ideo ad judicium de evasione super prædictum burgum.

Jacobus Flemming, quærens argentum pro tribus doleis vini ad domum Johannis filii Rogeri ad opus cujusdam Vasconiensis, et idem Jacobus in redeundo, venerunt ei obviam quidam Robertus Sautemareys, Robertus Virli, et Simon de Ripun, et Willelmus de Pomsland, et ipsum Jacobum insultaverunt et cum baculis verberaverunt et tibiam ipsius fregerunt, ita quod infra tres septimanas inde obiit. Et prædicti Robertus, Robertus Virlii, et alii statim fugerunt usque ad domum Roberti Sautemareys.

Johannes le Scater verberavit Angnetem, uxorem suam, quodam baculo, ita quod inde obiit. Et Johannes statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xl *s*'. Postea testatum est quod idem Johannes obiit. Ideo nihil de utlagaria.

Walterus de Arkesay posuit se in ecclesiam Sancti Bartholomæi, et cognovit se esse latronem, et abjuravit regnum coram coronatore. Catalla ejus nulla.

Robertus le Valeys volens sectare quendam baculum ad canem suum, per infortunium percussit Matildam, uxorem suam, in oculo, ita quod per infortunium inde obiit. Et statim fugit, et non malecreditur de felonia, ideo loquendum inde cum domino Rege.

Radulphus Halicos' volens lavare in quodam batello quandam cablam in aqua de Tyne, inundavit tanta aqua super eum quod submersit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium cablæ et batelli xxij *d*', unde vicecomes respondeat. Et xij juratores concelaverunt prædictum deodandum, ideo in mis'.

Willelmus le Taillur, indictatus de receptamento latronum, subtraxit se et fugit usque in libertatem de Tinemue et ibidem receptatus est. Et malecreditur de pluribus latrociniis,

ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xij *d'*, unde vicecomes respondeat. Et præceptum est vicecomiti quod venire faciat Priorem de Tinemue ad respondendum, etc.

Germanus, quondam garcio Laurentii Orine, et Walterus Haverkake verberaverunt Thomam de Andristowe ita quod inde obiit. Et statim fugerunt et malecreduntur. Ideo exigantur et utlagentur. Nulla habuerunt catalla.

Robertus filius Willelmi Russel de Novo Castro et Willelmus filius Petri Cementarii, pueri ætatis x annorum, ludentes adinvicem ad quendam ludum, qui vocatur platepere, et idem Willelmus filius Petri, jactando petram suam ad metam, per infortunium cecidit petra in capite Willelmi Russel ita quod inde obiit. Et Willelmus filius Petri fugit et non malecreditur, ideo redeat, si voluerit. Nulla habuit catalla.

Matilda Sperling pro receptamento latronum et Johannes Pescod pro suspicione latrocinii, posuerunt se in ecclesiam Beatæ Mariæ Magdalenæ de Novo Castro et cognoverunt se esse latrones et abjuraverunt regnum coram coronatore. Catalla Johannis Pescod v *s'* vj *d'*, unde vicecomes respondeat.

Henricus le Porter, serviens Petri Wodeman, cecidit de quodam plancha in aquam de Tine. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium planchæ ij *s'*, unde vicecomes respondeat.

David de Norberwick, Johannes de Farnhacres, Thomas, frater ejus, subtraxerunt se pro burglaria domus Thomæ Abelot et malecreduntur, ideo exigantur et utlagentur. Catalla eorum nulla.

Johannes Gart de Valesheved captus pro suspicione latrocinii et inprisonatus in prisona de Novo Castro, de eadem prisona evasit. Ideo ad judicium de evasione super prædictam villatam. Et quia prædictus Johannes malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Nulla habuit catalla.

Andreas, clericus de Scotia, et Nicholaus, socius, occiderunt Rogerum de Goseford in vico de Peregrinis in burgo, et statim fugerunt, et malecreduntur, ideo exigantur et utlagentur. Catalla eorum nulla. Et burgus de Novo Castro non cepit ipsos, ideo in mis'.

Rogerus Sper cecidit de quodam batello in aquam de Tyne et submersit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium batelli iij *s*', unde vicecomes respondeat.

R' Dalli, pelliparius, volens jactare quendam lapidem ad unum porcum, intervenit quidam Elias le Carecter; per infortunium cecidit lapis in capite Eliæ, unde obiit. Et Ricardus statim fugit et non malecreditur, ideo loquendum cum Rege. Catalla ejus iij *s*' iiij *d*', unde vicecomes respondeat.

Nicholaus Triste occidit Hugonem de Eboraco in Novo Castro, et statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus ix *s*' viij *d*', unde vicecomes respondeat. Et quia burgus non cepit ipsum cum factum illud fuit de die, ideo in mis'.

De eodem vicecomite de catallis Simonis Hesil, latronis suspensi, j *m*'.

Adam Puring et Matilda, uxor ejus, Cecilia et Isolda, filiæ ejus, subtraxerunt se et malecreduntur de burglaria domus Gilberti de Eboraco, ideo exigantur et utlagentur. Catalla eorum nulla.

Willelmus Aydrunken occidit Willelmum Hurrock. Et Willelmus statim fugit et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus nulla.

Nicholaus Burel, volens subtrahere quandam ancoram de aqua de Tyne, cecidit de batello et submersit. Nullus inde malecreditur. Judicium, infortunium. Precium batelli et anchoræ xvij *s*', unde vicecomes respondeat.

Robertus de Donigton', captus pro retonsura monetæ Regis Angliæ, posuit se in xij juratis coram coronatore et ballivis de Novo Castro de bono et malo, et suspensus fuit. Catalla ejus iij *s*' vj *d*', unde vicecomes respondeat.

De eodem vicecomite de catallis Willelmi de Inghou, latronis suspensi, xx *d*'. De eodem vicecomite de catallis Johannis, garcionis Maugeri de Moner', ij *s*'. De eodem vicecomite de catallis Adæ Benund', latronis suspensi, vij *s*' vij *d*' *ob*'. De eodem vicecomite de catallis Malgeri Molendinarii, latronis suspensi, lxiiij *s*' iij *d*'. De eodem vicecomite

de catallis Ricardi de Leiburne, latronis suspensi, xij *d'*. De eodem vicecomite de catallis Andreæ de Clusedal, suspensi, ij *s'*. De eodem vicecomite de catallis Thomæ Eytun' et Ricardi de Crossebi, latronum suspensorum, xij *s'* vj *d'*. De eodem vicecomite de catallis Alani Rughele, probatoris suspensi, xxj *d'*. De eodem vicecomite de catallis Thomæ Scot ij *s'* x *d'*.

De indictatis, dicunt quod Radulphus de Wodehall', Henricus Brendcheke et Hawisia, uxor ejus, subtraxerunt se et malecreduntur de pluribus latrociniis, ideo exigantur et utlagentur. Catalla prædicti Radulphi v *s'* vj *d'*. Catalla prædicti Henrici iiij *s'* ij *d'*. Et Thomas de Karleolo, filius Roberti de Karleolo, subtraxit se et malecreditur de pluribus latrociniis, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus xix *s'*, unde vicecomes respondeat.

De ecclesiis, dicunt quod ecclesia Sancti Nicholai de Novo Castro fuit in donatione domini Johannis Regis, et Episcopus Karlioli (*sic*) et Prior ejusdem loci modo tenent eam in proprios suos usus, set nescitur quo varranto. Ideo inde loquendum. Et valet ecclesia illa per annum ccc *m'*.

De purpresturis, etc., dicunt quod Prior de Tynemuth levavit unam villam super ripam aquæ de Tyne apud Seles,[1] ex una parte, et Prior Dunelmenis levavit aliam, ex alia parte aquæ, ubi nullæ villæ deberent esse nisi tantummodo logæ in quibus piscatores possunt hospitare. Et dicunt quod piscatores modo vendunt ibi pisces suos, qui vendi deberent apud Novum Castrum, ad magnum nocumentum totius burgi et ad detrimentum prisarum domini Regis ad castrum suum, quia pisces et alia mercimonia, de quibus dominus Rex solebat habere prisas suas, et qui ibidem modo venduntur, deberent vendi apud burgum de Novo Castro ubi dominus Rex habet prisas suas. Item dicunt quod Prior de Tynemuth' facit braciare apud Seles et habet magnas naves piscatorias, ubi non debet habere nisi batellos tantum, unde dominus Rex perdit prisas suas, et burgus Novi Castri custumam suam ad grave dampnum domini Regis et burgi prædicti. Et Prior Dunelmensis ex alia parte aquæ de Tyne similiter facit braciare et naves habet ubi nisi batellos tantum habere debet. Item dicunt quod Prior de Tynemuth' facit furnire in furno suo proprio panem alienum, qui furniri deberet apud burgum

[1] As to the suit between the Prior of Tynemouth and the Burgesses of Newcastle upon Tyne, which grew out of this presentment, see *Rot. Parl.*, i. 26, and Moore on Foreshore, p. 111, also Hale *De jure maris*, cap. IV.

de Novo Castro, per quod burgus perdit furnagium suum, videlicet, de quolibet quarterio iiij *d'*.

Beatrix de Witefeld' appellavit in comitatu Thomam de Wytewel de Novo Castro de hoc, quod deberet misisse quosdam Alanum de Leuediman, Jokabern de Abervifin, Brun Alanum, Rogerum Parvum (?) de Whitefeld, Ricardum Faceben, et Petrum, garcionem prædicti Rogeri, ad domum suam apud Witefeld ad ipsam depredandam de bonis suis ad valentiam c *m'*, contra pacem domini Regis nunc. Et Beatrix venit et retraxit se, ideo ipsa committatur gaiollæ et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Robertus de Mitford et Haukinus de Novo Castro. Et prædictus Thomas quoad appellum suum inde quietus. Et juratores testantur quod prædicta transgressio, quæ fieri debuit prædictæ Beatrici, facta fuit in Tindale extra regnum Angliæ in regno Scotiæ, de qua terra nulla veritas hic potest inquiri. Ideo ipse inde quietus.

Johanna, filia Johannis de Benton', appellat Adam Gervays de morte Aliciæ, sororis suæ. Et Adam modo venit et dicit quod clericus est, et quod non debet hic inde respondere. Et super hoc venit vicarius Sancti Nicholai, ex parte Episcopi Dunelmensis, et petit ipsum tanquam clericum, set ut sciatur qualiter ei liberetur, inquiratur rei veritas per patriam. Et juratores super sacramentum suum dicunt quod non est culpabilis, ideo inde quietus.

Eadem appellat Henricum Gerveys de morte ejusdem. Et Henricus modo venit et petit judicium si teneatur ei ad istud appellum in isto casu respondere, desicut nulla mulier potest ponere hominem ad legem de morte alicujus nisi de morte viri sui inter brachia sua occisi, prout continetur in Magna Carta domini Regis Henrici, patris domini Regis nunc. Et quia facit istud appellum de morte sororis suæ contra cartam prædictam, ideo consideratum est quod appellum ejus nullum per quod, etc. Et prædictus Henricus quoad appellum istud inde quietus. Et prædicta Johanna committatur gaiolæ pro falso appello. Et prædictus Henricus quæsitus qualiter se velit acquietare ad sectam domini Regis de bono et malo, ponit se super patriam. Et juratores dicunt super sacramentum suum quod prædictus Henricus non est culpabilis, ideo inde quietus.

Alicia, filia Ricardi Molendinarii, appellat in curia de Novo Castro, Henricum filium Adæ Godman, Willelmum de

Stanhop, cementarium, et Hugonem de Lincoln' de verberatura facta cuidam Thomæ, fratri suo, et pace domini Regis fracta. Et Alicia modo venit. Et Henricus et alii veniunt. Et quia prædicta Alicia non potest habere actionem versus eos desicut idem Thomas est in plena vita, ideo consideratum est quod ipsa committatur gaiolæ pro falso appello. Et Henricus et alii quoad appellum istud inde quieti.

Henricus Page de Novo Castro appellat in comitatu Johannem Kide de plagis, verberatura, et pace domini Regis fracta, etc. Et Henricus non venit, ideo ipse capiatur, et plegii sui de prosequendo in mis', scilicet, Reginaldus le Peschur et Willelmus le Toller. Et Johannes Kide non venit et fuit atachiatus per Sampsonem le Kuteler, ideo in mis'. Et juratores dicunt quod non sunt concordati.

Stephanus filius Johannis de Goseford, captus pro morte Roberti de Sehall, venit et defendit totum, et ponit se super patriam de bono et malo. Et juratores dicunt quod non est culpabilis, ideo ipse inde quietus.

Robertus Sautemareys, rettatus de morte Jacobi Lelinig, Flemmig', venit et dicit quod clericus est et quod non debet hic inde respondere. Et super hoc venerunt rector ecclesiæ de Gateshevd, Magister Hospitalis Sancti Edmundi Confessoris, Magister Hospitalis Sanctæ Mariæ de Westgate de Novo Castro, et vicarius de Novo Castro et petierunt ipsum tanquam clericum, set ut sciatur qualiter eis deliberetur, inquiratur rei veritas. Et juratores dicunt super sacramentum quod prædictus Robertus de Sautemareys cum quibusdam Roberto Virili, Simone de Ripun, et Willelmo de Pinneland, garcionibus, suis insultaverunt prædictum Jacobum. Et prædictus Robertus Virili, Simon, et Willelmus ipsum ex præcepto et in præsentia prædicti Roberti Sautemareys verberaverunt et tibiam suam fregerunt, unde per tres septimanas postea obiit. Et prædicti juratores quæsiti si prædictus Robertus Sautemareis bigamus sit, necne? dicunt quod ipse disponsavit quandam viduam, quæ obiit jam octo annis elapsis ante concilium,[1] etc. Ideo pro tali liberetur Episcopo. Et prohibitum est ne capiat purgationem in isto casu donec speciale mandatum a domino Rege inde habuerit. Et quia prædictus Robertus se subtraxerat pro morte prædicta, ideo catalla ejus confiscantur pro fuga, videlicet, xlvj *s*' ij *d*', unde idem vicecomes respondeat.

Jacobus Flemeng,[2] die Martis proxima ante festum Sancti

[1] Probably the Council of Lyons in 1274. [2] See before, p. 361.

Michaelis circa horam meridianam anno regni Regis Henrici lvj^to^, quærens argentum pro tribus doleis vini ad domum Johannis filii Rogeri ad opus cujusdam Vasconiensis in villa de Novo Castro, cum esset in redeundo obviaverunt ei Robertus de Sautemareis, et Robertus de Virili, Simon de Ripun, et Willelmus de Punesland, et insultu præmeditato, insultaverunt prædictum Jacobum. Et prædicti Robertus de Virili, Simon, et Willelmus cum baculis, ex præcepto et in præsentia Roberti Sautemareis, ipsum Jacobum verberaverunt et maletractaverunt et tibiam ejus fregerunt, et postea in Lutheburn' projecerunt. Et ibi ipsum semimortuum dimiserunt quousque per quosdam amicos suos portatus fuit ad domum Johannis le Fleming ubi de prædicta verberatura obiit infra tres septimanas sequentes. Et prædictus Johannes le Fleming fecit sepelire prædictum mortuum sine visu coronatoris nec levavit hutesium, ideo ad judicium de eo. Et quia burgus de Novo Castro talem habet libertatem quod sunt ibi coronatores de electione burgensium, ita quod nullus coronator forinsecus se debet intromittere de aliqua inquisitione facienda de feloniis, quæ infra dictum burgum acciderint, et nulla inquisitio facta fuit de morte prædicti Jacobi a die obitus sui anno regni Regis Henrici lvj^to^, usque ad diem Martis in septimana Pentecostes anno regni Regis nunc secundo, cum ista felonia facta fuisset de die et notorium sit, nec etiam prædictos malefactores atachiaverunt, neque ceperunt, per quod patet quod tota communitas burgi consentiens exstitit ad prædictam feloniam faciendam, ideo primo ad judicium de Thoma Withewel' et Roberto de Stokesle, coronatoribus, et postea de Johanne filio Rogeri, tunc majore, Johanne Flemeng, Ada de Pampeden', Thoma filio Henrici de Karleolo, ballivis ejusdem burgi. Et tota libertas capiatur in manu domini Regis pro concelamento prædictæ feloniæ. Et similiter quia prædictus Robertus Sautemareis semper manens fuit et conversans in burgo a die feloniæ per præceptum ipsius factæ usque ad adventum justiciariorum nunc, ideo omnes qui majores et ballivi a tempore illo usque nunc exstiterint, capiantur, videlicet, Johannes filius Rogeri, Henricus le Scot, et Thomas de Karleolo, qui majores fuerunt, et Johannes Fleming, Adam de Pampeden, Thomas filius Henrici de Karleolo, Willelmus le Fraunceys, Henricus de Brumpton', Hugo de Merchele, Ricardus de la Haye, Hugo de Karleolo, Adam de Blakeden, Robertus de Lindes', Robertus de Mitford, Johannes de Burnton', et Ricardus filius Rogeri, qui ballivi fuerunt. Postea omnes, præter prædictum Willelmum le Fraunceys,

veniunt. Ideo custodiantur. Et prædictus Willelmus le Frannceys clericus est, et manens in comitatu Norffolciæ. Ideo ad judicium de eo. Postea testatum est per juratores quod prædicti Robertus le Virly et Simon de Ripun capti et inprisonati fuerunt pro morte prædicta, postquam indictati fuerunt coram coronatore per inquisitionem, quam inde fecerat, quod culpabiles fuerunt, etc., et quod Nicholaus le Scot, tunc major, permisit prædictum Simonem per plevinam usque ad adventum justiciariorum nunc sine speciali præcepto domini Regis nunc. Ideo ad judicium de eo. Et similiter de plegiis qui ipsum modo non habent, sicut eum plegiaverunt, videlicet, Andreas le Meyr, Johannes Spreching, Radulphus Stirk, Walterus de Ripun, carnifex, Johannes filius Laurentii, Robertus Towe, Alanus le Porter, Andreas de Biremor, Stephanus le Gaunter, Robertus le Scot, Thomas Towe, Radulphus Marchaundise, piscator. Et quia prædictus Simon subtraxit se et malecreditur, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus nulla. Et Robertus de Virly remanens in prisona de Novo Castro quousque quidam Hugo de Berewik, clericus, Robertus de Seghal, clericus, Thomas de Wodeslak, diaconus, et Bartholomæus Russel, capellanus, per consilium et procurationem prædicti Roberti Sautemareys, noctanter venerunt ad dictam prisonam et eam fregerunt et prædictum Robertum de Virly ceperunt et abduxerunt usque ad capellam de Gesemue et ibidem eum dimiserunt; qui quidem Robertus inde recessit et fugit in libertatem de Tynemuth', et ibidem receptatus est. Ideo ad judicium de eadem libertate. Et villata de Novo Castro respondeat de evasione. Et quia prædictus Robertus malecreditur de morte prædicta, ideo exigatur et utlagetur. Catalla ejus nulla. Postea testatum est per juratores quod prædicti Robertus de Seghal', Thomas de Wideslak, Bartholomæus, capellanus, capti fuerunt et inprisonati pro burgaria prædicta in prisona de Novo Castro donec per præceptum domini Regis deliberati fuerunt Johanni de Lithegrens, tunc vicecomite, qui modo venit et respondit de eis. Et dicit quod ille abduxit eos coram Justiciariis ad gaiolam deliberandam assignatis coram quibus postulati fuerunt per Episcopum Dunelmensem, eo quod clerici fuerunt. Et eidem deliberati fuerunt, tanquam de facto convicti. Ideo ad præsens nichil de eis. Et prædictus Robertus de Sautemareys modo venit, et quia clericus est et non vult hic inde respondere, liberetur prædicto Episcopo sicut patet superius in placitis coronæ de burgo de Novo Castro. Postea venit Johannes filius Rogeri et finem fecit pro transgressione pro x *m'* per plegium

Henrici le Scot et Johannis le Fleming, et finem fecit pro eodem per xl *s*' per plegium Ricardi le Teinturer. Adam de Pampedenn' et Adam de Blakedenn' finem fecerunt per v *m*': plegii alter alterius.

De burgo de Novo Castro pro concelamentis et aliis trangressionibus, drapariis, vinetariis et pro trangressionibus xij juratorum x *li*'.

De eodem burgo pro libertate sua rehabenda c *m*'.

Dionisia de Bechefeld[1] queritur de Rogero de Inghou, Thoma le Faucuner, Petro de Praendewyk, Johanne de Thyrnu', Alano de eadem, Willelmo de Swethoppe, Johanne, fratre ejus, et Waltero de Swethopp' de hoc, quod ubi ipsa fuit in mora de Mildeburne die Lunæ proxima ante festum Sancti Bartholomæi anno regni Regis Henrici, patris Regis nunc, lv^to^, in regali via in eadem, prope pontem de Opinetheleche, prædicti Rogerus, Thomas, Petrus, Johannes, Alanus, Willelmus, et Johannes, ex consilio et missione prædicti Walteri Swethoppe, ipsam vi et armis ceperunt et abduxerunt usque in libertatem de Redesdale ad quemdam locum qui vocatur Illescagh', in qua libertate prædictus Walterus erat senescallus, et ibi eam detinuerunt fere per illam noctem, ipsam cogentes quod quemdam Ricardum, nomine, filium prædicti Walteri de Swethopp', acciperet in virum, et ipsam minando quod nisi petitioni ipsorum adquiesceret quod ipsam in regnum Scotiæ sine reditu adducerent. Et quia ipsa in nullo in hac parte eis assentire voluisset, adduxerunt ipsam prædicti Rogerus, Petrus, et alii, ex consilio et missione prædicti Walteri, apud Gedeworthe in regnum Scotiæ, et ibi detinuerunt eam contra voluntatem suam, per unum diem et unam noctem, quousque ipsa per quemdam magistrum Johannem de Papingeham, avunculum prædictæ Dionisiæ, et alios amicos suos, rescussa fuit. Et dicit quod in regnum Angliæ propter metum prædictorum Rogeri, Thomæ, et aliorum redire non audebat donec ipsa et amici sui conventionem fecerunt cum quodam Willelmo filio Radulphi, capitali forestario de Redesdale, pro x *li*' per sic quod eam salvo reduceret per terram domini sui versus regnum Angliæ, et cum essent in redeundo et venissent apud Hirdbothil, et prædictus Walterus de Swethopp' audisset de adventu ipsius Dyonisiæ et secum venientium, procuravit eam attachiari per constabularium castri de Hirbothill', ita quod ipsa invenit

[1] See before (p. 350), where she is called Dionisia de Ba.

duos plegios ad respondendum in curia de Hirbothill' quare intravit libertatem domini sui vi et armis in contemptu domini sui. Et quia non comparuit in curia prædicta ad respondendum de prædicta transgressione ei imposita, plegii ejusdem Dionisiæ amerciati fuerunt ad x *li*', quas ipsa eisdem plegiis solvit, unde dicit quia per hoc quod ipsa ita capta fuit et abducta et iterum ad custus suos reducta, deteriorata est et dampnum habet ad valentiam cc *li*' et inde producit sectam, etc.

Et Rogerus, Thomas, Petrus, Johannes, Alanus, Willelmus, Johannes, et Walterus veniunt et defendunt vim et injuriam unde, etc. Et prædicti Rogerus Dynghou, Thomas le Fauconer, Petrus de Prandewyc, Johannes de Thyrnu', Alanus de eadem, Willelmus de Swethoppe et Johannes, frater ejus, dicunt quod non tenentur ei de ista transgressione respondere, quia dicunt quod ipsa appellavit eos in comitatu de ista transgressione ei facta prædictis die et anno per verba de felonia, de quo appello ipsi recesserunt quieti quoad sectam ipsius Dyonisiæ, unde petunt judicium. Et quæsiti si aliud velint dare ad accusationem prædictæ transgressionis eis impositam cassandam, dicunt quod non. Et quia bene liquit per recordum et processum prædicti appelli auditi hic atterminati quod prædicta Dyonisia appellavit ipsos in comitatu de quadam fere simili transgressione, quæ fieri deberet loco prædicto, quadam die Dominica proxima post Assumptionem Beatæ Mariæ anno prædicto, et quia tunc eam deberent deprædasse de uno equo, j sella, j roba de bleuetto de precio xl *s*', quod quidem appellum ipsa non sequebatur coram justiciariis nunc cum sollempniter fuisset vocata, et prædicti Rogerus, Thomas, et alii se optulissent versus eam et petunt judicium qualiter redire deberent de appello prædicto, consideratum fuit quod ipsa caperetur et plegii sui de prosequendo in mis', et quod ipsi, quoad appellum suum prædictum, essent quieti. Et quia ipsa Dyonisia modo narrat versus eos de transgressione prædicta, quæ varia est appello quod prius fecerat, et nichil aliud volunt dare ad accusationem suam de dicta transgressione unde modo narrat versus eos cassandam, consideratum est quod prædicti Rogerus, Thomas et alii, præter dictum Walterum, de transgressione prædicta sint convicti tanquam indefensi, ideo ipsi committentur gaollæ. Et prædicta Dyonisia recuperet dampna sua. Et prædictus Walterus quæsitus qualiter se velit acquietare de hoc quod non misit prædictos Rogerum, Thomam, et alios ad transgressionem faciendam ex quo facto convincitur, et de hoc quod non fecit nec procuravit eam Dyonisiam attachiari apud

Hedebotel per quod fuit in perditione decem *li'*, sicut prædicta Dyonisia de eo queritur, dicit quod bene vult quod rei veritas inquiratur per patriam. Et juratores tam de citra Coket quam de ultra Coket super sacramentum suum dicunt quod cum prædicta Dyonisia venisset de Novo Castro, ubi erat in plegio, coram magistro de Seyton', per præceptum domini Regis, et esset in redeundo domi, venerunt prædicti Rogerus, Thomas et alii in mora de Mildeburne et vi et armis obviaverunt dictæ Dyonisiæ et cuidam magistro Johanni de Papingham, avunculo prædictæ Dyonisiæ, et ipsam Dyonisiam ceperunt et abduxerunt apud Illyscaghe in libertate de Redisdale, et postea de illo loco usque Gedeworthe cogentes ipsam accipere quemdam Ricardum, filium Walteri de Swethoppe, in virum, et ibi eam detinuerunt quousque rescussa fuit per amicos suos. Et dicunt quod [cum] ipsa capta fuit et abducta, accessit prædictus magister Johannes ad Walterum de Swethop et narravit sibi ea quæ acciderant, supplicans ei quod hujusmodi transgressionem nepti suæ prædictis Willelmo de Swethopp' et Johanne, fratre ejus, filiis ejusdem Walteri, et sociis suis illatam emendari faceret, qui penitus transgressionem illam deadvocavit et dixit se diligenter emendari si possit ostendere aliquid per ipsum esse forisfactum, unde præcise quod in nullo est culpabilis de missione nec de consilio prædictæ captionis factæ eidem Dyonisiæ. Ideo ipse Walterus quoad hoc inde quietus. Et Dyonisia in mis' pro falso clamore. Et quoad hoc quod prædictus Walterus non fecit eam attachiari apud Hirbotell' per quod fuit in perditione decem *li'*, sicut de eo queritur, dicunt quod quando prædicta Dyonisia rescussa fuit apud Gedeworthe in Scotia et secura fuit de pace Regis Scotiæ, appellavit ipsos prædictos Rogerum, Thomam, Petrum, Johannem, Alanum, Willelmum, et Johannem de transgressione prædicta in curia Regis Scotiæ, et dicunt quod iidem Rogerus, Thomas, et alii, per considerationem curiæ Regis Scotiæ, recesserunt quieti et ipsa Dyonisia in mis'. Et dicunt propter hoc quod ipsa Dyonisia fecerat appellum prædictum ad gravamen et nocumentum prædictorum Willelmi de Swethop' et Johannis, fratris ejus, filiorum prædicti Walteri, fecit idem Walterus prædictam Dyonisiam attachiari eo quod intravit libertatem domini sui vi et armis per quod ipsa fuit in perditione decem *li'* sicut ipsa de eo queritur. Et ideo prædictus Walterus committatur gaollæ et Dyonisia recuperet dampna sua. Postea venerunt prædicti Rogerus, Thomas, et alii et finem fecerunt cum prædicta Dyonisia pro dampnis suis pro xx *m'* unde solvent medietatem ad Pente-

costen hoc anno, et aliam medietatem ad festum Sancti Martini proximo sequens. Et nisi fecerint, concedunt quod vicecomes fieri faciat de terris et catallis suis, etc. Et idem Rogerus et alii finem fecerunt pro seipsis pro transgressione pro c *s*'.

Memorandum quod isti remanent coronatores citra Koket, Johannes de Gunwarton' et Rogerus Maudit, milites. Et ultra Coket, Hugo Galun et Willelmus de la Barre, qui prius fuerunt.

Gilbertus de Humfravill', comes de Anegos, alias coram Galfrido de Agwillum et Phillippo de Welebi indictatus de hoc, quod deberet levasse quandam warenam apud Balbington' sine warranto. Et similiter de hoc, quod deberet attraxisse ad libertatem suam de Reddesdal' placita coronæ de Coketmore, quæ ad dominum Regem pertinere debent et solent. Et de hoc, quod deberet receptasse infra libertatem suam prædictam quendam Johannem filium Willelmi, utlagatum, in libertate de Extelsham. Et de hoc, quod deberet receptasse quendam Walterum Demas, latronem notorium, cum sociis suis in castro suo de Prodhou et apud Hirbotel. Et quod deberet dedisse eidem Waltero litteras suas conductorias et deprecatorias, et quod deberet assingnasse quendam Alexandrum de Kesterne ductorem suum qui postea decollatus fuit in societate ejusdem; et quod deberet cepisse de prædicto Waltero quadraginta *li*' pro prædictis receptamento et salva conductione. Et de hoc, quod deberet misisse quosdam Simonem Smert et Benedictum Gley apud Simundessete, extra libertatem suam prædictam, ad decollandum quendam Johannem, probatorem, qui de prisona dicti comitis in libertate prædicta evasit, et cujus capud reportatum fuit apud Hirbotel et ibidem suspensum fuit ad furcas prædicti comitis in præjudicium dignitatis domini Regis, ut dicebatur. Et de hoc quod deberet deliberasse gaiolam suam pro voluntate sua sine retorno brevis domini Regis. Et de hoc, quod deberet levasse de novo tornum vicecomitis infra libertatem suam de Redesdal' contra consuetudinem comitatus istius alibi usitatam. Et de hoc, quod deberet cepisse Hugonem de Rapereslawe, ballivum domini Regis, et ipsum inprisonasse per Stephanum Pikard, militem suum, eo quod intravit prædictam libertatem ad ponendum Bernardum de Brus in seisinam de quadam terra per breve domini Regis. Et de hoc, quod deberet dedisse vitam et membra cuidam mulieri de latrocinio convictæ, etc.,

et cuidam Willelmo de Inghou, latroni. Et de hoc, quod deberet cepisse thorutol infra libertatem suam de hominibus domini Regis. Et deberet recepisse redemptionem latronum, videlicet, de quodam Simone de Crokesdal' quinquaginta *m'*. Et de hoc, quod deberet cepisse duodecim *m'* de quibusdam Ranulpho nepote et de Rogero, vicario ejusdem villæ (*sic*), qui capti fuerunt in libertate sua pro suspicione latrocinii, et posuerunt se super patriam de bono et malo et ante veredictum xij^cim^ juratorum receptum, pro prædictis xij^cim^ *m'* ipsos abire permisit. Venit et defendit totum, etc., et quidcunque est contra pacem domini Regis. Et quoad warrenam, dicit quod quidam Rogerus Berthram ex concessione Regis Henrici levavit illam warennam et postea dedit illud manerium cum omnibus pertinentiis suis cuidam Willelmo de Swineburne, qui terram illam tenuit in warenna, et postea idem Willelmus feoffavit ipsum de terra illa cum pertinentiis suis et libertatibus, unde dicit quod ipse non levavit warrennam illam, et de hoc ponit se super patriam. Et quoad receptamentum prædicti Johannis filii Willelmi, utlagati, dicit quod nullum talem novit in libertate sua prædicta nec aliquem felonem clamat in eadem libertate retinere. Et quoad decollationem prædicti Thomæ de Holm, dicit quod nunquam insecutus fuit per ipsum nec per homines suos neque decollatus. Et quoad deliberationem gaiolæ, dicit quod omnes antecessores ejus deliberaverunt gaiolam suam pro voluntate sua sine brevi domini Regis, quia illa libertas est prope marchiam Scotiæ. Item dicit quod non levavit aliquem turnum infra libertatem de Reddesdal', et, si sit ibi turnum, illum omnino remittit pro se et heredibus suis imperpetuum, quia nullum turnum clamat habere in libertate prædicta. Et præterea dicit quod nunquam inprisonavit prædictum Hugonem de Raperslawe nec aliquam transgressionem ei fecit, nec unquam dedit vitam et membra alicui latroni vel aliis felonibus. Et quoad teoloneum captum dicit quod omnes antecessores a tempore a quo non exstat memoria semper capere consueverunt ad mercata sua de Hirbotel et Illesden', et ita facit ipse et non alibi nisi tantum quod capit transversum de hominibus Scotiæ apud Illeshawe et non de hominibus Angliæ. Et quoad Simonem de Crokedal, dicit quod idem Simon posuit se de bono et malo super patriam et quietus fuit et obiit ad pacem domini Regis. Et quoad Robertum de Stanlius, dicit quod indictatus fuit et arestatus fuit infra libertatem suam pro simplici latrocinio per quod dimisit ipsum per plegium usque ad deliberationem gaiolæ suæ, et quia idem Robertus evasit, cepit de plegiis

suis xij *m*'. Et quoad Ranulphum, nepotem vicarii de Alventon', dicit quod idem Ranulphus forisfecit in foresta sua et attachiatus fuit veniendo ad curiam suam inde respondere, et quia non venit, ballivi ejus ceperunt denarium de plegiis suis. Et quod non sit culpabilis de prædictis transgressionibus sibi inpositis ponit se super patriam de bono et malo, salvo sibi beneficio de tempore Regis Henrici eo quod hæc omnia prædicta fieri deberent tempore ejusdem Regis Henrici. Et juratores tam citra Coket quam ultra Coket, videlicet, tam de illis qui fuerunt juratores coram præfatis Galfrido et Phillippo, quam de illis qui modo electi fuerunt ad coronam, dicunt super sacramentum suum quod prædictus Comes in nullo est culpabilis de prædictis transgressionibus sibi inpositis. Ideo inde quietus.

Fines et Amerciamenta Placitorum Coronæ de Comitatu Northumbriæ de itinere J' de Vall', Willelmi de Saham et sociorum suorum, Justiciariorum itinerantium, in comitatu prædicto, apud Novum Castrum super Tynam in octabis Sancti Hillarii anno regni Regis Edwardi septimo. Northumbria, septimo.

Pars Comitatus ultra Coket.

De villata de Karham, quia non cepit Willelmum de Brodeshal, j *m*'.
De villata de Pressfen, quia non fecit sectam, j *m*'.
De villata de Levermue pro eodem, xx *s*'.
De villata de Mindrum pro eodem, j *m*'.
De Waltero de Cambou vicecomite de catallis Stephani filii Jacobi, fugitivi, xij *s*' ij *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Willelmi Hoghird, fugitivi, ij *s*'.
De villata de Manlaws, quia non fecit sectam, x *s*'.
De villata de Paleston' pro eodem, di *m*'.
De eodem vicecomite de catallis Evæ de Falham, fugitivæ, iiij *d*' *ob*'.
De eodem vicecomite de catallis Hugonis Tuker, fugitivi, xvj *d*' *ob*'.
De Willelmo de la Barre, coronatore, pro transgressione, j *m*'.
De eodem vicecomite de catallis Lich' de Mich', suspensi, xij *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Adæ Schapp, fugitivi, xxx *s*' j *d*' *ob*'.
De villata de Edon', quia non fecit sectam, di *m*'.

De villata de Millum pro eodem, j *m'*.
De villata de Neuton pro eodem, x *s'*.
De eodem vicecomite de catallis Evarardi de Eboraco, suspensi, xij *s'*.
De eodem vicecomite de catallis Adæ de Huker, fugitivi, xij *s'* viij *d'*.
De Hugone Galum et Ada, fratre ejus, pro rehabendo respectu, per plegium Johannis de Halgton, xl *s'*.
De eodem vicecomite de catallis Walteri Fabri, latronis suspensi, xxvj *s'*.
De eodem vicecomite de catallis Roberti de Brus de Hetpol, fugitivi, vij *d'*.
De villata de Hetpol, quia non cepit prædictum Robertum, x *s'*.
De eodem vicecomite de catallis Alexandri Lother, fugitivi, ij *s'* viij *d'*.
De villata de Holthal', quia non cepit prædictum Alexandrum, x *s'*.
De villata de Krukiny pro eodem, j *m'*.
De villata de Herderslawe, quia non fecit sectam, x *s'*.
De villata de Eschal' pro eodem, j *m'*.
De Johanne filio Tiock, quia non est prosecutus appellum Willelmo filio Thomæ de Echal' [et] Johanni filio Adæ de eodem, x *s'*.
De Roberto Gray pro se et plegiis suis, quia non venit, xl *s'*.
De eodem vicecomite de catallis Roberti de Crukum, fugitivi, ix *s'*.
De eodem vicecomite de catallis Thomæ filii Willelmi de Dodington, fugitivi, vij *s'* ij *d'*.
De villata de Dodington quia non cepit prædictum Thomam, xx *s'*.
De villata de Bollesdenn' pro eodem, j *m'*.
De villata de Wetwod pro eodem, di *m'*.
De eodem vicecomite de catallis Gregorii filii Adæ de Heton, fugitivi, xvi *d'*.
De villata de Horton, quia non fecit sectam pro eodem, x *s'*.
De villata de Hetton pro eodem, x *s'*.
De eodem vicecomite de catallis Galfridi filii Alexandri, fugitivi, xvj *d'*.
De eodem vicecomite de catallis Henrici Flaxheye, suspensi, ij *s'* viij *d'*.
De villata de Lowick, quia non cepit Reginaldum le Scot, j *m'*.
De Alicia, quæ fuit uxor Roberti de Coppland, quia non est prosecuta appellum pro se et plegiis suis, di *m'*.

De villata de Hoburn', quia non fecit sectam, x *s*'.
De villata de Luim pro eodem, di *m*'.
De eodem vicecomite de catallis Johannis Fergrene, qui abjuravit regnum, xj *s*'.
De eodem vicecomite de catallis Johannis filii Cristianæ de Copland, fugitivi, v *s*' vj *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Willelmi Herbite de Aicham, fugitivi, liij *s*' x *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Matildæ filiæ Adin', fugitivæ, xij *s*' j *d*'.
De Ivone de Ulcestre de fine pro anno et vasto terræ ejusdem, per plegium Willelmi de Ulcestr', x *s*'.
De eodem Ivone de medio tempore ejusdem terræ, xx *s*'.
Rotel'.—De Willelmo de Boywill, subescaetore, de medio tempore terræ ejusdem, j *m*'.
De eodem vicecomite de catallis Roberti le Fichesere, fugitivi, xvj *s*' iij *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Hugonis filii Rogeri de Tugehal', fugitivi, ij *s*' iij *d*'.
De villata de Belford, quia non fecit sectam, x *s*'.
De villata de Sunderland pro eodem, ij *m*'.
De villata de Tughal', xx *s*'.
De villata de Swinehou pro eodem, j *m*'.
De eodem vicecomite de catallis Thomæ filii Adæ de Lukre, fugitivi, xxij *d*'.
De villata de Mangna Houton', quia non venit ad inquisitiones, xx *s*'.
De villata de Lescebir' pro eodem, j *m*'.
De eodem vicecomite de catallis Ricardi filii Lewin, fugitivi, xxx *s*' j *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Willelmi Mader, fugitivi, viij *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Thomæ Scot, fugitivi, xxj *s*'.
De eodem vicecomite de catallis Henrici de Oxton, fugitivi, xix *s*' viij *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Leonini Oliver, fugitivi, xv *s*'.
De eodem vicecomite de catallis Willelmi de Boulton, fugitivi, xix *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Rogeri filii Aliciæ, fugitivi, v *s*' j *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Mathæi Stahal', fugitivi, vij *s*' j *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Nicholai de Lilleburn', fugitivi, xij *s*'.
De villata de Prandewick pro falsa apreciatione, x *s*'.

De villata de Faudon' pro eodem, x *s'*.
De villata de Angerham cum membris pro eodem, ij *m'*.
Cumb'.—De Willelmo Lokard, herede Roberti de Hampton', quondam vicecomitis Northumbriæ, viij *li'* quas recepit de villata de Charleton' pro evasione Hugonis le Messer.
De villata de Denewick, quia non venit ad inquisitionem, j *m'*.
De villata de Howick pro eodem, x *s'*.
De villata de Dicheburn pro eodem, di *m'*.
De villata de Charleton pro eodem, di *m'*.
De eodem vicecomite de catallis Nicholai filii Andreæ, fugitivi, xvj *s'* vj *d'*.
De villata de Lilleburn, quia non venit ad inquisitiones, j *m'*.
De villata de Chatton' pro eodem, xx *s'*.
De villata de Chevelingham pro eodem, j *m'*.
De eodem vicecomite de catallis Adæ Arthur, fugitivi de Hilderton', xxxviij *s'* iiij *d'*.
De villata de Hilderton pro falsa appreciatione, x *s'*.
De villata de Rodu' pro eodem, di *m'*.
De villata de Middelton' Suth' pro eodem, x *s'*.
De eodem vicecomite de catallis Willelmi Coleman, suspensi, v *s'*.
De villata de Middelton' North', quia non venit ad inquisitiones, di *m'*.
De eodem vicecomite de catallis Adæ Scot, quia abjuravit regnum, xj *d'*.
De eodem vicecomite de catallis Ricardi filii Johannis de Midelton', fugitivi, vj *s'* viij *d'*.
De eodem vicecomite de catallis Johannis Pundere, fugitivi, viij *s'* ij *d'*.
Summa primi rotuli summonitionis Willelmi de Saham, iiij^{xx} xvij *m'* vj *s'* ij *d'* *ob'*.
De eodem vicecomite de catallis Roberti King de Benle, fugitivi, vj *s'* j *d'*.
De villate de Benle, quia non venit ad inquisitiones, x *s'*.
De villata de Tritelington' pro eodem, xl *d'*.
De villata de Shauden pro eodem, x *s'*.
De villata de Hidesley pro eodem, x *s'*.
De villata de Angraham pro evasione Hugonis le Lung, viij *li'*.
De eodem vicecomite de catallis prædicti Hugonis, fugitivi, xix *s'*.
De villata de Qwitingham pro falsa appreciatione, j *m'*.
De villata de Glentendon' pro eodem, di *m'*.
De villata de Trowenton' pro eodem, x *s'*.

De villata de Estlington' pro eodem, x *s'*.
De eodem vicecomite de catallis Stephani Forestarii, suspensi, x *d'*.
De villata de Lamangton pro falsa appreciatione, di *m'*.
De villata de Ellelingham pro eodem, di *m'*.
De villata de Alburwick pro eodem, di *m'*.
De magistro Roberto de Rotesey de fine pro transgressione, per plegium Nicholai de Swineburne, di *m'*.
De Alicia, quæ fuit uxor Walteri Liolf de Idington', quia non est prosecuta appellum Willelmo Yungbe per plegium ejusdem, di *m'*.
De eodem vicecomite de catallis Jordani filii Augustini, fugitivi, xlvij *s'* vj *d'*.
De eodem vicecomite de anno et vasto terræ ejusdem, xxij *s'*.
De eodem vicecomite de medio tempore terræ ejusdem, iiij *s'*.
De villata de Alventon' pro evasione Cristianæ de Cones, viij *li'*.
De eodem vicecomite de catallis Thomæ Grethman, qui abjuravit, vij *d'*.
De eodem vicecomite de catallis Willelmi Piscatoris, suspensi, iij *d'*.
De villata de Magna Tossen pro falsa appreciatione, j *m'*.
De eodem vicecomite de catallis Willelmi Forestarii de Calulay, fugitivi, xxxvj *s'*.
De eodem vicecomite de catallis Ricardi de Swarland, fugitivi, xxvj *s'*.
De Waltero de Huntercumbe de fine pro Andrea filio Johannis de Midelton, Thoma de Heton, Davidi filio Patricii, Willelmo de Copland, Benedicto le Vilur, Roberto filio Engelos', Waltero Griffin, Johanne Hardose, Eustacio de Gurle, Roberto, garcione Gilemini de Wolhoure, et Ada Post de Midelton pro transgressione eorundem Andreæ, Thomæ, Davidis, Willelmi et aliorum, v *m'*.
De Willelmo de Neuton, quia non prosequitur appellum Willelmo filio Johannis et Hugoni filio Hawisiæ per plegium ejusdem, di *m'*.
De eodem vicecomite de catallis Willelmi le Hird' de Edelingham, latronis, viij *s'* iiij *d'*.
De eodem vicecomite de catallis Brunzalun, fugitivi, vij *s'*.
De Gilberto de Witehill, quas levavit de villa de Standford pro evasione Gilberti de Stebron, viij *li'*.
De eodem vicecomite de catallis Ingerami de Schepel, fugitivi, iiij *li'* iiij *s'*.

De Galfrido de Lucy[1] pro defalta.
De Willelmo Cumyn de Kirkebird pro eodem, xl *s*'.
De Thoma de Glenehill pro eodem, di *m*'.
De Roberto le Buteler pro eodem, di *m*'.
De Patricio de Lemanghton' pro eodem, j *m*'.
De Willelmo filio Ranulphi de Hetpol, Roberto filio Patricii de Holthal pro eodem, di *m*'.
De Thoma filio Glwald' de Edreslaw, Willelmo Scot in Ethal', et Willelmo filio Rogeri de Kimerston pro eodem, di *m*'.
De Willelmo filio Ingerami de Doxford [et] Willelmo de Alventon in Rock pro eodem, di *m*'.
De Johanne Hareng de Honton pro eodem, di *m*'.
De Willelmo filio Thomæ de Scharbarton, Odenello de Ulcester, Henrico filio Gilberti in Werton' pro eodem, di *m*'.
De Galfrido de Haunvill pro eodem, di *m*'.
De Ricardo filio Willelmi de Ulcestre et Thoma filio Thomæ de Weperdone pro eodem, di *m*'.
De Thoma de Graham pro eodem, di *m*'.
De Willelmo de Colvill pro eodem, xx *s*'.
De Henrico de Sancto Paulo et Ricardo filio Thomæ Oliver pro eodem, di *m*'.
De Petro le Taberur pro eodem, xx *s*'.
De Willelmo Perchehaye pro eodem, j *m*'.
De Willelmo de Somervill' pro eodem, di *m*'.
De Willelmo de Hatentof pro eodem, di *m*'.
De Willelmo de Middelton, Johanne de Midelton pro se et sociis suis, xij juratoribus pro concelamentis et aliis transgressionibus, v *m*'.
De Waltero de Swethopp', Rogero de Ingou, Thoma le Fauconer, Petro de Prandewick, Johanne de Thirnum, et Alano de eadem, Willelmo et Johanne, fratribus ejus, de fine pro transgressionibus, c *s*', per plegium Johannis de Swineburn, Willelmi de Swineburn, Nicholai de eadem, et Nicholai de Petham.
De Radulpho filio Rogeri[2] quia levavit furcas sine warranto.

Villata de Werk.

De eadem villata de fine pro transgressionibus, drapariis et vinetariis, et pro transgressionibus duodecim, xx *s*'.
De Roberto de Menevill pro transgressione, di *m*'.

[1] Opposite in the margin is *Baro*. See Glossary.

[2] Opposite in the margin is *Baro*.

VILLATA DE WOLHOURE.

De eodem vicecomite de catallis Ricardi, garconis Gillemille, fugitivi, lxxv *s*'.

De eodem vicecomite de catallis Alani Fullonis, fugitivi, vj *s*' ij *d*'.

De eodem vicecomite de catallis Rogeri Medici, fugitivi, xxj *d*'.

De Willelmo Drenge de fine pro terra, iiij *m*', per plegium Willelmi Middelton et Johannis de Midelton, clerici, unde solvet medietatem ad festum Sancti Michaelis anno regni Regis nunc septimo, et alteram medietatem ad Pascham proximo sequentem.

De eadem villata de fine pro transgressionibus, drapariis et vinetariis, et pro transgressionibus xij[cim] juratorum, v *m*'.

VILLATA DE BAMBURG'.

De eodem vicecomite de catallis Galfridi le Suur, fugitivi, vij *s*' iiij *d*'.

De eadem villata de fine pro transgressionibus, drapariis et vinetariis, et pro transgressionibus xij[cim], v *m*'.

VILLATA DE WARNEMUTH'.

De Gregorio de Warnemue, coronatore, pro transgressionibus, di *m*'.

De eodem vicecomite de catallis Roberti filii Nicholai, xij *d*'.

De Willelmo de Swinehou, Willelmo Armestrang de Luker, et Roberto le Batur, quia non habuerunt Adam de Luker, quem plegiaverunt, di *m*'.

De Willelmo de Bodil, Willelmo filio Henrici de Luker, Roberto Batur de Nova Villa, pro eodem, di *m*'.

VILLATA DE ALNEMUTH.

De eodem vicecomite de catallis Aliciæ le Schipwrith, felonis de se, xxxiiij *s*' ix *d*'.

De Hugone Galun, coronatore, pro transgressionibus, j *m*'.

De eadem villata de fine pro transgressionibus drapariis et vinetariis, pro transgressionibus xij[cim], v *m*'.

VILLATA DE FELTON'.

De eodem villata de fine pro transgressionibus, pro transgressionibus xij juratorum, xx *s*'.

VILLATA DE ROUBIR.

De eadem villata de fine pro transgressionibus et pro transgressionibus duodecim juratorum, xl *s'*.

DE VILLATA DE ALNEWICK.

De eodem vicecomite de catallis Adæ de Fegleshou, qui abjuravit regnum, viij *d'*.

De eodem vicecomite de catallis Simonis le Scot, qui abjuravit regnum, xiij *d'*.

De Johanne de Vesci pro evasione prædicti Simonis, viij *li'*.

De eadem villata de fine pro transgressionibus drapariis vinetariis et pro transgressionibus xij juratorum, xij *s'*.

Citra Koket.—De W', vicecomite, de catallis Thomæ filii Præpositi de Blenkensope, fugitivi, xx *s'* xx *d'*.

De Thomæ de Blenkensope de fine pro transgressionibus prædicti Thomæ Præpositi, xl *s'*.

De eodem vicecomite de catallis Alani Yvelpeni, latronis decollati, iij *s'* ix *d'*.

De eodem vicecomite de catallis Ricardi le Keu, latronis decollati, v *s'* vj *d'*.

De eodem vicecomite de catallis Ricardi filii Gilemini, latronis occisi, ix *s'* ij *d'* *ob'*.

De eodem vicecomite de catallis Thomæ, latronis decollati, xxx *s'* v *d'*.

De eodem vicecomite de catallis cujusdam latronis ignoti, fugitivi, ij *d'*.

De eodem vicecomite de catallis Willelmi Russel, fugitivi, di *m'*.

De villata de Blenkensope pro falsa appreciatione, di *m'*.

De villata de Widenn' pro eodem, di *m'*.

De villata de Langley pro eodem, di *m'*.

De eodem vicecomite de catallis Adæ Russel, fugitivi, xxvj *s'*.

De eodem vicecomite de catallis Willelmi Batis, fugitivi, iij *s'* v *d'*.

De eodem vicecomite de catallis Ricardi le Messer, fugitivi, xxij *s'* viij *d'* *ob'*.

De eodem vicecomite de catallis Edæ Suter, fugitivæ, xj *d'*.

De eodem vicecomite de catallis Walteri Cul, qui abjuravit regnum, iiij *s'* iiij *d'*.

De eodem vicecomite de catallis Hugonis filii Andreæ, fugitivi, xxxvij *s'* v *d'*.

De eodem vicecomite de anno et vasto terræ ejusdem, ij *s'* vj *d'*.

Summa secundi rotuli clxvj *m'* xix *d'*.

De eodem vicecomite de catallis ejusdem Hugonis, l *s'*.

De eodem vicecomite de catallis Elenæ de Parva Herle, fugitivæ, ij *s'* ij *d' ob'*.
De eodem vicecomite de catallis cujusdam latronis ignoti, fugitivi, v *d'*.
De eodem vicecomite de catallis Adæ de le Hale, fugitivi, iij *s'*.
De eodem vicecomite de catallis Ricardi filii Simonis de Ingou, fugitivi, xxv *s'* x *d'*.
De villata de Parva Herle pro falsa appreciatione, di *m'*.
De villata de Kirkerle pro eodem, x *s'*.
De villata de Righill pro eodem, x *s'*.
De villata de Ingou pro eodem, di *m'*.
De villata de Mangna Whitenton cum Parva Witington pro eodem, x *s'*.
De eodem vicecomite de catallis Adæ filii Walteri de Mangna Witington, fugitivi, xxx *s'* x *d'*.
De eodem vicecomite de catallis Roberti de Clawerworth, fugitivi, xviij *s'*.
De eodem vicecomite de catallis Willelmi filii Angnetis, fugitivi, xiiij *d'*.
De eodem vicecomite de catallis Gilberti filii Aliciæ, fugitivi, viij *s'* iiij *d'*.
De eodem vicecomite de thesauro invento, v *s'* j *d'*.
De eodem vicecomite de catallis Ranulphi Schapewey, fugitivi, xvj *d'*.
De eodem vicecomite de catallis Johannis de Derewente, fugitivi, di *m'*.
De eodem vicecomite de catallis Johannis Morgan, fugitivi, xl *s'*.
De eodem vicecomite de catallis Johannis de Kerneslawe, fugitivi, iiij *li'* v *s'*.
De eodem vicecomite de catallis cujusdam latronis ingnoti, fugitivi, iiij *s'*.
De eodem vicecomite de catallis Thomæ Moppe, fugitivi, iij *s'* x *d'*.
De villata de Brumleye quia non venit ad inquisitiones, di *m'*.
De villata de Stifford' pro eodem, di *m'*.
De villata de Rodley pro eodem, di *m'*.
De villata de Falderleye pro eodem, di *m'*.
De eodem vicecomite de catallis Johannis Pekock, fugitivi, lxiiij *s'* vj *d'*.
De eodem vicecomite de catallis Galfridi Haspald, fugitivi, di *m'*.
De eodem vicecomite de catallis Adæ Messel, fugitivi, xix *s'* viij *d'*.
De Gwichardo de Charrum pro evasione ejusdem, viij *li'*.

De eodem vicecomite de catallis Radulphi le Fulur, fugitivi, v *s*' iiij *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Johannis Bilet, latronis decollati, iij *s*'.
De eodem vicecomite de catallis Galfridi Wlfesheved, quia abjuravit regnum, ij *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Johannis Scot, fugitivi, xxiij *s*' iiij *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Martini Koki, fugitivi, xj *s*' viij *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Edmundi filii Tiok', fugitivi, xv *s*'.
De eodem vicecomite de catallis Johannis de Neuham, xlij *s*' vj *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Roberti le Bracur, felonis de se, iij *s*' vij *d*'.
De villata de Denton pro falsa appreciatione, di *m*'.
De villata de Benewell pro eodem, x *s*'.
De villata de Neuburn' pro eodem, j *m*'.
De villata de Kynton pro eodem, di *m*'.
De eodem vicecomite de catallis Radulphi Gedeney, fugitivi, vj *s*'.
De eodem vicecomite de catallis Radulphi filii Hugonis, fugitivi, vij *s*'.
De villata de Trokelawe pro falsa appreciatione, di *m*'.
De villata de Calverton pro eodem, di *m*'.
De eodem vicecomite de catallis Willelmi le Saltere, utlagati, xiij *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Willelmi Fabri de Hertwayton et Waldech' de eadem, xv *s*' vj *d*'.
De villata de utraque Hertwayton pro falsa appreciatione, j *m*'.
De eodem vicecomite de catallis Walteri Baichan, latronis decollati, iiij *s*'.
De eodem vicecomite de catallis Alani filii Hutredi, fugitivi, v *s*'.
De Hugo de Mumby, quia non venit Radulpho filio Ricardi de Angerton et Roberto Eyr de eadem pro plegio ejusdem, di *m*', per plegium Rogeri de Wodrington.
De eodem de catallis Patricii de Windegate, fugitivi, xij *s*' iiij *d*'.
De Rogero de Wodrington, coronatore, pro pluribus transgressionibus, xx *s*'.
De eodem vicecomite de catallis Roberti de Windegate, fugitivi, iiij *s*'.

De eodem vicecomite de catallis Willelmi filii Matildæ, fugitivi, xv *s*'.
De villata de Windegate quia non cepit eundem Willelmum, di *m*'.
De eodem vicecomite de catallis Alani del Cote, fugitivi, x *s*' viij *d*'.
De Willelmo Lokard, herede Roberti de Hampton, quondam vicecomitis Northumbriæ, pro evasione Alani del Cote, viij *li*'.
De eodem vicecomite de wrecko maris, viij *s*'.
De eodem vicecomite de catallis Thomæ de Heburn', fugitivi, xviij *d*'.
De villata de Seton' de la Val pro falsa appreciatione, xx *s*'.
De villata de Hertlawe pro eodem, j *m*'.
De villata de Horton' pro eodem, x *s*'.
De villata de Marwick, quia non cepit Johannem le Noreis, fugitivum, di *m*'.
De eodem vicecomite de catallis Rogeri le Suur, fugitivi, xix *d*'.
De eodem vicecomite de vreko maris, ij *s*'.
De eodem vicecomite de catallis Roberti filii Galfridi de Trafferton, felonis de se, lxj *s*' iiij *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Roberti le Sour, fugitivi, xvj *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Thomæ filii Angnetis de Queteworth, fugitivi, x *s*' vj *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Johannis Mareis, fugitivi, xxxix *s*'.
De eodem vicecomite de catallis Jacobi de Trewick, suspensi, xxxiij *s*' ix *d*'.
De eodem vicecomite de anno et vasto terræ ejusdem, iij *s*' ix *d*'.
De eodem vicecomite de medio tempore ejusdem, iij *s*'.
De eodem vicecomite de catallis Laurentii de Valenton, fugitivi, x *s*'.
De eodem vicecomite de catallis Rogeri de Withal', fugitivi, xxvj *s*' vj *d*'.
De eodem vicecomite de medio tempore terræ ejusdem, ix *s*'.
De Margeria de Fenwick de fine pro anno et vasto terræ ejusdem, di *m*' per plegium Willelmi de Trewick.
De eodem vicecomite de catallis Aliciæ, uxoris Ranulphi, felonis de se, xi *d*'.
De Willelmo de Wardewick de catallis Rogeri de Elington, xxvij *li*' vij *s*' v *d*'.
De Waltero, vicecomite, de catallis ejusdem, viij *li*' xiij *s*' iiij *d*'.

De villata de Stanfordham cum le Hou pro transgressionibus Petro le Marescal per eandem villatam illatis, j *m'*.
De eodem vicecomite de catallis Willelmi filii Uttring', suspensi, iij *s'* iij *d'*.
De Dionisia de Ba de fine, quia non est prosecuta appellum, xx *s'*, per plegium Thomæ de Clivedenn'.
De Priore de Dunelmia pro purprestura in aqua de Tine.
De Episcopo Dunelmense pro eodem.
De Rogero de Coyners, quia nondum miles, xl *s'*.
De Rogero White de Langele et Willelmo Ailred de eadem pro defaltis, j *m'*, unde Rogerus, xl *d'*.
De Willelmo de Kirkebiherl' pro eodem, di *m'*.
De Johanne de Thorngrafton' pro eodem, di *m'*.
De Roberto filio Walteri de Horsleye et Roberto Knit de eadem pro eodem, di *m'*.
De Willelmo filio Radulphi Friday, Willelmo filio Michaelis de Mickele pro eodem, di *m'*.
De Willelmo Stirk de Mickele et Bateman de Esset pro eodem, di *m'*.
De Simone Portiate in Slaveleye et Radulpho Treys de Birkenside pro eodem.
De Willelmo de Falderle pro eodem, di *m'*.
De Ricardo de Gosebeck[1] pro eodem.
De Johanne filio Johannis de Bolum et Johanne de Galewey in Hayden' pro eodem, di *m'*.
De Willelmo de Valencia[2] pro eodem.
De Willelmo Latimer pro eodem, xx *s'*.
De Willelmo de Sules pro eodem, di *m'*.
Summa tertii rotuli, clxv *m'* iiij *s'* iiij *d' ob'*.
De Johanne de Woderington de fine pro se et sociis suis xij^cim Juratis pro concelamentis et aliis transgressionibus, v *m'*.
De Willelmo filio Thomæ de Kreistok[3] pro defalta.

Villata de Morpath'.

De eodem vicecomite de catallis Roberti Sprinel, fugitivi, xij *d'*.
De eodem vicecomite de medio tempore terræ ejusdem, ij *s'*.
De eodem vicecomite de catallis Willelmi Spurnel, fugitivi, ij *s'*.
De eodem vicecomite de medio tempore terræ ejusdem, ij *s'*.

[1] Opposite in the margin is *Baro*. [2] *Ibid.* [3] *Ibid.*

De Willelmo filio Thomæ de Kriestok de fine pro anno et vasto terrarum eorundem Roberti et Willelmi, di *m*', per plegium Johannis de Swineburn'.

De eodem vicecomite de catallis Stephani de Conesclive, fugitivi, xj *s*' iiij *d*'.

De eodem vicecomite de catallis Henrici le Forester, fugitivi, ix *s*' iiij *d*'.

De villata de Morpath pro transgressionibus, drapariis, vinetariis, et pro transgressionibus duodecim Juratorum, v *m*'.

VILLATA DE MITFORD.

De W'., vicecomite, de catallis Willelmi de Pikeden, latronis decollati, iij *s*'.

De Willelmo Lokard, herede Roberti de Hampton, viij *li*', quas recepit de Roberto de Refolm' pro evasione Hugonis de Hayden'.

De villata de Mitford pro evasione Cristian' de Lonesdal', fugitivi, viij *li*'.

De eadem villata de fine pro transgressionibus, drapariis, et vinetariis et pro transgressionibus xij Juratorum, xl *s*'.

VILLATA DE WERKEWORTH.

De W'., vicecomite, de catallis Rogeri le Suur de Alnewick fugitivi, xvj *d*'.

De eadem villata de fine pro transgressionibus, drapariis, vinetariis et pro transgressionibus xij Juratorum, ij *m*'.

VILLATA DE NEUBIGGINGE.

De eadem villata de fine pro transgressionibus, drapariis, vinetariis et pro transgressionibus xij Juratorum, v *m*'.

De eodem vicecomite de wrecco maris, lx *s*' ix *d*'.

VILLATA DE CORREBRIGG.

De W'., vicecomite, de catallis Ricardi filii Ricardi Fabri qui abjuravit regnum, xj *s*' vj *d*' *ob*'.

De eodem vicecomite de catallis Willelmi Claudi, fugitivi, ij *s*' v *d*'.

De eodem de catallis Michaelis Piscatoris, fugitivi, ij *s*' vj *d*'.

De eodem vicecomite de catallis Johannis Chabbe, fugitivi, xxx *s*' iij *d*'.

De eodem vicecomite de anno et vasto terræ ejusdem, xij *s*'.

De Roberto filio Rogeri[1] quia cepit exitus prædictæ terræ sine warranto.

[1] Opposite in the margin is *Baro*.

De eodem vicecomite de catallis Stephani le Muner, felonis de se, iiij *li'* xiii *s'* vj *d'*.
De eodem vicecomite de catallis Alani Burel, fugitivi, iij *d'*.
De eadem villata de fine pro transgressionibus, drapariis, vinetariis pro transgressionibus xij Juratorum, c *s'*.
De Alano le Meyr pro falso clamore, xl *d'*.
De eodem vicecomite de catallis —— le Taylur, latronis decollati, xv *s'* iiij *d'*.

FINES ET AMERCIAMENTA PLACITORUM DE ITINERE JOHANNIS DE VALLIBUS ET SOCIORUM SUORUM ITINERANTIUM IN COMITATU NORTHUMBRIÆ.

De Alano de Swineburn' in Hoton' quia non est prosecutus, xx *s'*.
De Willelmo de Stenesbi pro injusta detentione, di *m'*.
De Juliana de Bradeford pro se et plegiis suis, xl *d'*.
De Henrico de Sancto Paulo pro eodem, Rogero de Botel, Thoma filio Ricardi de Hendenhal pro plegiis ejus, di *m'*.
De Johanne de Luker pro se et plegiis suis pro eodem, di *m'*.
De Johanne de Copland pro licentia concordandi, xx *s'*, per plegium Robertum de Coplond.
De Willelmo filio Johannis de Bollesdenn', uno recognitorum, quia non venit, di *m'*.
De David de Copland pro injusta detentione et pro falso clamore, j *m'*.
De Johanne filio Alani de Esselington, quia non est prosecutus, di *m'*.
De Hugone Heisand et Willelmo de Unthank in Eselington' pro plegiis ejusdem, j *m'*.
De Willelmo de Hopun, Alano de Heselrig, quia non habuerunt Alanum de Holthal', quem plegiaverunt, di *m'*.
De Ricardo le Champion pro falso clamore, xl *d'*, per plegium Johannis Burdun.
De Isabella, quæ fuit uxor Martini Haraz, quia retraxit se, Johanne Hakun et Henrico Haraz pro plegiis ejusdem, x *s'*.
De Gilberto de Humfravill de fine suo pro licentia concordandi, v *m'*.
De Simone de Hertepol et Radulpho le Tistur de Neubigging, quia non sunt prosecuti, x *s'*.
De Edmundo de Slikeburn et Waldech' de Kinton pro plegiis eorundem, xl *d'*.

De Rogero Mauduit de fine suo pro licentia concordandi, j *m'*, per plegium Ricardi de Bernham.
De Hugone filio Johannis, quia non est prosecutus, di *m'*.
De Willelmo de Faudon et Thoma Scharp de eadem pro plegiis ejusdem, di *m'*, unde Thomas, xx *d'*.
De Phillippo de Brokefeld pro falso clamore, di *m'*.
De Johanne le Moner de Elington, quia non est prosecutus, xl *d'*.
De Roberto Jordan de Elington et Waltero filio Ranulphi pro plegiis ejusdem, xl *d'*.
De Johanne de Normanvill de fine suo pro licentia concordandi, x *s'*, per plegium Johannis de Caldestrote.
De Thoma de Suth Millneburne de fine suo pro eodem, j *m'*, per plegium Willelmi de Faudon'.
De Ricardo filio Ricardi Fabian, quia retraxit se.
De Henrico filio Ricardi et Thoma filio Thomæ pro plegiis ejusdem.
De Alano de Holthal pro falso clamore, di *m'*.
De Willelmo de Middelton de fine suo et plegiis suis, j *m'*, per plegium Johannis de Middelton.
De Johanne filio Johanne de Kalderstoker de fine suo pro licentia concordandi, di *m'*, per plegium Walteri de Swethopp.
De Thoma de Clivedon' de fine suo pro eodem, j *m'*, per plegium Ricardi de Bernham.
De Roberto filio Roberti de Lynemue quia non est prosecutus Roberto de Lynemue, Roberto filio Willelmi de Herdesdonn' pro plegiis ejusdem, di *m'*.
De Ricardo de Thorngrafton pro falso clamore, xx *s'*.
De Johanne de Felton pro falso clamore, di *m'*.
De Johanne de Haulton pro injusta detentione, xx *s'*.
De Phillippo de Crauden pro disseisina, j *m'*.
De Felice de Hougton' pro eodem, di *m'*.
De Alano Eir pro falso clamore, xl *d'*.
De Ricardo filio Alani de Dorm', quia non est prosecutus Roberto de Boteland et Johanne de Herl', di *m'*.
De Rogero de Coyners pro disseisina di *m'*.
De Henrico de Nesebit, quia non est prosecutus, Alano Meir de Righill et Johanne Gevener pro plegiis ejusdem, di *m'*.
De Roberto de Rue et Roberto le Serjant pro disseisina, di *m'*, unde Robertus, xx *d'*.
De Simone Freisel de fine suo pro habenda attingta, xx *s'*, per plegium Willelmi Heirum.

De eodem Simone de fine suo pro se et plegiis suis, quia non est prosecutus, j *m'*.

De Alano filio Adæ Snitere pro falso clamore, xl *d'*.

De Alano filio Ithonis, Ada Botild', Willelmo filio Cristianæ, et Willelmo filio Margariæ de Thorpton de fine suo pro falso clamore, di *m'*, per plegium Johannis Bullok.

De Ricardo de la More de fine suo pro licentia concordandi, di *m'*.

De Eva, quæ fuit uxor Ranulphi de Blenkenshop', de fine suo pro eodem, j *m'*.

De Roberto de Swethog de Clivedon de fine suo pro licentia concordandi, j *m'*, per plegium Adæ Ribaud.

De Roberto de Farninglawe pro injusta detentione, di *m'*.

De Henrico Barun, Willelmo filio Roberti de Copland pro plegiis Ricardi Campiun et Mariæ, uxoris ejus, xl *d'*.

De Willelmo filio Rogeri de Skrakenwod', quia retraxit se, Willelmo Malenfaut et Willelmo del Hil pro plegiis ejusdem, di *m'*.

De Isabella, quæ fuit uxor Roberti de la Chambre, de fine suo pro licentia concordandi, di *m'*, per plegium Simonis filii Roberti de Camera.

De Ricardo de Coyners pro injusta detentione, di *m'*.

De Johanne de Hertwaiton pro falso clamore, di *m'*.

De Ricardo Ker, Gilberto de Litresdal, Willelmo le Despenser, Johanne Grey, Willelmo Danbur, Ricardo le Cuhirde, Thoma Edenhall', Elia Bangard, Thoma Lillebi, et Roberto de Aldenburwe de fine suo pro transgressionibus, xx *s'*, per plegium Alexandri de Bouckit.

De Thoma de Clivedon de fine suo pro licentia concordandi, j *m'*.

De Hugone de Rodum de fine suo pro eodem, di *m'*, per plegium Michaelis de Rok.

De Henrico de Sancto Paulo, quia retraxit se, Rogero de Bodill', Thoma filio Ricardi de Bendenhal pro plegiis ejusdem, di *m'*.

De Ricardo filio Willelmi de Widenn' pro eodem, Hugone de Aldeneshal' et Johanne de Redepath pro plegiis ejusdem, di *m'*.

De Hugone Scot de Nesebick et Margeria, uxore ejus, pro eodem, Johanne de Brankeston' et Willelmo de Nesebick pro plegiis ejusdem, j *m'*.

De Petro de Prandewick Alicia, uxore ejus, de fine pro licentia concordandi, di *m'*, per plegium Eliæ le Fauconer.

De Radulpho Ra, quia non est prosecutus, Ricardo de Sancto Petro, Stephano filio Eliæ de Calverdon' pro plegiis ejusdem, x *s'*.

De Cristiana, quæ fuit uxor Walteri de Truthington, de fine pro licentia concordandi, di *m*', per plegium Alani de Lascell'.
De Radulpho de Hidesleye, quia retraxit se, Henrico de Eyworth et Simone de Luker pro plegiis ejusdem, di *m*'.
De Waltero filio Willelmi de Rodum et Alicia, uxore ejus, quia non sunt prosecuti, Willelmo de Nesebit et Stephano filio Galfridi pro plegiis eorundem, x *s*'.
De Ranulpho de Fesewick de fine suo pro licentia concordandi, di *m*', per plegium Roberti de Luker.
De Matillide, quæ fuit uxor Reginaldi de Dunstan, pro falso clamore, xl *d*'.
De Thoma filio Thomæ de Algersheles, quia non est prosecutus, Ada de Mikelhey et Gwiscardo de Trokelawe pro plegiis ejusdem, di *m*'.
De Roberto de le Hilt de fine suo pro licentia concordandi, di *m*', per plegium Willelmi de Middelton.
De Margareta filia Nicholai de Biker, quia retraxit se, Petro Wodeman, Haukino Tollere pro plegiis ejusdem, di *m*'.
De Ricardo de Stikelawe pro injusta detentione, j *m*'.
De Margeria de Trewick pro eodem, di *m*'.
De Johanne de Swarberton, recognitore, quia non venit, di *m*'.
De Willelmo filio Adæ de Roubir' pro falso clamore, di *m*'.
De Petro de Faudon' pro injusta detentione, xx *s*'.
De Johanne de Wissington et Angnete, uxore ejus, Matillide, sorore ejusdem Angnetis, filiabus Rogeri Maddock, et Idonea, sorore ejus, quia non sunt prosecuti, di *m*'.
De Galfrido de Castelfeld et Willelmo le Chaloner pro plegiis eorundem, x *s*', unde Galfridus, xl *d*'.
De Radulpho Cotun de fine suo pro licentia concordandi, j *m*'.
De Priore de Sancto Osewald de fine suo pro eodem, xx *s*'.
De Roberto Bertram de Bothal de fine suo pro eodem, xl *s*', per plegium Hugonis de la Val.
De Roberto de Edelingham et Willelmo de eadem pro falso clamore, di *m*'.
De Philippo de Crauden' de fine suo pro licentia concordandi, xx *s*'.
De Alianora, quæ fuit uxor Alexandri de Bailliolo, de fine suo pro eodem, xl *s*', per plegium Thomæ de Clivedon'.
De Ada filio Bartholomæi pro injusta detentione, xl *d*'.
De Gwiscardo de Charhum de fine suo pro licentia concordandi, xx *s*'.
De Luciana, quæ fuit uxor Thomæ filii Ingeramni de Waringham, quia non est prosecuta, Thoma de Hegardeston et Willelmo de Hopun pro plegiis ejusdem, di *m*'.

De Willelmo Brunberd et Henrico de Cotesop' quia non habuerunt Angnetem filiam Johannis, quam plegiaverunt, xl *d'*.

De Roberto de Insula de fine suo pro licentia concordandi, di *m'*.

De Thoma le Scot de fine suo pro eodem, di *m'*, per plegium Abbatis de Alnewick.

De Roberto de Burenton et Ivetta, uxore ejus, Hawisia, sorore ipsius Ivettæ, quia non sunt prosecuti, di *m'*.

De Waltero le Scot de Weltedon' et Johanne de Kinton pro plegiis eorundem, di *m'*.

De Roberto de Doxford pro falso clamore, xx *s'*.

De Gilberto filio Eliæ et Henrico Mahun de Neuham, quia non habuerunt Willelmum Cumyn de Kirkebrid, quem plegiaverunt, di *m'*.

De eodem Willelmo[1] pro disseisina.

De Hugone Scot de Cant' Cantuar' (*sic*) pro falso clamore, di *m'*.

De Johanne de Hertwayton' de fine suo pro licentia concordandi, xl *s'*, per plegium Johannis de Woderington'.

De Rogero filio Wimpe de Cuningham pro falso clamore, xl *d'*.

De Priore de Brinkeburn' de fine suo pro licentia concordandi, ij *m'*, per plegium Thomæ de Karliolo.

De Roberto Herang de fine suo pro licentia concordandi, j *m'*, per plegium Johannis Herang.

De Philippo de Brokesfeld de fine suo pro licentia concordandi, x *s'*, per plegium Adæ de Doxford.

De Ada de Doxeford de fine suo pro eodem, x *s'*, per plegium Willelmi de Doxford.

De Johanne de Stokesfeld et Radulpho de Cuningham, recognitoribus quia non venerunt, xl *d'*.

De Johanne de Pikeringhe de se et plegiis suis, quia non est prosecutus, xx *s'*.

De Johanne Wodeman de fine suo pro licentia concordandi, xx *s'*, per plegium Petri Wodeman.

De Priore Sancti Johannis Jerosolymæ in Anglia pro se et plegiis, quia non est prosecutus.

De Johanne de Swineburn' de fine suo pro licentia concordandi, di *m'*.

De Ricardo filio Ricardi de Bocland de fine suo pro eodem, di *m'*.

De Aloysia Bertram pro injusta detentione, xl *d'*.

De Roberto Burguillum de fine suo pro licentia concordandi, j *m'*.

[1] Opposite in the margin is *Baro*.

De Johanne de Insula de fine suo pro licentia concordandi, di *m'*.

De Rogero filio Willelmi, Johanne filio Willelmi, et Willelmo filio Willelmi de fine suo pro eodem, di *m'*.

De Johanne de Bosco de fine suo pro eodem, c *s'*.

Burgus de Novo Castro.

De eodem Burgo pro evasione Johannis Burel, viij *li'*.

De Rogero Calf, inventore, quia non venit, Johanne de Bradebir' et Absalon' de Novo Castro pro plegiis ejusdem, di *m'*.

De Willelmo le Ropere, quia non venit, Thoma de Neumoster, Johanne le Suur pro plegiis ejusdem, di *m'*.

De W'., vicecomite, de catallis Johannis de Edworth' quia abjuravit regnum, xiij *d'*.

De Gwiscardo de Charum pro evasione Roberti Breche, viij *li'*.

De eodem Gwichardo pro evasione Adæ de Stedhou, viij *li'*.

De eodem Gwichardo pro evasione Thomæ de Crofto, viij *li'*.

De Waltero de Herford de fine pro catallis suis rehabendis, xij *m'*, per plegium Gwischardi de Charrun et Lucæ de Ribeworth, unde solvet medietatem ad festum Sancti Michaelis hoc anno xl *s'*, et sic de anno in annum ad idem festum Sancti Michaelis quousque persolverit.

De Burgo de Novo Castro pro evasione Adæ filii Ricardi de Langeschawe, viij *li'*.

De eodem vicecomite de catallis Willelmi le Taillur, fugitivi, xij *d'*.

De eodem vicecomite de catallis Willelmi le Salterer, fugitivi, xl *s'*.

De eodem vicecomite de catallis Johannis Pesecod, quia abjuravit regnum, v *s'* vj *d'*.

De Burgo de Novo Castro pro evasione Johannis Gaye, viij *li'*.

De eodem vicecomite de catallis Ricardi Dalli, fugitivi, iij *s'* iij *d'*.

De eodem vicecomite de catallis Nicholai Triste, fugitivi, ix *s'* viij *d'*.

De eodem vicecomite de catallis Simonis Hesel, latronis suspensi, j *m'*.

De eodem vicecomite de catallis Roberti de Donington, suspensi, iij *s'* vj *d'*.

De eodem vicecomite de catallis Willelmi de Ingou, latronis suspensi, xx *d'*.

De eodem vicecomite de catallis Johannis Maugeri, molendinarii, latronis suspensi, ij *s'*.
De eodem vicecomite de catallis Adæ de Benmend, suspensi, vij *s'* vij *d'*.
De eodem vicecomite de catallis Maugeri, molendinarii, suspensi, lxiiij *s'* iij *d'*.
De eodem vicecomite de catallis Ricardi de Leyburn', suspensi, xij *d'*.
De eodem vicecomite de catallis Andreæ de Clusidal', suspensi, iij *s'*.
De eodem vicecomite de catallis Thomæ Tatum et Ricardi de Crossebi, suspensi, xij *s'* vj *d'*.
De eodem vicecomite de catallis Alani Rugale, suspensi, xxj *d'*.
De eodem vicecomite de catallis Thomæ Scot, suspensi, ij *s'* x *d'*.
De eodem vicecomite de catallis Thomæ de Wodehal', fugitivi, v *s'* vj *d'*.
De eodem vicecomite de catallis Henrici Brendcheke, fugitivi, iiij *s'* ij *d'*.
De eodem vicecomite de catallis Roberti filii Roberti de Karleolo, fugitivi, xix *s'*.
De Priore de Tinemue pro purpresturis.
De eodem vicecomite de catallis Roberti Sautemareys, fugitivi, xlvj *s'* ij *d'*.
De Burgo de Novo Castro pro evasione Roberti Vilile, viij *li'*.
De Johanne filio Roberti pro transgressione, x *m'*, per plegium Henrici Scot.
De Johanne le Fleming pro eodem, xl *s'*, per plegium Ricardi le Teinterer.
De Ada de Pampedenn' et Ada de Blakeden pro eodem, v *m'*, plegius alter alterius.
De Thoma filio Henrici de Carleolo pro eodem, xx *s'*, per plegium Adæ de Pampeden.
De Thoma filio Thomæ de Karleolo pro eodem, x *li'*, per plegium Henrici de Borington'.
De Henrico le Scot pro eodem, xl *s'*, per plegium Thomæ de Carleolo.
De Hugone de Mercheleye pro eodem, xx *s'*, per plegium Ricardi de Laye.
De Roberto de Mitford pro eodem, di *m'*.
De Ricardo del Haie pro eodem, xl *s'*, per plegium Hugonis de Mercheleye.
De Johanne de Borenton' pro eodem, di *m'*.
De Ricardo le Teinturer pro eodem, j *m'*, per plegium Johannis le Fleming.

De Hugone de Carleolo pro eodem, xx *s'*.
De Roberto de Lyndesey pro eodem, di *m'*.
De Thoma Waitwel' pro eodem, di *m'*.
De Roberto de Stokesley pro eodem, di *m'*.
De Burgo de Novo Castro pro concelamentis, transgressionibus, drapariis et vinetariis, etc., xij juratorum, x *li'*.
De eodem Burgo de fine pro libertate sua rehabenda, c *m'*, si dominus Rex acceptabit.
De Johanne Fleming pro vinis et panibus venditis contra assisam, j *m'*.
De Roberto le Gras pro eodem, xl *s'*.
De Galfrido le Neir pro vinis venditis contra assisam, di *m'*.
De Willelmo de Gernem' pro eodem, di *m'*.
De Henrico Lewin pro eodem, di *m'*.
De Rogero le Rus pro eodem, xx *s'*.
De Rogero le Peytewin pro eodem, di *m'*.
De Nicholao Swyn pro eodem, di *m'*.
De Adam le Carpenter pro eodem, di *m'*.
De Henrico Wudeman et Johanne, fratre ejus, pro eodem, di *m'*.
De Thoma de Tindal pro eodem, di *m'*.
De Ricardo de la Haie, drapario, quia pannum vendidit contra assisam, xl *s'*.
De Henrico le Scot pro eodem, ij *m'*.
De Ada de Blakedenn' pro eodem, j *m'*.
De Roberto de Lindeseie pro eodem, di *m'*.
De Willelmo filio Johannis, Alexandro de Giseburn' pro eodem, di *m'*.
De Hugone de Mercheley pro eodem, xl *d'*.
De Sampsone de Edmundbir' pro eodem, xl *d'*.
De Simone Miriel et Waltero filio Johannis pro eodem, di *m'*.
De Thoma Page et Waltero Algi pro eodem, di *m'*.
De Alexandro le Furbur et Radulpho de Kaveneworth, di *m'*, unde Radulphus, xx *d'*.
De Hugone de Karleolo pro eodem, di *m'*.
De Roberto le Eyr et Johanne de Wanfeld pro eodem, di *m'*.
De Thoma de Karleolo pro eodem, di *m'*.
Summa iiij[ti] *rotuli* ccclxx *m'* xvj *d' ob'*.
De Henrico Lewin et Thoma de Tindal pro eodem, di *m'*, unde Thomas xx *d'*.
De Ricardo filio Rogeri pro eodem, di *m'*.
De Ada de Carleolo et Thoma de Bringehill' pro eodem, di *m'*.
De Henrico de Borington pro eodem, di *m'*.
De Emma Thorold pro eodem, di *m'*.

De Gilberto de Cugate et Rogero, serviente Ricardi Albovil, pro eodem, di *m'*.
De Petro Samp' et Haukino de Novo Castro pro eodem, di *m'*.
De Ricardo Bof' et Johanne Speri pro purprestura, di *m'*.
De Gervasio filio Nigelli et Lemanno de Novo Castro pro eodem, di *m'*.
De Gwidone le Coutiller et Henrico Millemuth pro eodem, xl *d'*.
De Hugone de Hetham pro eodem, di *m'*.
De Gilberto filio Ricardi pro eodem, di *m'*.
De Ada le Carpenter et Hugone Swin pro eodem, di *m'*.
De Roberto le Swin et Waltero del le Grip pro eodem, di *m'*.
De Roberto de Cumwarton et Roberto Russell pro eodem, di *m'*.
De toto Comitatu de finibus pro pluribus transgressionibus, exceptis libertatibus, vj^{xx} *m'*.

PARS COMITATUS EX PARTE BOREALI ULTRA COKET.—Johannes Burdun, Willelmus de Rodum, Radulphus Scotard, Simon de Lukre, et Willelmus de Kendal, capitales ballivi, jurati.

Electores { Michael de Killum, jur'. Johannes de Midelton, jur'.

Will' de Midelton, jur'.	Alanus de Lileburn, jur'.
Will' de Ulcestr', jur'.	Joh' dom' de Midelton, jur'.
Robertus de Faludon, jur'.	Gilbertus de Crucum, jur'.
Alex' de Tytelington, jur'.	Johannes de Brumpton, jur'.
Thomas le Scot, jur'.	Philippus de Broyfeld, jur'.

VILLATA DE WERK.—Rogerus le Pestur, ballivus, juratus.

Electores { Walterus le Taillur, jur'. Ricardus le Oseyllur, jur'.

Adam Clericus, jur'.	Robertus Hode, jur'.
Radulphus Pally, jur'.	Will' Malenfaunt, jur'.
Johannes Herice, jur'.	Robertus Springald, jur'.
Robertus Chacer, jur'.	Robertus Heyre, jur'.
Will' de Pressefenne, jur'.	Hugo de Pressefenne, jur'.

VILLATA DE WOLLOUER.—Johannes Maylle, Adam Gatelas, ballivi, jurati.

Electores { Idem Adam Gateles, jur'. / Stephanus Arkil, jur.

Gilemin de Wellonre, jur'.	Johannes Traceur, jur'.
Will' filius Radulphi, jur'.	Adam Hippjore, jur'.
Adam Pistor, jur'.	Alex' filius Hugonis, jur'.
Walterus Gamel, jur'.	Andreas Sameler, jur'.
Thomas Tod, jur'.	Robertus le Carpenter, jur'.

VILLATA DE BAMBURG.—Johannes Mayle, ballivus, juratus.

Electores { Stephanus le Marescall, jur'. / Serlo de Bamburg', jur'.

Adam de Campo, jur'.	Ricardus de Someter, jur'.
Simon de Anla, jur'.	Johannes filius Henrici, jur'.
Robertus filius Thomæ, jur'.	Willelmus Beupunt, jur'.
Johannes Mayle, jur'.	Simon filius Mauricii, jur'.
Robertus de Henedrawe, jur'.	Will' filius Golding, jur'.

VILLATA DE WARNEMUE.—Radulphus Greyston, ballivus, juratus.

Electores { Idem Radulphus, jur'. / Willelmus Braund, jur'.

Rogerus le Marescall, jur'.	Ivo de Ulcester, jur'.
Johannes de Greyston, jur'.	Thomas Maundwer, jur'.
Ricardus Freman, jur'.	Galfridus filius Roberti, jur'.
Willelmus Armstrang, jur'.	Will' filius Mariotæ, jur'.
Radulphus Grey, jur'.	Robertus de Fenton, jur'.

VILLATA DE ALNEWIK.—Willelmus de Sarr', ballivus, juratus.

Electores { Idem Will' de Sarr', jur'. / Adam de Coverham, jur'.

Johannes Loc Smyth, jur'.	Willelmus Bond, jur'.
Thomas le Macecre, jur'.	Ricardus filius Thomæ, jur'.
Rogerus le Teyntur, jur'.	Robertus homo Sarræ, jur'.
Will' filius Johannis, jur'.	Admus de Kanongate, jur'.
[illegible] le Cornwaleys, jur'.	Ricardus Kademan, jur'.

VILLATA DE ALNEMUE.—Johannes filius Willelmi, ballivus, juratus.

Electores { Idem Johannes, jur'.
Michael filius Walteri, jur'.

Robertus de Wolloure, jur'.	Arnulphus de Angerton, jur'.
Robertus filius Walteri, jur'.	Gilbertus filius Galfridi, jur'.
Adam le Serjant, jur'.	Will' Skippewrytte, jur'.
Walt' le Skippewrytte, jur'.	Gilbertus Tod, jur'.
Robertus filius Adæ, jur'.	Johannes le Tayllur, jur'.

VILLATA DE FELTON.—Willelmus de Bamburg', ballivus, juratus.

Electores { Idem Willelmus, jur'.
Thomas filius The', jur'.

Adam del Hylle, jur'.	Galfridus filius Will,' jur'.
Willelmus le Tayllur, jur'.	Henricus filius Quene, jur'.
Johannes filius Roberti, jur'.	Will' filius Ricardi, jur'.
Jordanus filius Radulphi, jur'.	Rogerus filius Radulphi, jur'.
Willelmus Herode, jur'.	Symon le Clerk, jur'.

VILLATA DE ROUBIR.—Gilbertus de Ponte, ballivus, juratus.

Electores { Idem ballivus Gilb' de Ponte, jur'.
Adam filius Radulphi, jur'.

Robertus le Feure, jur'.	Johannes filius Adæ, jur'.
Rob' le Tunnewrytte, jur'.	Hutting Berd, jur'.
Elyas Boylun, jur'.	Johannes filius Willelmi, jur'.
Willelmus filius Adæ, jur'.	Will' filius Herlewyni, jur'.
Will' filius Margaretæ, jur'.	Adam filius Adæ, jur'.

PARS COMITATUS CITRA COKET.—Ricardus de Hereford, Hugo de Laperlawe, Johannes de Stoketon, Adam de Kyrkelande, capitales ballivi, jurati.

Electores { Johannes de Wodrington, jur'.
Nicholaus de Waltham, jur'.

Johannes de Beshow, jur'.	Willelmus de Slaveley, jur'.
Ger' de Wodrington, jur'.	Willelmus de Echewyc, jur'.
Adam Baret, jur'.	Willelmus de Togesdene, jur'.
Rad' de Esingden, jur'.	Robertus de Meinevill', jur'.
Joh' de Hertwayton', jur'.	Thomas de Ferstanhallu', jur'.

VILLATA DE MORPATHE.—Alanus Clericus, ballivus, juratus.

Electores { Idem Alanus Clericus, jur'. Willelmus le Serjant, jur'. }

Adam Pautel, jur'.
Robertus de Saltewyc, jur'.
Ranulphus Forestarius, jur'.
Paganus le Forestarius, jur'.
Adam Bonde, jur'.
Rogerus Piscator, jur'.
Adam Eyr, jur'.
Roger Parmunter, jur'.
Ricardus Bule, jur'.
Germanus, jur'.

VILLATA DE MIDDEFORD.—Willelmus de Otteley, ballivus, jur'.

Electores { Willelmus de Otteley, jur'. Willelmus Tinctor, jur'. }

Michael Clericus, jur'.
Thomas de Stanton, jur'.
Petrus le Mercer, jur'.
Robertus Spornel, jur'.
Rogerus le Taynturel, jur'.
Adam Kempe, jur'.
Willelmus de Elvesley, jur'.
Robertus Gervays, jur'.
Symon le Plomer, jur'.
Alanus de Mora, jur'.

VILLATA DE WERKEWRTHE.—Willelmus de Wollove, ballivus, juratus.

Electores { Idem Willelmus, jur'. Alanus Holpot, jur'. }

Thomas Algode, jur'.
Ricardus Piscator, jur'.
Will' gar' Constabularii, jur'.
Willelmus Wych, jur'.
Galf' de Thogesdene, jur'.
Willelmus Fullo, jur'.
Henricus le Specer, jur'.
Ricardus filius Edæ, jur'.
Paganus le Salterer, jur'.
Ricardus Stel, jur'.

VILLATA DE NEUBIGG'.—Johannes filius Matilidis, ballivus, juratus.

Electores { Idem Joh' filius Matilidis, jur'. Jordanus Clericus, jur'. }

Radulphus filius Rad', jur'.
Walterus filius Petri, jur'.
Maugerus filius Alex', jur'.
Joh' filius Ranulphi, jur'.
Robertus filius Elewyne, jur'.
Radulphus le Pestur, jur'.
Ivo filius Radulphi, jur'.
Johannes Suthe, jur'.
Robertus Nogker, jur'.
Willelmus filius Evæ, jur'.

VILLATA DE CORBRIGG'.—Thomas de Corbrigg', ballivus, juratus.

Electores { Willelmus de Tyndale, jur'.
Alanus filius Ricardi, jur'.

Rogero de Thogesdene, jur'.	Hugo Todde, jur'.
Willelmus de Seton, jur'.	Adam Procurator, jur'.
Adam de Cuside, jur'.	Will' de Hawtewysill', jur'.
Willelmus de Corwelle, jur'.	Johannes Emme, jur'.
Willelmus de Ayrek, jur'.	Adam Feriham, jur'.

BURGUS DE NOVO CASTRO.—Henricus de Burnton' et Hugo de Mercheley, ballivi, jurati.

Electores { Robertus de Middeford, jur'.
Joh' filius Rogeri, jur'.

Hugo de Mercheley, jur'.	Thomas de Burmighill', jur'.
Hugo de Londres, jur'.	Rogerus le Rede, jur'.
Robertus de Lyndeseye, jur'.	Johannes de Heton', jur'.
Sampson le Cuteler, jur'.	Johannes le Moyne, jur'.
Alex' de Rokesburgh', jur'.	Thomas de Furnivall', jur'.

APPENDIX.

FEET OF FINES, NORTHUMBERLAND.[1]

Henry III.

No. 121. Fine made at Newcastle upon Tyne in the Octaves of Easter, 40 Henry III. (A.D. 1256) before John, Abbot of Peterborough, Roger de Thurkelby, Peter de Percy, Nicholas de Hanlon and John de Wyvill', justices itinerant.—Between Walter, son of Walter de Nesebite, *plt.*, and John, Prior of Hexham, *deft.*, of one toft 13½ acres of land with appurtenances in Nesebite. Walter acknowledges the tenements to be the right of the said Prior. Thereupon the said Prior grants to the said Walter the aforesaid tenements for ever, at the yearly rent of one pound of cumin. And the same Walter remises to the said Prior and his church aforesaid, all claim which he had in all the lands and tenements which the same Prior held in the aforesaid vill on the day this agreement was made, except the aforesaid toft and land with appurtenances.

No. 122. Fine made at Newcastle on the same date and before same justices. Between Thomas, son of Adam, *plt.*, and John, Prior of Hexham, *deft.*, of 2 tofts and 42 acres of land with appurtenances in Nesebit. The said Thomas acknowledges the aforesaid tofts and land to be the right of the same Prior and his Church of Hexham; and, moreover, the same Thomas remises to the aforesaid Prior and his successors and his church aforesaid, all rights which he had in all other lands and tenements with appurtenances which the same Prior held in the aforesaid vill on the day this agreement was made, for ever. And for this acknowledgment the same Prior grants for himself and his successors and his church aforesaid, that from henceforth they will find for the said Thomas estover (*estoverium*) of one servant, that is to say, every day one loaf of corn and another of oats, one gallon of ale and one dish of meat from the kitchen

[1] These are abstracts of the Feet of the Fines referred to in the foregoing Assize Rolls.

De Johanne de Insula de fine suo pro licentia concordandi, di *m'*.

De Rogero filio Willelmi, Johanne filio Willelmi, et Willelmo filio Willelmi de fine suo pro eodem, di *m'*.

De Johanne de Bosco de fine suo pro eodem, c *s'*.

BURGUS DE NOVO CASTRO.

De eodem Burgo pro evasione Johannis Burel, viij *li'*.

De Rogero Calf, inventore, quia non venit, Johanne de Bradebir' et Absalon' de Novo Castro pro plegiis ejusdem, di *m'*.

De Willelmo le Ropere, quia non venit, Thoma de Neumoster, Johanne le Suur pro plegiis ejusdem, di *m'*.

De W'., vicecomite, de catallis Johannis de Edworth' quia abjuravit regnum, xiij *d'*.

De Gwiscardo de Charum pro evasione Roberti Breche, viij *li'*.

De eodem Gwichardo pro evasione Adæ de Stedhou, viij *li'*.

De eodem Gwichardo pro evasione Thomæ de Crofto, viij *li'*.

De Waltero de Herford de fine pro catallis suis rehabendis, xij *m'*, per plegium Gwischardi de Charrun et Lucæ de Ribeworth, unde solvet medietatem ad festum Sancti Michaelis hoc anno xl *s'*, et sic de anno in annum ad idem festum Sancti Michaelis quousque persolverit.

De Burgo de Novo Castro pro evasione Adæ filii Ricardi de Langeschawe, viij *li'*.

De eodem vicecomite de catallis Willelmi le Taillur, fugitivi, xij *d'*.

De eodem vicecomite de catallis Willelmi le Salterer, fugitivi, xl *s'*.

De eodem vicecomite de catallis Johannis Pesecod, quia abjuravit regnum, v *s'* vj *d'*.

De Burgo de Novo Castro pro evasione Johannis Gaye, viij *li'*.

De eodem vicecomite de catallis Ricardi Dalli, fugitivi, iij *s'* iij *d'*.

De eodem vicecomite de catallis Nicholai Triste, fugitivi, ix *s'* viij *d'*.

De eodem vicecomite de catallis Simonis Hesel, latronis suspensi, j *m'*.

De eodem vicecomite de catallis Roberti de Donington, suspensi, iij *s'* vj *d'*.

De eodem vicecomite de catallis Willelmi de Ingou, latronis suspensi, xx *d'*.

De eodem vicecomite de catallis Johannis Maugeri, molendinarii, latronis suspensi, ij *s*'.
De eodem vicecomite de catallis Adæ de Benmend, suspensi, vij *s*' vij *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Maugeri, molendinarii, suspensi, lxiiij *s*' iij *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Ricardi de Leyburn', suspensi, xij *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Andreæ de Clusidal', suspensi, iij *s*'.
De eodem vicecomite de catallis Thomæ Tatum et Ricardi de Crossebi, suspensi, xij *s*' vj *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Alani Rugale, suspensi, xxj *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Thomæ Scot, suspensi, ij *s*' x *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Thomæ de Wodehal', fugitivi, v *s*' vj *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Henrici Brendcheke, fugitivi, iiij *s*' ij *d*'.
De eodem vicecomite de catallis Roberti filii Roberti de Karleolo, fugitivi, xix *s*'.
De Priore de Tinemue pro purpresturis.
De eodem vicecomite de catallis Roberti Sautemareys, fugitivi, xlvj *s*' ij *d*'.
De Burgo de Novo Castro pro evasione Roberti Vilile, viij *li*'.
De Johanne filio Roberti pro transgressione, x *m*', per plegium Henrici Scot.
De Johanne le Fleming pro eodem, xl *s*', per plegium Ricardi le Teinterer.
De Ada de Pampedenn' et Ada de Blakeden pro eodem, v *m*', plegius alter alterius.
De Thoma filio Henrici de Carleolo pro eodem, xx *s*', per plegium Adæ de Pampeden.
De Thoma filio Thomæ de Karleolo pro eodem, x *li*', per plegium Henrici de Borington'.
De Henrico le Scot pro eodem, xl *s*', per plegium Thomæ de Carleolo.
De Hugone de Mercheleye pro eodem, xx *s*', per plegium Ricardi de Laye.
De Roberto de Mitford pro eodem, di *m*'.
De Ricardo del Haie pro eodem, xl *s*', per plegium Hugonis de Mercheleye.
De Johanne de Borenton' pro eodem, di *m*'.
De Ricardo le Teinturer pro eodem, j *m*', per plegium Johannis le Fleming.

De Hugone de Carleolo pro eodem, xx *s'*.
De Roberto de Lyndesey pro eodem, di *m'*.
De Thoma Waitwel' pro eodem, di *m'*.
De Roberto de Stokesley pro eodem, di *m'*.
De Burgo de Novo Castro pro concelamentis, transgressionibus, drapariis et vinetariis, etc., xij juratorum, x *li'*.
De eodem Burgo de fine pro libertate sua rehabenda, c *m'*, si dominus Rex acceptabit.
De Johanne Fleming pro vinis et panibus venditis contra assisam, j *m'*.
De Roberto le Gras pro eodem, xl *s'*.
De Galfrido le Neir pro vinis venditis contra assisam, di *m'*.
De Willelmo de Gernem' pro eodem, di *m'*.
De Henrico Lewin pro eodem, di *m'*.
De Rogero le Rus pro eodem, xx *s'*.
De Rogero le Peytewin pro eodem, di *m'*.
De Nicholao Swyn pro eodem, di *m'*.
De Adam le Carpenter pro eodem, di *m'*.
De Henrico Wudeman et Johanne, fratre ejus, pro eodem, di *m'*.
De Thoma de Tindal pro eodem, di *m'*.
De Ricardo de la Haie, drapario, quia pannum vendidit contra assisam, xl *s'*.
De Henrico le Scot pro eodem, ij *m'*.
De Ada de Blakedenn' pro eodem, j *m'*.
De Roberto de Lindeseie pro eodem, di *m'*.
De Willelmo filio Johannis, Alexandro de Giseburn' pro eodem, di *m'*.
De Hugone de Mercheley pro eodem, xl *d'*.
De Sampsone de Edmundbir' pro eodem, xl *d'*.
De Simone Miriel et Waltero filio Johannis pro eodem, di *m'*.
De Thoma Page et Waltero Algi pro eodem, di *m'*.
De Alexandro le Furbur et Radulpho de Kaveneworth, di *m'*, unde Radulphus, xx *d'*.
De Hugone de Karleolo pro eodem, di *m'*.
De Roberto le Eyr et Johanne de Wanfeld pro eodem, di *m'*.
De Thoma de Karleolo pro eodem, di *m'*.
Summa iiij[ti] *rotuli* ccclxx *m'* xvj *d' ob'*.
De Henrico Lewin et Thoma de Tindal pro eodem, di *m'*, unde Thomas xx *d'*.
De Ricardo filio Rogeri pro eodem, di *m'*.
De Ada de Carleolo et Thoma de Bringehill' pro eodem, di *m'*.
De Henrico de Borington pro eodem, di *m'*.
De Emma Thorold pro eodem, di *m'*.

De Gilberto de Cugate et Rogero, serviente Ricardi Albovil, pro eodem, di *m'*.
De Petro Samp' et Haukino de Novo Castro pro eodem, di *m'*.
De Ricardo Bof' et Johanne Speri pro purprestura, di *m'*.
De Gervasio filio Nigelli et Lemanno de Novo Castro pro eodem, di *m'*.
De Gwidone le Coutiller et Henrico Millemuth pro eodem, xl *d'*.
De Hugone de Hetham pro eodem, di *m'*.
De Gilberto filio Ricardi pro eodem, di *m'*.
De Ada le Carpenter et Hugone Swin pro eodem, di *m'*.
De Roberto le Swin et Waltero del le Grip pro eodem, di *m'*.
De Roberto de Cumwarton et Roberto Russell pro eodem, di *m'*.
De toto Comitatu de finibus pro pluribus transgressionibus, exceptis libertatibus, vj^{xx} *m'*.

PARS COMITATUS EX PARTE BOREALI ULTRA COKET.—Johannes Burdun, Willelmus de Rodum, Radulphus Scotard, Simon de Lukre, et Willelmus de Kendal, capitales ballivi, jurati.

Electores { Michael de Killum, jur'.
Johannes de Midelton, jur'.

Will' de Midelton, jur'.	Alanus de Lileburn, jur'.
Will' de Ulcestr', jur'.	Joh' dom' de Midelton, jur'.
Robertus de Faludon, jur'.	Gilbertus de Crucum, jur'.
Alex' de Tytelington, jur'.	Johannes de Brumpton, jur'.
Thomas le Scot, jur'.	Philippus de Broyfeld, jur'.

VILLATA DE WERK.—Rogerus le Pestur, ballivus, juratus.

Electores { Walterus le Taillur, jur'.
Ricardus le Oseyllur, jur'.

Adam Clericus, jur'.	Robertus Hode, jur'.
Radulphus Pally, jur'.	Will' Malenfaunt, jur'.
Johannes Herice, jur'.	Robertus Springald, jur'.
Robertus Chacer, jur'.	Robertus Heyre, jur'.
Will' de Pressefenne, jur'.	Hugo de Pressefenne, jur'.

VILLATA DE WOLLOURE.—Johannes Maylle, Adam Gatelas, ballivi, jurati.

Electores { Idem Adam Gateles, jur'.
Stephanus Arkil, jur.

Gilemin de Welloure, jur'.
Will' filius Radulphi, jur'.
Adam Pistor, jur'.
Walterus Gamel, jur'.
Thomas Tod, jur'.
Johannes Traceur, jur'.
Adam Hipjoye, jur'.
Alex' filius Hugonis, jur'.
Andreas Sameler, jur'.
Robertus le Carpenter, jur'.

VILLATA DE BAMBURG.—Johannes Mayle, ballivus, juratus.

Electores { Stephanus le Marescall, jur'.
Serlo de Bamburg', jur'.

Adam de Campo, jur'.
Simon de Aula, jur'.
Robertus filius Thomæ, jur'.
Johannes Mayle, jur'.
Robertus de Henedrawe, jur'.
Ricardus de Someter, jur'.
Johannes filius Henrici, jur'.
Willelmus Beupunt, jur'.
Simon filius Mauricii, jur'.
Will' filius Golding, jur'.

VILLATA DE WARNEMUE.—Radulphus Greyston, ballivus, juratus.

Electores { Idem Radulphus, jur'.
Willelmus Braund, jur'.

Rogerus le Marescall, jur'.
Johannes de Greyston, jur'.
Ricardus Freman, jur'.
Willelmus Armstrang, jur'.
Radulphus Grey, jur'.
Ivo de Ulcester, jur'.
Thomas Maundwer, jur'.
Galfridus filius Roberti, jur'.
Will' filius Mariotæ, jur'.
Robertus de Fenton, jur'.

VILLATA DE ALNEWIK.—Willelmus de Sarr', ballivus, juratus.

Electores { Idem Will' de Sarr', jur'.
Adam de Coverham, jur'.

Johannes Loc Smyth, jur'.
Thomas le Macecre, jur'.
Rogerus le Teyntur, jur'.
Will' filius Johannis, jur'.
Ricardus le Cornwaleys, jur'.
Willelmus Bond, jur'.
Ricardus filius Thomæ, jur'.
Robertus homo Sarræ, jur'.
Admus de Kanongate, jur'.
Ricardus Kademan, jur'.

VILLATA DE ALNEMUE.—Johannes filius Willelmi, ballivus, juratus.

Electores { Idem Johannes, jur'.
Michael filius Walteri, jur'.

Robertus de Wolloure, jur'.
Robertus filius Walteri, jur'.
Adam le Serjant, jur'.
Walt' le Skippewrytte, jur'.
Robertus filius Adæ, jur'.
Arnulphus de Angerton, jur'.
Gilbertus filius Galfridi, jur'.
Will' Skippewrytte, jur'.
Gilbertus Tod, jur'.
Johannes le Tayllur, jur'.

VILLATA DE FELTON.—Willelmus de Bamburg', ballivus, juratus.

Electores { Idem Willelmus, jur'.
Thomas filius The', jur'.

Adam del Hylle, jur'.
Willelmus le Tayllur, jur'.
Johannes filius Roberti, jur'.
Jordanus filius Radulphi, jur'.
Willelmus Herode, jur'.
Galfridus filius Will,' jur'.
Henricus filius Quene, jur'.
Will' filius Ricardi, jur'.
Rogerus filius Radulphi, jur'.
Symon le Clerk, jur'.

VILLATA DE ROUBIR.—Gilbertus de Ponte, ballivus, juratus.

Electores { Idem ballivus Gilb' de Ponte, jur'.
Adam filius Radulphi, jur'.

Robertus le Feure, jur'.
Rob' le Tunnewrytte, jur'.
Elyas Boylun, jur'.
Willelmus filius Adæ, jur'.
Will' filius Margaretæ, jur'.
Johannes filius Adæ, jur'.
Hutting Berd, jur'.
Johannes filius Willelmi, jur'.
Will' filius Herlewyni, jur'.
Adam filius Adæ, jur'.

PARS COMITATUS CITRA COKET.—Ricardus de Hereford, Hugo de Laperlawe, Johannes de Stoketon, Adam de Kyrkelande, capitales ballivi, jurati.

Electores { Johannes de Wodrington, jur'.
Nicholaus de Waltham, jur'.

Johannes de Beshow, jur'.
Ger' de Wodrington, jur'.
Adam Baret, jur'.
Rad' de Esingden, jur'.
Joh' de Hertwayton', jur'.
Willelmus de Slaveley, jur'.
Willelmus de Echewyc, jur'.
Willelmus de Togesdene, jur'.
Robertus de Meinevill', jur'.
Thomas de Ferstanhall' [illegible]

VILLATA DE MORPATHE.—Alanus Clericus, ballivus, juratus.

Electores { Idem Alanus Clericus, jur'.
Willelmus le Serjant, jur'.

Adam Pautel, jur'.
Robertus de Saltewyc, jur'.
Ranulphus Forestarius, jur'.
Paganus le Forestarius, jur'.
Adam Bonde, jur'.
Rogerus Piscator, jur'.
Adam Eyr, jur'.
Roger Parmunter, jur'.
Ricardus Bule, jur'.
Germanus, jur'.

VILLATA DE MIDDEFORD.—Willelmus de Otteley, ballivus, jur'.

Electores { Willelmus de Otteley, jur'.
Willelmus Tinctor, jur'.

Michael Clericus, jur'.
Thomas de Stanton, jur'.
Petrus le Mercer, jur'.
Robertus Spornel, jur'.
Rogerus le Taynturel, jur'.
Adam Kempe, jur'.
Willelmus de Elvesley, jur'.
Robertus Gervays, jur'.
Symon le Plomer, jur'.
Alanus de Mora, jur'.

VILLATA DE WERKEWRTHE.—Willelmus de Wollove, ballivus, juratus.

Electores { Idem Willelmus, jur'.
Alanus Holpot, jur'.

Thomas Algode, jur'.
Ricardus Piscator, jur'.
Will' gar' Constabularii, jur'.
Willelmus Wych, jur'.
Galf' de Thogesdene, jur'.
Willelmus Fullo, jur'.
Henricus le Specer, jur'.
Ricardus filius Edæ, jur'.
Paganus le Salterer, jur'.
Ricardus Stel, jur'.

VILLATA DE NEUBIGG'.—Johannes filius Matilidis, ballivus, juratus.

Electores { Idem Joh' filius Matilidis, jur'.
Jordanus Clericus, jur'.

Radulphus filius Rad', jur'.
Walterus filius Petri, jur'.
Maugerus filius Alex', jur'.
Joh' filius Ranulphi, jur'.
Robertus filius Elewyne, jur'.
Radulphus le Pestur, jur'.
Ivo filius Radulphi, jur'.
Johannes Suthe, jur'.
Robertus Nogker, jur'.
Willelmus filius Evæ, jur'.

VILLATA DE CORBRIGG'.—Thomas de Corbrigg', ballivus, juratus.

Electores { Willelmus de Tyndale, jur'.
Alanus filius Ricardi, jur'.

Rogero de Thogesdene, jur'.	Hugo Todde, jur'.
Willelmus de Seton, jur'.	Adam Procurator, jur'.
Adam de Cuside, jur'.	Will' de Hawtewysill', jur'.
Willelmus de Corwelle, jur'.	Johannes Emme, jur'.
Willelmus de Ayrek, jur'.	Adam Feriham, jur'.

BURGUS DE NOVO CASTRO.—Henricus de Burnton' et Hugo de Mercheley, ballivi, jurati.

Electores { Robertus de Middeford, jur'.
Joh' filius Rogeri, jur'.

Hugo de Mercheley, jur'.	Thomas de Burmighill', jur'.
Hugo de Londres, jur'.	Rogerus le Rede, jur'.
Robertus de Lyndeseye, jur'.	Johannes de Heton', jur'.
Sampson le Cuteler, jur'.	Johannes le Moyne, jur'.
Alex' de Rokesburgh', jur'.	Thomas de Furnivall', jur'.

APPENDIX.

FEET OF FINES, NORTHUMBERLAND.[1]

HENRY III.

No. 121. Fine made at Newcastle upon Tyne in the Octaves of Easter, 40 Henry III. (A.D. 1256) before John, Abbot of Peterborough, Roger de Thurkelby, Peter de Percy, Nicholas de Hanlon and John de Wyvill', justices itinerant.—Between Walter, son of Walter de Nesebite, *plt.*, and John, Prior of Hexham, *deft.*, of one toft 13½ acres of land with appurtenances in Nesebite. Walter acknowledges the tenements to be the right of the said Prior. Thereupon the said Prior grants to the said Walter the aforesaid tenements for ever, at the yearly rent of one pound of cumin. And the same Walter remises to the said Prior and his church aforesaid, all claim which he had in all the lands and tenements which the same Prior held in the aforesaid vill on the day this agreement was made, except the aforesaid toft and land with appurtenances.

No. 122. Fine made at Newcastle on the same date and before same justices. Between Thomas, son of Adam, *plt.*, and John, Prior of Hexham, *deft.*, of 2 tofts and 42 acres of land with appurtenances in Nesebit. The said Thomas acknowledges the aforesaid tofts and land to be the right of the same Prior and his Church of Hexham; and, moreover, the same Thomas remises to the aforesaid Prior and his successors and his church aforesaid, all rights which he had in all other lands and tenements with appurtenances which the same Prior held in the aforesaid vill on the day this agreement was made, for ever. And for this acknowledgment the same Prior grants for himself and his successors and his church aforesaid, that from henceforth they will find for the said Thomas estover (*estoverium*) of one servant, that is to say, every [illegible] nd another of oats, one gallon of ale [illegible] tchen

[1] These are abstracts of [illegible] ing Assize Rolls.

(*de quoquina*), and one robe by the year or half a mark at the feast of St. Michael, all the life of the same Thomas. And after the decease of the same Thomas, the aforesaid Prior and his successors and his church aforesaid shall be quit of finding the aforesaid estover, robe and money by the year for ever.

No. 123. Fine made at Newcastle on the same date and before the same justices. Between Martin, son of Eustace, *plt.*, and Richard le Cornewaleys, *deft.*, of 32 acres of land with appurtenances in Bertewelle, whereof an assize of mort d'ancestor was summoned between them in the same court, to wit, that the aforesaid Richard grants to the aforesaid Martin 8 acres of land with appurtenances of the same land which lies next a certain moor, which is called Morflat, and a moiety of all the moor which is called Morflat, and a moiety of all the moor which lies next the exit of the aforesaid vill towards the east, and the moiety of all the moor which lies on both sides of a certain street which is called Kyrkestyghele, and the moiety of all the moor which lies next the way which leads towards Anewyk towards the south, that is to say, the moieties of the aforesaid moors which lie towards the north. And he remised the aforesaid land and the aforesaid moieties to the aforesaid Martin and his heirs for ever. And moreover the same Richard remises to the aforesaid Martin and his heirs for ever, all right which he had in all the lands and tenements with appurtenances which the same Martin held in the same vill, on the day on which this agreement was made, of the inheritance of Eustace, son of Gilbert, father of the same Martin, whose heir he is. Thereupon the same Martin grants to the same Richard, and his heirs, all right which he had in the residue of the aforesaid thirty acres of land with appurtenances, and also all right which he had in all other lands and tenements which the same Richard held in the same vill of the gift of John de Bertwell, on the day this agreement was made, for ever.

No. 124. Fine made at Newcastle on the same date and before the same justices. Between Ralph, Prior of Tynemue, *plt.*, and Simon de Cressewelle, *deft.*, of one acre of land with appurtenances in Cressewell. The same Prior acknowledges the aforesaid land to be the right of the same Simon and that which he rendered to the aforesaid Simon and his heirs for ever. Thereupon the same Simon grants to the aforesaid Prior one piece of land with appurtenances in the same

vill which lies next Cotmanetoftes towards the south, and contains in length 19 perches, and in width 13 perches. To hold to the same Prior and his successors and his church aforesaid, with free ingress and egress and all other appurtenances of the aforesaid Simon and his heirs, in pure and perpetual alms, free and quit from all services for ever. And that it shall be lawful for the said Prior to inclose the aforesaid piece of land with a ditch and wall and to build on the same, and to carry corn and other his goods there, when he pleases, as well by land as by sea, and make his profit thereof at his will, without impediment of the same Simon or his heirs, for ever.

No. 125. Fine made at Newcastle on the same date, and before the same justices. Between Hawysia de Newenham, *plt.*, and William de Rodewod, *tenant*, of 400 acres of land with appurtenances in Rodewood, whereof a recognizance of grand assize was summoned between them, to wit, that the aforesaid William acknowledged the aforesaid land to be the right of the same Hawysia and that which he granted to her for ever. Thereupon John de Ridale, son of the same Hawysia, at the petition of the same Hawysia, granted to the aforesaid William for ever 400 acres of land in Kirkeherle, to wit, all that land which Alan de Wgalton and Adam, son of Geoffrey, lately held in the same vill at the rent of one pound of cumin or two pence at the feast of St. Cuthbert in September, and doing therefor foreign service as much as pertains to so much land in the same vill, for all services, etc. *On the dorse.* And William de Faundon puts in his claim.

No. 126. Fine made at Newcastle on the same date and before the same justices. Between Alexander de Butlesdon, *plt.*, and William de Valoynes, *tenant*, of one messuage and one carucate of land in Neweham. The aforesaid Alexander acknowledges the aforesaid messuage and land to be the right of the same William and his heirs for ever. For which acknowledgment the same William gives the same Alexander 20 shillings sterling.

No. 127. Fine made at Newcastle on the same date, and before the same justices. Between William de Coplaund and Agnes, his wife, *plts.*, and Thomas, Prior of Halielaund, *tenant*, of one messuage and 30 acres of land in Bolesdon. The aforesaid William and Agnes acknowledge the aforesaid

message and land to be the right of the same Prior and his successors for ever. For which acknowledgment the said Prior gives to the same William and Agnes 20 shillings sterling.

No. 128. Fine made at Newcastle on the same date and before the same justices. Between William de Hauvill, *plt.*, and William le Madle, *tenant*, of 30 acres of land and 4 acres of meadow in Riplington. Whereof an assize of mort d'ancestor was summoned between them, to wit, that the said William de Hauvill remised to the said William le Madle and his heirs for ever all right and claim which he had in the aforesaid land and meadow, and likewise in all other lands and tenements which the same William le Madle held in the aforesaid vill on the day this agreement was made. For which remise the same William le Madle gives to the aforesaid William de Hauvill 6 marks and a half of silver.

No. 129. Fine made at Newcastle on the same day, and before the same justices. Between John de Boulton, *plt.*, and Richard de Strutevill and Isabella, his wife, *defts.*, of 3 messuages with appurtenances in the vill of Newcastle upon Tyne, whereof a plea of warranty of charter was summoned between them, to wit, that the aforesaid Richard and Isabella acknowledged the aforesaid messuages with appurtenances to be the right of the same John. To hold of the aforesaid Richard and Isabella, and the heirs of the same Isabella for ever, at the rent of one pound of cumin, payable at Easter. And for this acknowledgment the same John gave to the aforesaid Richard and Isabella half a mark of silver.

No. 130. Fine made at Newcastle within 15 days of Easter, 40 Henry III. (A.D. 1256), before the same justices. Between Nicholas, son of Simon de Matfen, *plt.*, and Ranulph de Louthyan and Cristiana, his wife, *tenants*, of one messuage, 40 acres of land, 3 acres of meadow with appurtenances in Matfen. The aforesaid Nicholas acknowledges the aforesaid tenements to be the right of the same Cristiana, and those which he remised to the aforesaid Ranulph and Cristiana, and the heirs of the same Cristiana, for ever. For which the same Ranulph and Cristiana gave the aforesaid Nicholas 5 marks of silver.

No. 131. Fine made at Newcastle on the same date, and before the same justices. Between Fulk de Tybenham and Dyonisia his wife, *plts.*, and William Holt, whom the same

Fulk and Dyonisia claim as their native and fugitive. The aforesaid Fulk and Dyonisia acknowledge the aforesaid William to be a free man. For which the same William gave the same Fulk and Dyonisia one sparrow-hawk.

No. 132. Fine made at Newcastle on the same date, and before the same justices. Between Thomas de Akum and Emma, his wife, and Juliana, sister of the same Emma, *plts.*, and Matilda Gunter, Cicely and Isolda, sisters of the same Matilda, *tenants*, of the moiety of one toft, 24 acres of land in Torkelawe whereof an assize of mort d'ancestor was summoned between them, to wit, that the aforesaid Thomas, Emma, and Juliana remised, for themselves and the heirs of the same Emma and Juliana, to the aforesaid Matilda, Cicely, and Isolda, and their heirs, all right which they had in the aforesaid tenements, for ever. For which the same Matilda, Cicely, and Isolda gave to the aforesaid Thomas, Emma, and Juliana one mark of silver.

No. 133. Fine made at Newcastle on the same date, and before the same justices. Between William, son of William le Wyur', *plt.*, and Roger Bertram de Bothale, *tenant*, of 16 acres of land in Whetewrthe. The aforesaid William acknowledged the aforesaid land to be the right of the same Roger and his heirs for ever. For which, the same Roger gave the aforesaid William 20 shillings sterling.

No. 134. Fine made at Newcastle on the same date, and before the same justices. Between Thomas, son of Agnes, *plt.*, and John de Eselington, *tenant*, of 150 acres of land, 6 messuages and a half and a quarter of one mill with appurtenances in Framelington. The aforesaid John acknowledges the aforesaid tenements to be the right of the same Thomas and his heirs for ever. For which the same Thomas gave to the aforesaid John one sparrow-hawk.

No. 135. Fine made at Newcastle on the same date, and before the same justices. Between Avice Marmyun, *plt.*, and Michael de Kaberg', whom Wydo de Sinerdal called to warrant, and who warrants him of 2 tofts and a half, one and a half oxgang of land in Manefeld, whereof a recognizance of grand assize was summoned between them, to wit, that the aforesaid Michael acknowledged the aforesaid toft and land to be the right of the same Avice and her heirs for ever. For which the same Avice gave the aforesaid Michael 4 marks of silver.

No. 136. Fine made at Newcastle on the same date, and before the same justices. Between Oliver de Clenchull, *plt.*, and John de Kerstern', *deforciant*, of the third part of one mill in Suthkarleton. The aforesaid Oliver acknowledged the aforesaid third part of the mill to be the right of the same John. Thereupon the same John granted to the aforesaid Oliver the aforesaid third part of the mill with appurtenances together with the suit at the same mill from the same John, his heirs, and his villeins of the same vill. To hold of the same John and his heirs for ever, rendering yearly one pair of white gloves or one penny at Christmas for all services, etc. And the aforesaid John and his heirs, as much as pertains to the aforesaid third part of the mill and the pool of the same, will sustain and repair and will find and carry the stones for the said mill, for ever. And this agreement was made in the presence of Roger Horseleg', of whom the aforesaid Oliver previously held the aforesaid third part of the mill, and rendered to the aforesaid John the homages and services of the aforesaid Oliver from the aforesaid third part of the mill, and he granted, for himself and his heirs, that the aforesaid Oliver and his heirs from henceforth should hold the aforesaid third part of the aforesaid mill of the aforesaid John and his heirs, for ever.

No. 137. Fine made at Newcastle on the same date, and before the same justices. Between Emma, Prioress of St. Bartholomew of Newcastle upon Tyne, *plt.*, and Roger de Wycestr', *deforciant*, by Master Nicholas, his brother, his attorney, of 2 oxgangs of land in Fenhu', which land Richard de Ryleof and Emma, his wife, held in dower of the same Emma on the day this agreement was made, of the inheritance of the aforesaid Roger. And whereof a plea of covenant was summoned between them, to wit, that the aforesaid Roger granted for himself and his heirs that the aforesaid 2 acres (which after the death of the same Emma ought to revert to the aforesaid Roger and his heirs) after the decease of the same Emma should remain to the aforesaid Prioress and her successors. To hold of the aforesaid Roger and his heirs in free and perpetual alms, for ever; doing therefor foreign service which to the aforesaid land pertains. And the aforesaid Prioress receives the aforesaid Roger and his heirs into all benefits and prayers which from henceforth shall be made in her church aforesaid, for ever. And this agreement was made in the presence of the aforesaid Roger and Emma, who acknowledge that they claim nothing of

right in the aforesaid land, except in the name of dower of the same Emma.

No. 138. Fine made at Newcastle within three weeks of Easter, 40 Henry III. (A.D. 1256), before the same justices. Between Thomas, son of Alan de Warton, *plt.*, and Meliora, daughter of Gilbert, whom Matilda, who was the wife of Gilbert Batayle, called to warrant, and who warrants her of one messuage, 4 parts of one mill, and 136 acres of land in Scranenewod. The said Thomas remised to the aforesaid Meliora and her heirs all right which he had in the aforesaid tenements for ever. For which, the same Meliora gave the aforesaid Thomas one sparrow-hawk.

No. 139. Fine made at Newcastle on same date, and before the same justices. Between Adam, son of Uctred de Hertwayton, *plt.*, and Richard Saunper and Isabella, his wife, *defts.*, of 12 acres of land and 3 acres of meadow in Westhertwayton, whereof a plea of warranty of charter was summoned between them, to wit, that the aforesaid Richard and Isabella acknowledged the aforesaid land and meadow to be the right of the same Adam, as the gift of the same Richard and Isabella. To hold to the same Adam and his heirs for ever, of the aforesaid Richard and Isabella, and the heirs of the same Isabella, for ever, rendering yearly one pound of cumin at the feast of St. Cuthbert in September for all services, etc. For which the same Adam gave to the aforesaid Richard and Isabella 10 marks of silver.

No. 140. Fine made at Newcastle on the same date, and before the same justices. Between Robert Batayle, *plt.*, and Erchebald de Duneglas and Alina his wife, *tenants*, of one messuage, 132 acres of land in Scranenewode, and between the same Robert, *plt.*, and the aforesaid Erchebald and Alina, whom Alda, who was the wife of William Batayle, called to warrant and who warrants her of 66 acres of land in the same vill. The aforesaid Robert remised to the aforesaid Erchibald and Alina and the heirs of the same Alina, all right which he had in the aforesaid messuage and land for ever. For which, the same Erchibald and Alina gave to the aforesaid Robert 10 pounds sterling.

No. 141. Fine made at Newcastle on the same date, and before the same justices. Between William de Creystok and Mary his wife, by the same William her husband, her attorney,

plts., and Hugh de Bolbek', *tenant*, of 20 librates of land in Dodington and Nesebyte, which the same William and Mary claimed to be the reasonable dower of the same Mary, of which Walter de Bolbek son and heir of the aforesaid Hugh, late husband of the aforesaid Mary, dowered her at the door of the church when he married her, by the assent of the aforesaid Hugh, his father. The aforesaid William and Mary remised to the aforesaid Hugh and his heirs all right which they had in the aforesaid land, in the name of the dower of the same Mary, for ever. For which the same Hugh gave to the same William and Mary 80 marks of silver.

No. 142. Fine made at Newcastle on the same date, and before the same justices. Between William Heyrun, *plt.*, and Adam de Plesset' and Alina, his wife, *deforciants*, of common of pasture in Helm', whereof a plea of covenant was summoned between them. The aforesaid Adam and Alina grant, for themselves and the heirs of the same Alina, that the aforesaid William and his heirs may from henceforth have 3 pieces of pasture in Helm', that is to say, one piece which lies between Fisheresford and the limestone quarry (*quarreram de calceto*) towards the west, and another piece which was called Yetes, between the stream of Bocstaneburne and the stream of Smaleburne to the ditch of Bokenefeud, and a third piece of pasture which is called Farcereslegh, which extends from the north corner of Wulteres Wik' to the entrance of the vill of Bokenefeud on the east side by the new ditch there made, as the aforesaid pieces are enclosed by ditches and hedges, on the day this agreement was made. It shall be lawful for the same William and his heirs to assart and cultivate the aforesaid pieces of pasture and to make their profit thereof, without any common which the same Adam and Alina or the heirs of the same Alina may claim or have in the same pieces of pasture, for ever, except after the hay and the corn are carried, and saving to the same Adam and Alina and the heirs of the same Alina free entry and exit with all their beasts to their other pastures of Ellestrother. For which, the same William gave the aforesaid Adam and Alina one sparrow-hawk.

No. 143. Fine made at Newcastle on the same date, and before the same justices. Between William le Franceys and Matilda, his wife, *plts.*, and John de Heddon, tenant of one toft and 12 acres of land in Blakeheddon. The aforesaid

William and Matilda acknowledge the aforesaid toft and land to be the right of the same John and those which he had of the gift of them and the heirs of the same Matilda for ever. For which, the same John gave to the aforesaid William and Matilda 30 shillings sterling.

No. 144. Fine made at Newcastle on the same date, and before the same justices. Between Robert de Faudon, *plt.*, and Simon de Diveleston, of this, that the same Simon should acquit the aforesaid Robert of the service which John de Haulton exacted from him of his free tenement which he holds of the aforesaid Simon in Haulton, that is to say, of 2 messuages, 40 acres of land with appurtenances, whereof the same Simon, who is mesne between them, ought to acquit him. The aforesaid Simon acknowledged the aforesaid messuages and land to be the right of the same Robert for ever, so that the aforesaid Simon or his heirs may never from henceforth exact any right in the aforesaid messuages and land, neither in demesne nor in service. For which acknowledgment, the same Robert, at the petition of the same Simon, granted to the aforesaid John the aforesaid messuages and land for ever. And the same John gave to the aforesaid Robert 25 marks of silver.

No. 145. Fine made at Newcastle on the same date, and before the same justices. Between Geoffrey de Wydeslade, *plt.*, and Roger Bertram, whom Agnes Bertram, mother of the same Roger, called to warrant, and who warrants her of this, that the same Agnes was summoned to shew by what right she exacted common within the lands of the same Geoffrey in Wydeslade, as the same Geoffrey had no common in the land of the aforesaid Agnes, nor did the same Agnes do any service whereby she ought to have common in his land. Which common the same Agnes claimed to pertain to the manor of Merdesfen, which she held in dower of the inheritance of the aforesaid Roger. The aforesaid Roger, for himself and his heirs, and Agnes for herself, remised to the aforesaid Geoffrey and his heirs all right which they had to exact any common in the land of the same Geoffrey in Wydeslade, for ever, saving to the same Roger and Agnes and the heirs of the same Roger and their men of Merdesfen free entry and exit to a watering place (*aquatorium*) which is between the bounds of the aforesaid vills and is called Therspettes, and free chace to water all their beasts there without impediment of the same Geoffrey or his heirs, for

ever. For this, the same Geoffrey gave to the same Roger 15 marks and to the aforesaid Agnes 10 marks of silver. *Endorsed*—And William Heyrun, Adam Baret, Henry de Ferlington, and Roger de Wychchestr' put in their claims for that pasture.

No. 146. Fine made at Newcastle on same date, and before the same justices. Between Roger, son of Ralph de Berewyk, *plt.*, and Stephen de Novo Castro, *tenant*, of one messuage and 8 acres of land with appurtenances in Berwyk'. The aforesaid Stephen acknowledged the aforesaid messuage and land to be the right of the same Roger. Thereupon the same Roger granted to the same Stephen the aforesaid messuage and land. To hold of the aforesaid Roger and his heirs for ever, rendering yearly one pair of white gloves at the feast of St. Cuthbert in September, and likewise rendering to the same Roger and his heirs 2 pence for ward of the castle of Mitford, at Michaelmas, for all service, etc. The same Stephen gave the same Roger one mark of silver.

No. 147. Fine made at Newcastle on the same date, and before the same justices. Between Robert de Clifford, *plt.*, and Walter de Clifford, *tenant*, of the manor of Hetton. The aforesaid Robert acknowledged the aforesaid manor to be the right of the same Walter. To hold of the same Robert and his heirs for ever, rendering yearly one mark at Pentecost all the life of the same Robert. And doing to the chief lords of that fee, for the same Robert and his heirs, all other services which to the aforesaid manor pertain. And after the decease of the same Roger the aforesaid Walter and his heirs shall be quit of payment of the aforesaid mark, for ever. For this, the same Walter gave to the aforesaid Robert one sparrow-hawk.

No. 148. Fine made at Newcastle on the same date, and before the same justices. Between Ralph, Prior of Tynemue, *plt.*, and William Heyrun, *deft.*, of the manor of West Chirton. The aforesaid William acknowledged the aforesaid manor with appurtenances, as in demesnes, homages, and services of the free men, villeinages, rents, wards, reliefs, escheats, meadows, pastures, waters, fisheries, and all other things pertaining to the aforesaid manor to be the right of the said Prior and his church of Tynemue. To hold of the aforesaid William and his heirs in pure and perpetual alms, free and quit from all services, etc., for ever. And the same

Prior received the aforesaid William and his heirs into all benefits and prayers which from henceforth shall be made in his church aforesaid for ever.

No. 149. Fine made at Newcastle on the same date, and before the same justices. Between William de Rok', *plt.*, and William de Huntercumbe and Isabella his wife, *deforciants*, of 169 acres of land, with appurtenances in Beleford, whereof a plea of covenant was summoned between them, to wit, that the aforesaid William de Huntercumbe and Isabella acknowledge the aforesaid land to be the right of the same William de Rok', as that which the same William de Rok' had of the gift of the aforesaid William de Huntercumbe and Isabella. To hold to the same William de Rok' and his heirs of the aforesaid William de Huntercumbe and Isabella and the heirs of the same Isabella, for ever; doing for the aforesaid lands and for other lands which he before held of the same William and Isabella in Middelton, the eighth part of the service of the fee of one Knight, and suit at the court of Wollovere, of the same William de Huntercumbe and Isabella and the heirs of the same Isabella, from three weeks to three weeks, for all services, etc. And moreover the same William de Huntercumbe and Isabella have granted for themselves, and the heirs of the same Isabella, that the aforesaid William de Rok' and his heirs may grind their corn, as much as comes from the aforesaid land, at their will, in the vill of Beleford next after the corn found in the hopper of the same mill, without mulcture, for ever. For which acknowledgment the said William de Rok' granted to the aforesaid William de Huntercumbe and Isabella and the heirs of the same Isabella, for ever, 15, 20, and 14 acres of land in Chyvelingham, that is to say, whatever the same William de Rok' before had in the same vill.

No. 150. Fine made at Carlisle within seven weeks of Easter, 40 Henry III. (A.D. 1256), before the same justices. Between Walter, son of John, and Joan, his wife, *plts.*, and John, son of John, son of Waldev', *deforciant*, of 2 carucates and a half and 24 acres of land, one mill, and 5 marks and a half rent in Edelingham, Lemmocton, Wutton, and Hydeslegh, whereof a plea of covenant was summoned between them, to wit, that the aforesaid John acknowledges the aforesaid tenements to be the right of the same Walter and Isolda (*sic*), and that which they had of the gift of the same John. To hold to the same Walter and Isolda and the heirs

of the same Walter, of the aforesaid John and his heirs for ever, doing therefor to the chief lords of that fee, for the aforesaid John and his heirs, all services which to the aforesaid tenement belong. And moreover the same John granted for himself that from the lands or tenements which he held on the day on which this agreement was made, from henceforth he would alienate nothing, so that after the decease of the same John all the aforesaid lands and tenements with appurtenances should wholly remain to the aforesaid Walter, as his son and heir, for ever. For this, the same Walter and Isolda gave to the aforesaid John one sparrow-hawk.

No. 151. Fine made at Newcastle in 40 Henry III., before the same justices. Between Thomas le Mareschall and Agnes his wife, *plts.*, and Richard, son of Richard de Hereford, and Alice his wife, *tenants*, of one messuage and 60 acres of land with appurtenances, in Heburne, whereof an assize of mort d'ancestor was summoned between them in the same court, to wit, that the aforesaid Thomas and Agnes acknowledged the aforesaid messuage and land to be the right of the same Alice for ever. For this, the same Richard and Alice gave to the aforesaid Thomas and Agnes 100 shillings sterling and one robe.

No. 152. Fine made at Newcastle in 40 Henry III., before the same justices. Between Adam Herning and Matilda his wife, Hugh de Berewyk and Isabella his wife, *plts.*, and John de Eselington, *tenant*, of the moiety of one carucate of land with appurtenances in Framelington. The said John acknowledged the land to be the right of the said Matilda and Isabella, which he remised to the said Adam, Matilda, Hugh, and Isabella, and the heirs of the same Matilda and Isabella. For this, the same Adam, Matilda, Hugh, and Isabella gave the aforesaid John one sparrow-hawk.

No. 153. Fine made at Newcastle in 40 Henry III., before the same justices. Between Thomas de Akilde and Lucy his wife, *plts.*, and William, Prior of St. Oswald, of Nostle, *tenant*, of a third part of 2 carucates of land, with appurtenances in Eleford and Fletham, which third part the aforesaid Thomas and Lucy claimed to be the reasonable dower of the same Lucy, which fell to her from the free tenement which was of Thomas, son of Ingelram, her late husband. The aforesaid Thomas de Akilde and Lucy have

remised to the aforesaid Prior and his successors, and his Church of St. Oswald, all right which they had, in the name of dower of the same Lucy, in the aforesaid land with appurtenances, and likewise all right which they had in all other lands and tenements which the same Prior held in the aforesaid vills on the day this agreement was made, for ever. For this, the same Prior gave the aforesaid Thomas de Akilde and Lucy 20 marks of silver.

No. 154. Fine made at Newcastle in 40 Henry III., before the same justices. Between Thomas Bryen, Adam Herning and Matilda, his wife, Hugh de Berewyk' and Isabella, his wife, *plts.*, and John de Eselington, *tenant*, of two parts of 2 carucates of land in Framelington, which two parts the aforesaid Thomas, Adam, Matilda, Hugh, and Isabella claimed to be the reasonable part which fell to them of the inheritance which was of Margaret, daughter of William, aunt of the same Thomas, and kinswoman of the same John, Isabella, and Matilda, whose heirs they are. The aforesaid John granted to the aforesaid Thomas one messuage, one toft and a half, and 3 oxgangs of land of the same land, that is to say, that messuage which William de Eselington once held, one toft and 2 oxgangs of land, which Patrick, son of Michael, once held, and half a toft and one oxgang of land which Richard Theules once held. To hold to the same Thomas and his heirs of the chief lords of that fee for ever, doing therefor the services which to the aforesaid tenements belong. And the same John granted to the aforesaid Adam and Matilda, Hugh and Isabella, 40 acres of land which lie next a certain bound which is called Chyreden, towards the north. To hold to them and the heirs of Matilda and Isabella of the chief lords of that fee for ever, doing the services which to that tenement pertain. And all the residue of the aforesaid 2 carucates of land with all appurtenances as well in demesnes as in homages and services shall remain to the same John and his heirs. To hold of the chief lords of that fee by the services which to that tenement pertain.

No. 155. Fine taken at Ipswich in the octaves of St. Martin, 42 Henry III., before Gilbert de Preston, William de Engelfeld, William de Cobbeham, and John de Cokefeld, justices itinerant. Between Emma, Prioress of St. Bartholomew of Newcastle upon Tyne, by Alan le Fraunkeleyn, her attorney, *plt.*, and Roger de Whytcestr', *deforciant*, of 2 oxgangs and a half of land with appurtenances in Dunington,

whereof a plea of covenant was summoned between them, to wit, that the aforesaid Roger acknowledged the aforesaid 2 oxgangs and a half of land to be the right of the same Prioress and her Church of St. Bartholomew. And moreover the same Roger acknowledged and granted 2 oxgangs of land in Fenun and 2 oxgangs and a half in Dunington, which Richard de Ryboef and Emma, his wife, held in dower of the same Emma in the same vills on the day this agreement was made, of the inheritance of the said Roger, and which, after the decease of the same Emma, ought to revert to the aforesaid Roger and his heirs, after the decease of the same Emma, shall remain to the aforesaid Prioress and her successors. To hold together with the aforesaid 2 acres and a half of land of the aforesaid Roger and his heirs in free and perpetual alms, for ever, during the services which to the aforesaid tenements pertain. And the same Prioress granted for herself and her successors that they, from henceforth, will find a fit chaplain to celebrate divine service in her church for the souls of the same Roger and the souls of all his parents, ancestors and heirs, for ever. And this agreement was made in the presence of the same Richard and Emma, they claiming nothing in the aforesaid tenements, except in the name of dower of the same Emma.

No. 156. Fine made at Leicester within one month of Easter, 46 Henry III., before Martin de Litelbur', Walter de Berstede, Richard de Middelton, Geoffrey de Lenekenor, and Richard de Hemnington, justices itinerant. Between Peter de Montfort, *plt.*, and Roger Bertram de Midford, *deft.*, of one message and 2 oxgangs of land with appurtenances in Punteylaunde, and the advowson of the church of the same vill, and the advowson of the chapel of Melneburne, whereof a plea of warranty of charter was summoned between them, to wit, that the aforesaid Roger acknowledged the aforesaid messuage land, and advowsons of the aforesaid church and chapel, together with the advowsons of the prebends to the same church of Punteylaunde belonging, to be the right of the same Peter, and those which he had of the gift of the same Roger, saving to the same Roger and his heirs the chantry of his chapel in his capital messuage of Punteylaunde, as he had it on the day this agreement was made. To hold of the aforesaid Roger and his heirs for ever, at the rent of one penny, payable at the Feast of St. Mary, in March, for all services, etc. For this, the same Peter gives to the aforesaid Roger one sparrow-hawk.

No. 157. Fine made at Newcastle in the Octaves of the Nativity of St. John the Baptist, 53 Henry III., before Peter de Brus, Gilbert de Preston, Walter de Helum, and John de Oketon, justices itinerant. Between Henry de la Val, *plt.*, and Hugh de la Val and Matilda, his wife, *deforciants*, of 10 pounds rent in Dodinton, whereof a plea of covenant was summoned between them, to wit, that the aforesaid Henry acknowledged the aforesaid rent to be the right of the same Matilda. Thereupon the same Hugh and Matilda granted to the aforesaid Henry the aforesaid rent. To hold to the same Henry of the aforesaid Hugh and Matilda and the heirs of the same Matilda, all the life of the same Henry, at the rent of one penny, payable at Christmas. And after the death of the same Henry the aforesaid rent wholly to revert to the aforesaid Hugh and Matilda and the heirs of the same Matilda, for ever.

No. 158. Fine made at Newcastle within 15 days of St. John the Baptist, 53 Henry III., before the same justices. Between Thomas de Quintelay and Oreng', his wife, *plts.*, and John de Gunwarton, *tenant*, of one carucate of land in Gunwarton. The aforesaid John de Quinteleye and Oreng' acknowledged the aforesaid land to be the right of the same John de Gunewarton, and they remised it for themselves and the heirs of the same Oreng' to the aforesaid John de Gunwarton and his heirs for ever. For this, the same John de Gunwarton gave to the aforesaid John de Quinteleye and Oreng' 100 shillings sterling.

No. 159. Fine made at Newcastle on the same date and before the same justices. Between Robert de Churesmere and Agnes, his wife, *plts.*, and Roger Barat and Agnes, his wife, Hugh de Beckeworth and Cristiana, his wife, Beatrice, Isolda, Alice, and Margaret, sisters of the same Cristiana, *tenants*, of one messuage, 23 acres of land with appurtenances in Haukewell, whereof an assize of mort d'ancestor was summoned between them, to wit, that the same Robert and Agnes acknowledged the aforesaid tenements with appurtenances to be the right of the aforesaid Agnes, Cristiana, Beatrice, Isolda, Alice, and Margaret. Thereupon the aforesaid Roger, Agnes, Hugh, Cristiana, Beatrice, Isolda, Alice and Margaret granted to the aforesaid Robert and Agnes the one oxgang and 6 acres of land which Gilbert de la Porte formerly held. To hold to the same Robert and Agnes and the heirs of the same Agnes, of the aforesaid

Roger and Agnes, Hugh and Cristiana, and the others, and the heirs of the same Agnes, Cristiana, Beatrice, Isolda, Alice, and Margaret, for ever, rendering yearly one pound of cumin at the feast of St. Cuthbert in September for all service, etc., and doing to the chief lords of that fee all other services which to the aforesaid tenements pertain.

No. 160. Fine made at Newcastle upon Tyne, on the same date and before the same justices. Between Robert le Butiler, the younger, and Agnes, his wife, *plts.*, and Robert le Butiler, the elder, and Custance, his wife, *deforciants*, of 8 oxgangs of land and a moiety of one mill with appurtenances in Leyham, whereof a plea of covenant was summoned between them, to wit, that the aforesaid Robert le Butiler, the elder, and Custance, his wife, acknowledge the aforesaid tenements with appurtenances, to wit, everything the same Robert le Butiler, the elder, and Custance, before held in the same vill, to be the right of the aforesaid Robert le Butiler, the younger, and Agnes, and the heirs begotten of the body of the same Robert and Agnes, of the chief lords of that fee by the services which to that tenement pertain, for ever. Thereupon the same Robert le Butiler, the younger, and Agnes grant for themselves and their heirs that they will pay to the aforesaid Robert le Butiler, the elder, and Custance, his wife, every year during the life of the same Custance six marks of silver, and after the death of the same Custance, the aforesaid Robert le Butiler, the younger, and Agnes and their heirs shall be quit of the payment of the aforesaid moneys for ever. And if it happen that the aforesaid Robert le Butiler, the younger, and Agnes should die without heirs of their bodies begotten, then the aforesaid tenements with appurtenances, after the death of both the same Robert le Butiler, the younger, and Agnes, shall wholly revert to the aforesaid Robert le Butiler, the elder, and Custance and the heirs of the same Custance quietly, for ever.

No. 161. Fine made at Newcastle upon Tyne, on the same date before the same justices. Between Dionisia, who was the wife of Fulk de Tybenham, *plt.*, and Gerard de Woderington and Petronilla, his wife, *deforciants*, of the manor of Tyrlington with appurtenances, whereof a plea of covenant was summoned between them, to wit, that the aforesaid Dionisia acknowledged the aforesaid manor with appurtenances, to wit, everything the same Dionisia before held in Tyrlinton and Erdesdon to be the right of the same Petronilla

and that which the same Gerard and Petronilla have of the gift of the same Dionisia. And thereupon the same Gerard and Petronilla grant to the aforesaid Dionisia the aforesaid manor with appurtenances. To have and to hold to the same Dionisia of the aforesaid Gerard and Petronilla and the heirs of the body of the same Petronilla begotten, all the life of the same Dionisia. Rendering four shillings for all services and customs. And after the decease of the same Dionisia the aforesaid manor with appurtenances shall wholly revert to the aforesaid Gerard and Petronilla and the heirs of the same Petronilla. To hold to the same Gerard and Petronilla and the heirs of the same Petronilla, of the heirs of the aforesaid Dionisia for ever. Rendering one penny at Easter for all services. And if it happen that the aforesaid Petronilla die in the lifetime of the aforesaid Gerard, the aforesaid manor shall remain to the aforesaid Gerard all his lifetime, and after the death of both Gerard and Petronilla, if the aforesaid Petronilla should die without heir of her body begotten, the aforesaid manor shall wholly revert to the aforesaid heirs of the same Dionisia, quit of the other heirs of the same Petronilla.

No. 162. Fine made at Newcastle upon Tyne within three weeks of St. John the Baptist, 53 Henry III., before the same justices. Between Gilbert, son of Geoffrey de Preston, *plt.*, and Juliana, who was the wife of Baldewyn de Bradeford, *deforciant*, of 6 acres of land with appurtenances in Bradford juxta Harnham, whereof a plea of covenant was summoned between them, to wit, that the aforesaid Juliana acknowledged the aforesaid land with appurtenances to be the right of the same Gilbert, as that which the same Gilbert had of the gift of the same Juliana. And, moreover, the same Juliana gave to the same Gilbert one messuage, 4 acres of land and 2 acres of meadow with appurtenances in the same vill, of which two acres and a half of land and two acres of meadow lie in the croft called Baldewyneshalgh, and one acre and a half with appurtenances lies on the east part of the aforesaid croft, to wit, everything the same Juliana formerly held in the same vill. To hold of the chief lords of the fee, etc. And for this fine the same Gilbert gave to the aforesaid Juliana 100*s.* sterling.

No. 163. Fine made at Newcastle upon Tyne on the same date, and before the same justices. Between John de Middelton and Luciana, his wife, *plts.*, and Adam de

Martham and Elena, his wife, *deforciants*, of ten acres of land with appurtenances in Wallington, whereof a plea of covenant was summoned between them, to wit, that the aforesaid Adam and Elena acknowledge the aforesaid land with appurtenances to be the right of the same John and Luciana, as that which the same John and Luciana had of the gift of the same Adam and Elena. To have to the same John and Luciana and the heirs of the same Luciana, of the aforesaid Adam and Elena and the heirs of the same Elena, for ever. Rendering 12*d.* by the year. And for this fine the same John and Luciana gave to the aforesaid Adam and Elena 100*s.* sterling.

No. 164. Fine made at Newcastle upon Tyne on the same date, before the same justices. Between Robert, son of Thomas de Middelton, *plt.*, and William Freman, *tenant*, of one messuage and 12 acres of land with appurtenances in Middèlton, whereof a plea was summoned between them, to wit, that the aforesaid William acknowledges the aforesaid tenements with appurtenances to be the right of the same Robert. And thereupon the same Robert granted to the aforesaid William the aforesaid tenements with appurtenances. To have to the same William of the aforesaid Robert and his heirs all the life of the same William. Rendering by the year one penny and one pound of pepper for all service, etc. And after the death of the same William the aforesaid tenements shall wholly revert to the aforesaid Robert and his heirs.

No. 165. Fine made at Newcastle upon Tyne on the same date, and before the same justices. Between Thomas de Milleburn, *plt.*, and Robert de Meynevile, *tenant*, of 20 acres of land with appurtenances in Suthmilleburn, whereof a plea was summoned between them, to wit, that the aforesaid Robert acknowledges the aforesaid land with appurtenances to be the right of the same Thomas, and the moiety of other lands with appurtenances he rendered to him into the same Court, to wit, the moiety which lies on all sides towards the shade (*i.e.* the west). And thereupon the same Thomas gave to the aforesaid Robert the other moiety of the aforesaid land, to wit, that moiety which lies towards the sun (*i.e.* the east). To have to the same Robert and his heirs for ever, rendering one penny for all service.

No. 166. Fine made at Newcastle upon Tyne on the same

date, and before the same justices. Between Gwychard de Charon and Isabella, his wife, *plts.*, and William de Castre, *deforciant*, of the manor of Horton with appurtenances, whereof a plea of covenant was summoned between them, to wit, that the aforesaid Gwychard and Isabella acknowledge the aforesaid manor with appurtenances, to wit, whatsoever Thomas de Castre, uncle of the aforesaid William, formerly had in Horton, to be the right of the same William. And thereupon the same William granted to the aforesaid Gwychard and Isabella the aforesaid manor. To have to the same Gwychard and Isabella and their heirs all the life of the same William, rendering yearly 100*s*. And if it should happen that the aforesaid Gwychard and Isabella should die without heir of their bodies begotten, then, after their deaths, the manor to remain to Thomas de Ryhulle, son of the aforesaid Isabella, to hold to the same Thomas all the life of the same William, at the same rent. And after the decease of the same William, the aforesaid Gwychard and Isabella and their heirs aforesaid, or the aforesaid Thomas and his heirs, shall be quit of the payment of the aforesaid 100*s*., and shall hold the aforesaid manor of the heirs of the same William for ever, at the yearly rent of one clove gilly-flower for all service, etc.

No. 167. Fine made at Newcastle upon Tyne on the same date, and before the same justices. Between Stephen de Jarum, *plt.*, and Ingeram de Warendham, *deft.*, of one messuage and two carucates of land with appurtenances in Warendham, and of one messuage and twenty acres of land with appurtenances in Bamburgh, whereof a plea of warranty of charter was summoned between them, to wit, that the aforesaid Ingeram acknowledged the aforesaid tenements with appurtenances to be the right of the same Stephen as those which the same Stephen had of the gift of the same Ingeram. And moreover the same Ingeram acknowledged, for himself and his heirs, that all lands and all tenements which Eva, who was the wife of Ambrose de Bamburgh, held in dower in the vill of Bamburgh on the day on which this agreement was made, and which lands and tenements, after the decease of the same Eva, ought to revert to the aforesaid Ingeram and his heirs, after the decease of the same Eva, should wholly revert to the aforesaid Stephen and his heirs, to hold, together with the aforesaid tenement in Warendham and Bamburgh, of the aforesaid Ingeram and his heirs for ever, rendering 4*d*. by the year. And this agreement was

made in the presence of the aforesaid Eva, she claiming nothing of right in the aforesaid lands and tenements in Bamburgh, except in the name of dower.

No. 168. Fine made at Newcastle upon Tyne on the same date, and before the same justices. Between William, son of Guy the Forester, *plt.*, and Edward de Bromhalgh and Agnes, his wife, *defts.*, of one messuage, 12 acres of land, and 2 marks rent with appurtenances in Bromhal, whereof a plea of warranty of charter was summoned between them, to wit, that the aforesaid Edward and Agnes acknowledge the aforesaid tenements to be the right of the same William as those which the same William had of the gift of the aforesaid Edward and Agnes. To hold to the same William and his heirs of the aforesaid Edward and Agnes and the heirs of the same Agnes, for ever. Rendering yearly one clove gilly-flower at Christmas for all services, etc. And for this fine the same William gave to the aforesaid Edward and Agnes 10 *li.* sterling.

No. 169. Fine made at Newcastle, on the same date, and before the same justices. Between Ralph, son of Robert le Breton, *plt.*, and Roger, son of Roger Maudit, *tenant*, of one messuage and one carucate of land, with appurtenances in Erdesdon, whereof there was a plea between them, to wit, that the aforesaid Ralph acknowledged the aforesaid tenement, to wit, whatever the same Roger held in the same vill on the day this agreement was made, to be the right of the same Roger and those he remised, etc., of him and his heirs, to the aforesaid Roger and his heirs for ever. And for this fine the same Roger gave the aforesaid Ralph 10 marks of silver.

Edward I.

No. 19. Fine made at Newcastle upon Tyne in the Octaves of St. Hilary, 7 Edward I., before John de Vallibus, William de Saham, Roger Loveday, John de Metyngham, and Master Thomas de Sudington, justices itinerant. Between Roger Mauduyt, *plt.*, and Richard de Bernham and Alice, his wife, *deforciants*, of one messuage, two oxgangs, one acre and one rood of land with appurtenances in Tyrtelington, whereof a plea of covenant was summoned between them, to wit, that the aforesaid Richard and Alice acknowledge the afore-

said messuage and land with appurtenances to be the right of the same Roger as those they remised of themselves and the heirs of the same Alice to the aforesaid Roger and his heirs, for ever. For this fine the same Roger gave the aforesaid Richard and Alice 10 *li.* sterling.

No. 20. Fine made at Newcastle upon Tyne on the same date, and before the same justices. Between Robert Swethog de Emeldon, *plt.*, and Adam Rybaud and Isabella, his wife, *deforciants*, of the fourth part of the manor of Emildon with appurtenances, whereof a plea of covenant was summoned between them, to wit, that the aforesaid Adam and Isabella acknowledge the aforesaid tenement with appurtenances to be the right of the same Robert, as that which he has of the gift of the aforesaid Adam and Isabella. To hold to the same Robert and his heirs of the chief lords of that fee by the services which to that tenement pertain, for ever. And thereupon the same Robert granted for himself and his heirs, that they, from henceforth, should render every year to the aforesaid Adam and Isabella 40*s.* sterling and one quarter of corn, all the lives of the same Adam and Isabella. And after the decease of both the same Adam and Isabella, the same Robert and his heirs shall be quit of the payment of the same rents, for ever.

No. 21. Fine made at Newcastle upon Tyne on the same date, and before the same justices. Between Thomas de Clyvedon, *plt.*, and Richard de Bernham and Alice, his wife, *defts.*, of one messuage, 101 acres of land, and 12 acres of meadow with appurtenances in Tyrtelington and Heburn, whereof a plea of warranty of charter was summoned between them, to wit, that the aforesaid Richard and Alice acknowledged the aforesaid tenement with appurtenances to be the right of the same Thomas, as that which the same Thomas has of the aforesaid Richard and Alice. To hold to the same Thomas and his heirs of the aforesaid Richard and Alice and the heirs of the same Alice for ever. Rendering yearly one pound of cumin seed. For this fine the same Thomas gave to the aforesaid Richard and Alice one sparrow-hawk.

No. 22. Fine made at Newcastle on the morrow of the Purification of the Blessed Mary, 7 Edward I., before the same justices. Between Thomas de Suthmilleburn, *plt.*, and Robert de Meynevill, *tenant*, of four messuages, four score acres of land and four acres of meadow with appurtenances

in Suthmilleburn, whereof there was a plea between them, to wit, that the aforesaid Robert acknowledged the aforesaid tenements with appurtenances to be the right of the same Thomas. And two messuages, thirty acres of land and 2 acres of meadow of the aforesaid tenements he rendered to him in the same Court, to wit, that messuage and those 24 acres of land which Adam Godeknave formerly held in the aforesaid vill, and that messuage which Adam Boner formerly held in the same vill, and those 6 acres of land, whereof 2 acres lie on the east side of the Church of Suthmilleburn, next the culture of the aforesaid Thomas, those two acres of land which lie in that culture which is called Langhopacre, and those 2 acres of land which lie in that culture which is called Ormeslaweflat, next the land of William Prechur, one acre of meadow which is called Estlytlemedue, and one acre of meadow which lies in Ormeslawemedue towards the west. And those they remise and quitclaim of themselves and their heirs to the aforesaid Thomas and his heirs, for ever. And moreover the same Robert remised for himself and his heirs to the aforesaid Thomas and his heirs, all right and claim which he had in all the tenements and lands which the same Thomas held of him in the aforesaid vill, on the day on which this agreement was made, for ever, to wit, 14*d*. rent which John de Hedon was wont to render to him. And for this fine the same Thomas granted to the aforesaid Robert all the residue of the aforesaid tenements with appurtenances. To hold to the same Robert and his heirs of the aforesaid Thomas and his heirs for ever, rendering therefor, yearly, one penny.

Endorsed : Hugh de Eure puts in his claim.

No. 23. Fine made at Newcastle upon Tyne on the same date, and before the same justices. Between Hugh de Rodum and Emma, his wife, *plts.*, and Michael de Dockes and Matilda, his wife, *defts.*, of one messuage, 2 oxgangs, and 7 acres of land, 2½ acres of meadow, and the fourth part of one messuage with appurtenances in Preston juxta Ellingcham, whereof a plea of warranty of charter was summoned between them, to wit, that the aforesaid Michael and Matilda acknowledged the aforesaid tenement with appurtenances to be the right of the same Hugh and Emma, as those which the same Hugh and Emma had of the gift of the aforesaid Michael and Matilda. To hold to the same Hugh and Emma and the heirs of the same Emma, of the aforesaid Michael and Matilda, and the heirs of the same Matilda, for ever.

Rendering by the year one penny. And thereupon the same Hugh and Emma granted for themselves and the heirs of the same Emma that from henceforth they will render every year to the aforesaid Michael and Matilda 20*s.* sterling: And after the decease of the same Emma, the same Hugh and Emma, and the heirs of the same Emma, shall be quit of the payment of the aforesaid money for ever.

Endorsed: Adam de Doxford puts in his claim.

No. 24. Fine made at Newcastle upon Tyne, in the Octaves of the Purification of the Blessed Mary, 7 Edward I., before the same justices. Between Robert Burgon, *plt.*, and Richard Burgon de Creckelawe, *deft.*, of one messuage and 6 oxgangs of land with appurtenances in Creckelawe, whereof a plea of warranty of charter was summoned between them, to wit, that the same Richard acknowledged the aforesaid tenements with appurtenances to be the right of the same Robert, as those which the same Robert has of the gift of the aforesaid Richard. To hold to the same Robert and his heirs of the aforesaid Richard, all the life of the same Richard, rendering therefor by the year 36*s.* 8*d.* And after the death of the same Richard, the same Robert and his heirs shall be quit of the payment of the same money for ever, and shall hold the aforesaid tenements of the chief lords of that fee by the service which to those tenements pertain, for ever. And for this fine the same Robert gave to the aforesaid Richard one sparrow-hawk.

No. 25. Fine made at Newcastle upon Tyne on the same date, and before the same justices. Between Margaret, who was the wife of John de Herle, *plt.*, and Thomas de Clyvedon, *tenant*, of one messuage and 100 acres of land, and 6 acres of meadow with appurtenances in Kyllingworth and Great Benton, whereof there was a plea between them, to wit, that the aforesaid Margaret acknowledged the aforesaid tenements with appurtenances to be the right of the same Thomas. To have to the same Thomas and his heirs, of the aforesaid Margaret and her heirs for ever, rendering therefor by the year 32*s.* sterling. And for this fine the same Thomas gave to the aforesaid Margaret one sparrow-hawk.

Endorsed: Agnes, who was the wife of Gilbert Hyrning, puts in her claim.

No. 26. Fine made at Newcastle on the same date, and before the same justices. Between John Harang, *plt.*, and

Robert Harang, *tenant*, of 4 messuages, 60 acres of land, 1 acre of meadow, and the twelfth part of one mill, with appurtenances in Howyk, whereof there was a plea between them, to wit, that the aforesaid Robert acknowledged the aforesaid tenements with appurtenances to be the right of the same John. And thereupon the same John granted to the aforesaid Robert the aforesaid tenements with appurtenances. To hold to the same Robert and his heirs of the aforesaid John and his heirs for ever. Rendering yearly 20*s*. sterling.

No. 27. Fine made at Newcastle upon Tyne on the same date, and before the same justices. Between Simon de Warnetham and Christiana, his wife, *plts.*, and Richard, Prior of St. Oswald, *tenant*, by Robert de Irlaunde, his attorney, of one messuage and 7 oxgangs of land with appurtenances in Fletham, whereof there was a plea between them, to wit, that the aforesaid Simon and Christiana acknowledged the aforesaid messuage and land to be the right of the same Prior and his Church of St. Oswald of Nostyl, and those they remised for themselves and the heirs of the same Christiana to the aforesaid Prior and his successors for ever. And for this fine the aforesaid Prior gave to the aforesaid Simon and Christiana 40*s*. sterling.

No. 28. Fine made at Newcastle upon Tyne on the same date, and before the same justices. Between William de Doxeford and Matilda, his wife, Roger Daunsel and Alice, his wife, *plts.*, and Adam de Doxeford, *tenant*, of 3 messuages and the moiety of one messuage, 68 acres of land, 6 shillings and 2 pence rent, and the fourth part of one mill, with appurtenances in Framelyngton, whereof there was a plea between them, to wit, that the aforesaid Richard and Matilda, Roger and Alice acknowledge the aforesaid tenements with appurtenances to be the right of the same Adam, and those they remised, for themselves and the heirs of the same Matilda and Alice, to the aforesaid Adam and his heirs for ever. For this fine the same Adam gave to the aforesaid William and Matilda, Roger and Alice 14 marks of silver.

No. 29. Fine made at Newcastle upon Tyne on the same date, and before the same justices. Between Richard, Prior of St. Oswald, *plt.*, by Robert de Irlaund, his attorney, and Stephen de Stokes and Agnes, his wife, *defts.*, of one messuage and 7 oxgangs of land with appurtenances in Fletham,

whereof a plea of warranty of charter was summoned between them, to wit, that the same Stephen and Agnes acknowledge the aforesaid messuage and land with appurtenances to be the right of the same Prior and his Church of St. Oswald of Nostyl, as those which the same Prior has of the gift of the aforesaid Stephen and Agnes. To hold to the same Prior and his successors of the aforesaid Stephen and Agnes, and the heirs of the same Agnes, in free, pure and perpetual alms, for ever. And the same Prior has received the aforesaid Stephen and Agnes, and the heirs of the same Agnes, into all benefits and prayers which from henceforth shall be made in the church aforesaid for ever.

No. 30. Fine made at Newcastle upon Tyne on the same date, and before the same justices. Between Richard, son son of William de Wyden, and Dyonisa, his wife, and William, son of Walter de Swyneburn, *plts.*, and Adam de Bolteby, *tenant*, by William Gykel, his attorney, of one messuage and 3 roods of land with appurtenances in Langelye, and Between the same Richard and Dyonisia and William, *plts.*, and the aforesaid Adam, whom John de Quynteleye called to warrant and who warrants him, of 35 acres of land and 3 acres of meadow in the same vill, and whereof there was a plea between them, to wit, that the aforesaid Richard and Dyonisia and William acknowledge the aforesaid tenements to be the right of the same Adam, and those they remised for themselves and the heirs of the same William and Dyonisia to the aforesaid Adam and his heirs, for ever. And for this fine the same Adam gave to the aforesaid Richard, Dionisia, and William 4 marks of silver.

No. 31. Fine made at Newcastle upon Tyne on the same date, and before the same justices. Between Gwychard, son of Gwychard, *plt.*, and Gwychard de Charron and Isabella, his wife, *defts.*, of the manor of Horton with appurtenances, except 2 tofts and one carucate of land, whereof a plea of warranty of charter was summoned between them, to wit, that the aforesaid Gwychard de Charron and Isabella acknowledge the aforesaid manor with appurtenances, except the aforesaid two tofts and carucate of land, to be the right of Gwychard, son of Gwychard, as that he had of the gift of the aforesaid Gwychard de Charron and Isabella. To hold of the aforesaid Gwychard de Charron and Isabella during the lives of the same Gwychard de Charron and Isabella, rendering yearly 40 marks of silver, and doing foreign service

as much as pertains to that tenement. And after the death of the said Gwychard de Charron and Isabella, the same Gwychard, son of Gwychard, and his heirs shall be quit of the payment of the aforesaid 40 marks for ever, and shall hold the aforesaid manor with appurtenances (except before excepted) of the chief lords of that fee by the service which to that manor pertains, for ever. And for this fine the same Gwychard, son of Gwychard, gave to the aforesaid Gwychard de Charon and Isabella one sparrow-hawk.

GLOSSARY.

ASSISA. An assize. As to the definition of and difference between *assisa*, *patria*, *juratores*, and *recognitores* see Mr. L. O. Pike's Introduction to the Year Books for 12 and 13 Edward III. (*Rolls Series*). An assize of novel disseisen (*novæ disseisinæ*) lay where a tenant in fee-simple, fee-tail, or for term of life was disseised of his lands, tenements, common of pasture, etc. The jurors who tried the assize were called *recognitores* and had to view the lands, etc. An assize of mort d'ancestor (*mortis antecessoris*) lay where a man's blood-relation died seised of lands, etc., held in fee, and a stranger entered upon the same after such death. See *Post primam, etc.*, and *Post ultimum, etc.*

ATTINCTA. Attaint. This is a writ that lay after judgment against a jury that has given a false verdict. It was called attaint because the party that obtained it endeavoured thereby to stain or taint the credit of the jury with perjury. (*Jacob.*)

ATTORNARE. To attorn.

ATTORNATUS. An attorney.

BARO. Under the lists of fines and amercements at the end of these rolls it will be noted that some of the persons fined have opposite to their names in the margin this word, and the amount of the fine is not given. By two writs enrolled in the Close Roll for 3 Henry III. (pt. 2, m. 11 and 13) addressed to the justices itinerant, the one for the county of Derby and the other for the counties of Lincoln, Nottingham, and Derby, the King commanded that earls and barons were not to be amerced by the justices in their eyre, because a greater amercement should be levied upon them, which should be reserved for the King's Council. Some of those persons here described as barons are not recognised as such in historical peerages.

BREVE DE PONE. A writ whereby a cause depending in the County Court or other inferior Court is removed into the Common Pleas or King's Bench.

BURGARE or BURGLARE. To steal from a house, to commit burglary.

CAPITULA ASSISÆ. Articles of the assize. These were handed to the justices itinerant on setting out upon their eyre. They contained the heads of the matters upon which the justices were to make inquiry, such as:—*De purpresturis, de libertatibus, de dominabus, etc.*

CNIPULUS. A knife.

COLSPICIUM. Probably the same as *copecia* or *copicia* given by Ducange as fallen wood.

COMMUNA PASTURÆ. Common of pasture. By the Statute of Merton it was provided that when knights and freeholders were enfeoffed by the great men of England of small tenements in great manors, and if the same feoffees bring assize of novel disseisen for their common of pasture, and it is acknowledged before the justices that they have as much pasture as suffices to their tenement and free egress and regress from their tenement to the pasture, "then let them be contented therewith and they of whom it was complained shall go quit. If they alledge they have not sufficient pasture let the truth be inquired by the assize."

CYROGRAPHUM. Throughout these rolls means a fine or agreement made before the King's justices. Some, but not all, of the fines recorded upon the documents here printed were made upon fictitious suits for the purpose of confirming a title or making a settlement. Later the suits upon which all fines were made were fictitious.

ESSONIUM. An excuse for not appearing in court to answer to an action.

ESSONIA DE MALO VENIENDI. Excuses for not coming on account of sickness.

FEUGERIUM or FEUGERIA. Bracken or fern which when dried was used for litter instead of straw.

FILUM AQUÆ. The mid-stream.

HUTESIUM LEVARE. To raise hue and cry.

JURATI or JURATORES. Jurors. See *Assisa*.

LICENTIA CONCORDANDI. Licence to agree or settle a suit in court whereupon a fine was levied before the justices.

MISERICORDIA. Mercy. *Ideo in misericordia.* Therefore he is amerced or fined.

OPTULIT SE. Surrendered or offered himself. *Optulit se quarto die.* Offered himself on the fourth day. The Essoin-day was regularly the first day of the court, but the fourth was allowed to the defendant by favour (*Jacob*). If the defendant did not appear on the fourth day the plaintiff offered himself against the defendant, who, if he dwelt in the county and made default, was amerced by the sheriff, but if he dwelt out of the county he was to have a reasonable summons of fifteen days.

PER SIC or PER SIC QUOD. In order that.

PLACITA CORONÆ. Pleas of the Crown are all suits in the King's name for offences against the King or the King's peace. *Placita* otherwise on these rolls means common pleas.

PLEGII SUI DE PROSEQUENDO. Pledges to prosecute.

PLEVINA. Plevin or replevin. A re-deliverance of goods or cattle distrained on pledges being given to try the right of distrainer at law.

POST PRIMAM, ETC. The extension of this is *post primam transfretationem domini Regis qui nunc est* (or *Henrici filii Johannis*) *in Vasconiam* [or *Britanniam*]. By the Statute of Merton it was provided that writs of novel disseisen should not pass

the first voyage of King Henry III. into Gascony. The voyage referred to was made in 1234.

POST ULTIMUM REDITUM DOMINI JOHANNIS REGIS DE HIBERNIA IN ANGLIAM. By the Statute of Merton it was provided that writs of mort d'auncestor or of nativity should not pass the last return of King John from Ireland into England.

QUOD PERMITTAT. A form of writ under the Statute of Westminster the Second, which lies against a person who creates a nuisance or damage against another.

SECTAM FACERE. To make pursuit.

SUBMERGERE. It will be noticed that this verb is often used in these rolls in the active but with a passive meaning.

TEISIA. A fathom.

THORUTOL, or THOROUGH-TOLL, was a toll levied on beasts passing through a place.

TRITURANS. A thresher.

VADIAT LEGEM. He wages his law. Wager of law lay where an action was brought against a man upon a simple contract between the parties without deed or record and the defendant swears in court, in the presence of his compurgators, that he owes the plaintiff nothing. (See Jacob's *Law Dictionary, Wager of Law*, and Coke's *2nd Institute.*)

INDEX OF PERSONS.

D

E

F

G

H

L

M

N

O

Q

R

S

U

V

W

Y

INDEX OF PLACES.

H

I

J

K

L

M

N

O

P

Q

R

CORRIGENDA.

Page 9, line 21, *for* promovere, *read* permovere.
„ 166, lines 18, 23, 26, *for* propars *or* proparte, *read* purpars *or* purparte.
„ 274, line 16 from bottom, *for* capiendo, *read* cepit.
„ 406, line 16 from bottom, *for* Ryleof, *read* Rybeof.

London: Mitchell and Hughes, Printers, 140 Wardour Street, W.

